የማይደገም ጉዞ

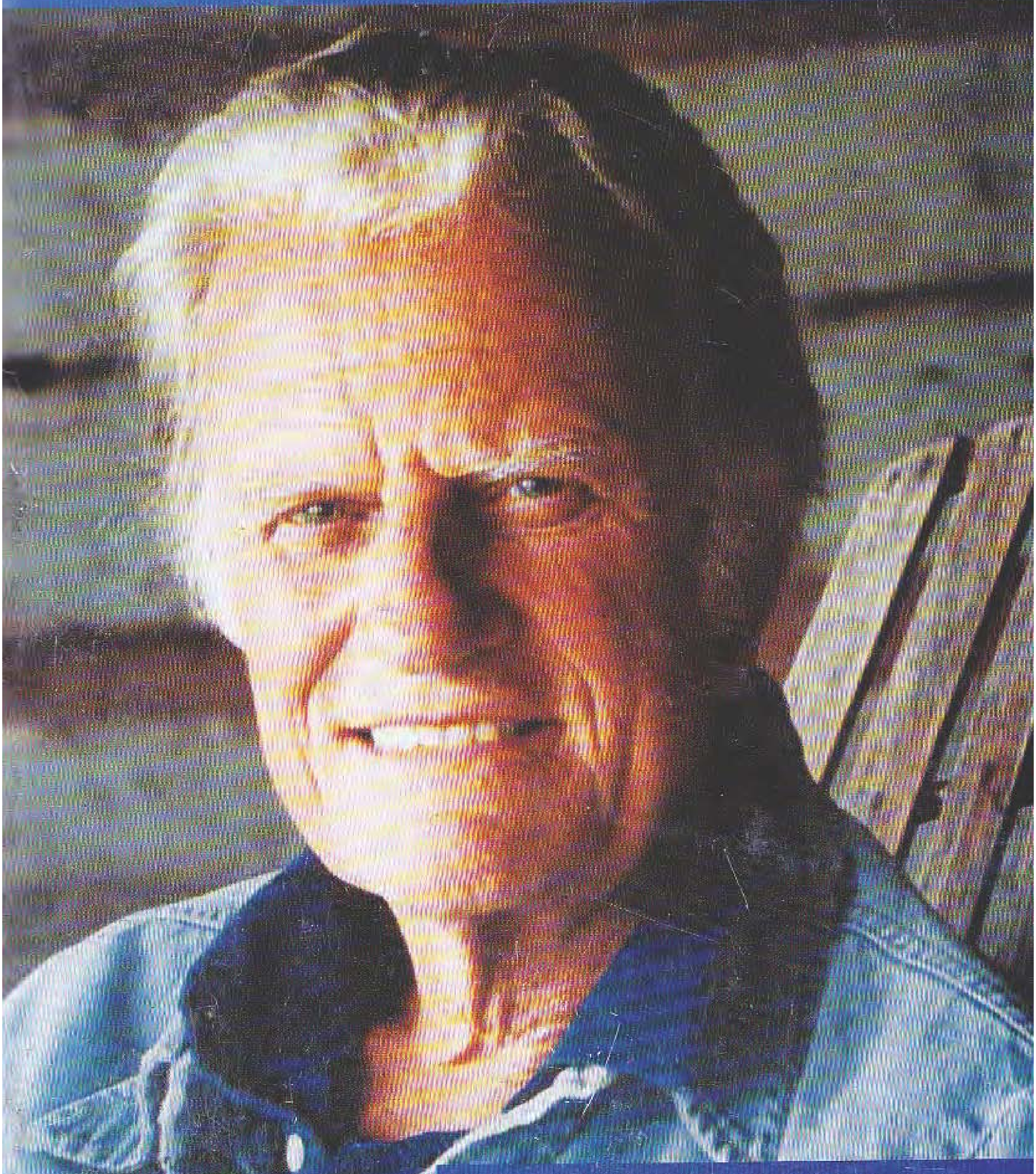

በቢሊ ግራሃም
ትርጉም:- ቁምላቸው ፋንታሁን

የማይደገም ጉዞ

በማያስተማምነው ዓለም ውስጥ እንዴት በእምነት እንደሚኖር

በቢሊ. ግራሃም
ትርጉም:- ቁምላቸው ፋንታሁን

አር·ት·ኦ·ት·
በሬ.ሠ.ሠ

ራዕይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 2002 ዓ.ም.

የማይደገም ጉዞ

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው
The Journey
ከሚለው መጽሐፍ ነው፡፡

By Billy Graham

ይህንን መጽሐፍ ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት ወይም እንደገና ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው፡፡

ማስታወሻ

የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የተወሰደው (ከኃይሥት 1954) እና ከ1980 ትርጉም ነው፡፡

ራዕይ አሳታሚ
የፖ. ሳ. ቁ 2332
አዲስ አበባ

RPTR-32 3M

ማውጫ

ክፍል አንድ
ጉዞው ተጀመረ

1) እንኳን ጉዞውን ለመጀመር በቃችሁ /8
2) ታላቁ ስቃይ/18
3) ታላቁ ሰቀድ /29
4) ነገሮች እንዴት ተፋለሱ? /38
5) እንዳዲስ መጀመር እንችላለን? /49
6) አዲስ ጅማሬ /59
7) እርግጠኛ መሆን ይቻላል? /69
8) በትክክለኛ አቅጣጫ መጓዝ /80

ክፍል ሁለት
ለጉዞአችን ስንቅ መያዝ

9) ለረዥሙ ጉዞ መዘጋጀት /90
10) የማያበቃው ተጋድሎ /99
11) ለስተማማኝ መፈያችን /109
12) የፀሎት አስፈላጊነት /119
13) በአንድነት መጓዝ /129
14) ዘወትር የማይለየን አጋዣችን /140
15) የሰለት ስንቅ /151

ክፍል ሦስት
በመንገድ ላይ የሚደቀኑብን ተግዳሮቶች

16) የመንቀዋለል (የመንከራተት) ዝንባሌ /164
17) የውስጥ ጠላቶቻችንን ፊት ለፊት መግጠም /176
18) የሚያንበረክኩን ስሜቶች /187
19) ለጥፋት የሚዳርጉን ነገሮች /199

20) ሕይወት ሲጣመምብን /211

21) ሰዎች ሲያሳዝኑን /223

22) መከራንና ማጣትን መቋቋም /236

ክፍል ዐራት

በመንገዱ መጽናት

23) አንድ ቀን በጊዜው /249

24) መንታ መንገዶች /260

25) ለተሻለው ወይም ለከፋው /271

26) እሳቱ እንዳይጠፋ መጠበቅ /282

27) የኃላፊነት ቅብብሎሽ /293

28) ተፅዕኖ ማምጣት /304

29) ሕይወት በየደረጃው /315

30) ያሸበረቀ ተስፋችን /327

የቢሊግራሃም የመጨረሻ መልዕክት /340

መቅድም

ያስፈውን መስወጥ አትችሉም:: በሕይወታችሁ እስካሁን የገጠማችሁ፣ ደግ ይሁን ክፉ ሊቀየር አይችልም፤ የዛሬ ማንነታችሁን ያላበሷችሁ ውሳኔዎችና ሁነቶች የሕይወት ታሪካችሁ አካል በመሆን እንዳይሰረዙ ሆነው ተከትበዋል::

ይሁንና በእግዚአብሔር ረድኤት መጻኢውን ዘመን መስወጥና ማስተካከል ትችላላችሁ፣ ይህ የዚህ መጽሐፍ ርእስ ጉዳይ ነው:: የወደፊት ሕይወታችሁ ያስፈው ዘመናችሁ ግልባጭ መሆን አይኖርበትም፤ እግዚአብሔርም ይህ እንዲሆን አይሻም:: የእስካሁኑ መንገዳችሁ ምንም ዓይነት መልክ ይኑረው፣ እግዚአብሔር በአዲስ፣ በተሻለና የርሱ በሆነ ጉዳና መንገዳችሁን ሊያቀና ይሻል:: የናንተ ሐሳብ ምንም ይሁን ምን፣ የርስ መንገድ በምናባችሁ ከምትስሉት በእጅጉ የላቀ ደስታ፣ ሰላምና ዓላማ የሚያጐናጽፍና ተስፋ የሚያበስር ነው::

ይሁንና ይህ እንዲሁ የሚከስት አይደለም:: አርኪቴክቱ ለአዲስ ሕንጻ ውጥን ስለ ነደፈ ብቻ ነገሩ አልቋል አንልም፤ ሕንፃው በጡብና በሲሚንቶ መቆም ይኖርበታል:: የሙዚቃ ተማሪ ሙዚቃውን በአእምሮው ቀርጾ ይጽፈዋል፤ ሆኖም ይህ ማለት የሙዚቃውን ጣዕመዜማ ሰማን ማለት አይደለም:: የምግብ ባለሙያ አዲስ የምግብ አዘገጃጀት ቀመር ይነድፋል፤ ይሁንና ምግቡ እንዲበላ አስፈላጊው ሁሉ ገብቶ ሊበስል ያስፈልገዋል::

እንደዚሁ፣ እግዚአብሔር ሕይወታችንን የምንመራበት ንድፍ ሰጥቶናል፤ ዳሩ ግን ንድፉን በሚገባ አውቀን ልንተገብረው ያስፈልገናል:: እግዚአብሔር ይህንን እኛ ብቻ እንድናደርገው ስለማይጠይቀን፣ በርሱ እገዛ ልናደርገው እንችላለን:: በየእያንዳንዱ እርምጃችን ከኛ ጋር ሆኖ ይመራናል፣ ይደግፈናል:: አስፈላጊ ሲሆንም እርምት ይሰጠናል:: ይህን የሚያደርገው ስለሚወደንና ለኛ የተሻለውን ሊሰጠን ስለሚሻ ነው::

ይህን መጽሐፍ በማንበብ በሕይወታችሁ ሊኖራችሁ የሚችለውን እጅግ አስደናቂና ታላቅ ጉዞ የምትጀምሩበት እንዲሆንላችሁ እጸልያለሁ:: በኋላ እንደምንመለከተው ሁልጊዜ ምቹና ቀላል ጉዞ ላይሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ በችግሮች፣ በፈተናዎችና በኀዘኖች መካከል እንኳን ሕይወት የተለየ መልክ ልትላበስ ትችላለች:: ከሁሉም በላይ፣ መንገዱ ወደመንግሥተ ሰማያት የሚያደርስን በመሆኑ የተስፋ ጉዞ ነው::

በየትኛውም ዕድሜ ብትገኙ ወይም ኑሮአችሁ እንዲህና እንዲያ ቢሆን፣ ይህ ጉዞ ምን እንደሚመስል እንድትመረምሩ ጥሪ አቀርብላችኋለሁ። ንባባችሁን እግዚአብሔር ይባርክላችሁ፣ እናንተም፣ እርግጠኛነት በሌለው ዓለም እንዴት በእምነት መኖር እንድትችሉ ያስተምራችሁ።

ክፍል አንድ

ጉዞው ተጀመረ

አንድ

እንኳን ጉዞውን ለመጀመር በቃችሁ

እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈቃድህ ቢሆን የምሄድበትን መንገድ አቃናልኝ

(ዘፍ፡ 24፥42)

ሕይወት ጉዞ ነው:: በመሆኑም እንደሌላው ጉዞ ሁሉ፣ መነሻ ነጥብ አለው:: ወላጆቻችሁን፣ የዓይናችሁን ቀለም፣ የዘር ሐረጋችሁን ወይም ፆታችሁን በምርጫ እንዳላገኛችሁ ሁሉ ወደምድር የመጣችሁትም መርጣችሁ አይደለም:: ልክ ከማህፀን ስትወጡ ጉዞውን ጀምራችኋል፣ የሕይወት ጉዞን 'ሀ' ብላችሁ ተያይዛችኋል::

እንደሌሎች ጉዞዎች ሁሉ፣ ጉዞው መደምደሚያ አለው:: መደምደሚያው በድንገትና ሳይጠበቅ ሊመጣ ይችላል፣ ወይም ደግሞ ለረዥም ዓመታት በሕመም ከመማቀቅ በኋላ ሊመጣ ይችላል - ያም ሆነ ይህ መምጣቱ አይቀርም፤ ስትወለዱ በምርጫችሁ እንዳልነበረ ሁሉ፣ ስትሞቱም በምርጫችሁ አይሆንም:: ችላ ልትሉት ወይም ልትዘበቱ ትችላላችሁ ሆኖም አይቀሬ ዕጣ ፈንታ በመሆኑ ልታስቀሩት አትችሉም:: አንድ አስተዋይ ገጣሚ እንደተናገረው፣ ሞት ማንንም ሳይለይ በእኩልነት የሁሉን ደጅ ያንኳኳል፤ ሲመጣም ሁላችንንም እኩል ያደርገናል::

በተጨማሪ እንደሌሎች ጉዞዎች ሁሉ፣ መካከልም አለው፣ ይህም የምድር ቆይታ ጊዜአችን፣ ከልደት እስከሞት ያለው ጊዜ ነው:: ያ ነው እውነተኛ ጉዞአችን:: አንዳንዶች በማያሳዝን ሁኔታ በአጭር ይቀጫሉ:: ለብዙዎቻችን ግን፣ የሕይወት ጉዞው ለበርካታ ዓመታት የሚዘልቅ ነው፤ ከብላቴንነት ወደ ወጣትነት ብሎም ወደ ጉልምስና እየተሸጋገርን ቀስ በቀስ ወደ አረጋዊነት እናዘግማለን::

እንደ ልደትና ሞት ሁሉ፣ በነዚህ እርከኖች ማለፋችን የምርጫ ጉዳይ አይደለም:: ምንም ያህል ብንራወጥና ታች ላይ ብንል የጊዜን ግስጋሴ መግታትም ሆነ ያለፈችንን ቅዕበት ወደኋላ መመለስ የማይታሰብ ነው:: በወጣትነት ዘመኔ ጤናማ የሰማንያ ዓመት የዕድሜ ባለጸጋ ሆኜ እኖራለሁ ብዬ በህልሜም አስቤው አላውቅም፤ ሕይወት ግን ያልጠበቅነውን በመስጠት ታስደንቀናለች፤ ስለዚህም ጉዞው ምን ያህል ርቀት እንደሚያደርሰን አስቀድመን መተንበይ አይቻለንም:: ባለቤቴ ሩትና እኔ የምድር ጉዞአችን ሲያበቃ ሌላ ዘላለማዊ የሆነ አዲስ ጉዞ እንደምንጀምር ስለምናውቅ ስለነዚህ ጉዳዮች ዘወትር መወያየት ያስደስተናል::

በአሁን ጊዜ ጉዳዮች መጠመድ

አንዳንዴ ብንዘነጋም ሕይወት ጉዞ ነው:: በሩጫና በትግል ስንዋከብና በኑሮ ጉዳዮቻችን ስንጠመድ፣ ለጊዜው ወጣ ብለን መላውን ስዕል ማየት ሲሳነን ሕይወት ግርግር ይሆንብናል:: ሕይወት ለበርካቶች የዕለት ጉርስን ለማግኘት ሌት ተቀን ደፋ ቀና ማለት ነው፣ ሌሎች ደግሞ ሁሉ ሞልቶላቸው ሳለ ልባቸው አረፍትና እርካታ ርቆታል::

ምናልባት የራሳችሁ ሕይወት ጉዞ፣ በክር እንደተሰኩ መልካምና መጥፎ ጨሌዎች፣ አንዱ ከሌላው ጋር ዝምድና በሌላቸው ሁነቶች ከምችት ብቻ የተያያዘ ሆኖ ይታያችሁ ይሆናል:: ምናልባትም በገስጋሽ ጅረት ላይ እንደተጣለች ቅጠል ከአቅማችሁ በላይ የሆኑ ሁኔታዎች ወዲህና ወዲያ እያላጉአችሁ እንዳለ ታስቡ ይሆናል:: ወይም እንደ በርካታ ሰዎች ስለተያያዛችሁት ጉዞ ለማሰላሰል ቆም አላላችሁም፤ ከየት እንደመጣችሁ ወይም ለምን እዚህ እንዳላችሁ ወይም ወዴት እንደምትሄዱ ለመጠየቅ ለአፍታም ቆም ሳትሉ ያለ ሐሳብ ወደፊት እየገሰገሳችሁ ይሆናል::

ይሁንና ጉዞአችን እንዲህ እንዲመስል የእግዚአብሔር ዕቅድ አይደለም:: ይልቁንም እዚህ ግባ የማይባል የሕይወታችንን ሁነት እንኳን የእቅዱ አካል በማድረግ ሕይወታችን በደስታና በዓላማ እንዲሞላ ይሻል:: በተጨማሪም በውሳኔዎቻችን ሊመራንና ለክርሞም የተሰፋ ስንቅ ሊሰጠን ይወዳል:: ከሁሉ በላይ፣ በሕይወት ጉዞአችን ላይ አብሮን ሊጓዝ ይፈልጋል::

ምን ዓይነት ጉዞ?

ሕይወት ጉዞ ነው - ለናንተ ምን ዓይነት ጉዞ ሆኖባችኋል?

ምናልባት ጉዞአችሁ የልብ ስብራት፣ ሀዘንና ጭንቀት ያጠሉበት ሆኖ ይሆናል። የተለየ ነገር፣ የተሻለ ሕይወት ስትናፍቁ፣ በተቃራኒው ዘላቂ ደስታና ሰላም እየሸሹና እየራቁአችሁ ይሆናል። ወይም ምናልባት በወጣትነት ዕድሜ ሕይወታችሁ በደስታ፣ በመዝናናት በዝና ወይም በስኬት የተሞላ እንዲሆን ወስናችሁ ይሆናል እኒህ ነገሮች ለተወሰነ ጊዜ እርካታ ሰጥተዋችሁ ይሆናል። ውሎ ሲያድር ግን (ሐቁን ለመቀበል ፈቃደኛ ከሆናችሁ)፣ እነዚህ መስላቸት፣ ባዶነት፣ ለዚህ ነበር እንዴ ወደ ሚያሰኝ ራስን ወደ ማጥፋት መንገድ እንደሚመሩ ተገንዝባችኋል።

ወይም ደግሞ ራሳችሁን የህመም፣ የገንዘብ ችግር፣ ከምትወዱት የመለየት፣ ፍርሃት፣ የበደለኝነት ስሜት፣ ብቸኝነትና ተስፋ መቁረጥና የመሳሰሉ ችግሮች እንደመርግ ተጭነውባችሁ አግኝታችሁ ይሆናል። ማለቂያ የሌለው ተስፋ ቢስ ሸክም ሆኖባችኋል። ወይም ምናልባት ጉዞአችሁ ትክክለኛ ዓላማ ወይም አቅጣጫ ሳይኖረው፣ ከሞላ ጎደል የተቃና ዳሩ ግን ዓላማቢስ እና ባዶ ሊሆን ይችላል። ምናልባትም በእግዚአብሔር የምታምኑ፣ ታማኝ ክርስቲያን እንደሆናችሁ የምታስቡ ሆናችሁ ልባችሁ የዛለና ግራ የተጋባችሁ፣ ምንነታቸውን በአግባቡ ባልተገነዘባችሁና ማምለጫውን በማታውቁት ሸክም ጉብጣችሁ ይሆናል። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በየዓመቱ፣ ይህ በጭራሽ የማይታገሱት ኑሮ እየሆነባቸው አሳዛኝ በሆነ ሁኔታ እንገታቸውን ለገመድ ይሰጣሉ። ምናልባት እናንተም "ከዚህ የባሰ ምን ይመጣል?" በሚል ይህንኑ አሳዛኝ መንገድ ለመከተል እየተፈተናችሁ ይሆናል።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ ኢዮብ የተናገረው ቃል ዛሬም እውነትነቱ አልተቀየረም፤ "ፍንጣሪው ከእሳቱ ላይ ሽቅብ እንደሚወረወር፣ ሰውም ለመከራ ይወለዳል" (ኢዮ 5፥7)። ኢዮብ ይህን ያወቀው በግሉ ደርሶበት ካየው ነበር፤ ሁሉም ሰው ሲደርስበት ይህን መራር እውነት ያውቀዋል።

የአሁኑ ሕይወቴ ሊለወጥ ይችላል?

ግን ጉዞአችን ሁልጊዜ በዚህ መቀጠል አለበት? በሕይወት ጐዳና ስንጓዝ ከአንድ ስርጓጉጥ ወደ ሌላ እያሉ መውገርገር የማናመልጠው ዕጣ ፈንታ ይሆን?

በውስጥ እኛነታችን ይህ ዓይነቱ ሕይወት ልንኖረው የታቀደልን እንዳልሆነ ስለሚታወቀን፣ ልባችን የተሻለ ሕይወት ፍለጋ ይቃትታል። እስካሁን ያለትርፍና ምቾት ስናዘግምበት ከነበረው የተለየ መንገድ መኖር እንዳለበት አንዳች ጭልታ (የልብ ዕውቀት) ይነግረናል። ታዲያ ለምንድነው ይህን የበመረ ሕይወት ያገኙ የሚመስሉ ሰዎች በጣም ጥቂት የሆኑት? ለእኛ ለምን አልጨበጥ አለን? በሆነ መንገድ ሕይወቴን መለወጥ እችላለሁ?

ለመጨረሻው ጥያቄ መልሱ አዎን ነው! ማንነታችሁ ወይም የእስካሁኑ ሕይወታችሁ ሁኔታ ምንም ይሁን ምን፣ ከዚህ በኋላ ያለው ጉዞአችሁ የተለየ መሆን ይችላል። በእግዚአብሔር እርዳታ እንዳዲስ መጀመር ትችላላችሁ። እርሱን ተጠግታችሁ የተጋረጡ ችግሮቻችሁን በመጋፈጥ መፍትሔ ልታገኙላቸው ትችላላችሁ፣ ከእንግዲህ እግራችሁን ከሚከዱ ረግረጎችና ዙሪያ ጥምጥም መንገዶች መራቅና መሸሽ ትችላላችሁ። ከዚህም በላይ በዓለም ላይ አንዳች የለውጥ አሻራ ልታሳርፉ ትችላላችሁ። በሕይወቴ የሆነ ነገር ነው፤ ይህን ለውጥ ያዩና ያጣጣሙ ለፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች በሕይወት ዘመኔ ገጥመውኛል። የእናንተም ሕይወት እንዲህ ሊለወጥ ይችላል።

ሕይወት ጉዞ ናት፣ ግን መልካም ጉዞ ልትሆንልን የምትችለው እንዴት ነው? የምታረካና የግለጋሎ ግፊት ብቻ የማትሆነው፣ ከዚህም አልፎ የተፈጠርንበትን ዓላማም ማከናወን የምትችለው እንዴት ነው? ይህ መጽሐፍ የተጻፈው ለነዚህ ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት ነው፣ በቀጣዮቹ ምዕራፎች ሕይወት ለተባለው ለዚህ አስደሳች ጉዞ የእግዚአብሔርን ዕቅድ ከኔ ጋር እንድትመረምሩ እጋብዛችኋለሁ።

ይህን ጉዞ ለማድረግ የተሰጣችሁ ዕድል አንዴ ብቻ ነው። ታዲያ የሚያስፈልገውን ሁሉ መሥዋዕት ከፍላችሁ ያማረ ለማድረግ መጣሩ የሚበጅ አይመስላችሁም?

መስኮታዊው ቀጠር

ከመጀመራችን በፊት ግን የሕይወት ጉዞን አስመልክተን ሦስት ታላላቅ እውነቶችን መገንዘብ ያስፈልገናል፡፡ እነዚህ እውነቶች ልክ እንደ ትያትር መድረክ መሠረታዊ ትዕይንቱ የሚከወንባቸው ናቸው፡፡

የመጀመሪያው እውነት በጣም ቀላል ነው - ግን ደግሞ ጥልቅ ነው፤ በሕይወት ጉዳና ላይ ያስቀመጣችሁ እግዚአብሔር ነው፡፡

እዚህ ያላችሁት በአጋጣሚ አይደለም፣ እዚህ ያላችሁት እግዚአብሔር አስቦ ስላስቀመጣችሁ ነው፡፡ ዓለም ሳይፈጠር በፊት፣ እግዚአብሔር ስለእናንተ ያውቅ ነበር፤ ወደምድር ሲያመጣችሁ ዕቅድ ነበረው፡፡ *ከዘላለም ዓለም ጀምሮ የርሱ እቅድ አካል ነበራችሁ ወደ ምድር መምጣታችሁ የእናንተ ምርጫ አልነበረም፤ ይህን ወስኖ ወደምድር ያመጣችሁ እግዚአብሔር ነው፡፡* ሁሉን ነገር እናንተን ጨምሮ የፈጠረ እርሱ ነው፡፡ ተጓዦቹ እናንተ ብትሆኑም ይህን ያዘጋጀላችሁ ግን እግዚአብሔር ነው፡፡ ከቶም ቢሆን ልትዘነጉ የማይገባው በጉዞ ላይ ያደረጋችሁ እግዚአብሔር መሆኑን ነው፡፡

በመላው መጽሐፍ ቅዱስ፣ ይህ እውነት የሰዎችን ሕይወት እንደለወጠ ሁሉ የናንተንም ሕይወት ይለውጣል፡፡ እግዚአብሔር ኤርምያስን፣ "በማህጸን ሳልሠራህ ዐወቅሁህ" (ኤር 1፥5) ሲለው ኤርምያስ ነቢይ እንዲሆንለት ያቀረበለትን ጥሪ ተቀበለ፡፡ ብላቴናው እረኛ ዳዊትም ይህን እውነት ተገንዝቧል፣ "ለእኔ የተወሰኑልኝም ዘመናት፣ ገና አንዳቸው ወደመኖር ሳይመጡ፣ በመጽሐፍ ተመዝገቡ" (መዝ 139፥6)፡፡ ዳዊት በትረ ሥልጣን ሲረከብ፣ የአይሁድን ሕዝብ እጅግ ከፍ ላለ ክብር አቀዳጃቸው፡፡

እኔና እናንተ በዚህ የተገኘነው በአጋጣሚ አይደለም፤ እግዚአብሔር ሕይወት በሚባል መንገድ ላይ አስቀመጠን፡፡ የተገኘ ነው ከእርሱ ነው፤ የላቀ ደስታ የምናገኘው ራሳችንን ለርሱ በመስጠትና ወደርሱ እስክንመለስ በየዕለቱ ከእርሱ ጋር በመመላለስ ነው፡፡

ብቻችንን አይደለንም

ሁለተኛውንም እውነት መገንዘብ ይኖርብናል፣ እግዚአብሔር በዚህ ጉዞ ላይ ከኛ ጋር ሊሆን ይወዳል፡፡

እስቲ ለአፍታ ያህል ስለዚህ ነገር እናስብ፡፡ እግዚአብሔር እኛን ፈጥሮ ካበቃ በኋላ ሊተወንና ዞር ብሎ ሳያየን ይችል ነበር፡፡ እንዲያውም ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር እንዲህ ማድረግ እንደነበረበት ያምናሉ፣ ወይም ቢያንስ አካሄዳቸው የዚህ ዓይነት እምነት እንዳላቸው ያመለክታል፡፡ እግዚአብሔር ለእነርሱ ጉዳይ ቁብ ስለማይሰጥ ለምን እርሱን ጉዳዬ ይላሉ? በማለት ያስባሉ፡፡ ለነርሱ እግዚአብሔር ሩቅ፣ የማይደረስበትና በየዕለቱ ለሚገጥሙአቸው ችግሮችና ውሳኔዎች ደንታ የሌለው ሆኖባቸዋል፡፡

ይህ ግን እውነት አይደለም! እግዚአብሔር እኛን በዚህ ጉዳና ላይ ከማኖሩም ባሻገር ብንፈቅድለት የጉዞአችን አጋር ለመሆን ይሻል፡፡ እርሱ ከእኛ ጋር ስለሆነ ብቻችንን አይደለንም፡፡ መዝሙረኛው፣ "ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ? ወደ ሰማይ ብወጣ፤ አንተ በዚያ አለህ፤ መኝታዬንም በሲኦል ባደርግ በዚያ ትገኛለህ" (መዝ 139፥7-8) በማለት ጠይቋል፡፡

ይህን እውነት ብንረዳ ተስፋን ይሰጠናል፤ ይህም ተስፋ እግዚአብሔር ለእኛ ግድ ስለሚለውና ሊረዳን ስለሚወድ ሕይወታችን ሊለወጥ እንደሚችል የሚያበስር ነው፡፡ እምነታችንን በርሱ ብናኖር፣ በማንኛውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እርሱ አይተወንም፡፡ ሙሴ እንዲህ ሲል ያውጃል፡፡ "እግዚአብሔር ራሱ በፊትህ ይሄዳል፣ ከአንተም ጋር ይሆናል፤ ፈጽሞ አይለይህም፤ አይተውህም፤" (ዘዳ 31፥8)፡፡ "እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ" (ማቴ 28፥20)፡፡ በዘመናት ሁሉ፣ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የእነዚህን ቃላት እውነትነት በሕይወታቸው ተገንዝበዋል፤ ይህ በእናንተም ሕይወት ሊሆን ይችላል፡፡

አዲስ ጉዳና

የሕይወት ጉዞን በተመለከተ ልንገነዘበው የሚያሻን ሦስተኛ እውነት አለ፡፡ እግዚአብሔር እኛን በሕይወት ጉዳና ከማኖሩ፣ የጉዞአችን አጋር ከመሆኑ ባሻገርም፣ የአዲስ ጉዞ ጥሪ ያቀርብልናል፡፡ በሌላ አባባል፣ *እግዚአብሔር አዲስ ማለትም የእምነትና በእርሱ የመታመን መንገድ እንድንጀምር እየጠራን ነው፡፡*

እስቲ እንዲህ ብለን እናስብ፡፡ ከዚህ ቀደም ሄዳችሁ ወደማታውቁበት ስፍራ ለመሄድ በማቀድ፣ በጫካ ውስጥ

እየተራመዳችሁ ነው ፤ ከአንድ ወይም ከሁለት ሰዓት በኋላም መንታ መንገድ ላይ ደረሳችሁ እንበል:: በዚህ ወቅት አንድ ብቻ ሳይሆን ሁለት መንገዶች ከፊታችሁ ተዘርግተዋል:: ትክክለኛው መንገድ የትኛው ይሆን? ሁለቱም ወደሆነ መድረሻ ማምራታቸው ግልጽ ነው፤ ግን የት? ወዳሰባችሁት ግብ የሚያደርሳችሁ የትኛው ነው?

ቀረብ ብላችሁ ስትመለከቱ፣ አንደኛው መንገድ ሰፊና አመቺ ሲሆን በዛ ያሉ ሰዎች ሲሄዱበት ይታያል:: ይህን ስታዩ በዚህ መንገድ ለመጓዝ ልባችሁ ተፈተነ፤ በርግጥም በርካታ ሰዎች የሚጓዙበት ከሆነ፤ ትክክለኛው መንገድ ሳይሆን አይቀርም ብላችሁ አሰባችሁ::

ሌላ ተጓዥ በድንገት ከኋላችሁ መጣ እንበል:: ምን ታደርጋላችሁ? እንደባለአእምሮ ሰው የምታደርጉት ካሰባችሁበት የሚያደርሳችሁ የትኛው መንገድ እንደሆነ መጠየቅ ነው:: እርሱም ያለምንም ማመንታት መተላለፊያው ጠባብ ቢሆንና ጥቂቶች ብቻ የሚጓዙበት ቢሆንም፣ ሁለተኛውን መንገድ ይዛችሁ እንድትሄዱ ይገልጽላችኋል:: ካሰባችሁበት የሚያደርሳችሁ ይኸኛው መንገድ ብቻ እንደሆነ ይነግራችኋል:: እናንተም እውነት አልመሰል ብሏችሁ እርግጠኛ ነህ? ስትሉ ትጠይቁታላችሁ:: እርሱም እንዴታ መንገዱን ያበጀሁት እኔው ራሴ ነኝ ይላችኋል:: እኔ ራሴ በዚህ መንገድ እየተጓዝኩ ነውና አቅጣጫ እንዳትስቱም አብሬአችሁ እጓዛለሁ ይላችኋል::

በዚህ ጊዜ የትኛውን መንገድ ትመርጣላችሁ? ሁለተኛውን እንደምትሉ ጥርጥር የለውም:: ጉዞአችሁን አላቋረጣችሁም፤ አሁን ግን በተለየ ማለትም በትክክለኛ መንገድ ላይ ናችሁ::

እግዚአብሔር እንድታደርጉ፣ እየነገራችሁ ያለውም ይህንኑ ነው:: *ትራመዱበት የነበረውን ትታችሁ አዲስ ጐዳና እንድትመርጡ ነው::* ይህ መንገድ እርሱ ያዘጋጀላችሁ ነው፤ ወደ እውነተኛ ሕይወት የሚመራን ይኸው መንገድ እንደሆነ ያረጋግጥልናል:: አሁንም መንገድ ላይ ነን፤ ብዙ ሰዎች ባይራመዱበትም ትክክለኛውን መንገድ ይዘን እየተጓዝን ነው:: ኢየሱስ እንዲህ ሲል ይነግረናል:: "በጠባቡ በር ግቡ፤ ወደጥፋት የሚወስደው መንገድ ትልቅ በሩም ሰፊ ነውና፣ ብዙዎችም በዚያ ይገባሉ:: ወደሕይወት የሚያደርሰው ግን መንገዱ ቀጭን፤ በሩም ጠባብ ነው፤ የሚገቡበትም ጥቂቶች ብቻ ናቸው" (ማቴ 7፥13-14)::

ይኸኛውን መንገድ መከተል ያለብን ለምንድን ነው?

እግዚአብሔር የቀድሞውን መንገድ ትታችሁ ከእርሱ ጋር በአዲስ መንገድ እንድትጓዙ ጥሪ እያቀረበላችሁ ነው:: እንደእውነቱ ከሆነ መጋበዝ ብቻ አይደለም፣ እየገፋፋችሁም ነው! ግን ይህን ማድረግ የሚኖርብን ለምን ይሆን? የለመድነው መንገድ የፈለግነውን ሰላምና እረፍት ባያስገኝልንም ለምን እንቀጥልበትም? አዲሱ መንገድ የት እንደሚያደርሰን ምን አውቀን ነው የምንከተለው? ልትሉ ትችላላችሁ::

የእግዚአብሔርን መንገድ ለመከተል ደፍራችሁ ውሳኔ መውሰድ ለምን እንደሚሻል ሦስት ምክንያቶች ልስጣችሁ::

በመጀመሪያ፣ መንገዳችሁ (አሮጌው) የምትጠብቋቸውንና ተስፋ የምታደርጉአቸውን ነገሮች አይሰጣችሁም

እስኪ ለአፍታ ቆም በሉና በዙሪያችሁ ካሉ ሰዎች ምን ያህሎች በርግጥ ደስተኞች እንደሆኑ ተመልከቱ፤ ላይ ላዩን ሲታዩ እርካታና እረፍት የሰፈነባቸው ይመስላሉ፤ ግን እውነት ልባቸው ተደላድሎ አርፏል? ይህ ደስታቸው ዘላቂ ነውን? እዱኛ ስትሸሻቸው ደስታው አብሮአቸው ይቆያል?

አሮጌው መንገዳችሁ ሰላምና ዋስትና በዚህ አለ እያለ ያባብላችኋል፤ ፍጻሜው ግን ሽብር፣ ፍርሃት፣ ራስምታት፣ መሰላቸትና ሐዘን ነው:: አሮጌው መንገድ እርካታን ያውጅላችኋል እንደ እውነቱ ግን በሥጋ ምኞት፣ በስስት፣ በንዴትና በመራርነት እስራት ተብትቦ ያስቀራችኋል:: ኢየሱስ በምሳሌ እንደነገረን እንደ ራስ ወዳዱ ባለጠጋ፣ አሮጌው መንገድ፣ "ለነፍሳችን፣ ዕረፊ፣ ብዪ ጠጪ፣ ደስም ይበልሽ" እያለ ያታልላታል:: እግዚአብሔር ግን "አንተ ሞኝ! ነፍስህን በዚህች ሌሊት ከአንተ ሲወስዱ ይፈልጓታል" (ሉቃ 12፥19-20) ይለናል:: ያ ሰው የመረጠው የተሳሳተ መንገድ ነበርና ፍጻሜውም አላማረም::

አሮጌው መንገድ የሚያስፈልገንን እንደሚሰጠን በመንገር ያባብላችኋል፤ እውነታው ግን ሌላ ነው፣ ሲከፍቱት ተልባ የሚያሰኝ:: ታዲያ መንገዱን መለወጡ አይሻልም?

የተገባ ቃል ተፈፀመ

ለቀሪው ጉዞአችሁ የእግዚአብሔርን መንገድ ለመምረጥ የሚያበቃ ሁለተኛ ምክንያት አለ፤ የእግዚአብሔር መንገድ ሁልጊዜ የገባልንን ቃል ይፈጽምልናል።

ምናልባት በዚሁ "የእግዚአብሔር መንገድ" ባልነው ላይ እየተራመዱ ያሉ ሰዎችን ታውቁ ይሆናል (እናንተም ራሳችሁ በዚሁ መንገድ እየተጓዛችሁ ይሆናል)። እነዚህ ሰዎች ፍጹማን ሆነው አላገኛችኋቸውም፤ እንዲያውም የማትወዱት ክፉኛ የሚጐረብጥ ባህርይ ይኖራቸው ይሆናል። እንዲህም ሆኖ ግን ለየት የሚያደርግ ነገር እንዳላቸውና እነርሱ ኖሮአቸው እናንተ የጐደላችሁ ነገር እንዳለ እንዲሰማችሁ አድርገዋል። ነገሮች ሲመሳቀሱባቸው እንኳን ለመግለጽ የሚያዳግት የውስጥ ሰላም በላያቸው ሲሰፍን ተመልክታችኋል። ሌሎች ሰዎች ጉዳትና ችግር ላይ ሲሆኑ፣ እነዚህ ለራሳቸው ሳይሳሱ በርህራሄ የሚቻላቸውን አድርገዋል። ለምን ይሆን? ምክንያቱ ሌላ አይደለም፤ በእግዚአብሔር መንገድ የመጓዝን ምስጢር ተገንዝበዋል።

እዚህ ላይ በትክክል እንድትረዱኝ እፈልጋለሁ፤ መንገዱ ሁልጊዜ ቀናና እልጋ ባልጋ ነው አላልኩም። እግዚአብሔር ሁልጊዜ በጤናና በብልፅግና እንደሚባርከን የሚሰብኩ ሰዎች የኢየሱስን ቃል ዘንግተዋል፡- "በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ" (ዮሐ 16፥33)። ክርስቲያን መሆናችን መከራና ሐዘንን አያስቀርልንም። ግን በምንም ሁኔታ ውስጥ "ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችንን ያሳርፈናል" (ፊሊጵ 4፥7)።

ከቤት የሚያደርሰን መንገድ

የእግዚአብሔርን መንገድ መምረጥን የአስተዋይ ውሳኔ የሚያደርገው ሌላው ሦስተኛ ምክንያት ቤታችን የሚያደርሰን መንገድ መሆኑ ነው

በጉዞ ላይ በሆንኩ ጊዜ ሁሉ፣ ሁልጊዜ የሚታሰበኝ ቤት የምደርስበት ጊዜ ነው። በሥራ ብጠመድም እንኳን ከምኔው ቤት በደረስኩና ከቤተሰቤ ጋር መሆንን እናፍቃለሁ። ቤት የሰላም፣ የዋስትናና የእረፍት ቦታ ነው፤ ቤቴ የእኔ የምለው መጠለያዬ ነው። እኔና የአገልግሎት አጋሮቼ ለስድስት ወራት አውስትራሊያ በቆየን ጊዜ ሁላችንም ቤተሰባችንን ጥለን ነበር የሄድነው። ጊዜው ሲገባደድና የቤተሰቦቻችን ናፍቆት ሲበረታብን፣ ወሬያችን ሁሉ አገር

ቤት ስለተውናቸው ቤተሰቦች ሆነ። ጌታን እያገለገልን እንደሆነ እውቀናል፣ የወንጌል መልእክተኞችና ወታደሮች ከዚህ ለረዘመ ጊዜ ከቤተሰቦቻቸው ርቀው መቆየት ግድ እንደሚሆንባቸውም እናውቃለን። ነገር ግን ይህ በናፍቆት ሲቃ ከመናወዝ አላዳነንም።

ምድራዊ ቤት እንዲህ ካደረገ፣ የሰማያዊ ቤታችን ናፍቆት ምንኛ የላቀ ይሆን! እኔና እናንተ በዚህ ምድር ሰተወሰኑ አሥርታት ዓመታት ልንኖር የተፈጥርን ሰዎች አይደለንም፤ *የተፈጠርነው ለዘላለም ልንኖር ነው።* መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ዓለም በእፎይታ የምንደላደልበት የመጨረሻ ቤት እንዳይደለ ይነግረናል፤ ይልቁንም፣ በዚህ ምድር ስንኖር መጻተኞችና እንግዶች ነን (ዕብ 11፥13)። እውነተኛ ቤታችን መንግሥተ ሰማያት ነው፤ የእግዚአብሔር መንገድም የሚያደርሰን ወደዚሁ ነው።

ስለዚህ የቱን መንገድ ልከተል?

እኔና እናንተ መንገደኞች ነን፤ መንገድ የጀመርነው ገና ከማህጸን እንደወጣን ነው፤ ጉዞው የሚያበቃው የምድር ኑሮአችን ሲያበቃ ነው። ታዲያ ጉዞው ለእናንተ ምን መልክ ይኖረው ይሆን?

የዚህ ጥያቄ መልስ በእጃችሁ ነው። ያለፈውን መለወጥ አትችሉም፣ መጻኢውን (መጪውን) ጊዜ ግን በእግዚአብሔር እርዳታ መለወጥ ትችላላችሁ። እርሱ ስለእናንተ ያውቃል፤ ብርታታችሁን ቢሆን ድካማችሁን፣ ውድቀታችሁና የልብ ስብራታችሁ ሁሉ በፊቱ የታወቀ ነው። ነገር ግን እርሱ ያለፈው ሁኔታችሁ ተብትቦ እንዲያስቀራችሁ አይፈልግም። ይልቁንም፣ *ከአሮጌው መንገድ እሥራት አርነት አውጥቶ አግራችሁን በአዲሱ በርሱ ጐዳና ላይ ሊያቀና ይሻል።*

ኢየሱስ፣ "እኔ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲትረፈረፍላቸው መጣሁ" (ዮሐ 10፥10) ይላል። ሕይወታችሁን ለጌታ አደራ በመስጠትና በየዕለቱ ከርሱ ጋር በመራመድ የሕይወትን ጉዞ እንዳዲስ መጀመር ትችላላችሁ። ይህ መጽሐፍ የሚናገረው ይኸንኑ ነው፤ እኔም የምጋብዛችሁ ይህንኑ እንድታደርጉ ነው።

እንግዲህ ጉዞው ይጀመር!

ሁለት

ታላቁ ሕቃጅ

እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ ስምህ በምድር ሁሉ ላይ
ምንኛ ግርማዊ ነው! ክብርህ ከሰማያት በላይ ከፍ ከፍ ብሎአል።

(መዝ 8፥1)

የእግዚአብሔርን ማንነት እስከምትገነዘቡ ድረስ፣ የራሳችሁ ማንነት ምስጢር ሆኖባችሁ ይኖራል::

ለምን ብትሉ ምክንያቱ ግልፅና ያልተወሳሰበ ነው፤ ያበጃችሁ እርሱ ነው:: የኔና የናንተ በምድር የመገኘታችን ምክንያት አጋጣሚ ወይም ድንገተኛ አይደለም፣ ወይም ደንታቢስ በሆነ ተፈጥሮአዊ ሂደት አይደለም:: እዚህ ለመገኘታችን ምክንያቱ እግዚአብሔር ራሱ ነው፤ ይህን ያደረገውም እንዲሁ ውል ብሎት ወይም እንዲህ ባደርግስ ብሎ ሳይሆን አስቦና ወጥኖ ባደረገው የመፍጠር ሥራው ነው::

ግን እግዚአብሔር በርግጥ ምን እንደሚመስል እንዴት እናውቃለን? በዙሪያችን ያሉ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የተለያየ ነገሮች ሲሉ እንሰማለን፤ አንዳንዱ እውነት የሚመስል ነገር አለው፣ የአንዳንዱ ተረታዊና እንዲያውም እርስበርሱ የሚጣረስ ይመስላል:: ትክክለኛው የቱ እንደሆነ እንዴት ልናውቅ እንችላለን? ወይም ሊነግረን የሚችል አለ?

እንዴት ልናውቅ እንችላለን?

ከተወሰኑ ዓመታት በፊት በቀድሞዋ ሶቭየት ህብረት ውስጥ በሳይቤሪያ ኖቮሲቢርክ አቅራቢያ ከሚገኙ በጣም ተደናቂ የምርምር ጣቢያዎች አንዱ የሆነውን “አካደሚክ ሲቲ” የተባለውን ማዕከል የመጎብኘት ዕድል አግኝቼ ነበር:: ከአገሪቱ ምርጥ ምሑራን አንዱ

ከሆነው፣ የስነሰብእ ጥናት ክፍል መሪ ጋር ክርክር ባደረግሁ ጊዜ በዓለም ላይ በእግዚአብሔር ወይም በአንድ ዓይነት ልዕለ ተፈጥሮአዊ ኀይል የማያምኑ ነገዶች ወይም ወገኖች ያውቅ ወይም ሊጠቅስልኝ ይችል እንደሆነ ጠየቅኩት:: ጥቂት አሰብ አደረገና የዚህ ዓይነት ሕዝብ እንደሌለ ነገረኝ:: ኢአማኒ (እምነት የለሽ) እንደሆነ ቢናገርም፣ በመለኮታዊ ኀይል ማመን የሰው ሁለንተናዊ መሰዮ እንደሆነ መቀበሉ አልቀረም::

ሁላችንም ከኛ የሚገዝፍ አንዳች ኀይል እንዳለ ይሰማናል:: በተጨማሪም ሞት ማብቂያ እንዳልሆነና ከመቃብር ባሻገርም አንድ ነገር እንደሚኖር ይሰማናል:: መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔር በሰዎች ልብ ዘላለማዊነትን አኖረ” ብሎ (መክ 3፥11) ይነግረናል::

ግን እግዚአብሔር ምን ይመስላል? አንዳንዶች እግዚአብሔር ረዥምም ሪዝ ያለው፣ ገራገር፣ በፈገግታ የሚያስተውሰን አረጋዊ (ትንሽ ከዘመኑ ጋር የተላለፈ የሚመስል) ሆኖ ይስሉታል:: ሌሎች ደግሞ ትንሽ ፈር ሰንለቅ ጠብቆ ልክ ሊያስገባን በተጠንቀቅ እንደቆመ ፖሊስ አድርገው ያዩታል:: ሌሎች ደግሞ እርሱ ሁልጊዜ የሚጠይቀንን ሆነን መገኘት የማንችል በመሆናችን የምድር አባቶቻችን ከሚያዩን ባልተለየ ሁኔታ እንደነገሩ አድርገው ይደመድማሉ:: አንዳንዶች ደግሞ እግዚአብሔር በግልጽ ሊታወቅ የማይችል፣ አካል የሌለው ኀይል (እንደ ስበት ወይም እንደ መግነጢስ ኃይል) በመሆኑ ወይም ስለርሱ በርግጠኝነት ማወቅ አንችልም ብለው ያምናሉ:: ስለርሱ የግምት አስተያየት መሰንዘር ይቻላል፤ ግን አስተያየቱ ልክ ይሁን ስሑት ማወቅ አንችልም ይላሉ:: አንዳንዶች ደግሞ ከናካቴው እግዚአብሔር የሚባል ነገር የለም ብለው ይደመድማሉ::

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ኢየሱስን እንዲቀበሉ ስወተውታቸው ይህን የማደርገው ለምን እንደሆነ ይጠይቁኛል:: ሰዎችን በአንድ መንገድ ብቻ ሂዱ ማለቱ ጠባብነት አይመስልህም? ሁሉም ሃይማኖቶች ዞሮ ዞሮ አስተምሮአቸው አንድ አይደለም? ሁሉም እኩል ዋጋ ያላቸው አይደሉም? ይሉኛል::

ለዚህ መልስ የዓለም ሃይማኖቶች ምን ያህል የተለያዩ እንደሆኑ እነግራቸዋለሁ ይህ ብዙ ሰዎች ያልተገነዘቡት ነገር ነው:: አንዳንድ ሃይማኖቶች በአንድ አምላክ ብቻ ሲያምኑ፣ ሌሎች ደግሞ በብዙ ሺ አማልክት ያምናሉ:: ከፊሎች እግዚአብሔር ለእኛ ግድ እንደሚለው ሲያስተምሩ፣ ሌሎች ደግሞ ለሰው ዘር ደንታ ቢስ

እንደሆነ ይናገራሉ:: አንዳንዶች ከሞት በኋላ ሕይወት እንዳለ ሲሰብኩ፣ ሌሎች ግን ይህን አያምኑም:: አንዳንዶች እግዚአብሔር ከእለስ እስክ የሌለው፣ የፍጥረተዓለም ሉዓላዊ ገዥ እንደሆነ ሲናገሩ፣ ሌሎች ግን በሰው እጅ ለተቀረጹ ጣዖታት፣ ለእንስሳት ወይም ለከዋክብት ይሰግዳሉ::

አንዳንዶች እግዚአብሔር መሃሪና በፍቅር የተሞላ እንደሆነ ሲያምኑ ሌሎች ጨካኝ ፈራጅ ነው ይላሉ:: ሥርዓት ባለው ዓለም እየኖርን ከሆነ፣ ሁሉም ልክ ሊሆኑ እንደማይችሉ ግልፅ ነው:: ከመካከላቸው አንዱ ልክ ቢሆንስ? ይህን እንዴት እናውቃለን?

እግዚአብሔር ራሱን ገልጦልናል

ችግሩ ግን አብዛኛው ስለእግዚአብሔር የሚሰነዘሩ አስተያየቶች አንድ ዋና እውነት ይስታሉ፣ ይህም እግዚአብሔር እርሱ ምን እንደሚመስል እንድናውቀው የሚሻ መሆኑን ነው:: *እግዚአብሔር ራሱን ለእኛ ስለገለጠን*፣ በግምት አስተያየት መኖር አይኖርብንም::

በምድር ስለመኖራችሁ ማንም እንዲያውቅ እንደማትፈልጉ ወሰናችሁ እንበል:: ምን ታደርጋላችሁ? ከሌሎች ሰዎች ጋር ግንኙነት ማቋረጥ ብቻ ሳይሆን ስለመኖራችሁም ሊገልጽ የሚችል አንዳች ፍንጭ ላለመተው ትወስናላችሁ:: ደጅ ወጥታችሁ ቆሻሻ መድፋትና የቤት መብራት ማብራትም ታቆማላችሁ! ግን ጥቃቅን የሚባሉ ፍንጮች እንኳን በምድር መኖራችሁን ማሳበቃቸው አይቀርም፤ ፍንጮቹ በበዙ ቁጥርም፣ በመካከላቸው እንዳላችሁ ሰዎች የበለጠ እርግጠኞች ይሆናሉ::

እግዚአብሔርም ይህን መሳይ ነገር አድርጓል:: ህልውናውን የሚጠቁሙ ፍንጮች ስለተወልን በርግጥ እንዳለ እናውቃለን:: ግን እዚህ ላይ ጉልህ ልዩነት አለ:: *እግዚአብሔር ራሱን ከኛ ለመሰወር እየሞከረ አይደለም* እንዲያውም በተቃራኒው እግዚአብሔር በርግጥ እንዳለ እንድናውቅ ይፈልጋል:: ይህ ብቻ ሳይሆን ባህርዩ ምን እንደሆነ እንድናውቅም ይፈልጋል:: በሌላ አባባል፣ ከኛ ጋር ለመነጋገር ይፈልጋል፤ ሰውን ልናውቅ የምንችለው ራሱን ሲገልጥልን ብቻ እንደመሆኑ፣ እግዚአብሔርንም ልናውቅ የምንችለው ራሱን የገለጠልን እንደሆነ ብቻ ነው:: በርግጥም ይህን አድርጓል::

የእግዚአብሔርን የእግር ዱካዎች ማግኘት

እግዚአብሔር ራሱን የገለጠው እንዴት ነው? አንዱ መንገድ በዙሪያችን በሚታዩ ክስተቶችና ነገሮች ማለትም በፈጠረው ዓለም ነው:: ዓይናችንን ከፍተን ለማየት እንፍቀድ እንጂ የእግር ዱካዎቹ በየቦታው ናቸው::

በከዋክብት የደመቀውን የሌሊት ሰማይ እስኪ ተመልከቱ፣ በዚህ ውስጥ ፅንፍ የሌለውን ፈጣሪ ልዕልናና ኃይል ትመለከታላችሁ:: በቅርቡ በሥነፈለክ (አስትሮኖሚ) የተደረጉ ግኝቶች ዘገባ ተመልክቼ ነበር:: ዘገባው እንደሚያወሳው እስካሁን በታወቀው ፍጥረተዓለም 140 ቢልዮን ያህል የከዋክብቶች ክምችት (ጋላክሲ) ይገኛሉ፤ አንዳንዶቹ ዐሥራ አንድ ቢልዮን የብርሃን ዓመታት ርቀው የሚገኙ ሲሆን፣ እያንዳንዳቸው በትንሹ በመቶ ቢልዮኖች የሚቆጠሩ ከዋክብት አሉባቸው:: የዚህ ዓይነቱን ርቀትና ብዛት ሌላው ቀርቶ በምናብ ማሰብ እንኳን የሚቻለን አይሆንም::

ወይም የውሃን ጠብታ በኃይለኛ አጉሊ መነጽር ስንመርምር፣ እግዚአብሔር በጣም ጥቃቅን የሆኑ ነገሮችን እንኳን እንደምን ባለ ጥንቃቄ እንደሠራ እንገነዘባለን:: አዲስ የተወለደ ሕፃን ልጅ እጆችና እግሮች ስንመለከት፣ የእቅዱን ረቂቅነት እንመለከታለን:: በቅርቡ ሰውነታችን ዐሥር ሺህ ትሪሊዮን ያህል ሕዋሳት (ሴሎች) እንዳሉት አነበብኩ፣ እያንዳንዱ ሕዋስ የኛን የግል ዲ.ኤን.ኤ (DNA) የያዙ ሊቆጠሩ የማይችሉ ሰበዞች ይዘዋል:: ወይም የዕፅዋትን አበቃቀል፣ ዝናብ የሚገኝበትን ዑደትና እንስሳት ልጆቻቸውን እንዴት እንደሚንከባከቡ ስታዩ፣ የእግዚአብሔርን ጥበብና ጥበቃ ትመለከታላችሁ:: ወደ ውስጣችን ስንመለከት የእግዚአብሔርን ሥራ መመልከታችን አይቀርም:: አውጠንጥነን አዳዲስ ሀሳቦች ማፍለቅ መቻላችን፣ ክፉን ከደግ ለመለየት ያለን ጭልታዊ (ልባችን የሚነግረን) እውቀት፣ መውደድና መመራመር መቻላችን እነዚህ ሁሉ እግዚአብሔር በራሱ መልክ እንደፈጠረን ዋቤ የሚሆኑ ናቸው::

መጽሐፍ ቅዱስ፣ እግዚአብሔር፣ "ዝናብን ከሰማይ እንዲሁም ፍሬያማ ወቅቶችን በመስጠቱ፣ ደግሞም ልባችሁን በመብልና በደስታ በማርካቱ መልካምን በማድረግ ራሱን ያለ ምስክር አልተወም (የሐዋ 14፥17) ይላል:: በተጨማሪም፤ "የማይታየው የእግዚአብሔር ባሕርይ ይኸውም ዘላለማዊ ኀይሉና መለኮትነቱ፣ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ ግልጥ ሆኖ

ይታያልና" (ሮሜ 1፥20) ይለናል:: ጨረር እመንጪ መሣሪያ በመፈልሰፋቸው በ1964 በፊዚክስ የኖቤል ሽልማትን ከሌሎች ባልደረቦቻቸው ጋር የተቀበሉና የ2005ቱን ቴምፕሌተን ሽልማት አሸናፊ የሆኑ ፕሮፌሰር ቻርልስ ታውንስ እንዲህ በማለት ተናግረዋል፣ "ህስንታናዊው ፍጥረተዓለም ጅማሬ ያለው መሆኑ እጅግ የሚያስደንቅ ነገር ነው:: ታዲያ ይህን ሁነት እግዚአብሔር እንጂ ሌላ ማን ሊያስገኘው ይችላል?"

ዓይናችንን በየትኛውም አቅጣጫ ብናማትር፣ የእግዚአብሔርን ዱካዎች እንመለከታለን::

እግዚአብሔር ይናገራል

ዙሪያችንን መመልከት ብቻውን አይበቃም:: እግዚአብሔርን በግልፅ ለማየት ከዚህ ያለፈ ነገር ያስፈልገናል:: *እርሱ ሊናገረን ያስፈልገናል::*

በጉዳና ስራመድ ስታዩኝ፣ ስለ እኔ አንድ ነገር ልታውቁ እንደምትችሉ እሙን ነው (ቢያንስ እንዳለሁ ታውቃላችሁ!):: *ሥራ* ላይ ሆኜ ስታዩኝ ደግሞ የተሻለ እውቀት ይኖራችኋል:: ይሁን እንጂ ማን እንደሆንኩና ምን ባህርይ እንዳለኝ በርግጥ ልታውቁ የምትችሉት ቀርባችሁ ስታነጋግሩኝ ነው:: እግዚአብሔርን ልናውቀው የምንችለው፣ እርሱ ከኛ ጋር የተነጋገረ እንደሆነ ነው፤ በርግጥም ተናግሮናል::

በምን አኳኋን ተናገረን? በመጀመሪያ ደረጃ (ኋላ ላይ በዝርዝር እንደምንመለከተው) እግዚአብሔር *በራሱ መጽሐፍ በኩል ማለትም በመጽሐፍ ቅዱስ ተናግሮናል::* መጽሐፍ ቅዱስን የእግዚአብሔር መጽሐፍ የምንለውም ለዚህ ነው:: አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊ እንደተናገረው "እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በተለያየ ጊዜና በልዩ ልዩ መንገድ በነቢያት በኩል ተናግሯል" (ዕብ 1፥1)::

መጽሐፍ ቅዱስ እንደእውነቱ ከሆነ አንድ መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን ቤተ-መጽሐፍት ነው፤ በየዘመናቱ በተለያዩ ጸሐፍት የተጻፉ ረዥምና አጫጭር መጽሐፍት ስብስብ ነው:: ሰብአዊ ጸሐፍቱ እነዚህን የጻፉት በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ነው:: ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ ሲል ጽፏል፣ "ከሁሉም አስቀድሞ ይህን ልታውቁ ይገባችኋል፤ በመጽሐፍ ያለው የትንቢት ቃል ሁሉ ማንም ሰው በገዛ ራሱ የሚተረጕመው አይደለም፤ ምክንያቱም ትንቢት

ከእግዚአብሔር የተላኩ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ትናገሩት እንጂ ከቶ በሰው ፈ[illegible] የመጣ አይደለም" (2ጴጥ 1፥20-21):: እግዚአብሔር ሊገባን በሚችል ቋንቋ (ቃላት) ተናግሮናል፤ እነዚህም ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰፍረዋል::

ሁለተኛ፣ እግዚአብሔር ሰው ሆኖ በተገለጠው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ተናግሮናል:: ልክ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር የተጻፈ ቃል እንደሆነው፣ ኢየሱስ ደግሞ የእግዚአብሔር ሕያው ቃል ነው:: ኢየሱስ በሰው መልክ የተገለጠ አምላክ ሲሆን በእርሱ አማካይነት እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለመረዳት ችለናል፤ መጽሐፍ ቅዱስ፣ "በእርሱ የመለኮት ሙላት ሁሉ በአካል (በሰውነት) ተገልጦ ይኖራልና" ያላል (ቆላ 2፥9)::

እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለማወቅ ትፈልጋላችሁ? ኢየሱስን ተመልከቱት፤ እርሱ በመካከላችን የሚኖር እግዚአብሔር ነውና:: ዮሐንስ እንደተናገረው፣ እግዚአብሔር "ሥጋ ሆነ፤ ፀጋንና እውነትን ተሞልቶ በመካከላችን አደረ፤ ክብሩንም አየን፣ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን" (ዮሐ 1፥14)::

እግዚአብሔር እንድናውቀው ስለሚፈልግ፣ ምን ባህርይ እንዳለው ልናውቅ እንችላለን:: በተጻፈው ቃሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ተናግሮናል፣ በሕያው ቃሉ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ተናግሮናል:: ስለዚህ እርሱ ምን እንደሚመስል ማወቅ እንችላለን::

ግን ምን ይመስላል?

እግዚአብሔር ምን ይመስላል?

ገና ልጅ ሳለሁ እናቴ በቤተክርስቲያናችን ይሰጥ ከነበረው የጥያቄና መልስ ትምህርት የሚከተሉትን ቃላት በቃል እንድይዝ ስላለማመደችኝ የዘወትር ባለውለታዬ ነች፣ "እግዚአብሔር መንፈስ፣ ወሰንአልባ፣ ዘላለማዊ፣ እና በህላዌው፣ በጥበቡ፣ በኀይሉ፣ በቅድስናው፣ በጽድቁ፣ በመልካምነቱና በእውነት የማይለወጥ ነው":: በወቅቱ እነኚህን ቃላት በደንብ መገንዘቤን እርግጠኛ አልነበርኩም (በአሁኑ ዕድሜዬ እንኳን ጥልቀታቸው እንዳስገረመኝ ነው)፤ በዓመታት መካከል ግን ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ምን እንደሚመስል ያለኝን ግንዛቤ አበልጸገውታል:: እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ልናውቀው እንደማንችል እርግጥ

ነው:: ከእኛ እጅጉን ይልቃል:: እርሱ ወሰን አልባ፣ እኛ ግን ውሱን ነን:: በምልዐት ልናየው የምንችለው በመንግሥተ ሰማያት ብቻ ነው::

ልጅ ሳለሁ አንዳንድ ጊዜ አባቴ ከከተማችን አቅራቢያ ወዳሉ የብሉይ ሪጅ ተራሮች በመኪና ይወስደኝ ነበር:: ተራሮቹን በጭጋግ ተሸፍነው ከሩቅ ስመለከታቸው ትንሽ ሲመስሉ፣ እኛ መኪና ውስጥ ያለነው ተመልካቾች ግዙፍ መስለን እንታይ ነበር:: ወደ ተራሮቹ እየቀረብን ስንመጣ ግን፣ እነርሱ እየገዘፉ እኛ እየኮሰስን መጣን::

ይህ ስለእግዚአብሔር ከምናስበው ጋር ይመሳሰላል:: አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከኛ ትንሽ ከፍ ቢል እንጂ ያው እንደኛው የሆነ ይመስለናል:: እውነታው ግን ይህ አይደለም:: እርሱ አምላክ እኛ ግን ሰዎች ነን:: እግዚአብሔር የቀድሞ እስራኤላውያንን፣ "እኔ አምላክ ነኝ እንጂ ሰው አይደለሁምና፣ በመካከልህም ቅዱሱ ነኝና" (ሆሴ 11፥9) በማለት አሳስቦአቸዋል::

ትንሽነታችንን የምንረዳው የእርሱን ግዙፍነት ስንገነዘብ ነው::

ይህ ማለት ግን ስለእግዚአብሔር ምንም ልንረዳ አንችልም ማለት አይደለም:: እራሱ ራሱን ስለገለጠልን ምን እንደሚመስል መረዳት እንችላለን:: እኛ እንድንረዳቸው የሚፈልጋቸውን ዐራት አስፈላጊ እውነቶች ጠቅለል አድርጌ ለማቅረብ ልሞክር::

እግዚአብሔር መንፈስ ነው

እግዚአብሔር ስለ እርሱ እንድንገነዘብ የሚሻው የመጀመሪያው እውነት እርሱ መንፈስ መሆኑን ነው:: ኢየሱስ ሲካር ከተባለው መንደር ውጪ ላገኛት ሰማርያዊት ሴት "እግዚአብሔር መንፈስ" እንደሆነ ነግሯታል (ዮሐ 4፥24):: እግዚአብሔር የአቶሞችና የሞሎኪዩሎች ውሁድ አይደለም፤ የፍጥረት አካልም አይደለም:: በፍጹም ልዩ በሆነ ክልል ማለትም በመንፈስ ክልል የሚኖር ህላዌ ነው::

መንፈስ የሚለውን ቃል ስትሰሙ ምን ይታሰባችኋል? እንደ ጉም የሚንቀሳቀስ አንድ ዓይነት የማይጨበጥ ነገር ይመስላችኋል? ወይስ በአስፈሪ ፊልሞች እንደምታዩት አይነት ሽብር እንደ ሚነዙ ምስሎች ይቀረጽባችኋል? መንፈስ የቁሳዊ አካል ተቃራኒ ስለሆነ

እንደዚያ ካለባችሁ ተሳስታችኋል፤:: ኢየሱስ እንደተናገረው "መንፈስ ሥጋና ዐጥንት የለውምና" (ሉቃ 24፥39)::

እግዚአብሔር መንፈስ ስለሆነ፣ በጊዜና በቦታ አይወሰንም:: በአንድ ጊዜ በየስፍራው ሊገኝ ይችላል:: በትልቁ ጋላክሲ (የከዋክብት ክምችት) እንደዚሁም በጥቃቅን አቶሞች መካከል ሊገኝ ይችላል:: ከቁሳዊው ዓለም በእጅጉ የላቀ ነው (ለዚህም ነው እኛ ጣዖታትን ወይም ተፈጥሮን ማምለክ የሌለብን):: እርሱ መንፈስ ስለሆነ፣ በምንም መንገድ ሊገደብ አይችልም:: እግዚአብሔርን ለመወሰን እየሞከራችሁ ካላችሁ፣ የምነግራችሁ ይህን እንዳታደርጉ ነው! በአንድ ቦታ ልትወስኑት ወይም በአእምሮአችሁ ስለ እርሱ ምናባዊ ስዕል ለመሳል አትሞክሩ:: በኀይሉ ወይም በታላቅነቱ ወይም በፍቅሩ ወይም በጥበቡ ላይ ወሰን አታኑሩ:: እግዚአብሔርን መወሰን ማለት ትንሽ ኩሬን ከውቂያኖስ እኩል ማድረግ ማለት ነው::

እግዚአብሔር ሰብእና አለው

እግዚአብሔር መንፈስ ብቻ አይደለም፣ ሰብእናም አለው፣ ይህም ማለት እንደ እኛ ሰብአዊነት አለው ማለትነው:: እንደ ሰው ሁሉ እግዚአብሔርም ስሜት፣ ሀሳብ፣ ምኞትና ውሳኔ አለው:: ሰው ከመሰሎቹ ጋር ግንኙነት እንደሚመሠርት ሁሉ፣ እግዚአብሔርም እንደዚሁ ግንኙነት ያደርጋል:: እንደሰው ሁሉ፣ እግዚአብሔርም እስቦ አንድ ነገር ያደርጋል:: እግዚአብሔር ስሜት አለው፤ እግዚአብሔር ያስባል፤ የሌሎች ስቃይ ይሰማዋል፤ እግዚአብሔር ይቅር ይላል፤ እግዚአብሔር ተስፋ ያደርጋል፤ እግዚአብሔር ይወስናል፣ እግዚአብሔር ያከናውናል፤ እግዚአብሔር ይፈርዳል:: ይህን ሁሉ የሚያደርገው ሰብእና ስላለው ነው:: ባይሆን ኖሮ፣ ለምን ወደ እርሱ እንጸልያለን ወይም እናመልከዋለን? እግዚአብሔር ሰብእና የሌለው ኀይል አይደለም፣ እርሱ ሰብዕና ያለው ያውም በምናብ ሊታይ የማይችል እጅግ ፍጹም ሰብእ ነው::

በእርግጥ በእኛና በእግዚአብሔር ሰብእና መካከል ሰፊ ልዩነት አለ፤ እርሱ ፍጹም ሲሆን እኛ ግን አይደለንም:: እንደ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ ጥላቻ፣ ቅናትና ትዕቢት የመሳሰሉ ስሜቶች እኛን ይገዙናል:: ከዚያም አልፎ የኛ ሰብዕና የታወከ ወይም የገዛ ራሱን ጥፋት የሚያፈጥን ሰብእና ሊሆን ይችላል::

እግዚአብሔር ግን እንዲህ አይደለም። ብቻውን ፍጹም ነው። ቁጣው እንኳን በጽድቅ የተሞላ ነው፤ ምክንያቱም ቁጣው በክፉ ላይ ብቻ የተነጣጠረ ስለሆነ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ *"ሥራው ፍጹም ነው፣ መንገዱም ሁሉ ትክክል ነው"* (ዘዳ 32፥4) ይላል።

እግዚአብሔር ቅዱስ ነው

እግዚአብሔር መንፈስ እና ስብዕና ያለው ብቻ ሳይሆን ቅዱስ ጻድቅና ንጹሕ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ዐይኖችህ ክፋውን እንዳያዩ እጅግ ንጹሐን ናቸው፣ አንተ በደልን *መታገሥ* አትችልም" (ዕንባ 1፥13) ይላል።

ይህን *መረዳት* አዳጋች እንደሚሆንብን ግልጽ ነው። ደካሞችና ኢ-ፍጹማን በመሆናችን፣ የእግዚአብሔርን ባለግርማ ፍጹምናና ቅድስና *መረዳት* አንችልም። ኃጢአት በጣም የለመድነውና በዙሪያችን ተንሰራፍቶ የምናየው ነገር በመሆኑ፣ *ሙሉ* በሙሉ ፍጹም የሆነ ህላዌ ሊኖር *መቻሉን* እንኳን ማሰብ ይቸግረናል። እግዚአብሔር ግን ነው! *መጽሐፍ* ቅዱስ፣ "እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም" (1ዮሐ 1፥5) ይላል። እግዚአብሔር ቅዱስ ስለሆነ፣ በጭራሽ የተሳሳተ ነገር ሊያደርግ አይችልም። *መልካም*ና ሰራሱ ሳይሳሳ ሌሎችን የሚረዳ ሰው እልፎ አልፎ ሊገጥመን ይችላል፤ የዚህ ዓይነት ሰዎች እንኳን ፍፁም እንዳይደሉ እናውቃለን (እኛም ፍፁም ነን ብለን የምናስብ ከሆነ፣ ይህ በራሱ አለመሆናችንን ያረጋግጥልናል)። ፍጹምና ቅዱስ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፣ ከመጀመሪያው ምዕራፍ እስከ *መደምደሚያው* እንደሚያሳየው፣ እግዚአብሔር አንዳችም ሀፀዕና ጉድፍ የሌለው፣ ፍጹም ቅዱስ ህላዌ ነው። ኢሳይያስ እግዚአብሔርን በራእይ ሲያየው በቅድስናውና በአስፈሪ ግርማው ተሸንፎ የራሱን ኀጢአተኛነት ተገነዘበ። *መላእክት* ከእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ ከበው፣ "ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር" (ኢሳ 6፥3) ሲሉ አየ። ዮሐንስም በራእይ ሰማይ ተገልጦ ሲያይ ይህንኑ ነበር ያየው፤ "ቀንና ሌሊት፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ የነበረው፣ ያለውና የሚመጣው ሁሉን ቻይ እምላክ ማለትን አያቋርጡም" (ራእ 4፥8)።

የኀጢአታችንን ጥልቀት አጥርተን ልንረዳ የምንችለው የእግዚአብሔርን ቅድስና ስንገነዘብ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ፣ እኛ ግን አይደለንም፤ ምክንያቱም በእኛና በእርሱ *መካከል* ትልቅ የሚለያይ ገደል አለ። በፊቱ በደለኞችና የተኮነንን ነን፣ ፍርድና ኩነኔ ብቻ የሚገባን ነን። ከክርስቶስ ውጪ ወደመንግሥተ ሰማያት *የመግባት* ተስፋ የለንም፤ አንዲት ኀጢአት እንኳን ሁለተናችንን ስለምትበክል በፊቱ እንዳንቀርብ ልታደርገን ትችላለች። ከጊዜ ወደጊዜ በዓለም ላይ በለምፅ የተመቱ ሰዎች ተለይተው የሚኖሩባቸውን ሰፈሮችና የሳንባ ነቀርሳ በሽተኞች ተገልለው የሚታከሙባቸውን ሆስፒታሎች ጐብኝቼአለሁ፣ ልዩ የንክኪ *መከላከያ* ልብስ ካልለበስኩ፣ በሽተኞቹን ቀርቤ ማነጋገር እንደማልችል አስተዳዳሪዎቹ ይነግሩኛል። ልክ ተላላፊ በሽታ ያለው ሰው ከሰው ንክኪ ተገልሎ እንደሚቀመጥ ሁሉ፣ የኀጢአት በሽታም በእግዚአብሔር ቅዱስ ህልዎት ከመቅረብ አቅዐናል።

የእግዚአብሔርን ቅድስና አታቅለው፣ ምክንያቱም የባሕርዩ ዋና ፍሬ ነገር ስለሆነ ነው።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው

የእግዚአብሔር ባህርይ ቅድስና ብቻ ቢሆን ኖሮ፣ ወደመንግሥተ ሰማያት የመሄድም ሆነ በዚህ ምድር የእርሱን በረከት የመቀበል ተስፋ ባልኖረንም ነበር። ግን ልብ በል፣ *እግዚአብሔር መንፈስ፣ ስብእና ያለው፣ ቅዱስና ጻድቅ ህልው ብቻ አይደለም። እግዚአብሔር ፍቅር ነው።* ከፍ ያለ ልዩነት የሚያመጣው ይህ ነው። *መጽሐፍ* ቅዱስ እንደሚነግረን "እግዚአብሔር ፍቅር ነው" (1ዮሐ 4፥8)። በቅድስና ፍጹም እንደሆነ ሁሉ፣ በፍቅሩም ፍጹም ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን ደጋግሜ ባነበብኩ ቁጥር፣ ጉልህ ሆኖ የሚከሰትልኝ እውነት የእግዚአብሔር ልዑል ባህርይ ፍቅር *መሆኑ* ነው። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር በሚያደርገው ግንኙነት ጀርባ ፍቅሩ አለ። የፈጠረን፣ እንደዚሁም እንዲዋጀን ልጁን የላከልን በፍቅሩ ነው። ፍቅሩ ከኋላችን ይከተለናል፤ ወደራሱም ይስበናል፣ ለዘላለም በፊቱ እንድንኖርም ወደርሱ ይወስደናል። "ፍቅር ይህ ነው፤ እኛ እግዚአብሔርን እንደወደድነው ሳይሆን እርሱ እንደወደደንና ስለ ኀጢአታችን ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን *መላኩ* ነው" (1ዮሐ 4፥10)።

ሌሎች ባህርያቱን መረዳት ቀላል እንደማይሆንልን ሁሉ፣ ፍቅሩንም ሙሉ በሙሉ መገንዘብ ያደግተናል:: በመጀመሪያ ነገር "ፍቅር" የሚለውን ቃል እንዲሁ እንደመጣልን በመጠቀም ዋጋውን አራክሰነዋል:: "አይስክሬም እወዳለሁ፣ የዚቺን መኪና ቀለም እወዳለሁ፣ እገሌ የሚባለውን ዘፋኝ እወደዋለሁ (ከቶ ያላገኘናቸውና የማናገኛቸው ቢሆን እንኳን)" እንላለን:: የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ከዚህ እጅግ የጠለቀ ነው:: ፍቅሩ የሚያልፍ ወረት ወይም የማስመሰያ ስሜት ሳይሆን፣ ለእኛ አብልጦ የሚሻለን ነገር እንዲሆንልን የሚሻ ጥልቅና ጽኑ ፈቃድ ነው:: ሰዋዊ ፍቅር ይሰወጣል ወይም ይከስማል፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ለዘላለም ይጸናል:: ለዚህም ነው እንዲህ የሚለን "በዘላለማዊ ፍቅር ወድጄሻለሁ፤ ስለዚህም በርኅራኄ ሳብሁሽ" (ኤር 3፥13)::

ሆኖም የእግዚአብሔርን ፍቅር የስሜትና የራሮት ብቻ እንዳናደርገው መጠንቀቅ አለብን:: የእግዚአብሔር ፍቅር ኃጢአትን እንዳላየ የሚያልፍና ከመፍረድ የሚሸሽ የጋለ ስሜት አይደለም:: የእግዚአብሔር ቅድስና ኀጢአት ተገቢ ቅጣቱን እንዲያገኝ ይጠይቃል፤ ይሁንና እግዚአብሔር በፍቅሩ በክርስቶስ በኩል የመዋጀትን መንገድ ከፍቶልናል::

በፍቅሩ ባይደርስልን ኖሮ በአሁኑም ይሁን በሚመጣው ሕይወት ተስፋ ባልኖረን ነበር:: ግን እርሱ ወዶናልና ተስፋ አለን:: እርሱ ይወዳችኋል!

ሦስት

ታላቁ ዕቅድ

"አብርሃም ... የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ"

(ያዕ 2፥23)

በሕይወት ዘመናችሁ አንድ ወሳኝና ታላቅ እውቀት ማወቅ ካለባችሁ፤ የተፈጠራችሁት እግዚአብሔርን እንድታውቁና ለዘላለም ወዳጆቹ እንድትሆኑ ነው::

እኔና እናንተ በዚህ የተቀመጥነው በራሳችን ጉዳይ - በግል ችግሮቻችንና ደስታዎቻችን እንድንጠመድ አይደለም:: ሌላው ቀርቶ እዚህ የመኖራችን ዓላማ ዓለምን የተሻለች ስፍራ ለማድረግ አይደለም (ይህ አስፈላጊነት ያለው ቢሆንም):: ሕይወት ማለት ይህ ከሆነ፣ ኑሮአችን በእርግጥም፤ "ከንቱ፣ ነፋስን እንደመከተል ነው" (መክ 1፥14)::

ይሁንና ሕይወት እንዲህ እንድትሆን አልታቀደችም - ምክንያቱም ስራሳችን ሳይሆን ስእግዚአብሔር በመፈጠራችን ነው:: ታላቁ አቃጅ ትልቅ እቅድ አለው፤ ይህም እርሱን እንድናውቀውና ከእርሱም ጋር ለዘላለም ወዳጆች እንድንሆን ነው::

ፍጹም የሆነ ዓለም

እረፍት በማጣት የምንባዝነው ለምንድነው? ዘላቂ ሰላምና እርካታ ሁልጊዜ አየናፍቅን ግን ከቶም ሙሉ በሙሉ መርካት የማንችለው ለምን ይሆን? በቅርቡ አንድ ሰው እንዲህ ሲል ጻፈልኝ:- "ጓደኞቼ ሁሉም የሞላልኝ ሰው እንደሆንኩና እንደሚቀኑብኝ ይነግሩኛል:: ውስጤ ግን ከባዶነትና ዕረፍትየለሽነት ወጪ ምንም የለም:: ምን ነክቶኝ ይሆን?" እውነቱን ለመቀበል

ካልፈሩ በስተቀር፣ ይህንኑ የሚሉ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች መኖራቸው የማይጠረጠር ነው፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ይህ የጉደሎነት ስሜት በአጋጣሚ የመጣ አይደለም፤ *ያለ እግዚአብሔር ጉደሎ ነን፡* እርሱን ከሕይወታችን ስናስወጣው፣ በነፍሳችን ባዶነትና እግዚአብሔር ብቻ ሊሞላው የሚችል የውስጥ ረሃብ ይነግሳል፡፡ እግዚአብሔርን ችላ እስካልን ድረስ፣ ይህ ባዶነት እኛው ዘንድ መሰንበቱ ግድ ነው፡፡ ዘላቂ ሰላምና ደስታ ለማግኘት የምናደርገው ጥረትም ፍሬቢስ ሆኖ ይቀራል፡፡ ከበርካታ ምዕተዓመታት በፊት ቅዱስ አውግስጦስ እንዲህ ሲል ተናግሯል፡፡ "አቤቱ ጌታ ሆይ፤ አንተ ለራስህ ፈጥረኸናልና ልባችን በአንተ እረፍት እስኪያገኝ ድረስ እንደተቅበዘበዘ ይኖራል፡፡"

ነገሩ ከጥንት እንደዚህ አልነበረም፡፡ በመጀመሪያ እግዚአብሔር የሰውን ዘር ሲፈጥር፣ ይህ የውስጥ መቅበዝበዝና ባዶነት አልነበረም፡፡ በቀጣዩ ምዕራፍ ሰፋ ባለ መንገድ እንደ ምንመለከተው፣ አዳምና ሔዋን እግዚአብሔር ሲፈጥራቸው ሙሉ በሙሉ ደስተኞች ነበሩ፣ ከራሳቸው፣ ከዓለምና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ነበሩ፡፡ እርስ በርስ የነበራቸው ግንኙነት ፍጹም ነበር፤ ግንኙነታቸው ቅንጣት የራስ ወዳድነት ወይም የጠብ አዝማሚያ አልነበረውም፡፡ በዙሪያቸው ካለው ዓለም ጋር የነበራቸው ግንኙነትም ፍጹምና ሰላም የማጣት፣ የፍርሃት ወይም የሞት ስጋት የማይደርስበት ነበር፡፡ ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነትም እንደዚሁ በጥፋተኝነት ወይም ባለማመን ያልተበከለ ፍጹም ነበር፡፡

የዚህ ዓይነቱ ዓለም ምንኛ ውብ እንደሆነ ሊታሰባችሁ ይችላል? ኃጢአት፣ ሐዘን፣ ቅያሜ፣ ደንታቢስነት፣ የራሱ ጉዳይ የሚባሉ ነገሮች የሌለበት ዓለም ነበር፡፡ እግዚአብሔር የፈጠራላቸው ዓለም አንዳችም ህፀፅ አልነበረውም፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ "እነሆም እጅግ መልካም ነበር" (ዘፍ 1፥31)፡፡

አዳምና ሔዋን ከእርስ በርሳቸውና ከእግዚአብሔር ጋር በፍጹም መስማማት የሚኖሩ ነበሩ፡፡ በመግቦቱ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ያሟላላቸው ነበር፤ እነርሱም ሙሉ በሙሉና ያለማመንታት ይወዱት ነበር፡፡ ዛሬ ዓለምና የኛም ሕይወት የሚገኙበት ሁኔታ ከዚህ በጣም የራቀ ስለሆነ በምን ዓይነት ዓለም እንደነበረ እንኳን በምናብ መሳል አይቻለንም፡፡

በአርአያ ሥላሴ የተፈጠሩ

ሕይወታቸው ፍጹም ሊሆን የቻለው እንዴት ነበር? ምክንያቱ ግልጽ ነው፤ *እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን አስቦ የፈጠራቸው ለዘላለም ወዳጆቹ እንዲሆኑት ነበር፡፡* ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ኅብረት ለአፍታም የማይቋረጥ እውነታ ነበር፡፡

አዳምና ሔዋን እንዲሁ ሥጋ፤ ነፍስ ፍጥረታት ወይም ላቅ ያለ ደረጃ ያላቸው እንስሳት አልነበሩም፡፡ እጅግ የላቁ ፍጡራን ነበሩ፡፡ እግዚአብሔርን እንዲያውቁና ከእርሱ ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ ከሚያስችላቸው መንፈስ ወይም ነፍስ ጋር የተፈጠሩ መንፈሳውያን ህልዋን ነበሩ፡፡ እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር አምሳል እንደተፈጠሩ ይነግረናል፡፡ ይህም ማለት እግዚአብሔር የራሱን ባህርይ አካፈላቸው ማለት ነው፡፡ ስለዚህ "እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክ ፈጠረው፣ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው" (ዘፍ 1፥27)፡፡ እግዚአብሔር የተለየ መንፈሳዊ ባህርይ ሰጣቸው፡፡

የኛ ጉዳይም እንዲህ ነው፡፡ እንደ አዳምና ሔዋን፣ ሥጋና አእምሮ ብቻ ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ወይም ነፍስ ብሎ የሚጠራው ጭምር አለን፡፡ ይህን የሰጣችሁ፣ የራሱን ባህሪይ በእናንተ ያኖረ፣ እግዚአብሔር ነው፡፡ ነፍስ ያለን በመሆናችን ከሌሎች ሕይወት ካላቸው ፍጡራን ሁሉ የተለየን ነን፤ ምሉዕ ሰው የሚያደርገን ይህ ነው፡፡

የነፍስ ዋጋ

ነፍሳችሁ ምን ያህል ክቡር እንደሆነች ታውቃላችሁ? ኢየሱስ ነፍሳችን በዓለም ካለ ከማንኛውም ነገር የላቀ ዋጋ እንዳላት ነግሮናል፡፡ ሥጋችሁ ይሞታል፤ ነፍሳችሁ ግን ለዘላለም ኗሪ ናት፡፡ ኢየሱስ ለእኛ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ ያቀረበው ነፍሳችን በፊቱ የከበረች በመሆኗ ነው፡፡ ነፍስ ዋጋ እንደማይተመንላት፣ በሚከተለው መንገድ ይነግረናል፤ "ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ፣ ነፍሱን ግን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ለነፍሱ ምትክ ሊከፍለው የሚችለው ዋጋ ምንድነው?" (ማቴ 16፥26)፡፡

መንፈሳዊ ባህርይ እንዳለን በመዘንጋት ራሳችንን ከፍ ያሉ እንስሳት አድርገን ከቆጠርን፣ እንደነሱ መሆን እንጀምራለን፡፡ በተቃራኒ በእግዚአብሔር አምሳል እንደተፈጠርንና እርሱ የሰጠን

ነፍስ እንዳለን ከተገነዘብን ግብራችን እንደ እንስሶች አይሆንም:: ከሌሎች ፍጥረታት ለይቶ ሰው የሚያደርገን ነፍስ ያለን መሆኑ ነው፤ ለሰው ክብርና ዋጋ የሚያላብሰው ነፍሱ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል:- "ከመላእክት በጥቂት አሳነስኸው፤ የክብርንና የምገስን ዘውድ አቀዳጀኸው" (መዝ 8÷5)::

የሰው ሕይወት በፍፁም መንቋሸሽ፣ ወይም መረገጥ፣ ወይም እንዲሁ እንደዋዛ መጥፋት የሌለበት ለዚህ ነው፤ ሰው ትልቅ ይሁን ትንሽ በሥላሴ አምሳል ስለተፈጠረ ክቡር ነው::

ከሁሉም በላይ ነፍሳችን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ የሚችለው የእኛነታችን አካል ነው:: ከዚህ የተነሣ እግዚአብሔርን የማወቅና ከእርሱ ጋር ለዘላለም ወዳጅነት የመመሥረት ችሎታ አለን:: እግዚአብሔር ሲፈጥረን በምድር እንድንኖር ብቻ ሳይሆን በሰማይ ንፍቅም መኖር እንድንችል አድርጐ ነው:: ታላቁ አቃጅ ያበጀው ታላቅ የእጅ ሥራ ይህ ነው::

በፍቅሩ ፈጠረን

አዳምና ሔዋን፣ በእግዚአብሔር አምሳል በመፈጠራቸው፣ ከሌሎች ፍጥረታት ሁሉ ልዩ ነበሩ:: ይሁንና የፈጠራቸው ለምን ነበር? በመጀመሪያ ደረጃ የሰውን ዘር እንዲፈጥር ያነሣሣው ምን ነበር? እናም አንተን የፈጠረህ ለምን ነበር? መልሱ በአንድ ቃል ሊጠቃለል ይችላል:- "በፍቅር":: እግዚአብሔር ሰውን በራሱ አምሳልና መልክ ፈጥሮ በተዋበ ገነት ውስጥ እንዲያስቀምጠው ያደረገው ፍቅር ነው::

ቀደም ሲል እንደ ተመለከትነው፣ እግዚአብሔር በወጉ ሊታወቅ የማይችል ስብዕና የሌለው ኃይል ሳይሆን ሰብዕ ነው፤ ስብዕና አለው:: ምናልባትም ከስብዕናው ባህርያት ልዩ የሚያደርገው ፍቅሩ ነው:: እርሱ ፍጹም ስለሆነ፣ ፍቅሩም ፍጹም ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ "የአምላክ መንገድ ፍጹም ነው፤ የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው" (መዝ 18÷30):: ሰዋዊ ፍቅር ኢ-ፍጹምና ተለዋዋጭ ነው፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ፍጹም በመሆኑ የሚለወጥ ወይም የሚቀንስ አይደለም::

በዚህ ምድር እያለን፣ ስለእግዚአብሔር ፍቅር ሙሉ በሙሉ ልንረዳው የማንችል መሆኑ እሙን ነው:: ለምሳሌ ሰውን የሚወድ አምላክ እንዴት ክፉን ነገር ሊፈጥር ቻለ? ይህ አስቸጋሪ ጥያቄ ኋላ ላይ እንመለስበታለን፤ ይሁንና የእግዚአብሔርን ፍቅር ሙሉ

በሙሉ አልተገነዘብንም ማለት በተወሰነ ደረጃ ልንገነዘብ አንችልም ማለት አይደለም::

በዚህ ላይ የእግዚአብሔር ፍቅር ዐቢይ ትኩረት ሊሰጠው የሚያስፈልገው ለምንድነው? እርሱ ለምን እንደፈጠረን ስለሚነግረን ነው:: የፈጠረን ስለሚወደን ነው::

በሰዋዊ ወሰን (መለኪያ) ፍቅር መገለጫ እንደሚፈልግ፣ ራሱን ለመግለጥና የሚወደውን ለመንካት እንደሚናፍቅ እናውቃለን:: ከዚህ በተለቀ ደረጃ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር ራሱን ለመግለጥና ወደሚወደው አጁን ለመዘርጋት ይፈልጋል:: እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን መውደድ እንዲችሉ አድርጐ በመልኩ የፈጠራቸው ለዚህ ነው:: እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ ይህንን አስደናቂ ባህርዩን ለአዳምና ለሔዋንም አካፈላቸው:: ምንኛ ትልቅ ስጦታ ነው! እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን በፍቅሩ አበጅቶ በምላሽ ደግሞ እንዲወዱት (እርስ በርሳቸውም እንዲዋደዱ) አድርጐ ፈጠራቸው::

ይህንን ነጥብ በትክክል መገንዘብ ይኖርብናል:: እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን የፈጠራቸው ብቸኝነት ተሰምቶት ወይም በምላሽ የሚወደው ሰው አስፈልጎት አልነበረም:: ይህ ለሰው እንጂ ከእግዚአብሔር ፍቅር ጋር የሚመሳሰል አይደለም:: እግዚአብሔር በራሱ ምሉዕ በመሆኑ አንዳች አይጐድለውም:: ግን ፍቅሩ እነዚህን ሰዎች እንዲፈጥር አስገደደው:: ፍቅሩ በአንድ መንገድ መገለጹ አንድ ሠዓሊ የሚያምር ስዕል ለመንደፍ፣ የእንጨት ቀራጭም በጥበብ የተቀረጸ ዕቃ ለማበጀት ውስጡ እንደሚገፋፋው፣ አፍቃሪ አምላካችንም እንዲሁ ሰውን እንዲፈጥር አንዳች ነገር አስገደደው:: ፍቅሩን የገለጸው የሰውን ዘር በመፍጠር ነበር::

የእግዚአብሔር ወዳጆች እንድንሆን ተፈጠርን

አዳምና ሔዋን የተፈጠሩት ለምን ነበር? እኛስ ለምን ተፈጠርን? የሥነ ሕይወት አጥኚዎች የአሁኑ መልካችንን እንዴት እንዳገኘን የተለያዩ መላ ምቶች ይሰነዝራሉ፤ ቁምነገሩ ግን ለምን ተፈጥርን ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ የሚሰጠውን መልስ ልብ እንበል፤ እግዚአብሔር እኛን የፈጠረን ከእርሱ ጋር በግል ኅብረት ማድረግ እንድንችል ነው:: በሌላ መንገድ ሲገለጽ፣ ወዳጆቹ እንድንሆን ፈጠረን፣ መለኮታዊው ዕቅዱ ገና ከመጀመሪያው እንዲህ ነበር:: ይህ የተጠነሰሰውም በእግዚአብሔር ፍቅር ነበር::

ይህን ወዳጅነት ለየት የሚያደርገው ነገር ነበር:: እንደሰው ለወዳጅነት የምንመርጠው፣ የሚመስሉንንና ከኛ ጋር የሚገጥም ዝንባሌ ወይም ስብእና ያላቸውን ሰዎች ነው:: እግዚአብሔር እና አዳም ግን በምንም ረገድ እኩዮች አልነበሩም:: እግዚአብሔር የፍጥረተ ዓለሙ ሉዓላዊ ገዢ፣ ሁሉን ቻይ ፈጣሪ፣ ለፍጥረተ ዓለሙ ህልውና ከመስጠትም በተጨማሪ በትልቁ ጋላክሲ እስከ ደቂቅ የብርሃን ፍንጣቂ ድረስ የመላውን ፍጥረት ደጋፊና አስተዳዳሪ ነው:: በተጨማሪም፣ በአንድ ጊዜ በየስፍራው ሊገኝ የሚችል፣ የሚሆነውን ሁሉ ትንሿን ክስተት ጭምር ማየት የሚችል ሁሉን አዋቂ ጌታ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ከእግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው" (ዕብ 4፥13)::

አዳም ግን ትንሽ ፍጥረት ነበር:: እግዚአብሔር ፈጣሪ ሲሆን አዳም ግን ፍጡር፤ እግዚአብሔር ወሰንአልባ ሲሆን አዳም ግን የተወሰነ ነበር:: እግዚአብሔር የማንንም ድጋፍ የማይሻ፣ አዳም ግን ድጋፍ የሚያስፈልገው ነበር:: የሚገርመው ግን የዚህ ዓይነት የተራራቀ ልዩነት እያለም እንኳን፣ *እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ወዳጆቹ እንዲሆኑ ፈለገ፡* ኃጢአት ወደ ዓለም መጥቶ ይህን ፍጹም ወዳጅነት እስካበላሸበት ጊዜ ድረስ የሚኖሩት በዚህ አኳኋን ነበር:: በመጀመሪያ እግዚአብሔር የአዳም ፍጹም ወዳጅ፣ አዳምም የእግዚአብሔር ፍጹም ወዳጅ ነበር::

እግዚአብሔር ለአዳምና ሔዋን መልካም ዕቅድ እንደነበረው ሁሉ ለእኛም አለው:: እግዚአብሔር አይለወጥም፤ ዓላማውም እንደዚሁ አይለወጥም:: በምድር መኖራችን አጋጣሚ ጉዳይ ሳይሆን እግዚአብሔር በዓላማ ያደረገው ነው:: *እግዚአብሔር በምድር ያኖረን ለዘላለም ወዳጆቹ እንድሆን ዘንድ ነው::* እግዚአብሔር ወዳጆቹ እንድትሆኑ ይፈልጋል፤ ይህን እውነት ስትረዱ ሕይወታችሁ ሙሉ በሙሉ ይለወጣል::

ማብቂያ የሌለው ፍለጋ

የሚያሳዝነው ነገር ብዙ ሰዎች ይህን እውነት ሳይረዱ ይኖራሉ:: ብዙዎቹ ስለዚህ ጉዳይ አስበውም አያውቁም፤ ማሰብ ሲጀምሩ የኑሮአቸውን ዓላማ ለማወቅ በየአቅጣጫው ጥረት ማድረግ ይጀምራሉ:: ምናልባት መላ ዘመናቸውን እውነተኛ ማንነታቸውንም ሆነ በምድር የመኖራቸውን ዓላማ ሳያውቁ ሊኖሩ

ይችላሉ:: ከውጪ ሲታዩ ስኬት የተቀዳጁ፣ በሰዎች የሚወደዱና በመልካም ዕድላቸው ሰዎች የሚቀኑባቸው ሊሆኑ ይችላሉ:: በውስጣቸው ግን አንዳች የጐደለ ነገር ይሰማቸዋል፤ ጉድለቱን ለመሙላት ምንም ያህል ጥረት ቢያደርጉም ባዶነቱ ሳይሞላና ልባቸው እርካታ እንደራቀው ይኖራሉ::

የንግድ ድርጅቶች በመገናኛ ብዙሃን በሚያቀርቡአቸው ማስታወቂያዎች ምርቶቻቸውን ብንገዛ ደስታና እርካታ እንደምናገኝ ይነግሩናል:: ፈላስፎችና የሥነልቡና መርህ አስተማሪዎች መጽሐፍቶቻቸውን ብንገዛ ስኬትና የውስጥ ሰላም እንደምንቀዳጅ ያበስሩልናል:: ልሂቃንና ፖለቲከኞች የሚያፈልቋቸውን የጥበብ ቃላት ብንሰማና ብንመርጣቸው፣ ብልፅግናና ምድርአቀፍ ሰላም እንደሚገኝ ይነግሩናል:: ይሁን እንጂ ነገሮች እነርሱ እንደተናገሯቸው ሲሆኑ አይታዩም:: ብዙ ጊዜያችንንና ጉልበታችንን፣ ሰውነታችንን በመንከባከብ፣ ለአእምሮችን ምግብ በሆኑ ነገሮች ላይ በማተኮር እናሳልፋለን፤ ሆኖም ነፍሳችንን ችላ ካልን በመንፈስ ጐስቋላና የጠወለግን መሆናችን የማይቀር ነው::

ከጥቂት ዓመታት በፊት በመላ አሜሪካ እጅግ ታዋቂ የሆነች አንዲት የቴሌቪዥን ውይይት አቅራቢ መድረክ ላይ ተጋብዤ ነበር። ዝግጅቱ ሲያበቃ ጠጋ ብላ በሕይወቷ ስለነገሠው ባዶነት እንዲህ ስትል ነገረችኝ፣ "የድሮ ውበቴ ረግፏል፤ ዕድሜዬም እየገፋ ነው፤ መጠጥ የዘወትር ቀለቤ ሆኗል፤ ሕይወቴ ይህ ነው የሚባል ትርጉም አጥቷል" ብላኛለች::

በሌላ ወቅት ባለቤቴና እኔ በዓለም ደረጃ እጅግ ባለጠጋ የሆነ ሰው ቤት ለምሳ ተጋብዘን ነበር:: ሰውዬው የሰባ አምስት ዓመት የዕድሜ ባለጸጋ ሲሆን በማዕድ ግበታው ፊት ሲቀርብ፣ እንባ ጉንጩ ላይ እየፈሰሰ እንዲህ አለ፣ "በዓለም ላይ እንደ እኔ ጐስቋላ ሰው ያለ አይመስለኝም:: ሁሉ የተሟላልኝ ሰው ነኝ:: እንዳሻኝ የፈለግኩት ቦታ ለመሄድ ብፈልግ፣ የግሌ ጀልባ ወይም አውሮፕላን ይገኙ መንዝ እችላለሁ:: ምንም ነገር ቢያስፈልገኝ፣ የቱንም ያህል ዋጋ ቢያወጣ በገንዘቤ አገኛለሁ:: ውስጤ ግን ባዶና ጐስቋላ ነው::"

የዚህ ዓይነት ታሪኮችን በተደጋጋሚ እንሰማለን፤ እንዲህ የሚሉትም ዝነኞችና ስኬታማ ሰዎች ብቻ አይደሉም:: ምናልባትም እናንተም እንደዚህ ይሰማችሁ ይሆናል:: የልባቸውን ባዶነት የሚሞላ ነገር በመፈለግ፣ ዘመናቸውን ሁሉ እንዳባከኑ የሚጽፉልኝ ሰዎች ደብዳቤዎች በየቀኑ ይደርሱኛል:: ባዶነቱ በልባቸው እንዳለም

አልታወቃቸው ይሆናል፤ ሆኖም ደስታን ፍለጋ ያልሞከሩት ነገር የለም፡- ወሲብ፣ አደንዛዥ ዕፅ፣ አልኮል፣ ዝና፣ ገንዘብ፣ ንብረት ሥልጣን፣ እና ስኬትን ያሳድዳሉ።

መንገዶቹ ሁሉ ወደ እርካታና ሰላም እንደሚያደርሱን ተስፋ ቢሰጡም፣ እዚያ ስንደርስ ግን ሁሉም ነገር (ሁሌም እንደሆነው) እንደጉም ይተናል። ሕይወታቸው አሁንም ባዶ እንደሆነ ነው፤ ደስታና ሰላም ፍለጋ በሚያደርጉት መራወጥ ሕይወታቸው አንዳንዴ አደጋ አፋፍ የሚደርስበት ጊዜም አለ። በዚህም በዚያም ቢባል ሕይወት የምንፈልገውን አትሰጠንም።

ከሚደርሱን ደብዳቤዎች አንዳንዶቹ ከባዶነት ባሻገር፣ ክርስቶስ ሕይወታቸውን እንዴት እንደለወጠና ጥልቅ መሻታቸውን እንደሞላላቸው የሚተርኩም አሉ። እነዚህ ሰዎች ፍለጋቸው ድምዳሜ አግኝቷል፤ የነፍሳቸው ባዶነትም ተሞልቷል። እግዚአብሔርን ለማወቅና ለዘላለም ወዳጆቹ ለመሆን እንደተፈጠሩም ተገንዝበዋል። ይህ እውነት ለእናንተም ነው።

ከላይ የተጠቀሰውን ባለጠጋ ሰው ከጐበኘን በኋላ፣ እኔና ባለቤቴ በአቅራቢያ ባለች አነስተኛ ቤተክርስቲያን ሰባኪ የሆነ ሰው ጋር ተገናኘን። ይህ ሰው በደስታ የተሞላና ገፀ የሚያበራ ነበር፤ "ሰባራ ሳንቲም የለኝም፤ ሆኖም በዓለም ላይ የኔን ያህል ደስተኛ ሰው የለም" ሲል ተናገረ።

የተፈጠርነው እግዚአብሔርን ለማወቅ ነው

እግዚአብሔር እንድናውቀው ይፈልጋል - ይህም ስለእርሱ ማወቅ ሳይሆን እርሱን በግል ማወቅ ማለት ነው።

ልዩነቱ ይታያችኋል? ስለ እናንተ ሳውቅ፣ ስማችሁን ልሰማ፣ ፎቶአችሁን ልመለከት ከዚያም አልፎ በደብዳቤ ወይም በኢሜይል ላገኛችሁ እችላለሁ። ይሁንና በአካል ተገናኝተን በሚገባ እስክንተዋወቅ ድረስ ወዳጆች ነን ወይም የግል ግንኙነት አለን ማለት አያስችለኝም። ተዋውቀናል ሊባል የሚቻለው በእንደዚህ ሁኔታ ብቻ ነው።

ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነትም እንዲሁ ነው። በቅርብ ጊዜ የተደረገ የሕዝብ አስተያየት ቅኝቶች እንደሚያመለክቱት፣ ብዙ ሰዎች በእግዚአብሔር ያምናሉ። እንዳለ ያምናሉ፣ ስለእርሱም የተወሰነ እውቀት ሊኖራቸው ይችላል። ለብዙዎች ግን

እግዚአብሔር ሩቅና ደብዛዛ ነው ምክንያቱም ስለእርሱ እንጂ እርሱን ስለማያውቁት ነው። በሕይወታቸው በግል ስለማያውቁት በእውነት ወዳጄ ሆኗል ሊሉ የሚያስችል እውቀት የላቸውም። ይሁንና እርሱ የሚፈልገው ይህን ነው፤ እንድናውቀው ይፈልጋል። ይህ አእምሮአችን ሊያስተናግደው የሚሳነው እውነት ነው። እስቲ አስቡት፤ ወሰንአልባው፣ ሁሉን ቻይ፣ ቅዱስና የፍጥረተዓለም ፈጣሪ የእናንተ ወዳጅ መሆን ይሻል! በግል እንድታውቁትና በየዕለቱ ከእርሱ ጋር የመሪመድን ደስታ እንድታጣጥሙ ይናፍቃል። እርሱ ከእናንተ ጋር እንዳለ እንድታውቁ፣ በቃሉና በጸሎት ሀሳቡን ሊገልጥላችሁ ይሻል። ጭንቀት ወይም ፈተና ሲገጥማችሁ ሊያፅናናችሁ፣ ልባችሁ ሊሰበር ወይም ስትዝሉ ከፍ ሊያደርጋችሁ ይፈልጋል። አስቸጋሪ ፈተናዎች ሲገጥሙአችሁ ሊመራችሁ፣ የተሳሳተ ወይም የሞኝነት ሥራ ልታደርጉ ስትሉም ሊያርማችሁ ይሻል።

ሰዋዊ ወዳጆች ሊተውንና ሊከዱን ይችላሉ፤ እግዚአብሔር ግን መቼም አይጥለንም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ወዳጅ የሚያበዛ ሰው ራሱን ለጥፋት ይዳርጋል፤ ነገር ግን ከወንድም አብልጦ የሚቀርብ ጓደኛም አለ" (ምሳ 18፥24)። የዚህ ዓይነቱ ጓደኛ እግዚአብሔር ነው። ኢየሱስ ለተከታዮቹ፣ "ከእንግዲህ አገልጋዮች አልላችሁም ወዳጆች ብያችኋለሁ" (ዮሐ 15፥15) ብሏቸዋል።

እግዚአብሔር ወዳጃችን ሊሆን ይሻል። ግን ይህ እንዳይሆን ያደረገው ምንድነው? የተፋለሰው ነገርስ ሊቃና ይችል ይሆን?

ስሩት

ነገሮች እንዴት ተፋለሱ?

"የማደርገውን ስላውቅም ... የማደርገው ላደርገው የምፈልገውን በጎ ነገር ስይደለም፤ ዳሩ ግን ለማድረግ የማልፈልገውን ክፉ ነገር ነው"

(ሮሜ 7፥15፤19)

ዓለም የምትገኝበት ሁኔታ ከእግዚአብሔር የቀደመው ዕቅድ እጅግ የራቀ ነው። በአደጋ ወይም በሕመም ሕይወቱ በተቀጠፈች ጨቅላ ሕፃን መቃብር ላይ መቆም፣ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ አልነበረም። የጋብቻ መፍረስን ወይም የወዳጅነት መቋረጥን እግዚአብሔር አልወጠነውም። በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ልጆች በኤድስ ወላጅ አልባ ሆነው መቅረታቸው፣ ነውጠኛ (አሸባሪ) በመቶ የሚቆጠሩ ሰዎችን በቦምብ የሚገድልበት፣ ሰዎች እንደቅጠል የሚረግፉበት ጦርነት ወይም ረሃብ፣ ወይም በበይነመረብ የእርቃን ስዕል ንግድ መጧጧፉ፣ እግዚአብሔር በእቅዱ ያካታተቸው ሁኔታዎች አይደሉም።

ሐኪሙ ሕመማችሁ ወደ ካንሰርነት እንደ ተለወጠ ሲነግራችሁ፣ የምትወዱት ሰው በመጠጥ ወይም በዕፅ ሱስ ሲጠመድ ወይም የአእምሮ ሕመም ሲጠናወተው ወይም ሕይወታችሁን ለመለወጥ ፍጹም አቅመቢስነት ሲሰማችሁ እነኚህ ነገሮች እግዚአብሔር በሰው ላይ እንዲከሰቱ ያሰባቸው እንዳልሆኑ ማስታወስ ይኖርባችኋል።

የእኩይ ምስጢር

የሰው ዘር በምድር መኖር ከጀመረ እንስቶ አፍቃሪና ሁሉን ቻይ የሆነ አምላክ፣ እኩይ (ክፋት) በሰዎች ላይ እንዲደርስ ለምን ፈቀደ? የሚለው ጥያቄ አእምሮውን እንደሞገተው ነው። የነገረ መለኮትና የፍልስፍና ሊቃውንት በየዘመናቱ በዚህ ጥያቄ ራሳቸውን

ቢያስጨንቁም አጥጋቢ መልስ ሊያገኙለት አልቻሉም። አንዳንዶች ከዚህ በመነሣት እንድም እግዚአብሔር ለሰው ደንታ እንደሌለው አንድም እኒህን ክስተቶች ለማቆም በቂ ኀይል እንደሌለውና፣ አንድም እስካናካቴውም እኒህ ነገሮች የሚከሰቱት እርሱ ባይኖር ነው የሚሉ ድምዳሜ ላይ ደርሰዋል። የምንኖረው፣ ነገሮች ያለበቂ ምክንያት በሚከሰቱበት ቅጥ የለሽና ነሲብ ዓለም ውስጥ እንደሆነ ይናገራሉ። ኢዮብ በጭንቅና ምጥ ውስጥ ሆኖ እንዲህ እያለ ይጮኻል:- "መንገዱ ለተሰወረበት ሰው፤ እግዚአብሔርም በዐጥር ላጠረው፤ ብርሃን ስለምን ተሰጠ? ... ሰላም የለኝም፤ ርጋታም የለኝም፤ ሁከት እንጂ እረፍት የለኝም" (ኢዮ 3፥23፤26)።

እግዚአብሔር መከራና ጉስቁልና በሰው ላይ ሲደርስ ለምን ዝም እንደሚል በርካታ ጊዜያት ራሴን ጠይቄአለሁ፤ ይሁንና መልሱን ሙሉ ለሙሉ ሳውቅ እንደማልችል መቀበል ግድ ይሆንብኛል። መከራና ጉስቁልና ቢከሰትም እንኳን፣ እግዚአብሔር ሉዓላዊ፣ አፍቃሪ፣ መሐሪና ርኅሩኅ እንደሆነ፣ በእምነት ከመቀበል ውጪ ምርጫ የለኝም። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "የዓመጽ ምስጢር" (2ተሰ 2፥7) ይላል፤ በእርግጥም እኩይ ምስጢር ነው።

የእግዚአብሔር ህልውና እውን የሆነውን ያህል እኩይና ሐዘንም እውን ናቸው። እንደምትሐት የማይዳሰሱ ወይም አምንታዊ አስተሳሰቦች በማሰብ ወይም ሁሉም ጥሩ ይሆናል ብለን ራሳችንን በመሸንገል የምናስወግዳቸው አይደሉም። በየሄድንበት እናያቸዋለን። ዜናው ስለነርሱ ያወራል፤ የስትተስት ገጠመኞቻችን አካላት ናቸው።

ታላቁ ዓመፅ

ግን እኩይ ከየት መጣ? መልካምና ክፉ አስተባብሮ በያዘ ዓለም የምንኖረውስ ለምንድን ነው?

ስለእኩይ ምስጢር ሁሉን ነገር መረዳት ባይቻለንም፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለአመጣጡ (ጅማሬው) የተወሰነ ነገር ይነግረናል። ይህን ለመረዳትም መጽሐፍ ቅዱስ ከሚጀምርበት ከአዳምና ሔዋን ታሪክ መጀመር ይኖርብናል። በመጀመሪያ፣ ፍጹም የሆነ አምላክ ፍጹም ዓለም ፈጥሮ በውስጡ ሁለት ፍጹማን የሆኑ ሰዎችን አኖረ። አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ጋር ይራመዱ ስለነበር፣ ከእርሱ ጋር ያላቸውን ኅብረት የሚጋርድ አንዳችም ጥላ

አልነበረም። የእግዚአብሔር ወዳጆች እንደነበሩ እግዚአብሔርም ወዳጃቸው ነበር።

ሆኖም አዳምና ሔዋን ተንቀሳቃሽ ሮቦቶች አልነበሩም። እግዚአብሔርን የመውደድ ወይም በተቃራኒው አታስፈልገንም ብለው ገሸሽ የማድረግ ፍጹም አርነት የነበራቸው ነፃ ሰዎች ነበሩ። ነፃ ባይሆኑ ኖሮ፣ ለእግዚአብሔር ያላቸው ፍቅር፣ ፍቅር ሊባል አይችልም ነበር፣ ምክንያቱም ለውን ወደድን ሊባል የሚቻለው ያለማንም አስገዳጅነት በአርነት ልንወድደው ስንችል ብቻ በመሆኑ ነው። በምድር መኖር ከጀመሩበት ጊዜ አንስተው፣ እግዚአብሔርን ለመውደድ መረጡ።

ከዚያ በኋላ ግን አንድ ከፉኛ ትልቅ ችግር ተከሰተ፤ ይህም ችግር እጅግ አውዳሚና አመሳቃይ በመሆኑ ዛሬም ድረስ ጠሱ ለኛ ተርፎአል። በአጭሩ እንዲህ ሆነ አዳምና ሔዋን በእግዚአብሔር ላይ አመጹ። በራሳቸው መንገድ ለመጓዝ ወሰኑ፤ በወቅቱ ምን እያደረጉ እንደሆነ ባይገባቸውም፤ *አግዚአብሔርን የአንተ ወዳጅነት ለአኛ ምናችን ነው እያሉት ነበር።*

እግዚአብሔር በኤድን ገነት ያለው ነገር ሁሉ እንዲደሰቱበትና የሚያስፈልጋቸውን እንዲያገኙበት የሰጣቸው እንደሆነ ለአዳምና ሔዋን ነገራቸው። መልካምና ክፉ የሚያሳውቅ ነው ተብሎ ከተነገራቸው ዛፍ በስተቀር፣ ከሌላ ከማንኛውም ዛፍ ፍሬ መብላት ይችሉ ነበር። ከዚህ ዛፍ ፍሬ ግን እንዳይበሉ፣ ቢበሉ ግን እንደሚሞቱ እግዚአብሔር አስጠንቅቋቸዋል።

አንድ ቀን ሰይጣን (የስሙ ትርጉም ጠላት ነው) ወደእነርሱ ቀረበ። ሰይጣን እግዚአብሔርን ለማገልገልና ፈቃዱን ለማድረግ ከተፈጠሩ መላእክት አንዱ ነበር። ሰይጣን ከተፈጠረበት ዓላማ አልፎ ራሱን በእግዚአብሔር ቦታ ለማስቀመጥ ሲፈልግ እርሱና ጭፍራ መላእክቱ በእግዚአብሔር ላይ አመጹ፤ ከዚያ በኋላም እግዚአብሔርን መቃወምን ብቸኛ ዓላማ አድርጎ የያዘ ኀይለኛ መንፈሳዊ ሰራዊት ሆነ። ኢየሱስ ሰይጣን እንደመብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ (ሉቃ 10፥18) ማለቱ ምናልባት ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ስለተከሰተው ስለዚህ ሁኔታ ማመልከቱ ነበር። ኢሳይያስም ሉሲፈርን የሳለበት ሁኔታ የሰይጣንን ትዕቢትና ዓመፃ የሚያመለክት ነው፤ "አንተ የንጋት ልጅ፤ አጥቢያ ኮከብ ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ፤ በልብህ እንዲህ አልህ፤ ወደ ሰማይ

ዐርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ አደርጋለሁ" (ኢሳ 14፥12-14)።

ኃያል መልአክ የነበረው ሉሲፈር፣ በትዕቢት ተሞላ ("እኔ" ወይም "የእኔ" የሚሉት ቃላት በዚህ ጥቅስ ውስጥ ምን ያህል ተደጋግመው እንደተጠቀሱ ልብ በሉ)። ስለዚህም በእግዚአብሔር ላይ በማመጽ የእግዚአብሔርን ቦታ ለመውሰድ ሞከረ።

ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ ምስጢራት አንዱ ሲሆን፣ ስለ ሰይጣንና ስለ እኩይ አመጣጥ ብዙ የማናውቀው ነገር እንዳለ እሙን ነው። እርሱና ጭፍሮቹ በእግዚአብሔር ላይ ሲነሡ፣ የተከሰተውን ፍልሚያ በምናብ መሳል እንችልም። ሆኖም ሰይጣን እውን ነው፤ ስለ እርሱ ማስታወስ የሚያስፈልጋችሁ አንድ ዐቢይ ጉዳይ እግዚአብሔርንና ሕዝቡን አምርሮና አጥብቆ የሚፃረር መሆኑን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ዓለምን ሁሉ የሚያስተው የወንድሞቻችን ከሳሽ (ራዕ 12፥9-10) ሲል ይጠራዋል። በተጨማሪም የሐሰት አባት (ዮሐ 8፥44)፣ ፈታኙ (1ተሰ 3፥5)፣ ክፉው (1ዮሐ 3፥12)፣ ባላጋራችሁ (1ጴጥ 5፥8) ሲል ይጠራዋል።

ሰይጣንን ቀይ ካባ ለብሶ፣ መውጊያ ይዞ እንደ ተሳለ እንደጉዳት አልባ የካርቱን ስዕል ገፀባህርይ አድርጋችሁ አታስቡት። ሰይጣን የረቀቀ አእምሮ ያለውና ኀያል ፍጡር ነው፣ የዘወትር ዓላማውም በየአቅጣጫው የእግዚአብሔርን ዕቅድ (ለእናንተ ሕይወት ያለውን ዓላማ ጭምር) ማጨናገፍ ነው። የመጀመሪያ ድሉን ያስቆጠረው በአዳምና በሔዋን ላይ ነበር።

ሰይጣን ለአዳምና ሔዋን፣ እግዚአብሔር ከተከለከለው ዛፍ እንዳይበሉ ሲነግራቸው እውነቱን እንዳልነገራቸው እንዲያውም እንደዋሻቸው ነገራቸው። "መሞት እንኳን አትሞቱም፣ ከፍሬው በበላችሁ ጊዜ ዐይናችሁ እንደሚከፈትና መልካምና ክፉን በማወቅ እንደ እግዚአብሔር እንደምትሆኑ፣ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው" (ዘፍ 3፥4-5) አላቸው።

ሰይጣን ይህን ሲያደርግ እግዚአብሔር ወዳጃቸው እንዳልነበር ሊያሳምናቸው እየሞከረ ነበር። አቀራረቡም እንዲህ ነበር፣ "ወዳጅ ሆን ብሎ እንዴት ያታልላል? አልገባችሁም እንጂ እግዚአብሔር እየሸወዳችሁ ነው! እርሱ እንደሚያወራው ይህ ዛፍ መጥፎ አይደለም፤ እውነቱን እኔ እነግራችኋለሁ መልካም ፍሬ ነው፤

እንዲያውም ብትበሉት እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ" ማለቱ ነበር።

እንደ አምላክ የመሆንን ፈተና ማን ሊቋቋም ይችላል? በዚያች አስፈሪ ቅጽበት አዳምና ሔዋን ጀርባቸውን ለእግዚአብሔር እውነት በመስጠት የሰይጣንን ሐሰት ተቀበሉ። በፈጣሪያቸው ላይ በማመጽ ያቀረበላቸውን ወዳጅነት ገፍተው በራሳቸው መንገድ መሄድ መረጡ።

ኃጢአት ማለት ይህ ነው፤ *በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ ነው።* ኃጢአት ስንፈጽም የእግዚአብሔርን ቃል እየተቃረንን፣ ከእግዚአብሔር በላይ ጥበበኞች እንደሆንንና የእኛም መንገድ ከእርሱ እንደሚበጅ እያወጅን ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት፣ መጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአትን ፅንሰ ሀሳብ ለመግለጽ ሁለት ደርዘን ያህል የተለያዩ ቃላት እንደሚጠቀም ያመለክታሉ፤ ለምሳሌ ያህል፣ ዓላማ መሳት፣ መመለስ፣ መጉደል፣ ዓመፃ፣ በደልና አለማመን የመሳሰሉ ቃላት። ሁሉም ያዘሉት እውነት ኃጢአት ማለት በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ መሆኑን ነው።

በኤድን ገነት የተከሰተው ነገር ዛሬ እኛ በየዕለቱ የሚገጥሙንን ፈተናዎች የሚያመለክት ነው። የአዳምና ሔዋን ውሳኔ በየትውልዱ በሁሉም ሰው ይደገማል። ሁላችንም ከራሳችን ይልቅ የእግዚአብሔርን መንገድ የምንመርጥ በመሆናችን በደለኞች ነን። ኀጢአተኞች መሆናችንን መቀበል ከቸገረን፣ ትዕቢት ስላሳወረን ነው። ትዕቢት በራሱ ኃጢአት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ጻድቅ ማንም የለም፤ አንድ ስንኳ . . . ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጐድሎአቸዋል" (ሮሜ 3፥10፤23)።

አስፈሪው መዘዝ

የነገረመለኮት ምሑራን ይህን በፍጥረት ማግሥት የተከሰተውን ሁነት "ውድቀት" ብለው ይጠሩታል፤ አዳምና ሔዋን ቀድሞ ከነበሩበት የክብርና የልዕልና ከፍታ ተንኮታኩተው በመውረድ የሐፍረትና የነውር አዘቅት ውስጥ ተዘፈቁ። በወደቀ ዓለም ውስጥ የሚኖሩ የወደቁ ፍጥረታት ሆኑ። በቅፅበት ክብራቸውን አጥተው በኃጢአት ግዛት ሥር ወደቁ። ለዚህ ውድቀት ልብ ሰባሪ ምልክት ይሆን ዘንድ፣ እግዚአብሔር አዳምንንና ሔዋንን

ከኤድን ገነት አውጥቶ መግቢያውን የሚገለባበጥ ሰይፍ በያዙ መላእክት ዘጋባቸው (ዘፍ 3፥23-24)።

ከዚያች ዕልመታዊ ቅፅበት አንስቶ ሰዎች ወደ ኤድን ገነት ለመመለስ ያልተሳኩ ሙከራዎች ሲያደርጉ ዘመናት አልፈዋል። ምንም ያህል ታች ላይ ብንል፣ የኤድን ገነት ደስታና ፍጹምና ከእኛ እንደሸሹ ናቸው። ለዚህ ምክንያቱ እኛም በወደቀ ዓለም የምንኖር የወደቅን ፍጡራን በመሆናችን ነው። የአዳምና ሔዋን ኀጢአት ጦስ ለራሳቸው ብቻ ሳይሆን ለእኛም ተረፈን። በእግዚአብሔር ላይ ማመጻቸው ለእኛም በመትረፉ የበደላቸውና የሐፍረታቸው ተከታዮች ሆነናል።

ለአንዳንድ ሰዎች ይህን መቀበል አዳጋች ይሆንባቸዋል። አዳም ላደረገው እኔ ተጠያቂ የምሆነው ለምንድነው? ሲሉ ይጠይቃሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ምክንያታዊ ጥያቄ ነው፤ ቅደመ አያታችሁ ከ100 ዓመት በፊት ወንጀል ቢፈጽም፣ በሱ ጥፋት ፍርድ ቤት ወስዶ ክስ የሚመሰርትባችሁ እንደማይኖር አሙን ነው።

የአዳምን ሁኔታ የተለየ የሚያደርገው፣ የመላው የሰው ዘር መገኛ መሆኑ ነው። በልጅነቴ በአባቴ የከብት እርባታ ላይ በለፈራችን በሚያልፍ ወንዝ ዳርቻ ላይ ከላሞቻችን አንዷ ሞታ መገኘቷ ትዝ ይለኛል። ምክንያቱ ወንዙ ውስጥ መርዛማ ተረፈምርት በመግባቱ እንደሆነ ታወቀ። ስለዚህም እንስሳቱን ለመጠበቅ ስንል የወንዙን ዳርቻ አጠርነው። አባቴ ለወንዙ መበከል ተጠያቂ ባይሆንም፣ ጦሱን መቀበል ግድ ነበር፤ በተመሳሳይ ሁኔታ፣ የአዳም ኃጢአት በኋላው የሚመጡትን ሁሉ የሚበክል ነበር።

በሌላ መንገድ ስንገልጸው አዳም በኤድን ገነት የእኛ እንደራሴ ነበር። ሰዎች መርጠን ወደተወካዮች ምክር ቤት ወይም ፓርላማ የምንልከው፣ ስለኛ የሚናገሩ እንደራሴ እንዲሆኑልን ነው። እኛ በዚያ ቦታ ብንሆን የምንገልጸውን ሀሳብ እንዲገልጹልንና እንዲወክሉን እንፈልጋለን። አዳም ያደረገው ይህንኑ ነበር፤ እኛ በዚያ ቦታ ብንሆን ልናደርግ እንችል የነበረውን አደረገ። ምናልባት እኔ ግን እርሱ እንዳደረገው አላደርግም ነበር ትሉ ይሆናል። ይሁንና እውነቱን እንነጋገር ከተባለ፣ አዳም ካደረገው የተለየ አታደርጉም፣ ምክንያቱም ይህ ዘወትር የምታደርጉት ነገር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ፣ በኃጢአትም

ሞት፥ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ" (ሮሜ 5፥12)።

ኃጢአት ያስከተለው ውድመት

አዳምና ሔዋን በእግዚአብሔር ላይ ያደረጉት ዓመጽ ያስከተለው አስፈሪ መዘዝ በጭራሽ በቀላሉ የሚታይ አይደለም። ኃጢአታቸው እንደ ገዳይ ቫይረስ ወደሰው ዘር ብቻ ሳይሆን ወደመላው ፍጥረት ተሰራጨ። ዛሬም ድረስ የዘለቀ የመራር ፍሬ መከር አስገኘ። የዓመፃቸውን ስድስት መዘዞች ቀጥለን እንመለከታለን።

አንደኛ፣ ሞት ወደዓለም ገባ። የተፈጠርነው ለዘላለም ለመኖር እንጂ እንድንሞት አልነበረም። አሁን ግን ሞት ፍጥረትን ሁሉ በቁጥጥር ሥር አኑሯል። መጽሐፍ ቅዱስ "የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና" (ሮሜ 6፥23) ይላል። በተጨማሪም፣ "ለሰዎች አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደተመደበባቸው" (ዕብ 9፥27) ይሰናል። ጦርነት የሞትን ቁጥር የሚያሳድግ ሳይሆን ሞትን ያፋጥናል፣ ምክንያቱም የሞት መጠን ሁሌም ሙሉ ነው - መቶ በመቶ ነው።

የሕክምና ሳይንስ በዕድሜአችን ላይ የተወሰኑ ዓመታት ሊቀጥልልን ይችላል፤ ሆኖም ቀሪም ከሞት አናመልጥም።

ሁለተኛ፣ ከእግዚአብሔር ተለየን። አዳምና ሔዋን ሲፈጠሩ እግዚአብሔር ወዳጃቸው፣ እነርሱም የእርሱ ወዳጅ ነበሩ። በኃጢአት ከወደቁ በኋላ በመጀመሪያ ያደረጉት ነገር ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ለመሰወር መሞከር ነበር (ዘፍ 3፥8)። ኅፍረት፣ የበደለኝነት ስሜትና ፍርሃት ነፍሳቸውን ሞላው፣ ከእርሱም ጋር የነበራቸው ህብረት ተቋረጠ። በእነርሱና በፈጣሪአቸው መካከል ስፊ ገደል ተከፈተ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤"በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች፣ እንዳይሰማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል" (ኢሳ 59፥2)።

ሦስተኛ፣ ለርስበርሳችን ባይተዋር ሆንን። ከውድቀት በፊት አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ሳይሆን እርስ በርሳቸውም በፍጹም ሰላም ይኖሩ ነበር። አሁን ግን ይህ ሰላም ተጨናገፈ። ከእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን መሸሸግ ብቻ ሳይሆን ለተከሰተው ነገር እርስ በርስ መወነጃጀልም ጀመሩ። "ይህች ከእኔ ጋር

እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት እርሷ ከዛፉ ፍሬ ሰጠችንና በላሁ" (ዘፍ 3፥12)። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የሰው ልጅ ታሪክ ማለቂያ የሌለው አሳዛኝ የሁከትና የመታመስ ታሪክ ሆኗል።

ዐራተኛ፣ ሁላችን ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ሆንን። እግዚአብሔር ንጹሕና ቅዱስ በመሆኑ ኃጢአት በፊቱ አስጸያፊ ነው። ሕጉን ተላልፈን በመገኘታችን በፍጹም በሆነው ፍርድ ፊት የሚወስንብን ብያኔ "*በደለኞች*" የሚል ነው። ኅሊናችን ይኮንነናል፤ ኃጢአታችን ይኮንነናል። ከሁሉ በላይ የእግዚአብሔር ፍርድ ይኮንነናል። መጽሐፍ ቅዱስ "እግዚአብሔር ጻድቅ ዳኛ ነው" (መዝ 7፥11) ያላል። በተጨማሪም፤ "እርሱ የሚመጣበትን ቀን ማን ሊቋቋመው ይችላል? በሚገለጥበትስ ጊዜ በፊቱ መቆም የሚችል ማን ነው?" (ሚል 3፥2) ይላል።

አምስተኛ፣ የኃጢአት ባሮች ሆንን። አዳምና ሔዋን ገና ሲፈጠሩ፣ እግዚአብሔርን በፈቃደኝነት ይወዱት፣ በሙሉ ልባቸው፣ ነፍሳቸው፣ አእምሮአቸውና ኃይላቸው ይታዘዙት ነበር። በእርሱ ላይ ባመጹ ጊዜ ግን፣ ይህ ሁሉ ቀረ። ኃጢአት በኃይለኛ ትብታብ ጠፍንጐ ባሪያው አደረጋቸው። በውስጣቸው የታተመው የእግዚአብሔር መልክ ደበዘዘ፤ እንደቀድሞ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብ መውደድና መታዘዝ የማይቻላቸው ሆነ። ይልቁንም በመንፈስ ሽባዎች ሆኑ፣ ይህ ለእኛም ተረፈን። ኢየሱስ እንዲህ ሲል ይገልጸዋል "እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባሪያ ነው" (ዮሐ 8፥34)።

ስድስተኛ፣ መላው ፍጥረት ተበላሸ፡ ከውድቀት በፊት የነበረው ዓለም በጣም ሰላማዊ፣ ውብ፣ መልአከ ሞት የማያውቀውና ፍጹም በመሆኑ፣ ምን እንደሚመስል በምናብ እንኳን ልንስለው አንችልም። ይሁን እንጂ የኃጢአት ብክለት ሲነካው ያ ሁሉ ተበላሸ። እግዚአብሔር አዳምን፣ "ከአንተ የተነሣ ምድር የተረገመች ትሁን፤ . . . እሾህንና አሜከላን ታበቅልብሃለች" (ዘፍ 3፥17-18)።

በዘመን ፍጻሜ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር አዲስ ሲያደርግ ብቻ "ፍጥረት ራሱ ከጥፋት ባርነት ነጻነት ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሚሆን ክብር ነፃነት" ይደርሳል (ሮሜ 8፥21)።

ኃጢአትን ከቶም ቀላል አድርጋችሁ ልታዩት አይገባም። ከኃጢአት ብክለት የተረፈ አንዳችም ነገር የለም፤ ስውነታችን፣

አእምሮአችን፣ ስሜታችን፣ ፈቃዳችን፣ ነፍሳችን፣ ተቋሞቻችን፣ ዓላማችን በሙሉ -ማንኛውም ነገር ከኃጢአት በታች ናቸው።

የኀጢአታችን ጥልቀት

ኃጢአት ይህን ያህል ከባድ ጉዳይ ሆኖ ሳለ፣ ብዙዎቻችን ስለ ኃጢአት ያለን አተያይ ግልብ ነው። የተሳሳተ ብለን እንደምናምነው ነገር ብቻ ነው የምናስበው። ይህ እውነት ቢሆንም ኃጢአት ግን ከዚህ የላቀ ነገር ነው።

ለምሳሌ ያህል፤ በአንደበታችን ምን ያህል እንደምንበድል ሁላችንም እናውቃለን። አንዳንድ የአንደበት ኃጢአቶች ግልጽ ናቸው፤ ለምሳሌ ሐሰት መናገር፤ መዝለፍ ወይም መራገም። አንዳንዶቹ ግን ለምሳሌ እንደ ሐሜት ወይም መልካም ያልሆነ ቃል መናገር ስውርና ለያፍ ናቸው። በተናገራችሁት ነገር ብቻ ምን ያህል ጊዜ ችግር ውስጥ እንደገባችሁ ታስታውሳላችሁ? መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ትክክለኛ ስዕል ይሰጠናል፦ "ምላስ እንደ እሳት ናት፤ በሰውነት ክፍሎቻችን መካከል የምትገኝ የክፋት ዓለም ናት፤ ለውነትን ሁሉ ታረክሳለች፤ ደግሞም የፍጥረትን ሩጫ ታቃጥላለች፤ ራሷም በገሃነም ትቃጠላለች" (ያዕ 3፥6)።

ወይም ደግሞ አእምሮአችሁ የሚያስተናግዳቸውን ሐሳቦች ተመልከቱ። በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሐሳብ ከክፉ ድርጊት እኩል ነው። በአእምሮአችን የሥጋ ምኞት፣ ቁጣ፣ ጥላቻ፣ መራርነት፣ ቅናት፣ ስስት፣ ምቀኝነት፣ ራስወዳድነት ወይም ጥርጥሬ በምናስተናግድባት ጊዜ በደለኞች ነን።

ብዙዎቹ የዐሥርቱ ቃላት ትእዛዛት አፍአዊ (ውጫዊ) ግብርን ያመለክታሉ (አትግደል፣ አታመንዝር፣ አትስረቅና የመሳሰሉ)። የመጨረሻው ትእዛዝ ግን የውስጥ ሐሳብና ልብን የሚያጣቅስ ነው፣ "አትመኝ" (ዘጸ 20፥17)። ኢየሱስ ሐሳቦቻችን የግብሮቻችንን ያህል ግምት እንደሚሰጣቸው ነግሮናል፤ "ለቀደሙት ሰዎች፣ አትግደል እንደተባለ ሰምታችኋል፡ እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ወንድሙን ያለአግባብ የሚቆጣ ይፈረድበታል" (ማቴ 5፥21-22)።

የውስጥ ሀሳቦቻችንን ከሰዎች መሰወር እንችል ይሆናል፤ ከእግዚአብሔር ግን ልንሰውራቸው አንችልም። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "የሰው መንፈስ የእግዚአብሔር መብራት ነው፤ የሆድን ጉርጆች ሁሉ የሚመረምር።" (ምሳ 20፥27)

ኃጢአት የምናደርገው በግብራችን ወይም በሐሳባችን ብቻ አይደለም። ማድረግ ያለብንን ሳናደርግ በመቅረታችንም ኃጢአት እንሠራለን። በብቸኝነት፣ በልብ ዝለት ወይም በችግር ያሉትን በርኅራኄ ልንደርስላቸው ሲገባን ችላ እንላቸዋለን። መልካም አለማድረግም ክፉ የማድረግን ያህል ከኃጢአት ይቆጠራል።

ኃጢአትና ኃጢአቶች

በኃጢአት እና በኃጢአቶች መካከል ልዩነት እንዳለ ማስታወስ ደግሞ ይኖርብናል። ኃጢአት የሚለውን ቃል ስንጠቀም፣ ብዙ ጊዜ የምናስበው ስለመተላለፋችን ነው። ስህተት እንደሆኑ ስለሚታወቁን ድርጊቶች ወይም ልማዶች ማለት ነው። እነዚህ ግን ዝርዝር ኃጢአቶች ናቸው፣ ነፍሳችን የተበከለችበትና ጥልቅ መንፈሳዊ በሽታ የሆነው ኃጢአት ውጤቶች ናቸው።

ኃጢአት መንስኤ ሲሆን ኃጢአቶች ውጤቶች ናቸው። ኃጢአት ዛፉ ሲሆን ኃጢአቶች መገለጫዎቹ ናቸው። በውስጣችን አንድ ክፉኛ የተበላሸ ነገር አለ፤ ይህም ኃጢአት ነው። ራስን በመግራት አንዳንድ ኀጢአቶችን ማስወገድ ብንችልም፤ መሠረታዊው የኃጢአት ችግራችን ግን ያልተነካና የማይነካ ሆኖ እንዳለ ነው፤ ከንዳ ተደብቆ አመቺ አጋጣሚ ጠብቆ እንደሚያደባ ጠላት ነው።

በ1946 በሰሜን ምሥራቅ ኢንግላንድ በአንዲት ትንሽ ከተማ የስብከት አገልግሎት ነበረኝ። ጊዜው ሁለተኛ የዓለም ጦርነት እንደተጠናቀቀ ነበር፤ ቦታው እንደ በረዶ ቁር ነበር፤ ማሞቂያም ሆነ የሚበላ ምግብ አልነበረም። የተቀመጥኩት አንድ በዕድሜ የገፋ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ነጋዴ ቤት ነበር። ሁልጊዜ ከአገልግሎት በኋላ ማታ ላይ ወደቤት ስንመለስ በቀናና በርኅሩህ መንገድ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተጨማሪ ሀሳቦች በመስጠት ሐሳቤን ያዳብርልኝ ነበር። አንድ ቀን ማታ፣ ኀጢአት ድርጊቶችን ሁሉ የሚበክል በሽታ ሲሆን ኀጢአቶች በዚህ ሳቢያ የምናደርጋቸው ግብሮችና መገለጫዎቹ መሆኑን የሚያወሳ ትንሽ መጽሐፍ ሰጠኝ። ይህ ልዩነት ለመጀመሪያ ጊዜ የተከሰተልኝ ያን ጊዜ ነበር።

ኃጢአት ከባድ ጉዳይ ነው። በእርግጥም የሰው ዘር መሠረታዊና ቀንደኛው ችግር ነው። የእኔም የእናንተም ችግር ነው። ኃጢአትን ቀላል ስህተት ወይም አልፎ አልፎ እየተነሣ የሚረብሸን ሁከት አድርጋችሁ አትቁጠሩት። ኃጢአት ከዚህ እጅግን የላቀ ችግርና ጉልበታችንን መጥጦ አቅመቢስ የሚያደርገን

መንፈሳዊ ደዌ ነው። ከፈርጣማ እጆቹ ሊያላቅቀን የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ታዲያ ምን ተሻለን?

አስታውስ፣ ዛሬ ዓለምም ሆነ እኛ ያለንበት ሁኔታ ከእግዚአብሔር ቀዳማይ ዕቅድ እጅግ የራቀ ነው። ይህ የሆነው ኀጢአት የሚባል አውዳሚ ሁነት ወደዓለም በመግባቱ ነበር።

እና የነገሩ መጨረሻ እንዲህ ነው? ነገሩ እንዲህ ቢሆን ሕይወት ምንኛ አስከፊ ምንኛ ተስፋ ቢስ ትሆን ነበር! ግን አይደለም! ሕይወታችን የተለየ መስመር ሊይዝ ይችላል። እግዚአብሔር ፊውስን ስላዘጋጀልን በኃጢአት ደዌ ሽባ ሆነን መቅረት ግዴታ መሆኑ ቀርቷል።

አምስት

እንዳዲስ መጀመር እንችላለን?

"የሕይወትን መንገድ ለባየኸኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን ለጠገብኸኝ፣ በቀኝህም የዘላለም ፍስሐ ለለ።"

መዝ 16፥11

ከምንም ነገር በላይ የሚያስፈልገን፣ ትክክለኛውን መንገድ ማግኘት ነው።

የሚያሳዝነው ግን ብዙዎች ወደቀናው መንገድ ሳይመለሱ ዘመናቸውን ይፈጽማሉ። እየተጓዙ ያሉበት መንገድ አስቸጋሪና የሚያስመርር ቢሆንም ሌላ መንገድ ያለ አይመስላቸውም። ሌሎች ደግሞ አማራጭ መንገዶች ቢኖሩም እንኳን እሁን ካሉበት ብዙም ያልተለየ እንደሆነ ያስባሉ። ሌሎች ደግሞ ስለዚህ ጉዳይ በማሰብ ራሳቸውን ማስጨነቅ አይፈልጉም። ይሁንና ሁሉም በውስጥ ማንነታቸው የሆነ የተፋለሰ ነገር እንዳለ በማሰብ የተሻለ ነገር ይናፍቃሉ። ምናልባት እናንተም እንደዚህ እየተሰማችሁ ይሆናል።

ለመሆኑ ትክክለኛ መንገድ አለ?

በእርግጥም መንገዳችን የተቃና ይሆን ዘንድ፣ ትክክለኛውን መንገድ ማግኘት ያስፈልገናል፤ ግን ይህ የሚቻል ነው? መንገዱስ አለ?

ሰዎች ለነዚህ ጥያቄዎች በተለያዩ መንገዶች በትምህርት፣ በገንዘብ፣ በስኬት፣ በማኅበረዊ ደረጃ መልስ ሊያገኙላቸው ይሞክራሉ፤ ወደትክክለኛው መንገድ እንደሚያደርሷቸው በማሰብ ሌሎች ደግሞ በመዝናናት፣ ራስን የማሻሻያ የሥነ ልቡናና የተለያዩ መንፈሳዊ የሚመስሉ ዘዴዎችን ይከታተላሉ። ሌሎች ደግሞ የሚሆናቸውና የልካቸውን ሰው ቢያገኙ ችግሮቻቸው ሁሉ

ተወግደው በትክክለኛ አቅጣጫ መጓዝ እንደሚችሉ ያስባሉ:: ሌሎችንም ብዙ መሳዎች መዘርዘር እንችላለን::

ከእነዚህ አንዳንዶቹ በትክክለኛ ሁኔታ እስከተደረጉ በሕይወታችን ሚና እንዳላቸው አሌ አይባልም:: በራሳቸው ግን፣ ከተሳሳተው ወደ ትክክለኛው መንገድ ሊያዛውሩን አቅም የላቸውም:: በእነዚህ አማካይነት ወደግባችን ለመድረስ ብንሞክርም፣ ባለንበት ከመሽከርከር ውጪ ምንም አናተርፍም::

ትክክለኛ መንገድ አለ? ልናገኘውስ እንችላለን? ለነዚህ ጥያቄዎች መልሱ አዎን ነው:: ምክንያቱም *እግዚአብሔር አዲስ መንገድ አዘጋጅቶልናል::* ትክክለኛው መንገድ የእርሱ መንገድ ነው፤ ልንከተለው የሚገባን መንገድም ይህ ነው:: ግን እንዴት ልናገኘው እንችላለን?

የሚያስፈልገን ዋነኛ ነገር

ትክክለኛውን መንገድ ለማግኘት፣ በመጀመሪያ ለምን ፈር ስተን በተሳሳተ መንገድ ላይ ልንገኝ እንደቻልን መረዳት ይኖርብናል:: ለዚህ ምክንያቱ በአንድ ቃል ሊጠቃለል ይችላል:- ይህም "ኃጢአት" ነው:: ቀደም ባለው ምዕራፍ የተወሰኑ የኃጢአት ክትያዎችን ተመልክተን ነበር፣ አሁን ደግሞ አንድ ተጨማሪ እናክላለን፤ *ኃጢአት ወደተሳሳተ መንገድ ገትቶናል::*

ኢየሱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል፤ "በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፣ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው" (ማቴ 7፥13):: ነቢዩ ኤርምያስም በዘመኑ ለነበሩ ሰዎች እንዲህ ሲል አውጇል፤ "በመንገድ ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም የቀደመችውንም መንገድ ጠይቁ፤ መልካሚቱ መንገድ ወዴት እንደሆነች እወቁ፣ በእርስዋም ላይ ሂዱ፣ ለነፍሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ" (ኤር 6፥16)::

ሕዝቡ በልበ ደንዳናነት የእግዚአብሔርን መንገድ አንፈልግም ብለው የተሳሳተውን መንገድ መረጡ፤ ይህ ግን ወደ ጥፋት ነበር የወሰዳቸው::

ወደትክክለኛው መንገድ መድረስ እንችል ዘንድ፣ ይህን ችግር በመጋፈጥ መላ ልናገኝለት ይገባል:: ለዚህም ነው ትልቁ ችግራችን የኢኮኖሚ፣ የፖለቲካዊ ወይም የትምህርት ሳይሆን መንፈሳዊ የሆነው:: *ከምንም ነገር ይልቅ የሚያስፈልገን ኃጢአቶቻችን ይቅር*

ተብለው አሮጌው የኃጢአት ባህርያችን በአዲስ ባህርይ እንዲለወጥ ነው:: ወደ ትክክለኛው መንገድ ማለትም እግዚአብሔር ወደተለመልን መንገድ መመለስ የምንችለው በዚህ ሁኔታ ብቻ ነው::

ራሳችንን መለወጥ አንችልም፤ ሊለውጠን የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው:: በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ዘመናቸውን ሁሉ የኀጢአት ኃይልን በራሳቸው ኃይል ለመስበር በመታገል እንደጨረሱ ይህን እውነት ልብ ልንለው ይገባል:: አንዳንድ ሰዎች በትሩፋታቸው (መልካም ሥራ)፣ ቤተክርስቲያንን በሙሉ ልብ በማገልገል ወይም በሃይማኖታዊ ግብር የእግዚአብሔርን ሞገስ ለማግኘት ይጥራሉ:: ይህን ማድረጌ ወደ መንግሥተ ሰማያት አያደርሰኝም? እግዚአብሔር መልካም ሥራዬን አይቶ የዘላለም ሕይወት አይሰጠኝም? ይላሉ::

እነዚህ ድርጊቶች - ምንም በቅንነት ከልባችን ብናደርጋቸውም - ኃጢአት በእኛ ላይ ያለውን ኃይል ከግምት ሳያስገቡ ይቀራሉ:: እግዚአብሔር ቅዱስና ንጹሕ በመሆኑ፣ አንዲት ኃጢአት ብቻ እኛን ከእርሱ ህልዎት ለማራቅ ትበቃለች:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል:: "ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ፣ ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል ማንም ቢኖር፣ በሁሉ በደለኛ ይሆናል" (ያዕ 2፥10)::

ያስን ስንድ ተስፋ

በራሳችን ጥፋት ራሳችንን ማዳን ካልቻልን፣ እንግዲያው ተስፋችን ምንድነው? ሕይወታችን ሊለወጥ ይችላል? ስንሞት ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደምንሔድ በእርግጠኝነት ማወቅ እንችላለን? መልሱ አዎን ነው:: ምክንያቱም ኢየሱስ ለእኛ ስለሞተልን ነው:: ኃጢአታችን ይቅር ተብሎልን፣ በእግዚአብሔር ጸጋ እንዳዲስ ሕይወታችንን ማቃናት እንችላለን:: በአዲሱ ማለትም በእግዚአብሔር መንገድ መራመድ ስንጀምር፣ ሕይወታችን አዲስ መልክ ይይዛል::

ዓለም ከመፈጠሯም በፊት፣ እግዚአብሔር ስለእኛ ያውቅ ስለነበር፣ ይህንን አዲስ መንገድ አዘጋጅቶልናል:: ከዘመናት በፊት ሲመለከተን፣ አቅመቢስና በኀጢአት የጠፋን፣ በራሳችን መንገዳችንን ማቃናት የማንችል መሆናችንን አየ:: እናንተን ተመልክቷል:: ገና ከዘላለም ጀምሮ፣ ሌላ መንገድ አዘጋጅቶልናል:: ወደ መንግሥተ

ስማያት የሚወስደንና በዚህ ሕይወት ስንኖር ዓላማና ሰላም የሚሰጠን ሌላ መንገድ አዘጋጅቶናል፡፡ መንገዱም ኢየሱስ ነው፤ እንዲህ ብሎ መናገር የሚችለው እርሱ ብቻ ነው፡- "መንገዱ እኔ ነኝ፣ እውነትና ሕይወትም እኔው ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደአብ የሚመጣ የለም፡፡" (ዮሐ 14፥6)፡፡

ኃጢአት በተሳሳተ መንገድ እንድንዘፈቅ አድርጐናል፡፡ መልካሙ የምሥራች ይህ ነው በኢየሱስ ቤዛነት ወደትክክለኛው መንገድ ልንመለስ እንችላለን፣ የሚያስፈልገንም ይኸው ነው፡፡

ኢየሱስ ማን ነው?

የክርስትና እምነት ኢየሱስ ክርስቶስን ማዕከል ያደረገ ሲሆን፣ ኢየሱስ ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት ብዙም በማትታወቅ የሮማ ግዛት ውስጥ የሚኖር ሰው ነበር፡፡ የታሪክ ሲቃውንትና ሃይማኖታዊ የሆኑ አይሁድ የሚስማሙበት ነገር በዓለም ታሪክ ዘላቂ ሰውጥ በማምጣት እርሱን የሚስተካከል ሰው እንዳልነበረ ነው፡፡ የክርስትና እምነት የማዕዘን ድንጋይና ማዕከል ነው፤ ለዘለዓለምም ነው፡፡ ክርስቲያኖች ትምህርቱን ሲዘነጉ፣ ጌታቸውን በመካድ ስሙን አስነቅፈዋል፡፡ ሲያከብሩትና ሲከተሉት ግን ሕይወታቸው ተለውጦ ዓለምን መለወጥ ችለዋል፡፡

ታዲያ ይህ ሰው ከሁለት ሺህ ዓመታት በኋላም የሚተካከለው የሌለ ሰው የሆነው ለምንድነው? ታላቅ ሰው ብቻ ነው? ወይስ ከዚያም ይልቃል?

ስለኢየሱስ ያለን መረጃ ምንጭ የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ፣ ስለእርሱ የሚነግረን ነገር በምናባችን ልናስበው ያዳግተናል፡፡ ኢየሱስ በእኛ ዘንድ የኖረ እግዚአብሔር ነው፡፡ ሙሉ በሙሉ ሰው ነበር፤ ግን ከዚያም በላይ ነበር፤ እግዚአብሔርም ነበር፡፡ እንዲህ ጻድቅ ሰው ብቻ ሳይሆን፤ በሰው ሥጋ የተገለጠ እግዚአብሔር ነበር፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ይገልጸዋል፡- "በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ፡፡ ... ቃልም ሥጋ ሆነ፤ በመካከላችንም አደረ" (ዮሐ 1፥1፤14)፡፡

ይህ አባባል ሊያንገዳግደን ይችላል፤ ሆኖም ኢየሱስ በአደባባይ አገልግሎቱ ደጋግሞ የተናገረው ነው፤ "እኔና አብ አንድ ነን" (ዮሐ 10፥30)፣ "እኔን ያየ አብን አይቶአል" (ዮሐ 14፥9)፡፡

በአንድ ወቅት ደቀመዛሙርቱ ከኢየሱስ ጋር ሳሉ ገፁ በደማቅ ብርሃን ሲያበራ፣ በቅፅበት ያህል ሰማያዊ ክብሩ ተገለጠ፡፡ በዚህ ጊዜ ከሰማይ አንድ ድምፅ እንዲህ ሲል ተሰማ፤ "በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው" (ማቴ 17፥5)፡፡

የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖችም ሳያቋርጡ የመሰከሩት ይህን ነበር፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል፤ "እርሱም የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው፤ ... እግዚአብሔር ሙላቱ ሁሉ በእርሱ እንዲሆን ወዶአልና" (ቆላ 1፥15፤19)፡፡ ኢየሱስ ፍጹም ሰው፣ ፍጹም አምላክ ነው፡፡

በየዓመቱ ገናን ስናከብር፣ ይህን ማመልከታችን ነው፡፡ መልአኩ ገብርኤል ለድንግል ማርያም ተገልጦ እንዲህ አላት፡- "መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ የሚወለደው ቅዱስ ሕፃን፣ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል" (ሉቃ 1፥35)፡፡

ኋላ ላይ መልአክ ለባሏ ለዮሴፍ እንዲህ ሲል ነገረው፣ "ስሙንም ኢየሱስ (ትርጉሙ ጌታ ያድናል ማለት ነው) ብለህ ትጠራዋለህ፤ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና"፡፡ ይህ፣ የወንጌል ጸሐፊው በማከል፤ የሚሆነው "ስሙንም አማኑኤል ይሉታል፤ ትርጉሙም፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው (ማቴ 1፥21፤23) ተብሎ የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ እንደሆነ ነገረው፡፡ ይህንን መዘንጋት የለብንም፤ በፊት በቤተልሔም የተወለደው ሕፃን ከኀጢአታችን ያድነን ዘንድ አብ የላከልን አንድያ ልጁ ነው፡፡ እርሱ ፍጹም ሰው፣ ፍጹም አምላክ ነው፡፡

ይህን መግለጽ የሚያስፈልገን ለምንድነው? ምክንያቱም ከኀጢአታችን ሊታደገን የሚችለው መለኮታዊ አዳኝ ብቻ ስለሆነ ነው፡፡ ሰው ብቻ ከሆነ ሊያድነን አይችልም ምክንያቱም እንደእኛው ሰው በመሆኑ ራሱ የኃጢአት ይቅርታ የሚያሻው ኃጢአተኛ ስለሚሆን ነው፡፡ ኢየሱስ ግን ሰውም አምላክም ስለሆነ፣ ያለ ኃጢአት ነበር፤ ስለዚህም እርሱ ብቻ ኀጢአታችንን ሊሸከም ይችላል፡፡

ኢየሱስ ምን አደረገ?

ኢየሱስ ሰማያዊ ክብሩን ትቶ በእድፈትና በብክለት ወደተሞላው ዓለም እንዲመጣ ያደረገው ምን ነበር? የመጣው

በአንድ ምክንያት ሲሆን ይህም እኛን ከኃጢአት ለማዳን ነው:: የመጣው ነፍሳችንን ያሳደፈውን የኀጢአት የበደል ብክለት አንፅቶ እኛን ከፈጣሪ ጋር ያስታርቀን ዘንድ ነው:: እኛ በራሳችን ልናደርግ የማንችለውን ማለትም ኃጢአታችንን አስወግዶ በመንፈስ ቅዱስ የእርሱን ሕይወት በእኛ ሊተክል ነው::

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ኢየሱስ ይህን ያደረገው በመስቀል ላይ ሞቶ፣ ከሙታን በመነሣት ነው:: ምንም በደል ባይገኝበትም፣ ሥልጣናቸውን ማጣት ያሰጋቸው ባለሥልጣናት ያዙት (አሰሩት)፣ ሰቀሉትም:: ነገር ግን የገደሉት በርግጥ እነርሱ ነበሩ ለማለት አይቻልም፤ እንግዲያው ለእርሱ ሞት ተጠያቂው ማን ነበር? *እኔ፣ እናንተ፣ ሁላችንም ነን::* በምን ምክንያት? ምክንያቱም በገዛ ፈቃዱ ወደመስቀል የሄደው ለአንድ ምክንያት ነው:: ለኃጢአታችን የማያዳግምና ምሉዕ መሥዋዕት ለመሆን ነበር:: እኛ ኃጢአት ባንፈጽም ኖሮ፣ እርሱ መሞት ባላስፈለገውም ነበር:: ሆኖም እኛ ኀጢአተኞች ሆነን በመገኘታችን፣ እኛን ለመታደግ መጣ:: ኢየሱስ በመስቀል ላይ መሞቱ ጥልቅ ምስጢር በመሆኑ በዚህ ምድር ሙሉ በሙሉ ከቶም ልናስተውለው አንችልም:: ማዕከላዊው እውነት ግልጽ ነው፤ *ኢየሱስ በሞቱና በትንሳኤው የመዳንን መንገድ አዘጋጀልን::*

የመስቀሉ ትርጉም

አዲስ ኪዳን የመስቀልን ትርጉም ለማብራራትና ለመግለጽ በርካታ ምሳሌዎችና ገለጻዎችን ይሰጠናል:: በራት ያህሉን ቀጥለን እንመለከታለን::

አንደኛ፣ ኢየሱስ ለእኛ በመሞት ለኃጢአታችን መሥዋዕት ሆነልን:: ከበርካታ ዓመታት በፊት የሥነሰብእ ተመራማሪውን የሰር ጀምስ ፍሬዘር "ዘ ጐልደን ባው" (ወርቃማው ቅርንጫፍ) የሚል መጽሐፍ ማንበቤ ትዝ ይለኛል:: መጽሐፉ ጸረ ክርስቲያናዊ አመለካከት ቢያንጸባርቅም፣ የሥነሰብእ መማሪያ መጽሐፋችን ነበር:: ይህ ጸሐፊ ባካሄዳቸው ምርምሮች መሠረት በዓለም ዙሪያ ሃይማኖቶች ዘንድ ሁሉ፣ ለኃጢአት መሥዋዕት የማቅረብ ልማድ እንዳለ ይናገራል:: በሰው ሁሉ ልብ ውስጥ የኃጢአት የማስተሠረያ አስፈላጊነት ግንዛቤ እንዳለ እንረዳለን::

በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር የእንስሳትን መሥዋዕት ለኃጢአት ማስተሰረያነት ይቀበል ነበር:: በአዲስ ኪዳን ግን ይህ

ልማድ ቀርቷል:: ምክንያቱም ኢየሱስ በመስቀል በመሞት፣ ለኃጢአታችን የማያዳግምና ምሉእ መሥዋእት ሆኖልናል:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሽር አንድ ጊዜ ተገልጧል" (ዕብ 9፥26):: እርሱ ለእኛ ስለሞተልን፣ ከእንግዲህ የኃጢአት ቅጣት አያስፈራንም::

ሁለተኛ፣ ኢየሱስ ምትክ ሆነልን:: የእግዚአብሔር ፍትሕ ኃጢአት እንዲቀጣ ግድ ይላል፤ ይህ ካልሆነ ግን ትክክልና ስህተት የሚባል የለም፤ እግዚአብሔርም ጻድቅ አይደለም ማለት ነው:: ይሁንና እኛ የሚገባንን ቅጣት መቀበላችን ቀርቶልን ክርስቶስ በደላችንንና ቅጣታችንን ራሱ በመቀበል ለእኛ ምትክ ሆነልን::

በምትክነት ሌላ የማቅረብ ምሳሌ በአብርሃም ሕይወት በግልጽ ሁኔታ ተስሏል (ታሪኩ በዘፍ 22 ይገኛል):: ይስሐቅ የአብርሃም ብቸኛ ልጅ ሲሆን አብርሃም መሲሑ የሚወለድበት ሕዝብ አባት ይሆን ዘንድ (እግዚአብሔር ቃል እንደገባለት)፣ ይስሐቅ በሕይወት መኖር (መጠበቅ) ነበረበት:: ነገር ግን፣ ከዕለታት አንድ ቀን እግዚአብሔር በድንገት አብርሃም ይስሐቅን እንዲሠዋለት አዘዘው፤ ይህ ዓይነቱ ትእዛዝ በፍጹም ግራ ሳያገባው አልቀረም:: ያም ሆኖ አብርሃም እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ወሰነ፤ ይሁንና ይስሐቅን ለመሠዋት አብርሃም ቢላዋውን ሲያነሣ እግዚአብሔር ከለከለው:: አብርሃም ዞር ብሎ ሲመለከት "በቍጥቋጦ መካከል ቀንዶቹ የተጠላለፉ አንድ አውራ በግ ከበስተኋላው አየ፤ ወደዚያው ሄዶ በጉን አመጣና የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጐ ሰዋው" (ዘፍ 22፥13):: እግዚአብሔር ምትክን በማቅረብ የይስሐቅን መሠዋት አስቀረ::

ከዚህ በላቀ ሁኔታ፣ ክርስቶስ ለእኛ በመሞት ምትካችን ሆነልን፤ ለኃጢአታችን መሞት ሲገባን፣ ያለኃጢአት የሆነው ኢየሱስ ኃጢአታችንን ተሸከመልን:: በዚህም ሁኔታ ለእኛ የሚገባንን የእግዚአብሔር ቁጣ ታግሶ ተቀበለልን:: አንኳር ነገር ይህ ነው፤ እግዚአብሔር የሚገባንን ፍርድ እራሱ በመቀበል በኃጢአታችን ላይ ፈረደ:: ይህ ስዕል ዳኛ እናንተ ላጠፋችሁት ጥፋት ቅጣት ከበየነባችሁ በኋላ ከመንበሩ ወርዶ ቅጣቱን ከመክፈሉ ጋር ይመሳሰላል:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ኃጢአት የሌለበትን እርሱን እግዚአብሔር ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው" (2ቆሮ 5፥21)::

ሦስተኛ፣ ኢየሱስ ቤዛ ሆነልን፡፡ በጥንት ዘመን በጦርነት የተማረኩ ወታደሮች አርነት ሊያገኙ የሚችሉት ቤዛ ሊሆንላቸው የቻለ ሰው ያገኙ እንደሆነ ብቻ ነበር፡፡ በተመሳሳይ ሁኔታ፣ ኢየሱስ ቤዛ በመክፈል እኛን ከምርኮ ነፃ አወጣን፡፡ የከፈለውም ዋጋ የራሱን ደም ነበር፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም" (ማቴ 20፥28)፡፡ ኢየሱስ በሞቱ ከኃጢአት እሥራት አውጥቶ ወደእግዚአብሔር ቤተሰብ መለሰን፡፡ ዮሐንስ፣ መንግሥተ ሰማያት ሲያይ፣ በክርስቶስ ዙፋን ዙሪያ የተሰበሰቡት እንዲህ ብለው ይዘምሩ ነበር፤ "ማኅተሞቹንም ልትፈታ ይገባሃል፤ ምክንያቱም ታርደሃልና፤ በደምህም ከነገድ ሁሉ፤ ከቋንቋ ሁሉ፤ ከወገን ሁሉ፤ ከሕዝብ ሁሉ ሰዎችን ለእግዚአብሔር ዋጅተሃል" (ራእ 5፥9)፡፡

ዐራተኛ፣ ኢየሱስ ድል ነሺ ሆነልን፡ የሰይጣን ኀይል ሆነ ኃጢአት በእኛ ላይ ያለውን ጉልበት ከቶም ልንጠራጠር አይገባንም፡፡ ሆኖም ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው ኃጢአትንና ሰይጣንን ድል ነስቶልናል፡፡ ሰይጣን ኢየሱስን ድል ለማድረግ የተቻለውን አድርጓል፤ ኢየሱስ መስቀል ላይ በነበረበት በነዚያ ጨለማ ሰዓታትም ድል የነሣ መስሎ ታይቷል፡፡ ግን እሳደረገም ክርስቶስ በትንሣኤው የሞትን ቀንበር በመስበሩ፣ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ሰይጣን የተሸነፈ ጠላት ሆነ፡፡ ኢየሱስ በመስቀል ሲሰቀል፤ በሰማያት ብርቱ ውጊያ እየተካሄደ ነበር በፍጻሜውም ክርስቶስ የክፋትን፣ የሞትንና የገሃነምን ኀይላት ሁሉ አሸነፈ፡፡ "አለቅነት እና ሥልጣናትን ገፎ፣ ድል በመንሣት፤ በእርሱ እያዞራቸው በግልጥ አሳያቸው" (ቆላ 2፥15)፡፡ የመጨረሻው ውጊያ ገና አልተካሄደም፤ ሆኖም ፍጻሜው በርግጠኝነት ይታወቃል፡፡ ሰይጣን ድል ተነሥቶ ክርስቶስ አሸንፏል፡፡

ለኢየሱስ ምን ትሉታላችሁ?

ኢየሱስ በሞቱና በትንሣኤው፣ መሥዋዕት፣ ምትክ፣ ቤዛና ድል ነሺ ሆኖልናል፡፡ እኛ ለራሳችን ከቶም ልናደርገው የማንችለውን ነገር አደረገልን - ይህንንም ያደረገው ለእኛ ካለው ፍቅር ነው፡፡ ይህን እስቲ አስቡት፤ እናንተን እጅግ ከመውደዱ የተነሣ ሕይወቱን ለእናንተ ለመስጠት ፈቃደኛ ሆነ፡፡ ስለዚህም እርሱ ዋጋውን በመክፈሉ ድነትን እንደነጻ ስጦታ አቅርቦላችኋል፡፡ የቀደመ ኃጢአታችንን ይቅር ብሎ እግራችንን በአዲስ ማለትም በእርሱ መንገድ ለማቃናት ይፈልጋል፡፡ "በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም

ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና" (ዮሐ 3፥16)፡፡

ከእናንተ ምን ይጠበቃል? በመጀመሪያ፣ ስለኀጢአ ታችሁ ንስሓ ግቡ፤ ንስሓ መግባት ማለት ከኃጢአት መመለስ ማለት ነው፡፡ በእግዚአብሔር ርዳታ የአስተሳሰብ፣ የአኗኗር ዘይቤና ልብን መለወጥ ማለት ነው፡፡ ንስሓ መግባት ማለት እንዲሁ ስለኃጢአት ማዘን ወይም ስላለፈ ድርጊት መጸጸት ብቻ አይደለም፡፡ የኃጢአት ይቅርታ እንደሚያስፈልገን በእውነት ተገንዝበን በቁርጠኝነት ከኃጢአት መመለስ ማለት ነው፡፡

ሁለተኛ፣ በክርስቶስና ባደረገላችሁ ነገር እመኑ፡፡ ማመን ሲባል ነገሮች እውነት መሆናቸውን መቀበል ብቻ አይደለም፡፡ መተማመን ማለት ነው፡፡ሙሉ መተማመን ማለት በክርስቶስና ባደረገላችሁ ነገር ተማምናችሁ ራሳችሁን ሙሉ በሙሉ በእርሱ ላይ መጣል ማለት ነው፡፡ የወላጆቻችሁን ሃይማኖት፣ የቤተክርስቲያን አባልነታችሁን ወይም ሌላ ነገር መተማመኑ ዘለቄታዊ ፋይዳ የለውም፡፡ ድነት ልታገኙ የምትችሉት በግል ወደርሱ ስትመጡና ለድነታችሁ በእርሱ ላይ ብቻ ስትተማመኑ ነው፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ለተቀበሉት ሁሉ ግን፣ በስሙ ለሚያምኑት ለነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው" (ዮሐ 1፥12) ይላል፡፡ የተበረከተላችሁን ስጦታ የእኔ ነው ማለት የምትችሉት ስትቀበሉት ብቻ እንደሆነ ሁሉ፣ ክርስቶስን በልባችሁ በመቀበል በእምነት መኖር አለባችሁ፡፡ ሕፃን ልጅ በአባቱ ላይ በፍጹም እንደሚተማመን፣ እኛም በክርስቶስ ላይ ሙሉ የሆነ እምነት ሊኖረን ይገባል፡፡ በአንድ ወቅት አንድ የተደነቀ ሳይንቲስትን በኢየሱስ እንዴት እንዳመነ ስጠይቀው፣ "እንደ ሕፃን ልጅ በእምነት ወደእርሱ መጣሁ" ሲል መለሰልኝ፡፡ እናንተም ይህን እንድታደርጉ ይጠበቅባችኋል፡፡

ሦስተኛ፣ ክርስቶስን ለመከተል በቁርጠኝነት ወስኑ፡፡ ወደ ክርስትና ለመምጣት አነስተኛ ውሳኔ ይጠይቃል፤ ክርስቲያን መሆን ግን በቀሪው ዘመናችሁ ሁሉ ከክርስቶስ ጋር መራመድ ማለት ነው፡፡ ክርስቶስን መቀበል ጅማሬ ነው - በእግዚአብሔር መንገድ ላይ አዲሱን ሕይወት የምትጀምሩበት ምእራፍ እንጂ ፍጻሜ አይደለም፡፡ ይህን ውሳኔ ከመወሰን ምንም ነገር እንዲያግዳችሁ አትፍቀዱለት፡፡

ከዚህ ቀደም ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ሰጥታችሁ የማታውቁ ከሆነ ወይም ይህን ውሳኔ መወሰናችሁን እርግጠኛ ካልሆናችሁ፣ አሁኑኑ ወደእርሱ እንድትመለሱ ጥሪ እቀርብላችኋለሁ። የሚከተለውን አጭር ጸሎት በመጸለይ ዛሬውኑ ሕይወታችሁን ለእርሱ መስጠት ትችላላችሁ።

እግዚአብሔር ሆይ! ኃጢአተኛ መሆኔን አውቃለሁ። ስለሠራሁት ኃጢአት በመጸጸት ከዚህ መንገድ መመለስ እፈልጋለሁ። ክርስቶስን ብቻ እንደ አዳኝ እቀበላለሁ! ጌታ ብዬም በሕይወቴ እሾመዋለሁ። ከዚህ ቅጽበት ጀምሮ፣ በአማኞች ህብረት እርሱን ለማገልገልና ለመከተል እፈልጋለሁ። በክርስቶስ ስም እጸልያለሁ። አሜን!

ይህን ጸሎት ከልባችሁ ከጸለያችሁ፣ እግዚአብሔር ሰምቷችኋል። ለዘላለም የእርሱ ልጅ ሆናችኋል።

ስድስት

አዲስ ጅማሬ

"በዙፋንም ላይ የተቀመጠው፦ እነሆ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ አለ"

(ራእ 21፥5)

ማንነታችንን እስካላወቅን ድረስ እንዴት መኖር እንዳለብን ከቶም ልናውቅ አንችልም።

ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝ አድርጌ የተቀበልኩበትን ቀን ዛሬም ድረስ አስታውሰዋለሁ። ጊዜው የዐሥራ ሰባተኛ የልደት በዓሌን የማከብርበት ወቅት ነው፤ ከሌላ አካባቢ የመጣ ወንጌላዊ በከተማችን በአንድ ትልቅ መጠለያ ይሰብክ ነበር። መጀመሪያ ላይ የዚህ ዓይነቱን ስብሰባ መካፈል በጭራሽ አልመሰለኝም፤ በኋላ ላይ ግን በአንድ ጓደኛዬ ውትወታ ሄድኩ። ቁጭ ብዬ ወንጌላዊውን ስሰማ ግን መልእክቱ (እና መስህብ ያለው አቀራረቡ) ሁለተናዬን ተቆጣጠረኝ። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች የነበሩ ቢሆንም እኔን በቀጥታ የሚያናግረኝ ነበር የሚመስለኝ - ከፊት ለፊቴ ያለች አንዲት ሴት ያደረገችው ትልቅ ኮፍያ ከእርሱ እይታ ቢሰውረኝም እንኳ። አሁን ተመልሼ ስለዚያ ጊዜ ሳስብ፣ መንፈስ ቅዱስ በልቤ ሆኖ ስለኃጢአቴ በመውቀስ ክርስቶስ እንደሚያስፈልገኝ እየገለጸልኝ ነበር።

በአንድ ምሽት ሰባኪው ሰዎች ክርስቶስን እንዲቀበሉ ጥሪ ሲያቀርብ፣ እስከዚያ ድረስ ጥሪውን እምቢ እያልኩ መቆየቴን በመገንዘብ፣ ወደመድረኩ ሄድኩ (ያም ሆኖ የመጨረሻው መዝሙር እስኪያልቅ ድረስ አልወጣሁም)። አንድ መልካም የሆነ ሰው ክርስቶስን ወደሕይወቴ እንዴት መቀበል እንደምችል አብራራልኝ፤ በርሱ ምሪት መሠረት አጭር ጌታን የመቀበል ጸሎት ጸለይኩ።

ቤት ስደርስ ፎቅ ላይ ወዳለው ክፍሌ ደረጃውን ስወጣ ይህ ነው ብዬ ልገልጸው ባልችልም፤ በሕይወቴ አንድ ትልቅ ነገር እንደተከሰተ ይሰማኝ ነበር። ጠንካራ ስሜት ወይም ምትሓታዊ ለውጥ አልተሰማኝም፤ ሆኖም ከበረንዳ ሆኜ በጨረቃዋ ብርሃን የአባቴን የእርሻ ማሣዎች ስመለከት ስለወሰድኩት እርምጃ አሰላስል ነበር። ከዚያም በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ በጉልበቴ ተንበርክኬ እንዲህ ስል ጸለይኩ፣ ጌታ ሆይ፤ ዛሬ ምሽት በሕይወቴ የተከሰተውን በውል አላውቀውም፤ አንተ ግን ታውቃለህ። ያ ውሳኔ ምን ማለት እንደሆነና ምን እንደሚጠይቀኝ የተገነዘብኩት ቆይቼ ነበር። ዐሥርቶች ቢያልፉም፣ የክርስትና ሕይወት ሁልጊዜ የሚታደግበት እንጂ ደርሻለሁ የሚባልበት እንዳልሆነ ተረድቼአለሁ።

መንገዶቹ ቢለያዩም እውነታው አንድ ነው

ሰዎች ክርስቶስን የሚቀበሉት በተለያየ መንገድ ነው፤ እናንተ የምታልፉበት መንገድ የግድ ከእኔ ጋር ተመሳሳይ ላይሆን ይችላል። አንዳንዶቹ ድንገተኛና አስደናቂ በሆነ መንገድ ሥርነቀል የሕይወት ለውጥ ያደርጋሉ። የጠርሴሱ ሳውል የኢየሱስን ተከታዮች ለማሰር ወደ ደማስቆ በሚጓዝበት ወቅት፣ በድንገት ደማቅ ብርሃን ዓይኑን አሳወረው። ኋላ ላይ ተመልሶ የሆነውን ሲያስታውስ፣ "በምድርም ላይ ወድቄ፤ ሳውል ሳውል ስለምን ታሳድደኛለህ? የሚለኝን ድምፅ ሰማሁ።" (ሥራ 22፥7)። ከዚያች ቅጽበት ጀምሮ ሳውል ከዚያ ቀደም ይቃወመው የነበረውን ኢየሱስን ማገልገል ጀመረ፤ በኋላ ላይም (በአዲስ ስም ሐዋርያው ጳውሎስ ተብሎ) ወንጌልን በመላው የሮማ ግዛት ለማስፋፋት እግዚአብሔር ተጠቅሞበታል።

ሌሎች ደግሞ ወደክርስቶስ የሚመጡት ቀስ በቀስ፣ ምናልባትም ካለማመን ወደማመን ድንበር ያቋረጡበትን ጊዜ እንኳን በትክክል ሳያውቁት ነው። የሐዋርያው ጴጥሮስ መለወጥ የዚህ ዓይነቱ ይመስላል። በመጀመሪያ ፈራ ተባ እያለና እየዋለለ፣ በኋላ ግን ጽኑና ቁርጠኛ ሆኖ ለኢየሱስ የወሰነ ይመስላል። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ፣ ያ የለውጥ ቅፅበት መቼ እንደተከናወነ አይነግረንም፤ ጴጥሮስ ራሱ ላያውቀው ይችላል። ባለቤቴ ሩት ያደገችው በጠንካራ ክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ ነው (ወላጆቿ በቻይና ወንጌል የሰበኩ አገልጋዮች ነበሩ)። ስለዚህም ልጅ ሆና እንኳን የኢየሱስን አዳኝነት ያላመነችበት ጊዜ ትዝ አይላትም።

ቁም ነገሩ ወደ ክርስቶስ እንዴት መጣን ሳይሆን መምጣታችንና እንደዚሁም ለድነታችን በዚህ ሰዓት በእርሱ ላይ መተማመናችን ነው። ሕይወታችሁን ለእርሱ ስለመስጠታችሁ እርግጠኞች ናችሁ? ካልሆናችሁ ይህን ውሳኔ ሳትወስኑ ይህ ቅፅበት አይለፍ። መጽሐፍ ቅዱስ በየትኛውም ሰፍራ ከሞት በኋላ ሁለተኛ ዕድል እንደሚሰጠን አይናገርም። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "እነሆ፤ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ የመዳን ቀን አሁን ነው" (2ቆሮ 6፥2) ይላል።

የተለየ ነገር ይከሰታል?

የመለወጣችሁ አኳኋን የትኛውም ዓይነት ቢሆን፣ ሕይወቴን ለክርስቶስ ስሰጥ የተሰማኝን ዓይነት ስሜት ሊሰማችሁ ይችላል፤ እኔ "ጌታ ሆይ፤ በሕይወቴ የተከናወነውን ነገር አላውቅም ነበር ያልኩት። ሌላው ቀርቶ ለውጥ ስለመከሰቱም እንኳን እርግጠኞች ላትሆኑ ትችላላችሁ። ወይም ደግሞ መጀመሪያ በክርስቶስ ባመናችሁ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ መሆን ስሜት የነበራችሁና ያ ስሜት አሁን ደብዝዞባችሁ እምነታችሁ በእርግጥ እውን እንደነበር እየተጠራጠራችሁ ሊሆን ይችላል። እምነታቸው እንዴ ከፍ እንዴ ዝቅ እያለ እንደሚዋዥቅባቸው በደብዳቤ የሚገልጹልኝ ሰዎች አሉ። እነዚህ ነገሮች የሚከሰቱበት አንዱ ምክንያት ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ ሰይጣን እግዚአብሔርን እንድንጠራጠር ለማድረግ ስለማይተኛልን ነው።

ግን ይህን ልብ በሉ፤ ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ የሚከሰቱ ነገሮች አሉ፤ እነዚህን በውል ስንገነዘብ፣ ሰይጣን በእኛ ላይ የሚዘራውን ጥርጣሬ ለማምከን ጽኑ መሠረት ይሆኑናል። እግዚአብሔር እንዲህ ሲል የገባልን ቃል እውነት ነው፤ "ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ አዲስ ሆኗል" (2ቆሮ 5፥17)። ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ከሰጣችሁ፤ አዲስ ፍጥረት ናችሁ፤ ምንም ይሰማችሁ ምን እውነታው ይህ ነው።

ይህ ምን ማለት ነው? በክርስቶስ ስናምን ምን ይከሰታል? ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ስትሰጡ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁን ሰባት ስጦታዎች እንመልከት።

አዲስ ዝምድና

ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ በመጀመሪያ የሚከሰተው ነገር ይህ ነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር አዲስ ዝምድና እንጀምራለን::

ቀድሞ በኃጢአታችን ምክንያት ከእግዚአብሔር ተቆራርጠን፣ አልፎ ተርፎም ባዕዳን ሆነን ነበር:: *መጽሐፍ ቅዱስ*:- "በዚህም ዓለም ተስፋን አጥታችሁ፤ ከእግዚአብሔርም ተለይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ" ይላል (ኤፌ 2፥12)::

ክርስቶስ ያደረገልን ነገር ምንድን ነው? ኃጢአታችንን ሁሉ አስወግዶአል:: የተወለኑትን ብቻ ሳይሆን ሁሉንም አራቀልን! አሁን ይቅር ተብላችኋል! ከእግዚአብሔር የለያችሁ ኃጢአት አሁን ተወግዶላችኋል፤ ስለዚህም ከእርሱ ጋር ታርቃችኋል:: የእግዚአብሔር ጠላት *መሆናችሁ* ቀርቶ ወዳጆቹ ሆናችኋል:: *መጽሐፍ* ቅዱስ እንዲህ ይላል:- "እንግዲህ በእምነት ስለጸደቅን፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን" (ሮሜ 5፥1):: ክርስቶስን ስታውቁ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም *መሥርታችኋል*:: አሁን ወዳጆቹ ሆናችኋል፤ እርሱም ወዳጃችሁ ሆኗል::

ወዳጆቹ ከመሆንም በላይ ልጆቹ ሆነናል:: *መጽሐፍ* ቅዱስ ይህን ለማመልከት ሁለት ግልጽ የሆኑ ምሳሌዎች ይሰጠናል:: በመጀመሪያ ዳግም እንደተወለድን ይነግረናል:: ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ ዳግም መወለድ እንደሚያስፈልገው ሲነግረው የተከበረ የሃይማኖት መሪ ቢሆንም እንኳን ይህ ምን ማለት እንደሆነ ስላልገባው "ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል?" (ዮሐ 3፡4) ሲል ጠየቀ:: ኢየሱስም ስለዳግም ልደት ሲናገር ስለመንፈሳዊ ዳግም ልደትና ስለሰው ነፍስ በመንፈስ ቅዱስ መታደስ ማውሳቱ እንደሆነ ነገረው:: ዳግም ስንወለድ የእርሱ ቤተሰብ አባላት፣ ወንድና ሴት ልጆቹ እንሆናለን:: *መጽሐፍ* ቅዱስ፣ "ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፣ በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ" (1ጴጥ 1፡23)::

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጆች *መሆናችንን* ለማመልከት የሚጠቀመው ሁለተኛው ምሳሌ የማደጎ ልጅ ማድረግ ነው:: ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ እግዚአብሔር በእርሱ ቤተሰብ የማደጎ ልጁ አድርጎናል:: ድሮ በመንፈስ ወላጅ አልባ ነበርን:: የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት ባለመሆናችን ከእርሱ ምንም

ነገር የመጠበቅ መብት አልነበረንም:: አሁን ግን እግዚአብሔር ልጆቹ አድርጎናል:: ይህን ያደረገልን ስለሚገባን ሳይሆን በምሕረትና በጸጋው ብቻ ነው:: "ከዘላለም ጀምሮ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ለርሱ ልጆቹ እንሆን ዘንድ ወስነን" (ኤፌ 1፥5)::

አዎን፣ ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ስትሰጡ በቅድሚያ በሕይወታችሁ የተከናወነው ነገር ይህ ነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር እንዳዲስ ተዛመዳችሁ:: አሁን እርሱ አፍቃሪ ሰማያዊ አባታችሁ ነው፤ እናንተም ደግሞ የቤተሰቡ አባላት እንድትሆኑ በመንፈስ የተወለዳችሁ ልጆቹ ሆናችኋል:: *መጽሐፍ* ቅዱስ፣ "እንግዲህ እንደተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ" (ኤፌ 5፥1) ይላል::

አዲስ ዜግነት

ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ስትሰጡ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁ ሁለተኛው ነገር አዲስ ዜግነት ነው:: ይህ ማለት የአገር ዜግነታችሁን ትለውጣላችሁ ማለት ሳይሆን በተጨማሪ የእግዚአብሔር *መንግሥት* ዜጎች ሆናችኋል ማለት ነው::

ኢየሱስ በኖረበት ዘመን ሰዎች ይጓጉላቸው ከነበሩ ነገሮች አንዱ የሮማዊ ዜግነት ነበር:: የሮማ ዜጎች በመላው የሮማ ግዛት ተሰራጭተው የሚኖሩ ቢሆኑም ብዙዎቹ የግዛቱ ነዋሪዎች ሮማውያን አልነበሩም፤ ምናልባትም መላ ዘመናቸውን ይህ ዕድል ሳይገጥማቸው ሊኖሩ ይችላሉ:: ሮማዊ ዜግነት ያለው ሰው የሚከፍላቸው ግብሮች የተወሰኑ ሲሆኑ፣ ይህ ሰው ሠራዊቱን ሊቀላቀል ወዲያውኑ የጦር መኮንን የመሆን ዕድል ያገኛል:: ሮማዊ ዜጋ የአገር ክህደት ድርጊት ፈጽሞ ካልተገኘ በስተቀር ግርፋት ሊደርስበትም ሆነ በስቅላት ሊገደል አይችልም:: በሮማ ችሎት ወንጀለኛ ሆኖ ከተገኘ በቀጥታ ቄሳርን ይግባኝ የመጠየቅ መብት ነበረው (የሮማ ዜግነት የነበረው ሐዋርያው ጳውሎስ በአንድ ወቅት ይህን አድርጎ ነበር) (የሐዋ. ሥራ 25፥11)::

ኢየሱስ የእርሱ ተከታዮች ከዚህ ከሚቀናበት ከሮማዊነት የላቀ የእግዚአብሔር መንግስት ዜግነት እንደተሰጣቸው ነግሮናል:: ኢየሱስ አገልግሎቱን ሲጀምር በሰበከው ስብከት፣ "የእግዚአብሔር *መንግሥት* ቀርባለች፤ ንስሐ ግቡ፤ በወንጌልም እመኑ" (ማር 1፥15) ሲል አውጇል:: እርሱ ግልፅ አድርጎ እንደነገረን፣ የእግዚአብሔር *መንግሥት* ምድራዊ የፖለቲካ *መንግሥት* ሳይሆን

እግዚአብሔር የሚገዛበት ሰማያዊ የሆነ መንፈሳዊ መንግሥት ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "አገራችን በሰማይ ነው" (ፊልጵ 3፥20) ይላል::

በዚህ ምድር እስካለን ድረስ ድርብ ዜግነት ያለን ሰዎች ነን:: በአንድ ወገን ለምድራዊ አገራችን ታማኝ እንድንሆንና መልካም ዜጎች እንድንሆን ይጠበቅብናል:: ከዚህ በተጨማሪም ክርስቶስ ራስ የሆነበት የማይታየው የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችም ነን:: ከሁሉም የሚልቀው ሎሌነታችን ለእርሱ በመሆኑ፣ ልክ ያልሆነ ነገር እንድናደርግ ስንጠየቅ "ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል" (የሐዋ ሥራ 5፥29) ማለት ይገባናል:: መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን አንድ ቀን "የዓለም መንግሥት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስቶስ መንግሥት ሆነች፤ እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣል" (ራዕ 11፥15) የተባለው ትንቢት ይፈጸማል::

አዲስ ቤተሰብ

እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር አዲስ ዝምድና ሰጥቶ የመንግሥቱ ዜጎች ማድረግ ብቻ ሳይሆን የአዲስ ቤተሰብም አባላት ያደርገናል:: የእግዚአብሔርን ቤተሰብ እንቀላቀላለን:: ዝምድናችሁ ከእግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ከሌሎች አማኞች ጋርም ይሆናል:: በእውነት በኢየሱስ የሚያምኑ ሁሉ በመንፈስ ወንድማችሁ ወይም እህታችሁ ይሆናሉ:: በድርጅት ሳይሆን በመንፈሳዊ ዝምድና በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ተሳስረናል:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ" (ኤፌ 2፥19) ይለናል:: በመጽሐፍ ቅዱስ ክርስቲያኖችን ለመግለጽ ከሚውሉት የተዘወተሩ መጠሪያዎች አንዱ "ወንድሞች" ሲሆን ይህም የቤተሰብ ዝምድናችንን የሚያመለክት ነው::

በተለያዩ ቦታዎች በምንዝበት ወቅት ከእኔ በጣም የተለዩ ሰዎች (ወንዶችና ሴቶች) ይገጥሙኛል:: ይሁንና ከእነርሱ ጋር ጥቂት ብቻ እንደተቀመጥኩ ዘመኔን ሁሉ የማውቃቸው ያህል ይሰማኛል:: ይህ ለምን ሆነ? ሁላታችንም ክርስቶስን ስለምናውቅ ነው:: በጋራ የሚያስተሳስረን መንፈሳዊ ቁርኝት የሚለያየንን ግድግዳ የሚያልፍ ነው፤ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት እንደመሆናችንም መንፈሳዊ ህብረት እናደርጋለን:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ለሰው ሁሉ፣ በተለይም ለእምነት ቤተሰቦች መልካም እናድርግ" (ገላ 6፥10) ይላል::

መጽሐፍ ቅዱስ ይህን መንፈሳዊ ቤተሰብ "ቤተክርስቲያን" ሲል ይጠራዋል:: ቤተክርስቲያንን ስታስቡ፣ ሕንፃ ወይም የሰዎች ስብሰብ ወይም የራሳችን ቤተእምነት በአእምሮ ትስሉ ይሆናል:: ቤተክርስቲያን ግን ከዚህ እጅግ የላቀች ናት:: መላውን የእግዚአብሔር ቤተሰብ የምታቅፍ ስትሆን እነዚህም በዘመናት ሁሉ የኖሩ የክርስቶስ ወገን የሆኑ ወንዶችና ሴቶች ኅብረት ናቸው:: ጳውሎስ የእግዚአብሔር ቤት "የሕያው እግዚአብሔር ቤተክርስቲያን" (1ጢሞ 3፥15) እንደሆነ ይነግረናል::

በዚህም ምክንያት ክርስቶስን ያወቀ ሰው መቼም ብቸኛ አይሆንም:: የእግዚአብሔር ቤተሰብ ስለምትሆኑ፣ ብትፈትዱላቸው የሚወዷችሁና ሊረዷችሁ የሚሹ ወንድሞችና እህቶች በክርስቶስ አሏችሁ::

አዲስ ዐላማ

አንዳንድ ሰዎች ሥራዬ ብለው የያዙት፣ ዓላማን ለማሳካት ጉልበታቸውን ሁሉ አሰባስበው ከግባቸው ለመድረስ ይጥራሉ:: ሌሎች ደግሞ የዓላማ ወይም የአቅጣጫ ጉዳይ እምብዛም ሳያሳስባቸው፣ ለአሁን ብቻ እየኖሩ መድረሻቸውን እንኳን ሳያስቡ ይንከላወሳሉ፣ በርካቶች ግን በመካከል የሚገኙ ናቸው:: ይሁንና ሁሉንም አንድ የሚያደርጋቸው ለራሳቸውና ለደስታቸው ብቻ የሚኖሩ መሆናቸው ነው::

ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ግን እግዚአብሔር አዲስ ዓላማን ይሰጠናል:: ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለክርስቶስ መኖር እንጀምራለን:: ሌሎች ሰዎችን በተለየ መንገድ መመልከት ማለትም ከእነርሱ ምን እንጠቀማለን ሳይሆን ምን ልናደርግላቸው እንችላለን በሚል ልብ እንቀርባቸዋለን:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ እንድንሠራ በኢየሱስ ክርስቶስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር እጅ ሥራዎች ነን" (ኤፌ 2፥10) ይላል::

ክርስቶስን በተቀበልኩበት ጊዜ ወደፊት ዓላማዬ ብዬ መያዝ ዐላሰብኩ ነገር በትክክል ባላውቅም የተለየ ነገር እንደተከሰተ ግን ይታወቀኝ ነበር:: ከመለወጤ በፊት ነጭናጫና ብስጩ የመሆን ዝንባሌ ነበረኝ:: አሁን ግን በውስጤ ጨዋና ደግ አሳቢ ስመሆን መጣር ጀመርኩ:: ይህን ልዩነት አንዳንድ ሰዎች በግልጽ ባያስተውሉትም፣ ወላጆቼ ግን ልብ ሳይሉት አላለፉም፣ እኔም ልብ

ብዬዋለሁ:: ቀስ በቀስ ለክርስቶስ መኖርን ዓላማ ብዬ መያዝ ጀመርኩ:: "በሕይወትም ያሉት ስለእነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለሁሉ ሞተ" (2ቆሮ 5፥15) የሚለውን እየተረዳሁ ነው::

አዲስ ኀይል

መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያበስርልን ልብን ከሚያፅናኑ እውነቶች አንዱ፣ ክርስቶስን ስንቀበል እግዚአብሔር ራሱ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በእኛ ለመኖር የሚመጣ መሆኑ ነው:: ብቻችንን አይደለንም፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው:: እንዲያውም ገና ከማመናችን በፊት መንፈስ ቅዱስ ስለኃጢአታችን በመውቀስና ወደእግዚአብሔር እንድንቀርብ ልባችንን በማነሣሣት ሥራውን ጀምሯል:: ካመንን በኋላም መንፈስ ቅዱስ በእኛ ዘንድ ለዘለቄታው በማደር በውስጣችን መኖር ጀምሯል! መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ማንም የክርስቶስ መንፈስ ከሌለው፣ እርሱ የክርስቶስ አይደለም" (ሮሜ 8፥9)::

ክርስቶስን የምታውቁ ከሆነ፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ እንዲያድር መለመን አይኖርባችሁም፤ የእርሱ ህልውና (መገኘት) ቢሰማችሁም ባይሰማችሁም በውስጣችሁ አለ:: መንፈስ ቅዱስ ማለት ደስ የሚል ስሜት ወይም እንደ ዓይነት መንፈሳዊ ልምምድ ማለት አይደለም:: ይልቁንም እግዚአብሔር የገባላችሁን የተስፋ ቃል በእምነት ተቀበሉ፤ *ክርስቶስን ስትቀበሉ መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ለማደር ይመጣል::* መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ይህን ያጸናልናል፣ "ሰውነታችሁ በውስጣችሁ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተመቅደስ እንደሆነ አታውቁምን? (1ቆሮ 6፥19)::

ይሁንና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን የሰጠን ለምንድነው? ኋላ ላይ እንደምንመለከተው መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን ለተለያዩ ዓላማዎች ሲሆን ዋነኛው ዓላማ መኖር ባለብን መሠረት መኖር እንድንችል ነው:: *እግዚአብሔር አዲስ ዓላማ ቢሰጠንም አዲስ ኃይልን ካልተላበስን በስተቀር ይህን ዓላማ ማከናወን አንችልም::* እጅግ ደካሞች ነን:: ይሁን እንጂ "መንፈስ በድካማችን ያግዘናል" (ሮሜ 8፥26):: ኢየሱስ እንዲህ ሲል ቃል ገብቶልናል፣ "መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ" (የሐዋ.ሥራ 1፥8):: በራሳችን ኀይል የክርስትና ሕይወትን መኖር ስለማንችል፣ እግዚአብሔር የሚያግዘንን መንፈሱን ሰጥቶናል::

አዲስ ዕጣ ፈንታ

መሰወጥ የሚለው ቃል አቅጣጫ መቀየርን የሚያመለክት ሲሆን ወደክርስቶስ ስንመጣ እግዚአብሔር ከሚሰጠን ሥርነቀል ለውጦች አንዱ እግዚአብሔር አዲስ ዕጣ ፈንታ የሚሰጠን መሆኑ ነው:: የእስካሁን አቅጣጫችን ወደ ገሃነም ሲሆን አሁን ግን ወደ *መንግሥተ* ሰማያት እየቀናን ነው:: ቀድሞ ለዘላለም ከእግዚአብሔር በመለየት እንድንኖር የተመደብን ነበርን፤ አሁን ግን ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንኖራለን:: ድሮ የዘላለም ሕይወት ተስፋ አልነበረንም፤ አሁን ግን አለን:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር ስጦታ ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የዘላለም ሕይወት ነው" (ሮሜ 6፥23)::

ይህ ምን ማለት እንደሆነ በጥንቃቄ አስተውሉ፤ የዘላለም ሕይወት ስጦታ ነው:: ብዙዎች (ክርስቲያኖች ሳይቀሩ) ስለዚህ ጉዳይ ያላቸው ግንዛቤ የተሳሳተ ነው፤ ደህንነትን በመልካም ሥራ ማግኘት እንዳለባቸው ያስባሉ:: ሆኖም በገዛ ራሳችን ጥረት መልካም ለመሆን የምናደርገው ጥረት ከቶም መንግሥተ ሰማያት ሊያስገባን በቂ አይደለም፤ ምክንያቱም የኛ ትሩፋት (መልካም ሥራ) በእግዚአብሔር ቅድስና ልክ ሲመዘን በጭራሽ በቂ ስላልሆነ ነው:: ያለን አንድ ተስፋችን ክርስቶስ ነው፤ ደሙን በማፍሰስ ድነት ያስገኘልን እርሱ ነው፤ ነፃ ስጦታ አድርጐ የሚሰጠንም እርሱ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ድነት እንዲህ ይላል፤ "እርሱ ከታላቅ ምሕረቱ የተነሣ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት በመነሣት ምክንያት፣ ለሕያው ተስፋ በሚሆን አዲስ ልደት፣ እንዲሁም በሰማይ ለማይጠፋ፣ ለማይበላሽና ለማይለወጥ ርስት እንደገና ወለደን " (1ጴጥ 1፥3-4):: ምንኛ ታላቅ ስጦታ ነው!

በፈተናና በአስጨናቂ ሁኔታ ስትሆኑ ይህን በፍጹም አትዘንጉ፣ ይህ ምድራዊ ሁኔታ (ሕይወት) ጊዜያዊ ነው:: አንድ ቀን ሸክማችን ሁሉ ተጥሎልን ለዘላለም ከእርሱ ጋር እንሆናለን:: የሚጠብቀን እርሱ የሰጠን አዲስ ዕጣ ፈንታ ነው::

አዲስ ጉዞ

አስታውሱ፣ ወደ ክርስቶስ ስንመጣ፣ *እግዚአብሔር አዲስ ሕይወት፤ አዲስ ዝምድና፣ አዲስ ቤተሰብ፣ አዲስ ዓላማ፣ አዲስ ኃይልና አዲስ የሕይወት ዕጣ ይሰጠናል::* ክርስቶስ ለእናንተ በመስቀል ላይ ያደረገላችሁን ከቶም ቢሆን እንደ ተራ ነገር መቁጠር

የላባችሁም:: በንስሐና በእምነት ወደክርስቶስ ስትመለሱ እግዚአብሔር የሚያደርግላችሁን ከቶም እንደዋዛ መውሰድ የለባችሁም:: በዚህ ሰዓት ለአፍታ ቆም ብላችሁ ስለሰጣችሁ ስጦታ ለምን አታመሰግኑትም?

ይሁንና የእግዚአብሔር ልግስና በዚህ አይደመደምም፤ እግዚአብሔር ተጨማሪ ስጦታም ሰጥቶናል፤ መንግሥተ ሰማይ እስክንደርስ ድረስ የምንጓዝበት አዲስ ጉዞም ሰጥቶናል::

በሌላ አባባል፣ ክርስቶስን ለመከተል መወሰናችሁ ፍጻሜ ሳይሆን ጅማሬ ነው - የአዲስ ሕይወት ጅማሬ ነው:: በስም ክርስቲያኖች ወደመሆን ብቻ ሳይሆን ትክክለኛ ክርስቲያን ለመሆንም ነው የተጠራነው:: በክርስቶስ ያለ እምነት እንደ "መንፈሳዊ ሕይወት መድን" ተደርጐ ሊታሰብ አይገባውም:: በቃ አንዴ ተቀብለናልና መንግሥተ ሰማይ እስክንገባ ድረስ ምን ያስፈልጋል የምንለው አይደለም:: የክርስትና ሕይወት በቀሪ ዘመናችን ሁሉ የምንጓዝበት አዲስ ጉዞ ነው::

የሚያስደስተው ነገር ደግሞ ይህ ነው፤ ክርስቶስ አብሮን ስላለ ክቶም ቢሆን ብቻችንን አንጓዝም::

ሰባት

እርግጠኛ መሆን ይቻላል?

"የሰጠሁትንም ዐደራ እስከዚያች ቀን ድረስ መጠበቅ እንደሚችል ተረድቻለሁ::"

(2ጢ.ሞ 1፥12)

ሕይወት የምትሰጠን ብቸኛ እርግጠኝነት እርግወኛ *ያለመሆንን ብቻ ይሆን?*

በየጋዜጣው የምናየው ዜና አምብዛም ተስፋ የሚሰጥ አይደለም:: መገናኛ ብዙሃን የሚያወሩት ጦርነት፣ ረሃብ፣ ነውጠኝነት፣ የዘርና የጐሳ ግጭት፣ የምጣኔ ሀብት መዛባት፣ የጭካኔ ድርጊትን ነው፤ ዝርዝሩ ማብቂያ የለውም:: በዕለትተለት ኑሮአችን የሚያጋጥሙን ሁኔታዎችም ለምሳሌ የጋብቻና የቤተሰብ መፍረስ፣ ህመም፣ ሱስና አደጋዎች የተስፋ እብነት አይሰጡንም፤ ዋስትና ማጣትና ያለመደላደል የዘመናችን መለዮ የሆኑ ይመስላል:: ብዙዎች በዚህ ውሉ በማይታወቅ ዓለም እርግጠኝነት መጠበቅ የሕልም ሩጫ መሆኑን ደምድመዋል::

የመንፈሳዊ እርግጠኝነት ዕጦት

ስለመንፈሳዊ ሕይወታችንም እርግጠኝነት ማግኘት አንችልም ይሆን? ወይስ እግዚአብሔር ለእኛ ግድ እንደሚለው እኛም በእርግጠኝነት በእጆቹ እንዳለን ማወቅ በእውነት ማወቅ እንችላለን?

አባቴ ለበርካታ ዓመታት በዚህ ረገድ በጥርጣሬ ይታወክ ነበር:: በወጣትነት ጊዜው፣ ብርቱ ከሆነ ከመንፈሳዊ ውጊያና ከራስ ጋር ሙግት በኋላ፣ ሕይወቱን ለክርስቶስ ሰጠ:: ሆኖም ቀስ በቀስ የእግዚአብሔር ቅርብነት ስሜት እየደበዘዘበት መጣና ስለድነቱም ጥርጥር ይገባው ጀመር:: ከዚያም አልፎ ይቅርታ የሌለውን ኃጢአት ፈጽሚ ይሆን ብሎም መታወክ ጀመረ (ይህ የተሰማው

በአንድ ወቅት እግዚአብሔር ለአገልግሎት እንደጠራው ቢሰማውም ምላሽ ባለመስጠቱ ነበር):: ክርስቲያን መሆኑን ቢያምንም ከክርስቶስ እንደራቀና ምናልባትም ድነቱን አጣ ይሆናል የሚል ስጋት ይረብሸው ነበር::

አባቴ ሐቀኛና ክርስቲያናዊ አካሄድ የነበረው ሰው ነው:: የወንጌል መልእክትንም ከቶ ተጠራጥሮ አያውቅም:: ከእናቴ ጋር ወደ ቤተክርስቲያን ይሄድ፣ እኛንም ይወስደን ነበር፤ በየቀኑ እናቴ በምትመራው የቤተሰብ አምልኮም ተሳታፊ ነበር:: ሆኖም ልቡ ተደላድሎ አላረፈም፤ ስለድነቱ ሙሉ እርግጠኝነት ያገኘው ከበርካታ ዓመታት በኋላ ነበር፤ ከዚያ በኋላ ግን የጥርጣሬ ተጠቂ መሆኑ ቀረ::

የዚህ ዓይነቱ ሁኔታ ብዙዎች ይገጥማቸዋል:: ከልባቸው ሕይወታቸውን ለክርስቶስ ከሰጡ በኋላ እግዚአብሔር ኃጢአታቸውን ይቅር እንዳላቸው እርግጠኝነት እንዳልተሰማቸው ብዙ ሰዎች በደብዳቤ ይገልጹልኛል:: ሲሞቱ ወደመንግሥተ ሰማያት መሄዳቸውን በርግጠኝነት ያውቁ እንደሆነ ሲጠየቁ መልሳቸው አይደለሁም ነው:: ምናልባትም አባቴ እንደሰጋው፣ ይቅርታ የሌለውን ኃጢአት በመሥራት ድነታቸውን አጥተው እንደሆነም የሚያስቡ ይኖራሉ:: በለትተለት ኑሮ የሚገጥሙአቸው ሁኔታዎች መንፈሳዊ ሕይወታቸውን በማወክ ድነታቸውን እንዲጠራጠሩ አድርጓቸዋል::

ስለአንድ ነገር እርግጠኞች መሆን ትችላላችሁ፤ *ሰይጣን ከክርስቶስ ሊለያችሁ ቢያቅተው እንኳን፣ ቢያንስ ድነታችሁን እንድትጠራጠሩ ሊያደርጋችሁ ከመጣር አይቦዝንም::* ሰይጣን ያለእረፍት ላይ ታች የሚልበት ዓላማው የእግዚአብሔርን ሥራ ማገድ ነው፤ እግዚአብሔር እንደማይወዳችሁ ወይም ሙሉ በሙሉ ልትተማመኑበት እንደማትችሉ ሲያሳምናችሁ ከቻለ፤ በሕይወታችሁ የእግዚአብሔርን ሥራ በማገድ፣ ፍላጎቱን አሳክቷል:: የእማኙ ስለድነቱ እርግጠኛ ያለመሆን ከሲላ ከማንኛውም ነገር ይልቅ በፍጥነት ሽባ ያደርገዋል::

ኀጢአትና ጥርጣሬ

አንዳንዶች በእውነት ክርስቲያን ሆነው ሳለ ስለዘላለም ድነታቸው ጥርጣሬ የሚያውካቸው ለምን ይሆን? በመዳናቸው እውነት እርግጠኝነት ልባቸው የማያርፈው ለምንድነው?

በርካታ ክርስቲያኖች ስለመዳናቸው እርግጠኛ የማይሆኑበት አንዱ ምክንያት አሁንም ኃጢአትን ስላልተውና ከዚህ የተነሣ እግዚአብሔር እንደማይቀበላቸው ስለሚያስቡ ነው:: አንድ ሰው እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፣ "እግዚአብሔር በእኔ በጣም የሚያዝንብኝ ይመስለኛል:: ራሴን መግዛት ተስኖኝ ሰው ላይ እየጮህኩ እንዴት ክርስቲያን ነኝ እንደምል አላውቅም::" ሌላው ደግሞ እንደዚህ አለ፤ "ክርስቲያን ነኝ ብዬ አወራለሁ፣ የማደርገው ነገር ግን ይህን የሚቃረን ነው:: ክርስቲያን የሆንኩም አይመስለኝም::" ሌላ እዳጊ ወጣት እንዲህ ሲል ጻፈልኝ "ከወራት በፊት ሕይወቴን ለክርስቶስ ሰጥቻለሁ፤ ኃጢአቴ ይቅር እንደተባለም አስቢ ነበር:: ይሁንና አሁንም ኃጢአት ውስጥ ስላለሁ የኃጢአት ይቅርታ ስለማግኘቴ እየተጠራጠርኩ ነው::" ኃጢአት ቀላል ጉዳይ አይደለም፤ በቀጣይ ክፍሎች ስለክርስቲያንና ኃጢአት የምንናገረው ይኖረናል:: እነዚህ ሰዎች የሚያመሳስላቸውን ነገር ልብ እንበል፤ ስለእግዚአብሔር ያላቸው ስዕል፣ ሁኔታቸውን በተጠንቀቅ እያየ ኃጢአት ሲሠሩ ድነታቸውን በመንጠቅ ሊቀጣቸው እንደተዘጋጀ ፖሊስ ነው:: *ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ ይህን አያስተምርም::* መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ኀጢአትን ስናደርግም እንኳን፣ "እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ርኅሩኅም ነው:: ለቍጣ የዘገየ፣ ምሕረቱ የበዛ" (መዝ 145፥8)::

አንድ ሰው ለልደት ቀን በዓላችሁ የኮምፒውተር ስጦታ አበረከተላችሁ እንበል፤ ይህ ለአንተ/ለአንቺ "የማበረክተው ስጦታዬ ነው" ብሎ ሲሰጣችሁ አናንተም አመስግናችሁ ትቀበላላችሁ:: ግን ወዲያውኑ እንዲህ ሲል ያክላል፤ "ግን አንድ ውል መግባት ይኖርብናል:: ከዚህ ቀደም ኮምፒውተር ኖሮህ እንደማያውቅ ባውቅም፣ አንዲት እንኳን ስህተት ብትሠራበት ዕቃውን መልሼ እወስደዋለሁ:: ፍጹም ካልሆንክ በስተቀር የዚህ ኮምፒውተር ባለቤት ሆነህ አትቀጥልም::" በዚህ ጊዜ ምን ይታሰባችኋል?

ብዙዎች እግዚአብሔርን የሚያስቡት እንደዚህ ነው፤ ድነትን ይሰጠንና ፍጹም ካልሆንን ከኛ ይወስደዋል! ይህ ግን እውነት አይደለም።

የሚያሳስቱ ስሜቶች

ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ በስሜታቸው ላይ ብቻ ስለሚደገፉ ስለድነታቸው እርግጠኝነት አይኖራቸውም። ምናልባት ወደክርስቶስ ሲመጡ፣ ጥልቅ የደስታና የሰላም ስሜት ተሰምቷቸው ውሎ ሲያድር ግን እነዚህ ስሜቶች ሲደበዝዙ ድነታቸውን ጥርጣሬ ውስጥ ያስገባሉ። እነኚህ ሰዎች ስሜቶች እንደሚያሳስቱ አልተገነዘቡም፤ ስሜቶቻችን አንዴ ከፍ አንዴ ዝቅ የሚሉ በመሆናቸው፣ እምነታችንን በስሜቶች ላይ መመሥረት አስተዋይነት አይደለም።

ስሜቶች በሌሎች መንገዶችም ያሳስቱናል፤ በቅርቡ አባቱ የአልኮል ሱሰኛ ስለሆነ ሰው ሰምቼ ነበር። በልጅነቱ ከዕለት ዕለት የአባቱ ሁኔታ ምን ሊሆን እንደሚችል በጭራሽ ማወቅ አይችልም ነበር። አንዳንዴ ርኅሩኅና ደግ ሲሆን፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ጨካኝና አንገላች ነበር። ይህ ሰው በኋላ ላይ ክርስቲያን ሲሆን፤ እግዚአብሔር እንደ አባቱ - ሲለው ደግ፣ ሲለው አንገላች - ላለመሆኑ ዋስትና ማግኘት እጅግ ተቸግሮ ነበር። ስለእግዚአብሔር እንደዚህ የሚያስብብትን ምክንያት ለመገንዘብ በርካታ ዓመታት (እና የአንድ አስተዋይ ክርስቲያን አማካሪ እርዳታ) ወስዶበታል። ስሜቶቹ እውነታውን አደበዘዙበት እስተያየቱን ለማስተካከልም ዘለግ ያለ ጊዜ ፈጀበት።

የሕይወት ፈተና ሲጠናብን ወይም ተስፋ መቁረጥና ኑሮ ሲጫጫነን ስሜቶች ሊያሳስቱን ይችላሉ። "እግዚአብሔር ተቆጥቶኛል፤ ምናልባትም አይወደኝም፤ እስከናካቴውም የተጣለኩ አድርጎኛል" እንላለን። በቀጣይ ምእራፎች እንደምንመለከተው እግዚአብሔር ፈተናን በሕይወታችን የሚፈቅድበት ጊዜ አለ፤ ሆኖም ሁኔታዎች የእግዚአብሔርን እውነት ፀሐይ እንዲጋርዱብን መፍቀድ የለብንም። የምናልፍባቸው መከራዎች እጅግ ፈታኝ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ይሁንና ክርስቶስ ለእኛ ያየው ስቃይ ከዚህ የገዘፈ ነበር፤ የእግዚአብሔር ፍቅር በማያዳግም ሁኔታ የተገለጠልን በእርሱ ነው።

ትምክህት ሳይሆን የልብ እርግጠኝነት

ክርስቲያኖች ስለመዳናቸው እርግጠኛ የማይሆኑበት ሌላው ምክንያት ፈር የሳተ ትህትና ሊሆን ይችላል። አንድ ሰው እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፣ "ወደ መንግሥተ ሰማይት መሄድ እንደምንችል ማወቅ የምንችል አይመስለኝም። ለዚህ የሚያበቃ ጽድቅ አለኝ የሚል ሰው ትዕቢተኛ ብቻ ነው፤ ትዕቢት ደግሞ ኃጢአት ነው። ለእኔ እንደሚመስለኝ አንጽደቅ እንኳን የምናውቀው ከሞት በኋላ ነው።"

ይህ ሰው ስለአንድ ነገር አልተሳሳተም፤ ትዕቢት በርግጥም ኀጢአት ነው፤ ክርስቲያን ትዕቢተኛ ሊሆን ከቶም አይገባውም። እግዚአብሔር የሚያድነን በማንነታችን ወይም መልካም በመሆናችን ወይም ከሌሎች የተሻልን እንደሆንን በመናገራችን አይደለም። እግዚአብሔር የሚያድነን በምሕረቱና በጸጋው ብቻ ነው፤ ስለዚህም የኛ በጎ ምግባርና ትሩፋት ከቶም ቢሆን ድነትን አያስገኝልንም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ "ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም" (ኤፌ. 2፥8-9)። የመዳናችን አብነት - የእግዚአብሔር ጸጋ - ኃጢአተኞች ብንሆንም እንኳን እኛን መውደዱና በጎ መሆኑ ነው።

በራሳችን ጽድቅ የምንመካ ከሆንን በርግጥም ትዕቢተኞች ነን። ሆኖም መታመናችን በክርስቶስና በእርሱ ብቻ ሊሆን ይገባል። እንደ እውነቱ ከሆነ መዳኔን የማውቀው ስሞት ነው የሚል ሰው መንግሥተ ሰማይት ለመግባት የሚያበቃ ጽድቅ አለኝ እያለ ይሆናል። በክርስቶስ ሳይሆን በራሱ ስለሚመካ በትክክለኛ መሠረት ላይ አልቆመም።

ጽኑ መሠረታችን

እግዚአብሔር ለእኛ እንደሚጠነቀቅልንና አንድ ቀንም ወደ መንግሥተ ሰማይት እንደሚወስደን በእውነት ማወቅ እንችላለን? በምንም ዓይነት ሁኔታ ለእኛ ግድ እንደሚለውና እስከመጨረሻው ከእኛ ጋር እንደሚሆን ማወቅ እንችላለን?

አዎን ማወቅ እንችላለን፤ በዚህ ምዕራፍ፡ በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ይህ ለምን እውነት እንደሆነ ለማሳየት እሞክራለሁ። ጠንቃቃ የግንባታ ሠራተኛ ሕንፃ የማቆም ሥራ ከመጀመሩ በፊት፣ በመጀመሪያ የተደላደለ መሠረት እንደሚጥል ሁሉ፣ የእግዚአብሔር

ቃልም መንፈሳዊ ሕይወታችንን የምናቆምበት ጽኑ መሠረትን ሰጥቶናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት መጣል የሚችል ማንም የለም" (1ቆሮ 3፥11)።

ይህ ለምን ያስፈልገናል? ምክንያቱም እግዚአብሔር እንደሚወደን እርግጠኞች ካልሆንን፣ በሕይወታችን የምናደርገው ጉዞ ፈራ ተባ የሞላበት ወላዋይና ያላረፈ ስለሆነ ነው። በእግዚአብሔር ፍቅር መተማመን ካለን ግን መንገዳችን የደስታ፣ የእርግጠኝነትና የተስፋ ይሆናል። እውነተኛ ክርስቲያን ትዕቢተኛ ወይም በእጉል ድፍረት የሚመራ አይደለም። የሚተማመነው በእግዚአብሔር እንጂ በራሱ ስላይደለ በየዕለቱ በእርሱ ላይ ይታመናል። ከመዝሙረኛው ጋር እንዲህ ይላል፣ "መዳኔና ክብሬ በእግዚአብሔር ነው፣ ብርቱ ዐለቴና መሸሸጊያዬ በእግዚአብሔር ነው" (መዝ 62፥7)።

ይህን እውነት በልቡናችን በማኖር በዚህና በሚመጣው ሕይወት ዋስትና እንዲኖረን የሚያስችሉ ሦስት ምክንያቶችን እንመልከት። እነዚህ እውነቶች እግዚአብሔር ጽኑ መሠረት አድርጐ ያስቀመጠልን እንደ ትልቅና የማይነቃነቁ ዐለቶች ናቸው።

የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ዐለት

ሕፃናት ስለእግዚአብሔር ማንነት ለመጠየቅ ደብዳቤ ይጽፉልኛል። ብዙዎች አዘውትረው የሚያቀርቡት ጥያቄ፣ "እግዚአብሔር ማድረግ የማይችለው ነገር አለ?" የሚል ሲሆን የምሰጣቸው መልስ አዎን ነው። እግዚአብሔር ማድረግ የማይችለው አንድ ነገር "ስህተት መሥራት" እንደሆነ አብራራላቸዋለሁ። በማከልም እግዚአብሔር ከቶም ቢሆን ሐሰት ሊናገር እንደማይችልና በዚህም ምክንያት በቃሉ ማለትም በመጽሐፍ ቅዱስ የተናገረንን ሁሉ ማመን እንደምንችል እነግራቸዋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ ከዳር እስከ ዳር የሚያስረግጥልን ነገር ቢኖር እግዚአብሔር የገባውን ቃል እንደማያጥፍ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "የአምላክ መንገድ ፍጹም ነው፤ የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው" (መዝ 18፥30)። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪም፤ "እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም" (ሚል 3፥6) ሲል ያጸናልናል።

ወደ ክርስቶስ ስንመጣ እግዚአብሔር የሚገባልን ተስፋ ምንድነው? የእርሱ የዘላለም ልጆች መሆናችንን በተስፋ ቃል ያጸናል! መጽሐፍ ቅዱስ የትኛውም ፍጥረት፣ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንደማይችል አስረግጦልናል" (ሮሜ 8፥39) ኢየሱስም እንዲህ ብሏል፣ "እኔ የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ፤ ከቶ አይጠፉም፤ ከእጄም ሊነጥቃቸው የሚችል የለም" (ዮሐ 10፥28)፡፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያውጃል፤ "እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት ሰጠን፤ ይህም ሕይወት ያለው በልጁ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም" (1ኛዮሐ 5፥11-12)። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን ከዚህ የበለጠ ግልጽ ሊያደርግልን ይችላል?

ይሁንና የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል በኢየሱስ አልተጀመረም። አዳምና ሔዋን በኃጢአት በወደቁ ጊዜ እግዚአብሔር አንድ አዳኝ ወደዓለም እንደሚልክላቸው ፍንጭ ሰጥቷቸዋል (ዘፍ 3፥15)። ምዕተ ዓመታት ሲያልፉም፣ እግዚአብሔር ዕቅዱን ደረጃ በደረጃ ይገልጥ ነበር። በብሉይ ኪዳን መሲሑ (ትርጉሙ የተቀባ ማለት ነው) ሕዝቡን ለመዋጀት እንደሚመጣ፣ የሚወለድበትን ቦታና ሁኔታ ሳይቀር በተደጋጋሚ ተናግሯል። ኢየሱስ ከመወለዱ ከብዙ ምዕተ ዓመታት በፊት ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ሲል ጽፏል፤ "እርሱ ስለመተላለፋችን ተወጋ፣ ስለበደላችንም ደቀቀ፤ በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም አመጣልን ከነፍሱ ሥቃይ በኋላ የሕይወት ብርሃን ያያል" (ኢሳ 53፥5፣11)። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ እነዚህ መሲሐዊ ተስፋዎች፣ አሁን በኢየሱስ ክርስቶስ ተፈጽመዋል።

ስለመዳናችሁ እርግጠኞች አልሆናችሁም? እንግዲያው ሕይወታችሁን ለክርስቶስ መስጠታችሁን እርግጠኞች ሁኑ። በመቀጠል የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል እወቁ፤ . . . በቃል አስላስሏቸው . . . ስለእነርሱም እግዚአብሔርን አመስግኑ . . . ከሁሉም በላይ፣ ተማመኑባቸው። እስታውሱ፤ እግዚአብሔር ሊዋሽ ስለማይችል፤ በተስፋ ቃሉ መተማመን ትችላላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ "እጅግ ታላቅና ክቡር የሆነውን ተስፋ ሰጥቶናል" (2ጴጥ 1፥4)።

የክርስቶስ የተፈጸመ ሥራ በዐት

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ "ተፈጸመ" ሲል በሰምድራዊ ሕይወቱ ፍጻሜ ብቻ ሳይሆን (ዮሐ 19፥30) ወደምድር የመጣበት ዓላማ እንደተከናወነም ማመልከቱ ነበር::

የመጣው ለምን ዓላማ ነበር? የመጣው ለአንድ ምክንያት ማለትም ለመዳናችን ሕይወቱን ለመስጠት ነበር:: እኛን የመዋጀት ሥራውን ከፍጻሜ የሚያደርሰው ይህን ያደረገ እንደሆነ ነበር:: "የሰው ልጅ የመጣው የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን ነው" (ሉቃ 19፥10):: ለመዳን የሚያስፈልገው ተደርጐልናል! የመምጣቱ ዓላማ ተፈጽሟል::

ክርስቶስ የሚያስፈልገውን ሁሉ ስላደረገልን እርሱ ባደረገልን ላይ ልንጨምር የምንችለው ቅንጣት ነገር የለም:: የክርስቶስ ሞት በቂ ባይሆን ኖሮ ለመዳናችን የእኛን መልካም ሥራ ከእርሱ ጋር ማዳበል ቢያስፈልገን ኖሮ በርግጥም ስንሞት ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደምንሔድ በርግጠኝነት ማወቅ አንችልም ነበር፤ ምክንያቱም የሚበቃ ያህል መልካም ሥራ ስለማበርከታችን እርግጠኛ መሆን ስለማንችል ነው:: አሁን ግን የተጠየቀው ዋጋ (ቤዛ) ሙሉ በሙሉ ተከፍሏል! የክርስቶስ ሥራ ተፈጽሟል:: "አሁን ግን በዘመናት መጨረሻ ራሱን መሥዋዕት በማድረግ ኃጢአትን ለማስወገድ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተገልጦአል" (ዕብ 9፥28):: "የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኀጢአት ሁሉ ያነጻናል" (1ዮሐ 1፥7)::

ኢየሱስ በመስቀል መሞቱ የአንድ መልካም ሰው አሳዛኝ ፍጻሜ ብቻ እንዳልሆነ እንዴት እናውቃለን? በእምነት በሞቱ መዳን እንዳስገኘልን እንዴት እናውቃለን?

በአንድ ምክንያት ይህን እናውቃለን፤ ኢየሱስ ከሞት ስለተነሣ የኢየሱስን የሞተ ሰውነት ከመስቀል ያወረዱት የሮማ ወታደሮች ያለጥርጥር እንደ ሞተ ያውቁ ነበር፤ እነኚህ በውጊያ የኖሩ ወታደሮች ይህ የሚጠፋቸው አልነበሩም:: በወቅቱ የቀብር ወግ መሠረት ሰውነቱን በጨርቅ ጠቅልለው ዋሻ መሰል መቃብር ውስጥ አኑረው በትልቅ ዐለት የዋሻውን በር የዘጉት ቀባሪዎቹም ሕይወቱ እንዳለፈች አንዳች ጥርጥር አልነበራቸውም:: "የሮማው ገገር ጴንጤናዊው ጲላጦስ እስከሬኑ እንዳይሰረቅ በማለት ወታደሮች

ላከ፤ እነርሱም ሄደው መቃብሩን በማኅተም አሽገው ጠባቂ አቆሙበት" (ማቴ 27፥66)::

በሦስተኛው ቀን ግን መቃብሩ ባዶ ነበር! ተከታዮቹ የሆኑ ሁለት ሴቶች ወደመቃብሩ ሲቀርቡ ዐለቱ ተንከባልሎ ከዚህም በላይ መልአክ በሰው ታሪክ እነዚህን እጅግ አስደናቂ ቃላት በመናገር ትንሣኤውን ሲያበስራቸው ሰሙ፣ "እርሱ በዚህ የለም፣ እንደተናገረው ተነሥቶአል" (ማቴ 28፥6):: ይህን የምሥራች ለሌሎች ለመንገር ሲሄዱ ኢየሱስ ራሱ ተገልጦ ሰላምታ ሰጣቸው፤ ከዐርባ ቀናት በኋላ ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት በርካታ ጊዜ የተገለጠ ሲሆን ይህ የመጀመሪያው ነበር:: ከሁለት ዐሥርተ ዓመታት በኋላ ጳውሎስ በአንድ ወቅት "ከሙታን የተነሣው ኢየሱስ ከአምስት መቶ በላይ ለሚሆኑ ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ፤ ከእነዚህም አብዛኞቹ በሕይወት አሉ" (1ቆሮ 16፥6) ብሏል:: ማስረጃው በጣም አሳማኝ ነበር፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ኃይል ከሙታን ተነሥቶአል::

በሰው ልጅ ሕይወት ከተከሰቱ ሁነቶች ከዚህ የሚልቅና ወይም የበለጠ አስደናቂ የለም:: ትንሣኤው፣ ኢየሱስ በርግጥም እንደተናገረው ከኃጢአታችን እንዲያድነን ከሰማይ የተላከው አንድያ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ከጥርጥር በላይ የሚያስረግጥ ነበር:: በተጨማሪም የኃጢአትን፣ የሞትን፣ የሲዖልንና የሰይጣንን ኃይሎች ሁሉ በማያዳግም ሁኔታ ድል እንደነሣቸው የሚያጸና ነገር ነበር:: ክርስቶስ ሕያው እንደሆነና በእግዚአብሔር ቀኝ ሆኖ ስለእኛ እየማለደ እንዳለ ያስታውሰናል::

ከተወሰኑ ዓመታት በፊት በቀድሞዋ ሶቭየት ህብረት በስብከት አገልግሎት ላይ ሳለሁ አብሮን የነበረ የራሺያ ኦርቶዶክስ የነገረ መለኮት ሊቅ የሚያከፍለን ሀሳብ እንዳለው ጠየቀኝ:: ጥቂት ካሰበ በኋላ፣ "ስለትንሣኤው የበለጠ ብትሰብክ ጥሩ ነው" አለኝ:: እውነቱን ነበር ለእምነታችን ከዚህ የበለጠ አንኳር እውነት የለም:: ኢየሱስ ክርስቶስ ሕያው ነው፤ ለውጥ የሚያመጣው እውነት ይህ ነው::

ይህን በጭራሽ መርሳት የለባችሁም፤ የተጠየቀው ዋጋ በሙሉ ስለተከፈለና የሚቀር ስለሌለ ስለመዳናችሁ እርግጠኞች መሆን ትችላላችሁ:: የክርስቶስ መሥዋዕት ምሉዕ ነው፤ ማረጋገጫውም ከሙታን መነሣቱ ነው::

የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ሀሰት

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፣ አንዳንድ ሰዎች ስለመዳናቸው እርግጠኝነት ለማግኘት በውስጥ ስሜታቸው ላይ ብቻ ይደገፋሉ:: የእግዚአብሔር ቅርበት ሲሰማቸው፣ እንደዳኑ እርግጠኞች ይሆናሉ፤ እነዚህ ስሜቶች ሲሸሿቸው ግን እግዚአብሔር እንደተዋቸው ያስባሉ:: *ይህ ግን እውነት አይደለም::* ስሜቶቻችን፣ ከእግዚአብሔር ፊት ስላለን፣ እውነተኛ ሁኔታ ለመናገር በርግጠኝነት የምንተማመንባቸው ቱንቢዎች አይደሉም:: ስሜቶች ይዋዥቃሉ፤ ስሜትን ብቻ የተመረከዘ እምነት ክቶም ቢሆን የተደላደለ ሊሆን አይችልም::

በተጨማሪም፣ እግዚአብሔር ስለመዳናችን እርግጠኞች እንድንሆን የሚያስችለን ውስጣዊ ምስክርነት ሰጥቶናል፤ ይህም የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ነው:: ይህ የውስጥ ምስክርነት እንዲሁ ስሜት ብቻ አይደለም (ስሜት ሚና እንዳለው ባይካድም)፤ ይልቁንም *የመንፈስ ምስክርነት ወንጌል እውነት መሆኑንና የክርስቶስ ወገን እንደሆንን የሚያስረግጥልን የማይናወጥ ውስጣዊ እርግጠኝነት ነው::* መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ሆኖ ይመሰክርልናል" (ሮሜ 8፥16):: መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪም፣ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ለመሆናችን ማኅተሙን ያተመብን ደግሞም ወደፊት ለምናገኘው ነገር ዋስትና (2ቆሮ 1፥22) እንደሆነ ይነግረናል::

ይህ የአንድ ቤተሰብ አባል ከመሆን ጋር የሚመሳሰል ነው:: አንዳንድ ጊዜ ለቤተሰባችሁ በጣም ቅርብ እንደሆናችሁ ይሰማችኋል፤ ይሁንና እንደዚህ የማይሰማችሁ ጊዜም አለ:: ያም ሆነ ይህ የቅርበት ስሜት ቢሰማችሁም ባይሰማችሁም የቤተሰባችሁ አባላት ለመሆናችሁ እርግጠኞች ናችሁ:: የቤተሰብ አለኝታ እንዳላችሁ ታውቃላችሁ፤ በአልፎ ሂያጅ ስሜት ላይ ያልተመሠረተ የማይናወጥ ውስጣዊ እርግጠኝነት አላችሁ:: እንዲያውም ይህ እውቀት በምንም መልኩ በስሜት ላይ የተመሠረተ አይደለም:: በተመሳሳይ መንገድ፣ መንፈስ ቅዱስ፣ ሰማያዊ አባታችን በሆነው በእግዚአብሔር ቤተሰብ መወለዳችንን የሚያስረግጥ ውስጣዊ የማይናወጥ እርግጠኝነት ይሰጠናል::

ከዚህ ባሻገር መንገድ መንፈስ ቅዱስ የመለወጣችንን እውነት ይመሰክርልናል፤ ይህም ሕይወታችንን በመለወጥ ነው:: ክርስቶስ

በውስጣችን በመንፈሱ ሲያድር ሕይወታችን ይለወጣል:: ከመቅፅበት ፍጹም አንሆንም፤ በአንድ ጀንበርም ተለውጠን አንገኝም:: ይሁንና በአመለካከታችን በለት ተለት አኗኗራችን፣ በምናስቀድማቸው ጉዳዮች ምንም ዓይነት ለውጥ ካልተከሰተ፣ ሕይወታችንን ለክርስቶስ አልሰጠንም ማለት ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀል፤ "በእርሱ የሚኖር ኃጢአትን አያደርግም" (1ዮሐ 3፥6)::

ጽኑ መሠረት

ማንም ሰው - ወይም ምንም ነገር - በክርስቶስ ላይ ያላችሁን መተማመን እንዲቀማችሁ አትፍቀዱለት:: አስታውሱ፣ የመዳናችሁ አብነት እናንተ ለእርሱ ያደረጋችሁት ሳይሆን እርሱ ለእናንተ ያደረገላችሁ ነው:: የሚያድናችሁ እርሱ እናንተን መያዙ እንጂ እናንተ እርሱን መያዛችሁ አይደለም:: መዳናችሁ እግዚአብሔር ራሱ አቅዶት ... ክርስቶስ ዋጋ ከፍሎበት ... መንፈስ ቅዱስ የሚያረጋግጥላችሁ ነጻ ስጦታ ነው::

ቆም ብላችሁ እግዚአብሔርን ስለታላቅ ስጦታና ሲናወጥ ስለማይችለው በክርስቶስ ስላገኛችሁት መሠረት አመስግኑት::

ስምንት

በትክክለኛው አቅጣጫ መጓዝ

"በሕይወትም ያሉት ስለነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለሁሉ ሞተ"

(2ቆሮ 5፥15)

ሕፃን ልጅ ሁልጊዜ ሕፃን እንደሆነ እንዲቆይ እንደማይጠበቅ ሁሉ፣ አዲስ ክርስቲያንም ባለበት መቆየቱ የሚወደድ ነገር አይደለም።

መጽሐፍ ቅዱስ "አዲስ የተወለዱ ሕፃናት" የሚለን ያለምክንያት አይደለም፤ በመጀመሪያ ወደክርስቶስ ስንመጣ እንዲሁ ማለትም መንፈሳዊ ሕፃናት ነንና (1ጴጥ 2፥2)። እግዚአብሔር በመንፈሱ በውስጣችን በመሥራትና ልባችንን በመለወጥ የቤተሰቡ አባላት አድርጎናል፤ ይሁንና አዲስ እንደተወለደ ሕፃን፣ ገና ደካሞችና ለጉዳት የተጋለጥን በመሆናችን፣ ከጨቅላነት አልፈን ወደመንፈሳዊ ብስለት እንሸጋገር ዘንድ እርዳታና እገዛ ያስፈልገናል። ለመሆኑ መንፈሳዊ ብስለት ምንድነው?

ልደትና እድገት

የአምስቱ ልጆቻችን ልደት ለእኛ የተለየና ውብ ሁነት ነበር፤ በተለይም የመጨረሻ ልጃችን የኤድ ልደት ሁልጊዜ የማስታውሰው ነው። ለዚህ ምክንያቱ አዋላጅ ዶክተሩ፣ ሩት ስትገላገል አብሬአት እንድሆን ስለፈቀደልኝ ነበር፤ ከልጆቻችን የአንዱን ልደት በቦታው ተገኝቼ ለማየት ዕድል ሳገኝ ይህ የመጀመሪያ ጊዜ ነበር። በልጅነቴ በአባቴ እርሻ ላይ እንስሳት ሲወለዱ አይቻለሁ፤ ይህ ግን ልዩ ነበር። ባለ በሊሉ ጉልበቱ ያጮህ የነበረው ይህ ጨቅላ ሰው እንጂ እንስሳ አልነበረም። ከዚያም በላይ የእኔው ልጅ ነበር! የሕፃን ልጅን መወለድ "ተዓምር" ብለው የሚገልጹ ሰዎች ከእውነት እንዳልራቁ

የተገነዘብኩት ያኔ ነበር። የኤድ ልደት መቼም የማልረሳው ልዩና እንዳች ሆድ የሚያባባ ሁነት ነበር።

ሩት ተቀብላ ስታቅፈው፣ እግዚአብሔር ለእኛ በዐደራ ለሰጠን ለዚህ ልጅ በጸጥታ መጸለይ ጀመርኩ። መልካምና አፍቃሪ ወላጆች መሆን እንድንችልና ዕድሜው ሲደርስም ወደ ክርስቶስ እንድንመራው እንድንችል ጸለይኩ። በተጨማሪም እግዚአብሔር እንዲጠብቀውና እንዲከልለው፣ የእግዚአብሔር ሰው ሆኖ እንዲያድግ የጸጥታ ጸሎት አደረስኩ። ሩትና እኔ ለሌሎች ልጆቻችን እንዳደረግነው በየቀኑ ይህን ጸሎት ለሚያድገው ልጃችን እናደርስ ነበር።

ተመልሼ ስለዚህ ጉዳይ ሳሰላስል፣ ለልጄ ለኤድ ካደረስኩት ጸሎት በስተጀርባ (ሁሉም ወላጅ ለልጁ ከሚያደርሰው ጸሎት በስተጀርባ) የተሰወረ ፍርሃት እንደነበር ተረድቻለሁ። ይህ ፍርሃት ማደግ መመንደጉን የሚያግድ እንዳች ነገር ቢከሰትስ የሚል ነበር። አይበለውና ያልተጠበቀ በሽታ፣ በዘር የተወረሰ እንዳች እክል፣ በአጭር የሚቀጭ አደጋ እነሆና የመሳሰሉ በርካታ ችግሮች ተከስተው በጤና እንዳያድግ ቢያደርጉና እስከናካቴውም ሕይወቱን ቢቀጩትስ? በዘመዶቻችንና በቅርብ ወዳጆቻችን ይህ ሲከሰት ስናይ፣ ልባችን በጥልቅ ሀዘን ይመታል።

ቁም ነገሩ ይህ ነው፤ ሕፃን ልጅ ምንም ውብና ለዓይን የሚያሳሳ ቢሆን፣ *ለዘላለም ሕፃን ሆኖ እንዲኖር አንፈልግም።* እንደዚሁ ብላቴና ወይም አዳጊ ልጅ በነበረበት ሁኔታ እንዲኖር አንፈልግም። ልጅ ማደጉን ትቶ በነበረበት ቢኖር አንድ ችግር እንዳለ እንረዳለን፤ ምክንያቱም የምናውቀውና የምናስበው ልጆች አድገው ወደብስለት እንደሚደርሱ እንጂ የዚህን ተቃራኒ አይደለም። ጨቅላ ሕጻን ልጅ እንዲሆን ልጅ ደግሞ እንዲጎረምስ፣ ጎረምሳም ጎልማሣ ሆኖ እንዲያድግ እንጠብቃለን።

መንፈሳዊ ልደትና ዕድገት

ሕፃን ልጅ በአካልና በአእምሮ ማደጉ ቀርቶ ሲቀጫጭ ማየቱ እጅግ አሳዛኝ ከመሆኑ በላይ፣ ክርስቲያን በመንፈስ ማደግ ሲሳነው ማየት የበለጠ አሳዛኝ ነው። ምክንያቱ ግልጽ ነው፤ *መንፈሳዊ ህጻናት ሆነን እንድንከርም የእግዚአብሔር ሀሳብ አይደለም።* ይልቁንም እግዚአብሔር ለእኛ ያቀደልን *መንፈሳዊ ብስለት ነው።* መጽሐፍ ቅዱስ "ስለዚህ ወደ ብስለት እንሂድ" (ዕብ

6፥1) ይላል። በተጨማሪም እንዲህ ሲል ይመክረናል "በድነታችሁ እንድታድጉ አዲስ እንደተወለዱ ሕፃናት ንፁሑን መንፈሳዊ ወተት ተመኙ" (1ጴጥ 2፥2)። የሕፃን ልጅ መድረሻ ብስለት እንደሆነ ሁሉ የክርስቲያን ሕይወት መድረሻም መንፈሳዊ ብስለት መሆን አለበት።

ብስለት ምንድነው? በስብአዊ እርከን ይህ ማለት የዕድሜ ጉዳይ ብቻ እንዳይደለ እናውቃለን። በዕድሜ ጉልምስና ላይ ደርሰው እንዳልተቀጡ ሕፃናት፣ ራስ ወዳድ፣ ኃላፊነት የጐደላቸው፣ ይሉኝታ የለሽ፣ ሳያስቡ የሚናገሩና የሚያደርጉ፣ በውሳኔአቸው ጥበብ የጐደላቸው ሰዎች ይገጥሙናል። የዚህ ዐይነት ሰዎች ዕድሜአቸው ምንም ቢገፋ ብስለት የጐደላቸው ብለን እንጠራቸዋለን። ብሳል ሰው ግን የአካል ብስለት ብቻ ሳይሆን በስሜትና በማኅበራዊ ኑሮም ብስል ነው። ለሌሎች የሚያስብ፣ ኃላፊነት የሚሰማው፣ እንደዚሁም የሚያደርገው ነገር ሁሉ ለራሱና ለሌሎችም የሚያመጣው ክትያ እንዳለው የሚገነዘብ ነው።

በተመሳሳይ ሁኔታ መንፈሳዊ ብስለትም በክርስትና ዓመታት የማስቆጠር ጥያቄ አይደለም። የሚያሳዝነው በጣም ብዙ ክርስቲያኖች በእምነት ሳያድጉና ሳይዳብሩ አድሮ ቃሪያ ሆነው ይኖራሉ። ሲጠየቁም እግዚአብሔርም እንዳደረገላቸው የሚመሰክሩት ነገር አላቸው ይህ ግን ድሮ ጥንት የሆነ ነገር ነው! በመንፈስ ገና ሕፃናት ናቸው፣ በመሆኑም እንድ ሰው ከአምስት ዓመት በፊት መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ጠጋ ብሎ የመረመረ ሰው ዛሬ ተመልሶ ቢያያቸው የሚያየው ለውጥ እምነት ነው የማይሆነው። ዳግም ቢወለዱም፣ በክርስቶስ ገና ሕጻናት ናቸው። ጳውሎስ ክርስቲያን ቢሆኑም መንፈሳዊ ጨቅላ ሆነው ለቀሩት የቆሮንቶስ እማኞች እንዲህ ሲል ይናገራቸዋል። "ወንድሞች ሆይ፣ በክርስቶስ ገና ሕፃናት እንደሆናችሁ፣ እንደ ሥጋውያን እንጂ እንደ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልኩም" (1ቆሮ 3፥1)።

የመንፈሳዊ ዕድገት ማነቆዎች

በእምነታችን የማናድገው ለምንድነው? አንዳንዴ ይሁን ብለን እንዲሰለጥንብን የፈቀድንለትና አምነን ልንቀበለው ወይም ልንተወው ያልወደድነው ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሥራ በሕይወታችን ያግዳል። ወይም ደግሞ በመንፈስ የማናድገው፣ የክርስቶስ ነገር ግድ የማይሰጣቸው ወይም ከዚህ አልፈውም እርሱን ለማጻረር ቤተሰቦች፣ ወዳጆች፣ አብረውን ለሚማሩ

ተማሪዎች፣ ጐረቤቶችና የሥራ ባልደረቦች ፈቃድ ስማደር በመፍቀዳችን ይሆናል።

በተሞክሮዬ እንዳየሁት፣ ግን *በርካታ ክርስቲያኖች በእምነት ሳያድጉ የሚቀሩት አንድም ማደግ እንደሚያስፈልጋቸው ባለመገንዘብ ወይም አንድም እንዴት ማደግ እንደሚችሉ ስለማያውቁ ነው።* ክርስቶስ እንደሞተላቸውና ሲሞቱም የመጨረሻ መድረሻቸው መንግሥተ ሰማያት እንደሆነ ቢያወቁም፣ በመካከሉ በሕይወታቸው ምን መከሰት እንዳለበት ግን የጠራ ግንዛቤ ያላቸው አይመስልም። ኢየሱስ ለተከታዮቹ እንደሚሰጣቸው ቃል የገባላቸውን የሕይወት ሙላት ሳያጣጥሙ በመንፈስ ድኩምና አድሮ ቃሪያ ሆነው ይቀራሉ። ይህ የእናንተም ተሞክሮ ይሆን?

ሰይጣን የክርስቲያን አለመብሰል ሰርግና ምላሽ እንደሚሆንለት በእርግጠኝነት ተገንዝቧል። ያልበሰለ ክርስቲያን ውጤታማ ባለመሆኑ በሌሎች ሰዎች ሕይወት ላይ የክርስቶስን እሻራ መተው አይችልም። ያልበሰለ ክርስቲያን በእዝልቆት ይህ ነው የሚባል የኑሮ ዘይቤ ስለሌሰው ዛሬ ለክርስቶስ የኖረ እንደሆነ በማግስቱ ነገር ዓለሙን ዘንግቶት ይገኛል። ስለዚህም ቤተክርስቲያን የግብዞች መናኸሪያ ናት በሚል ሰበብ ክርስቶስን አንቀበልም ለሚሉ ሰዎች ያልበሰለ እማኝ ደህና ተጨማሪ ምክንያት ይሆናቸዋል።

ስለዚህም በምንም መንገድ በክርስቶስ እንዳታድጉ ጋሬጣ የሚሆንባችሁን ምንም ነገር ማንም ሰው - ከቶ በመንገዳችሁ እንዲቆም አትፍቀዱለት። ባልና ሚስት ውለው እያደሩ ፍቅራቸው እየጠነከረ መሄድ እንዳለበት ሁሉ፣ እናንተም ከክርስቶስ ጋር ባላችሁ ግንኙነት ይህ መሆን አለበት። እርሱን እንደ ቀላል ነገር አትቁጠሩት፤ ለርሱ ያላችሁ ፍቅርም በምንም አይቀዝቀዝ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይለናል፦ "በጌታችንና በአዳኛችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ዕውቀት ዕደጉ" (2ጴጥ 3፥18)። እግዚአብሔር በሕይወታችሁ እንዳይሠራ ማነቆ ሆኖ የከለከለውን ማንኛውም ነገር እንዲያስወግድላችሁ እሁኑኑ ጠይቁት። በመቀጠልም፣ በእግዚአብሔር እርዳታ እርሱ እንድትሆኑ የሚፈልጋችሁን ዓይነት ብሱል ክርስቲያኖች መሆንን ዓላማ አድርጉ። ሩትና እኔ፣ እንድ ጀግና ሰው ከእርሱ በዕድሜ ከምታንስ ወጣት ሴት ጋር በፍቅር እንደወደቀ የሚያሳይ የቆየ የቪዲዮ ፊልም አንዳንዴ እናያለን። ይህ ሰው ለፍቅረኛው "አድገሽ ሙሉ ሴት የምትሆኚበትን ቀን እንጂ

እስችሎኝ ልጠብቅ?" ይላታል። እግዚአብሔር ለእናንተ እንዲህ እያላችሁ ይሆን?

መድረሻ

ለመሆኑ መንፈሳዊ ብስለት ምንድነው? በሌላ አባባል እግዚአብሔር በእርሱ ጉዳና ስንመላለስ ከእኛ ምን ይጠብቃል?

መጽሐፍ ቅዱስ መልስ ይሰጠናል፤ *ለሕይወታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ ዕለት ከዕለት ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ነው።* ጉዳዩ ይህን ያህል ቀላል ነው፤ ግን ደግሞ ይህን ያህልም የተወሳሰበ ነው።

አንድ ሰው መልካችሁን ተመልክቶ፣ በእናትህ ነው የወጣኸው ወይም ቁጭ ወንድምህን ትመስላለህ ብሎአችሁ አያውቅም? ይህ ሰው ይህን ያለው በእናንተና በሌሎች የቤተሰባችሁ አባላት የሆነ ዓይነት ቤተሰባዊ ምስስል ወይም ዝምድና በመመልከቱ ነው። እያቶች ብዙ ጊዜ አዲስ የተወለደው ሕፃን ከቤተሰቡ ማንን እንደሚመስል ለመወሰን ዘለግ ያለ ጊዜ እያሰቡ ይቆያሉ (ብዙ ጊዜ ግን ግምታቸው ስሑት ሆኖ ያገኙታል)። ምናልባትም በርካታ ዓመታት አብረው በመቆየታቸው በመልክና በሁኔታቸው ይበልጥ እየተመሳሳሉ የሄዱ ባልና ሚስትም አይታችሁ ይሆናል።

ከዚህ በጠለቀ ሁኔታ፣ *እግዚአብሔር ለእኛ የሚመኝልን ከልጁ ጋር ቤተሰባዊ ምስስል እንድናበጅ ነው።* በሌላ አባባል፣ እግዚአብሔር ለእኛ የሚያስብልን እያደር ኢየሱስን እንድንመስል ነበር። በአካል ሳይሆን በአስተሳሰብ፣ በምግባራችንና ከሌሎች ጋር ባለን ግንኙነት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ከዘላለም ዓለም ጀምሮ እግዚአብሔር ለእኛ ያሰበልን፣ "የልጁን መልክ እንድንመስል" (ሮሜ 8፥29) ነው። የእርሱ ቤተሰብ አባላት እንደመሆናችን እርሱን እንድንመስል ይጠብቅብናል! የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሕይወታችሁ ምን እንደሆነ ለማወቅ ትሻላችሁ? *ክርስቶስን በመምሰል እንድታድጉ ነው* መንፈሳዊ ብስለት ማለት ይህ ነው፤ ይህንን ዓላማ አድርጋችሁ ከያዛችሁ ሕይወታችሁን ይለውጣል።

ቁልፉ

እዚህ ደረጃ ላይ፣ "የምትለው ነገር ለአንዳንድ ሰዎች ይሰራ ይሆናል፤ ለእኔ ግን አይሆንም። የኑሮ ውጣ ውረድ ራሱ ራሴን

ቢያዞረኝ ነው። ጸሎት፣ ምናምን እያልኩ እዚህና እዚያ መዞር አይታየኝም። እኔ ቤተክርስቲያን የሚሄድ አማኝ መሆን ይበቃኛል" ልትሉ ትችላላችሁ።

ይሁንና የእግዚአብሔር ፈቃድ ለጥቂት "ልሂቅ *መንፈሳዊያን*" ሰዎች ብቻ እንደሆነ፤ ወይም ክርስቶስን ለመምሰል የለት ተለት ኃላፊነትና ግዴታዎችን መጣል እንዳለብን ማሰብ ስሕተት ነው። ይህን ልብ በሉ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ *ባላችሁበት ስፍራና ሁኔታ* ክርስቶስን ትመስሉ ዘንድ ነው። ኢየሱስ ራሱን ከለት ተለት ሕይወት አላገለለም፤ በሄደበት ስፍራ ሁሉ ኑሮና ውሎው ከሰዎች ጋር ነበር። በተወሰኑ ጊዜዎች ለማረፍና ከሰማያዊ አባቱ ጋ ብቻውን ለመሆን ከሰዎች ተገልሎ ይቀመጥ ነበር። እኛም እንዲህ ማድረግ ይኖርብናል። ይሁንና ኢየሱስ፣ በውጥረትና በግፊት መኖር ምን ማለት እንደነበርም ያውቅ ነበር። ያም ሆኖ ግን ከእግዚአብሐር ፈቃድ ሲናጠብ (ልቡ ሲከፈል) አንመለከትም። እኛም መናጠብ አይኖርብንም። ለተከታዮቹ በጸለየው የመጨረሻ ጸሎት የሚከተሉት ቃላት ይገኛሉ፣ "የምለምንህም ከክፉው እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አይደለም" (ዮሐ 17፥15)።

ክርስቶስን ወደ መምሰል የምናድገው እንዴት ነው? ይህ እንዴት ይከናወናል? ይህ *የሚከናወነው የእያንዳንዱን የሕይወታችንን ክፍል ለእርሱ ስናስገዛ ነው።* ስለዚህ ጉዳይ በቀጣዮቹ ገፆች በሰፊት እንነጋገራለን። ከእርሱ ጌትነት ውጪ የሆነ አንድም ጉዳይ በሕይወታችው ሊኖር አይገባም፤ እርሱ የማይቆጣጠረው ክልል መኖር የለበትም። ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፤ "በኋላዬ ሊመጣ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሸክሞ ይከተለኝ" (ሉቃ 9፥23)። መጥምቁ ዮሐንስም እንዲህ ሲል ደውጇል፣ "እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ይገባል" (ዮሐ 3፥30)። የእናንተስ ናፍቆት (መድረሻ) ይህ ነው?

ምንም የሚቀር የለም

በአዳጊነት ዕድሜዬ ሕይወቴን ለክርስቶስ ስሰጥ የእግዚአብሔር ይቅርታ እንደሚያስፈልገኝ፣ ሕይወቴም መለወጥ እንዳለበት አውቅ ነበር። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከሕይወቴ የተወሰነውን ክፍል ሳይሆን ሁለንተናዬን እንደሚፈልግ የተገነዘብኩት እየቆየሁ ነበር። ለሥልጣኑ ሉሌነት የማያድር

አንድም የሕይወቴ ክፍል መኖር እንደሌለበት የተንገነዘኩት ቀስ በቀስ ነበር። ክርስቶስን ጌታዬ አድርጌ ብቀበልም፣ ይህ በሕይወቴ የሚኖረውን አንድምታ በውል ለመገንዘብ ጊዜ ወስዶብኛል። አሁንም ድረስ ያልጨረስኩት ትምህርት ነው።

ይህ በብዙዎቻችን ሕይወት እውነት እንደሆነ ይሰማኛል። በክርስቶስ አዲስ ሕይወት የምንጀምረው በደስታ ዝማሬና እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር ስላለን፣ ስብሃት እያቀረብንለት አርጌውን የኃጢአት መንገድ ስመተው በመጨከን ነው። ሆኖም ውሎ ሲያድር፣ የኃጢአትን መንገድ ከኋላችን መተዋችንንም መጠራጠር እንጀምራለን። ምንም ብንሞክር የቆዩ ልማዶቻችንን አሁንም አልተላቀቅናቸውም፣ በሕይወታችን የተከሰተውም ለውጥ ይህ ነው የሚባል አይደለም።

ችግሩ የት ላይ ነው? ችግሩ በርካታ ደርዞች ቢኖሩትም ሥር መሠረቱ ግን በየዕለቱ ለኢየሱስ ሥልጣን ራሳችንን ያለማስገዛታችን ነው። ጌትነቱን ዘንግተነዋል። ምናልባትም የእርሱን እርዳታ ከመፈለግ ይልቅ ሕይወታችንን በራሳችን ጉልበት ለመለወጥ እየሞከርን ይሆናል ይሁንና በአንድም በሌላም ምክንያት ሁለንተናችንን ለእርሱ አላስረከብንም። ይህንን ሳናደርግ ስንቀር፣ የመንፈስ ቅዱስን ሕይወት ለዋጭ ሥራ እናግዳለን።

ሁለንተናችንን ለክርስቶስ ሥልጣን የማስገዛትን ጉዳይ እንደዋዛ ልንመለከተው አይገባም። ለምሳሌ ስውነታችሁን እግዚአብሔር ሰጥቷችኋል፣ ግን ምኞት እንዲቆጣጠራችሁ እሺ ብላችሁ ተገዝታችሁለታል? አእምሮአችሁስ? በየቀኑ ለእግዚአብሔር ክብር እንዳንኖር የሚያደርጉ ሀሳቦችና ምስሎች ከየአቅጣጫው ይከቡናል፤ ግን እነዚህ ሀሳቦች አስተሳሰባችሁን በመግዛት በቁጥጥራቸው ሥር እንዲያውሉአችሁ ፈቅዳችኋል? ልባችሁን የሚመራና የሚያንቀሳቅሳችሁ ምንድነው? የየዕለት ሕይወታችሁን አቅጣጫ፣ ግብና የቱን ትታችሁ የቱን ማስቀደም እንዳለባችሁ የሚወስኑት ራስ ወዳድ ሀሳቦች ናቸው? አንደበታችሁስ? ክርስቶስ ድንገት የምትሉትን ቢሰማ፣ ምነው ምላሴን በቆረጠው የምትሉበት አላችሁ? የምትጠቀሙበት ቋንቋ እርሱ የሚደሰትበት ነው? ስለሌሎች በርካታ ጉዳዮች ማንሣት እንችላለን። ከሰዎች ጋር ባለን ግንኙነት፣ በገንዘባችን፣ ከኛ የተለየ ዘር ስለሆኑ ሰዎች ባለን አመለካከት፣ ለተቸገሩት በምናሳየው ርህራሄ፣ በስሜቶቻችን በሁሉም ጉዳዮች የክርስቶስ ገዢነት ጥያቄ መነሣት አለበት።

ይህን እውነታ ከቶም አትዘንጉ፤ *እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ሀሳብ ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ነው፤ ይህ ሊሆን የሚችለው ሁለንተናችንን ለእርሱ ሥልጣን ስናስገዛ ነው።*

ከፈቃድ ጋር ውጊያ

ለዚህም ነው ወደክርስቶስ ስንመጣ የምንጋፈጠው የመጀመሪያ ውጊያ ከራሳችን ፈቃድ ጋር የሚሆነው (ፈቃዳችን በቀላሉ የሚንበረከክ ስላልሆነ፣ ይህ ትግል በሕይወት ዘመናችን ሁሉ የሚቀጥል ሊሆን ይችላል)። ሕይወታችንን የምናዝዝ እኛው ራሳችን እንደሆንን ስለምናስብ ስሌላ ሰው ፈቃድ ሎሌ ማደር (ለእግዚአብሔርም ቢሆን) የሚዋጥልን ነገር አይሆንም። ማንም ሰው እንዲህና እንዲያ አድርጉ እንዲለን ስለማንሻ፣ የቂል ሥራ ስንሠራ እንኳን ተው የሚለንን ሰው ቃል ለመስማት አሻፈረኝ ልንል እንችላለን። ይህ በሰቶ ተለት ሕይወታችን እውነት የሆነውን ያህል በመንፈሳዊ ሕይወታችንም የበለጠ እውነትነት አለው።

ይሁንና መንፈሳዊ ዕድገት አቋራጭ ወይም ማሳበሪያ የለውም። ሁለት ወዶ አይሆንም። ወይ ለክርስቶስ ሥልጣን ራሳችንን ለማስገዛት እንፈቅዳለን፣ አሊያም አንፈቅድም። የርሱን ሥልጣን አሻፈረኝ ብለን፣ ከቶም እርሱን መምሰል አንችልም። ድሉ የሰይጣን ይሆንና እኛ ተሸናፊዎች እንሆናለን። እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለውን ዕቅድ የማወቅ ደስታም ሆነ የእርሱን መንግሥት ለማስፋፋት በእኛ ሲጠቀም የማየት ደስታ ለእኛ ሳይሆን ይቀራሉ።

ሌሎች ሰዎች ክርስቶስን በሕይወታችን ያያሉ? የአኗኗራችን ዘይቤ የእርሱ ቤተሰብ አባላት መሆናችንን የሚጠቁም ነው? መልሱ አዎን ካልሆነ፣ *ዛሬውኑ እግዚአብሔር ክርስቶስን በመምሰል እንድታድጉ እርሱ ለወሰነላችሁ ለታላቅ ዕቅዱ ራሳችሁን በቃል ኪዳን ለማሰር ወስኑ። በፍጹም በይደር አታቆዩት።* ይህን ቃል ኪዳን እንድታደርጉ የሚከለክላችሁን ነገር በሐቀኝነት ተጋፈጡት፣ ከዚያም ንስሐ በመግባት ለእርሱ ሥልጣን ራሳችሁን ለማስገዛት ወስኑ። ይህን ውሳኔ መቼም አትጸጸቱበትም።

አዲስ ሕይወት

ይሁንና የክርስትና ሕይወት መልካም ነገርን በመከልከል በአጥር የሚከልላችሁ እንደሆነ ማሰብ የለባችሁም። እግዚአብሔር ዓላማው ደስታ የሚሰጡንን ነገሮች ማስጣል አይደለም። አንዳንድ

ክርስቲያኖች እንዲህ ናቸው፤ ይበልጡኑ የሚታወቁት በማያደርጓቸው ወይም በሚታቀቡባቸው ነገሮች ነው፤ ስለዚህም ሰዎች እነርሱን ተመልክተው በክርስቶስ አይማረኩም።

ኢየሱስ ግን እንዲህ አልነበረም። ሰዎች በእርሱ ይማረኩ የነበረው ይህን ወይም ያን ከማድረግ ራሱን ስላቀበ ሳይሆን በሚያደርገው ነገር ነበር። ከዚያ ቀደም ያላዩትን የሕይወት ውበት ተመልክተው፣ ይህን በራሳቸውም ማግኘት ፈለጉ። በክርስቶስ ደስታ፣ ሰላምና ርህራሄ ከሁሉም በላይ የእግዚአብሔር ፍቅር ተገልጦ ተመለከቱ።

እግዚአብሔር ይህንኑ ኢየሱስ የገለጠውን ውብ የሆነ ሕይወት ሊሰጠን ይፈልጋል። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ብሏቸዋል፤ "ደስታዬ በእናንተ እንዲሆንና ደስታችሁም ሙሉ እንዲሆን ይህን ነግሬአችኋለሁ" (ዮሐ 15፥11)። የክርስትና ሕይወት ጨፍጋጋ፣ አሰልቺና ፈዛዛ እንደሆነ የምታስቡ ከሆነ ይህን እነግራችኋለሁ፣ ተሳስታችኋል! ልብ በሉ፤ *እግዚአብሔር የተሻለ ምትክ ሳያደርግ፣ ከሕይወታችን የሚያስወግደው ነገር የለም።*

ይህ ለጊዜው እውነትነቱ ላይገለጥልን ቢችልም ውሎ አድሮ ግን እናስተውለዋለን። እውነቱ ሲገባንም በእግዚአብሔር ጥበብና መልካምነት እንደነቃለን። እግዚአብሔር ባሪያ ያደረጋችሁን ክፉ ልማድ ሲነቅልላችሁ የተሻለ የአኗኗር መንገድ ይሰጣችኋል። ሐሜትን፣ መራገምን፣ አሉባልታን ከእናንተ ሲያስወግድ የፍቅርና ሰዎችን የሚደግፍ እንደዚሁም የምስጋና ቃልን በአንደበታችሁ ያኖራል። ራስን ማዕከል ማድረግን ከእናንተ ሲያርቅ የእርሱን ፈቃድ የማድረግን፣ ደስታና ሐሴትን በምትኩ ይሰጣችኋል። እግዚአብሔር እጉል ነገሮችን ከሕይወታችሁ ሲያስወግድ ሥራውን እንዳጠናቀቀ አይቆጥርም፤ ከዚህም ባሻገር በመልካም ነገሮች ሲተካላችሁ ይሻል። *የእርሱ ሀሳብ በመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን አዲስ ሰው አድርጎ ሊለውጠን ነው።* መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "መልካም፣ ደስ የሚያሰኝና ፍጹም የሆነው የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በአእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ" (ሮሜ 12፥2)።

የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲህ ነው፤ *መልካም፣ ደስ የሚያሰኝ እና ፍጹም።* ታዲያ ወርቅ እያሰልን፣ ዓይናችን መዳብ ይቀላውጣልን?

ክፍል ሁለት

ለጉዞአችን ስንቅ መያዝ

ዘጠኝ

ለረዥሙ ጉዞ መዘጋጀት

"ሸክም የሚሆንብንን ሁሉ፣ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ኃጢአት ለሰወገደን

በፊታችን ያለውን ሩጫ በጽናት እንሩጥ፡፡"

(ዕብ 12፡ 1)

እግዚአብሔር የጠራን ለአጭር ርቀት ሩጫ ሳይሆን ለማራቶን ነው፡፡

በ1930ዎቹ አባቴ በሠፈራችን ውስጥ መኪናው ውስጥ ሬዲዮ ለማስገባት የመጀመሪያዎቹ ከሆኑት መካከል ነበር፡፡ ብዙ ጊዜ መኪና ውስጥ ሆነን በጥራት ባይሰሙንም ከአውሮፓ ይተላለፉ የነበሩትን ፕሮግራሞች በመስማት እንደሰት ነበር፡፡ አንዳንድ ጊዜ የአዶልፍ ሂትለርን አንዳች ኃይል ያለው የሚመስል ድምፅ እንሰማ ነበር፤ የሚናገርበት ቋንቋ ባይገባኝም (ዓለምን የሚያተራምስ እንደነበረ ሙሉ በሙሉ ለመረዳት ዕድሜዬ ባይፈቅድልኝም እንኳን) በስማሁት ቁጥር የሆነ ፍርሃት ያድርብኝ ነበር፡፡ በ1936 የተካሄደውን የበርሊን ኦሊምፒክ መቼም አልረሳውም፡፡ ይህ ትኩረቴን የሳበ የመጀመሪያው ኦሊምፒክ ነበር፡፡ የሂትለር ዕቅድ፣ ይህ የስፖርት እንቅስቃሴ በናዚ የሚመራ አትሌቲክስን በላጭነት ለማሳየት ነበር፤ ሆኖም ባልተጠበቀ ሁኔታ ጄሲ ኦዌንስ የሚባል በትውልድ አፍሪካዊ የሆነ - አሜሪካዊ በውድድሩ አሸናፊ ሆነ፡፡ ኦዌንስ ከዚያ ቀደም ባልታየ ሁኔታ አራት የወርቅ ሜዳሊያ ሊያሸንፍ ለአሜሪካውያን የደስታና የኩራት ወቅት ነበር፡፡ ጋዜጦች ላይ እንዳነበብነው ይህ ጉዳይ ሂትለርን ሲያስቆጣው ለእኛ ግን በድል ስሜት ያስፈነጠዘን ነገር ነበር፡፡ ጄሲ ኦዌንስ ከምንኮራባቸው ታላላቅ አትሌቶቻችን አንዱ ነበር፡፡

አጭር ርቀት ወይስ ማራቶን?

የአጭር ርቀት ሩጫ ስሙ እንደሚገልጸው ከማራቶን በጣም ልዩ ነው፡፡ አጭር ርቀት የሚወስደው ጊዜ ከጥቂት ሰከንዶች አይበልጥም፤ ማራቶን ግን በርካታ ማይሎችን የሚሸፍን ሲሆን በርካታ ሰዓታትን ይወስዳል፡፡

ልዩነቱ የርቀትና የጊዜ ብቻ አይደለም፤ ከሯጮቹ የሚጠበቀው ጥንካሬና ጉልበትም ይለያያል፡፡ ለምሳሌ 100 ያርድ (91.44 ሜትር) የሚሮጥ ወይም በ200 ሜትር ሩጫ የሚሳተፍ ሰው ያለ የሌለ ጉልበቱን አሰባስቦ በጥቂት ሰከንዶች መጨረስ ስላለበት የማጠናቀቂያ መስመሩን የሚነካው ጉልበቱ ተዳክሞና ዝሎ ነው፡፡ ተጨማሪ 100 ያርድ ወይም 200 ሜትር መሮጥ ካለበት ተዝለፍልፎ ሊወድቅ ወይም ፍጥነቱ በእጅጉ ሊቀንስ ይችላል፡፡

የማራቶን ሯጭ ግን በተመጠነ ሁኔታ በቀስታ ይሮጣል እንጂ በአንዴ ሩጫውን ሳፍ አድርጐ ጉልበቱን አያደክምም፡፡ በ1936 ኦሊምፒክ የተሳተፈው ሌላ አሜሪካዊ ሯጭ ሊዊስ ዛምፔሪኒ በ5000 ሜትር ርቀት የተቀዳጀው ድል በሂትለርም ሳይቀር ከበሬታ ያጐናጸፈው ነበር፡፡ ከበርካታ ዓመታት በኋላ ሊዊስ በ1949 በሎስ አንጀለስ ባካሄድነው ስብሰባ ሕይወቱን ለክርስቶስ ሰጠ፣ በአንድ ወቅት የማራቶን ሯጭ ለረዥም ርቀት እንዴት እንደሚሰለጥንና ጉልበቱን ሁሉ ለዚያ እንዴት እንደሚያውል የነገረኝን አስታውሳለሁ፡፡

በርግጥ ማራቶን ሙሉ በሙሉ ከክርስትና ሕይወት ጋር ተመሳሳይ ነው ማለት አይደለም፡፡ ለምሳሌ ያህል፣ የየግል ሩጫችን ምን ያህል ጊዜ እንደሚወስድ አናውቅም፤ ምናልባት እግዚአብሔር ዛሬ ዕለት ወደራሱ ሊሰበስባችሁ ይችላል፤ የማራቶን ሯጭ ለዓመታት የሚዘልቅ ሰፊ ስልጠና ከወሰደ በኋላ ነው ወደ ውድድር ሜዳ የሚገባው፡፡ እኛ ግን አሁንም ሩጫ ውስጥ ስንሆን፣ የውድድሩን ጥበብ የምንማረው እዚያው ሆነን፣ እግዚአብሔር የሚሰጠንን ጉልበትና ብርታት እየተቀበልን ነው፡፡ የማራቶን ሯጭ መስመርን ጠብቆ ሲሮጥ እኛ ግን በመንገድ ላይ የሚጠብቁንን ውጣ ውረዶች አስቀድመን በእቅጩ አናውቃቸውም - ስለጉዞአችን መጨረሻ (ግብ) አንዳች ጥርጥር ባይኖረንም፡፡

ረዥሙ ጉዞ

ይሁንና እኛም እንደማራቶን ሯጭ ከፊታችን ረዥም መንገድ (ጉዞ) ይጠብቀናል። የኛ ጉዞ - የኛ ሩጫ - እግዚአብሔር በሕይወት እስካቆየን ድረስ ይቀጥላል። ፊር ስተን ከተሰመረልን መስመር ልናፈነግጥ፣ ወይም ሩጫውን ትተን በመውጣት የተመልካቾቹን ጉራ ልንቀላቀል ወይም ፍጥነታችንን ቀንሰን ሌሎች ቀድመውን ሲሄዱ ልናይ አይጠበቅብንም። አርአያችን ኢየሱስ ነው፤ እርሱ "በፊቱ ስላለው ደስታ መስቀሉን ታግሦ፣ የመስቀሉንም ውርደት ንቆ፣ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአል" (ዕብ 12፥2)። ደሙን ማፍሰስ ቢያስጠይቀውም እንኳን እግዚአብሔር ያዘጋጀለትን ሩጫ በታማኝነት አጠናቅቋል።

የጉልበታችን እንጥፍጣፊ እስኪቀር ድረስ ዝለን በሩጫው መሃል ተዝለፍልፈን እንድንወድቅም አይጠበቅብንም። ይህ የሚከሰተው ያለጥበብ የሮጥን ወይም በራሳችን ጉልበት የተማመንን እንደሆነ ነው። በዚህ ሁኔታ ለተወሰነ ርቀት ቢሆንልንም፣ ብዙ ሳንርቅ እንገታለን። በራሳችን በጣም ደካማ ነን፤ መንፈሳዊ ስንቃችንም የሚያስተማምን አይደለም። እግዚአብሔር እርሱ በሚሰጠን ብርታት እንጂ በእኛ ብርታት ይህን ጉዞ እንድናደርግ አይጠበቅብንም። ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይህን ማመልከቱ ነበር፣ "ኀይልን በሚሰጠኝ በእርሱ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ" (ፊል 4፥13)።

በርካታ ክርስቲያኖች በመንፈስ ዝለው ከሚዳከሙባቸው ምክንያቶች አንዱ ይህን እውነት ባለመገንዘባቸው እንደሆነ ተረድቼአለሁ። የክርስትናን ሕይወት በራሳቸው በመኖር ሊወጡት እንዳለባቸው ስለሚያስቡ እግዚአብሔር ለጉዞው ብርታት እንዲሆነን ያዘጋጀልንን የተትረፈረፈ ስንቅ ሳይጠቀሙ ይቀራሉ። ለግብዣ ተጠርተው ግን ለማዕዱ ሳይቀመጡ እንደቀሩ እንግዶች፣ ከእግዚአብሔር ስንቅ ኃይልን እንዴት መቀበል እንደሚችሉ አልተማሩም። እግዚአብሔር ግን በዚህ ሁኔታ እንድንቀጥል አይሻም። እንድንወድቅ አይፈልግም። እንዲያውም እናንተ ልትሆኑ ከምትችሉት በላይ ስለመንፈሳዊ ጤንነታችሁ ጉዳይ ግድ ይለዋል።

ስሩጫ መዘጋጀት

ጄሲ ኦዌንስ የበርሊኑን ኦሊምፒክ ውድድሩን አሸንፎ ሽልማት በመቀበሉ፣ በርካታ አዳጊ ወጣቶች አንድ ቀን የእርሱን

ድል ለመድገም እንዲናፍቁ እንደሚያደርጋቸው ጥርጥር የለውም። ሆኖም ለቀጣዩ ኦሊምፒክ ለመወዳደር ብቁ የሚሆኑት በጣም ጥቂቶቹ እንደሆኑ ግልጽ ነው (ቀጣዩ ኦሊምፒክ በጦርነቱ ምክንያት ተሰንጎሎ በ1948 ነበር የተካሄደው)። ለዚህ ምክንያቱ ምንድነው? ባጭሩ ይህ የሚጠይቀው ተፈጥሮአዊ ተሰጥኦ ስለሌላቸው ነው። አንዳንዶቹ ምናልባት ተሰጥኦ ይኖራቸው ይሆናል፤ ሆኖም ከእነርሱ ማናቸውም የጄሲ ኦዌንስን ሪኮርድ ለመድረስ አልበቁም።

ለምን? ምክንያቱም አንድ ሰው የተዋጣለት ሯጭ፣ የእግር ኳስ ተጫዋች፣ የእጅ ኳስ ተጫዋች፣ ዋናተኛ፣ ወይም የብስክሌት ተወዳዳሪ፣ ወይም ሌላ ነገር ለመሆን የሚበቃው ችሎታ ስላለው ብቻ አይደለም። የተፈጥሮ ችሎታ፣ ከሌሎች ሁለት ነገሮች ጋር መጣመር አለበት፣ እነዚህም *ቁርጠኝነትና ትጋት ናቸው።*

ለሯጭ ቁርጠኝነት ማለት መሆን የሚችለውን ሆኖ የላቀ ውጤት ለማግኘት፣ ጠንካራ ፍላጐት፣ ወደፊት የሚገፋ ጽናትና ሁለንተናውን የሚገዛ ግፊት እንዲኖረው ያስፈልጋል ማለት ነው። ዓላማ አድርጎ የያዘው አንድ ነገር ሲሆን ይህም ማሸነፍ ነው። ቁርጠኝነት ማለት ተስፋ፣ ምኞት ወይም ጥልቅ ናፍቆትም አይደለም። ከዚህ እጅግ የላቀ ነው። ሌላ ነገር ሁሉ በሁለተኛ ደረጃ ያቀመጣል ወይም ካስፈለገም ወደጐን ይተውና ያለውን ጉልበት ሁሉ ተጠቅሞ በሙያው የላቀ ደረጃ ለመድረስ ይታገላል ማለት ነው። እንድ አትሌት ከሙያው ውጪ ምንም ነገር አያውቅም ስንል ሌት ተቀን ከዓላማው ለመድረስ "ሙሉ ትኩረቱንና ጊዜውን" ይሰጣል ማለታችን ነው። ቁርጠኝነት ማለት ይህ ነው፣ ሰው ካለበው ለመድረስ ሙሉና ፍጹም የሆነ መሰጠት ይኖረዋል።

ቁርጠኝነት ለሯጭ ወሳኝ ነገር ነው፤ ሆኖም ቍርጠኝነት በራሱ በቂ አይደለም። ሯጩ በውድድር ማሸነፍ እንዲችል ትጋትንም አጣምሮ መያዝ ይኖርበታል። አንዲት ወጣት ሴት የተዋጣላት የቴኒስ ተጫዋች ለመሆን በሙሉ ልቧ ልትመኝ ትችላለች፤ ሆኖም ጨዋታውን ከመሠረቱ ጀምራ ለመማርና ራሷን ለማሰልጠን ዝግጁ ካልሆነች ሕልሟ ሊሳካ አይችልም። ስለዚህም ትጋት ሊኖራት ያስፈልጋል፤ ይህም ማለት የቴኒስ ጨዋታ የሚጠይቃቸውን ክህሎቶች በየጊዜው ማሻሻልና የአካል ብቃቷን ማዳበር ይጠበቅባታል። ይህም በየጊዜው የአካል እንቅስቃሴ ማድረግና የተመጣጠነ ምግብ መመገብ ያካትታል።

ሰነፍ የቴኒስ ተጫዋች ብትሆን ምንም ያህል ተሰጥኦ ብትታደልም ለሽልማት የሚያበቃ ስኬት መቀዳጀት አትችልም:: በአንፃሩ እንደሌሎች በተሰጥኦ ባትታደልም ትጋትና ቁርጠኝነትን ያጣመረች ስፖርተኛ ለአንደኛነት ልትበቃ ትችላለች::

በበርሊን ኦሊምፒክስ ድል ከተቀዳጀ ከበርካታ ዓመታት በኋላ ጄሲ ኦዊንስ የ100 ሜትር ሩጫ አሸናፊ መሆን ምን ስሜት እንደፈጠረበት ሲጠየቅ "ዘመኔን ሁሉ በሥልጠና ያሳለፍኩት ለዐሥር ሰኮንድ ውድድር ነበር" ብሎ ነበር የመለሰው:: የዚህ አጭር ውድድር ድል የዓመታት ቁርጠኝነትና ትጋት የሚጠይቅ ነበር፤ ያ ዋጋ ሳይከፈል ሜዳሊያ ማግኘት የማይታሰብ ነበር::

የደቀመዝሙርነት ጥሪ

በእንግሊዝኛ ቋንቋ "ሥነ ሥርዓት" ወይም ራስን ማስገዛት እና "ደቀመዝሙር" መመሳሰላቸው የአጋጣሚ ነገር ሳይሆን የሁለቱም ሥረ-መሠረት የላቲን ቋንቋ ስለሆነ ነው:: በወንጌላት ለክርስቲያን መጠሪያነት የተዘወተረው ቃል "ደቀመዝሙር" የሚል ነው፤ ደቀመዝሙርነት ከመሰጠትና ከሥነ ሥርዓት ሊነጠል አይችልም:: *ደቀመዝሙር መሆን ማለት መሰጠት ማለት ነው* - ለኢየሱስ ጌትነትና አዳኝነት መሰጠት እናም በየዕለቱ እርሱን ለመከተል መሰጠት ማለት ነው:: *ደቀመዝሙር መሆን ማለት ራስን ማስገዛት ማለት ነው::* በሰውነት፣ በአእምሮ፣ በነፍስ ራስን ማስገዛት ማለት ነው:: እኒህን ባህርያት ገንዘብ አድርጋችኋል?

በርግጥ አዲስ ኪዳን ክርስቲያንን ለመግለጽ የተለያዩ ቃላትን ይጠቀማል፤ እነዚህ ሁሉ ኢየሱስን መከተል ምን ማለት እንደሆነ እንድንገነዘብ ይረዱናል:: ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፣ ክርስቲያን በክርስቲያናዊ ጉዞ "ማራቶን ሩጫ" ላይ ሯጭ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይገልጻል:: ጳውሎስ፣ "እንግዲህ በሩጫ ውድድር የሚሮጡ ብዙዎች እንደሆኑ ሽልማቱን የሚቀበለው ግን አንድ ብቻ እንደሆነ አታውቁትም? ስለዚህ ሽልማቱን እንደሚቀበል ሰው ሩጡ" በማለት ጽፏል:: በተጨማሪም፣ "ለውድድር የሚዘጋጅ ማንኛውም ሰው በሁሉም ነገር ራሱን ይገዛል፣ ስለዚህ እኔ ግብ እንደሌለው ሰው በከንቱ አልሮጥም፤ ሰውነቴን እየጐሰምሁ እንዲገዛልኝ አደርገዋለሁ" (1ቆሮ 9፥24-27) ብሏል:: እግዚአብሔር ባዘጋጀው ውድድር ሯጭ የነበረው ጳውሎስ ለግቡ በቁርጠኝነት የተሰጠና

እዚያ ለመድረስ የሚያስፈልገውን ሁሉ ለመክፈልና ራሱን ለማስገዛት የጨከነ ሰው ነበር::

መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቲያንን የሚጠራበት ሌላው ምሳሌ "*ወታደር*" ነው:: ወታደር የጦር አበጋዙን የመታዘዝ ግዴታ አለበት፤ ጠላቱን ለመግጠምም ተገቢውን ሥልጠናና ትጥቅ ሊቀበል ይገባዋል:: ወደ ጦር አውድማ ለመግባት፣ ካስፈለገም ሕይወቱን ለመሠዋት ፈቃደኛ መሆን አለበት:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "በጌታና ብርቱ በሆነው ኃይሉ ጠንክሩ ... የእግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ" (ኤፌ 6፥10-11) ይላል:: ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ እንዲህ ሲል ይመክረዋል፣ "እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ በጎ ወታደር፣ ከእኛ ጋር መከራን ተቀበል:: በውትድርና የሚያገለግል ሰው አዛዡን ለማስደሰት ይጥራል እንጂ በሌላ ሥራ ራሱን አያጠላልፍም" (2ጢሞ 2፥3-4)::

ክርስቲያንን ለመግለጽ መጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቀመው ሌላ ቃል "*ወንድሞች*" የሚል ነው (ይህ ቃል በአንድ ቤተሰብ የሚገኙ ወንድሞችና እህቶችን ለመጥራት የሚውል አጠቃላይ ቃል ነው):: ወንድሞች ግለሰቦች ብቻ አይደሉም፤ እርስ በርስም የተዛመዱ ናቸው:: በመጀመሪያ ክፍለ ዘመን ይኖሩ ለነበሩት አይሁዶችና አሕዛብ የቤተሰብ ትስስር ትልቅ ዋጋ የሚሰጠው ጉዳይ ነበር፤ ወንድማማችና እህትማማች መካከል ግጭቶች ሲነሡ (በቤተሰብ አንዳንዴ እንደሚከሰተው) የሚያደርጉት ነገር ችግሩን በሰላም ለመፍታት ቤተዘመድ ዘንድ ሄደው ሽምግልና ማግኘት ነበር:: ከዚህ በጠለቀ መንገድ፣ ክርስቲያኖችም እንደዚሁ ለየብቻ ፈንጠር ብለው የቆሙ ግለሰቦች ሳይሆኑ የትልቁ ቤተሰብ ማለትም የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት ናቸው:: ያዕቆብ (የኢየሱስ ግማሽ ወንድም) ወገኖቹ የነበሩትን ክርስቲያኖች "የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ" (ያዕ 1፥16) ይላቸዋል:: ጳውሎስ በቆላስይስ ይኖሩ የነበሩትን ክርስቲያኖች በአካል ባያገኛቸውም "በክርስቶስ ለሆኑ ቅዱሳንና ታማኝ ወንድሞች" (ቆላ 1፥2) ይላቸዋል::

ይሁን እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሰፊው የሚዘወተረው የክርስቲያኖች መጠሪያ ቃል "*ደቀመዛሙርት*" ነው:: ከኢየሱስ ጋር ይገቡ ይወጡ የነበሩትና ለእርሱ እጅግ ቅርብ የነበሩት ዐሥራ ሁለቱ ተከታዮቹ "ደቀመዛሙርት" ተብለዋል፤ እነርሱ ብቻ ሳይሆኑም ኢየሱስን ይከተሉ የነበሩት ብዙዎች ሴቶችን ጨምሮ ደቀመዛሙርት ተብለው ተጠርተዋል (ሉቃ 8፥2-3):: እንደ

እውነቱ ከሆነ የኢየሱስን ትምህርት ለመከተል የሚሻ ማንኛውም ሰው ደቀመዝሙር ተብሎ ሊጠራ ይችላል፡፡

ለምሳሌ፣ ኢየሱስ የተራራውን ስብከት ሲሰብክ "ከደቀመዛሙርቱ እጅግ ብዙዎች በዚያ ነበሩ" (ሉቃ 6፥17) የሚል ቃል እናነባለን፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪም ኢየሱስ አገልግሎቱን ካጠናቀቀ ከተወሰኑ ዓመታት በኋላ "ደቀመዛሙርትም ለመጀመሪያ ጊዜ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተብለው ተጠሩ" (የሐዋ ሥራ 11፥26) ይላል፡፡ ስለዚህ ክርስቲያን መሆን ደቀመዝሙር መሆን ማለት ነው፡፡

ሠልጣኝ

ኢየሱስ በኖረበት ዘመን ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ደቀመዝሙር ምን ማለት እንደሆነ ያውቁ ነበር፡፡ የሮማውያን ዓለም በዙሪያቸው ተማሪዎች ወይም ተከታዮች ያሰባሰቡ በነበሩ ፈላስፎችና አስተማሪዎች የተሞላች ነበረች፤ እነዚህም "ደቀመዛሙርት" ተብለው ይጠሩ ነበር፡፡ መጥምቁ ዮሐንስ በዙሪያው ተከታዮች ነበሩት፣ እንደዚሁም ፈሪሳውያን (የሃይማኖት መሪዎች ቡድን) የራሳቸው ደቀመዛሙርት ነበሯቸው፡፡ ኢየሱስ የቃሉን ትርጉም በማስፋት በእርሱ የሚያምን ሁሉ ደቀመዝሙር ተብሎ እንደሚጠራ ተናገረ፡፡ ኢየሱስም በእርሱ ያመኑትን አይሁድ እንዲህ አላቸው "በትምህርቴ ብትጸኑ እናንተ በእውነት ደቀመዛሙርቴ ናችሁ" (ዮሐ 8፥31)፡፡

ደቀመዝሙር ምንድነው? *አንደኛ፣ ደቀመዝሙር ተማሪ ወይም ሠልጣኝ ማለት ነው፡፡* ኢየሱስ የቅርብ ወዳጆቹ እንዲሆኑ የጠራቸው ዐሥራሁለቱ ቀንም ሆነ ሌሊት ከእርሱ የማይለዩ ነበሩ፡፡ ከኢየሱስ የጠበቀ ወዳጅነት ነበራቸው፣ ከርሱ ጋር የሄደበት የሚሄዱ፣ አብረውት ማዕድ የሚቀርቡ፣ የሚያነጋግሩት፣ የአኗኗር ዘይቤውን የሚያስተውሉ፣ ለተሰበሰበ ሕዝብ ሲሰብክ የሚሰሙት ወዳጆቹ ነበሩ፡፡ ይሁንና ኢየሱስን ይከተሉ የነበሩት ከእርሱ ጋር መሆን ስለሚያስደስታቸው ብቻም አልነበረም፡፡ የእርሱ ደቀመዛሙርት እንደመሆናቸው ይህ ነው የሚሉት ዓላማ ነበራቸው፤ ይህም ከእርሱ መማር፣ ትምህርቱን መቀበል፣ ከአርአያው መማር፣ በተግሳጹም ራሳቸውን ማቃናት ነበር፡፡ ይህን ሁሉም ደቀመዛሙርቱ እንጂ ዐሥራ ሁለቱ ብቻ የሚያደርጉት አልነበረም፡፡ ደቀመዝሙር መሆን "ሠልጣኝ" መሆን ማለት ነው፡፡

የዚህ ዓይነት ደቀመዝሙር እንዳንሆን የሚከለክለን ምንድነው? እውነቱን እንነጋገር ከተባለ የመጀመሪያው ምክንያት ራስን መግዛት አለመቻል ነው፡፡ ትምህርቴን ስንፍና ወይም ራስን መግዛት አለመቻል ነው፡፡ ትምህርቴን ስንፍና ወይም ራስን መግዛት እንደነገሩ ነበር የማየው፡፡ የምሰጠው ማማካኛ ዞሮ ዞሮ መጨረሻዬ እንደ አባቴ ገበሬ መሆኔ ካልቀረ የሒሳብ ትምህርት፣ ሥነጽሑፍ እያልኩ ራሴን ለምን አስጨንቃለሁ የሚል ነበር፡፡ ችግሬ ራሴን ገዝቼ ለመትጋት ባለመፈለጌ ነበር፤ ይህ ነገሬ መለወጥ የጀመረው ሕይወቴን ለክርስቶስ ስሰጥ ብቻ ነው፡፡

ሌላው ምክንያት ምን ያህል ማወቅ እንዳለብንና የእግዚአብሔር እውነት መመሪት እንዳለብን ስላልተረዳን ይሆናል፡፡ መዝሙረኛው "የቃልህ ፍቺ ያበራል፤ ሕፃናትንም አስተዋዮች ያደርጋል" (መዝ 119፥130) ሲል ትክክል ነበር፡፡

በሕይወት ጕዳና ስንጓዝ በርካታ መሰናክሎችና ፈተናዎች ይገጥሙናል፤ የክርስቶስ እውነት ልባችንን እንዲገዛው ካልፈቀድንለት የተለያዩ ስህተቶችና አደጋዎች እንደሚገጥሙን ጥርጥር የለውም፡፡ ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፦ "በትምህርቴ ብትጸኑ እናንተ በእውነት ደቀመዛሙርቴ ናችሁ፤ እውነትንም ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል" (ዮሐ 8፥31-32)፡፡

ተከታይ

ሁለተኛ፣ *ደቀመዝሙር ሠልጣኝ ብቻ ሳይሆን "ተከታይም" ጭምር ነው፡፡* የመጀመሪያዎቹ የኢየሱስ ደቀመዛሙርት እርሱ በሄደበት ሁሉ ይከተሉት ነበር፤ ደቀመዝሙርነት ከዚህም የላቀ ትርጉም አለው፡፡ *ኢየሱስን መከተል ትምህርቱን መከተልም ነው፡፡* ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፣ "የማዛችሁን ብትፈጽሙ ወዳጆቼ ናችሁ" (ዮሐ 15፥14)፡፡ በተጨማሪም፣ "እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ሰዎች ሁሉ የእኔ ደቀመዛሙርት እንደሆናችሁ በዚህ ያውቃሉ" (ዮሐ 13፥35) ብሏል፡፡

በሌላ አባባል፣ *ደቀመዝሙር የኢየሱስን ቃል በተግባር ለመግለጥ ይሻል ማለት ነው፡፡* በአንድ ወቅት እጅግ የተደነቀ ሳይንቲስት ቤቱ ውስጥ ግን የማያንጠባጥብ ቧንቧ መጠገን እንደማይሆንለት የተናገረ ሰው ገጥሞኛል፡፡ ይህ ሰው ዓለምና በውስጧ ያሉትን በተመለከተ ስፊ እውቀት ቢኖረውም ዕውቀቱን ወደተግባር በመለወጥ ረገድ ግን ሁልጊዜ የሚሳካለት አልነበረም፡፡ ያዕቆብ እንዲህ ሲል ከተግባር የተፋታን እምነት ይተቻል፣

"ወንድሞች ሆይ፣ አንድ ሰው እምነት አለኝ ቢል ሥራ ግን ባይኖረው ምን ይጠቅመዋል? ከመንፈስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደሆነ ከሥራም የተለየ እምነት የሞተ ነው" (ያዕ 2፥14፤26)። ደቀመዝሙር ማለት የኢየሱስ ተከታይ ነው።

አገልጋይ

የደቀመዝሙርነት የመጨረሻው ገፅታ ይህ ነው፤ ደቀመዝሙር መሆን ማለት አገልጋይ - የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ መሆን ማለት ነው። ያዕቆብና ዮሐንስ ኃይለኞች ይመስላሉ፤ ለዚህም ሳይሆን አይቀርም "ወልደ ነጐድጓድ" ብሎ የሚጠራቸው (ማር 3፥17)። አንድ ቀን ኢየሱስ አገልግሎቱን ለማገባደድ ጊዜው ሲቃረብ እንደዚህ አሉት፦ "መምህር ሆይ፤ የምንለምንህን ሁሉ እንድታደርግልን እንፈልጋለን፣ . . . በክብርህ ጊዜ አንዳችን በቀኝህ አንዳችንም በግራህ እንድንቀመጥ ፍቀድልን" (ማር 10፥35፤37)። በሌሎቹ ላይ እንደነገሥታት ለመሰልጠን ፈለጉ። ኢየሱስ ግን ገሰጻቸውና የደቀመዝሙርነት ትርጉም ገና እንዳልገባቸው ነገራቸው። "ከመካከላችሁ ታላቅ መሆን የሚፈልግ ሁሉ አገልጋይ ይሁን" (ማር 10፥43)። የሚገርመው ደግሞ ከጥቂት ቀናት በፊት ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ሲል ነግሯቸው ነበረ፦ "መጀመሪያ ለመሆን የሚፈልግ፣ ከሁሉ መጨረሻና የሁሉም አገልጋይ ይሁን" (ማር 9፥35)። እግዚአብሔር ሊነግረን የሚፈልገውን በተደጋጋሚ መስማት የሚሳነን መሆኑ አያስደንቃችሁም? ደቀመዝሙር መሆን አገልጋይ መሆን ማለት ነው።

በፊታችን ያለው ሩጫ

የክርስቲያን ጉዞ የአጭር ርቀት ሩጫ ሳይሆን ማራቶን ነው። ለዚህ ተዘጋጅታችኋል? ልትዘጋጁ የምትችሉትስ እንዴት ነው? ጉዞውን የምትጀምሩት ደቀመዛሙርቱ በመሆን ነው - የክርስቶስ ተማሪ፣ የክርስቶስ ተከታይ፣ እና የክርስቶስ አገልጋይ (ባርያ) ለመሆን ቁርጠኛ ውሳኔ ስትወስኑ ነው። እንዲህ ዓይነት ደቀመዝሙር ናችሁ? ይህን ውሳኔ ወስናችኋል? ከግብ ለመድረስስ ጨክናችኋል? ለጉዞው ተዘጋጅታችኋል የሚባለው ይህን ስታደርጉ ነው።

ደቀመዝሙርነት የሕይወት ዘመን ውሳኔ ነው። ዛሬውኑ ለመጀመር ወስኑ።

ዐሥር

የማያበቃው ተጋድሎ

"ወዳጆች ሆይ፤ እንደ እሳት የሚፈትን ብርቱ መከራ በመቀበላችሁ እንግዳ ነገር እንደደረሰባችሁ በመቁጠር አትደነቁ።"

1ጴጥ 4፥12

የክርስትና ሕይወት የጦርነት አውድማ እንጂ የመዝናኛ ስፍራ አይደለም።

በ1959 በአገልግሎታችን በስፋት ተወዳዳሪ ያልነበረውን በመላው አውስትራሊያ ያቀድነውን አህጉር አካላይ የስብከት አገልግሎት ለማካሄድ ዝግጅቶች አጠናቅቀን ነበር። በየከተማው ከእያንዳንዱ ቤተእምነት የአገልግሎት ግብዣ የደረሰን ሲሆን ለዓመት ያህል ሠራተኞቻችን ለጀማ ስብከት አገልግሎቱ ዝግጅት አብረዋቸው ይሠሩ ነበር። በዐሥር ሺዎች የሚቆጠሩ የበጐ ፈቃደኛ ረዳቶች ተመልምለው ነበር፤ በየከተማው የቤት ውስጥ የጸሎት ቡድኖች ተመድበው ነበር። በሲድኒ ከተማ ብቻ አምስት ሺህ የጸሎት ቡድኖች ተደራጅተው ነበር። በተጨማሪም የስብከት አገልግሎቱን በአውስትራሊያ ለፊ የገጠርና የእርሻ ከተሞች በስልክ መስመር ለማስተላለፍ ዝግጅቶች ተደርገው ነበር። ባለቤቴ ሩት ከዓመት በፊት ኔድን ተገላግላ ስለነበር ከእኛ ጋር መሆን አልቻለችም፤ ለዚያን ያህል ረዥም ጊዜ ተለያይተን ልንቆይ እንደምንችልም አልጠበቅንም ነበር። ይሁንና እግዚአብሔር በአውስትራሊያ የአገልግሎት በር እንደከፈተልን አምነን ነበር፤ ይህን የሚጠብቀኝን አገልግሎት በትልቅ ናፍቆት እጠባበቀው ነበር።

ወደዚያ ለመሄድ ጥቂት ቀናት ሲቀሩኝ ዓይኔ ላይ የሆነ እክል ገጠመኝ። መሬቱን ሳየው እንደማዕበል መስመር ያለው ሆኖ ነበር የሚታየኝ። ጥቂት ቆይቶም ግራ ዓይኔ ላይ ብርቱ ህመም

ተሰማኝ:: ሐኪሙ ዘንድ ሄጄ የሰማሁት ነገር የሚያበረታታ አልነበረም፤ ብዙ ጊዜ የማይከሰት ካልታከመ ግን ወደዓይነሥውርነት ሊመራ የሚችል ችግር እንደሆነና ብቸኛው ህክምና ሙሉ እረፍት እንደሆነ ነገረኝ:: ስለዚህም የአውስትራሊያ አገልግሎት ለሌላ ጊዜ መተላለፍ ነበረበት፣ አገልግሎቱ ሲጀመርም የእኔ የአገልግሎት ድርሻ በእጅጉ ሊቀነስ ግድ ነበር::

ይህ ለምን ተከሰተ? እግዚአብሔር ራሱ እንዲተጓጐል አደረገ ወይስ ሰይጣን ሊያግደን እየሞከረ ነበር? ወይስ ችግሩ እኔ ዘንድ ነበር?

አሁንም ድረስ መልሱን አላውቀውም:: በእርግጠኝነት የማውቀው ነገር ቢኖር እግዚአብሔር እነዚያን ያልተጠበቁ የጸጥታና የእርጋታ ሳምንታት በሌላ በምንም ሁኔታ ላገኝ በማልችለው ባልተጠበቀ መንገድ እኔን ለማዘጋጀት ያደረገው መሆኑን ነው:: በተጨማሪም በዕቅዳችን የተከሰተው መተጓጐል ሰዎች በበለጠ ትጋት እንዲጸልዩ አደረጋቸው፤ መርሃግብሩ ቢቀየርም በአገልግሎቱ እግዚአብሔር በአስደናቂ ሁኔታ መሥራት ጀመረ:: ይሁንና እግዚአብሔር ይህን እንዲከሰት ለምን እንደፈቀደ ዛሬም ድረስ አላውቅም::

በአገልግሎታችን የዚህ ዓይነቱ ብርቱ እክል ሲገጥመን ይህ የመጀመሪያው ጊዜ አልነበረም፤ ለነገሩ የመጨረሻም አልነበረም:: እንዲያውም በገዛ ራሴ ሕይወትም ሆነ በአገልግሎቴ አንድ ዐይነት ችግር ሳይገጥመኝ ዐቢይ የሆነ የወንጌል አገልግሎት ያካሄድኩበት ጊዜ ትዝ አይለኝም:: በአውስትራሊያ ይህ ችግር ለምን እንደገጠመኝ እንደማላውቅ ሁሉ፣ በሌላ ጊዜም እንዲህ ያሉ እንቅፋቶች ለምን እንደሚከሰቱ አላውቅም:: እናንተም በሕይወታችሁ ተመሳሳይ ችግር ሳይገጥማችሁ አይቀርም፤ በዚህ ሕይወት እስካለን ድረስ ማናችንም ከችግሮች ልናመልጥ አንችልም::

ግራ የሚያጋባ ነገር

ክርስቶስን ቢከተሉ ችግርና መሰናክል የሚባሉ ነገሮች ተጠራርገው እንደሚወገዱ ከልባቸው የሚያምኑ ሰዎች አልፎ አልፎ ያገጥሙኛል:: ታዲያ "ኢየሱስ ሰላም እሰጣችኋለሁ" ሲል ይህን ማለቱ አይደለም ወይ? ይላሉ:: በቂ እምነት ካለን እግዚአብሔር መከራን ከእኛ አርቆ ጤናና ብልፅግና አይሰጠንም? ሲሉም ይጠይቃሉ::

መጽሐፍ ቅዱስ ግን የዚህን ዓይነት ተስፋ አይሰጠንም - እምን፣ ሰላም እንደሚሰጠን ቢገልጽም፣ ፈተናና ግጭትም መምጣታቸው እንደማይቀር ያስታውቀናል:: ይህ አባባል ግራ የሚያጋባ ይመስላል፤ በርግጥ ግራ የሚያጋባበት ሁኔታ አለ:: በርግጥስ ሰው ሰላም ሆኖለት ሳለ ባንድ ጊዜ እንዴት ጦርነት ውስጥ ሊሆን ይችላል?

ኢየሱስ፣ "ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ" (ዮሐ 14፥27) ብሎ የተናገረውን ቃል በምናስተውልበት ጊዜ፣ ይህን መረዳት ቀላል ይሆንልናል:: የሰጠን የተስፋ ቃል እውነት ነው፤ ክርስቶስን ስንከተል በእርግጥም ሰላም ይኖረናል፤ ይህም በሰጠን የተስፋ ቃል ላይ የማይናወጥና ጥልቅ መታመን ሲኖረን የምናገኘው የውስጥ ሰላም ነው:: የዚህ ዓይነቱ ሰላም ወርድና ስፋቱ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ሰላም መመሰረት ነው:: ጦርነት ላይ ያሉ አገሮች የሰላም ስምምነት ሲፈራረሙ ጦርነቱ ያበቃል:: እኛም ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ስንመሠርት የሚሆነው ይህ ነው:: ቀድሞ ከእግዚአብሔር ጋር ጦርነት ላይ ነበርን፣ አሁን ግን፣ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን (ሮሜ 5፥1):: በተጨማሪም፣ ከክርስቶስ ጋር ስንራመድ *በልባችን ሰላም ይኖረናል::* የከረረ የጦርነት አውድማ የነበረው ልባችን ሰላም ይሰፍንበታል:: ከሌሎች ሰዎች ጋር የሚኖረን ግጭትም ያከትምና *በሰላም ከነርሱ ጋር መኖርን እንማራለን::* ክርስቶስን ስናውቀው እውነተኛ ሰላም ሕይወታችንን ይገዛዋል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ስንመሠርት በልባችን ሰላም ይነግሣል፤ ከሌሎችም ጋር በሰላም መኖር የምንችል እንሆናለን::

ይህ ሰላም እውነተኛ ነው፤ እግዚአብሔር ራሱ እውነተኛ የሆነውን ያህል ማለት ነው:: *ውስጣዊ* ሰላም ነው:: በአስፈሪ ማዕበሎች መካከል ስናልፍ እንኳን በእረፍት የሚሞላን በነፍሳችን፣ በአእምሮአችንና በስሜታችን የሚያድር ሰላም ነው:: ግን ይህን ልብ በሉ፤ ይህ ማለት ሁልጊዜ ከመከራና ከችግር ተከልለን እንኖራለን ማለት አይደለም:: እርግጥ ነው ክርስቶስ የውስጥ ሰላም ይሰጠናል፤ ይሁን እንጂ ችግርና መሠናክል የማይገጥመንን ውጫዊ (የሚታይ) ሰላም እንደሚሰጠን ግን ቃል አልገባልንም ምናልባትም ክርስቶስን ስናውቅ የሚገጥሙን ችግሮች እየገዘፉ ሊመጡ ይችላሉ፤ ይህ የሚሆነው ለእርሱ ታማኝ ለመሆን መወሰናችን ከማያምነው ዓለም ጋር ጠበኞች ስለሚያደርገን ነው:: ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፤ "በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ" (ዮሐ 16፥33):: በተጨማሪም "አገልጋይ

ከጌታው አይበልጥም፤ ... እኔን አሳደውኝ ከሆነ፣ እናንተንም ያሳድዷችኋል" (ዮሐ 15፥20) በማለት አስጠንቅቋል።

መጠነ ሰፊ መንፈሳዊ ግጭት

የሕይወት ጉዞአችን፣ ለክርስቲያኖችም ሳይቀር በበርካታ ውጣውረድና የልብ ስብራቶች የተሞላው ለምን ይሆን? እንዲህ የሚያንገላቱን ፈተናዎችና መከራዎች መንስኤአቸው ምን ይሆን? ይህን ስለክርስቲያንና ፈተና በሚደወላው ምዕራፍ በይበልጥ እንመለከተዋለን፤ በቅድሚያ ግን ብዙ ጊዜ የሚዘነጋ አንድ እውነት ልብ እንበል።

በ1985 ሩማንያን የመጎብኘት ዕድል ገጥሞኝ ነበር፤ ይህች አገር በዚያን ወቅት በኮሚኒስት አገዛዝ ሥር ነበረች። ይህን ርእዮተ ዓለም ከመቀበሏ በፊት ግን ከአንድ ሺህ ዓመት በላይ ጠንካራ ክርስቲያናዊ ትውፊት የነበራት አገር ነበረች። እዚያ ከደረስን ጥቂት ሰዓታት በኋላ አንድ የቤተክርስቲያን መሪ በመካከለኛ ዘመን የተገነቡ ካቴድራሎቻቸውን አስጎበኘን። ያሸበረቁ ባለቀለም መስታወቶች ካሏቸው የምዕራብ ካቴድራሎች በተለየ ሁኔታ፣ እነዚህኞቹ ውስጣቸውም ውጫቸውም የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችንና ምሳሌዎችን በሚያሳዩ ውብ ስዕሎች የተሰበጡ ነበሩ (በመካከለኛው ዘመን፣ በአውሮፓ መጽሐፍ ቅዱስ በቤታቸው የነበራቸው ወይም ማንበብ የሚችሉ ሰዎች በጣም ጥቂት ሰዎች ስለነበሩ፣ ካህናት የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን ለማስተማር ይጠቀሙ የነበሩት እነዚህን የጥበብ ሥራዎች ነበር)።

በተለይ ልዩ ስሜት የፈጠረብኝ አንድ ስዕል ነበር። ይህ ስዕል ጠቅላላውን ግድግዳ የሚሸፍን ሲሆን ወደ መንግሥተ ሰማያት በሚያወጣው መሠላል ላይ ሰዎች ወደላይ ለመውጣት ሲታገሉ ያሳያል። በርካታ መላእክት እነዚህን ሰዎች ከብበው ደረጃዎቹን ሲወጡ ሊያበረታቱአቸውና ሊረዱአቸው ይታያሉ ከታች ደግሞ ስፍር ቁጥር የሌላቸው አጋንንት እግራቸውን እየጎተቱ ከመሰላሉ አውርደው ወደእሳት ሊጥሏቸው ይተናነቁአቸው ነበር።

ይህ ምስል ልበ ወለዳዊነት ቢኖረውም አንድን እውነት ጥርት አድርጎ ያስተውሰናል፤ ይህም *እኔና እናንተ በዓይናችን በማናየው ሆኖም በዚህች ፕላኔት በሚከሰተው ሁሉ ላይ ተፅዕኖ በሚያሳድር መጠነ ሰፊ መንፈሳዊ ግጭት ውስጥ እንዳለን ነው።* ይህም በመልካምና በክፉው፣ በርቱዕና በጠማማው፣ በሕይወትና

በሞት፣ በመንግሥተ ሰማያትና በገሃነም መካከል የሚካሄደው ትንንቅ ነው። ከሁሉም በላይ ግን በእግዚአብሔርና በሰይጣን መካከል የሚካሄደው የዘመናት ግጭት ነው። የትኛውም የሆሊውድ የፈጠራ ድራማ ሊሆን ከሚችለው በላይ፣ ይህ እውነተኛው የዓለማት ጦርነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ይገልጸዋል፤ "ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዦች፣ ከሥልጣናትን ከኃይላት እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ክርኩሳን መናፍስት ሠራዊት ጋር ነው" (ኤፌ 6፥12)።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ተጋድሎ የሚሰጠን የደበዘዘ ስዕል ብቻ ነው፤ በምናባችን ፈጠራ እንዳናክልበትና ከተፈቀደው በላይ እንዳንሄድ መጠንቀቅ ይኖርብናል። ከመጠን በላይ ስለዚህ ነገር እየለሳለስን ልንወስድበት አይገባም። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚጠቁመን ይህ ምድራዊ ጦርነት ከዚህ የገዘፈ ሰማያዊ ጦርነት ንዕብርቅታ ብቻ ነው። ይህ ጦርነት የመጨረሻው ውጊያ ተጠናቅቆ ሰይጣን ለዲያብሎስና ለመላእክቱ ወደተዘጋጀው የዘላለም እሳት (ማቴ 25፥41) እስኪጣል ድረስ አያቋርጥም።

ይህን የምገልጸው ለምንድነው? ምክንያቱም *እኔና እናንተ በዚህ ተጋድሎ ውስጥ እየተሳተፍን ስለሆነ ነው።* ተጋድሎው ሰማያዊ ብቻ ሳይሆን ግለሰባዊም ነው። ሰይጣን እውን ህልውና አለው፤ ከእግዚአብሔር ሊነጥለን የማይፈነቅለው ድንጋይ የለም። በእውነት ሕይወታችንን ለክርስቶስ ከሰጠን ድነታችን በተደላደለ መሠረት ላይ ይቆማል፤ ምክንያቱም በእኛ ማንነት ላይ ሳይሆን ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሠራው ሥራ ላይ ስለሚቆም ነው። ያም ሆኖ ሰይጣን እኛን ለማዳከም፣ በመንፈስ ሽባና የማንጠቅም ሊያደርገን ከመጣር የሚያርፍበት አፍታ እንኳን የለውም።

ሦስት ስህተቶች

ሁላችንንም ስለሚመለከት ይህን የመንፈሳዊ ተጋድሎ ጉዳይ በቀላሉ ልናየው አይገባም። ስለዚህ ነገር ተገቢ መረዳት ከሌለን በርካታ ስህተቶች ውስጥ እንገባለን፤ እግዚአብሔር ክርስቶስን እንድንመስል የወሰነልን ዕቅድ ሊጨናገፍ ይችላል።

እንዳንድ ሰዎች የሚፈጽሙት የመጀመሪያው ስህተት ይህ ነው፤ ክፉው የለም ይላሉ። ክፉው የሚባል ነገር የተሳሳተ እመለካከት (እምነት) ነው ወይም የበጎ ነገር አለመኖር ነው ብለው

ያምናሉ:: ሌሎች ደግሞ ክፋው የሚባለው የሥነ አዕምሮ ወይም የማህበራዊ ቀውስ ሌላው ስም ነው ይላሉ:: ይሁን እንጂ፣ በክፋው የጭክና ድርጊት ውስጥ በሚያልፉበት ጊዜ ምንም መልስ አይኖራቸውም፣ ምክንያቱም መኖሩንም ሆነ በሰው ዘር ላይ የሚያስከትለውን አስቃቂ ተጽዕኖውን መቀበል ስለማይችሉ ነው:: የክፋውን የተራቀቀ እውነት ብንክድ፣ ለመዋጋት ከቶ የተዘጋጀን አንሆንም:: አንድ ወዳጄ አንድ ጊዜ በአባቱ ተንከል በተሞላና ስግብግብ ብቻ ሳይሆን ፍጹም ክፉ በሆነ ባሕርይ ምክንያት እንደተጐዳ አጫውቶኛል:: ይህ ወዳጄ ክርስቶስ ከዚህ ሥቃይ ነፃ ስላወጣው ያለው አክብሮትና ምስጋና ወሰን የለውም::

ሁለተኛው ስህተት ደግሞ ከመጀመሪያው ተቃራኒ ነው፣ ክፉ አለ፣ እናም እኛ ከቶ ልናሸንፈው አንችልም የሚል ነው:: አንዳንዶች እግዚአብሔርና ሰይጣን እኩል ናቸው፣ ሁለቱ ሳይሸናነፉ ማለቂያ በሌለው ትግል ውስጥ ናቸው ብለው ያምናሉ:: ምንም በጐ ነገር የለውምና ክፉን መዋጋትስ ለምን አስፈለገ? ይላሉ:: እነኚህ ሰዎች ማየት የተሳናቸው ነገር ቢኖር፣ ሰይጣን ኃያል ሲሆን እግዚአብሔር ግን ሁሉን ቻይ መሆኑን ነው:: ከዚህም በላይ ኢየሱስ በሞቱና በትንሣኤው አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ፣ ድል እንደነሣቸው (ቆላ 2፥15) ዘንግተዋል:: በምዕራፍ ዐራት እንደተመለከትነው፣ ሰይጣን አለ (እውን ነው) - ሆኖም የተሸነፈ ጠላት ነው! ሰይጣን አሁንም በሥራ ላይ ነው - የመጨረሻውም ፍርድ አጠራጣሪ አይደለም:: ሕይወት ጀርባዋን ብታዞርባችሁ ተስፋ መቁረጥ የለባችሁም፤ ክርስቶስን ካወቃችሁ በርግጥ ታሸንፋላችሁ!

ሦስተኛው ስህተት ደግሞ ምናልባት በጣም አደገኛው ነው፣ ከግንዛቤ ማነስ የተነሣ ክርስቲያኖች ሳይቀሩ በዚህ ስህተት ውስጥ ሲገቡ ይስተዋላል:: እንዲህ ይላሉ፣ ክፋው እውን ነው፣ ግን እራሴ እዋገዋለሁ:: እንዲረዳን በእግዚአብሔር በመደገፍ ፋንታ፣ በራሳችን እንመካለን:: ከኃጢአት አኳያ ፍጹም ተስፋቢስነታችንንና የመንፈስ ቅዱስ እርዳታ እንደሚያስፈልገን በመገንዘብ ፋንታ በራሳችን ጥንካሬ ድል ለመቀዳጀት መሞከር እንዳለብን እናስባለን:: እግዚአብሔር ለድል የሚያስፈልገንን ብቃት ሁሉ እንደሰጠን ከመገንዘብ እንስታለን::

እግዚአብሔር ከፊታችን በዘረጋልን በዚህ የሕይወት ጉዞ ላይ የሚያጋጥሙንን አደጋዎች አሳንሰን እንመልከታቸው:: ክፋው እየሠራ ያለው በተለያየ መንገድ ነው - አንዳንዴ በገሃድ፣ ብዙውን ጊዜ ግን በድብቅ እየሠራ ነው:: የክፋው ዓላማ ግን ሁሌም አንድ

ነው፣ እኛን ከእግዚአብሔር ለመለየት ይሠራል:: ሰይጣን እኛን ማደናገር ከቻለ፣ ወይም ከመንገዳችን ካዘነፈን፣ ወይም ተስፋ ካስቆረጠን፣ ወይም በፈተና ውስጥ ከከተተን - ያኔ ተሳክቶለታል::

ነገር ግን እግዚአብሔር ሲረዳን መፈለጉን ዝቅ አድርገን ልንመለከት አይገባም! እርሱ ይወዳናል፣ ሲረዳንም ይፈልጋል:: የነቢዩ ሶፎንያስ መልዕክት፣ "አምላክሽ እግዚአብሔር በመካከልሽ ታዳጊ ኃያል ነው፣ በደስታ በአንቺ ደስ ይለዋል፣ በፍቅሩም ያርፋል፣ በእልልታም በአንቺ ደስ ይለዋል" (ሶፎ 3፥17) የሚለው፣ በነቢዩ ዘመን ለኖሩ ብቻ ሳይሆን ዛሬም ለኛ እውን ነው::

ለተጋድሎ ጥንካሬ

በቅርቡ አንድ ሰው፣ "ስህተቴ ምንድነው? ከሁለት ዓመት በፊት ሕይወቴን ለኢየሱስ ሰጥቼ ነበር፣ ነገር ግን ትክክል የሆነውን ነገር ለመሥራት የቻልኩ አልመሰለኝም" ብሎ ጻፈልኝ:: ምናልባት እናንተም እንዲሁ ተሰምቷችሁ ይሆናል::

ለተጋድሎው ጥንካሬ የምናገኘው እንዴት ነው? በጉዞስ ላይ ፀንተን የምንቀጥለው እንዴት ነው? ስለዚህ ጉዳይ ሁልጊዜ አስባለሁ፣ የማስበው የራሴን መንፈሳዊ ትግል እያስላሰልኩ ብቻ ሳይሆን የሌሎችንም ጭምር ነው:: በየቀኑ በዚህ ዓይነት መንፈሳዊ ትግል ውስጥ እያለፍን ድል የምንቀዳጀውስ እንዴት ነው?

እኔ እንደማምነው፣ መልሱ ቀላል ነው፣ *ለመንፈሳዊ ድል ቁልፉ ከእግዚአብሔር ጋር ተጣብቆ መኖር ወይም እግዚአብሔርን መቅረብ ነው*:: መጽሐፍ ቅዱስ ይህን በተመለከተ፣ "እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ፣ ከእናንተም ይሸሻል፤ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል" (ያዕቆብ 4፥7-8) በማለት ይገልጻል:: *ተገዙ . . . ተቃወሙ . . . ቅረቡ* - መንፈሳዊ ድል ለመቀዳጀት እነዚህን ማድረግ አለብን::

ለእግዚአብሔር መገዛት ምን ማለት እንደሆነ አስቀድመን ተመልክተናል:: መገዛት ማለት ሁለተናችንን ለክርስቶስ ማስረከብ ማለት ነው:: መገዛት ማለት ፈቃዳችንን መተውና ራሳችንን ለርሱ ሥልጣን አሳልፎ መስጠት ማለት ነው:: ሁለተናችሁን ለክርስቶስ ጌትነት አስገዝታችኋል? ይህ መሆን ያለበት ቀዳሚ ርምጃችሁ ነው::

ከዚያ ቀጥሎ *ዲያብሎስን እንድንቃወም* ተነግሮናል:: ይህን የምናደርገው እንዴት ነው? "*መቃወም*" የሚለውን ቃል አንድ ወታደር በሚጠቃበት ጊዜ የሚሰጠውን አፀፋዊ ምላሽ ወይም በጠላት ላይ ያሰውን የፀና አቋም ለመግለጽ የምንጠቀምበት ነው:: ልክ አንድ ወታደር አጥቂውን እንደሚቃወም፣ እንዲሁም እኛ የዲያብሎስን ጥቃት እንድንቃወም ታዘናል:: በምንቃወመው ጊዜ፣ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፣ ሰይጣን በሽንፈት ከኛ ይሸሻል::

በመጨረሻም፣ *ወደ እግዚአብሔር እንድንቀርብ* ተገልጾልናል:: ልብ በሉ፣ ወደ እግዚአብሔር አብዝታችሁ በቀረባችሁ መጠን፣ ከዲያብሎስ እየራቃችሁ ትገኛላችሁ:: ይህ ማለት የዲያብሎስ ፈተና ያበቃል ማለት ግን አይደለም:: ድል ለማድረግ የሚሞክርበት ዕድል ጨርሶ ተዳክሟል ማለትም አይደለም:: መዘሙረኛው፣ "*መሐሪዬና መሸሸጊያዬ፣ መጠጊያዬና መድኃኒቴ፣ ረዳቴና መታመኛዬም*" (*መዝ* 144፡2) እንዳለው ስለሆነ ነው::

ለብቻ ከእግዚብሔር ጋር

ወደ እግዚአብሔር የምንቀርበው እንዴት ነው? የሚለው ጥያቄ ሳይነሳ የሚቀርበት ጊዜ የለም:: *በመጀመሪያ፣ ሁለት ጠቃሚ እውነቶችን ልብ እንበል:: አንደኛው፣ ክርስቶስን ካወቃችሁ ከእግዚአብሔር ጋር ግላዊ ወዳጅነት መሰርታችኋል* ማለት ነው:: እግዚአብሔር በሩቅ የተቀመጠ፣ ከእናንተ ጋር ምንም ሳስመሥራት በመፈለግ ራሱን የሰወረ አካል አይደለም:: እርሱ አፍቃሪ ሰማያዊ አባታችሁ ነው፣ አናም አሁን እንኳን ልጁ እየፀለየላችሁ ነው:: በመሆኑም፣ በመጽሐፍ ቅዱስ እንደተገለጸው፣ "በቅን ልብ ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ፣ የተስፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና" (ዕብ 10፡22) ነው:: ወደ እግዚአብሔር ልትቀርቡ ትችላላችሁ፣ ምክንያቱም እንድታደርጉ እርሱ ይፈልጋልና::

ሁለተኛው እውነት ይህ ነው፡- በክርስቶስ ወንድሞችና እህቶች ከሆኑት ጋር ደግሞ ግላዊ ሕብረት ይኖራችኋል:: ወደ እግዚአብሔር ከምንቀርብባቸው መንገዶች አንዱ ከክርስቲያኖች ጋር የምናደርገው ሕብረት ነው - በአንድነት በመፀለይ፣ በአንድነት በማምለክ፣ ቃሉን በሕብረት በማጥናት፣ ሸክሞቻችንን በመሸከም፣ አንዱ ሌላውን በማገልገል ማለት ነው::

እነዚህ ሁለቱ እውነቶች በልባችን እንዳሉ ሆነው፣ ወደ እግዚአብሔር የምንቀርበው እንዴት ነው? *ቁልፉ ነገር ከእርሱ ጋር ለብቻ በመቆየት ነው::* ለአዲስ ክርስቲያን መጠነኛ የሆነ ምክር መስጠት ካለብኝ የምመክረው ይህንን ነው፣ "*በየቀኑ ለብቻህ ከእግዚአብሔር ጋር የምትቆይበትን ጊዜ ሥርዓት አዳብር*" እለዋለሁ:: እናንተ ይህንን ጊዜ ብትፈልጉ የፀጥታ ጊዜ፣ ወይም የመንፈሳዊ ልምምድ ጊዜ፣ ወይም የፈለጋችሁትን ሌላ ስም በሉት፣ ግን በየዕለቱ ከእግዚአብሔር ጋር ለብቻ የምናደርገው የግንኙነት ቆይታ ጊዜ ምትክ የሌለው ነገር ነው::

ይህንን ልምምድ እንዴት ልታዳብሩ ትችላላችሁ? አንደኛ፣ *ሰዓት መድቡለት::* እርግጥ ነው፣ ምናልባት *ሥራ* በሚበዛበት ቀን ፊታ የምታጡበት ይሆንና 0/ሥር ደቂቃ እንኳን ማግኘት አይቻልም ይሆናል:: ነገር ግን ትክክለኛው ጥያቄ ይህ ነው፣ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖራችሁ ወዳጅነት ምን ያህል አስፈላጊያችሁ ነው? ለምግብና ለሌሎች አስፈላጊ ናቸው ብላችሁ ለምታስቡአቸው ነገሮች ጊዜ ታገኛላችሁ:: በእያንዳንዱ ቀን 1440 ደቂቃዎች አሉ፣ ከሰማያዊ አባታችሁ ጋር ለመሆን 0/ሥር ደቂቃ ልታገኙ አትችሉም? ትርፍ ሰዓት እስኪኖራችሁ አትጠብቁ፣ ምናልባት ከቶ ሳይኖራችሁም ይችላል! ይልቅስ በየቀኑ ሰዓት መድቡ፣ የምትመድቡበት ሰዓት የማትረበሹበት፣ ባልደከመና በንቃ አእምሮ የምትሆኑበት መሆን አለበት:: እንቅልፍ እንቅልፍ በሚላችሁ ጊዜ አይሁን፤ እግዚአብሔር በቀን ውስጥ ከሰጠን ደቂቃዎች ውስጥ ምርጡ ጊዜ አይገባውምን?

ሁለተኛ፣ ዝግጅት ይኑራችሁ:: እኔ በየቀኑ ከእግዚአብሔር ጋር በግል ባለኝ የግንኙነት ጊዜ ሦስት ነገሮችን አደርጋለሁ፣ *መጽሐፍ ቅዱስ እነባለሁ፣ እፀልያለሁ፣ እና እሰላሰላለሁ* (አገናዝባለሁ):: ቅደም ተከተሉ ሁሌ ተመሳሳይ ላይሆን ይችላል፣ ባንድ ተግባር ላይ ለፊ ጊዜ ልወስድ እችላለሁ፣ ነገር ግን ሦስቱ ነገሮች ለኔ አስፈላጊ ናቸው:: መጽሐፍ ቅዱስ በምናነብበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር ይናገረናል፣ ድምፁንም ልንሰማ ይገባናል:: አንድ ጠዋት ከቤታችን አጠገብ ወዳለው የኮንፍረንስ ማዕከል ስገባ፣ አንድ አንጋፋ ሰባኪ መጽሐፍ ቅዱስ ሲያነብ አየሁት:: ተናገርኩት፣ እርሱ ግን አልመለሰልኝም:: በኋላ እንዲህ ሰል ጠየቅኩት፣ አናድጄህ ይሆን!? እርሱም፣ "በፀሎት ላይ ብሆን፣ ለእግዚአብሔር እየተናገርኩ ስለማሆን ለተናገርከኝ በወቅቱ መልስ እሰጥህ ነበር:: መጽሐፍ ቅዱስ በማነብበት ጊዜ ግን እግዚአብሔር እየተናገረኝ ነው" አለኝ:: ይህ ሰባኪ ጥሩ ነጥብ አለው፣ እግዚአብሔር

በማናገረን ጊዜ ሙሉ ለሙሉ የሆነ መሰጠታችንን (ትኩረታችንን) ይፈልጋል።

ፀሎትና ማሰላሰል አስፈላጊ ናቸው። በምንፀልይበት ጊዜ፣ ለእግዚአብሔር እንናገራለን - እናም በልባችን ያለውን ደስታና ሸክም እንገልጽለታለን። በምናሰላስልት ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል እናመነዥካለን፣ በሕይወታችንም ተግባራዊ ለማድረግ እንዲረዳን እንጠይቀዋለን። አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር ምን እንዳስተማራቸው በማስታወሻቸው መዝግበው ይይዛሉ። ብዙዎች ደግሞ ለማንና ለምን እንደፀለዩ የፀሎት ዝርዝር ይይዛሉ (የእግዚአብሔርን መልስ ደግሞ ይመዘግባሉ)።

በመጨረሻም፣ በየዕለቱ በሞላ ጊዜአችሁ የእግዚአብሔርን መገኘት ልትለማመዱ ይገባል። መዝሙረኛው እንዲህ አለ፣ "አቤቱ ሕግህን እንደምን እጅግ ወደድሁ! ቀኑን ሁሉ እርሱ ትዝታዬ ነው" (መዝ 119፥97)። መጽሐፍ ቅዱስ፣ ያለማቋረጥ ፀልዩ (1ተሰ 5፥17) ይለናል። ሁልጊዜ ከአንድ ሰው ጋር በምንጋገርበት ጊዜ እንኳን፣ በፀጥታ ለሌሎች ስፀልይ ራሴን አገኘዋለሁ። በዕለቱ ማለዳ ያነበብኩትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ በአእምሮዬ አሰላስለዋለሁ። ያልተጠበቀ ነገር በሚከሰትበት ጊዜ፣ ወዲያውኑ ለእግዚአብሔር እነግረዋለሁ፣ የርሱንም ጥበብ እሻለሁ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ በእውነት ለሚጠሩት ቅርብ ነው" (መዝ 145፥18) ይላልና። በየቀኑ በያንዳንዱ ሰዓት የእግዚአብሔርን መገኘት ተለማመዱ።

ሰላም በወጀብ ውስጥ

ከቶ አትዘንጉ፤ ኢየሱስ ዳግመኛ በሚመጣበት ጊዜ ብቻ የሚያከትሙ በጣም ብዙ የማይታዩ መንፈሳዊ ትግሎች (ግጭቶች) በጉዞአችን ያጋጥሙናል። ነገር ግን ከቁጥጥራችን በላይ በሆኑ ኃይላት ፍላጎት ተሰፋ በሌለን ሁኔታ ተጠፍረን የተያዝን አይደለንም። ይልቅስ ምርጫ ያለን ነን፣ በየዕለቱ ምርጫ አለን - ምርጫው ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ወይም ከእርሱ መራቅ ነው።

ለሰይጣን ዕድል ፋንታ አትስጡት፣ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ ራሳችሁን አስገዙ። እርሱ ብቻ ዋስትናችሁ ነው።

ዐሥራ አንድ

አስተማማኝ መሪያችን

ሕግህ ለእግሬ መብራት፣ ለመንገዴ ብርሃን ነው።

(መዝ 119፥105)

እምነት እንደ ለምለም አፈር በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ሲተከል ያድጋል።

የዳንነው ብቻ ሳይሆን የምንኖረውም በእምነት ነው፤ ምክንያቱም በእያንዳንዱ መታጠፊያ ላይ የእግዚአብሔር ጸጋና እርዳታ ያሻናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ "የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም" (2ቆሮ 5፥7)።

ታዲያ እምነታችን የሚያድገው እንዴት ነው?

እምነታችን ሊያድግ ይችላል?

አንድ ሰው በቅርቡ እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፣ "እምነቴ ደካማ ነው፤ በእምነት መጠንከር እፈልጋለሁ፤ ግን ይህን ማድረግ የምችለው እንዴት ነው? ይህ የዚህ ሰው ብቻ ሳይሆን ስፍር ቁጥር የሌላቸው ክርስቲያኖች ጥያቄ ነው። እምነት ለተለዩ ሰዎች ብቻ የሚሰጥ ነገር ነው? እምነት ማለት ጥርጣሬን ማዳፈንና የሌለ ማስመሰል ማለት ነው? እምነት ሊያድግና ሊጠነክር ይችላል?

ለመጨረሻው ጥያቄ መልሱ አዎን ሊያድግ ይችላል ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር እምነታችንን እንዲያድግ ስለሚፈልግ ነው። በተጨማሪም ለእምነታችን ማደግ የሚያስፈልገንን ሁሉ አቅርቦልናል። እነዚህ ጸጋዎች የተካነ የእንጨት አናጺ እንደሚጠቀማቸው መሣሪያዎች፣ የጐረበጡና ቅርጽ የለሽ እንጨቶችንም ያማሩ አድርገው መቅረጽ የሚችሉ ናቸው።

መጽሐፍ ቅዱስ - የእግዚአብሔር መሣሪያ

እምነታችንን ለማጠንከር እንዲረዳን እግዚአብሔር የሰጠን የመጀመሪያ መሣሪያ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ለመንፈሳዊ እድገት ወሳኝ ነው። በጣም ወሳኝ በመሆኑ ያለእርሱ ዘላቂ መንፈሳዊ ብስለት ልናገኝ አንችልም። *እምነታችን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሥር ሰዶ ካልተተከለ፣ ከመሬት እንደተነቀለ ተክል ይጠወልጋል።* ከፈተናና ከጥርጣሬ ሊጠብቀን የሚችለው በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ጠንካራ እምነት ብቻ ነው። እለዚያ ግን "በማዕበል ወደፊትና ወደኋላ እየተነዳን፣ በልዩ ልዩ ዐይነት የትምህርት ነፋስ፣ በሰዎች ረቂቅ ተንኰልና ማታለል ወዲያና ወዲህ እየተንገዋለልን" (ኤፌ 4፥14) የምንቀር እንሆናለን።

እምነታችሁ እንዲያድግ ትፈልጋላችሁ? እንግዲያውስ መጽሐፍ ቅዱስ አእምሮአችሁንና ነፍሳችሁን ሙሉ በሙሉ ይቆጣጠር። በሕይወት ዘመኔ በአእምሮዬ ተቀርጸው ከዘለቁ ትውስታዎቼ አንዱ እናቴ በምትወደው ወንበሯ ላይ በየዕለቱ በፀጥታ መጽሐፍ ቅዱሷን ማንበቧ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "እምነት የሚገኘው መልእክቱን በመስማት ነው፤ መልእክቱም የክርስቶስ ቃል ነው" (ሮሜ 10፥17) እምነት እንዲሁ አይገኝም፤ የሚያድገው ሰም በሆነ በእግዚአብሔር ቃል አፈር ላይ ሲተከል ነው።

ለመጽሐፍ ቅዱስ እክብሮት ሊኖረን ያስፈልጋል! ለበርካታ ክፍለ ዘመናት ተራ ምእመናን መጽሐፍ ቅዱስ አልነበራቸውም ነበር፤ መጽሐፍ ቅዱስ በእጅ ይገለበጥ ስለነበር በጣም ውድ ነበር። ስለዚህም የነበራቸው ብቸኛ አማራጭ ቤተክርስቲያን ሄደው ስብከት መስማት ነበር። ይሁንና የማተሚያ ማሽን መፈልሰፍ ይህን ሁኔታ በመለወጡ ዛሬ መጽሐፍ ቅዱስ በዓለም ዙሪያ በሚገኙ በርካታ ቋንቋዎች (በበይነመረብ ሳይቀር) በቀላሉ ይገኛል። ይሁን እንጂ ብዙ መጽሐፍ ቅዱሶች ሳይከፈቱና ሳይነበቡ የሚቀሩ ይመስለኛል። በእናንተ ሕይወት ግን ይህ መሆን የለበትም!

የእግዚአብሔር ቃል ኃይል

መጽሐፍ ቅዱስ ለመንፈሳዊ ለድገታችን ይህን ያህል ወሳኝ የሆነው ለምንድነው? አንደኛው ምክንያት ይህ ነው። *በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ሕይወትን የመለወጥ ኀይል አለ* "ቃሌ እንደ እሳት፣ ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መዶሻ አይደለምን?" (ኤር 23፥29)።

እግዚአብሔር ሲናገር፣ ለማያት ተፈጠሩ። እግዚአብሔር ሲናገር፣ ቀይ ባህር ተከፍሎ እስራኤላውያን ከግብፅ ባርነት አመለጡ። እግዚአብሔር ሲናገር ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተነሣ። እግዚአብሔር ሲናገር በጥላቻ ተሞልቶ ክርስቲያኖችን ያሳድድ የነበረው ሳውል፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ሆኖ ተለወጠ። በርግጥም በእግዚአብሔር ቃል ኃይል አለ። በስብከቴ ወቅት የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ስጠቅስ፣ መንፈስ ቅዱስ እነኚህን ቃላት ወስዶ በራሱ ኃይል እንደሚጠቀማቸውና ሰዎችን ወደ ንስሐ ለውጥ እንደሚመራ አውቃለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን በግሌ በጸሎት ሳጠናም፣ እግዚአብሔር በእኔ ሕይወት ለውጥን ለማምጣት እንደሚጠቀምበት አውቃለሁ። በእናንተም ሕይወት ይህን ያደርጋል።

መጽሐፍ ቅዱስ ምንድነው?

መጽሐፍ ቅዱስን ከሌሎች መጽሐፍት የሚለየው ምንድነው? መጀመሪያ ስንመለከተው ከመጠኑ ክብደት ውጪ ከሌሎች መጽሐፍት የሚለየው ነገር ያለ አይመስልም። ብዙ ጊዜ ከበርካታ ዓመታት በፊት ስለተከናወኑ ሁነቶች የሚነግረን በመሆኑ ለዛሬ ዘመን ምን ፋይዳ ሊኖረው ይችላል ልትሉም ትችላላችሁ። ይሁንና ሰዎች በየዘመኑ መልእክቱ ምትክየለሽ ዋጋ ያለው ሆኖ አግኝተውታል፤ በዘመናት ሁሉ በግለሰቦችና በማህበረሰቦች ላይ ታላቅ የለውጥ ቀስቃሽ ሆኗል። ይህ ለምን ሆነ? መጽሐፍ ቅዱስ ምንድነው?

በመጀመሪያ ደረጃ መጽሐፍ ቅዱስ *የመጻሕፍት ስብስብ* ሲሆን በመቶ ዓመታት ዘመን በበርካታ ጸሐፍት የተደረሰ ነው። አንዳንዶቹ መጻሕፍት አጭር (ግማሽ ገፅ) ሲሆኑ ሌሎቹ ግን ረዣዥምም ናቸው። ይሁንና በዓይነትና በመጠን ቢለያዩም፣ ቀረብ ብላችሁ ስትመረምሩአቸው በጋራ የሚያስተሳስር አንድ ጭብጥ ታገኙባቸዋላችሁ፣ ይህም *እግዚአብሔር ከሰው ዘር ጋር ያለው ግንኙነት ነው።*

የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ለተጻፉበት ዘመን የነበራቸውን ያህል ለዛሬ ዘመን ለውም ትርጉም አዘል የሚያደርጋቸው አንድ ምክንያት አለ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጭብጥ ጊዜ የማይሽራቸው ጥያቄዎች ናቸው፤ እኛ ማን ነን? ከየት መጣን? እዚህ ያለነው ለምንድነው? የት እንሄዳለን? እንዴት መኖር ይገባናል?

ከነዚህ የበለጠ ዋጋ ያለው ጥያቄ ልታስቡ ትችላላችሁ? ታዲያ እንዴት ችላ ልንላቸው እንችላለን?

የእግዚአብሔር ቃል

መጽሐፍ ቅዱስ ግን ከዚህም በበለጠ ምክንያት ዋጋ ሊሰጠው ይገባል፤ *መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው::* እርግጥ ነው የተደረሰው በተለያዩ ሰዎች ነው፤ *ይሁን እንጂ ከሰዎቹ በስተጀርባ ሌላ ደራሲ ማለትም የእግዚአብሔር መንፈስ አለ::* እነኚህ ሰዎች ለራሳቸው ሳይታወቃቸውም እንኳን እግዚአብሔር ይመራቸው ስለነበር የሚጽፉት የራሳቸውን ቃል ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል ነበር:: ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ በማለት ይገልጸዋል:- "ከሁሉ አስቀድሞ ይህን ልታውቁ ይገባችኋል፤ በመጽሐፍ ያለው የትንቢት ቃል ሁሉ ማንም በገዛ ራሱ መንገድ የሚተረጉመው አይደለም፤ ምክንያቱም ትንቢት ከእግዚአብሔር የተላኩ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ተናገሩት እንጂ ከቶ በሰው ፈቃድ የመጣ አይደለም" (2ጴጥ 1፥20-21):: እግዚአብሔር እኛ በምንረዳው ቃል ተናግሮናል፤ እነዚህም ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ ተካትተዋል::

መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር ያሏቸው አስተሳሰቦች ጥርቅም ወይም ሰዎች በየዘመናቱ ለኑሮ መርህነት የቀረጹት መመሪያ አይደለም:: ይልቁንም *የእግዚአብሔር ቃል ነው፤* ልዩነቱም በዚህ ነው:: ይህም ማለት መጽሐፍ ቅዱስ በሚያነሳቸው ጉዳዮች ሁሉ ለኛ ባለሥልጣን ነው ማለት ነው:: ይህም ማለት መጽሐፍ ቅዱስ እንዴት መኖር እንዳለብን የሚያሳየን መመሪያ ነው ማለት ነው:: ከሁሉም በላይ መጽሐፍ ቅዱስ ስለእግዚአብሔርና እግዚአብሔር በክርስቶስ ስላዘጋጀልን መዳን የሚያስተምረን መመሪያችን ነው:: ብሉይ ኪዳን ስለክርስቶስ መምጣት ይጠቁመናል፤ አዲስ ኪዳንም ስለመምጣቱ ይነግረናል:: ከዘፍጥረት እስከ ራእይ እግዚአብሔር የጠፋውን የሰው ልጅ ወደራሱ የመመለስ ታላቅ ዕቅዱን ይተርክልናል:: የመጽሐፍ ቅዱስ ማዕከላዊ ርዕስ - ጉዳይ ድነት ሲሆን፣ ማዕከላዊ ሰብእ ደግሞ ክርስቶስ ነው::

መጽሐፍ ቅዱስ ለኛ የቀረበልን የእግዚአብሔር ገፀበረከት ነው:: ከእግዚአብሔር የመጣ በመሆኑ፣ የሚያመለክተውም ወደ እግዚአብሔር ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ ስለራሱ እንዲህ ይላል:- "ቅዱሳት መጻሕፍት፤ ለማስተማር፣ ለመገሠጽ፣ ለማቅናትና በጽድቅ መንገድ ለመምከር፣ ይጠቅማሉ፤ ይኸውም የእግዚአብሔር

ሰው ለመልካም ሥራ ሁሉ ብቁ ሆኖ እንዲገኝ ነው" (2ጢሞ 3፥16-17)::

ልንተማመንበት እንችላለን?

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል በመሆኑ፣ ሰይጣን የዚህን ተቃራኒ እንድናምን ሊያደርገን ቢሞክር መደነቅ የለብንም:: መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ሰይጣን የተናገረው የመጀመሪያው ቃል እግዚአብሔር ለአዳምና ሔዋን የተናገራቸውን ቃል ጥርጣሬ ላይ መጣል ነበር (ዘፍ 3፥1):: በመቀጠልም ከዚህ በበለጠ ድፍረት እግዚአብሔር የተናገረውን በግልጽ ሲቃረን እናያለን (ዘፍ 3፥4):: ከዚያ የዕልመት ቀን ጀምሮ፣ ሰይጣን ያስመታከት ከሚያደርጋቸው ጥረቶች አንዱ የእግዚአብሔርን ቃል እውነተኛነትና ሥልጣን እንድንጠራጠር ማድረግ ነው:: በ1949 የበጋ ወራት እኔና የአገልግሎት አጋሮቼ፣ በአገልግሎታችን በስፋቱ ትልቁ የሆነውን የወንጌል ስብከት በሎስ አንጀለስ ካሊፎርኒያ ለማካሄድ እየተዘጋጀን ነበር:: ይህ ዝግጅት በመገናኛ ብዙሃን ብዙ ትኩረት ባይሰጠውም፣ በመቶዎች የሚቆጠሩ ቤተክርስቲያናት ለታቀደው የሦስት ሳምንት አገልግሎት ለመዘጋጀትና ለመጸለይ በአንድ ላይ ተሰባስበው ነበር:: እግዚአብሔር ይህን ስብከት እንድናካሄድ እንደመራን አመንን:: ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር ይህን አገልግሎት ብዙዎችን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት እንዲጠቀምበት በትጋት ይጸልዩ ነበር::

አገልግሎቱ ከመጀመሩ ከጥቂት ሳምንታት ቀደም ብሎ፣ ግን በሕይወቴ ከዚያ ቀደም ገጥሞኝ የማያውቅ ብርቱና ፈታኝ የእምነት ቀውስ ገጠመኝ፡፡ ከጥቂት ወራት በፊት እጅግ የማከብረው እብሮኝ በወንጌል የሚያገለግል ሰው በመጽሐፍ ቅዱስ ያለውን ጥርጣሬ ገልጾልኝ፣ እኔም ሀሳቡን በጊዜ ብቀበል እንደሚያዋጣኝ በመንገር፣ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው ብዬ ማመኔን እንድተው ይወተውተኝ ጀመር:: "ቢሊ"፣ አለኝና፣ "ከዘመኑ በሃምሳ ዓመት ያህል ወደኋላ እንደቀረህ ታውቃለህ? አንተ እንደምታምነው ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው ብለው ማመናቸው ዘመን ያለፈበት እየሆነ ነው:: እንደ የዋህ ነው የምታምነው" አለኝ:: ዘመናዊ የሥነ መለኮት ሊቃውንት ይህን የመሰለ አቋሙን እንደሚያቀነቅኑለት እኔም በቅርብ አነብቤአለሁ::

ለወራት ያህል መጽሐፍ ቅዱስን አስመልክቶ ጥርጣሬ በአእምሮዬ ይጉላላ ጀመር፤ በሎስ እንጀለስ አገልግሎት በምሰብክበት ወቅት ጥርጣሬው ልቋቋመው ከምችለው በላይ ሆነብኝ:: አንድ

ምሽት በክፍሌ ብቻዬን ሳለሁ፣ መጽሐፍ ቅዱስ የመለኮት የእውነት ቃል መሆኑን የሚናገርበትን ክፍሎች በጥንቃቄ አጠናሁ። ነቢያት የሚናገሩት የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን በግልፅ ያምኑ እንደነበር ታወሰኝ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል በማለት ወይም ይህን መሰል ሐረግ ለመቶዎች ጊዜ ያህል ተጠቅመዋል። በተጨማሪም የሥነቁፋሮ ግኝቶች በተደጋጋሚ የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪካዊ ትክክለኝነት እንዳረጋገጡ አውቃለሁ።

በተለይ ትርጉም አዘል የሆነልኝ ኢየሱስ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የነበረው እይታ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስን አዘውትሮ መጥቀስ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል አድርጎም ይቀበለው ነበር። ለደቀመዛሙርቱ ሲጸልይ እንዲህ ብሏል፣ "ቃልህ እውነት ነው፤ በእውነትህ ቀድሳቸው" (ዮሐ 17፡17)። በተጨማሪም፣ "እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ ሕግ ሁሉ ይፈጸማል እንጂ ከሕግ አንዲት ፊደል ወይም አንዲት ነጥብ እንኳ አትሻርም" (ማቴ 5፡18)። ታዲያ እኔስ መጽሐፍ ቅዱስን በማመን ጌታዬን መከተል የለብኝም?

በመጨረሻም፣ ጨረቃዋ በግ ብላ ታበራ ስለነበር ወደተራራማው ጫካ እየተራመድኩ ወጣሁና አንድ የዛፍ ጉማጅ ላይ መጽሐፍ ቅዱሴን ይገር ለጸሎት ተንበረከክሁ። በትክክል ምን እንዳልኩ አላስታውስም፣ ይህን የሚመስል ነገር ነበር የጸለይኩት፣ "ጌታ ሆይ፣ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ብዙ የማይገቡኝ ነገሮች አሉ። መፍትሔ ላገኝላቸው የማልችል በርካታ ሞጋች ጥያቄዎች አሉ። ይሁንና አባት ሆይ፤ ይህ ቃልህ እንደሆነ በእምነት እቀበለዋለሁ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ መጽሐፍ ቅዱስን የእግዚአብሔር ቃል አድርጌ እቀበለዋለሁ።"

ከተንበረከኩበት ስነሣ፣ የእግዚአብሔር ህልውት ከዚያ ቀደም ተሰምቶኝ በማያውቅ ሁኔታ ተሰማኝ። ጥያቄዎቼ ሁሉ ባይመለሱም፣ የገጠመኝን ብርቱ መንፈሳዊ ውጊያ በድል እንደተወጣሁ አወቅሁ። ከዚያ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ መለኮታዊ እስትንፋስ ያረፈበት መጽሐፍ እንደሆነ ዳግመኛ ተጠራጥሬ አላውቅም፤ ስብከቴም ወዲያውኑ አዲስ ኃይል ተላበሰ። የሎስ አንጀለስ አገልግሎታችን ከታቀደለት ሦስት ሳምንት ወደ ስምንት ሳምንት የተራዘመበት አንዱ ምክንያት ይህ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል የመሆኑን እውነት ማንም እንዲያስጥላችሁ አትፍቀዱለት። ምናልባት ጥያቄዎች

በአእምሮአችሁ ቢነሡም እንኳን፤ ጀርባችሁን በእግዚአብሔር ላይ ለማዞር ሰበብ አታድርጉት። ይልቁንም ጥርጣሬዎቻችሁን ፊት ለፊት በመጋፈጥ መልስ እሹላቸው፤ እንደዚህን ዓይነት ጥያቄዎች ለማንሣት እናንተ የመጀመሪያዎቹ አይደላችሁም (በአካባቢያችሁ በሚገኙ ክርስቲያናዊ መጻሕፍት መደብሮች በዚህ ረገድ የሚያግዙአችሁን መጻሕፍት ታገኛላችሁ።) በተጨማሪም፣ መጽሐፍ ቅዱስን በተከፈተ ልብና አእምሮ አንብቡ። ቃሉ በርግጥ ይህ የርሱ ቃል እንደሆነ እንዲያሳያችሁ ጠይቁት - እርሱ ያሳያችኋል።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ አንዴ ካመናችሁ በኋላ፣ ሕይወታችሁ ከቶም እንደቀድሞ አይሆንም። እግዚአብሔር ቃሉን በመጠቀም ሕይወታችሁን መለወጥ ይጀምራል።

የማይታሰብ ሙከራ?

አንድ ሰው በቅርቡ እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፣ "መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ እንዳለብኝ አውቃለሁ። ግን በጣም ትልቅ መጽሐፍ በመሆኑ ለሰባኪዎችና ለምሁራን እንጂ ለእኔ የሚሆን አይመስለኝም"። ምናልባት እናንተም እንዲህ ተሰምቷችሁ ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ በርግጥም ትልቅ ነው፤ በጣም ትልቅ በመሆኑም ታላቅ ሊቅ እንኳን በውስጡ የተካተተውን ሀብት መርምሮ ሊጨርስ አይችለውም። ያሁንና መጽሐፍ ቅዱስ ለባኪያንና ሊቃውንት ብቻ እንዲያነቡት የታቀደ አይደለም! እግዚአብሔር በቃሉ ሊናገራችሁ ይፈልጋል፤ የእናንተ ማንነት ሁኔታ ምንም ቢሆን፣ ቃሉ በሕያውነት ወደእናንተ ይመጣል። በመጽሐፍ ቅዱስ የሰፈረውን በሙሉ ባትረዱም፣ የተወሰነውን ያህል መረዳት ትችላላችሁ። ሳሙኤል ገና ብላቴና ቢሆንም እንዲህ ሲል የጸለየውን ጸሎት እግዚአብሔር ሰምቶታል፤ "እግዚአብሔር ሆይ ባሪያህ ይሰማልና ተናገር" (1ሳሙ 3፡9)። ይህ ጸሎት ለእናንተም ይሁናችሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ ለብዙዎች የተዘጋ መጽሐፍ የሆነባቸው ለምንድነው? አንዱ ምክንያት *ምን ያህል እንደሚያስፈልገን ስላልተገነዘብን ነው*። ለጥቂት ወራት ምግብ ብታቆሙስ? የሚላችሁን ሰው እንደማትሰሙት ግልጽ ነው። በሕይወት ለመቆየት ምግብ ያስፈልጋችኋል፤ ያለ እህል ብንቆይ ጠውልገን

ውሎ አድሮ ለህልፈት መዳረጋችን አይቀርም:: ታዋቂ የሆነ ክርስቲያናዊ የርዳታ ድርጅት አስተዳዳሪ የሆነው ልጂ ፍራንክሊን፣ የረሃብ ሰለባ ሆኖ ለማልቀስ እንኳን የጉልበት እንጥፍጣፊ ያልቀረው ህፃን ልጅ በዕቅፍ መያዝ ምንኛ ልብ እንደሚሰብር ነግሮኛል::

ብዙ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ያቀረበላቸውን መንፈሳዊ ምግብ ችላ ብለው በመንፈሳዊ ረሃብ ደክመዋል:: *መጽሐፍ ቅዱስ የአማራጭ ሳይሆን የግድ አስፈላጊ ነው::* ያለ ቃሉ በመንፈስ ልትበረቱ አትችሉም:: ኢዮብ እንዲህ ብሏል፡- "የአንደበቱን ቃል ከዕለት እንጀራዬ አብልጬ ደገፍሁ" (ኢዮ 23፥12):: እናንተስ ለመጽሐፍ ቅዱስ ይህን ያህል ዋጋ ሰጥታችሁታል?

ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ትውውቅ ማድረግ

የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክት ልትረዱ የምትችሉት እንዴት ነው? የሕይወታችሁ ድርና ማግ ሊሆን የሚችለው እንዴት ነው?

በቅድሚያ፣ መጽሐፍ ቅዱስን ከሌሎች ተማሩ:: እግዚአብሔር ለአንዳንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን የመረዳትና ለሌሎች የማስተማር ልዩ ብቃት ሰጥቷቸዋል:: ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይናገራል፡- "እግዚአብሔር በቤተክርስቲያን ውስጥ አንዳንዶቹን፣ አስቀድሞ ሐዋርያትን … ሦስተኛም አስተማሪዎችን … መድቦአል" (1ቆሮ 12፥28):: የቤተክርስቲያናችሁ መጋቢ መጽሐፍ ቅዱስን ሲሰብክ በጥንቃቄ አድምጡት፤ በተጨማሪም በቤተክርስቲያናችሁ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ሲዘጋጅ ተሳተፉ:: በሬዲዮ የሚሰጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ለመከታተል ሞክሩ (እንደ ፊባ ሬድዮ ዓይነት):: የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት በሚሰጥበት ኮንፍራንስ ተሳታፊ ሁኑ:: በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረቱ የየዕለት የጥሞና መጻሕፍትንም ብዙዎች ጠቃሚ ሆነው አግኝተዋቸዋል:: እነዚህ የጥሞና መጻሕፍት ለየዕለቱ አንድ ወይም ሁለት ጥቅስ ብቻ በማብራራት ቢወስኑም እግዚአብሔር እናንተን ለማነጽ ሊጠቀማቸው ይችላል::

ከቅርብ ዓመታት ወዲህ እየታዩ ካሉ መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች ውስጥ ትናንሽ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድኖች በዋነኝነት ይጠቀሳሉ፡ በመላው ዓለም ክርስቲያኖች እየተሰባሰቡ መጽሐፍ ቅዱስን በአንድነት ማጥናታቸውና ሀሳቦች መለዋወጣቸው የተለመደ እየሆነ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "የክርስቶስ

ቃል በሙላት ይኑርባችሁ፤ እርስ በርሳችሁ በጥበብ ሁሉ ተማማሩ" (ቆላ 3፥16):: ኢየሱስ እንዲህ ሲል ተስፋ ሰጥቶናል፣ "ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና" (ማቴ 18፥20)::

ሁለተኛ፣ መጽሐፍ ቅዱስን በራሳችሁ አንብቡ:: መጽሐፍ ቅዱስን አንብባችሁ የማታውቁ ከሆነ ወይም ጀምራችሁ አልዘለቅ ብሏችሁ ከሆነ፣ መጽሐፍ ቅዱስን በራሳችሁ እንድታጠኑ አበረታታችኋለሁ::

ይህን ልታደርጉ የምትችሉት እንዴት ነው?

በመጀመሪያ፣ መጽሐፍ ቅዱስን በደስታ ቅረቡት:: መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ደስታ እንጂ ሸክም መሆን የለበትም! ለዛሬዋ ባለቤቴ ሩት በመጀመሪያ ያቀረብኩላትን የጋብቻ ጥያቄ መቀበሏን በደብዳቤ ስትገልጽልኝ የተሰማኝ ደስታ አሁን ድረስ በግልጽ ይታወሰኛል:: ያን ደብዳቤ በዚያ ቀን ብዙ ጊዜ አንብቤዋለሁ:: እግዚአብሔርም በቃሉ ሊናገረን ይፈልጋል እንዲያውም ቃሉ ለእኛ የተላከልን የፍቅር ደብዳቤ ነው:: ታዲያ ለምን በደስታ አናነበውም?

ቀጥሎም፣ መጽሐፍ ቅዱስን በጸሎትና በመጠባበቅ ልብ ቅረቡት:: እግዚአብሔር በቃሉ እንዲናገራችሁ ጠይቁት፣ ይህን እንደሚያደርግ እመኑ:: ይህ ማለት መጽሐፍ ቅዱስን በከፈታችሁ ቁጥር አዲስ ነገር ታገኛላችሁ ማለት አይደለም:: አዲስ እውነትን መግለጥ ብቻ ሳይሆን የተማርነውንም እውነት ያጸናልናል:: የመዝሙረኛው ጸሎት የእናንተም ጸሎት ይሁን፤ "ከሕግህ ድንቅ ነገርን እንዳይ ዐይኖቼን ክፈት" (መዝ 119፥18)::

በተጨማሪም፣ መጽሐፍ ቅዱስን ሥርዓት ባለው መንገድ አጥኑት:: አንዳንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን እንዲህ በነሲብ ገልጠው ማንበብ ወይም የሚያውቋቸውን ክፍሎች መደጋገም ይቀናቸዋል:: እግዚአብሔር በየትኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ሊናገረን ችግር ባይሆንበትም መጽሐፍ ቅዱስ በዚያ ብቻ እንድንወሰን እንዳልተጻፈ ማስታወስ አለብን:: መጽሐፍ ቅዱስን በተጻፈበት መንገድ ዘወትር የማንበብ ልማድ አዳብሩ፤ ይህም በአንድ ጊዜ አንድ መጽሐፍ በማንበብ ማለት ነው:: ለሰዎች የምመክረው ከወንጌላቱ የአንዱን (ለምሳሌ የዮሐንስ ወንጌል) ጥቂት አንቀጾች በአንድ ጊዜ በማንበብ ቢጀምሩ መልካም እንደሆነ ነው:: በመቀጠልም የሐዋርያት ሥራን (ስለ መጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች

የሚተርከውን ክፍል) ወይም ከአዲስ ኪዳን መልእክቶች አንዳንዶቹን ቢያነቡ ጥሩ ነው። የብሉይ ኪዳን ክፍል የሆነው መዝመረ ዳዊት ለበርካታ ዘመናት አማኞች የተባረኩበት ሲሆን መጽሐፈ ምሳሌ ደግሞ ለዕለት ተለት ኑሮ የሚበጅ ተግባራዊ መመሪያ ይሰጠናል። መዝሙረ ዳዊት ከእግዚአብሔር ጋር፣ መጽሐፈ ምሳሌ ደግሞ ከሰዎች ጋር እንዴት ህብረት ማድረግ እንደምንችል መመሪያ ይሰጡናል።

በተጨማሪም፣ መጽሐፍ ቅዱስን በማስተዋል ቅረቡት። በሌላ አባባል የምታነቡትን ማስተዋላችሁን ልብ በሉ። ከበርካታ ዓመታት በፊት አንዲት ሴት የሴት አያቷ በየዕለቱ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ምእራፍ እንደሚያነቡ ነገረችኝ። ቀጥሎ ግን እንዲህ ስትል አከለች፤ "ግን ምን እንዳነበበች ስጠይቃት፣ አታስታውሰውም። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ምንም ለውጥ የማያመጣ የድግግሞሽ ልማድ ሆኖባታል።"

ክፍሉ (ምንባቡ) በሚለው ላይ አትኩሩ። ስለምን ይተርካል? ማዕከላዊ ነጥብ ወይም አንኳር አስተምህሮው ምንድነው? ስለ እግዚአብሔር ወይም ስለ ኢየሱስ ወይም ሰው ለእግዚብሔር ስለሰጠው ምላሽ ምን ያስተምራል?

በመጨረሻም፣ መጽሐፍ ቅዱስን በታዛዥ ልብ ቅረቡት። ያዕቆብ እንዲህ ይላል፤ "ቃሉ የሚናገረውን አድርጉ እንጂ ሰሚዎች ብቻ ሆናችሁ ራሳችሁን አታታልሉ" (ያዕ 1፥22)። እግዚአብሔር ልታምኑበት የሚገባ እውነት ወይም ልታደርጉት የሚገባችሁን ነገር እያመለከታችሁ ነው? አስታውሱ፣ እግዚአብሔር *ከቃሉ ተቃራኒ የሆነ ነገር እንድታደርጉ በፍጹም አይመራችሁም። ይልቁንም እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚመራን ከቃሉ ጋር የተስማማ ነገር እንድናደርግ ነው።*

እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስን የሰጠን እንድናውቀው፣ እንድንወደውና እንድናገለግለው ስለሚፈልግ ነው። ከሁሉም በላይ፣ *ቃሉን የሰጠን ክርስቶስን በመምሰል ማደግ እንድንችል ነው። መጽሐፍ ቅዱስን የሕይወታችሁ ሁነኛ አካል አድርጉት፤ ዛሬውኑ ጀምሩ።*

ዐሥራ ሁለት

የጸሎት አስፈላጊነት

በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ ማንኛውንም ነገር እንደ ፈቃዱ ብንለምን እርሱ ይሰማናል።

(1ዮሐ 5፥14)

ፀሎት አማራጭ ሳይሆን የግድ አስፈላጊ ነገር ነው።

የባለቤቴ አባት ከሆኑት ከዶ/ር ኤል. ኔልሰን ቤል ይልቅ በበለጠ በሥራ የተጠመደ ሰው ገጥሞኝ የሚያውቅ አይመስለኝም። ለሃያ አምስት ዓመታት ቻይና ውስጥ በቀዶ ጥገና ህክምና ያገለገሉ ሚሲዮናዊ እንደ መሆናቸው፣ በየዓመቱ በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎችን ቀዶ ጥገና አድርገዋል። በአንድ ወቅት በዚያች አገር የአጭር ጊዜ የርስ በርስ ግጭት በተከሰተ ጊዜ፣ ከ600 በላይ ቁስለኞችን አክመዋል። ሁለተኛው የዓለም ጦርነት በተጀመረ ጊዜ ዶክተሩ ከነቤተሰባቸው ወደ አሜሪካ ለመመለስ ሲገደዱ፣ በሥራ የሚወጥራቸውን የህክምና አገልግሎት መቀጠል ብቻ ሳይሆን የሁለት ታዋቂ ክርስቲያናዊ መጽሔቶች አርታኢና በቤተክርስቲያናቸውም ትጉህ መሪ በመሆን ያገለግሉ ነበር። እኔና ሩት ከተጋባን በኋላ፣ ዶ/ር ቤል ከቅርብ ወዳጆቼና ሀሳባቸውን በእጅጉ ከማከብራቸው አማካሪዎቼ አንዱ ሆኑ። የላቸውን ያህል ራሱን በሥነ ሥርዓት የሚያስገዛና እያንዳንዷን ደቂቃ በቁም ነገር የሚያውል ሰው ገጥሞኝ የሚያውቅ አይመስለኝም። በዶ/ር ቤል ሕይወት በተለይ የሚታወሰኝ ነገር ሳያሰታጉሉ የሚጸልዩ ሰው መሆናቸው ነው። አብዛኛውን ጊዜ ማልደው ተነሥተው በጥናት ክፍላቸው ከጠዋቱ አሥር ተኩል ወይም ዐሥራ አንድ ሰዓት ጀምሮ ለረዥም ሰዓት ተንበርክከው ይቆያሉ። የሥራዬ ባህርይ ለዚህ አያመችም ብሎ ማማከኛ ቢሰጥ የማያስወቅሰው ሰው ቢኖር ዶ/ር ቤል ነበሩ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ብቻቸውን ሆነው

የሚያሳልፉትን ጊዜ ከዕለት ተግባራቸው ሀቢይና ዋነኛው አድርገው ነበር የሚቆጥሩት። በየማለዳው ስለመጸለያቸው ለሰው ሲያሳውቁ (ወይም ሲመኩበት) ማንም ባይሰማም፣ አንዳንድ ጊዜ የመዝሙረኛውን ቃል ይጠቅሱ ነበር፣ "እግዚአብሔር ሆይ አንተ አምላኬ ነህ፤ አንተን ከልቤ እሻለሁ" (መዝ 63፥1)።

ለዶ/ር ቤል ጸሎት ማለት ዕለታቸውን የሚያሳርጉበት የጥድፊያ ዐረፍተ ነገር ወይም አንዳች ፊትና ሲጋረጥባቸው የሚያደርሱት የደቂቃ ልመና አልነበረም። ይልቁን መላ ሕይወታቸውን የሚገዛ የሥርክና የየቅዕበት ተግባር ነበር። በየዕለቱ በእግዚአብሔር ፊት የሚቀርቡበት ደስታ የሰፈነበት ልምምድ ነበር።

የፀሎት ልዩ መብት

እንደ አለመታደል ሆኖ ግን ለብዙዎች ጸሎት ሸክም እንጂ ደስታ አይደለም። መጸለይ ሲሳናቸው፣ የበደለኝነት ስሜት ይጫናቸዋል፤ ለመጸለይ ሲሞክሩ ደግሞ በተገቢው መንገድ እያደረጉት እንደሆነ እርግጠኞች አይሆኑም። ወይም ደግሞ ጸሎታቸው ሕይወት አልባና አሰልቺ፣ በልጅነት የተማሩትን እቡነዘበስማያት ከመደጋገም ያላለፈና ልብና አእምሯቸውን የማይዘልቅ ልማድ ይሆንባቸዋል።

ጸሎት ግን እንደዚህ መሆን የለበትም። ጸሎትን ሸክም ሳይሆን ልዩ መብት አድርገን ማየት አለብን። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ኅብረት ማድረግ ስለሚፈልግ በጸጋው የሰጠን ልዩ መብት ነው። አስታውሱ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተው ከእግዚአብሔር የለየንን የኃጢአት ግድግዳ ለማፍረስ ነው፤ ሕይወታችንን ለእርሱ ስንሰጥ ከእግዚአብሔር ጋር ግላዊ ግንኙነት መመሥረት እንጀምራለን። እንደ እውነቱ ከሆነ ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎት መነጋገር የምንችለው ክርስቶስ በመስቀል ላይ ለእኛ ስለሞተልን ነው።

የማንኛውም ህብረት እንኳር ባህርይ ተግባቦት ነው። በሰዎች ደረጃ (ልኬት) ይህ እውነት መሆኑ እሙን ነው፤ እርስ በርሳቸው ቃል ተለዋውጠው የማያውቁ ሰዎች ወዳጃሞች ናቸው ቢሉ ይታመናሉ? ከዚህ በገዘፈ ሁናቴ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ህብረት የጠበቀ ተግባቦትን ያጠቃልላል። ይህም አንዳንዴ ከእርሱ ጋር እንዲሁ መነጋገር ብቻ ሳይሆን የራሳችንን ውስጥና ነገሬ የምንለውን

ጉዳይ ይዘን ለእርሱ ማካፈልና መግለጽ ማለት ነው። ክርስቶስ የመንግሥተ ሰማያትን በር ስለከፈተልን "ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ" (ዕብ 4፥16)።

ጸሎት ምንድነው?

ከእግዚአብሔር ጋር ወዳጅነታችንንና ተግባቦትን ያጠቃልላል፣ ያም ማለት ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር እኛን ይናገራል፤ በጸሎት ደግሞ እኛ እግዚአብሔርን እናነጋግረዋለን። ሁለቱም የግድ አስፈላጊ ናቸው። ሁለቱም እኛ እርሱን እናውቀው ዘንድ ከእርሱ የተሰጡን ስጦታዎች ናቸው። ጸሎት ልክ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር የተሰጠን ስጦታ ነው፤ በፀሎት ከእርሱ ጋር የመነጋገር ልዩ መብት የሰጠን ስለሚወደንና ከእኛ ጋር ኅብረት ማድረግ ስለሚፈልግ ነው። ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፦ "በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም ሆኖአል፣ አብ ሊሰግዱለት እንደነዚህ ያሉትን ይሻልና" (ዮሐ 4፥23)። ይህ ነገር ይታሰባችኋል? እግዚአብሔር የኛን ኅብረት ይፈልጋል።

በጸሎት ብርታት ይገኛል

መጸለይ የሚያስፈልገን ለምንድነው? ምክንያቱ ይህ ነው፤ የክርስትና ሕይወት ጉዞ ስለሆነ ነው፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ኃይልና ምሪት ለመንገዳችን እንደ ስንቅ ያስፈልገናል። እነኚህን ከምናገኝባቸው መንገዶች አንዱ ጸሎት ነው። እግዚአብሔር በራሳችን ጉልበት እንድንፍጨረጨር አይተወንም። ይልቁንም "በገዛ ክብሩና በበጎነቱ የጠራንን እርሱን በማወቅ ለሕይወትና ለእውነተኛ መንፈሳዊነት የሚያስፈልገንን ሁሉ የመለኮቱ ኃይል ሰጥቶናል" (2ጴጥ 1፥3)። እግዚአብሔር ከሰጠን አስፈላጊ ነገሮች መካከል ጸሎት አንዱ ነው።

እግዚአብሔርን ትርጉም ባለው መንገድ ያገለገሉ ወንዶችና ሴቶች በሙሉ የጸሎት ሰዎች ነበሩ። ጸሎት የማያውቅ ክርስቲያን ራሱን የሚቃረን ነው፤ ምነው ቢባል ከዋጀን ጌታ ጋር ኅብረት መናፈቅ ስላለብን ነው። በሞላ በመጽሐፍ ቅዱስና በቤተክርስቲያን ታሪክ፣ እግዚአብሔር በኃይል የተጠቀመባቸውና ታላቅ ተዕለና ያመጡ ሰዎች የጸሎት ሰዎች ነበሩ።

ከሁሉም በላይ ኢየሱስ ራሱን ምሳሌ በማድረግ የጸሎትን አስፈላጊነት አሳይቶናል:: መላው አገልግሎቱ በጸሎት የተሞላ ነበር። በአንድ ወቅት፣ "ማለዳም ገና ጎሕ ሳይቀድ ኢየሱስ ተነሥቶ ከቤት ወጣ፤ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራም ሄዶ ይጸልይ ጀመር" (ማር 1፥35):: በሌላ ጊዜ ደግሞ፣ "ኢየሱስ በአንድ ስፍራ ይጸልይ ነበር፤ ፀሎቱንም እንደጨረሰ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ መጸለይን አስተምረን አለው።" (ሉቃ 11፥1):: ቀጥሎም ለዘመናት በርካታ ክርስቲያናት የጸለዩትን የአቡነዘበሰማያት ጸሎት አስተማራቸው:: የሞቱ ቀን ሲቃረብ፣ ከኢየሩሳሌም ቅጥሮች ውጪ በሚገኝ የጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ ሄዶ መጸለይ ጀመረ፤ "እጅግ ተጨንቆም በብርቱ ይጸልይ ነበር፤ ላቡም እንደ ደም ነጠብጣብ ወደ ምድር ይፈስ ነው" (ሉቃ 22፥44):: በመስቀል ላይ ሆኖ የጸለየው የመጨረሻ ጸሎት፣ "አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ" (ሉቃ 23፥46) የሚል ነበር:: የእግዚአብሔር ልጅ በምድር በኖረበት ወቅት ጸሎት እንደ እስትንፋስ የሚያስፈልገው ከነበረ፣ ለኛማ ምንኛ የበለጠ ያስፈልገን ይሆን?

ፍላጐታችንን ለእግዚአብሔር ማቅረብ

አንድ ወጣት በቅርቡ፣ "ጸሎት አስፈላጊ የሆነበት ምክንያት አይታየኝም፤ እግዚአብሔር ምን እንደሚያስፈልገን ያውቃል:: ስለዚህ መናገር ምን ያስፈልገኛል?" ሲል ጻፈልኝ::

እስከተወሰነ ደረጃ አባባሉ እውነትነት አለው:: እግዚአብሔር ሉዓላዊ በመሆኑ ስለእኛ ሁሉን ያውቃል፣ "አባታችሁ ከመለመናችሁ በፊት ምን እንደሚያስፈልጋችሁ ያውቃልና" (ማቴ 6፥8):: ያሁንና እግዚአብሔር ለራሳችንና ለሌሎች እንድንጸልይ አዞናል፤ ወደ እርሱ ስንጸልይ ብቻ ሁል ጊዜ ምላሽ ይሰጠናል:: ይህ በምድር ቆይታችን ሙሉ በሙሉ ልንገነዘባቸው ከማንችላቸው ምስጢራት አንዱ ነው::

እግዚአብሔር ከሰጠን እጅግ የሚያጽናኑን የተስፋ ቃሎች አንዱ ፍላጐቶቻችንንና ሸክሞቻችንን ሁሉ ወደ እርሱ ይዘን ብንቀርብ የሚሰማን መሆኑ ነው:: የከበደህን ነገር በእግዚአብሔር ላይ ጣል፣ እርሱ ደግፎ ይይዝሃል፣ ለጻድቁም ለዘላለም ሁከትን አይሰጠውም" (መዝ 55፥22):: መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪ፣ "የጻድቅ ሰው ጸሎት ኃይል አለው፤ ታላቅ ነገርም ያደርጋል" (ያዕ 5፥16) ይላል:: ወደ አፍሪካና ሕንድ ለአገልግሎት በሄድንባቸው ጊዜያት የማይረሳኝ ነገር በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በየማለዳ

በሚያደርጉት የጸሎት ኅብረት መካፈል ነበር:: ሰዎች እንዲህ በጋለ ልብ ሲጸልዩ ገጥሞኝ አያውቅም፤ በዚህ ሁኔታ የሚጸልዩት ፀሎት ታላቅ ነገር የማድረግ ኃይል እንዳለው ስለሚያውቁ ነው:: የእግዚአብሔር ቃል ጸሎታችን እንደሚሰማ በበርካታ ተስፋዎች የተሞላ ነው፤ በተደጋጋሚም ሸክማችንን ይዘን ወደ እርሱ እንድንቀርብ ይነግረናል::

በርግጥ፣ እግዚአብሔር የሚጐተጐተን የራሳችንን ጉዳዮችና አቤቱታዎች ብቻ ሳይሆን ስለሌሎች የምልጃ ፀሎት ጭምር ወደ እርሱ እንድናመጣ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ፣ ከምስጋና ጋር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለማንኛውም ነገር አትጨነቁ:: ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም፣ ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል" (ፊል 4፥6-7):: ጳውሎስ ብዙ ጊዜ አማኞች እንዲጸልዩለት ይጠይቃቸው ነበር፤ "ወንድሞች ሆይ፤ ስለእኛ ደግሞ ጸልዩ" (1ተሰ 5፥25):: ምድራዊ አባት ልጆቹ ልመናቸውን ይዘው ወደ እርሱ እንዲመጡ እንደሚፈልግ ሁሉ፣ ሰማያዊ አባታችንም እንደዚሁ እንድናደርግ ይፈልጋል::

ምስጋናና ውዳሴ

ቀደም ሲል የጠቀስኩት ወጣት እንደጻፈው፣ "እግዚአብሔር እኔ የምፈልገውን ሁሉ ያውቃል" ሆኖም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ያለብን የሚያስፈልገንን ለመጠየቅ ብቻ ከሆነ፣ ጸሎታችን በራስ ወዳድነት ልመና ላይ የተመሠረተ ይሆናል:: ሀሳቡ የሚያንቀጠቅጠን ቢሆንም፣ እግዚአብሔርን አንድ ነገር ሲያስፈልገን ብቻ አቤቱታ ከምናቀርብለት ካንድ የከበረ ሰው ትንሽ አስበልጠን ልናስበው እንጀምራለን:: እግዚአብሔር ግን ከዚህ በላይ ብዙ በላይ ትልቅ ነው:: እስታውሱ፤ *እኛ የእግዚአብሔር ሎሌዎች ነን እንጂ፣ እርሱ የእኛ ሎሌ አይደለም"::*

እውነተኛ ጸሎት የሚጀምረው እግዚአብሔርን በእውነተኛ ማንነቱ መመልከት ስንጀምር ነው፤ ውዳሴ የጸሎታችን መደበኛ አካል መሆን ያለበትም ለዚህ ነው:: እግዚአብሔርን ስናወድስ ትኩረታችን በእርሱ ላይ እንጂ በእኛ ላይ አይሆንም:: ብዙዎቹ የመዝሙረ ዳዊት ክፍሎች የውዳሴ ጸሎቶች ናቸው፤ ምስጋና የሚለው ቃሉ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ከ200 ጊዜ በላይ ጥቅም ላይ መዋሉ ያለ ምክንያት አይደለም:: የጌታ ጸሎት የሚጀምረው

በውዳሴ ነው፣ "በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ" (ማቴ 6፥9)። ጳውሎስ የኤፌሶንን መልእክት የሚጀምረው እንዲህ በማለት ነው፣ "በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ በክርስቶስ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ አባት ይባረክ" (ኤፌ 1፥3)።

በእግዚአብሔር ላይ እንድናተኩር የሚያደርገን ሁለተኛው የጸሎት ደርዝ ምስጋና ነው፤ ይህም ከውዳሴ ጋር በቅርብ የተዛመደ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "በምስጋና ወደ ደጆቹ፣ በውዳሴም ወደ አደባባዮቹ ግቡ" (መዝ 100፥4)።

ምስጋና ማቅረብ ያለብን ለምንድነው? አንዱ ምክንያት ሁሉም ነገር ከእግዚአብሔር ስለሚገኝ ነው። "በጎ ስጦታና ፍጹም በረከት ሁሉ ከላይ ከሰማይ ብርሃናት አባት ይወርዳሉ" (ያዕ 1፥17)። ስኬቶቻችንም እንኳን በእኛ ምክንያት የተገኙ ናቸው ብለን ልንቆጥር አይገባም። ችሎታ የሰጠን፣ ሁኔታዎችን ምቹ ያደረገልን ጥረታችንን የባረከ እርሱ ነው። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል "ቸር ነውና፣ እግዚአብሔርን አመስግኑ፣ ምሕረቱም ለዘላለም ነውና" (መዝ 106፥1)። በተጨማሪም፣ "በማናቸውም ሁኔታ አመስግኑ፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእናንተ ይህ ነው" (1ተሰ 5፥18)። እግዚአብሔር ስላደረገላችሁ ሁሉ ቆም ብላችሁ ካመሰገናችሁ ምን ያህል ጊዜ ሆኖአችኋል?

ኀጢአታችንን መናዘዝ

ፍላጐቶቻችንን ወደ እርሱ ማቅረብ ... ምስጋናና ውዳሴ ለእግዚአብሔር ማቅረብ ... እነዚህ ዋናኛ የጸሎት አንኳሮች ናቸው። ግን ሌላ አስፈላጊ ነገርም አለ፤ ይህም ኃጢአታችንን መናዘዝ ነው።

ከዚህ ቀደም ልባችሁን ለኢየሱስ ከፍታችሁ የማታውቁ ከሆነ በቅድሚያ ማቅረብ ያለባችሁ ጸሎት የንስሐ ጸሎት ነው። ኃጢአተኝነታችሁን ተገንዝባችሁ ከመንገዳችሁ፣ ለመመለስ መወሰናችሁን ለእግዚአብሔር ንገሩት፣ ቀጥሎም ክርስቶስ በእምነት ኃጢአታችሁን እስወግዶ የሕይወታችሁ ጌታና አዳኝ እንዲሆን ጠይቁት፣ እርሱም ጥያቄአችሁን ያከብራል። "በእርሱ የሚያምን ሁሉ በስሙ የኃጢአት ስርየት ይቀበላል" (የሐዋ 10፥43)። ይህ በንስሐና በእምነት ወደእርሱ ለሚመለሱ ሁሉ፣ የእግዚአብሔር

የተስፋ ቃል ነው። ታዲያ ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ለመስጠት ለምን ሰዛብ አስባብ ታቀርባላችሁ?

ይሁንና ክርስቶስን እውቀንም እንኳን፣ በደል ስለምንፈጽም ራሳችንን ለማንጻትና ለመታደስ ወደእርሱ መምጣት ያስፈልገናል። ኃጢአት እንደሠራችሁ ስታውቁ፣ መስታችሁን ተናዛችሁ ይቅርታውን ከመፈለግ ምንም ነገር ኀፍረት፣ የጥፋተኝነት ስሜት፣ ትዕቢት፣ ፍርሃት ወይም ሌላ ነገር እንዳያቅባችሁ አትፍቀዱለት። መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያቀርብልን ታላላቅ ተስፋዎች አንዱ በ1ዮሐ 1፥9 የሚገኘው ነው፣ "ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን፣ ከዐመፃ ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጻድቅ ነው።" የእግዚአብሔርን ይቅርታ እሹ፤ ቀጥሎም የመዝሙረኛውን ጸሎት የራሳችሁ አድርጉት፤ አምላኬ ሆይ፦ "ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፣ ቀና የሆነውንም መንፈስ በውስጤ አድስ" (መዝ 51፥10)።

ጋሬጣዎችን ማስወገድ

የፀሎትን አስፈላጊነት ተገንዝበንም እንኳን መጸለይ ቀላል ላይሆንልን ይችላል። ምክንያቱ ምንድነው? የጸሎት እንቅፋቶችስ ምንድናቸው? የፀሎት እንቅፋቶች ብዙ ሲሆኑ ዋናዎቹ ምክንያቶች የሥርዓት (የራስ መግዛት) አለመኖር፣ ያልተናዘዝነው ኃጢአት፣ የእግዚአብሔር ርዳታ እንደሚያስፈልገን አለመገንዘብ፣ ለሌሎች ሰዎች ደንታ ማጣት፣ ጸሎታችን ስለመሰማቱ መጠራጠርና ወይም ደግሞ በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ እንደምንችል ዋስትና ማጣት ናቸው። ምክንያቱ ምንም ይሁን ለእርሱ እና ከእርሱ ጋር የጠበቀ ኅብረት እንዲኖራችሁ ረሃቡንና ናፍቆቱን እግዚአብሔር እንዲሰጣችሁ ጠይቁት። በመቀጠልም፣ ከጸሎት የሚያቅባችሁ ምን እንደሆነ እውነቱን በመጋፈጥ እግዚአብሔር እንዲረዳችሁ ጠይቁት።

ለብዙዎች ግን፣ ውጤታማ የጸሎት ሕይወት እንዳይኖራቸው ያገዳቸው እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው ያለማወቅ ስሜት ነው። አንድ ሰው በቅርቡ እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፣ "መጸለይ እንደሚያስፈልገኝ አውቃለሁ፤ ግን ይህን እንዴት ማድረግ እንዳለብኝ አላውቅም፣ ለመጸለይ ብሞክር እግዚአብሔርን የማሰዝነው ይመስለኛል።"

እግዚአብሔር ግን እንደ ሕጻናት የምናደርጋቸው ጥረቶች እንኳን ያስደስቱታል። በጨቅላነታችሁ መናገር አትችሉም ነበር። ቆም ሆኖ የመጀመሪያ ቃላችሁን እንዳትማሩና ቀስ በቀስ እጫጭር

ዐረፍተ ነገሮች ከመናገር አልከለከላችሁም። ለእናትም ይሁን ለአባት ልጃቸው ለመናገር ሲንተባተብ ከመስማት የበለጠ አስደሳች ነገር እንደሌለ፣ የናንተ ጥሪት ለእግዚአብሔር ደስታ ይፈጥርለታል። ክርስቶስን ስታውቁ የእግዚአብሔር ልጆች ስለምትሆኑ ጸሎታችሁን ይቀበላል። እርሱ ግድ የሚለው ቃል ማለካታችን ሳይሆን የልባችን ሁኔታ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ አትንቅም" (መዝ 51፥17)። አስታውሱ፤ ጸሎት ማለት ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ነው።

ስመጸለይ መለማመድ

ጸሎትን የዕለት ሕይወታችሁ አካል ልታደርጉ የምትችሉት እንዴት ነው? ለእኔ ትልቅ እገዛ የሆኑኝን ስድስት መመሪያዎች ልጠቁማችሁ።

በቅድሚያ፣ ቀና ልቦና ይኑራችሁ። ጸሎት በእግዚአብሔር ላይ ተደጋፊነታችንን የምናውጅበት ነው። መጸለይ የምንችለው በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ እንዳለብን ተረድተን፣ ልመናችንን ሰምቶ እንደፈቃዱ እንደሚመልስልን ስንተማመንበት ነው። በቅርቡ በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ወቅት ለንደን በቦምብ ስትደበደብ የሚያሳይ ጥናታዊ ፊልም ተመልክቼ ነበር። በፕሮግራሙ ላይ የቀረበው አንድ ሰው፣ ቦምቦቹ መጣልሲጀምሩ በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ መጸለይ እንደጀመረ ተናገረ። ብዙ ሰዎች በሕይወት ዘመናቸው ስለእግዚአብሔር አንድም ቀን ሳያስቡ ኖረው ድንገት መወጣት የማይችሉት አጣብቂኝ ውስጥ ሲገቡ የድረስልኝ ጩኸት ያቀርባሉ። ይህን ሲያደርጉም በደበዘዘ ሁኔታም ቢሆን በእርሱ ከመደገፍ መውጣት እንደማይችሉ መገንዘባቸው ነው።

በትዕቢት የተሞላ፣ ለራሱ አላንስም ባይ ሰዎች ከቶም ስለ መጸለይ ማሰብ አይፈልጉም፣ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እገዛ እንደሚያስፈልጋቸው ስለማያምኑ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ "እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ያሰጣል" በማለት ያስታውሰናል (1ኛጴጥ. 5፡5)።

ሁለተኛ፣ በፀሎታችሁ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አሹ። እግዚአብሔር ማናቸውንም ጉዳዮቻችንን በፀሎት ወደርሱ

እንድናመጣና ባለማቋረጥ እንድንፀልይ ይፈልጋል። ነገር ግን ስለፈቃዱ የተሟላ ዕይታ (ሥዕል) አይኖረንም፣ እንዳንዴ የማይገቡንን ወይም የተሳሳቱ ነገሮችን እንጠይቃለን። ኢየሱስ አንድ ጊዜ ደቀመዛሙርቱን፣ "የምትለምኑትን አታውቁም" (ማር 10፥38) በማለት ወቅሷቸዋል። ያዕቆብም፣ "ትለምናላችሁ፣ በምኞቶቻችሁም ትከፍሉ ዘንድ በክፉ ትለምናላችሁና አትቀበሉም" (ያዕ 4፥3) በማለት ጽፏል። ከሁሉ በላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲሆን ፀልዩ፤ "ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን" (ማቴ 6፥10)።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት እናውቃለን? በዚህ መጽሐፍ በምዕራፍ 24 ይህንን በጥልቀት እናያለን፣ በዚህ ሥፍራ ግን እግዚአብሔር ፈቃዱን እንድናውቅ የሚያደርገውና የሚገልጥልን በቃሉ (በመጽሐፍ ቅዱስ) እና በመንፈስ ቅዱስ ምሪት አማካይነት መሆኑን ልብ እንበል። በምትፀልዩበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አሹ፣ እንድታውቁም ይረዳችኋል።

ሦስተኛ፣ ሁሉን ነገር በጸሎት ለእግዚአብሔር አቅርቡ። እግዚአብሔር ይወደናል፣ እርሱ ስለማንኛውም የሕይወታችን ዝርዝር ጉዳይ፣ ትልቅም ይሁን ትንሽ፣ ያስባል። ስለጥቃቅን ነገሮቻቸው የጸለዩ ወጣቶችን አውቃለሁ - ነገር ግን እነዚህ ወጣቶች ስለ ኮሌጃቸው ምርጫ ወይም ስለ ሥራቸው፣ ወይም ስለ ወደፊት የትዳር ጓደኛቸው አልፀለዩም። በሌላ በኩል ደግሞ በሕይወታቸው ቀውስ ባጋጠማቸው ጊዜ ብቻ የፀለዩ ሰዎችንም አውቃለሁ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "በነገር ሁሉ ... በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ" (ፊልጵ 4፥6)።

አራተኛ፣ በማንኛውም ጊዜና ሁኔታ ውስጥ መፀለይን ተለማመዱ። በቀን ውስጥ ከእግዚአብሔር ጋር በፀሎት ስምታስልፉበት ጊዜ ምንም መተኪያ የለውም። በየዕለቱ በመኪና ውስጥ ወይም በወንበር ላይ ስንቀመጥ፣ በምግብ ማብሰያ ክፍል ውስጥ ስንሠራ፣ ከሰዎች ጋር በስልክ ስንነጋገር እንኳን በፀሎት ስሜት ውስጥ ልንሆን እንችላለን። መጽሐፍ ቅዱስ "ባለማቋረጥ ፀልዩ" (1ተሰ 5፥17) ይለናል። ነቢዩ ዳንኤል እግዚአብሔርን ከማምለክ ማቋረጥን እምቢ ብሎ ሕይወቱ በአደጋ ውስጥ በነበረ ጊዜ፣ "ወደ ቤቱ ገባ፣ ... ቀድሞም ያደርግ እንደነበረ በየዕለቱ ሦስት ጊዜ በጉልበቱ ተንበርክኮ በአምላኩ ፊት ጸለየ" (ዳን 6፥10)።

አምስተኛ፣ ስለ ውጤቱ በእግዚአብሔር ተማመኑ፡፡ ሰዎች በተደጋጋሚ ከሚጠይቁኝ ጥያቄዎች አንዱ ስለማይመለሱ ፀሎቶች ነው፡፡ አንድ ሰው ፍርጥ አድርጐ "እግዚአብሔር ደንቆሮ መሆን አለበት" በማለት ጽፎልኛል፡፡ ሌላው ሰው ደግሞ "የኔ ፀሎቶች ከቶ ከጣሪያ በላይ የማይወጡ ናቸው" ብሏል፡፡ ነገር ግን እግዚአብሔር ለኛ የተሻለው (የሚሻለው) ምን እንደሆነ ያውቃል፣ እናም ስለ ጸሎታችን ውጤት በርሱ መተማመናችንን ልንለማመድ ይገባናል፡፡ አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ለአንድ ለሆነ ነገር በምንጠይቀው ጊዜ "አዎን" ይላል (ይፈቅዳል)፡፡ ነገር ግን አንዳንዴ "ቆይ" ይሆናል መልሱ፣ ወይም "አይሆንም" የሚል ይሆናል፡፡ አንዳንዴም ደግሞ መልሱ "ባትረዳኝም እንኳን በኔ ታመን" የሚል ይሆናል፡፡

የባለቤቴ የሩት አባት፣ ዶ/ር ቤል፣ ሁልጊዜ የሚጸልይላቸውን ሰዎች ዝርዝር ይይዛል፡፡ ዶ/ር ቤል ከሞተ በኋላ ባለቤቴ ሩት ከአባቷ ከፀሎት ዝርዝሮቹ አንዱን አግኝታ ነበር (በፍፁም የማይነበብ ነው፣ ዶክተሮች እንዴት እንደሚጽፉ ታውቃለህ ብላ ነበር)፡፡ ነገር ግን በዝርዝሩ ውስጥ ስለልጆቻችን የነበረውን የፀሎት ሸክም ጽፎ ነበር፡፡ ዶ/ር ቤል ለልጆቻችን ወደ እግዚአብሔር ያቀርብ የነበረው ፀሎት መልስ የመጣው እርሱ ከሞተ ከአምስት ዓመት በኋላ ነበር፡፡ ይህ እግዚአብሔር ጸሎትን በታማኝነት እንደሚመልስና በኛ ጊዜ ሳይሆን በራሱ ጊዜ እንደሚሠራ ግልጽ የሆነ ቀስቃሽ ማስረጃ ነው፡፡

በመጨረሻ፣ ማድመጥን ተለማመዱ፡፡ መፀለይ ማለት ለእግዚአብሔር መንገር ነው፣ ነገር ግን አንዳንዴ በፀሎት ጊዜአችን በፀጥታ ሆነን እርሱ ይናገረናል፡፡ ስለርሱ መገኘት (ህልውት) ውስጣዊ ማረጋገጫ ሊሰጠን ይችላል፣ ወይም በአንድ በተወሰነ አቅጣጫ ይመራናል፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ፣ "በትዕግሥትህ ጸንተህ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለማየት ተጠባበቅ" (መዝ 37፥7) ይላል፡፡

ዛሬ፣ ፀሎትን የሕይወታችሁ ማዕከላዊ በማድረግ ጀምሩ፡፡ የኢየሱስን ምሳሌነት በመገንዘብ ፀልዩ፡፡ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ስለሆነ ፀልዩ፡፡ ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር አባት እንድንደርስ ስለሞተ ጸልዩ፡፡ እግዚአብሔር ምስጋናና ውዳሴአችሁን ስለሚፈልገው ጸልዩ፡፡ የርሱ ምህረት፣ ማንፃት፣ ምሪትና ጥበቃ ስለሚያስፈልጋችሁ ፀልዩ፡፡ ሌሎች ሰዎች ጸሎታችሁን ስለሚፈልጉ ፀልዩ፡፡ ከሁሉ በላይ እግዚአብሔር በዘረጋላችሁ በዚህ የሕይወት ጉዞ እርሱ የእናንተን ህብረት ስለሚፈልግ፣ እናንተም የርሱ ህብረት ስለሚያስፈልጋችሁ ፀልዩ፡፡

ዐሥራ ሦስት

በአንድነት መጓዝ

ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና፡፡

(ማቴ 18፥20)

የእኛ አባልነት ለእግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ለእርስ በርሳችንም ነው፡፡

እግዚአብሔር በሰጠን በዚህ የሕይወት ጉዞ የምንጓዘው ብቻችንን አይደለም፤ ሌሎችም ከኛ ጋር እየተጓዙ ናቸው፡፡ ነገር ግን ባንድ ውድድር ወይም በማራቶን ሩጫ እንደሚሆነው ለማሸነፍ እርስ በርሳችን እየተወዳደርን አይደለም፣ ወይም ደግሞ ከሌሎች ቀድሞ ለመግባት እየሞከርን አይደለም፡፡ በዚህ ጉዞ ደስታዎቻችንን እየተከፋፈልን፣ ሸክሞቻችንንና የልብ ስብራቶቻችንን እየተሸካከምን ባንድነት እየተጓዝን ነው፡፡ አንዳንዶች ቢደናቀፉ፣ በእግሮቻቸው እንዲቆሙ እናግዛለን፤ አንዳንዶች አቅጣጫ ቢለውጡ፣ እንዲመለሱ እንጐተጉታለን፡፡ በዚህ ጉዞ ላይ ያለን ሁላችን ባንድ ቤተሰብ - የእግዚአብሔር ቤተሰብ - ውስጥ ያለን ወንድሞችና እህቶች ነን፡፡

ይህ ቤተሰብ አዲስ ኪዳን "ቤተክርስቲያን" ብሎ የሚጠራው ነው፡፡ ቤተክርስቲያን ሲባል በጭራሽ አንድ የተወሰነ ሕንፃ ወይም ማኅበረ-ምዕመናን ማለት አይደለም፣ ነገር ግን የኢየሱስ ክርስቶስ የሆኑ ሁሉ መንፈሳዊ ህብረት ማለት ነው፡፡ የኢየሱስ ክርስቶስ ስንሆን፣ የርስ በርሳችንም እንሆናለን፤ ለክርስቶስ ሕይወታችንን ከሰጠን ለርስ በርሳችንም የተሰጠን ነን፡፡ ምክንያቱ ቀላል ነው፣ አንዳችን ለሌላው እናስፈልጋለን፡፡ "ቤተክርስቲያን" ብለን የምንለው

ቃል አስፈላጊነቱ ተጠቅሶ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከአንድ መቶ ጊዜ በላይ ተገልጿል::

በዓለም ዙሪያ ሁሉ

በ1959 አንድ ወዳጄ ወደ ሞስኮ በሚያደርገው ጉዞ ላይ እኔና ግራዲ ዊልሰን የተባለ ጓደኛዬ አብረነው እንድንሄድ ጋበዘን:: የሶቪየት ኅብረት ባለሥልጣኖች እንድሰብክ ስለማይፈቅዱልኝ እኔ የምሄደው በቱሪስት ቪዛ ነበር:: ወደ ሞስኮ ደርሰን ከአየር ማረፊያው የኢሚግሬሽን ሠራተኛ ዘንድ ቀርቤ ፓስፖርቴን ለስጣት ተናድጄ ነበር:: ፓስፖርቴን በጥንቃቄ ካየችው በኋላ፣ በአካባቢዋ ማንም እንደሌለ በማረጋገጥ፣ ብሩህ ፈገግታዋን ለገሠችኝና በዝግታ በጣቷ ወደ ሰማይ አመልክታ ክርስቲያን "ባንድ መንገድ" የሚል ምልክት አሳየችኝ:: ክህደት በነገሠባት በሶቪየት ኅብረት ውስጥ በክርስቶስ አማኝ ነበረች::

ከብዙ ቀናት በኋላ፣ ዓመታዊ የድል ቀናቸውን ለማክበርና በዓሉን ምክንያት በማድረግ የአበባ ጉንጉኖችን የሚያስቀምጡትን ሰዎች ለመመልከት በክሬምሊን ግንብ አጠገብ ከተሰበሰበው ብዙ ሕዝብ መካከል ቆሜ ነበር:: አንድ በውትድርና አገልግሎቱ በደረቱ ላይ ብዙ ሜዳሊያ ያደረገ ሰው በፀጥታ ተጠግቶኝ ቆመ:: አንድም ቃል ሳይተነፍስ ከአግሮቻችን በታች በአፈር ላይ ከመጠሚው የቀረውን እንጥፍጣፊ በማንጠባጠብ መስቀል ሣለ:: ይህ ሰው በክርስቶስ አማኝ ነበር::

በዚሁ የጉብኝቴ ወቅት ካረፍኩበት ሆቴል ውጭ አንድ አውቶቢስ መንገደኞችን እያወረደ ቆሜ ነበር፣ ዝናብ እያካፋ ነበር:: በአውቶቡስ ውስጥ የነበረች አንዲት ሴት በቀጥታ ወደኔ ስትመለከት ምናልባት በአለባበሴ የውጭ ሰው መሆኔን አውቃ ይሆናል ብዬ ነበር:: ከዚያም ሆን ብላ በካፊያው ምክንያት በወረዛው በአውቶቡስ መስታወት ላይ የመስቀል ምልክት ነደፈች:: እኔም ራሴን ነቀንቅኩና ፈገግ ብዬ ምልክቷን አከበርኩላት:: ምንም ባንነጋገርም፣ በክርስቶስ የተነሣ ከርሷ ጋር የጋራ ውል (ስምምነት) እንዳለን ተሰማኝ::

እነዚያ በሞስኮ ያየኋቸው ሦስት ሰዎች ከሌሎች አማኞች ጋር ግንኙነት ነበራቸው? ወይስ ብዙዎች በነዚያ በክፉ ቀኖች እንደነበሩ ተለይተው ለብቻ ለብቻ ናቸው? በርግጥ፣ ይህንን የማውቅበት ምንም መንገድ የለኝም:: ነገር ግን ከሌሎች

ክርስቲያኖች ጋር ለሚኖራቸው ግንኙነት እንደጓጉ አውቃለሁ፤ ያለበለዚያ እምነታቸውን በተመለከተ ለኔ ምልክት ባላሳዩኝ ነበር::

በሞስኮ ጉብኝቴ ወቅት በከተማው ውስጥ በሚገኝ በሶቭየት ባለሥልጣኖች በተፈቀደለት በባፕቲስት ቤተክርስቲያን ሦስት ፕሮግራሞችን ተሳትፌአለሁ:: በሦስቱም ጊዜዎች ከኋላ ተቀምጬ ነበር፣ እያንዳንዱ የስብከት ጊዜ ሁለት ሰዓት የፈጀ ከመጽሐፍ ቅዱስ ስብከት (በተንሾከሾከ ትርጉም) በሁለቱ ፕሮግራሞች ሰምቻለሁ:: (ከሃያ አምስት ዓመታት በኋላ ግን በዚህ ቤተክርስቲያን ለመስበክ ልዩ መብት አግኝቻለሁ::) በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች በባለመደገፊያ አግዳሚ ወንበሮች ሞልተው ነበር፣ በሚወብቅ ሙቀት ውስጥ በመተላለፊያ መንገዶች ሁሉ ሰዎች ተጨናንቀው ነበር፣ ከቤቱም ውጭ ብዙዎች ችብችብ ብለው ተሰጥተው ያደምጡ ነበር:: በክርስቶስ ያላቸውን የእምነት ጥልቀት መጠንና የእግዚአብሔርን ቃል ለማዳመጥ ያላቸውን ጉጉት በአንድ ዕይታ ከፊታቸው ማንበብ (መረዳት) ይቻላል:: መከራዎችና ስጋቶች እሉባቸው፣ ቤተክርስቲያን ማለት ለነርሱ ሸክም ሳትሆን ደስታ ነበረች::

ለብቻ አይደላችሁም

በዓመታት ውስጥ በሕይወት ዘመኔ በጣም ከታደልኩባቸው ጉዳዮች አንዱ በብዙ ልዩ ልዩ የዓለም ክፍሎች ከክርስቲያኖች ጋር ለመገናኘት የመብቃት ዕድሌ ነው:: ልዩ ልዩ ዘር ልንሆን እንችላለን ወይም የተለያየ ቤተ እምነት ወይም ባህል ሊኖረን ይችላል:: ነገር ግን ከሰዎች ገደብ የሚያልፍ አንድ ነገር የጋራ እንዳለን ባለማወላወል ተገንዝበናል፣ ሁላችንም የክርስቶስ ነን:: እኔ እንደተረዳሁት፣ እግዚአብሔር በየቦታው በፍጹም በማይመች ቦታ እንኳን - ሰዎች አሉት፤ በክርስቶስ ካለን እምነት የተነሣ በመንፈስ አንድ ሆነናል::

እንደ ግለሰብ ወደ እግዚአብሔር እንመጣለን፤ እያንዳንዳችን በየግል ራሳችንን ለክርስቶስ እንሰጣለን:: በወላጆቻችን እምነት ወይም እኛ ወጣቶች በነበርንበት ጊዜ ሌሎች ስለ እኛ በሠሩልን፣ ወይም በቤተክርስቲያን አባልነታችን (እነዚህ ነገሮች ጠቃሚ ቢሆኑም) ልንደገፍ አንችልም:: እያንዳንዳችን በየግል ኢየሱስን እንደምንታመነውና ጌታና አዳኝ አድርገነው እንደምንከተለው መወሰን አለብን::

ነገር ግን እኛ ግለሰብ አማኞች ብቻ አይደለንም:: በእግዚብሔር ዓይን ፊት ሁላችንም ደግሞ የአንድ አካል ብልቶች ነን፤ የክርስቶስ አካል ብልቶች ነን:: አካሉም "ቤተክርስቲያን ነች" (ቆላ 1፥24):: ባህታዊ (ብቸኛ) ክርስቲያን መሆን ማለት መቃረን ማለት ነው፣ ምክንያቱም እኛ እያንዳንዳችን የሙሉ አካል ብልቶች ስለሆንን ነው:: ልክ አንድ ወንድም ወይም እንዲት እህት ከቤተሰብ መካከል በሚነጠለብት ጊዜ አንድ ችግር በመኖሩ ምክንያት እንደሆነ ሁሉ ክርስቲያኖችም ከአማኞች ጋር ስመሆን ወይም ለመሥራት በሚቃወሙበት ጊዜ ችግር እንዳለ ያመለክታል:: እና በዚህ የሕይወት ጉዞ በአንድነት ነን፣ እግዚአብሔርም ባንድነት ክርስቲያናዊ ሕይወት እንድንኖር ይፈልገናል::

ቤተክርስቲያን ምንድን ናት?

"ቤተክርስቲያን" የሚል ቃል በምትሰሙበት ጊዜ በአዕምሮአችሁ ምን እንደምታስቡ እገረማለሁ:: ሕንፃ ነው? ቤተእምነት ነው? የተወሰነ ማህበረ ምዕመናን ነው? ወይስ ማህበራዊ ክበብ?

እነኚህ ትርጉሞች የሚናቁ ባይሆንም፣ በመ/ቅዱስ ግን "ቤተክርስቲያን" የሚለው ቃል ሁለት መሠረታዊ ትርጉሞች አሉት:: *አንደኛ፣ ቤተክርስቲያን ማለት በአጥቢያ ያሉ የክርስቲያኖች ቡድን ማለት ነው፣* ወይም በአንድ በተወሰነ ከተማ ወይም አካባቢ ያሉ ክርስቲያኖች በሞላ ማለት ነው:: ለምሳሌ፣ "በኢየሩሳሌም ባለች ቤተክርስቲያን" (የሐዋ ሥራ 8፥1) ወይም "በአንጾኪያ ባለች ቤተክርስቲያን" የሐዋ . ሥራ 13፥1) ወይም "በቆርንቶስ ላለች ለእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን" (1ቆሮ 1፥2) ሲል እናነባለን:: በአዲስ ኪዳን ውስጥ የትም ቦታ "ቤተክርስቲያን" ሕንፃ እንደሆነች የሚያመለክት አናገኝም:: (አብዛኛውን ጊዜ ክርስቲያኖች የሚገናኙት በመኖሪያ ቤቶች ውስጥ ነበረ::) በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የቤተክርስቲያን ሕንፃ ስላልነበረ ከሕንፃ ጋር አይያያዝም::

ሁለተኛ፣ ቤተክርስቲያን የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አማኞች ሁሉ ጓደኞች እንደሆኑ ያመለክታል፣ ከክርስቶስ ጋር ባላቸው ህብረት በመንፈስ የተያያዙ ማለት ነው:: ቤተክርስቲያን የአጥቢያ (የአንድ አካባቢ) ማህበረ ምዕመናን አይደለችም፤ በየቦታው ያሉትን አማኞች የምታቅፍ ነች - የሞቱና አሁን በመንግሥተ ስማይ ያሉትን ሁሉ ትጨምራለች:: እናቴ ልትሞት

በምታጣጥርበት ወቅት፣ ከክርስቶስ ጋር ለመሆን ብቻ ሳይሆን ደግሞም በሞት ተወስደው በመንግሥተ ሰማይ ካሉ ወዳጆችና ቤተሰቦች አንድ ላይ ለመሆን ትፈልግ ነበር:: የክርስቶስ ከሆናችሁ፣ በዘመናት ሁሉ ወደመንግሥተ ሰማይ የገቡ የማይታየው ትልቅ የአማኞች ህብረት አካል ናችሁ:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ክርስቶስ የቤተክርስቲያን ራስ እንደሆነ እርሱም አካሉን የሚያድን እንደሆነ" (ኤፌ 5፥23) ይነግረናል::

የእያንዳንዱ ስጦታ

መጽሐፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁ ስጦታ ነው፣ እንዲሁም መሰል ክርስቲያኖች ክርሱ የተሰጡአችሁ ስጦታዎች ናቸው:: እግዚአብሔር አንዳችንን ለሌላው ሰጥቶናል:: እግዚአብሔር እኛን ለመቅረጽ (ለማሳመር) እና በይበልጥ ክርስቶስን እንድንመስል ከሚጠቀምባቸው ዋና መሣሪያዎች አንዱ የክርስቲያኖች ህብረት ነው:: *በርግጥ፣ ከሌሎች አማኞች ጋር ንቁ የሆነ ግንኙነት ከሌለን፣ የመንፈሳዊ ሕይወታችን ዕድገት ይቀጭጫል:: መጽሐፍ ቅዱስ፣* "ብረት ብረትን እንደሚስል፣ ሰውም ባልንጀራውን ይስላል" (ምሳሌ 27፥17) ይላል:: ከሌሎች አማኞች ጋር የሚኖረን ህብረት ከእግዚአብሔር የተሰጠ ስጦታ ነው::

አንዳንድ ሰዎች ከቤተክርስቲያን ጋር ወይም ቢያንስ ቢያንስ የአጥቢያ ቤተክርስቲያን አባል በመሆን ፍላጎት ጉዳይ ችግሮች አሏቸው:: በቅርቡ አንድ ሰው፣ "አልፎ አልፎ ወደ ቤተክርስቲያን እሄዳለሁ፣ ነገር ግን በእውነት የምገልጽልህ ጉዳይ ቢኖር ወደ እግዚአብሔር የቀረብኩ የሚመስለኝ ፀሐይ ስትጠልቅ ያላትን ውበት ስመለከት ወይም በጫካ (በዛፎች) መካከል ስንሸራሸር ነው" በማለት ጻፈልኝ:: ሌላው ሰው ፍርጥ አድርጐ፣ "የእግዚአብሔር መገኘት የሚሰማኝ አየር ክሌላው ከታጨቀ ከአርጌ ቤተክርስቲያን ውስጥ ይልቅ በጎልፍ ጨዋታ (ትንሽ ሩር በዱላ እየመቱ ጉድጓድ ውስጥ የማስገባት ጨዋታ) ሥፍራ ነው" ብሎ ጻፈልኝ:: በተለይ የአንዲት ሴት ደብዳቤ፣ "ወደቤተክርስቲያን በፍፁም ሄጄ አላውቅም፣ ባለፈው ሳምንት ለመሄድ ድፍረት ተሰምቶኝ ነበር፣ ነገር ግን ማንም አላነጋገረኝም:: ስለ ቤተክርስቲያን ለምን እትገራለሁ?" በማለት የጻፈችው አሳዝኖኛል::

ለምን እችገራለሁ?

የሴትዮዋ ጥያቄ ብዙዎች፣ ክክርስቶስ ጋር ጠንካራ ቃል ኪዳን ያደረጉ እንኳን ሳይቀሩ፣ የሚጠይቁት ዋና ጥያቄ ነው። በአጥቢያ (በአንድ አካባቢ) ማህበረ-ምዕመናን አባላት ሆነን ባንድነት የተሰባሰብነው ለምንድነው? ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቢያንስ አራት ምክንያቶችን አቀርባለሁ።

አንደኛ፣ እግዚአብሔርን ለማምለክ አንድነት ያስፈልገናል። እግዚአብሔር ለምሥጋናችን ዋጋ ይሰጠዋል፣ በመሆኑም ስናመልከው እናከብረዋለን። በብሉይ ኪዳን ዘመን የእግዚአብሔር ሰዎች፣ "ወደ ደጆቹ በመገዛት ወደ አደባባዮቹም በምሥጋና ግቡ፣ አመስግኑት፣ ስሙንም ባርኩ" (መዝ 100፥4) ተብለው ታዘው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ በህብረት የምንሆነው፣ "በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ በጸጋው በልባችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ" (ቆላ 3፥16) ስለተባልን እንደሆነ ይነግረናል።

የተለያዩ ቤተክርስቲያናትን ጎብኝታችሁ ከሆነ፣ የአምልኮአቸው ሥርዓት (መንገድ) አንድ ዓይነት እንዳልሆነ ታውቃላችሁ። አንዳንዶች በአገልግሎታቸው በጣም ግልጽ አይደሉም፤ የአንዳንዶች በጣም የታወቀ ሲሆን የብዙዎች ደግሞ ከሁለቱም ያልሆነ ነው። አንዳንድ ቤተክርስቲያናት (የጌታ እራት አገልግሎትን በተመለከተ) ከሌሎች በበለጠ ሁኔታ ለቅዱስ ቁርባን ሥነ ሥርዓት ትኩረት ይሰጣሉ።

አምልኮን በተመለከተ ካንድ መንገድ በስተቀር ሌሎች ሁሉ ስህተት ናቸው ማለት ነው? በርግጥ አይደለም። የእናንተ የአምልኮአችሁ መንገድ ከሌሎች ይልቅ ለናንተ ምቹ ሲሆን ይችላል፤ ዋናው ነገር በአምልኮና በምስጋና ልባችሁን ወደ እግዚአብሔር መመለስ ላይ ነው። (ይሁን እንጂ፣ ከናንተ በተለየ መንገድ የሚያመልኩትን አትናቁ። እግዚአብሔር አምልኮአችንን ከምናቀርብበት መንገድ ይልቅ ልባችንን ይመለከታል።) አምልኮ እንደ መዝናኛ ሲታሰብ አይገባም፤ በህብረት የምንሆነው እግዚአብሔርን ለማምለክ እንጂ ራሳችንን ለማዝናናት አይደለም። ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ "ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም ሆኖአል፣ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና" (ዮሐ

4፥23)። ይህን አስተውሉ፤ እግዚአብሔር በእውነት የሚሰግዱለትን (የሚያመልኩትን) ይሻል።

ሁለተኛ፣ የእግዚአብሔርን ቃል በአንድነት ለመስማት ህብረት ያስፈልገናል። እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስን በግል በምናጠናበት ጊዜ ይናገረናል፤ ነገር ግን ደግሞ ሌሎች ከመጽሐፍ ቅዱስ እንዲያስተምሩና እንዲቀሰቅሱ ወይም እንዲሰብኩን ልዩ ስጦታ ሰጥቷቸዋል፣ በህብረት የምንሆንበትም አንዱ ምክንያት ከነርሱ ለመማር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ እግዚአብሔር፤ "አንዳንዶቹ . . . እረኞችና አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ" (ኤፌ 4፥11) ይላል። ጳውሎስ፣ "የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ፤ በጥበብ ሁሉ እርስ በርሳችሁ አስተምሩና ገሥፁ" (ቆላ 3፥16) በማለት ጽፏል።

የተለያዩ ሰዎች ከጊዜ ወደ ጊዜ እንዲህ እያሉ ይጽፉልኛል፣ "ከቤተክርስቲያን የማገኘው ነገር የለም"። ብዙውን ጊዜ እነዚህ ሰዎች በሳምንት አንድ ቀን የሚሄዱ እንደሆኑና ቤተክርስቲያን በምትሰጣቸው በሌሎች ዕድሎች - በክፍል ውስጥ የእግዚአብሔርን ቃል መማር፣ በቡድን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶች፣ ልዩ ድርጊቶች፣ በመንፈሳዊ ሽርሽሮችና በመሳሰሉ - ስለማይካፈሉ እንደሆነ ደርሼበታለሁ። አንዳንድ ጊዜ የመጋቢያቸውን ስብከት በማስታወሻ እንዲይዙ እመክራቸዋለሁ። ይህ ዓይነቱ ልምምድ ዋና ነጥቦችን እንዲያስታውሱ የሚያግዛቸው ከመሆኑም በላይ መጋቢያቸው ይህን ሲያውቅ በበለጠ በጥንቃቄ እንዲዘጋጅበት ያበረታተዋል።

ሶስተኛ፣ እርስ በርስ ለመተናነጽ ህብረት ያስፈልገናል። በሕይወቱ ምንም ዓይነት ችግር እጋጥሞት የማያውቅ ሰው ገጥሞኝ አላውቅም። እንደዚሁም ከፈተናዎች ወይም ከተፅዕኖዎች ነፃ የሆነ አማኝ ገጥሞኝ አያውቅም፣ አንዳንድ አማኞች ክርስቲያን የመሆን ፋይዳው ምኑ ላይ ነው እስኪሉ ድረስ ችግር ሊገጥማቸው ይችላል። የእርስ በርስ ማበረታቻና (ምክር) ጥበብ የሚያስፈልገንም ለዚሁ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ይላል፣ "አንዳንዶች ማድረጉን እንደተውት መሰባሰባችንን አንተው፣ ይልቁንም ቀኑ (ክርስቶስ የሚመለስበት) እየተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን እንበረታታ" (ዕብ 10፥25)።

አንዳንድ ጊዜ ለራሳችን ሳይታወቀን ሌሎች ሰዎችን ልንመክር (ልናበረታታ) እንችላለን። የአንድ ሰባኪ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ መልእክት ከሰማሁ በኋላ "ይህ መልእክት በትክክል እኔን የሚመለከት ነው" ያልኩባቸው ጊዜያት በርካታ እንደሆኑ አስታውሳለሁ። እናንተ ራሳችሁ ባታውቁትም እንኳን እዘወትራችሁ ወደ ቤተክርስቲያን መሔዳችሁ እግዚአብሔርን እየፈለገ ላለ ሰው መልካም ማበረታቻ ሊሆን ይችላል።

ከአማኞች ጋር በመገናኘትም በግል ሁኔታ እንኳን አንዳችን ሌሎችን ልናበረታታ እንችላለን። በእምነትና በአገልግሎት ዘመኔ፣ ጊዜአቸውን በመስዋ ት ለእኔ ስመፀለይ የፈ ቀዱ የእግዚ አብሔር ሰዎች ታላቅ የብርታት ምንጭ ሆነውኛል። ከሌሎች አማኞች ጋር ስንሆን፣ በመቶ የሚቆጠሩ ሰዎች ጋር በአምልኮ አገልግሎት ሥፍራ ሆነን ወይም ካንድ ክርስቲያን ጓደኞችን ጋር ቡና እየጠጣን ስንጨዋወት፣ እግዚአብሔር እነርሱ በሚሰጡን እይዞህ ባይነትና ምክር አማካይነት ሊያበረታታንና እምነታችንን ሊያሳድግ ይችላል። ባልና ሚስቶች በጋራ በመጸለይና መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ እርስ በርስ ሊበረታቱ ይገባቸዋል።

የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ እንዲህ ይላል፣ "ከመካከላችሁ ማንም በኃጢአት ተታሎ ልቡ እንዳይደነድን .... በየቀኑ እርስ በርሳችሁ ተመካከሩ (ዕብ 3፥13)። ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ክርስቲያኖች፣ "እርስ በርሳችሁ ተመካከሩ፣ አንዱ ሌላውን ያንጽ" (1 ተሰ 5፥11) ብሏል። ጳውሎስ በመጀመሪያው የወንጌል ስብከት ጉዞው አብሮት የነበረው ሰው በርናባስ ነበር፣ የስሙ ትርጉም፣ "የመጽናናት ልጅ" (የሐዋ.ሥራ 4፥36) ማለት ነው። በርናባስ የሚታወቅበት መለያ ባህርይው ሰዎችን ማፅናናት ነበር። ይህ እኛም ልንታወቅበት የሚገባን ነገር ነው።

አራተኛ ሌሎች ሰዎችን በክርስቶስ ፍቅር ለመድረስ ህብረት ያስፈልገናል። ከበርካታ ዓመታት በፊት በአንዲት የአሜሪካ የገጠር ከተማ ትንሽ ልጃቸው ከቤት ስለጠፋበት ቤተሰብ ታሪክ በጋዜጣ

ላይ አንብቤ ነበር። የመኖሪያ ቤቱ ዙሪያውን በሙሉ ለአጨዳ በተቃረበ የስንዴ ማሳ የተከበበና በማሳው መካከል ላይ ያለ ነበር።

በመቶዎች የሚቆጠሩ የቤተሰቡ ወዳጆችና ጎረቤቶች ልጁን ለማግኘት ጥረት ቢያደርጉም አልተሳካላቸውም። ልጁ በአቅራቢያቸው ሊሆን ቢችልም እንኳን ጥቅጥቅ ያለውና ከፍ ያለው የስንዴ ማሳ ስለሚሸፍነው ሊያዩት አይችሉም።

በመጨረሻም ሁለት ቀናት ካለፉ በኋላ አባትዬው የሚያደርገውን ሲያጣ ፈላጊዎች በአንድነት ሆነው ማሳው ውስጥ አሰሳ እንዲያደርጉ ሃሳብ አቀረበ። ሁለት ሺህ ያህል ሰዎች ማሳውን እያሰሱ ሩብ ማይል ያህል እንደተጓዙ የልጁን ህይወት አልባ አካል አገኙ። ልቡ በህዘን የተሰበረው አባት አሰሳውን ትንሽ ቀደም ብለው ቢያካሂዱ ኖሮ ልጁ በሕይወት ሊገኝ ይችል እንደነበር በቁጭት ተናገረ።

በዙሪያችን ያሉ ብዙ ሰዎች ከሰማያዊ አባታቸው ጠፍተውና ተለይተው ያሉ ናቸው፤ እና ለእነዚህ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የመናገር ኃላፊነት አለብን። የሚወዳቸውንና ወደ ክርስቶስ የሚያመለክታቸውን ሰው ይፈልጋሉ። ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ህብረት ብንመሰርት፣ እነዚህን ሰዎች ለመርዳት የበለጠ ማድረግ እንችልም? ጥቂቶቻችን በግል የወንጌል ሰባኪን ልንረዳ እንችላለን፣ ወይም ቤት አልባ ለሆኑ ሰዎች መጠለያ ልንሠራ እንችላለን፣ ወይም በረሃብ ለተጠቃ አገር አይሮፕላን ሙሉ ምግብ መላክ ወይም በሰፈራችን የተባበረ የፀሎት እንቅስቃሴ ልንጀምር እንችላለን። በአንድነት ብንሰባሰብ ግን የበለጠ እንችላለን! መጽሐፍ ቅዱስ እረኞችና አስተማሪዎች፣ "ቅዱሳንን ለአገልግሎት ሥራ ለማዘጋጀት" (ኤፌ 4:12) እንደተጠሩ ይነግረናል።

የሚስማማን ቤተክርስቲያን ማግኘት

ክርስቲያናዊ ኅብረት፣ በቤተክርስቲያን ማኅበረ ምዕመናን ብቻ የተገደበ አይደለም፣ ከአንድ ወይም ሁለት ክርስቲያኖች ጋር ጥልቅ ትስስር በመመስረት የኅብረትን በረከት ልታገኙ ትችላላችሁ። ኢየሱስ በሥራ ሁለት ደቀመዛሙርት ብቻ ነበሩት

(ከመካከላቸው አንዱ ከነጭራሹ እውነተኛ ደቀመዝሙር አልነበረም) ሆኖም ሕይወቱን በእነርሱ ላይ በማፍሰሱ ዓለምን የሚለውጥ ሥራ ሰርተዋል። ምናልባትም እግዚአብሔር አንድ ወይም ሁለት ክርስቲያኖችን ጓደኛ በማድረግ በእምነት እንዲያድጉ እንድትረዷቸው ጥሪ እያቀረበላችሁ ይሆናል። ጳውሎስ ለወጣት የአገልግሎት አጋሩ ለሆነው ለጢሞቴዎስ እንዲህ ሲል ይመክረዋል "ከእኔ የሰማኸውን ሌሎችን ለማስተማር ብቃት ላላቸው ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ" (2 ጢሞ 2፡2)።

ይሁንና በግለሰብ ደረጃ የምናደርገው ኅብረት ለማኅበረ ምዕመናን ኅብረት ምትክ አይደለም። ክርስቶስ በሚሰበክባትና መጽሐፍ ቅዱስን የምታስተምር ቤተክርስቲያን አባላት ከሆናችሁ ስለዚህ ነገር እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ መንፈሳዊ መታነጽ ሊሰጧችሁ የሚችሉ ማንኛቸውንም አጋጣሚዎች ተጠቀሙ። የቤተክርስቲያን አባላት ካልሆናችሁ (ወይም አሁን ባላችሁበት ቤተክርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወት እያደጋችሁ ካልሆነ) እግዚአብሔር ለናንተ ወዳዘጋጀላችሁ ቤተክርስቲያን እንዲመራችሁ ጠይቁት። አዲስ አማኝ ከሆናችሁ ወይም ለቤተክርስቲያን አዲስ ከሆናችሁ መጀመሪያ ላይ ሁሉም ነገር ላይገባችሁ ቢችልም፤ ሐፍረት አይያዛችሁ። መቆም ሲገባችሁ ባትቆሙ ወይም ከመዝሙር መጽሐፍ ላይ የሚዘመረውን መዝሙር ገጹን መለየት ካልቻላችሁ፤ ክርስቶስን የሚወዱ ሰዎች አይንቁአችሁም፤ ይልቁንም ለናንተ ስለሚጠነቀቁ ሊረዷችሁ ይችላሉ።

ለናንተ የሚሆናችሁን "ትክክለኛ" ቤተክርስቲያን የምታገኙት እንዴት ነው? በአካባቢያችሁ ያሉ የሌሎች ክርስቲያኖችን ምክር ጠይቁ፤ ስለተለያዩ ቤተክርስቲያናት ለማወቅ ሞክሩ፤ የቻላችሁትን ያህል የተለያዩ ቤተክርስቲያናትን በመጎብኘት የሚስማማችሁን ለመምረጥ ወስኑ። በተጨማሪም ይህን ምርጫ ስታደርጉ ያላችሁበትን ሁኔታ ከግምት አስገቡ። ለምሳሌ፡- ልጆች ካሉአችሁ ክርስቶስን ማዕከል ያደረገ የተነቃቃ የወጣቶች ፕሮግራም ያለው ቤተክርስቲያን አባል መሆኑ መልካም ነው። ሳምንታዊ የአምልኮ ፕሮግራም አስፈላጊ ቢሆንም ሌሎች ፕሮግራሞች ለምሳሌ፡-

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፣ የተሃድሶ ፕሮግራም፣ በተለያዩ ዕድሜ ላሉ ሰዎች የሚሆኑ ፕሮግራሞች እንዳሉ ማየቱ ጠቃሚ ሊሆን ይችላል። በተጨማሪም፣ የመዘምራን፣ የማኅበራዊ አገልግሎቶች፣ የወንጌል ስብከቶች አገልግሎቶች፣ እና የመሳሰሉትን ልትሳተፉ የምትችሉባቸውን ዕድሎች መመልከቱ ጠቃሚ ነው። ጥምቀት ወስዳችሁ የማታውቁ ከሆነም፣ ቤተክርስቲያንን ስትቀላቀሉ ይህን ይፋዊ ውሳኔ የአዲስ ሕይወታችሁ አካል አድርጉት።

ከሁሉም በላይ ግን፣ እግዚአብሔር እንዲመራችሁ ጸልዩ። ምክንያቱም እርሱ ለእናንተ የሚሆናችሁን ቤተክርስቲያን ያውቃል። ፍፁም ቤተክርስቲያን የለም፤ ሆኖም በዚህ ሳቢያ ልባችሁ ሊዝል አይገባም። አንድ ሰው እንደተናገረው "ፍፁም የሆነች ቤተክርስቲያን ካገኛችሁ እናንተ በተቀላቀላችኋት ቅጽበት ፍጽምናዋ ያበቃል" ሲል ተናግሯል።

እግዚአብሔር ያዘጋጀላችሁ ይህ ጉዞ ብቻችሁን የምትጓዙት አይደለም። እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ነው፣ እንደዚሁም የእርሱ ሕዝብ አብሯችሁ ነው። ለናንተ እንደሚያስፈልጓችሁ ሁሉ፣ እናንተም ለነርሱ ታስፈልጓላችሁ።

ዐሥራ ዐራት

ዘወትር የማይለየን አጋዣችን

ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ::

(የሐዋ.ሥራ 1፥8)

በዓለም ውስጥ ክርስቲያንን ከሌላ ሰው የሚለየው ምንድነው?

በርግጥ፣ ይህን ጥያቄ በተለያዩ መንገዶች ልንመልሰው እንችላለን:: አንድ ክርስቲያን፣ ከሌሎች ክርስቲያን ካልሆኑ ጓደኞች የሚለየው የቤተክርስቲያን አባል ስለሆንኩ ነው ሲል ይችላል:: ሌላዋ ደግሞ ከሌሎች የሚለየኝ ኃጢአቴ ይቅር ስለተባለና ወደመንግሥተ ሰማያት ስለምሔድ ነው ልትል ትችላለች:: ሌላ ሰው ደግሞ ክርስቲያኖችን ከሌሎች የሚለያቸው የሚያምኑት ማለትም መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን፣ ኢየሱስ ስለ ኃጢአታችን የሞተ አምላክ የሆነ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ሌሎችንም ሲል ይችላል:: ሌላ ሰው ደግሞ ክርስቲያኖች የሚለዩት በአኗኗራቸው ነው ሲል ይችላል (ታዛቢ ተመልካች የሚያውቃቸውን ክርስቲያኖች ግን ይህ ነው የሚባል ልዩነት እንደሌላቸው ሲናገር ይችላል)::

በውስጣችን ያለው መንፈስ

እነዚህ አስተያየቶች ሁሉ እውነት የሆነ ነገር ቢኖራቸውም ምሉዕ ስዕል ግን አይሰጡም:: እንዲያውም፣ እግዚአብሔር በተሰመልን በዚህ መንገድ ላይ ስንጓዝ ልናስተውለው የሚገባንን

አንድ ወሳኝ እውነት ይዘላሉ:: ይህም ክርስቲያንን ከሌላ ከማንኛውም ሰው የሚለየው እግዚአብሔር ራሱ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በውስጡ የሚያድር መሆኑ ነው:: ወደ ክርስቶስ ስንመጣና ሕይወታችንን ለእርሱ ስንሰጥ፣ እግዚአብሔር በልባችን ማደር ይጀምራል:: ሁልጊዜ የተለየ ስሜት ሳይሰማን ወይም ህልዎቱ (መገኘቱ) ላይታወቀን ይችላል:: ይሁንና ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ የሰጣቸው የተስፋ ቃል ተፈጽሟል፤ "እኔ አብን እለምናለሁ፤ እርሱም ከእናንተ ጋር ለዘላለም የሚኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል፤ እርሱም የእውነት መንፈስ ነው" (ዮሐ 14፥16 - 17)::

በወንጌል ስብከት ፕሮግራም ላይ ክርስቶስን በተቀበልኩበት ምሽት የተለየ ኃይለኛ ስሜት አልተሰማኝም፤ ከአጠገቤ የነበረችው ሴት ስታለቅስ ሳያት፣ እኔ የማላለቅሰው አንድ ችግር ቢኖርብኝ ይሆናል ብዬ ማሰቤን አስታውሳለሁ::

ይሁንና በውስጤ አንድ የተለየ ነገር እንደተከሰተ አውቄ ነበር፤ በኋላ ላይ የዚህ ምክንያቱ መንፈስ ቅዱስ በውስጤ ለማደር ስለመጣ እንደሆነ አወቅኩ:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ማንም የክርስቶስ መንፈስ ከሌለው፣ እርሱ የክርስቶስ አይደለም" (ሮሜ 8፥9):: ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ከሰጣችሁ እግዚአብሔር አሁን በመንፈሱ በውስጣችሁ ይኖራል:: ክርስቲያን ከሆናችሁ ወደሕይወታችሁ እንዲመጣ ልትለምኑት አያስፈልጋችሁም:: አሁንም በውስጣችሁ ነው፤ በውስጣችሁ መኖሩን በመቀበል በእምነት ለእርሱ ኃይል መገዛት ብቻ ነው የሚያስፈልጋችሁ::

የእግዚአብሔር ኃይል ያስፈልገናል

ሰው እንደ መሆናችን ሁለት ታላላቅ መንፈሳዊ መሻቶች አሉን:: የመጀመሪያው፣ የኃጢአት ይቅርታ ሲሆን፣ ይህን እግዚአብሔር ልጁን ወደዓለም በመላክ አሟልቶልናል:: ሁለተኛው፣ የሚያስፈልገን በጎነት ሲሆን፣ ይህንን እንድናገኝም እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በውስጣችን እንዲያድር ልኮልናል::

እግዚአብሔር እንዳቀደልን መኖር እንችል ዘንድ . . . ክርስቶስን በመምሰል እናድግ ዘንድ . . . ጉዞአችንን በጥበብ እንጓዝ ዘንድ . . . የእግዚአብሔር ይቅርታና በጎነት ያስፈልጉናል። ወልድ ለኛ ያደረግልንና መንፈስ ቅዱስ በኛ ውስጥ የሚሠራው ሥራ ያስፈልገናል። እግዚአብሔር በታላቅ ይቅርታው ላይ የመንፈስ ቅዱስን ታላቅ ስጦታ ጨምሮልናል። አንድ ጊዜ አንድ ጓደኛዬ፣ "ኢየሱስ ክርስቶስ ለዘላለም ሕይወት ያስፈልገኛል፣ መንፈስ ቅዱስን ደግሞ ለውስጥ ሕይወቴ እፈልጋለሁ" አለ።

መንፈስ ቅዱስ በእውነት ሊለውጠን ይችላል? ከበርካታ ዓመታት በፊት ዝቅተኛ የማኅበረሰብ ክፍል ሰዎች በሚኖሩበት በለንደን አካባቢ የሚኖር አንድ የቤተክርስቲያን አገልጋይ በደብሩ ለሚኖሩ በመርከብ መቆሚያ (በወደብ) የሚሠሩ ኑሮአቸው ለሳሳዘነው አንድ ነገር ሊያደርግላቸው ወሰነ። ሥራቸው ከባድና አስቸጋሪ፣ ምስጋና የማይቀበሉበትና ደሞዛቸው የማይረባ ነበር። ይህ አገልጋይ እነኚህን ሰዎች በወንጌል ለመድረስ፣ የተሻለው መንገድ እንደነርሱ መሆን እንደሆነ ተገነዘበ። በየቀኑ እንደነርሱ ለብሶ፣ ማንነቱን ለማንም ሳያሳውቅ፣ ሥራ ለማግኘት ከመካከላቸው ወረፋ ይጠብቅ ነበር። በመጨረሻው የክረምት ወራት አንድ ቀን ከዕቃ ተሸካሚ መርከብ ላይ እቃ የማውረድ ሥራ አገኘ፤ ይህም በአንዲት ቀጭን ጠርብ ላይ በእጅ ጋሪ ከጀልባ ወደ ወደብ ዕቃ ማመላለስ ነበር። በመጀመሪያ ጉዞው ጠርቡ በኃይል ሲናቃነቅ እግሩ ሳተና ቀዝቃዛ ውሃ ውስጥ ወደቀ። ሰዎቹ በሳቅ አውካኩ፤ ኋላ ላይ ከሰዎቹ መካከል አንደኛው ውሃ ውስጥ እንዲገባ ሆን ብሎ ጠርቡን (ሳንቃውን) እንደነቀነቀው ተረዳ።

በመጀመሪያ የመጣለት ነገር በቁጣ ሰዎቹን መናገር ነበር (ከዚያ በፊት ብዙ ጊዜ ራሱን ለመቆጣጠር ሞክሯል) - ሆኖም ወዲያውኑ የመንፈስ ቅዱስ ኃ ይል ቁጣውን በ መግራት ሰላም ሰጠው። እርሱም ፈገግ አለና ከእነርሱ ጋር መሳቅ ጀመረ፤ በዚህ ጊዜ በሚያስገርም ሁኔታ ይህን ተንኮል የሠራው ሰው ሸክሙን አውርዶ ከውሃ ውስጥ እንዲወጣ ረዳው። ከአስቃይነት ወደ ታዳጊነት የተለወጠው ባልደረባው፣ አገልጋዩ ባሳየው ሰላማዊ ምላሽ

በመደነቅ ከእርሱ ጋር መነጋገር ጀመረ። ኋላ ላይ ተንኰል ሠረው የተከበረ ሐኪም እንደነበርና ሆኖም ግን በአልኮል ሱሰኝነት ምክንያት ከሥራውና ከቤተሰቡ እንደተለየ በሐፍረት ነገረው። አገልጋዩ ይህን ሰው ወደ ክርስቶስ መራው፤ ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ሰውዬው ከቤተሰቡ ጋር ዳግመኛ ተቀላቅሎ ወደቀድሞ ሥራውና ክብሩ ተመለሰ። እዚህ ላይ ዋናው ነገር ይህ ነው፤ የእግዚአብሔር መንፈስ የአገልጋዩን ስሜት በመግዛት በገርነትና በክርስቶስ መንፈስ ባይሞላው ኖሮ ይህ አስደናቂ ለውጥ አይከሰትም ነበር። ለውጡ የተከሰተው በመንፈስ ቅዱስ ነው።

የውስጥ ለውጥ

በርካታ ክርስቲያኖች ይህን አያስተውሉም። የተሻሉ ሰዎች መሆን እንዳለባቸው ያውቃሉ፤ ባለ በሌለ ጉልበታቸው ዐመላቸውን ለማሻሻል ይሞክራሉ። ይሁንና ራሳቸውን ለመለወጥ በራሳቸው የሚያደርጉት ጥረት ግብ ሳይመታ ይቀራል፤ ስለዚህም ልባቸው ይዝልና ተስፋ ይቆርጣሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ የተናገረው ቃል የነዚህን ሰዎች ሁኔታ በትክክል የሚገልጥ ነው፤ "በጎ የሆነውን የማድረግ ምኞት አለኝ፤ ነገር ግን ልፈጽመው አልችልም። የማደርገው ላደርገው የምፈልገውን በጎ ነገር አይደለም፤ ዳሩ ግን ለማድረግ የማልፈልገውን ክፉ ነገር ነው" (ሮሜ 7፥18-19)

ችግሩ ምንድን ነው? ችግሩ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ላይ ሳይሆን በራሳችን ኃይል ላይ መደገፋችን ነው። እግዚአብሔር እንዴት ልንኖር እንደሚገባ እንደሚፈልግ ማወቅ ብቻ ሳይሆን፣ ይህን ማድረግ የምንችልበት ኃይልም ያሻናል። በመሆኑም እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በመስጠት ኃይል ሰጥቶናል። ሊያስተምረን መጽሐፍ ቅዱስን እና እንዲመክሩንና እንዲያበረታቱን ሌሎች ክርስቲያኖችን ሰጥቶናል - ይሁንና ደግሞም ሕይወታችንን እንዲለውጥ መንፈሱንም ሰጥቶናል። በዙሪያችን የሚያግዙን ክርስቲያኖች ከመኖራቸውም ባሻገር በውስጣችንም መንፈስ ቅዱስ አለ። እርሱ ዘወትር የማይተወንና የማይለወጥ የጉዞ ጓደኛችን ነው።

መንፈስ ቅዱስ ማን ነው?

ሰዎች ስለመንፈስ ቅዱስ ብዙ ዓይነት አስተሳሰቦች አሏቸው - ከነዚህ አንዳንዶቹ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሲሆኑ ሌሎቹ ግን አይደሉም። አንዳንዶቹ መንፈስ ቅዱስን ሰብዕና (አካል) እንደሌለው ኃይል ይመለከታሉ፣ ለምሳሌ እንደ ኤሌክትሪክ ኃይል ወይም የስበት ኃይል ያስቡታል። ሌሎች ደግሞ መንፈስን የሚያስቡት ከስሜት ጋር በተያያዘ ብቻ ነው፤ የእግዚአብሔር መገኘት በውስጣቸው እንደሚሰማ ቢያስቡ፣ ይህን ስሜት ‹‹መንፈስ ቅዱስ›› ብለው ይሰይሙታል። ሌሎች ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ስለሚሰጣቸው ስጦታዎች ያስባሉ። እነዚህ ግን ዋናውን ቁምነገር ይስታሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለመንፈስ ቅዱስ *ሶስት ዓቢይ እውነቶችን* ይነግረናል።

አንደኛ፣ መንፈስ ቅዱስ ሰብእ ነው። ሰብዕና ያለው አካል ያሉት ባህርያትና መገለጫዎች ሁሉ አሉት። ይናገረናል፣ ያዘናል፣ ለእኛ ይማልዳል፣ ይሰማናል፣ ይመራናል፣ ወዘተ። በተጨማሪም ልናሳዝነው ወይም ልንዋሸው እንችላለን፤ ከዚያም ባሻገር ልንሰድበው ወይም ልናስከፋው እንችላለን። እነዚህ ነገሮች በግዑዝ ኃይል ላይ ልናደርጋቸው የምንችል ነገሮች አይደሉም፤ ይልቁንም እነዚህን ማድረግ የሚችለው እርሱ ሰብእ ስለሆነ ነው። "የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ሆኖ ይመሰክርልናል" (ሮሜ 8፥16)።

ሁለተኛ፣ መንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። መንፈስ ቅዱስ፣ እግዚአብሔር ኃይሉን በዚህ ምድር ላይ ለመግለጥና ፈቃዱን ለማከናወን የሚሠራበት የማይታይ አስተሳሳፊ ነው። ዓለማት ከመፈጠራቸው በፊት "የእግዚአብሔር መንፈስ በውሆች ላይ ይሰፍፍ ነበር" (ዘፍ 1፥2)። ኢዮብ እንዲህ ሲል ያውጃል፣ "የእግዚአብሔር መንፈስ ፈጥሮኛል" (ኢዮብ 33፤4)። ሳምሶን "የእግዚአብሔር መንፈስ በኃይል እንደ ወረደበት" እና ካሠሩት ሰዎች ራሱን ነጻ ማውጣት እንደ ቻለ እናነባለን (መሳ 15፥14)። እግዚአብሔር ባስልኤልን ለምች ለአምልኮ የሚሰበሰቡበትን የመገናኛ ድንኳን እንዲገነባ ኃላፊነት ሲሰጠው እንዲህ ብሎታል፣ "በሁሉም ዓይነት የእጅ ጥበብ ሥራ፣ ብልሃት፣ ችሎታና ዕውቀት እንዲኖረው የእግዚአብሔርን መንፈስ ሞልቼዋለሁ" (ዘፀ 31፥3)

ከዚህም በላቀ ሁኔታ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም ስለኃጢአታችን በመውቀስ አዲስ ልደትን ይሰጠናል። በተለያዩ የዓለም ክፍሎች በየምሽቱ ወንጌልን ከሰበኩትና ሰዎች ሕይወታቸውን ለክርስቶስ እንዲሰጡ ጥሪ ካቀረብኩላቸው በኋላ፣ በውስጤ ለእነርሱ ጥልቅ ሸክም ይሰማኛል። አንዳንድ ጊዜ እቅመቢስነትና ብቁ ያለመሆን ስሜት ይጫነኛል፤ ወንጌሉን ግልፅ አድርጌ ለማቅረብ የሚገባኝን ያህል አድርጌ ይሆን? ስል ራሴን እጠይቃለሁ። ይሁንና ሰዎቹ እውነቱን ማየት እንዲችሉ ዓይናቸውን ሊከፍት የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ እንደሆነም አውቃለሁ፤ ከበርካታ ዓመታት በኋላ ወደዚያው ስፍራ ስንመለስ መንፈሳዊ ጉዞአቸውን በዚያች ቅዕበት የጀመሩ ሰዎች ይገጥሙኛል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል "ቃሌ በከንቱ ወደ እኔ አይመለስም፤ ነገር ግን የምሻውን ያከናውናል፣ የተላከበትንም ዓላማ ይፈጽማል" (ኢሳ 55፥11)። ኢየሱስም እንደዚህ ብሏል፣ "ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስ የተወለደም መንፈስ ነው" (ዮሐ 3፥6)። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪ፣ እንደዚህ ይላል፣ "ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር ሳይሆን ሕያው በሆነና ጸንቶ በሚኖር፣ በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ከማይጠፋ ዘር ነው" (ጴጥ 1፥23)። በመንፈስ ዳግም ስንወለድ፣ መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር ቤተሰብ አባልነታችን በማቆየት ሕይወታችንን ይለውጣል። እርሱ "የእርሱ ለመሆናችን ማኅተሙን ያተመብን ደግሞም ወደፊት ለምናገኘው ነገር የመንፈሱን ዋስትና በልባችን ያኖረ እርሱ ነው" (2ቆሮ 1፥22)።

ሶስተኛ፣ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ነው። ኢየሱስ ፍጹም እምላክ እንደሆነ ሁሉ፣ መንፈስ ቅዱስም ፍጹም አምላክ ነው። እግዚአብሔር ዘላለማዊ እንደሆነ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም ዘላለማዊ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እርሱ በሁሉ ሥፍራ የሚገኝ፣ ሁሉን የሚያውቅና ሁሉን የሚችል እንደሆነም መጽሐፍ

ቅዱስ ይነግረናል፤ እነዚህ የእግዚአብሔር ብቻ የሆኑ መለያ ባህርያት ናቸው። (ሰይጣን እንደዚህ አይደለም፤ ኃያል ቢሆንም ሁሉን ቻይ ግን አይደለም።)

በተጨማሪም፣ መጽሐፍ ቅዱስ በማያሻማ መንገድ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር እንደሆነ ያውጃል "ጌታ መንፈስ ነው" (2ቆሮ 3፥17)። መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ቅዱስን "የክርስቶስ መንፈስ" ወይም "የእግዚአብሔር መንፈስ" ብሎ የሚጠራበትም ጊዜ አለ፤ ይህም መለኮታዊ ባህርዩን ይገልጻል። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ራሱ ነው። እግዚአብሔር ለብእ እንደሆነ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም እንደዚሁ ለብእ ነው፤ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ እንደሆነ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም እንደዚሁ ነው። የእግዚአብሔር ባህርይ የሆነ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስም ነው፤ ምክንያቱም እርሱ እግዚአብሔር ነው።

ምስጢረ ሥላሴ

እዚህ ላይ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ሆኖ ከእግዚአብሔር እንዴት ሊለይ ይችላል? የሚል ጥያቄ ልታ ነሱ ትች ላላችሁ። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ ኢየሱስ ከሰማያዊ አባቱ ከእግዚአብሔር ተለይቶ እንዴት ፍፁም አምላክ ሊሆን ይችላል? የሚል ጥያቄ ሊነሳ ይችላል።

ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥልቅ እውነቶች አንዱ በሌላ በኩል ለማስተዋል እጅግ አስቸጋሪ ከሆኑት ውስጥ የነገረ መለኮት ሊቃውንት *"የሥላሴ ምስጢር"* የሚሉት ነው። እግዚአብሔር ወደእኛ የሚመጣው በሶስት የተለያዩ መንገዶች እንደ አብ፣ እንደ ወልድና እንደ መንፈስ ቅዱስ - ሆኖ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያስተምረናል። ጳውሎስ ከመልዕክቶቹ አንዱን እንዲህ ሲል ይደመድማል፦ "የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር፣ የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችን ጋር ይሁን" (2ቆሮ 13፥14)። ሶስቱ አካላት አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ በአካል የተለያዩ ቢሆኑም እንደ አንድ ተዋህደዋል። ራሱን በሶስት አካላት የገለጠልንን አንድ አምላክ እንጂ፤ ሶስት አማልክት አናመልክም።

ይህንን እውነት በምናባችን እንዴት ልንቀርጽ እንችላለን? በመጀመሪያ ክርስትናን ወደ አየርላንድ ያመጣው ቅዱስ ፓትሪክ የተባለ ሰው፣ ምስጢረ ሥላሴን ለአዲስ ክርስቲያኖች ለማብራራት የሣር ዓይነት በምሳሌነት ተጠቅሟል፤ ቅጠሎቹ ሶስት ለየብቻ የሆኑ ቢሆኑም በአንድ ተክል ውስጥ ተዋህደዋል። ሌሎች ደግሞ ምሥጢረ ሥላሴን ለማብራራት የፀሐይን ምሳሌ ይጠቀማሉ፤ ፀሐይ ቦታ የምትይዝ ነገር ሆና ብርሃንና ሙቀትን ትሰጣለች - ሆኖም አንድ ናት። ውሃንም ምሳሌ የሚያደርጉ አሉ፤ ውሃ፣ ጠጣር ወይም ፈሳሽ ወይም ጋዝ ቢሆንም፣ ያው ውሃ ነው።

የአንድ ባልንጀራዬ ወጣት ልጅ አባቱን፣ እንዴት እግዚአብሔር አብ እግዚአብሔር፣ እንዲሁ ደግሞ ወልድ የሆነው ኢየሱስ እግዚአብሔር ሊባሉ ቻሉ ብሎ ጠየቀው። ይህ ማለት ኢየሱስ የራሱ አባት ነው ማለት አይደለም እንዴ? ብሎ ግራ መጋባቱን ገለጸ (ሕፃናት እንደዚህ ዓይነት የተወሳሰቡ ሥነ መለኮታዊ ጥያቄዎችን ማንሳት ይችሉበታል)። በወቅቱ መኪና ውስጥ ተቀምጠው ስለነበር አባትዬው ድንገት በመጣለት ሀሳብ እንዲህ ሲል መለሰለት፣ "ይኸውልህ ልጄ የመኪናው ሞተር ውስጥ አንድ ባትሪ አለ፤ ይህን ባትሪ መብራት ለማብራት፣ ክላክ ስ ለመንፋት ወይም መኪናውን ለማንቀሳቀስ ልጠቀምበት እችላለሁ። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ለኔ ምስጢር ነው። ግን ይሆናል" ሲል መለሰለት።

እነዚህ ሥዕላዊ መግለጫዎች የሥላሴን እውነት እንድናስተውል ሊረዱን ይችላሉ፤ ሆኖም አንዳቸውም ቢሆኑ ሙሉ በሙሉ ሊያብራሩት አይችሉም። እንደ እውነቱ ከሆነ ይህ በምድር እስካለን ሙሉ በሙሉ ልንረዳው የማንችል ምስጢር ነው። ስለዚህ ጉዳይ ሳስብ የሚመጣልኝ ጳውሎስ እንዲህ ሲል የተናገረው ቃል ነው፤ "አሁን የምናየው በመስተዋት ውስጥ እንደሚታይ በድንግዝግዝ ነው፤ በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን" (1 ቆሮ 13፥12)። ሙሉ በሙሉ አናስተውለውም ማለት ግን እውነትነቱን ይቀንሰዋል ማለት አይደለም። ቅድስት ሥላሴ ስለሆነ

እግዚአብሔርን እንደ አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ እናመልክዋለን።

ወደ ምድር የመጣው ለምንድነው?

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፣ ገና ከማለዳው (ከፍጥረተ ዓለም ጀምሮ) የሠራው መንፈስ ቅዱስ በመላው የብሉይ ኪዳን ዘመንም ሥራው ቀጥሏል። በአዲስ ኪዳን ጅማሬ ላይም ሲገለጥ እናያለን። መልአኩ ለድንግል ማርያም እንዲህ ሲል ያበስራታል:- "መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ የሚወለደው ቅዱስ ሕጻን፣ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል" (ሉቃ 1፥35)።

ይሁን እንጂ፣ ይህ እስከ ጴንጤቆስጤ ቀን ድረስ ባይፈፀምም፣ መንፈስ ቅዱስ በልዩ መንገድ በደቀመዛሙርቱ ላይ የወረደው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ነበር (የሐዋ. ሥራ 2)። ኢየሱስ በአካል ከእነርሱ ጋር ሳለ አልመጣም ነበር፤ ዳሩ ግን ተለይቷቸው ሲሄድ መንፈሱን እንደሚልክላቸው የተስፋ ቃል ሰጥቷቸዋል። (መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ ኢየሱስ በምድር ላይ አገልግሎቱ ወቅት፣ "ኢየሱስ ገና ስላልከበረ፣ መንፈስ አልተሰጠም ነበር" (ዮሐ 7፥39) የሚለው ለዚህ ነው።) ኢየሱስ ከነርሱ ጋር መሆኑ እውን የነበረውን ያህል መንፈስ ቅዱስም ከነርሱ ጋር መሆኑ እውን ሆኗል።

ኢየሱስ የመንፈስቅዱስን ሥራ ለመግለፅ የተጠቀማቸውን ቃላት ልብ ልንል ይገባል። ለምሳሌ መንፈስ ስለ ኀጢአታችን እንደሚወቅሰን ነግሮናል። "በሚመጣበትም ጊዜ ዓለምን ስለ ኀጢአት፣ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ ይወቅሳል›› (ዮሐ 16፥8)። ወደ ክርስቶስ ከመምጣታችን በፊት መንፈስ ቅዱስ በቅድሚያ ስለ ኀጢአታችን በመውቀስ ዓይናችንን ለወንጌል እውነት ሊገልጥ ያስፈልጋል።

በተጨማሪም፣ መንፈስ ቅዱስ አስተማሪያችንና መሪያችን ይሆናል። "የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል" (ዮሐ 16፥13)። መጽሐፍ ቅዱስ በጣም አስፈላጊ

የሆነው ለዚህ ነው፤ ቃሉን እንድናስተውል የሚረዳን መጀመሪያውኑ በሐዋርያት አድሮ ያስጻፋቸው መንፈስ ቅዱስ ራሱ ነው - ያለ እርሱ ትርጉሙን ሙሉ በሙሉ ልናስተውል አንችልም። በተጨማሪም በየዕለቱ ለሕይወታችን በሚያስፈልገን ምሪት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይገልጥልናል።

እንደገናም ኢየሱስ ለሰዎች ስለክርስቶስ እንድንናገር ይረዳናል፤ "ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤. . . እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቼ ትሆናላችሁ" (የሐዋ. ሥራ 1፥8)። ስክርስቶስ ስንመሰክር መንፈስ ቅዱስ ጥርጊያ በመክፈት፣ ትክክለኛ ቃላት በመስጠትና ልባችንን በድፍረት በመሙላት ከፊታችን ቀድሞ ይወጣል።

በሕይወቱ ከማልረሳቸው ሰዎች ውስጥ አንዱ ከሶብየት ጂዮርጂያ ወደ አሜሪካ ስደተኛ ሆኖ የመጣ አስተማሪ ነው። ሶስት የዶክትሬት ዲግሪዎች ቢኖሩትም፣ በታወቀ ዩኒቨርስቲ ውስጥ ትልቅ ቦታ የነበረው ምሁር ቢሆንም ድብርት የሚጫነውና ደስታ የሸሸው ሰው ነበር። አንድ ቀን፣ ጫማውን እያስጠረገ ሳለ፣ ጫማ ጠራጊውን ሁልጊዜ ፊቱ በደስታ ብሩህ የሆነበትን ምክንያት ጠየቀው። ጫማ ጠራጊው በትህትና ግን በልበሙሉነት ደስታው የመነጨው ኢየሱስ እንደሚወደው በማወቁ፣ በኢየሱስ ምክንያት እንደሆነ ገለጸለት። ፕሮፌሰሩ ጫማ ጠራጊው የተናገረውን ቃል ሊያጣጥለው ቢሞክርም፣ በቀላሉ ከጭንቅላቱ ሊያስወጣው አልቻለም። በዚህ ሰው ቀላል ምስክርነት ሳቢያ፣ እግዚአብሔርን መፈለግ ጀመረ - ይህም ፍለጋ ሕይወቱን ለኢየሱስ ክርስቶስ እንዲሰጥ አደረገው። በኋላ ላይ ያስተምርበት የነበረውን ትልቅ ዩኒቨርስቲ ተሰናብቶ፣ እኔና ባለቤቴ ሩት በተማርንበት ክርስቲያናዊ ኮሌጅ ማስተማር ጀመረ፤ በአስተማሪነቱም በሕይወቱ ላይ ትልቅ አሻራ ከተዉ ሰዎች አንዱ ነው። ይህ ለውጥ የተከሰተው መንፈስ ቅዱስ ያን ያልተማረ ጫማ ጠራጊ ሰው ለዚህ ልሒቅ አእምሮ ላለው ሰው እንዲመሰክር በማድረጉ ነው፣ ልሂቁ ሰው የተራቆተ ልብ (በርግጥ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ ያዘጋጀው ልብ) ስለነበረውና

ሰመስካሪውም የመመስከር ድፍረትን ስለሰጠው ነበር። መንፈስ ቅዱስ በርግጥ እንድንመሰክር ይረዳናል።

ክርስቶስን በመምሰል ማደግ

መንፈስ ቅዱስ ለእኛ የተሰጠበትን ሌሎች በርካታ ምክንያቶችን መጽሐፍ ቅዱስ በዝርዝር ያቀርብልናል። ከነዚህ አንዳንዶቹን በኋላ ዘርዘር አድርገን እንመለከታችዋለን። *መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን ክርስቶስን በመምሰል ማደግ እንድንችል ለመርዳት ነው።* በራሳችን ጥረት ክርስቶስን መምሰል ስለማንችል የእግዚአብሔር እርዳታ ያሻናል። እርሱም መንፈስ ቅዱሱን በመስጠት እርዳታን ለግሶናል።

የክርስትና ሕይወትን በገዛ ራሳችሁ ጥረት ለመኖር እየሞከራችሁ ነው ወይስ በየቀኑ የሚያስፈልጋችሁን እርዳታ ይሰጣችሁ ዘንድ ወደ እርሱ እየተመለከታችሁ ነው? እዚህ ላይ ቆም ብላችሁ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ ሊያድር ስለመጣ አመስግኑት። እርሱ ከእናንተ ጋር ስላለ፣ ከቶም ቢሆን ብቻችሁን አይደላችሁም።

ዐሥራ አምስት

የዕለት ስንቅ

ነገር ግን በጌታችንና በአዳኛችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ዕውቀት እደጉ

(2ጴጥ 3፥18)

ክርስቲያን መሆን የቅጽበት ውሳኔ ሲሆን በክርስትና መቆየት ግን የሕይወት ዘመን ሥራ ነው።

ከበርካታ ዓመታት በፊት፣ (ታሪኩ እንዲህ እያለ ይቀጥላል) መሐንዲሶች በገደልማ የወንዝ ሸለቆ ላይ ተንጠልጣይ ድልድይ ለመገንባት ይወስናሉ። እዚህ ላይ ትልቁ ችግራቸው የነበረው በጣም ከባድ የሆኑትን የብረት ኬብሎች ከአንድ የሸለቆ ጫፍ ወደ ሌላኛው ጫፍ መዘርጋት ነበር። በወቅቱ ሔሊኮፕተሮች አልተሠሩም ነበርና ኬብሎቹን በጀልባ ሆነው እንዳይዘረጉ ደግሞ በዐለቶች ላይ የሚጋልበው ፈረሰኛ ውሃ አደገኛ ነበርና አላሰቻላቸውም።

ጥያቄአቸው የመፍትሔ ያለህ? ሆነ። ለችግሩ መላ እየፈለጉ ሳለ፣ አንድ ቀን መሐንዲሶቹ በገደልማ ወንዝ ሸለቆ ላይ ወላንዶ (በገመድ ታስሮ በአየር የሚለቀቅ መጫወቻ) ለማብረር ሃሳብ መጣላቸው። ወላንዶዋ በወዲያኛው ጫፍ ላይ ስትደርስ፣ ሆን ብለው መሬት ላይ አሳረፉአትና ሁለቱ የወንዝ ዳርቻዎች በቀጭን የወላንዶ ገመድ ተገናኙ። በመቀጠልም በአንደኛው የወላንዶ ገመድ ጫፍ ላይ ወፈር ያለ ገመድ በማሰር በጥንቃቄ ወደ ሌላኛው ጫፍ አጓጓዙት። ይህንን በርካታ ጊዜ በመደጋገም ቀጭን ገመድ ከዚያም ወፍራም ገመድ በመደራረብ ከባድ የብረት ኬብሎችን በገደልማ ወንዝ ሸለቆ ላይ በማድረግ ድልድዩን ገነቡ።

የወላንዶ ገመድ ብቻ አሻግረው ቢቀሩ ኖሮ ምን ይከሰት ነበር? ወይም ደግሞ የወላንዶዋን ስኬታማ በረራ ብቻ ምክንያት ስማድረግ ድላቸውን ለማክበር የወር እረፍት ቢወስዱ ኖሮስ? ድልድዩ ሳይሰራ ይቀር ነበር፤ ይህ ብቻ ሳይሆን የወላንዶዋ ገመድ በንፋስና በፀሐይ ተጎድቶ ይበጠስ ነበር።

ወደ ብስለት ማደግ

መንፈሳዊ ዕድገት ከዚህ ድልድይ ግንባታ ጋር ተመሳሳይ ነው። በመጀመሪያ እምነታችን ትንሽና በቀላሉ የሚጎዳ ስለሚሆን፣ በብርቱ ማዕበሎችና ፈተናዎች የሚናወጥ ሊሆን ይችላል። ይህ ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም! ሁለቱ የወንዙ ዳርቻዎች ቀስ በቀስ እንደተጋጠሙ ሁሉ፤ እግዚአብሔርም እምነታችን ዕለት ዕለት እንዲጠነከር ይሻል። የእግዚአብሔር ሀሳብ መለወጣችን ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊ ብስለት ማደጋችንም ነው።

አዲስ ክርስቲያን በእምነቱ (በእምነቷ) ከቶ ዕድገት ባይኖርና ሁልጊዜ መንፈሳዊ "ሕጻን" ሆኖ (ሆና) ማየት የሚያሳዝን ነገር ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች ልክ እንደ ወላንዶዋ ገመድ፣ የመጀመሪያውን ወሳኝ እርምጃ ወስደው ከዚያ በኋላ ግን ባሉበት ቀርተዋል። ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ቃል በልባችን ከተቀበልን በኋላ፣ በጭንጫና በእሾሃማ መሬት ላይ እንደተዘራ ዘር በዚህ ዓለም ሀሳብ ጠውልገና ታንቆ እንዳይቀር አስጠንቅቆናል (ሉቃ 8፥1-15)። ይልቁንም ‹‹ቃሉን ቅንና በጎ በሆነ ልብ ሰምተው የሚጠብቁ፣ ታግሰውም በመጽናት ፍሬ የሚያፈሩ›› (ሉቃ 8፥15) እንድንሆን ነግሮናል።

ሰብል በአንድ ጀንበር በቅሎ አይደርስም። ለማሸት ጊዜ ያስፈልገዋል፤ ገበሬውም ብርቱ ትጋት ይጠበቅበታል። በተወለድኩበት ዕለት እናቴ ለበርካታ ሰዓታት ያህል ከእርሻ መሬታችን ላይ የባቄላ እህል እየለቀመች ለእሸጋት (እንዲታሸግ) ታዘጋጀው ነበር። ሥራውን ማከናወን እንዳለባት በማመን፣ ለራሷ ፋታ መስጠት አልፈለገችም። ገበሬዎች እርሻቸውን ችላ ቢሉ፣ ወይም ማሳቸውን ማጨድ ቢተው፣ ዓለማችን ምን ትመስል ነበር? ታዲያ በመንፈስ ደካማና ልፍስፍስ ስንሆን፣ ነፍሳችን ይኸው

ዓይነት ዕጣ እንዲገጥማትና እንድትጠወልግ እየፈቀድን ነው። እንግዲያውስ ምን ይበጀናል?

ግባችን ላይ ማነጣጠር

እንደ "ደቀመዛሙርነት" እና "መንፈሳዊ ብስለት" ያሉ ቃላት ለጆሮአችን የሆነ ክብደት አላቸው፤ ግን በትክክል ምን ማለት እንደሆኑ ለአፍታ ቆም ብለን አስበን እናውቃለን?

ሁሉም ቀደም ብለን በተመለከትነው አንኳር እውነት ላይ ያተኩራሉ፣ *እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ዓላማ ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ነው።* ጳውሎስ ከተለወጡ ብዙም ሳልቆዩት የገላትያ ክርስቲያኖች እንዲህ ሲል የልቡን ናፍቆት ይገልጥላቸዋል፡- "የምወዳችሁ ልጆቼ ሆይ፤ ክርስቶስ በውስጣችሁ እስኪቀረጽ ድረስ ስለ እናንተ እንደገና ምጥ ይዞኛል" (ገላ 4፥19)። ለሌሎች ደግሞ እንዲህ ይላቸዋል፡- "እኛም ሁላችን ባልተሸፈነ ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጨለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንድንመስል ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን" (2 ቆሮ 3፥18)። ልጆች የወላጆቻቸውን መልክ ይዘው እንደሚወጡ ሁሉ እኛም የክርስቶስ ቤተሰብ አባላት እንደመሆናችን የእርሱን መልክ እንድንመስል ይጠበቅብናል።

በዚህ ምድር እስካለን ድረስ፣ ሙሉ በሙሉ እርሱን ወደመምሰል ልንደርስ አንችልም። በመንግስተ ሰማያት ግን በምልአት እርሱን እንመስለዋለን "እርሱ በሚገለጥበት ጊዜ እናየዋለንና፣ እርሱን እንደምንመስል እናውቃለን" (1ዮሐ 3፥2)። ይሁንና ያ ቀን እስኪደርስ ድረስ ግልጽ የሆነ ትእዛዝ ተሰጥቶናል፤ ይኸውም "በጠማማና በክፉ ትውልድ መካከል ንፁሓንና ያለነቀፋ፣ ነውርም የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች ሆናችሁ፣ እንደከዋክብት ታበሩ ዘንድ ነው" ሲል ጳውሎስ ያስታውሰናል (ፊሊ.ጵ 2፥15)። ይህ በሕይወታችሁ እየሆነ ነው?

ክርስቶስን መምሰል

በወጣትነቴ፣ በአንድ ስፍራ ከታወቀ ክርስቲያናዊ መሪ ጋር ተገናኝቼ ነበር። ይህ ሰው ለእውነት ያለው ቅንአትና ለእምነት ተቃዋሚዎች መልስ ለመስጠት የነበረው ትጋት የሚያስደንቅ ነበር። ይሁንና ትንሽ ቆይቼ ይህ ሰው አንድ የሚጎድለው ነገር እንዳለ ተገነዘብኩ፤ ይህም ሌሎችን መውደድ ለእርሱ ቀላል አልነበረም (በተለይም ከእርሱ ጋር የማይስማሙትን ሰዎች)። ከሰውዬው ሁኔታ የተነሣ ኢየሱስ በእንዲህ ዓይነት ነበር የሚታወቀው? ብዬ ራሴን እንድጠይቅ አደረገኝ። የሰውዬውን ጉድለት ካስተዋልኩ በኋላ በእግዚአብሔር እርዳታ ፍቅር አልባ ቅንአትን አስወግጄ፣ በክርስቶስ ፍቅር ለመሞላት እንድጨክን አደረገኝ።

ክርስቶስን መምሰል ማለት ምን ማለት ነው? ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፣ ክርስቶስ በሁሉም የሕይወታችን ክልል ጌታ እንዲሆን መፍቀድ ማለት ነው። ለዚህ አብነት የሚሆኑ (ብዙ ሌሎች መዘርዘር ብችልም) ሦስት ምሳሌዎችን ልጥቀስ።

አንደኛ፣ ክርስቶስ በባህርያችን ላይ እንዲገዛ መፍቀድ ማለት ነው። አንድ ሰው በሰፈሩ ከሚያውቀው ከአንድ ነጋዴ ጋር አንዳችም ግንኙነት ሊኖረው እንደማይፈልግ ገለጸልኝ። ምክንያቱንም ስገልጽልኝ፣ "ነጋዴው ክርስቲያን ነኝ ቢልም፣ ሁልጊዜ በአቋራጭ መንገድ ማሳበር የሚቀናው፣ ቃል ገብቶ ቃሉን የሚያጥፍና ባገኘትም አጋጣሚ ሁሉ የራሱን ጥቅም የሚያስቀድም ሰው ስለሆነ ነው" አለኝ። በሚያሳዝን ሁኔታ፣ ባህርዩ ክርስቶስን የሚያንፀባርቅ አልነበረም።

ሁለተኛ፣ ክርስቶስን መምሰል ማለት ክርስቶስ በምግባራችን ላይ እንዲገዛ መፍቀድ ማለት ነው። አንድ የኮሌጅ ተማሪ በቅርቡ ክርስትና እምብዛም እንደማይማርከው ጻፈልኝ። እንዲህም ሲል ምክንያቱን ገለጸ፦ "ክርስቲያን መሆን ከማልፈልግባቸው ምክንያቶች አንዱ፣ እውነተኛ ክርስቲያን እስካሁን ስላልገጠመኝ ነው"። ይህ ምንኛ ብርቱ ነቀፌታ ነው! እኔም በምላሽ በጻፍኩለት ደብዳቤ፣ ክርስቲያኖችን ብቻ ሳይሆን ክርስቶስን እንዲመለከት (ክርስቶስ ብቻ ፍጹም ስለሆነና እርሱ ብቻ ሊያድን ስለሚችል) አበክሬ ብገልጽለትም፣ ክርስቲያኖች የሰጡት ስዕል ከክርስቶስ ባሕርይ የራቀ መሆኑ ግን ሳያስከፋኝ አልቀረም። ሕይወታችን ክርስቶስን የማይመሰክር ከሆነ፣ ሰዎች ለስብከታችን ጆሮ እንዲሰጡ መጠበቅ የዋህነት አይሆንምን? ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "ከዚህ ሁሉ (ከክፉው) ሽሽ፣ ጽድቅን፣ እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወትን፣ እምነትን፣ ፍቅርን፣ ትዕግስትንና ገርነትን ተከታተል" (1ጢሞ 6፥11) ሲል ይመክረዋል።

ሶስተኛ፣ ክርስቶስን በመምሰል ማደግ ማለት የልባችን ዝንባሌዎች ላይ ሁሉ እንዲገዛ እንፈቅዳለን ማለት ነው። የልባችን ዝንባሌና ሁኔታ ውጫዊ ምግባራችንን ይወስናል - የሚያሳዝነው ግን ምናልባት ክርስቶስን ማንፀባረቅ ሳይችሉ ሲቀሩ ነው። ክርስቲያኖች አሉታዊና አቃቂር አውጪ መሆን የሚቀናቸው ለምን ይሆን? ሌሎቹስ ነጭናጫ፣ ዕቡይና ትዕግስት አልባ ለምን ይሆናሉ? አንዳንዶቹስ ልባቸው የታወከ፣ የሚጨነቁ ወይም ደግሞ ዳተኞች፣ ራሳቸውን የማይገዙ፣ እምነት የማይጣልባቸውና ኃላፊነት የጎደላቸው የሆኑት ለምን ይሆን? ሌሎቹስ በሰዎች ላይ የሚሰለጥኑና የማይመቹ የሚሆኑት ምን ነክቷቸው ይሆን? እግዚአብሔር የልባችን ሁኔታ ክርስቶስን የሚያንጸባርቅ እንዲሆን ጥሪ እያቀረበልን ነው።

የክርስቶስ ትህትና

በትውስታዬ ተቀርጸው ከሚኖሩ ገጠመኞች ውስጥ አንዱ ናጋላንድ የሚባል በህንድ አገር ራቅ ብሎ የሚገኝ ተራራማ አካባቢ መጎብኘቴ ነው። ይህ ቦታ በህንድ ውስጥ ክርስቲያኖች በብዛት ከሚገኙባቸው ስፍራዎች አንዱ ሲሆን፣ የተገኘሁት የወንጌል ለባኪያን ወደዚያ ስፍራ የመጡበት መቶኛ ዓመት በሚከበርበት ጊዜ ነበር። በዐሥር ሺህዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ለክብረ በዓሉ መጥተዋል- አንዳንዶቹ እዚህ ለመምጣት ለአራት ቀን በጫካ መንገዶች ተጉዘዋል። ሰዎቹ እንደነገሩን፣ በመቶ ሺህ የሚቆጠሩ

ለምች በየማለዳው ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፣ በየምሽቱ ደግሞ ለወንጌል ስብከት ይሰበሰቡ ነበር።

ለማደሪያ ወደተዘጋጀልን የመንግሥት ቤት ስንደርስ፣ አንድ ሰው ጓዛችንን ከመኪና ካወረደ በኋላ፣ ጫማችን ላይ የነበረው ጭቃ ይጠረግላችኋል አለን። የሰም ራሳችን እንጠርገዋለን ብንለውም እሺ ሊለኝ አልቻለም። ይህ ሰው በማግስቱ የሚካሔደውን የማለዳ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት የሚመራ ሰው እንደሆነ የተገነዘብኩት ኋላ ላይ ነበር። የዚህ ሰው ትህትናና ሌሎችን ለማገልገል ያሳየው ፈቃደኝነት፣ በእውነት ክርስቶስን የሚገልጥ ነበር። የዚህ ሰው አርአያ ከቶም ተዘንግቶን አያውቅም።

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት ነው፡ ፡" (ገላ 5፥22-23)። ይህ ዝርዝር ዘጠኝ ባህርያትን ያቀፈ ሲሆን፣ የክርስቶስ የሆነ ሰው ሕይወቱ በነዚህ መለያዎች ሊያጌጥ ይገባል- ምክንያቱም የክርስቶስ ሕይወት መለያ ጌጦች ስለሆኑ ነው። ክርስቶስን መምሰል ማለት ምን እንደሆነ ለማወቅ ትፈልጋላችሁ? እግዚአብሔር እነኚህን ዘጠኝ ባህርያት ተገንዝባችሁ፣ በመንፈስ ቅዱስ ኀይል የሕይወታችሁ አካል ማድረግ እንድትችሉ እግዚአብሔር እንዲረዳችሁ ጠይቁት።

ይሁን እንጂ ይህ ማለት እግዚአብሔር ማንነታችንን ሊሰርዝ ያስባል ማለት አይደለም - በርግጥ ሻካራና ጎርባጣ ጎናችንን ሊያስተካክል ይፈልጋል! ሁላችንም የተለያየን ነን፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንደዚያ አደረገን። የጠርሴሱ ሳውል ቁርጠኛ፣ የጨከነ፣ ወሰም ዘለም የማያውቅና የክርስትና እምነትን ከምድረ ገፅ ማጥፋትን ሥራዬ ብሎ በእልህ የያዘ ሰው ነበር። ይሁንና እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ለክርስቶስ የነበረውን ጥላቻ ወደፍቅር ለወጠለት። መሠረታዊ ማንነቱ አልተለወጠም፤ ይልቅስ እግዚአብሔር የብርታቱን አቅጣጫ በማስለወጥ (እንደሐዋርያ ጳውሎስ ሆኖ) የወንጌልን ብርሃን ይዞ የሚገሰግስ ሰው አደረገው። በአንጻሩ የጳውሎስ ረዳት ወጣት ጢሞቴዎስ የተለየ ስብዕና የነበረው ሰው ነበር - ዓይናፋር፣ እዛኝ፣ ከሰው የማይደባለቅ ሰው

ነበር። ሆኖም እግዚአብሔር ዓይናፋርነቱን አስወግዶ ሌሎችን የሚደርስና የሚያገለግል ሰው አደረገው፤ አዛኝ ባህርዩንም ውጤታማና ለመንጋው የሚራራ፣ መጋቢ እንዲሆን አድርጎ ለወጠው።

የመለወጥ ጎዳና

ክርስቶስን በመምሰል ማደግ እንድንችል ከእኛ ምን ይጠበቃል? ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፣ የራሳችን ጥንካሬ የትም አያደርሰንም፤ *ሊለውጠን የሚችለው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው።*

መጽሐፍ ቅዱስ፣ "በመንፈስ ተሞሉ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ" (ኤፌ 5፥18) ብሎ የሚያዘን ለዚህ ነው። አንድ ሰው ሲሰክር፣ በአልኮል ተፅዕኖ ስር ነው እንላለን (በዜና እንደምንሰማው፣ ይህ ብዙ ጊዜ ለነገር ጠንቅ ነው)። በሌላ አባባል፣ አልኮል ሰውዬውን እየተቆጣጠረው ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ በመንፈስ የተሞላ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ወይም ተፅዕኖ ሥር ነው። ይህ በሕይወታችን እውን የሚሆነው እንዴት ነው? መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን ይለውጥ ዘንድ በውስጣችን መሥራት የሚጀምረው እንዴት ነው?

አንደኛ፣ ንስሐ መግባት ይጠበቅብናል። ይህ ማለት ኃጢአት እስካሁን እየገዛው ያለና የክርስቶስን ጌትነት ያልሾምንበትን የሕይወታችንን ክፍል እግዚአብሔር እንዲያመለክተን መጠየቅ ማለት ነው - ከዚያም በጨከነ ልብ ልባችንን ከነዚህ ኃጢአቶች እንመልሳለን ማለት ነው።

በሰሜን ካሮላይና በሚገኘው ቤታችን የምንጠቀምበት ውሃ የሚመጣው ከፍ ካለ ተራራ ከሚፈልቅ ምንጭ ነው። በዚህ ቤታችን መኖር ስንጀምር የአካባቢው ነባር ነዋሪዎች ይህ ምንጭ በድርቅ ወራት ሳይቀር ሳያቋርጥ እንደሚፈስ ነገሩን - በርግጥም ልክ ነበሩ። ይሁንና በአንድ ወቅት ለዓመት ያህል ያልተለመደ ቀዝቃዛ ክረምት ስለነበረ፣ አንድ ቀን ውሃው ተቋረጠ። ክምንጩ በሚያስተላልፈው የውሃ ቧንቧ ላይ ውሃው በረዶ ሠራ፣ በቁር

የተጋገረውን መሬት ቆፍረን መፀየጃ በመጠቀም በረዶውን ማቅለጥ ነበረብን። ያኔ ውሃው እንደገና መፍሰስ ጀመረ።

ይህ ምንጭ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ያስታውሰኛል። ምንም ዓይነት ሁኔታ ቢሆን፣ የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ልክ እንደ ምንጩ ለኛ ሁልጊዜ ዝግጁ ነው። ሆኖም ኃጢአት እንደተጋገረው በረዶ ቧንቧችንን ዘግቷል። የተቃዋሚው ዓለም መንፈሳዊ ቅዝቃዜ ነፍሳችንን እንዲያቀዘቅዝ ስንፈቅድ፣ የመንፈስ ቅዱስን ሕይወት ሰጪ ውሃ ያቋርጣል።

ማነቆውን በማስወገድ ፍሰቱ እንዲቀጥል ማድረግ የሚቻልበት ብቸኛ መንገድ ንስሓ ነው። መንፈሳዊ ሕይወታችን ድርቀት የነገሠበትና ምድረበዳ (የመከነ) ከሆነ፣ የመዝሙረኛውን ጸሎት በመጸለይ ጀምሩ፣ "እግዚአብሔር ሆይ፣ መርምረኝ፤ ልቤንም ዕወቅ . . . የክፋት መንገድ በውስጤ ቢኖር እይ።" (መዝ 139፥23-24)። ኃጢአት የሰለጠነበት የሕይወታችሁ ክፍል እንዳለ እንዲያሳያችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት፤ ከዚያም ንስሓ ግቡ።

በየዕለቱ ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት

ሁለተኛ፣ ክርስቶስን በመምሰል ለማደግ ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ይጠበቅብናል። በየዕለቱ በልባችን ውስጥ በኛ ፈቃድና በእግዚአብሔር ፈቃድ መካከል የከረረ ትንንቅ ይካሔዳል። እግዚአብሔር አሁን በመንፈስ ቅዱስ በልባችን ይኖራል፤ ሆኖም አሮጌ ባህርያችን አሁንም ሕያው ስለሆነ፣ አሁንም የበላይነት ለማግኘትና እኛን በቁጥጥር ሥር ለማዋል ይታገላል። በሕይወታችን ክርስቶስን በማንፀባረቅ ፈንታ የማያምነውን ዓለም ባህርይ እናንጸባርቃለን።

ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ያላቸው ለዚህ ነው፣ "በኋላዬ ሊመጣ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሸክሞ ይከተለኝ" (ሉቃ 9፥23)። ይህ ቃል ደቀመዛሙርቱን እንደሚያስደነግጣቸው ዕሙን ነው። በዚያ ዘመን መስቀል የሐፍረትና የሞት ትእምርት (ምልክት) ስለነበረ መስቀል የሚሸከም ሰው ሞት የተፈረደበት ሰው ብቻ ነበር (ኢየሱስ

በመጨረሻ ላይ እንደተሸከመው)። በርግጥም ኢየሱስ ያለው ይህንኑ ነበር። አሮጌ ባህርያችን - ራስ ወዳድነታችን፣ ክፉ መሻታችን፣ አሮጌ ዝንባሌዎቻችንና አኗኗራችን በአንድነት መሞት አለባቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ይላል፣ "ስለዚህ ምድራዊ ምኞቶቻችሁን ግደሉ" (ቆላ 3፥5)። ጳውሎስ ከግል ተሞክሮው ይህ ምን ማለት እንደሆነ ያውቅ ነበር:- "ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ፤ ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ክርስቶስ በውስጤ ይኖራል" (ገላ 2፥20)።

ራስን ለክርስቶስ ማስገዛት ማለት እያንዳንዱን የሕይወታችንን ክፍል ከእርሱ ሥልጣን በታች ማኖር ማለት ነው፣ እንደዚሁም እንደፈቃዱ እንዲለውጠን እርሱን መጠየቅ ማለት ነው። ከተሳሳተ መንገድ ተመልሰን፣ መልካምና ንጹሕ በሆነው እንዲሞላን እርሱን መጠየቅ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ልብስ ከመለወጥ ጋር ያመሳስለዋል- አሮጌና እድፋም ልብስን አውልቆ አዲስና ንጹህ ልብስ እንደ መልበስ:- "ፊተኛ ኑሮአችሁን እያሰባችሁ እንደሚያታልል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፣ . . . ስእውነትም በሚሆን ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ" (ኤፌ 4፥22፤ 24)።

በሕይወታችሁ ክርስቶስ የተተወበት የት ጋ ነው? በባህርያችሁ? በዝንባሌያችሁ? በድርጊታችሁ ነው? ወይስ በሌላ እንደ ጊዜያችሁ ወይም ገንዘባችሁ ወይም ከሰዎች ጋር ባላችሁ ግንኙነት ነው? በሥልጣኑ ሥር ያልተገዛ አለ? ለራሳችሁም ለእግዚአብሔርም እውነተኞች ሁኑ። አስታውሱ፤ እግዚአብሔርን ማታለል አትችሉም። መዝሙረኛው እንዲህ ሲል ጸልዮአል፦ "ከተሰወረ በደል አንጻኝ" (መዝ 19፥12)። ይህን ጸሎት የናንተ አድርጉት።

ከዚያም የሕይወታችሁን ሁለንተና ለክርስቶስ ሥልጣን አስገዙ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል:- "እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ ዲያብሎስን ተቃወሙት፣ ከእናንተም ይሸሻል። ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ፣ እርሱም ወደ እናንተ ይቀርባል" (ያዕ 4፥7-8)።

መታመንና መታዘዝ

በመጨረሻ፣ የመንፈስ ቅዱስ ሕይወት ለዋጭ ኃይል በውስጣችሁ ሊለቀቅ የሚችለው በንስሓና በመገዛት ብቻ ሳይሆን፣ በመታዘዝና በመታመን ነው።

አንድ ወታደር ለአዛዡ መኮንን ራሱን በሚያስገዛበት ጊዜ አዛዡ የሚያዝዘውን ለማድረግ ፈቃደኛ ይሆናል። ታማሚ ሰው ወደ ሐኪም ለመታከም ሲሄድ ሐኪሙ እንደሚለው ያደርጋል። የእግር ኳስ ተጫዋች ለአሰልጣኙ አመራር ራሱን ከሰጠ፣ አሰልጣኙ ያዘዘውን ያደርጋል። እናም እኛ ራሳችንን ለነገሥታት ንጉሥና ለጌቶች ጌታ በምንሰጥበት ጊዜ እርሱ እንድናደርግ የሚነግረንን እናደርጋለን፤ ምክንያቱም የርሱ መንገድ ትክክል እንደሆነ እናውቃለን።

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፣ እግዚአብሔር ከሁሉ በፊት ፈቃዱን የሚገልጥልን በቃሉ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ፣ አማካይነት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ብናውቅና ብንታዘዘው ከስንት ችግሮች እናመልጥ ነበር? መጽሐፍ ቅዱስ ለሚገጥመን ሁኔታ ሁሉ መመሪያ ባይሰጠንም እኛ ከምንገምተው በላይ በበርካታ ጉዳዮች ላይ ምሪትን ይሰጠናል። በተጨማሪም ሕይወታችንን ልንመራ የምንችልባቸውን መርሆች ያመላክተናል። የእግዚአብሔር ቃል የተሰጠን እንድንተነትነው ወይም እንድንሚገትበት ሳይሆን እንድንተገብረው ነው። መዝሙረኛው እንዲህ ይላል። "ቃልህን እጠብቅ ዘንድ፣ እግሬን ከክፉ መንገድ ሁሉ ከለከልኩ" (መዝ 119፥101)

እግዚአብሔር በመንፈሱ ደግሞ ይመራናል፣ በተለይም አጣብቂኝ የሆነ ሁኔታ ውስጥ ስንገባ፣ እርሱ በዚህ መንገድ ሲመራን፣ ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለን፣ ልንታዘዘው ይገባል። የዚህ ዓይነት ሁኔታ በተደጋጋሚ ገጥሞኛል። አንዳንድ ጊዜ ያለ ብዙ ትግል እታዘዛለሁ፤ በሌሎች ጊዜያት ግን ትክክለኛው ውሳኔ የቱ እንደሆነ ማወቁ ራሱ አስቸጋሪ ይሆንብኛል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር አገልግሎታችን በአንዳንድ መንገዶች ለምሳሌ

በፊልሞችና በቴሌቭዥን በመጠቀም ለማስፋት ስናስብ ወይም ደግሞ ከሚደርሱኝ የወንጌል ስብከት ጥሪዎች የትኞቹን መቀበል እንዳለብኝ ለመወሰን ተስኖኝ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ከአጋሮቼ ጋር ለመወሰን የምከርንባቸውን ጊዜያት አስታውሳለሁ። በአእምሮ ማገናዘብ ብቻውን በቂ አይደለም፤ ትክክለኛውን ውሳኔ ለማወቅ የቻልነው ስ ንጸልይ፣ ቃሉን ስናጠና ና የሌሎች በሳል የእግዚአብሔር ሰዎችን ምክር ስንጠይቅ ብቻ ነው፤ ውሳኔው ትክክለኛ እንደሆነ እግዚአብሔር በውስጣችን ያጸናልናል። መንፈስ ቅዱስ እንዲህ፤ "መንገዱ ይህ ነው፤ በእርሱ ሒድ" (ኢሳ 30፥21) እያለ ያረጋግጥልናል።

በየዕለቱ እንዳዲስ መጀመር

ንስሓ . . . መገዛት . . . መታዘዝ . . . እነዚህ ክርስቶስን በመምሰል ለማደግ እግዚአብሔር በመንፈሱ ይሞላን ዘንድ ልንወስዳቸው የሚገቡን ሶስት እርምጃዎች ናቸው። እነዚህንም እርምጃዎች በየዕለቱ ልንወስዳቸው ይገባናል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እርዳታ በየቀኑ ያሻናል። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አንዴ ሆኖ የሚያበቃ ሁነት ሳይሆን፣ በሕይወታችን በየዕለቱ መቀጠል ያለበት እውነታ ነው።

በግሌ በየዕለቱ ቀኑን በጸጥታ ለእግዚአብሔር በማስረከብ፣ የእርሱ ወገን ስላደረገኝ በማመስገንና በዕለቱ ምን እንደሚጠብቀኝ ስለማያውቅ በማመስገን እጀምረዋለሁ። በመቀጠልም በዚህ ቀን ለክብሩ እንዲጠቀምብኝና ይህ እንዳይሆን ከሚከለክል ኃጢአት ሁሉ እንዲያነጻኝ እጠይቀዋለሁ።

ከዚያም በእምነት፣ ቃሉን ስታዘዝና በእርሱ ስተማመን፣ መንፈሱን እንደሚሞላኝ በማመን እራመዳለሁ። ሁልጊዜ ህልውኑ (መገኘቱ) ባይታወቀኝም፣ በዕለቱ ፍጻሜ ላይ ግን ውስጡን ተመልሼ ሳስብ ከእኔ ጋር ሆኖ ስለመራኝ አመሰግነዋለሁ። በዚያን ዕለት ከእኔ ጋር እንደሚሆን በሰጠኝ ተስፋ መሰረት፣ በርግጥም ቃሉን አክብሯል።

ይህ የእናንተም ልምምድ ሊሆን ይችላል፣ በየዕለቱ ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ጌትነት ስታስገዙ፣ በእናንተም ሕይወት የሚሆን ነገር ነው። ውሎእችሁን ተመልሳችሁ ስታስቡት ተስፋ እንደሰጠው ከናንተ ጋር ስለነበር ልታመሰግኑት እንድትችሉ፣ ቀኖቻችሁን ሁሉ ለእርሱ አስረክቡ።

ክፍል ሦስት

በመንገድ ላይ የሚደቀኑብን ተግዳሮቶች

ዐሥራ ስድስት

የመንቀዋለል (የመንከራተት) ዝንባሌ

ወደፊተና ለንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስ ዝግጁ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው

(ማቴ 25፥41)::

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ፣ የተለያዩ ችግሮች የሚከቡን ለምንድነው? ክርስቲያኖች ከችግር ነፃ አይሆኑም፤ እኛም እንታመማለን፣ እንፈተናለን፣ ሀዘን፣ ስብራትና ሌሎች በርካታ ችግሮች ያጋጥሙናል። በሕይወት ዘመናችን በምናደርገው ጉዞ መንግስተ ሰማያት እስክንገባ ድረስ በመንገዳችን ላይ የተለያየ አባጣና ጎርባጣ ሁኔታዎች ይገጥሙናል። በዕድሜ ስንገፋ፣ የሚገጥሙን ችግሮች የተለዩ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ሆኖም ሙሉ በሙሉ ከእኛ አይወገዱም።

በውድቀት አደጋ ውስጥ

ከቤታችን በተወሰነ ርቀት ላይ አነስተኛ ሐይቅ ይገኛል። ሐይቁ ውሃ የሚያገኘው በአቅራቢያ ከሚገኙ ተራሮች እየተወረወረ በሸለቆው በሚመጣ የተራራ ምንጭ ነው። ልጆቻችን ወጣቶች በነበሩበት ወቅት በዚያ ተጫውተዋል፤ ከዚያም አልፈው በሐይቁ ቀዝቃዛ ውሃ ውስጥ ይዋኙ ነበር። (እንዲያውም በቤታችን ሳሎን ከእሳት መሞቂያው (ከምድጃው) አናት ያለ መደርደሪያ የተሠራው ባንድ ወቅት በሐይቁ ውስጥ ለመጥለቅ እንደ መዝለያ ከሚያገለግል ሳንቃ ነው)። ሐይቁ የተበጀው ከብዙ ዓመታት በፊት ከምንጩ ዙሪያ ከጠንካራ ሲሚንቶ ግድብ ተገንብቶ ነው።

በአካባቢያችን ያሉት ተራሮች ለአየር ንብረት ጥቃት ተፈጥሮአዊ መከላከያ ስለሚሆኑ፣ ብዙ ጊዜ በቂ ዝናብ እናገኛለን። ይሁን እንጂ፣ ከጥቂት ዓመታት በፊት ባልተለመደ ሁኔታ ለተከታታይ ቀናት ከባድ ዝናብ ስለጣለ፣ ለወትሮ በቀስታ ይወርድ የነበረው ጅረት ኃይለኛና ያገኘውን የሚጠራርግ ፈረሰኛ ውሃ ሆነ። ከሞላው ወንዝ ዳርቻ የቆሙ ሰዎች፤ ውሃው ትላልቅ ቋጥኞችን ሲያንከባልል ያዩ ነበር።

የአካባቢው ሰዎች ግድቡ ሊወድቅ ይችላል ብለው መስጋት ጀመሩ። ውሃ ወደ ወለሉ ንጣፍ መስረግ ስለጀመረ፤ በጥቃቅን ስንጥቆች መካከል ውሃ መፍሰቅ ጀመረ። ፖሊሶች ግድቡ በድንገት ሊወድቅ ይችላል በማለት ከግድቡ በታች የሚኖሩትን ሰዎች ለቀው እንዲወጡ አዘዙ። ደግነቱ ዝናቡ ጋብ በማለቱ ግድቡ እንደተፈራው ሳይፈርስ ቀረ (ምንም እንኳን በኋላ ላይ በከፍተኛ ወጪ ጥገና ቢደረግለትም)::

ይህ ክስተት ችግሮችና ፈተናዎች እኛን የሚያናውጡበትን ሁኔታ ያስታውሰኛል። ልክ ግድቡ በሚሠርገው ውሃ እንደተነቀነቀ ሁሉ እኛም ብዙ ጊዜ ከግብረገባዊና መንፈሳዊ አቋማችን እስክንናወጥ ድረስ ግፊቶች ሊበራከቱብን ይችላሉ። የምንኖረው ዘወትር ከእግዚአብሔር ሊነጥለን በሚተናነቅ ተቃዋሚ ዓለም ሲሆን፣ አንዳንዶ ውጥረቶቹ ጠንካራ ሊሆኑ ይችላሉ። በሌላ አባባል፣ በሕይወት እንግልቶችና ፈተናዎች ተጠቂ ከምንሆንባቸው ምክንያቶች አንዱ በየዕለቱ በዙሪያችን በሚሆኑት (በሚገጥሙን) ሁኔታዎች ሳቢያ ነው።

ልክ ደራሽ ውሃው የግድቡን ደካማ ቦታዎች እንዳጠቃ ሁሉ፣ ችግሮችና ፈተናዎችም ደካማ ጎናችንን እየፈለጉ ያጠቁናል። ግድቡ ምናልባት ዘጠና ዘጠኝ በመቶ ጠጣርና ጠንካራ ሊሆን ይችላል፣ ግን አንድ በመቶው ብቻ ደካማ ሆኖ ውሃ የሚያሳልፍ ከሆነ ከመሠረቱ ሊናጋና ሊርስ ይችላል። ይህ ነገር በሕይወታችንም እውነት ነው። ችግሮችና ፈተናዎች ሁልጊዜ የሚያጠቁን ደካማ በሆንንባቸው አቅጣጫዎች ነው። በሌላ አባባል፣ በውስጣችን (በራሳችን) ድክመት ምክንያት ለሕይወት ግፊቶችና ፈተናዎች

ተጋላጮች እንሆናለን። ልክ በኃይለኛው ውሃ እንደተሸረሸረው ግድብ ጥገና፣ ዳግመኛ መጠገኑ ከፍ ያለ ወጪ የሚጠይቀን ሊሆን ይችላል።

ችግሮቻችንን መጋፈጥ

ክርስቲያኖች ከሆንን በኋላም እንኳን፣ በርካታ ችግሮች የሚገጥሙን ለምንድነው? አንዱ ምክንያት (እንደተመለከትነው)፣ በዘመን ፍጻሜ ሰይጣን ለመጨረሻ ጊዜ እስከሚሸነፍ ድረስ፣ በማያባራ ሰፊ መንፈሳዊ ተጋድሎ ውስጥ ተካፋዮች በመሆናችን ነው። በተጨማሪም፣ አሮጌው የኃጢአት ባህርያችን አሁንም ገና ስላልሞተ፣ እግዚአብሔር ከሰጠን አዲስ ባህርይ ጋር ትግል ላይ ናቸው። መንፈስ ቅዱስ አሁን በውስጣችን ቢያድርም፣ ይህ ማለት ከችግሮች ነፃ እንወጣለን ወይም ዳግመኛ ኃጢአት አንሠራም ማለት እይደለም። እንዲያውም መንፈስ ቅዱስ ለእኛ የተሰጠበት ምክንያት እግዚአብሔር ምን ያህል ደካሞች እንደሆንን ስለሚያውቅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "እንዲሁም መንፈስ በድካማችን ያግዘናል" (ሮሜ 8፥26)

ይሁን እንጂ፣ ዋናው አከራካሪ ጉዳይ ችግሮችና ፈተናዎች ለምን ይገጥሙናል ሳይሆን በእንዴት ያለ አኳኋን ምላሽ እንሰጣለን ነው። በቀጣዮቹ ጥቂት ምዕራፎች፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ጉዳይ ምን እንደሚናገር እንመለከታለን። መጽሐፍ ቅዱስ በጣም ተግባራዊ መጽሐፍ ሲሆን እግዚአብሔር በዚህ መልኩ የሚናገረን ለሕይወት ፈተናዎችና ችግሮች የበለጠ የተዘጋጀን እንሆን ዘንድ ነው። እንደ አለመታደል ሆኖ ግን፣ ብዙ ጊዜ ፈተና ሲገጥመን የምንሰጠው ምላሽ ክርስቶስን በማያሳይ መንገድ ነው፣ አደራረጋችን ለእኛም ላይታወቀን ይችላል። ይህን ዓይነት ምላሽ ስንሰጥ፣ ሰይጣን ባለድል ይሆንና የክርስቶስ ስም ይነቀፋል።

በዚህ ምዕራፍ የምንመለከተው ርዕሰ ጉዳይ ስለፈተና ይሆናል። ፈተና በምድር ያሉ ሰዎች ሁሉ የሚገጥማቸው ነገር ስለሆነ፣ የተለያዩ ዓይነት ፈተናዎች በመንገዳችን ይጋረጣሉ። ግን ፈተና የሚመጣው ከየት ነው? ለመቋቋም የሚያስቸግረንስ

ለምንድነው? ፈተናን መቋቋም ያለብን እንዴት ነው? እጅ ስንሰጥስ ምን ማድረግ አለብን? ለቀጣይስ ከመውደቅ ልንጠበቅ የምንችለው እንዴት ነው?

ፈተና ምንድነው?

የፈተናን ፍቺ ለመስጠት ሞክራችሁ ታውቃላችሁ? በቀላል አነጋገር፣ መፈተን ማለት ልክ ያልሆነን ነገር ለማድረግ መገፋፋት ወይም መማለል ማለት ነው።

ፈተና ማለት ኃጢአት ማለት እይደለም፣ መፈተንም ኃጢአት ማለት አይደለም። መፈተን ማለት ልክ ያልሆነን ነገር ለማድረግ መማለል (መሳብ) ማለት ነው፤ ኃጢአት ግን ለፈተና ተሸንፎ ልክ ያልሆነን ነገር ማድረግ ማለት ነው። መፈተን ኃጢአት አይደለም፣ ለፈተና እጅ መስጠት ግን ኃጢአት ነው። በአገልግሎቱ መጀመሪያ ላይ፣ "መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን በዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ ወደ ምድረበዳ ወሰደው" (ማቴ 4፥1)። ኢየሱስ ግን ለሰይጣን ፈተናዎች (ፈተናዎቹና ማባባያዎቹ እጅግ ማራኪና አጓጊ ቢሆኑም) እጅ አልሰጠም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ ኢየሱስ "ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው" (ዕብ 4፥15)።

ልክ ያልሆነን ነገር ለማድረግ በምንፈተንበት ጊዜ፣ የኢየሱስን ምሳሌ በማየት ብርታት አገኛለሁ። በነገር ሁሉ ስለተፈተነ፣ እርሱ ሊረዳው የማይችል ፈተና፣ እናንተንና እኔን ሊገጥመን አይችልም። እርሱ ራሱ በዚህ መንገድ ስላለፈ፣ ስንፈተን የምናልፍበትን መንገድ ያውቀዋል። እንደዚሁም እርሱ ፈተናን ተቋቁሞ ስላሸነፈ፣ የድልን ጎዳና ያመለክተናል። እኛም እናሸንፋለን።

ዓለም፣ ሥጋና ሰይጣን

ፈተና የሚመጣው ከየት ነው? የክፋት ሁሉ ሥረ - መሠረት (የፈተናም ጭምር) ባለጋራችን የሆነው ሰይጣን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገሳ አንበሳ ወዲያና ወዲህ ይዞራል" (1 ጴጥ 5፥8)። አንበሳ ከእንስሳት መንጋ ውስጥ

ደካማውንና ስማጥቃት የሚያመችውን ፊልጎ እንደሚዞር ሁሉ፣ ሰይጣንም እንደዚሁ ደካማ የምንሆንበትን አጋጣሚ እየፈለገ ያደባል።

ይሁንና ሰይጣን በጣም የረቀቀ ስልት ስለሚጠቀም፣ በቀጥታ ወይም በገሃድ አያጠቃንም። "መጣሁብህ እኔ ባስጋራህ፣ ላጠፋህ ነው" የሚል ጽሑፍ ያለበት ምልክት አንግቦ አይመጣም። ከበርካታ ዓመታት በፊት በአውስትራሊያ አደላይድ በተባለ ዩኒቨርስቲ ውስጥ በምናገርበት ወቅት፣ የተወሰኑ ተማሪዎች "እኔ ሰይጣን ነኝ! እኔ ሰይጣን ነኝ" የሚል ጽሑፍ አንግበው ወደ ተሰበሰበው ሕዝብ በመምጣት መረበሻቸው ትዝ ይለኛል። ሰይጣን ራሱን በይፋ እየገለጸ አይመጣም፤ በጣም የረቀቀ በመሆኑ ራሱን ይሰውራል፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ሰይጣን "የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለዋወጣል" (2ቆሮ 11፥14)። ብዙ ጊዜ ራሱን ሰውሮ፣ ከመጋረጃ በስተጀርባ ይሠራል።

ሰይጣን የሚ ፈትነን እንዴ ት ነው ? ይህን የ ሚያደርገው በሁለት መንገድ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። *አንደኛ፣ ውጫዊ ግፊት ያበረታብናል፤* ይህም ማለት በዙሪያችን ካለው ዓለም ማለት ነው። ቀደም ሲል የገለጽኩት ግድብ፣ የዘነበው ዝናብ በቶሎ ቢያበራ ኖሮ፣ የመፍረስ (የመለነጣጠቅ) አደጋ አይገጥመውም ነበር። ይሁን እንጂ በዝናቡ የተባበሰው ምንጭ ወደ ግድቡ እየገባ ግፊቱን አጠነከረበት - በእኛም ሕይወት የሚሆነው እንደዚሁ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ግፊት "ዓለም" ይለዋል። ዓለም ሲባል በዙሪያችን የምናየው አካላዊ ዓለም ሳይሆን፣ የማያምነው ዓለም ራሱን የሚያስተዳድርበት የእሴት ሥርዓት - የአስተሳሰብና የድርጊት ዘይቤ ማለት ነው። ይህ ከእግዚአብሔር የተለየውን፣ በፈጣሪው ላይ እያመጸ ያለውን ዓለም መስኪያዎችና ባሕርያትን ያመለክታል።

ይህን ከቶ አትዘንጉ፤ የምንኖረው ምስቅልቅል ባለ ዓለም ውስጥ ነው፣ ሰዎች ሲወዱ የሚገባቸውን ሲጠሉ፣ ሲጠሉ

የሚገባቸውን ሲወዱ በሚገኙበት ዓለም ውስጥ ነው። ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት የሚያስጠነቅቀን፣ "ዓለምን ወይም በዓለም ያለውን ማናቸውም ነገር አትውደዱ"። ይህን ካለ በኋላም ዓለማዊ ዝንባሌን የሚገልጡ ባህርያትን ይዞ ረዝራል፤ "በዓለም ያለው ሁሉ፣ የሥጋ ምኞት፣ የዐይን አምሮትና የኑሮ ትምክህት ከዓለም እንጂ ከአብ የሚመጣ አይደለም" (1 ዮሐ 2፥15-18)።

ዓለማዊነት እግዚአብሔርን ሳይሆን እኔነትን ማዕከል የሚያደርግ ውስጣዊ ዝንባሌ ነው። ትኩረቱ በአሁን ጊዜ ላይ የታሰረ ሲሆን፣ የእሴቶቹ መነሻዎችም የትዕቢትና የራስ ወዳድነት መሻቶች ናቸው። ጳውሎስ የቆሮንቶስን አማኞች በክርስቶስ ቢያምኑም መንፈሳዊ ብስለት ስላልነበራቸውና እንደ ኢ-አማንያን ይመላለሱ ስለነበር እንዲህ ሲል ይገስፃቸዋል "በመካከላችሁ ቅናትና ክርክር አለ፤ ታዲያ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደለምን?" (1ቆሮ 3፥3)።

የሥጋ ፈተና

ሰይጣን እኛን የሚፈትንበት ሁለተኛው መንገድ ከራሳችን ውስጥ ነው - በመጽ ሐፍ ቅዱስ አጠራር "*ሥጋ*" የተባለውን በመጠቀም ነው። እዚህ ላይ "*ሥጋ*" የሚለው ቃል የሚያመለክተው አካላዊ *ሥጋችንን* ብቻ ሳይሆን፣ እኛን ሊገዙን የሚሞክሩ ምኞቶቻችንና ፍላጎቶቻችንን ጥምር ነው። *ሥጋ* ማለት ከ*ሥጋ* ፍትወት ምኞት (እርሱን ቢጨምርም) የገዘፈ ነው። *ሥጋ* ማለት እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ከመፈለግ ይልቅ የራሳችንን ምኞቶችና ፍላጎቶች ማርካትን ዋነኛ ዓላማ ማድረግ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ይላል፦ "እንደ *ሥጋ* የሚኖሩ ልባቸውን በ*ሥጋ* ፍላጎት ላይ ያሳርፋሉ" (ሮሜ 8፥5)። ያዕቆብም እንዲህ ይላል፦ "ነገር ግን እያንዳንዱ የሚፈተነው በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ነው" (ያዕ1፥4)።

አካላችንን የሰጠን እግዚአብሔር እንደ መሆኑ፣ ተገቢ እንክብካቤ ልናደርግለትና ለክብሩ ልናውለው ይገባል። ብዙ ጊዜ ግን ሰውነታችንን ከመግዛት ይልቅ፣ እንዲገዛን እንፈቅድለታለን።

አንዳንዶች ራሳቸውን ስመጠጥ ወይም ስአደንዛዥ ዕፆች ወይም ስምኞት ወይም ስሱስ ባርነት ያስገዛሉ፣ ሌሎችን ደግሞ ልማዶች ይሰለጥኑባቸዋል። ሌሎች ደግሞ አንዳንድ ነገሮችን ከሚገባው በላይ የሕይወታቸው ማዕከል በማድረግ ጣዖት እንዲሆንባቸው ፈቅደዋል።

ስዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ "ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕያው መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ፤ ይህም መሥዋዕት እንደ ባለ አዕምሮ የምታቀርቡት አምልኮአችሁ ነው" (ሮሜ 12፥1) ሲል የሚያዘን። በተጨማሪም "ጌታ ኢየሱስ ክ ርስቶስን ልበሱት ፤ ምኞቱ ንም ይፈጽም ዘ ንድ ስሥጋ በሐሳባችሁ አትመቻቹለት" (ሮሜ 13፥14) ሲል ይመክረናል። ሰውነታችሁን ለክርስቶስ ሕያው መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርባችኋል?

የማምለጫ መንገድ

ይሁን እንጂ፣ ዋነኛው ጥያቄ፣ ይህ ነው፤ ፈተናን መቋቋም የምንችለው እንዴት ነው? የሚለው ነው። እ ንዴት ልንቋቋም እንችላለን? በቅርቡ አንድ ወጣት እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፦ "እንዲህ ደካማ ባልሆንኩ ምንኛ ጥሩ ነበር! ሁልጊዜ ቁርጠኛ ውሳኔዎች ባደርግም፣ ከጓደኞቼ ጋር ስሆን እነርሱ የሚያደርጉትን መከተሌ የማይቀር ይሆናል። ፈተናን የመቋቋም ብቃቱ ያለኝ መስሎ አይሰማኝም።" ምናልባት እናንተም እንደርሱ ይሰማችሁ ይሆናል። ከባዱ ዝናብ ቤታችን አቅራቢያ የተገነባውን ግድብ ስንጥቆችና ድክመቶችን እንዳሳበቀ ሁሉ፣ ፈተናም በሕይወታችን የተደበቁ ድክመቶችን ይገልጣል።

ፈተናን መቋቋምና ድል መንሣት የምትችሉባቸውን በራት እርምጃዎች ልጠቁማችሁ፤ አንደኛ፣ ፈተናውን ለይታችሁ እወቁት። ሰዎች በተደጋጋሚ የነገሩኝ ነገር፣ "ይህን ነገር ያደረኩት እኔው ራሴው መሆኔን ማመን ይከብደኛል። እያደረግሁት መሆኔን እንኳን የተረዳሁት የማልመለስበት ርቀት ከሔድኩ በኋላ

ነው" የሚል ነው። ሰይጣን ይህ ነገር ኃጢአት እስመሆኑን ወይም እንደማይጎዳቸው እንዲያስቡ በማድረግ አታሎአቸዋል።

አንዳንዶች ስህተትና ትክክል የሚባሉ ነገሮች የሰው እያሱ ስለ ፈተና እምብዛም መጨነቅ እንደሌለብን ይነግሩናል። እግዚአብሔር ግን እንደዚህ አይነግረንም። ይህን ልብ በሉ፣ መፈተን ማለት በእግዚአብሔር ዓይን ልክ ያልሆነን ነገር ለማድረግ የሚደርስብን ግፊት ነው፡ ኃጢአት ማለት ደግሞ ያው ነው፦ ኃጢአት።

ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ስህተትና ትክክል ምን እንደሚያስተምር ማወ ቅ ያለብን። በየዕለቱ ከመገናኛ ብዙሃ ን፣ ከማስታወቂያዎች፣ ከመዝናኛዎች፣ ከታዋቂ ሰዎች፣ ከወዳጆቻችን ሳይቀር "ለራስህ ኑር" የሚል መልዕክት በተለያዩ መንገዶች ይቀርብልናል። ዓለም እኛን በራሱ መልክ ለመቅረጽና ኀጢአት በእውነት ኃጢአት እንዳልሆነ ሲያሳምነን በመሞከር እርሱን እንድንከተል ያለ እረፍት ይወተውተናል። ደግሞስ ዓለም ሁሉ የሚያደርገውን ሳታደርግም የምትል አንተ ማነህ? በማለት ይሞግተናል። እግዚአብሔር ግን በተቃራኒ እንዲህ ይለናል፦ "በአእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ›› (ሮሜ 12፥2)።

ፈተና በራችሁን ሲያንኳኳ ለይታችሁ ለማወቅ እንዲረዳችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት። በዚህ ወቅት በነፍሳችሁ የማስጠንቀቂያ ደወል መሰማት አለበት። ትኩረታችሁ በግልጽ በሚታወቁ ፈተናዎች ላይ ብቻ አይሁን። ስውር የሆኑ የአንደበት ወይም የስሜቶች ወይም፣ የሀሳብ ወይም የመሻት ፈተናዎችንም ልብ ብላችሁ ተመልከቱ። መዝሙረኛው እንደዚህ ሲል ጸልዮአል፦ "እግዚአብሔር ሆይ፣ መርምረኝ፣ ልቤንም ዕወቅ" (መዝ 139፥23)።

አንዳንድ ጊዜ፣ "ግራጫ ነገሮች" (ትክክል ወይም ስህተት ያልታወቁ) ማለትም መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ባይከለክላቸውም፣ በሕይወታችን ሥፍራ ላይኖራቸው የሚችሉ ነገሮች ይገጥሙናል።

እንድ ነገር ስህተት ይሁን ወይም ትክክል ይሁን ለማወቅ አዳጋች ሆኖ ስታገኙት፣ የሚከተሉትን ጥያቄዎች ለራሳችሁ አቅርቡ፤ ይህ እግዚአብሔርን ያስከብራል? ይህን ባደርግ ለእግዚአብሔር የምስጋና ጸሎት ላደርስ እችላለሁ? ወደ ክርስቶስ ያቀርበኛል? ወይስ በዚህ ዓለም እንድጠመድ ያደርገኛል? ጤናዬን ይጐዳዋል? ወይም በሌላ መልኩ የሚጎዳ ነገር አለውን? ሌሎች ሰዎች (በተለይም ያልበሰሉ ክርስቲያኖች) በመንፈሳዊ ወይም በግብረገባዊ ሕይወታቸው የሚሰናከሉበት ይሆን? አንድ አስተዋይ ክርስቲያን ከበርካታ ዓመታት በፊት፤ "ስለ አንድ ነገር ጥርጣሬ ካለህ - አታድርገው!!" ሲል የመከረኝን ቃል መቼም አልዘነጋውም።

ከፈተና ሽሹ

ሁለተኛ፣ ፈተና በራችሁን ሲያንኳኳ፣ ተቃወሙት፡ ማርቲን ሉተር እንዲል ሲል ተናግሯል "ወፎች ከጭንቅላታችሁ በላይ እንዳይበሩ ማድረግ አትችሉም ነገር ግን በጸጉራችሁ ላይ ጎጆ እንዳይሠሩ መከልከል ትችላላችሁ!!" እናንተና እኔ ፈተናን ማስወገድ ባንችልም፣ እንዳይሰለጥንብን ማድረግ ግን እንችላለን።

ፈተናዎችን አታጣጥሙ፣ አትኑሩባቸው ወይም ከነርሱ ጋር አትጫወቱ፣ ወይም በአእምሮአችሁ በመከለስና በማመላለስ እንዲለለጥኑባችሁ አትፍቀዱላቸው። ስለ አንድ ፈተና ይበልጥ ባሰባችሁ መጠን የበለጠ የሚስብና የሚማርክ መሆን ይጀምራል። በልጅነታችሁ በማግኔት ተጫውታችሁ ታውቃላችሁ? ማግኔቶቹ በተቀራረቡ መጠን፣ መለያየቱ አስቸጋሪ ይሆናል። ፈተናም እንደዚህ ነው። ወደ እኛ እንዲቀርብ በፈቀድንለት መጠን፣ እኛን የመሳብ ኃይሉ እያየለ ይመጣል። በርግጥ፣ አስቀድማችሁ ካልነቃችሁበት፣ እስከነጭራሹ ለመቋቋም አስቸጋሪ ይሆናል።

ይህ እንዲሆን አትፍቀዱ! *ፈተናን ማየትና መያዝ ያለባችሁ እንደ መርዘኛ እባብ ወይም በመርዝ እንደተሞላ ብልቃጥ ነው። እንዲህ ስለሆነ መሆን ያለበትም እንዲሁ ነው።* ፈተናን ለመቋቋም ብቸኛው መንገድ ወዲያውኑ እና በቁርጠኝነት መቃወም ነው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ፣ "ከወጣትነት ክፉ ምኞት ሽሽ" (2 ጢሞ

2፥22) ይለዋል። የቆሮንቶስ ሰዎችም "ከጣዖት አምልኮ ሽሹ" (1 ቆሮ 10፥14) ተብለዋል። በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ከዝሙት ሽሹ" (1 ቆሮ 6፥18) ይለናል። በራሳችን ጥንካሬ ከፈተና መሸሽ አንችልም፤ በፍፁም። እግዚአብሔር ግን እርሱን ስንጠይቀው የሚያስፈልገንን ጥንካሬ ይሰጠናል። አንድ ጓደኛዬ እንዲህ ብሏል፡- "ዲያብሎስ በሩን ሲያንኳኳ፣ በሩን እንዲከፍትለት ለኢየሱስ እነግረዋለሁ!"

የግማሽ መንገድ እርምጃ አያዋጣም። ቁርጠኛና የማያዳግም ውሳኔ ማድረግ ይጠበቅብናል። ለምሳሌ ኮምፒውተርን ወይም ቴሌቪዥንን እንደ መዝጋት ማለት ነው . . . ከአንድ ሰው ጋር ጓደኝነት እንደ መመሥረት . . . ወይም ሊያበረታታችሁና ኃላፊነት እንዲሰማችሁ ከሚያደርጋችሁ በሳል ክርስቲያን ጋር ተጋድሎአችሁን እንደ መከፋፈል ሊሆን ይችላል። አልፎ አልፎ ሥራቸውን የለቀቁ (የለወጡ) ሰዎች ደብዳቤ ይደርሰኛል፣ ሥራቸውን ለመልቀቅ ምክንያታቸው በሥራ ቦታ ያለ አንድ ሰው ወይም ሁኔታ ስህተት እንዲሠሩ ስላደረጋቸው ነው።

ፈተናን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚናገራቸው ዐቢይ ጥቅሶች መካከል አንዱ በ1ኛ ቆሮ 10፡13 የሚገኘው ነው። ይህን ክፍል በቃል እንድትይዙት አበረታታችኋለሁ። "በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም፣ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን እንድትችሉ፤ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል።" በርግጥም፣ እግዚአብሔር "መውጫን ይሰጠናል" መውጫውን እንዲያሳያችሁ ጠይቁት - በእርሱም ሒዱ።

ከፈተና ተማሩ

ሶስተኛ፣ መፈተናችሁን ለትምህርት አድርጉት። በሌላ አባባል፣ ወደፊት ፈተና ሲገጥማችሁ በተሻለ መንገድ ልትቋቋሙት ትችሉ ዘንድ፣ ስለፈተናው አስላስሉ። በተለይ ከአንዳንድ ሰዎች ጋር ስትሆኑ፣ ለመጠደድ ስትሉ እነርሱ የሚያደርጉትን የሚያስደርግ ደካማ ጐን አላችሁ? በአንዳንድ ሁኔታዎች ውስጥ ወይም ቦታዎች

ስትሆኑ ትፈተናላችሁ? ሰይጣን ሲጠቀምበት የሚሞክርበት ድክመት በሕይወታችሁ አለ? ለምሳሌ፦ ሰይጣን የምትመኩበትን ነገር እያመሰከታችሁ ይሆን? አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት ፕሮፌሰር የሆነ ጓደኛዬ፣ በወሲብ ኃጢአት የወደቁ ክርስቲያን መሪዎችን አንድ በአንድ ከዘረዘረልኝ በኋላ፤ እነዚህ ሁሉ ሰዎች ሊወድቁ የበቁት በትዕቢት ምክንያት እንደሆነ ተናገረ። እግዚአብሔር ድካማችንን እንድንረዳና መቋቋም የምንችልበትን ብርታት ከእርሱ እንድንጠብቅ ሲፈልግ እንድንፈተን የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። ፈተናን መቋቋም ብቻ ሳይሆን ልንማርበትም ያስፈልጋል።

ለፈተና ሊያጋልጧችሁ የሚችሉ ሁኔታዎችን መራቅ ተማሩ። አንዲት ሴት ከመጠን በላይ የመብላት ፈተና ስለነበራት ትግል ጽፋልኝ ነበር። ይህንን ለመቋቋም የወሰደችው ብቸኛው ርምጃ፣ የምታዘወትራቸውን የምግብ ሸቀጦችን የተወሰኑትን ዓይነቶች ማስወገድ ነበር። ማራቅ የሚገባትን ምግብ ገዝታ በማቀዝቀገርዋ ካስገባችው ፈተናውን መቋቋም የማይታሰብ ይሆናል።

ስንወድቅ

ዐራተኛ፣ ስትወድቁ ንስሃ በመግባት፣ የእግዚአብሔርን ይቅርታና እድሳት እሹ፡ ኃጢአት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ህብረት ያፈርሳል - ይሁን እንጂ ግንኙነቱን አያከትመውም። ባንታዘዘውም እንኳን አሁንም ልጆቹ ነን። ሐፍረትና የበደለኝነት ስሜት ስለሚጫነን እንዳንደፍ መደበቅ እንፈልጋለን። ይሁንና እግዚአብሔር አሁንም ይወደናል፤ ይቅር ሊለንና መልሶ ሊቀበለን ይሻል። ስትወድቁ፣ ንስሃ በመግባት የእግዚአብሔርን የይቅርታና የመታደስ የተስፋ ቃሉን በመተማመን ጠይቁ።

አንዲት ሴት፣ ለፈተና እጅ በመስጠቷ ቤተሰቧ እንደፈረሰ ነግራኛለች። ጨምራ የነገረችኝ ነበር፣ "ከሁሉ በላይ ልቤን የሚሰብረው ነገር እግዚአብሔር ከቶም ይቅር የማይለኝ መሆኑን አውቃለሁ።" ሰይጣንም የሚፈልገው ይህን እንድናምን ነው - ግን

እውነት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል የተስፋ ቃል ይሰጠናል፣ "ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን፣ ከዐመፃ ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጻድቅ ነው" (1 ዮሐ 1፥9)። እግዚአብሔር የሰጣችሁ ተስፋ ይህ ነው። በዚህ ቃል እመኑ።

እግዚአብሔር ይቅር ሊለው የማይችለው ብቸኛ ኃጢአት ይቅርታውን የመግፋት ኃጢአት ብቻ ነው። ኃጢአት ስታደርጉ፣ ሰበብ አስባብ አትስጡ ወይም ለማድበስበስ አትሞክሩ ወይም ችላ አትበሉት፣ ወይም ሌላን ሰው አትወንጅሉ። እውነቱን ተቀበሉ . . . ንስሃ ግቡ . . . ከዚያም እግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ ይቅር ስላላችሁ ደስ ይበላችሁ።

ዐሥራ ሰባት

የውስጥ ጠላቶቻችንን ፊት ለፊት መግጠም

ለምባሌ ሆይ፤ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ፤ ቀና የሆነውን መንፈስ በውስጤ አድስ

(መዝ 51፥10)

ከሼክስፒር ገጸባህርያት አንዱ ትክክለኛ የሆነ ነገር አለው፤ "ጥፋቱ እኛው ዘንድ ነው" የሚል፡፡

በቅርቡ በክርስቲያናዊ ባሕርይዋ ፍጹም አርአያ ልትባል ስለምትችል አንዲት ሴት ሰማሁ፤ ይህች ሴት በቤተክርስቲያኗ በትጋት የምትሳተፍ፣ በጎረቤቶቿ የተከበረች፣ በግል ሕይወቷ የማትነቀፍ፣ ችግር ላይ ላሉ የእርዳታ እጅ ለመስገስ ወደኋላ የማትል ናት፡፡

ይሁንና አንድ ቀን ሐኪሟ፣ በሕይወት ለመኖር የቀራት የተወሰነ ወራት እንደሆነ ሲያረዳት፣ ይህች ሴት ከመቅጽበት ሌላ ሰው ሆነች፡፡ ሥራዋን ተወች፣ ከወዳጆቿ ጋር ግንኙነቷን አቆመች፤ ለቤተክርስቲያኗም ጀርባዋን ሰጠች፡፡ በጎ ሰው ለመሆን ያደረግኩት ሙከራ በቂ ስለሆነ ያመለጠኝን ደስታና ፈንጠዝያ ማሳደድን ዓላማዬ አድርጌአለሁ ስትል አወጀች፡፡ የጭፈራ ቤቶች የዘወትር መመላለሻዎቿ ሆኑ፣ ግብረገብና መልካምነትን ደህና ሰንብቱ ያሉ አዳዲስ ባልንጀሮችን አፍርታ ውሎዋና አዳርዋ ከእነርሱ ጋር ሆነ፡፡ እስከምትሞት ቀን ድረስ፤ ከዚያ ቀደም ትኖረው የነበረውን ሕይወት አሽቀንጥራ ጣለች፡፡ በመጨረሻዎቹ ወራት ቤተክርስቲያን የመጣችው ለቀብሯ ቀን በሬሳ ሳጥን ውስጥ ሆና ነበር፡፡

ይህ ለምን ሆነ?

ዘመኗን ሁሉ ራሷን በሥርዓት፣ ከብሯን ጠብቃ የኖረች ሴት እንዲህ በድንገት አቅጣጫዋን እንድትቀይር ያደረጋት ምን ይሆን? ክርስቲያናዊ ሕይወቷን በይፋ የገለጠች ሴት ሳይታሰብ መሐል ላይ ግብረገብነትንና ጨዋነትን አሽንቀጥራ እንድትጥልና ከዚያም አልፎ የተፈጥሮ ዕውቀቷን እንኳን እንዳትጠቀም ያደረጋት ምን ይሆን?

በርግጥ፣ ልቧንና የውስጥ ሀሳቧን የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው፣ በዚያ የማምሻ ዕድሜዋ ላይ ለምን እንደዚህ እንዳደረገች የሚያውቅ እርሱ ነው፡፡ በክርስቶስ የነበራት እምነት እውነት ይሁን ወይም ሌሎችን ለማስደነቅ ብቻ የታቀደ የሐሰት እምነት ይሁን የሚያውቅም እግዚአብሔር ብቻ ነው፡፡ ራሳችንን በማንም ሰው ሕይወት ላይ የመጨረሻውን ብይን ሰጪ አድርገን ልናስቀምጥ ከቶም አይገባንም፡፡

አንድ ነገር ግን ግልፅ ነው፤ የዚህች ሴት እምነት የውስጥ ማንነቷን የለወጠ አልነበረም፡፡ እስከመጨረሻዎቹ ወራት ድረስ ውጫዊ ባህርይዋ የማይነቀፍ ነበር፤ ልክ ያልሆነውን አስወግዳ ትክክለኛውን አድርጋለች፡፡ በውስጧ ግን - ማንም ሊያየው በማይችለው ጥልቅ ልቧ - ራሳቸውን ብቻ ለማስደሰት በሚኖሩት ላይ በስውር ትቀና ስለነበር ቅናቷ በመጨረሻ ላይ ለውድቀት ዳረጋት፡፡

በሌላ አባባል፣ ለእርሷ ክርስቲያናዊ ሕይወት ማለት ውጫዊ (አፍአዊ) የአኗኗር ዘይቤ ብቻ ነበር፡፡ ምናልባትም ከመጽሐፍ ቅዱስ አንኳር ትምህርቶች ውስጥ አንዱ የሆነውን፣ "እግዚአብሔር ምግባራችንን ብቻ ሳይሆን ልባችንንም መለወጥ ይፈልጋል" የሚለውን እውነት አልተገነዘበችም፡፡ በሌላ አባባል፣ *እግዚአብሔር ከውስጥም ከውጪም" ሊለውጠን ይፈልጋል፡፡* ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ሲል ጽፏል፣ "ብልቶቻችሁን የክፋት *መሣሪያ* አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ፤ . . . ይልቁንም . . . ብልቶቻችሁን የጽድቅ *መሣሪያ* አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ" (ሮሜ 6፥13)፡፡

በተጨማሪም እንዲህ ሲል ጽፏል፣ "በአእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ" (ሮሜ 12፥2)። ሰውነታችንና አእምሮአችን ለክርስቶስ ሲቀርቡ ያስፈልጋቸዋል፤ እርሱ የሚፈልገን ዓይነት ሰዎች አድርጎ ሊለውጠን የሚችለው በዚህ መንገድ ብቻ ነው።

ምን ዓይነት ለውጥ ያመጣል?

የልባችን ሁኔታ እግዚአብሔርን የሚያሳስበው ለምንድነው? መኖር እንዳለብን እየኖርን እስከሆነ ድረስ ይህ ምን ለውጥ ያመጣል?

መልሱ ቀላል ነው፡- *የእግዚአብሔር ፈቃድ ይህ ነው።* ቀደም ሲል እንዳየነው፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ ከዕለት ወደ ዕለት ክርስቶስን ወደ መምሰል እንድናድግ ነው። የኃጢአት ሃሳቦችና ስሜቶች እንዲለሰጥኑብን ስንፈቅድ፤ ከእርሱ ፈቃድ እየጎደልን ነው። ክርስቶስ ውስጡም ውጪውም ንጹሕ ነበር። ይህ የእኛም ግብ መሆን አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና" (1ኛተሰ 4፥3)። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪ፣ "ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ነገር ሁሉ ራሳችንን እናንጻ" (2 ቆሮ 7፥1)። ኢየሱስ ጠንካራ የተግሳጽ ቃል የተናገረው በውጫዊ ሁኔታቸው ሲታዩ ግብረገብ ያሳቸው የሚመስሉ፣ ውስጣቸው ግን በክፉ ሃሳቦችና ምኞቶች የተሞሉ ሰዎች ላይ ነበር፣ "እናንተ ግብዞች ውጫቸውን በኖራ ተለስነው የሚያምሩ፣ ውስጣቸው ግን በሙታን ዐፅምና በብዙ ርኩሰት የተሞላ መቃብሮች ስለምትመስሉ ወዮላችሁ" (ማቴ 23፥27)።

የውስጥ አደጋ

የልባችን ሁኔታ ይህን ያህል አስፈላጊ የሆነው ለምን ይሆን? *አንዱ ምክንያት ሀሳባችን ምግባራችንን ስለሚገልጥ ነው።* አንዳንድ ጊዜ እንዲህ፣ "ይህን ያደረግኩት ሳላመዛዝን ነው" እንላለን፤ ይህ እውነት የሚመስልበት ጊዜ አለ። ሥረ - መሠረቱን ጠልቀን ስንመረምር ግን፣ ግብራችን ሁልጊዜም የውስጥ ሀሳባችን ነጸብራቅ ነው። እንዲያውም ሀሳባችንን ከምግባራችን መለየት የማይቻል

የሚሆንበት ጊዜ አለ። ኢየሱስ እንዲህ ሲል ይገልጸዋል፡- "ክፉ ሐሳብ፣ ነፍስ መግደል፣ ማመንዘር፣ ዝሙት፣ መስረቅ፣ በሐሰት መመስከርና ስም ማጉደፍ ከልብ ይመነጫሉና" (ማቴ 15፥19)። ልባችንንና አእምሮአችንን መለወጥ የሚችል እርሱ ብቻ ስለሆነ፣ በየዕለቱ ሕይወታችንን ለክርስቶስ መስጠት ያለብንም ለዚህ ነው።

ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር ስለልባችንና ውስጣችን ሁኔታ የሚያተኩርበት ሌላው ምክንያት እርሱ ስለሚወደንና የተሳሳቱ ሀሳቦችና ስሜቶች ምን ያህል አውዳሚ ሊሆኑ እንደሚችሉ ስለሚያውቅ ነው። እንደዚህ ዓይነት ሀሳቦች ነፍሳችንን በመመረዝ፣ አካላችንንም ይጎዳሉ። የሥነ ልቡና ሊቃውንት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ከበርካታ ዘመናት በፊት ያስተማረውን እውነት እየተገነዘቡ ነው፤ ይኸውም አእምሮአችንና አካላችን በጥብቅ የተሳሰሩ መሆናቸውን ነው። ሁልጊዜ የሚናደድ ሰው ለልብ በሽታ ወይም ለደም ብዛት ወይም ለሌላ አካላዊ በሽታ የመጋለጥ ዕድሉ የሰፋ ነው። ንጉሥ ዳዊት ከቤርሳቤህ ጋር ያደረገውን ዝሙት ለመናዘዝ እምቢ ሲልና የበደለኝነት ስሜቱን ለማፈን ሲሞክር፣ መንፈሳዊና ሥጋዊ ዋጋ አስከፍሎታል፣ "ቀኑን ሙሉ ከመቃተቴ የተነሳ፣ ዝም ባልሁ ጊዜ አጥንቶቼ ተበላሹ. . . . በቀንና በሌሊት እጅህ ከብዳብኛለችና" (መዝ 32፥3-4) ጤናው የተመለሰለት ኃጢአቱን ፊት ለፊት በመጋፈጥ የእግዚአብሔርን ይቅርታ ሲጠይቅ ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "ደስ ያላት ልብ መልካም መድኃኒት ናት፤ ያዘነች ነፍስ ግን አጥንትን ታደርቃለች" (ምሳ 17፥22)።

ኃጢአት፣ እንደ ገዳይ ካንሠር፣ ወደ ሁሉም አቅጣጫ በሰውነታችን፣ በአእምሮአችን፣ በስሜቶቻችን፣ በፈቃዳችን፣ በሁሉም ነገራችን በመሰራጨት ይበክለናል። ኃጢአት እንደ ዋዛ የሚታይ ነገር አይደለም! ይሁንና ኢየሱስ ኃጢአትን ድል ለመንሣት መጥቷል። የመጣው ይቅር ሊለን ብቻ ሳይሆን፣ ከኃጢአት ኃይል አርነት አውጥቶ በመንፈሱ ሊለውጠንም ጭምር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ይላል፣ "ቀድሞ ከእግዚአብሔር የተለያችሁ ነበራችሁ። . . . አሁን ግን ነውርና ነቀፋ የሌለባችሁ

ቅዱሳን አድርጐ በእርሱ ፊት ሊያቀርባችሁ፣ በክርስቶስ ሥጋ በሞቱ በኩል አስታረቃችሁ" (ቆሮ 1፥21-22)።

ቅዱሳን . . . ያለ ነቀፋ . . . ነውር የሌለብን . . . እግዚአብሔር በየዕለቱ ለእኛ ያቀደልን ይህን ነው። ይህ ግን እንዴት ይከናወናል?

የውስጥ ጠላት፤ ትዕቢት

ከበርካታ ዓመታት በፊት የኖሩት የካቶሊክ ጳጳስ ጎርጎርዮስ፣ ኃጢአትን በሰባት ክፍሎች መድበው ነበር፣ እነዚህም ትዕቢት፣ ቁጣ፣ ቅናት፣ ርኩሰት፣ ሆዳምነት፣ ዳተኝነትና ስግብግብነት ናቸው። ለብዙ ጊዜ እነዚህ "ሰባት ገዳይ ኃጢአቶች" ተብለው ተጠርተዋል፤ ነገር ግን ፣ መጽሐፍ ቅዱስ በየትኛው ሥፍራ በዚህ መልክ ባይዘረዝራቸውም፣ እያንዳንዳቸው ተደጋግመው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰዋል።

ትዕቢት አውራ ሆኖ መጠቀሱ ያለምክንያት አይደለም፤ ምክንያቱም ራስን የሚያስታብይ ትዕቢት የሌሎች ኃጢአቶች ሁሉ ሥር ነው። ሰይጣንን በእግዚአብሔር ላይ እንዲያምፅ ያደረገው ትዕቢት ነው። ኢሳይያስ የባቢሎንን ንጉሥ ትዕቢት የገለጸበት መንገድ ሰይጣንንም የሚወክል ነው፡- "በልብህም እንዲህ አልክ ‹‹ወደሰማይ ዐርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ አደርጋለሁ ... ራሴንም እንደ ልዑል አደርጋለሁ" (ኢሳ 14፥13-14)። (እዚህ ላይ "እኔ" እና "የኔ" የሚለው ቃል በተለያዩ መልኮች እንዴት እንደተገለጠ ልብ በሉ፤ ትዕቢት ማለት "እኔነት" ማለት ነው።) ሰይጣን የአዳምንና የሔዋንን ክፍ የማለት ፍላጎታቸውን በማነሳሳት፣ እርሱን (ሰይጣንን) ቢከተሉት፣ "እንደ እግዚእብሔር እንደሚሆኑ" (ዘፍ 3፥5) ነገራቸው። እንደ እግዚአብሔር መሆን - እንዴት ያለ ማባበያ ነው! ከዚያች የሰውን ሕይወት ካበላሸበት ቀን ጀምሮ፣ የሰው ዘር በትዕቢት ትብታብ ተጠመደ - በውጤቱም አሳዛኝ ዋጋ ከፈለ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠንቅቃል፣ "ትዕቢት ጥፋትን፣ የእብሪት መንፈስም ውድቀትን ትቀድማለች" (ምሳ 16፥18)።

የሚያጠፋ ትዕቢት

ትዕቢት አውዳሚ የሆነው ለምንድነው? *ዋነኛው ምክንያት፣ ትዕቢት የራሳችንን ስህተት እንዳናይ የሚያሳውረን መሆኑ ነው።* ትዕቢት ከሆንነው ይልቅ የተሻልን በመሆናችን ከኃጢአታችን ንስሓ መግባትና መንገዳችንን ማስተካከል እንደማያስፈልገን ሊነግረን ይሞክራል። ኢየሱስ በተናገረው አንድ ምሳሌ፣ በትምክህት የተሞላና በጽድቅ የሚታበይ አንድ ሰው፣ "እግዚአብሔር ሆይ፣ እንደ ሌሎች ሰዎች ስላልሆንኩ አመሰግንሃለሁ" እያለ ይፀልይ ነበር፣ እየፀለየ እያለም ከእርሱ ብዙም ሳይርቅ የሚጸልየው ሌላ ቀረጥ ሰብሳቢ የሆነ ሰው ግን "እግዚአብሔር ሆይ፣ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ" በማለት ይጸልይ ነበር (ሉቃስ 18፥11፣13)። እግዚአብሔር የዚህኛውን ሰው ጸሎት ሰማ፤ የራሱ ኃጢአት የተሰወረበትን ትዕቢተኛ ሰው ቃል ግን ሊሰማ አልወደደም።

በተጨማሪም፣ ትዕቢት ከሌሎች ሰዎች ይነጥለናል። በተለያዩ ምክንያቶች ልንታበይ እንችላለን፣ ለምሳሌ ሃብታችን፣ ቁመናችን፣ ችሎታዎቻችን፣ ማኅበራዊ ደረጃችን፣ ያገኘናቸው ስኬቶች ሊሆኑ ይችላሉ። ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን፣ ትዕቢት ከሌሎች ሰዎች ለይቶ ስለሚሰቅለን - ከነርሱ ይነጥለናል። ትዕቢተኛና ትምክህተኛ ሰውን ማንም አይወድም።

እብሪት ደግሞ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ሊገመት የማይችል መከራና ጭካኔን ያስከተሉ የጥላቻና የዘረኝነት ሥር ነው። ጥላቻና ዘረኝነት በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት በመሆናቸው እውነተኛ የክርስቶስ ተከታይ በሆነ ሰው ልብ ውስጥ እንዳችም ስፍራ ሊኖራቸው አይገባም። የሰውን ዘር ሁሉ የፈጠረ እግዚአብሔር ስለሆነ፣ በፊቱ ይህ ዘር ወይም ከዚያ ብሔር ይበልጣል ወይም ያንሳል ማለት ተገቢ አይደለም። "ከወገን ሁሉ፣ ከሕዝብ ሁሉ ሰዎችን ለእግዚአብሔር በመዋጀቱ" (ራዕ 5፥9)፣ በመስቀሉ ግርጌ ያለው መሬት ደልዳላ ነው። ክርስቶስ የሞተለትን (ዋጋ - የከፈለለትን) ሰው ለመናቅ ምን ምክንያት ይኖረናል?

ከሁሉም በላይ፣ ትዕቢት ከእግዚአብሔር ይነጥለናል። ንጉሥ ዖዝያን ይሁዳን ካስተዳደሩት ምርጥ መሪዎች አንዱ ነበር፤ ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን "ዓዝያን ከበረታ በኋላ ዕብሪቱ ለውድቀት ዳረገው። አምላኩንም እግዚአብሔርን በደለ (2 ዜና 26፥16)። የባረከው እግዚአብሔር ነው፤ ሆኖም ክብሩን ለእግዚአብሔር እንደ መስጠት፤ ልቡን ከእርሱ መለሰ። ትዕቢት ሲገዛን ሲጀምር፣ እግዚአብሔር እንደማያስፈልገን በማሰብ፣ ለራሳችን ክብር መፈለግ እንጀምራለን። እግዚአብሔር፣ "ክብሬን ለማንም አልሰጥም" (ኢሳ 48፥11) እንዳለ እንዘነጋለን።

ክርስቲያኖችም ሳይቀር በረቀቀ መልክ በሚገለጥ ትዕቢት ሊሸነፉ ይችላሉ፤ ለምሳሌ ሌሎችን ዝቅ አድርጎ መመልከትና (ሌሎች አማኞችን ጨምሮ) በሌሎች ኪሳራ ራሳቸውን ከፍ ሊያደርጉ ይችላሉ። "እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል" (1 ጴጥ 5፥5) ተብሎ የተጻፈውን ቃል ይዘነጋሉ። በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱስ፣ "እግዚአብሔር ከአንተ የሚፈልገው ምንድነው? ፍትሕን ታደርግ ዘንድ፣ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፣ ከአምላክህም ጋር በትህትና ትራመድ ዘንድ አይደለምን?" (ሚክ 6፥8) ያለውን ይረሳሉ።

ይህ ማለት ትዕቢት ሁልጊዜም ስህተት ነው ማለት ነው? በትክክል ከተገነዘብነው አይደለም። ለምሳሌ፣ ማስፈያ በሆን ሁኔታ በሠራነው ሥራ መኩራት ስህተት አይደለም፤ ችሎታውን የሰጠን እግዚአብሔር እንደሆነና እርሱ ብቻ ክብር እንደሚገባው እስከተገነዘብን ድረስ እኛም ሆንን የምንወዳቸው ሰዎች በተቀዳጁት ስኬት መኩራት ስህተት አይደለም። ሚዛናዊና ትክክለኛ የሆነ የማንነት ግምትና በራስ መተማመንም የተሳሳተ አይደለም። ራሳችንን ስንጥል ወይም ዝቅ አድርገን ስናስብ፣ ራሳችንን እግዚአብሔር እንደ ፈጠረን አድርገን ስመቀበል አሻፈረን እያልን ነው። እዚህ ላይ ቁልፉ ሚዛናዊነት ነው፣ ሚዛናዊነት ስንል በራስ ወዳድነትና እኔነት ላይ ያተኮረ ትዕቢትንና ልክ ባልሆነ ሁኔታ ራስን ዝቅ ማድረግን ማስወገድ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ "ራሳችሁን

በአግባቡ መገዘኑ እንጂ፣ ከሆናችሁት በላይ ራሳችሁን ከፍ አድርጋችሁ አታስቡ" (ሮሜ 12፥3) ይለናል።

ትዕቢትን ከልባችን ማራቅ

ኃጢአተኛ ትዕቢትን ማስወገድ የምንችለው እንዴት ነው? *አንደኛ፣ ትዕቢት በልባችሁ እንዳለ በመቀበል በእግዚአብሔር ፊት ተናዘዙ፤ በትሕትናም ይቅርታውን እሹ።* እኔነትን ማዕከል ያደረገ ትዕቢት ኃጢአት ነው፣ ስለዚህም በእውነተኛነት ልንጋፈጠውና ዝቅ ባለ ልብም የእግዚአብሔርን ይቅርታ ልንለምን ይገባናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ" (1 ጴጥ 5፥6)።

በተጨማሪ፣ በየዕለቱ በእግዚአብሔር ህልውት (መገኘት) መመላለስን ልመዱ። እግዚአብሔርን ምንኛ ታላቅ እንደሆነ ስትገነዘቡ፣ የጉራና የትዕቢት ዝንባሌአችሁ መደብዘዝ ይጀምራል። ራሳችንን ከሌሎች ሰዎች ጋር ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ስናነጻጽር ትዕቢት ከደጃችን ይርቃል።

በውስጥ ያለ ጠላት፤ ቅናትና ስግብግብነት

ይህን በምጽፍበት ወቅት፣ የዜና ማሰራጫዎች በየዕለቱ የሒሳብ ስሌት ማጭበርበሮችን ይዘግባሉ፤ አንዳንዴ በቢልዮኖች የሚቆጠር ገንዘብ ይመዘበራል። እነዚህ ዜናዎች የሚያስደነግጡን ቢሆኑም፣ አዲስ አይደሉም።

አዳምና ሔዋን ከኤደን ገነት ከተባረሩበት ጊዜ ጀምሮ - ምናልባትም ከዚያም ጊዜ በፊት - ቅናትና ስግብግብነት የሰውን ልጅ ተጣብቀዋል። ሰይጣን እነርሱን የፈተነው ከፍ የማለት ፍላጎታቸውን በማነሣሣት ብቻ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ከሰጣቸው በላይ እንዲሹ ለማድረግ ቅናትና ስግብግብነትንም በልባቸው በማስነሣት ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ የቅናትና የስግብግነት ብዙ ታሪኮች ያቀርብልናል። ዮሴፍን ከሁሉም ወንድሞቹ በላይ አባቱ ይወደው ስለነበር፣ ወንድሞቹ ቀኑበትና፣ በስስት ተነሳስተው ሸጡት። ንጉሥ አክአብ የናቡቴን የወይን ተክል የግሉ ለማድረግ

ስለጎመጀ፣ ንግሥት ኤልዛቤል በሴራ ናቡቴን እንድታስገድል በማድረግ መሬቱን የራሱ አደረገ። ይሁዳም በገንዘብ ፍቅር ተነሳስቶ ኢየሱስን ለሰላሳ ብር ሸጠው። ሃናንያና ሰጲራም እንደዚሁ ለገንዘብ በመሳሳት፣ ከመሬታቸው ሽያጭ ለእግዚአብሔር መስጠት የሚገባቸውን ገንዘብ አስቀሩ።

ይሁንና፣ በተጠቀሱት ምሳሌዎች፣ ቅናትና ስስት ለማናቸውም እንዳልበጁና እውዳሚ እንደሆኑ እንመለከታለን። አዳምና ሔዋን ከኤደን ገነት ተባረሩ፤ የዮሴፍ ወንድሞች እርሱን አሳልፈው መስጠታቸው ከተጋለጠ በኋላ በፍርሃት ነበር የኖሩት። ንጉሥ አክአብ በውጊያ ተገድሎ ውሾች ደሙን ላሱት፤ ይሁዳ ራሱን ሰቀለ፤ ሃናንያና ሰጲራ ሞት ቀጠፋቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል፣ "ሰላም ያለው ልብ ለሰውነት ሕይወት ይሰጣል፤ ቅናት ግን ዐጥንትን ያነቅዛል" (ምሳ 14፥30)። ቅናትና የንዋይ ስስት ሁልጊዜ በጣም ከባድ ዋጋ ያስከፍሉናል። ቅናትና ስግብግብነት በልቡ ሰልጥኖበት፣ በእረፍት የሚኖር ሰው ገጥሞኝ አያውቅም።

ቅናትና ስግብግብነት አንድ ባይሆኑም፣ በቅርብ የተሳሰሩ ናቸው። በሌላ ሰው ስንቀና፣ የነርሱ የሆነን ሁሉ ለኛ የማድረግ ምኞት አቅል ያሳጣናል። ስስትና ቅናት የሚያተኩሩት በገንዘብ ላይ ነው ነገር ግን ስሌሎች ነገሮችም እንስገበገባለን፤ ለምሳሌ፦ ውበት፣ ክብር፣ ንብረት፣ ዝናና ሥልጣንም ሊያስጎመጁን ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ መጎምጀትን ጣዖት ከማምለክ ጋር ያስተካክለዋል፤ ምክንያቱም ስስታም ሰው በእግዚአብሔር ፈንታ ቁሳቁስን ስለሚያመልክ ነው። ስስትና ቅናት ሥረመሠረታቸው ራስ ወዳድነት ሲሆን፣ ጤና በመንሳት የሌለንን ነገር እንድናሳድድ ያደርጉናል። ቅናትና ስስት በውጫቸው የሚጎዱ ባይመስሉም፣ በቀላሉ ሰውን ወደ ማሰቃየት፣ ጭካኔና ብሎም ወደ ጦርነት ያድጋሉ። ያዕቆብ በዚህ መልክ ይህን ሽግግር ይገልጸዋል፣ "በእናንተ መካከል ያለ ው ጦርነትና ጠብ ከ የት የመጣ ነው ? በውስጣችሁ ከሚኖረው ምኞታችሁ አይደለምን? ትመኛላችሁ፣ ግን አታገኙም፤ ትጣላላችሁ፤ ትዋጋላችሁም" (ያዕ 4፥1-2)።

ስስትና ቅናት ማኅበረሰብን ብቻ ሳይሆን በግለሰብ ደረጃም ጉዳት ያደርሱብናል። ቢያንስ ከአንድ ሰው በየሳምንቱ፣ በስስት ላይ የተመሠረተ የቁማር ሱስ ቤተሰቡን እንዴት እንዳናጋ የሚገልጽ ደብዳቤ ይደርሰኛል። ስፍር ቁጥር የሌላቸው ቤተሰቦች በስስትና በቅናት በመነዳት እስከ አንገታቸው ድረስ በዕዳ በመነከር ለክስረት ተዳርገዋል። የጋብቻ አማካሪዎች እንደሚነግሩን፣ ጋብቻን ሰብጥብጥ የሚዳርገው ቀንደኛ ምክንያት ገንዘብ ነው። ወህኒ ቤቶች የተጨናነቁት በስስት ሕይወታቸው በተመሳቃቀለ ወንዶችና ሴቶች ነው።

ቅናትና ስስት የሀብታሞች በሽታ ብቻ አይደሉም፤ ድሃ የሆነ ሰውም ባልተናነሰ ሁኔታ በነዚህ ደዌዎች ሊያዝ ይችላል። የበለጠ የሚያሳዝነው ግን፣ ክርስቲያኖችም ከቅናትና ስስት ተፅዕኖ ነፃ ያለመሆናቸው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ "የገንዘብ ፍቅር የክፋት ሁሉ ሥር ነው" (1 ጢሞ 6፥10)።

ቅናትና ስስትን ፊት ለፊት መቋቋም

ቤተሰባችን በመልካም ሁኔታ እንዲኖር መመኘት በእርግጠኝነት ስህተት አይደለም፤ እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ያውቃል፤ መጽሐፍ ቅዱስ ትጉሆችና በገንዘብ ጠንቃቆች (እንደዚሁም ለጋሶች) እንድንሆን ያበረታታናል። ስኬታማ ለመሆን መፈለግም የግድ የተሳሳተ አይደለም፤ እግዚአብሔር ያደለንን ተሰጥኦዎች ሙሉ በሙሉ ስንጠቀም እርሱን ማክበራችን ነው። ሆኖም ቅናትና ስስት በቀላሉ ወደ ልባችን ሰርገው በመግባት፣ በጎ ሀሳባችንን ያጨናግፉብናል። ይህ በሕይወታችሁ እንዲከሰት አትፍቀዱ!

አንደኛ፣ ቅናት ወይም ስስት ልባችሁን ገዝቶት እንደሆነ እንዲገልጥላችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት - ተግሎም ኃጢአታችሁን ተናዝዛችሁ ንስሃ ግቡ። ተሳሎች አትሁኑ፣ ቅናትና ስስት ኃጢአት ናቸው፤ ለጥፋት አሳልፈው ይሰጧችኋል። ከዐሥርቱ ትእዛዛት ብዙዎቹ ከግብር ጋር የተገናኙ ናቸው - አትስረቅ፣ አትግደል፣ አታመንዝር፣ ወዘተ። የመጨረሻው ትእዛዝ

ግን የውስጥ መሻቶችን በተለይም ቅናትና ስስትን የሚመለከት ነው፡- "አትመኝ . . . የባልንጀራህ የሆነውን ማናቸውም ነገር" (ዘጸ 20፥17)። ኢየሱስ በተራራው ስብከቱ ዐሥርቱ ትዕዛዛትን በአዲስ መልክ ሲያቀርብ፣ ያተኮረው በውጫዊ ግብር ላይ ሳይሆን በውስጠኛ ችግር ላይ ነበር። ለምሳሌ ያህል፣ አንድን ሰው ስንጠላ ወይም በቁጣ ስንናገር በልባችን እየገደልነው እንደሆነ፣ የፍትወት ምኞት ሀሳብን በልባችን ስናስተናግድ እያመነዘርን እንደሆነ ተናግሯል።

በመቀጠል፣ ያለኝ ይበቃኛል የማለትን እውነተኛ ምስጢር እንዲያስተምራችሁ እርሱን ጠይቁት። ይህን የምታደርጉት እንዴት ነው? አንዱ መንገድ ምስጋና ማቅረብን የዕለት ሕይወታችሁ ወሳኝ አካል በማድረግ ነው። በየዕለቱ ለእግዚአብሔር ምስጋና ስታደርሱ፣ ቅናትና ስስት ይቀጭጫሉ! መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "በማናቸውም ሁኔታ አመስግኑ፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና" (1 ተሰ 5፥18)።

በመጨረሻም፣ በሁሉም ነገር እግዚአብሔርን ተማመኑ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ይላል፡- "ራሳችሁን ከፍቅረ - ነዋይ ጠብቁ፤ ባላችሁ ነገር ረክታችሁ ኑሩ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር፣ ከቶ አልተውህም፣ በፍጹም አልጥልህም ብሎአል" (ዕብ 13፥5)። የሚያስፈልገንን ነገር እርሱ እንደሚያሟላልን በእርሱ ስንተማመን፣ እኛም እንደ ጳውሎስ፣ "በየትኛውም ሁኔታ ያለኝ ይበቃኛል የማለትን ምስጢር ተምሬአለሁ" (ፊሊጵ 4፥11) እንላለን።

እግዚአብሔር ልባችሁንና አእምሮአችሁን ጠልቆ ሲመለከት የሚያየው ምንድነው? ርኅራኄና መርካትን - ወይስ ትዕቢት፣ ቅናትና ስስትን? የውስጣችሁን ሀሳቦች ከሰዎች መሰወር ትችላላችሁ፤ ከ እግዚአብሔር ግን ልትሰውሩአ ቸው አትችሉም። እዚህ ላይ ቆም በሉና መላ ሕይወታችሁን ዳግመኛ ለክርስቶስ ስጡ - የውስጥ ሃሳቦቻችሁንና ምኞታችሁን ጭምር። እግዚአብሔር በመንፈሱ ኀይል ውስጣችሁን እንዲለውጥ ጠይቁት።

ዐሥሩ ስምንት

የሚያንበረክኩን ስሜቶች

ከሁሉ በላይ ልብህን ጠብቅ፣ የሕይወት ምንጭ ነውና

(ምሳ 4፥23)

የብረት ሰንሰለት ጥንካሬው፣ መገጣጠሚያው (ማያያዣው) ጥብቅ እስከሆነ ድረስ ብቻ ነው። ባህርያችንም እንደዚሁ ነው።

ባለቤቴ ሩት ተወልዳ ያደገችው፣ ወላጆቿ በህክምና የሚያገለግሉ የወንጌል መልእክተኞች ሆነው ይሠሩ በነበረበት በቻይና ነው። ከተጋባን ዕለት አንስቶ የትውልድ አገሯ ወደሆነችውና ሕዝቡንና ጥንታዊ ባህ ሏን ወ ደምትወዳት ቻይና ልትወስደኝ ሁልጊዜ ትመኛለች። የማኦን ኮምዩኒዝም ተከትሎ የሁለተኛው የዓለም ጦርነት መነሳት ወደዚያ መሔድን የማይታሰብ አደረገው። ሆኖም መጸለይና ተስፋ ማድረጋችንን አልተውንም - ውሎ አድሮም ቢሆን ከግማሽ ምዓተ ዓመት በኋላ፤ በሩ በመጨረሻ ተከፍቶ ቻይናን የመጎብኘትና አዳዲስ በተከፈቱት ቤተክርስቲያናት የመስበክ ዕድል አገኘን።

በቻይና ጉዞአችን ከማይረሱን ትዝታዎች ውስጥ ታላቁ የቻይና ግንብ መጎብኘታችን ነበር። ግንቡ ላይ ቁጭ ብዬ፣ ምናልባት ከዚያ ቀደም አሜሪካዊ አይተው በማያውቁ ህፃናት መከበባችን ትዝ ይለኛል። ከኛ ጋር ይጓዝ የነበረ ቻይናዊ አሜሪካዊ ጓደኛችን ቀርቦ ሲያነጋግራቸው፣ ፍርሃታቸው ለቀቃቸውና መዝሙሮች ይዘምሩልን ጀመር። እኛም "ኢየሱስ ይወደኛል"

የሚልና ሌሎች መዝሙሮች ስንዘምርላቸው፣ ወዲያውኑ ቻይናዊ አሜሪካዊ ጓደኞችንን መዝሙሩን አስተምረን ብለው ጠየቁት።

የታላቁ ግንብ አካሎች ከክርስቶስ ዘመን በፊት የተሠሩ ሲሆኑ፣ ግንቡ በጠቅላላ ወጣ ገባ በሆነ ተራራማ መሬት ላይ በመቶዎች ማይል የሚቆጠር ርዝመት ይዘረጋል። ይህ ግንብ በታሪክ ውስጥ ከሚታወቁ አስደናቂ ሥራዎች አንዱ ሆኖ የቆየና፣ እንደተነገረኝ፣ ከሕዋ ወደታች ሲመለከቱ ከሚታዩ ጥቂት ሰው ሰራሽ ግንባታዎች መካከል አንዱ ነው። ግንቡ የተሠራው ለአንድ ዓላማ ነው፣ ይህም የቻይናን ሥልጣኔ በማፈራረስ ዘመቻ የመጡ አረመኔዎችን ለመከላከል ነው።

በታላቁ ግንብ በሮች በአንዱ ስንወጣ፣ ከበርካታ ዓመታት በፊት ያነበብኩት ነገር ትዝ አለኝ። መጀመሪያ ላይ ግንቡ የታቀደለትን ዓላማ አከናውኗል። ወደላይ ከፍ ያለ በመሆኑና በሚገባ የሚጠበቁ በሮች ስለነበሩት፣ ወረራዎችን ለመከላከል አስችሎ ነበር። ኋላ ላይ ግን ጠላት ሰርጎ መግባት ቻለ። ይህ እንዴት ሆነ? ቀላል ነበር፤ ደካማ ጎን የነበረውን በር ጠባቂ አግኝተው በጎቦ ሊያታልሉት በሩን ከፍቱን ተወላቸው።

ንቃቃቶችና ክፍተቶች

የኛም ሕይወት ከታላቁ ግንብ ጋር ይመሳሰላል፤ በአንዳንድ ሁኔታ ጠንካራና ጥብቅ ሲሆን - በሌሎች ሁኔታዎች ደግሞ ደካማና ልል ይሆናል። ሰይጣ ን የሚያጠቃን የት ላ ይ ነው ? ጠንካራ በሆንንበት ሁኔታ (ቦታ ላይ) ድል እንደማያገኝ ስለሚያውቅ ጥቃት አይሞክርም። ይልቁንም፣ *ሁልጊዜ ሊያጠቃን የሚያደባው ደካማ የሆንንበትን ሁኔታ (ቦታ) እየፈለገ ነው።* እንደቻይናው ወራሪዎች፣ ደካማ የሆነውን "የበር ጠባቂ" - ይፈልጋል - ለምሳሌ በባሕርያችን ድክመታችንን፣ ያልተናዘዝነውን ኃጢአት፣ ጎጂ ሱስ (ልማድ) - አየፈላለገ ሕይወታችንን በመውረር ጥፋት ያደርስብናል።

ባለፈው ምዕራፍ ሰይጣን ሊገባ ከሚችልባቸው በሮች አንዱን ማለትም የውስጥ ምኞቶቻችንን ተመልክተናል። ትዕቢትን ወይም ቅናትን ወይም ስስትን እንዲቆጣጠሩን ስንፈቅድ፣ ሰይጣን

ይህን ይጠቀማል። ሆኖም ጠላታችን ሌሎች "በሮችንም" መሞከሩ አይቀርም፤ በዚህ ምዕራፍ ደግሞ ከነዚህ በሮች አንዱን፤ የስሜቶቻችንን "በር" እንመለከታለን።

ስሜቶች - የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው?

ስሜቶች በራሳቸው ኃጢአት ወይም ስህተት አይደሉም - በፍፁም። ስሜቶችን የሰጠን እግዚአብሔር እንደመሆኑ፣ ልንንቃቸው ወይም ልንክዳቸው አይገባንም። ስሜት ባይኖረን ኖሮ፣ የእግዚአብሔርን ሰላምና ደስታ ልናውቅ አንችልም። ኢየሱስ ትልቁ ትዕዛዝ የትኛው እንደሆነ ሲጠየቅ፣ እንዲህ ሲል መለሰ፦ "ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም አሳብህም ውደድ" (ማቴ 22፥37)። እግዚአብሔርን በመውደድ ልብ . . . ነፍስ . . . አሳብ ሁሉም ይካተታሉ።

እግዚአብሔር ስሜት አለው - እኛም በአርሱ መልክ ስለተፈጠርን፣ ስሜቶች አሉን። ስሜት አልባ ብንሆን ኖሮ ሕይወታችን ምንኛ ባዶ ይሆን ነበር! በአንድ ወቅት አእምሮው በኤልዝሂመር በሽታ የተጠቃ ጓደኛዬን ለማየት ሄድኩ። ይህ ሰው ጠንካራና ንቁ ነበር፣ አሁን ግን ቁጭ ብሎ በቦዙ አይኖቹ ዝም ብሎ ይመለከታል፤ እኔ መኖሬንም ልብ ያለ አይመስልም። ስሜቱ ሁሉ ደንዝዟል። ስሜቶች የእግዚአብሔር ስጦታዎችና የሕይወት ወሳኝ አካል ናቸው።

በዕድሜ እየገፋሁ ስሔድ የአእምሮአችን ውስብስብነት የበለጠ ያስደንቀኛል። መዝሙረኛው እንዲህ ሲል ይደነቃል፦ "ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥሬአለሁና አመሰግንሃለሁ " (መዝ 139፥14)። ይህ ጥቅስ ሰውነታችንን ብቻ የሚመለከት ይመስለኝ ነበር፤ አሁን እንደተረዳሁት ግን መላ አኛነታችንን፣ አእምሮአችንና ስሜቶቻችንን ጭምር የሚያመለክት ነው። እግዚአብሔር ልዩና ውስብስብ ሰዎች አድርጎ ፈጥሮአችኋል፤ ሰውነታችሁ የእናንተ ብቻ እንደሆነ ሁሉ፣ ስብእናችሁም እንደዚሁ የራሳችሁ ብቻ ነው። በርግጥም "ግሩምና ድንቅ" ሆነን ተፈጥረናል!

ይሁን እንጂ፣ ኃ ጢአት መላ ማንነታች ንን እንዳበላሸው ሁሉ፣ ስሜቶቻችንም በተዕዕኖ ሥር ናቸው። ስሜቶች በራሳቸው መጥፎ ባይሆኑም፣ ሊጣመሙ ወይም ጥፋትን ሊያደርሱ ይችላሉ። አልፎ ተርፎም ወደጤና ለመመለስ የሥነልቡና ባለሙያ እገዛ እስከሚያስፈልገን ድረስ፣ ከቁጥጥራችን በላይ ሊሆኑ ይችላሉ። ስለሰው አእምሮ ገና ብዙ የማናውቃቸው ነገሮች አሉ፤ ይሁንና ፅኑ የሆኑ ስሜታዊ ችግሮች ያሉአቸውን ሰዎች ለመርዳት የሚሹ ተሰጥኦ ያላቸው አማካሪዎችና የሥነ ልቡና ባለሙያዎች ስለመኖራቸው እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ።

ብዙ ጊዜ ግን ስሜቶቻችን ፈር እንድንስት ያደርጉናል - ይህ ሲሆን መንፈሳዊ አደጋ ሊገጥመን ይችላል። ስለዚህ ጉዳይ እርግጠኞች ሁኑ፣ ሰይጣን እኛ ላይ ድልን ለመቀዳጀት ስሜቶቻችንን ይጠቀማል። እንዲያውም፣ ሰይጣን እኛን ለማጥቃት ከሚጠቀምባቸው ዋነኛ መንገዶች አንዱ በስሜቶች ነው። የስሜቶቻችሁን "በር" ተግታችሁ መጠበቅን ተማሩ።

ወደጥፋት የሚመሩ ስሜቶች - ንዴትና መራርነት

አውዳሚ ስሜት ሁሉ የዘራውን ማጨዱ አይቀርም፤ የንዴት ፍሬ ግን ከሁሉም የመረረ ነው። ያልተገራ ንዴት ብርቱ ጉዳት የሚያስከትል ኃጢአት ነው፤ ከጉዳቱ የሚያመልጥ ሰው አይኖርም። ጓደኝነትን ይበታትናል፣ ጋብቻ ያፈርሳል፣ በቤተሰብ ውስጥ በደልን፣ በንግድም መቃቃርን ያስከትላል፤ በማኅበረሰብ ጭካኔን፣ በሀገሮች መካከልም ጦርነትን ይቀሰቅሳል። የቁጣን ቃታ የሚስብ ሰው ኢላማውን ብቻ ሳይሆን ራሱንም ጭምር ይጎዳል። ንዴት በሌሎች ላይ እንድንደነፋ በማድረግ፣ ግንኙነቶችን እበላሽቶ እውነተኛ ማንነታችንን ይገልጣል። የሰው ዘር ታሪክ ባመዛኙ በቁጣ የሚመራ ነው።

ክርስቲያኖችም ቢሆኑ ከቁጣ ተፅዕኖ ነፃ አይደሉም። ኢየሱስ በወታደሮች ከተያዘ በኋላ፣ ጴጥሮስ በቁጣ ጌታውን እንዲህ ሲል ይክዳል፣ "እርሱ ግን፣ ይህን የምትሉትን ሰው እኔ አላውቀውም እያለ ይምል፣ ይገዝት ጀመር" (ማር 14፡71)። ጳውሎስ የኤፌሶን

ክርስቲያኖችን "መራራነትን ሁሉ፣ ቁጣና ንዴትን፣ ጭቅጭቅና ስድብን፣ ከማንኛውም ክፋት ጋር ከእናንተ ዘንድ አስወግዱ" (ኤፌ 4፥31) ሲል ይነግራቸዋል። በአንድ ሰው ንዴት ስንት ቤተክርስቲያናት ፈርሰው ይሆን? ክርስቲያን የሆነ ሰው በቁጣ በመደንፋቱ ምክንያት ምንኛ በርካታ ሰዎች ፊታቸውን ከክርስቶስ መልሰው ይሆን?

ሰዎች በሚናገሩት ወይም በሚያደርጉት ነገር ሲያስቀይሙን እንናደዳለን። እኛ ያልነው ሲቀር ወይም እቅዶቻችንና ህልሞቻችን ሲጨናገፉ እንናደዳለን። ንዴት ድንገት እንደ እሳተገሞራ ተነስቶ በቅርቡ ባሉ ሰዎች ላይ ሁሉ መዓትን ያወርዳል። ብዙ ጊዜ ግን ንዴት ላዩ ተሸፍኖ፣ ውስጥ ለውስጥ እየተብላላ ለሕይወት ዘመን ሊቆይ ይችላል። እንደ የሚያዝግ አሲድ ነፍስና ስጋችንን እየበላ ሊያመነምን ይችላል፤ እኛ ግን ከነመኖሩም ሳናውቀው እንችላለን።

አንዳንድ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ ይቆጣሉ። እንዳንድ ጊዜ አሳዛኝ ሁኔታ የገጠማቸው ሰዎች ደብዳቤ ይጽፉልኛል። ታዲያ እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ከመፈለግ ይልቅ፣ ለሆነባቸው ነገር እርሱን ይወነጅላሉ። በዚህም ሁኔታ፣ ሁኔታዎችን ባናስተውልም እንኳ፣ እርሱ ብቻ ሊሰጠን ከሚችለው ሰላምና ደስታ ራሳቸውን ይነፍጋሉ።

ቁጣ ትክክለኛ ምላሽ የሚሆንበት ጊዜ አለ። በራስ ወዳድነት ወይም ክብራችን በመነካቱ ሳይሆን ግፍና ኃጢአት ስናይ መቆጣት ተገቢ ነው። የእግዚአብሔርን ጽድቅ ስናቃልል እግዚአብሔር ይቆጣል፤ ኢየሱስ በቤተመቅደስ ቁሳቁስ በመሸጥ ትርፍ ይሰበስቡ የነበሩትን ሰዎች በቁጣ ከቤተመቅደስ አባሮአቸዋል (ማቴ 21፥12-13)። ይሁን እንጂ እዚህ ላይ ጥንቃቄ መውሰድ ይገባናል። የኛ "የጽድቅ ቁጣ" የፍቅር አልባነት ወይም በራስ ጽድቅ መታበይ መገለጫ ብቻ ሊሆን ይችላል።

ንዴትና መራራነት (እንደዚሁም ከእነርሱ የሚወለዱት ጥላቻ፣ ቅናትና ቂም) አንድ ባይሆኑም በቅርብ የተቆራኙ ናቸው። መራራነት የከረረ ንዴት ሲሆን፣ ነፍሳችንን በመበከል ሰላማችንን

ያደፈርሳል። ባለቤቴ፣ መራራና ከምጣጣ የሆነ ክርስቲያን ከሰይጣን የድል ማሳያና መፎከሪያዎች እንዱ ነው ስትል ተናግራለች - በርግጥም ትክክል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "መራራ ሥር በቅሎ ችግር እንዳያስከትልና ብዙዎችን እንዳይበክል ተጠንቀቁ" ይለናል (ዕብ 12፥15)። ንዴትና መራራነት፣ እግዚአብሔር እንድትሆኑ የሚፈልጋችሁን ዓይነት ሰው ከመሆን እየከለከላችሁ ነው?

ንዴትን ማሸነፍ

በየጊዜው በንዴት ከመግዛት ይልቅ ልናሸንፈው እንችላለን? አዎን በእግዚአብሔር እርዳታ እንችላለን። ጴጥሮስ ንዴቱን በማሸነፉ ለክርስቶስ ደፋር ወደመሆን ለወጠው። ጳውሎስ በክርስቲያኖች ላይ የነበረው ቁጣ ወንጌልን የመስበክ ቅንአት ሆኖ ተለወጠለት። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያዘናል፦ "በአእምሮአችሁ መንፈስ እንድትታደሱ፣ እውነተኛ በሆነው ጽድቅና ቅድስና እግዚአብሔርን እንዲመስል የተፈጠረውን አዲሱን ሰው እንድትለብሱ ነው" (ኤፌ 4፥23-24)። የእናንተስ ግብ ይህ ነው?

ንዴትን መቋቋም ያለብን እንዴት ነው? መልሱ ቁርጠኛ በመሆን ነው። *ያልተገራ ቁጣን ለማሸነፍ የመጀመሪያው እርምጃ አልፈልገውም ብሎ በመጨከን ነው - ይህን ለማድረግ ቁልፉ ቁጣ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት መሆኑን በመገንዘብ ነው።* ኢየሱስ እንዲህ ሲል አስጠንቅቆናል፦ "ወንድሙን ያለ አግባብ የሚቆጣ ይፈረድበታል" (ማቴ 5፥22)።

ይህ ማለት ለቁጣችን ወይም ለንዴታችን ሰበብ አስባብ መፈለግ - ለምሳሌ በወላጆቼ ምክንያት የመጣ ነው፣ በሕይወቴ ይህና ያ ስለደረሰብኝ የመቆጣት መብት አለኝ ማለትን ማቆም አለብን ማለት ነው። በተጨማሪም፣ ንዴትና መራራነት በሕይወታችን የሚያስከትሉትን ጉዳት ያለ ማድበስበስ መቀበል ይኖርብናል። ጠላቶቻችን ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ "ቁጡ ሰው ጠብን፤ ግልፍተኛም ብዙ ኃጢአት ይሠራል" (ምሳ 29፥22)። በተጨማሪም እንደዚሁ ይላል፦ "ከንዴት ተቆጠብ፤ ቁጣንም ተወው፤ ወደ እኩይ ተግባር እንዳይመራህ አትከፋ" (መዝ

37፥8)። ቁጣ የሚያስከትለውን ጉዳት ከቶም ቢሆን በቀላሉ አትመልከቱት።

ሁለተኛው ደረጃ - በሌሎች ኃጢአቶች እንደምናደርገው ሁሉ፣ ለእግዚአብሔር በመናዘዝ ይቅርታና እርዳታውን እሹ። ኢየሱስ በመስቀል ላይ እናንተ የፈጸማችኋቸው በደሎች ሁሉ፣ ንዴትን ጨምሮ በራሱ ላይ ተሸክሞታል። እግዚአብሔር በፍቅሩና በምህረቱ ቁጣችንን ይቅር ሲል ብቻ ሳይሆን፣ ብንፈቅድለት ከሕይወታችን ሊያስወግደውም የተስፋ ቃል ሰጥቶናል። መንስኤው ምንም ይሁን ምን፣ ቁጣችሁን እግዚአብሔር ሆይ አንተ ተረከበው በማለት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ፣ "ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፤ ቸርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ ገርነትና ራስን መግዛት" እንዲተካላችሁ ጠይቁት (ገላ 5፥22-23)። አስተውሉ፤ ቁጣ፤ የነዚህ ሁሉ ተቃራኒ ነው። የመንፈስ ፍሬ ልባችንን ሲሞላ፣ ቁጣ ይሸሻል።

በመቀጠል፣ ቁጣን ለማሸነፍ ተግባራዊ እርምጃዎች ውሰዱ። በቁጣ ለመገንፈል የምትፈተኑባቸው አጋጣሚዎች የትኞቹ ናቸው? በተቻላችሁ መጠን ከነዚህ አጋጣሚዎች ሽሹ - ካልተቻላችሁ ደግሞ አስቀድማችሁ በመጸለይ፣ እግዚአብሔር እንዲረዳችሁ ጠይቁት። ራሳችሁን መግዛት ተስኗችሁ ቁጣ ሲሰለጥንባችሁ፣ ፈጥናችሁ የእግዚአብሔርን ይቅርታ ብቻ ሳይሆን የጎዳችኋቸውን ሰዎች ይቅርታ ጠይቁ። ለአንድ ሰው ለምሳሌ ለወላጅ ወይም ለቀድሞ ፍቅረኛችሁ ወይም ለአለቃችሁ፣ ቁጣ፣ መራራነትና የቅናት ስሜት የሚሰማችሁ ከሆነ፣ ይህን ለክርስቶስ በማስረከብ፣ ከናንተ እንዲያርቀው ጠይቁት።

በተጨማሪም፣ ሌሎችን ይቅር በማለት የሚገኘውን ሕይወትን የመለወጥ ኃይል ተገንዘቡ። ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፦ "የሚረግሙአችሁን መርቁ፣ ለሚበድሉአችሁ ጸልዩ" (ሉቃ 6፥28)። ይህን ትዕዛዝ ስትታዘዙ ቁጣ ውስጥ ልትቆዩ አትችሉም። እምቢ ቢሉችሁና ቢያስቸግራችሁ እንኳን፣ ራሳችሁን በመግዛት መመላለስ እንዳለባችሁ ተመላለሱ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦

"እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፣ እናንተም ይቅር ተባባሉ፤ አርስ በርሳችሁ ቸሮችና ርኅሩኆች ሁኑ" (ኤፌ 4፥32)።

ጥፋት የሚያስከትሉ ስሜቶች፡- ጭንቀትና ፍርሃት

ፍርሃትና ጭንቀት የዘመናችን መለያዎች ቢሆኑ ያስገርማል? በቅርቡ ወንጀል በበረከተባቸው ከተሞች በአንዷ ከምትኖር አንዲት ሴት እንዲህ የሚል ደብዳቤ ተቀበልኩ። "የቤቴን በር የምቆልፈው በአምስት ቁልፎች ቢሆንም፣ በጣም ስለምፈራ መተኛት እንኳን አልችልም"።

ፍርሃት በሕይወታችን ሚና እንዳለው አይካድም፤ አደጋን መፍራት ብናቆም፣ ሕይወታችን የማያልቅ ችግር ውስጥ ይገባል። ትንሽ ልጅ መኪኖች የሚያዘወትሩበትን የመኪና መንገድ ወይም ያልተዘጋ የመድሐኒት ብልቃጥ መፍራትን መማር ይኖርበታል። ወታደር ወይም ፖሊስ ለቅጽበት ያህል እንኳን ከትኩረት መናጠብ አደገኛ እንደሆነ ያውቃል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "አስተዋይ ሰው አደጋ ሲያይ መጠጊያ ይሻል፤ ብስለት የጎደለው ግን በዚያው ይቀጥላል፤ መከራም ያገኘዋል" (ምሳ 22፥3)። ይሁንና መፍራት ያለብን አካላዊ አደጋን ብቻ ሳይሆን፣ አንዲያውም ከዚያ በላይ ግብረገባዊና መንፈሳዊ አደጋን ጭምር መፍራት አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፤ ንቁም፤ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገሳ አንበሳ ወዲያና ወዲህ ይዞራል" (1 ጴጥ 5፥8)።

ፍርሃት ጠቃሚ ሊሆን ቢችልም፣ ከምንቆጣጠረው በላይ ሊሆንብን ይችላል፣ በዚህ ጊዜ ኃጢአት ይሆናል። ለምን? ምክንያቱም ፍርሃት የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል እንድንጠራጠር በማድረግ፣ በፍቅሩ እንዳናምን ስለሚያደርገን ነው። ፍርሃት ሽባ ሊያደርገንና በእግዚአብሔር አምነን በእምነት ከመለማራት ሊያቅበን ይችላል። ሰይጣን ፈሪ ክርስቲያን ይወዳል! እግዚአብሔር ለቀደሙት እስራኤላውያን ከእነርሱ ጋር እንደሚሆንና የተስፋይቱን ምድር ለማስገበር እንደሚረዳቸው ነግሯቸዋል። በዚህም ምክንያት፣ በሲና ምድረበዳ ለአርባ ዓመት ለመንከራተት ተገደዱ

(ዘኁ 14)። ፍርሃት ሽባ እንዲያደርጋቸው ስለፈቀዱ፣ ጠቅላላው ትውልድ ከእግዚአብሔር በረከት ጋር ተላለፉ። ይህ በእናንተም ሕይወት ሊከሰት ይችላል።

ብዙ ሰዎች ከሌላ ከማንኛውም ነገር ይልቅ የውስጥ ሰላምን አጥብቀው ይናፍቃሉ፡ ያለ ሰላም ዘላቂ ደስታ ወይም የመደላደል ስሜት ማግኘት አይቻልም። ይሁን እንጂ ብዙ ሰዎች እየፈለጉት የሚያጡት ነገር ሰላም ነው - ዋናው ምክንያትም ጭንቀትና ፍርሃት ነው።

ፍርሃቶቻችንን ማሸነፍ

ጭንቀቶቻችንንና ፍርሃቶቻችንን ልናሸንፍ እንችላለን? ወይስ ዘመናችንን ሁሉ በጭንቀት ተውጠን መኖር አለብን?

ሌላ ጥያቄ በማንሳት መልስ ልስጥ፤ የፍርሃት ተቃራኒ ምንድነው? ለክርስቲያን መልሱ አንድ ብቻ ነው፣ የፍርሃት ተቃራኒ እምነት ነው - በእግዚአብሔርና በማይለወጠው ፍቅሩ መተማመን ነው።

በሁሉም ላይ ስልጣን ያለውና በፍቅር እጆቹ የሚይዘን እግዚአብሔር እንደሆነ ስንረዳ፣ በሕይወት የሚገጥሙንን አደጋዎችና ችግሮች በልበሙሉነት መጋፈጥ እንችላለን። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ እግዚአብሔር የዘላለም ድነት ይሰጠናል ብለን ካመንን፣ ለአሁኑ ኑሮ ልንተማመንበት እንዴት ይሳነናል? መዝሙረኛው እንዲህ ሲል ያውጃል፡- "እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ነው፤ አልፈራም" (መዝ 118፥6)።

ግን እውነቱን እንነጋገር ከተባለ፣ አደጋ ከፊት ለፊት ሲጋረጥብንና ዙሪያው ገደል ሲሆንብን፣ በእግዚአብሔር መተማመን ቀላል ነገር አይሆንም። በዚህ ጊዜ በፍጥነት የሚመጣብን ፍርሃት እንጂ እምነት አይደለም። ግን ይህን አትርሱ፤ ፍርሃት እምነትን እንዲያባርር፤ እምነትም ፍርሃትን ያባርራል። እምነት ማለት ችግሮቻችን በነው እንደሚጠፉ በማመን ራሳችንን መደለል ወይም በጭፍን ሁሉም ብሩህ ነው ብሎ ማመን አይደለም። እምነት

ከችግሮቻችን ባሻገር፣ በክርስቶስ ያለንን ተስፋ *መመልከት* ማለት ነው። እውነተኛ እምነት ክርስቶስ ባደረገልንና እግዚአብሔር ለእኛ ባለው በጎነትና ምህረት *መተማመን* ማለት ነው።

ጭንቀትና ፍ ርሃትን *መቋቋም* ያለባች ሁ እንዴ ት ነው ? አንደኛ፣ *ለክርስቶስ አስረክቡ*። ፍርሃትና ጭንቀት የለብኝም ብላችሁ ለማስተባበል አትሞክሩ - የሙጥኝ ብላችሁም አትያዟቸው። ለክርስቶስ በመናዘዝ፣ ፍርሃትን ከትከሻችሁ ላይ እንዲያነሳላችሁ ጠይቁት። *መዝሙረኛው* እንዲህ ይላል፡- "የከበደህን ነገር በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱ ደግፎ ይይዝሃል፤ የጻድቁንም *መናወጥ* ከቶ *አይፈቅድም*" (*መዝ* 55፥22)። ጴጥሮስም እንዲህ ሲል *ይደግመዋል*፡- "እርሱ ስለ እናንተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉ" (1ኛጴጥ 5፥7)።

ሁለተኛ፣ በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል በጽናት እመኑ። እግዚአብሔር በቃሉ፣ "*ታላቅና* ክቡር የሆነውን ተስፋ" (2 ጴጥ 1፥4) ሰጥቶናል። እርሱ የሰጠን የተስፋ ቃላት በሙሉ እርሱ ሕይወታችንን ልናስረክበው የ*ታመነ* አምላክ እንደሆነ ያስታውሱናል። እግዚአብሔር ሊዋሽ ስለማይችል፣ በእርሱ የተስፋ *ቃል መተማመን* ትችላላችሁ! እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን የሰጠው የተስፋ *ቃል*፣ በአዲስ ኪዳን የሰጠንን ያህል ለእኛ የሚሠራ ሲሆን ሁለቱም ኪዳኖች ለሕይወታችን የእግዚአብሔርን *መ*ርህ ይዘዋል። ፍርሃታችንን ለእግዚአብሔር የተስፋ *ቃል* ስናጋልጠው በንኖ ይጠፋል!

እነዚህ የተስፋ *ቃላት* ምንድናቸው? አንደኛው የተስፋ *ቃል* እግዚአብሔር ከኛ *ጋ*ር *መ*ሆኑ ነው፣ ሕይወት ምንም ያህል አስቸ*ጋ*ሪና የተመሰቃቀለ ቢሆን እርሱ ከእኛ *ጋ*ር ነው። እንደዚህ ይለናል፡- "ከቶ አልተውህም፣ በፍጹም አልጥልህም" (ዕብ 13፥5)። ኢየሱስ እንዲህ ሲል አውጆአል፣ "እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ *ጋ*ር ነኝ" (ማቴ 28፥20)። *ክርስቶስን የምታውቁ ከሆናችሁ ክቶም ቢሆን ብቻችሁን አይደላችሁም - መቼም ቢሆን*፡ በሕጻንነቴ እናቴ ከ*መ*ዝሙረ ዳዊት 23 ያስተማረችኝን *ቃል መ*ቼም አልረሳውም፣ "በሞት ጥላ ሸለቆ ውስጥ ብሄድ እንኳ፣ አንተ ከእኔ

*ጋ*ር ስለሆንህ ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጽናኑኛል" (ቊ. 4)። የእግዚአብሔር የተስፋ *ቃላት* አእምሮአችሁንና ልባችሁን ይሙላ።

እግዚአብሔር ተስፋን - የዚህ ምድር ሕይወት ክፋቶችና የፍርድ *መ*ንደሎች ሁሉ አንድ ቀን እንደሚጠፉ ተስፋ - ሰጥቶናል። ኢየሱስ እንዲህ ሲል አስጠንቅቆናል፣ "በዓለም ሳላችሁ *መ*ከራ አለባችሁ።" ይሁን እንጂ አያይዞ "ነገር ግን አይዞአችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ። ብሏል (ዮሐ 16፥33)። በፍርሃት ወይም በጭንቀት እንድትናጡ የሚያደርጓችሁ ሁኔታዎች ጊዜያዊ ናቸው፤ ክርስቶስ ሲመጣ ይደመሰሳሉ።

ሳታቋርጡ ተግታችሁ ፀልዩ

በመጨረሻም፣ በትጋትና በእምነት ፀልዩ። ስለአንድ ጉዳይ መጨነቅና መረበሽ ምንኛ ቀላል መሆኑና ስለጉዳዩ መጸለይን መዘንጋት ደግሞ ሁልጊዜም ያስደንቀኛል። ጭንቀትና ፍርሃት እንደነብር ግልገሎች ናቸው፤ በመገባችኋቸው መጠን እየፋፉ ይሄዳሉ።

እግዚአብሔር ግን ሌላ መንገድ አለው፣ ይህም *የጸሎት መንገድ ነው*። መጽሐፍ ቅዱስ ለጭንቀት የሰጠን መፍትሔ በማያሻማ መንገድ ተገልጾአል፡- "በጸሎትና በምልጃ፣ ከምስጋናም *ጋ*ር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለማንኛውም ነገር አትጨነቁ።" ይህን ካለ በኋላ የእግዚአብሔርን የተስፋ *ቃል* ያበሰርልናል፤ "ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም፣ ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቀዋል" (ፊልጵ 4፥6-7)።

መጸለይ ያለባችሁ እንዴት ነው? ከሁሉ አስቀድመን እግዚአብሔር በወደብና በማዕበልም ጸንተን እንድንቆም ስለሚያስችለን፣ በሚያስፈራን ሁሉ ፊት ጥንካሬን እንዲሰጠን *መጸለይ* አለብን። በተጨማሪም ጥበብ እንዲሰጣችሁ ፀልዩ፤ የሚያስጨንቃችሁን ጉዳይ፣ ምናልባት አንዳንድ ተግባራዊ እርምጃዎችን በመውሰድ ሁኔታው ሊለወጥ ይችላልና።

እግዚአብሔር እንደ ፊቃዱ ጣልቃ በመግባት ያላችሁበትን ሁኔታ እንዲለውጥላችሁ ጸልዩ። እኛ የምንፈልገውን ሁልጊዜ ላያደርግልን ይችላል፤ ሆኖም ለእኛ የሚበጀንን ስለሚያውቅልን ሁልጊዜ ልንተማመንበት እንችላለን። እግዚአብሔር ሉዓላዊ እንደ መሆኑ፣ ምንም ዓይነት ሁኔታ ከእርሱ ሥልጣን በላይ ሊሆን አይችልም። ባለቤቴ በምትጠቀምበት ጠረጴዛዋ ላይ እነዚህን ቃላት ጽፋለች፤ "ነገ ምን ይሆናል ብዬ አልፈራም፤ እግዚአብሔር እዚያም አለ።"

ስሜቶች ሕይወታችንን ያበለጽጋሉ፤ ነገር ግን አንዳንዴ ከአቅማችን በላይ ሆነው ፊር ሊያስቱን ይችላሉ። ይሁንና በእግዚአብሔር እርዳታ ሚዛን ጠብቀን መኖር እንችላለን።

ሀምሳ ዘጠኝ

ስጥፋት የሚዳርጉን ነገሮች

እንግዲህ ስትበሉም ሆነ ስትጠጡ፣ ወይም ማንኛውም ነገር ስታደርጉ ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት፡፡

(1 ቆሮ 10፥31)

ሰይጣን አዳዲስ ፈተናዎች መፍጠር አያስፈልገውም፤ ጥንት የነበሩት ፈተናዎች ዛሬም ቢሆን ደህና ያገለግሉታል።

ከቶ የምንማር አይመስልም፤ የምንሸነፍባቸው ፈተናዎች የቀድሞ ትውልድን የጣሉት ፈተናዎች ሲሆኑ፣ የሚከተለን መዘዝም ከእነርሱ የተለየ አይደለም። የመጽሐፈ መክብብ ጸሐፊ እንዲህ ሲል የተናገረው ይህን በማሰብ ይመስላል፦ "የተደረገው ነገር መልሶ ይደረጋል፤ ከጸሐይ በታች ምንም አዲስ ነገር የለም" (መክ 1፥9)።

የቁልቁለት መንገድ

ከተወሰኑ ዓመታት በፊት አንድ ሰው ራሱንና ቤተሰቡን ሊያጠፋ ሲል ተመልክቼአለሁ። ይህ ሰው ቤተክርስቲያን የሚያዘወትር፣ በሥራው የተሳካለት፣ በሚኖርበት አካባቢም እንቱ የተባለ ሰው ነበር። ከእኔ ጋር የምንገናኘው አልፎ አልፎ ቢሆንም፣ የሚያውቁት ሰዎች ከልቡ የእምነት ሰው እንደሆነ ነበር የሚያውቁት።

ይሁን እንጂ ይህ ሰው በስውር የሸሸገው ኃጢአት እንደነበረ እነኚህ ሰዎች አያውቁም ነበር፤ ይህን ኃጢአቱን ሆን ብሎ

ከማስተናገዱም አልፎ በላዩ ላይ እንዲንሰራፋም ፈቅዶለት ነበር። በሥራው ምክንያት በየጊዜው ከከተማ ይወጣ ስለነበር፣ የሚያውቀው ሰው እንደሌለ ሲያውቅ እያወቀ ልክ ያልሆነ ነገር ያደርግ ነበር። ለዓመታት በዚህ ልማዱ ቀጠለበት፤ ለወደፊትም በዚህ መልኩ መቀጠል እንደሚችል እርግጠኛ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል የሚሰጠው ማስጠንቀቂያ እርሱን የሚመለከተው አልመሰለውም "ኃጢአታችሁ እንደሚያገኛችሁ ዕወቁ" (ዘኁ 32፥23)።

ይዋል ይደር እንጂ ይህ መሆኑ አልቀረም - ኃጢአቱ ተጋለጠ፤ ይህ ሲሆን ዑሪያው ጨለማ ሆነበት። በ24 ሰዓት ጊዜ ውስጥ ስሙ በአካባቢው ጋዜጣ የፊት ገፅ ላይ ወጥቶ ወሬው ተዛመተ፤ በሕይወት ዘመኑ የሠራው ሁሉ በድቡሽት ላይ እንደቆመ ቤት ተናደ። እሉኝ ይላቸው የነበሩ ነገሮች ሁሉ ከእጁ አመለጡ። ስሙ፣ ሥራው፣ ወዳጆቹ፣ ተሰሚነቱና የሚስቱና የልጆቹ ፍቅርና ከበሬታ ሳይቀሩ ላይመለሱ ተሰናበቱት። ከሁሉም በላይ፣ የክርስቶስን ስም አስነቀፈ። በመጨረሻ ስለ እርሱ የሰማሁት ነገር ወደሌላ ከተማ ሔዶ፣ በተጨራመተ ሕይወቱ ማትረፍ የሚችለውን ለማትረፍ በመጣጣር፤ ችሎታውን የማይመጥን ሥራ እየሠራ መሆኑን ነበር።

ይህ ሰው ድርጊቱ ምን መዘዝ ይዞበት እንደሚመጣ ቆም ብሎ አስቦ ያውቅ ይሆን? ለውርደትና ለሀዘን ራሱን እያጋለጠ መሆኑ ከቶም አልተከሰተለትም ይሆን? ይህ ሁሉ ደርሶበትም ኃጢአቱን ተጋፍጦ የእግዚአብሔርን ይቅርታና እርዳታ ፈልጐ ይሆን? ሰውዬው ስላለበት ሁኔታ የማውቀው የለኝም፤ ሆኖም ስለ እርሱ ባሰብኩ ቁጥር ትልቅ ሀዘን ስለሚሰማኝ፤ እጸልይለታለሁ።

ራስን የማታለል አደጋ

የሚያሳዝነው፣ የዚህ ሰው ገጠመኝ ተወዳዳሪ የለውም የሚባል አይደለም፤ የኃጢአትና ራስን የማታለል አደጋ አጠገቤም አይደርሱም ማለት የሚችል ከኛ ማንም የለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል፤ "ተደላድዬ ቆሜአለሁ የሚል ቢኖር

እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ" (1 ቆሮ 10፥12)። የሚገጥሙን ብዙዎቹ ሁኔታዎች አስደናቂ ላይሆኑ ቢችሉም እንኳን፣ ብዙ ጊዜ ወንዶችና ሴቶች - ከልባቸው በክርስቶስ የሚያምኑ እንኳን ሳይቀሩ - እግዚአብሔር ኃጢአት - መሆናቸውን በግልጽ የተናገራቸውን ነገሮች እያደረጉ፣ ውጤቱን የማያጭዱ እስኪመስላቸው ይታለላሉ። በድርጊታቸው የእግዚአብሔርን ስም በማስነቀፍ፣ ለክርስቶስ ያላቸውን ምስክርነት ጥያቄ ውስጥ ያስገባሉ። በተጨማሪም እግዚአብሔር እንዳይባርካቸውና ዓላማውን በሕይወታቸው ከማከናወን እንደሚታገት መገንዘብ ይሳታቸዋል።

ባለፉት ጥቂት ምዕራፎች፣ መንፈሳዊ ጉዞአችን ላይ የተጋረጡ እንቅፋቶችና መሰናክሎች ተመልክተናል። በቤታችን አቅራቢያ እንደነበረው የውሃ ግድብ ስንጥቆች ወይም እንዳልተጠበቀው የቻይና ታላቁ ግንብ በር፣ የተሳሳቱ የልብ ዝንባሌዎችና መረን የተለቀቁ ስሜቶች ቅጥራችንን ሰብረው ሊያጠቁን ይችላሉ።

ነገር ግን ሰይጣን ወደ ሕይወታችን ለመግባት የሚጠቀምበት ሌላ ስንጥቅ - በጥበቃ ያልተከለለ ሌላ በር - አለ፤ ይህም ባህርያችን ነው። የልብ ዝንባሌአችንን ከለው ልንሸሽግ እንችላለን . . . እውነተኛ ስሜታችንን መደበቅ ላይሳነን ይችላል . . . ግብራችን ግን ገሃድ ስለሆነ አይሰወርም። ሰዎች ብይን የሚሰጡን በሀሳባችን ወይም በእምነታችን ሳይሆን በግብራችን ነው። ሕይወታችን የሚጠበቅበትን ደረጃ ሳይመጥን ሲቀር፣ አክብሮታቸውን ይነፍጉናል፣ እምነታችንም የሐሰት ነው ሲሉ ይደመድማሉ።

ሕግጋት ወይስ ግንኙነት?

ይህ ማለት የክርስትና ሕይወት የሕግጋት ጥርቅም - ወይም ልንታዘዘው የሚገባ የአድርግና የአታድርግ ዝርዝር ብቻ ነው ማለት አይደለም። አንዳንድ ሰዎች ግን በዚህ መልኩ ስለሚረዱ ሕይወታቸው ደስታ አልባ ይሆናል። የክርስትና ሕይወት የሕግጋት ዝርዝር ሳይሆን ግንኙነት መሆኑን ይዘነጋሉ፣ በየዕለቱ ከሕያው እግዚአብሔር ጋር በግልና በቅርብ ኅብረት የሚራመዱት ጉዞ

መሆኑን ባለማስተዋል ዘወትር እግዚአብሔርን ለማስደሰት ይጥራሉ። እምነታችን ከሕግጋትና ከደንቦች ዝርዝር ያልዘለለ ሲሆን፣ ደስታ ያሸሽና ለክርስቶስ ያለን ፍቅር ይኮስምናል። ሕግጋት የራሳቸው ፋይዳ እንዳላቸው ባይካድም፣ ጤናማ የሆነ ጋብቻ ከሕግጋት በላይ እንደሆነ ሁሉ፣ ከክርስቶስ ጋር ጤናማ ግንኙነት መመስረትም፣ ከሕግጋት በላይ ይጠይቃል።

እዚህ ላይ ባህርያችንም የማይናቅ ሚና አለው። ለምን ቢባል፣ ለሌሎች ሰዎች የምናሳየው ሁኔታ ስለእነርሱ ያለንን ስሜት ስለሚያንጸባርቅ ነው። አንድን ሰው በእውነት ስትወዱት፣ ልታስደስቱትና በምታደርጉት ሁሉ ልታከብሩት ትሻላችሁ። በሌላ አባባል፣ ለሌሎች የምታሳዩት ሁኔታ ለነርሱ ያገዳችሁ አይገዳችሁ እንደሆነ ያመለክታል። ሌላውን ሰው ባለማክበር ወይም ፍላጎቱን ችላ በማለት የምታደርጉት፣ በእንደቡት የምትገልጡት ምንም ይሁን ምን፣ እንደማትወዱት ነው የሚያሳየው።

ከዚህ በለፋ ሁኔታ፣ ከክርስቶስ ጋር ባላችሁ ግንኙነትም ይህ እውነት ነው። ክርስቶስን በእውነት የምንወደው ከሆነ፣ እርሱን ደስ ልናሰኘውና በአኗኗራችን ልናከብረው እንሻለን። እርሱን የመጉዳት ወይም ስሙን የማስነቀፍ ሀሳቡን እንኳን በጣም የምንጠየፈው ነገር ይሆናል። ኢየሱስ እንዲህ ሲል የተናገረው ቃል፣ በእያንዳንዱ አማኝ ልብ መከተብ ይኖርበታል፡- "ብትወዱኝ ትዕዛዜን ትጠብቃላችሁ" (ዮሐ 14፥15)።

የዲያብሎስ ማባበያዎች

ሁሉም ዓይነት ኃጢአት ከባድ ነው፤ በእግዚአብሔር ዓይን ጥቃቅን ወይም ጉዳት የማያመጡ የሚባሉ ኃጢአቶች የሉም። በእርግጥ አንዳንድ ኃጢአቶች ከሌሎች የበለጠ ክብደት አላቸው፤ ለዚህ ምክንያቱ የሚያስከትሉትም መዘዝ የበለጠ ከባድ ስለሆነ ነው። ለዚህም ነው እኛን ለመከታተል የማይታክተው ባላጋራችን ዲያብሎስ እነዚህን ከባድ ኃጢአቶች እንድንፈጽም ለማባባል የሚችለውን ያህል የሚያደርገው። ይህን አትዘንጉ፣ የሰይጣን ግብ እኛን ከእግዚአብሔር ለማራቅ ሲሆን፣ ይህን ለማድረግ ደግሞ

እጅግ ቀላሉ መንገድ እኛን ወደ ገሃድ ኃጢአት መጎተት እንደሆነ ያውቃል።

ልጅ እያለሁ፣ በአባቴ እርሻ ላይ ሰብል በመፍጀት ያስቸግሩን የነበሩ ጥንቸሎችን ለመያዝ ወጥመድ አስቀምጥ ነበር። አባቴ እነኚህን ጥንቸሎች ለመያዝ ምን ዓይነት ማራኪ ምግብ ማስቀመጥ እንዳለበት ያውቅ ነበር - አደጋውን ረስተው ወጥመድ ውስጥ እንዲገቡ የሚያደርጋቸው ዓይነት ምግብ ነበር። ሰይጣንም እንደዚህ ነው የሚያደርገው። ወደ ወጥመዱ ውስጥ ሊያስገባን ሲፈልግ፣ ምን ዓይነት ‹ማጥመጃ› ቢጠቀም እኛን መሳብ እንደሚችል ያውቃል። ማንነታችንን ስለሚያውቅ ደካማ የሆንንበትን ስፍራ አይቶ ያጠቃናል።

ይህንን በአእምሮአችን ይዘን፣ እግዚአብሔር በሕይወታችን ሲተክላቸው የሚሻቸውን አራት ባህርያት ወይም መሰያዎችን እንመልከት፤ በመቀጠልም ሰይጣን በተቃራኒው እነዚህን ባህርያት እንዴት ሊሸረሽር እንደሚፈልግ እናያለን።

ክርስቲያናዊ ባህርይ፡- ሐቀኝነት

ሩትና እኔ ወደቻይና ባደረግነው የመጀመሪያ ጉዞአችን፣ ቤጂንግ ውስጥ ያስተናገደን ሰው ልባዊና የሞቀ አቀባበሉ ቤተኝነት እንዲሰማን አደረገን። ይህ ሰው ጡረታ የወጣ ታዋቂ ዲፕሎማት ሲሆን፣ በአሜሪካ የቻይና አምባሳደር ነበር፤ ለውዬው በመላው ቻይና "ሐቀኛው" ተብሎ ይታወቅ ነበር፤ ምክንያቱን ስንጠይቅ፤ ባህርይው ከነቀፋ በላይ መሆኑ ስለሚታወቅ እንደሆነ ተነገረን።

እኛ ክርስቲያኖች በሐቀኝነት እጅግ እጅግ የምንታወቅ መሆን በተገባን! ሐቀኝነት ማለት የምንለውና የምናደርገው ይጣጣማል ማለት ነው። *ሐቀኝነት* ማለት ታማኝ ወይም እምነት የሚጣልብን ሰዎች ማለት ነው፣ ባህርያችንም ከነቀፋ በላይ ነው ማለት ነው። ሐቀኝነት ማለት የጓዳ ሕይወታችን (ማንነታችን) በድንገት ለአደባባይ ቢጋለጥ፣ የምናፍርበት ወይም የምንሸማቀቅበት ነገር አይሆንም ማለት ነው። ውጫዊ ሕይወታችን ከውስጥ እምነታችን ጋር የተስማማ ነው ማለት ነው። ሐቀኛ ሰው ማለት

እንደ ዳንኤል ጠላቶቹ ድክመት ሊያገኙበት ምንም ያህል ቢተጉም አይሳካላቸውም ማለት ነው፤ "ዳንኤል ታማኝ፣ ጠንቃቃና በሥራው እንከን የሌለበት ስለነበር፤ በእርሱ ላይ ስህተት ሊያገኙ አልቻሉም" (ዳን 6፥4)። ንጉሥ ዳዊት እንዲህ ሲል ጸልዮአል፤ "አምላኬ ሆይ፣ ልብን እንደምትመረምርና ቅንነትን እንደምትወድ አውቃለሁ" (1 ዜና 29፥17)።

ሌሎች ሰዎች ሕይወታችሁን ሲመለከቱ ምን ያያሉ? ቀርበው የሚያውቁህ ሰዎች ባለቤትህ፣ ልጆችህ፣ ባልንጀሮችህ፣ የሥራ ባልደረቦችህ - ስለአንተ ቢናገሩ ምን ይላሉ? በእንዱ በማንኛ ውም የሕይወታችሁ ክፍል - በገንዘብ፣ ከሰው ጋር ባላችሁ ግንኙነት፣ በንግግራችሁ፣ በንብረት አያያዛችሁ ወይም በሌሎች በመቶዎች ሁኔታዎቻችሁ የሚቃረን ወይም የሚጣረስ ነገር ያያሉን? ሀሳበ ጽኑ ሳንሆን ስንቀር ሰይጣን ደስ ይለዋል፤ ምክንያቱም የዚህ ዓይነቱ ክርስቲያን ውጤታማነት የሚጎድለው ብቻ ሳይሆን የባሰም እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው። በየሳምንቱ እንደዚህ የሚል መልእክት ያዘሉ ደብዳቤዎች ከተለያዩ ሰዎች ይደርሱኛል፦ "ክርስቲያኖች ሲባሉ ግብዞች ናቸው"፤ በማለት ከክርስቶስ ጋር ጉዳይ እንደማይኖራቸው ይጽፉልኛል። አንዳንድ ጊዜ የሚሰነዝሩት አስተያየት ጥቅልና ድፍን ነው - ብዙ ጊዜ ግን እነዚህ ሰዎች ክርስቲያን ነኝ የሚል፣ ግን ሕይወቱ ይህን ስም የማይመጥን ሰው ያውቃሉ ብዬ እገምታለሁ። ሁልጊዜም የምሰጣቸው መልስ ክርስቶስ ብቻ ፍጹም ስለሆነ እርሱን ብቻ ልንከተለው እንደሚገባ፣ ሰዎችን ሳይሆን ክርስቶስን እንዲመለከቱ ነው። ሆኖም ትችታቸው እኛን ጠልቆ ይወጋናል፤ ምክንያቱም ብዙ ጊዜ ሰዎች ከክርስቶስ የሚርቁት በክርስቲያኖች ግብዝነት ወይም የተቃረነ አኗኗር ነው። ይህን ሲያደርጉ፣ ሰይጣን ተጨማሪ ድል ያስቆጥራል።

እግዚአብሔር በተናገራችሁት የምትኖሩ ሐቀኛ ሰዎች እንድትሆኑ እንዲያደርጋችሁ ጠይቁት፤ ሕይወታችሁ በሰዎችና በእግዚአብሔር ፊት እውነተኛ ይሁን። ሌሎች ሰዎች እንዴትም ይኑሩ፣ እናንተ ግን በጽናት ለክርስቶስ መኖርን ዓላማ አድርጉት።

የኢየሱስ ተቃዋሚዎች ሳይቀሩ፤ "መምህር ሆይ፣ አንተ ትክክለኛ ሰው እንደሆንህ እናውቃለን" (ማር 12፥14) ሲሉ መስክረውለታል።

ክርስቲያናዊ ባህርይ፣ ታማኝነት

ታማኝነት ማለት በማንኛውም ሁኔታ ዕምነት የሚጣልብንና ለአደራ የምንበቃ ሰዎች ነን ማለት ነው። ሐሰት ለመናገርና እውነትን ለማድበስበስ የማንፈቅድ ስለሆንን (ጠቃሚ ሆኖ ብናገኘውም እንኳን) ሰዎች ቃላችንን ይተማመናሉ ማለት ነው። በተጨማሪም፣ የራሳችንን ጥቅም ለማስጠበቅ ስንል ከፊል እውነቶችን እንደማንጠቀምና እንደማናታልል ያውቃሉ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ባሪያዎች ክብርን ይጎናጸፋሉ፤ ምክንያቱም፣ "በአፋቸው ምንም ዓይነት ውሸት አልተገኘም፤ ነቀፋም የለባቸውም" ይላል (ራእ 14፥5)። በብሉይ ኪዳንም እንዲህ፣ "አትዋሹ፣ ከእናንተ አንዱ ሌላውን አያታልል" (ዘሌ 19፥11) የሚል ትዕዛዝ አለ።

ታማኝነትን አጉድሎ ከመገኘት የበለጠ በፍጥነት እምኔታ የሚያሳጣን ነገር የለም። ልንታመን እንደማንችል ሰዎች አንዴ ከደመደሙ ሀሳባቸውን ለማስለወጥ የማይቻል ይሆንብናል። ለዚህም ነው ሰይጣን እውነት ብንናገር ባንናገር ለውጥ እንደሌለው (ከነጭራሹም እውነት የሚባል ነገር እንደሌለ) ሊያሳምነን ላይ ታች የሚለው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሰይጣን የሚከተለውን ቢል ልንደነቅ አይገባም፣ "በእርሱ ዘንድ እውነት ስለሌለ በእውነት አልቆመም፤ እርሱ ሐሰተኛ፣ የሐሰትም አባት በመሆኑ ሐሰት ሲናገር፣ የሚናገረው ከራሱ አፍልቆ ነው" (ዮሐ 8፥44)።

ይሁን እንጂ፣ ታማኝነትን ማጉደል ዓይኔን ግንባር ያድርገው ብሎ በመዋሸት የተወሰነ አይደለም። የሐሜት መልክ ሊወስድ ይችላል - ይህም ማለት በከፊል እውነቶችና ባልተረጋገጡ አሉባልታዎች የሌሎችን ኑሮ ማፍረስ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ "ሐሜተኛ ምስጢር ያባክናል፤ ስለዚህ ለፍላፊን ሰው አርቀው" (ምሳ 20፥19)። ጳውሎስ በቆሮንቶስ የነበሩትን ብስለት የጎደላቸውን ክርስቲያኖች በመካከላቸው ስለነበረው "ስም

ማጥፋት፣ ሐሜት፣ እብሪትና ሁከት" (2 ቆሮ 12፥20) ምክንያት ይገስጻቸዋል።

ታማኝነት የጎደለው ምላስ በእግዚአብሔር ፊት አስፀያፊ የሆነው ለምንድነው? የእግዚአብሔር ፈቃድ "በአፉ ተንኮል አልተገኘበትም" (1 ጴጥ 2፥22) የተባለውን ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ስለሆነ ነው። ኢየሱስ ብዙ ጊዜ፣ "እውነት እውነት እላችኋለሁ" ብሎ ተናግሯል። ታማኝነት ማጉደልን እግዚአብሔር የሚንቅበት ሌላው ምክንያት፣ ኃጢአተኛ በሆነ ዓላማ የተገፋፋ ስለሆነ ነው። ብዙ ጊዜ ውሸት የምንናገረው በሌሎች ፊት ራሳችንን መልካም አድርገን ለማቅረብ አይደለምን? ብዙ ጊዜ የምናማው "ውስጠ አዋቂ" መስለን ለመታየት ወይም ራሳችንን ከሌሎች የተሻልን አድርገን ለማቅረብ አይደለምን?

ታማኝነትን ማጉደል ሌሎችም መገለጫዎች አሉት። ተማሪ ፈተና ላይ ሲያጭበረብር ወይም ሰው ከመሥሪያ ቤቱ ዕቃ ሲሰርቅ ወይም ቢሮ የገቡበትን ጊዜ አሳስተው ሲጽፉ፣ ወይም መክፈል ያለባቸውን ግብር ሲያጎድሉ፣ ታማኝነት እያጎደሉ ነው። የንግድ ባለቤቶች የሒሳብ ስሌት ሲያጭበረብሩ ወይም ሰራተኞቻቸውን ሲበዘብዙ ወይም በማታለል የሰው ገንዘብ ሲወስዱ፣ ታማኝነት አያጎደሉ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል በግልጽ ያዘናል፡- "በሰው ሁሉ ፊት በጎ የሆነውን ነገር ለማድረግ ትጉ" (ሮሜ 12፥17)።

የክርስቲያን ባህርይ፡- ንጽህና

የምንኖረው ወሲብ ያለ ልክ የትኩረት ማዕከል በሆነበት ዓለም እንደሆነ ታውቃላችሁ። ተፅዕኖው የማይደርስበት ሰው የለም፤ የማስታወቂያና የመዝናኛ ኢንዱስትሪዎች ሆን ብለው የወሲብ ስሜቶቻችንን የሚቀሰቅሱ መልዕክቶችን ከየአቅጣጫው ይለቁብናል። የግብረገብ ልጓማችንን ሰብረን፣ ለምኞት፣ ለሥጋዊነትና ለጠማማ ግብሮች ሳይቀር በራችንን እንድንከፍት በተደጋጋሚ ሁኔታ እንወተወታለን። ትውልዳችን በኤርምያስ ዘመን

እንደነበረው ሆኗል፤ "ጨርሶ ዕፍረት የላቸውም፤ ዕፍረት ምን እንደሆነ እንኳን አያውቁም" (ኤር 6፥15)።

ይሁንና፣ እንደ እውነቱ ከሆነ፣ የመጀመሪያው የአዲስ ኪዳን ዓለም ከዛሬው ከኛ ዘመን ብዙም የተለየ አልነበረም። ምግባረ ብልሹነትና ጠማማ ግብሮች በየሥፍራው ነበሩ፤ አንዳንድ የዘመኑ አረማዊ ኃይማኖቶችም እነዚህን ግብሮች በይፋ ያጸድቁ ነበር። የግብረገብና የወሲብ ንጽህና አቋም መውሰድ፣ ራስን ከማኅበረሰብ መገለልን፣ ከዘመኑ ወ ግ ጋር ራስን ማቃረ ንና ብሎም ራስን ለመናቅና ለመገፋት ደጋልጥ ነበር።ይሁንና የእግዚአብሔር የግብረገብ ልኮች ግልጽ ናቸው፤ ዛሬም አልተለወጡም። ክርስቶስን ስንቀበል፣ እግዚአብሔር የንጽህና ሕይወት እንድንኖር ጥሪ ያቀርብልናል። ጳውሎስ በምግባረ ብልሹነቷ ታዋቂ በነበረችው በቆሮንቶስ የነበሩትን ክርስቲያኖችን እንዲህ ሲል መክሯቸዋል፡- "ከዝሙት ሽሹ። ሰው የሚሠራው ኃጢአት ሁሉ ከአካሉ ውጭ ነው፤ ዝሙትን የሚፈጽም ግን በገዛ አካሉ ላይ ኃጢአትን ይሠራል" (1 ቆሮ 6፥18)።

እግዚአብሔር ወሲብን በተመስከተ ስላለው እቅድ በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ 25 በስፋት እንመለከታለን። ነገር ግን በዚህ ክፍል ማስታወስ ያለብን አስፈላጊ ነገር፣ ወሲብን የሰጠን እግዚአብሔር መሆኑን፣ ይህንን ኃይለኛና አስደናቂ የሆነውን ስጦታ እርሱ እንዳቀደልን መጠቀም የምንችለው ትዕዛዛቱን በመከተል መሆኑን ነው። ምናልባት ከዚህ የበለጠ ደስታ ሊሰጠን የሚችል ነገር የለም ማለት እንችላለን - በተቃራኒው ግን አግባብ በሌለው ሁኔታ ስንፈጽመው ከሌላ ከምንም ነገር ይልቅ ለሀዘን ይዳርገናል። ሁኔታ ስንፈጽመው ከሌላ ከምንም ነገር ይልቅ ለሀዘን ይዳርገናል። የፈጸሙት ልክ ያልሆነ (ያልተገባ) የወሲብ ግብር ሕይወታቸውን እንዳመሳቀለው ከሚነግሩኝ ሰዎች በየዕለቱ ደብዳቤ እቀበላለሁ። መጀመሪያ ላይ እዚህ ደረጃ የሚያደርሳቸው አልመስላቸውም ነበር፤ አሁን ግን ውድመቱ ከደረሰ በኋላ፤ ምንኛ እንደተሳሳቱ እያሰቡ በጸጸት ይቆዝማሉ።

በዚህ ወሳኝ የሆነ የሕይወታችሁ ክፍል ላይ ለሰይጣን የእግር ጣት መርገጫ የሚሆን ቦታ እንኳን አትስጡት፤ ደካማ

ጎናችሁን ስለሚያውቅ፣ እናንተን ለመጣል የሚችለውን ሁሉ ይሞክራል። ከሌላ ከማንኛውም የሕይወታችሁ ክፍል ይልቅ ይኼኛው ለጥቃት የተጋለጠ ነው። ወንዶች፣ ደግማችሁ ማማተርን አስወግዱ፤ "ከእህትነት የወጣ"፣ ግብዣን፣ የአጋጣሚ ያልሆነ ንኪኪን አስወግዱ! ሴቶች፣ ቀስቃሽ አለባበስን፣ ዋዘኛ ጨዋታን፣ የመሽኮርመም ፈገግታን አስወግዱ። አንዲት ሴት እንዲህ ስትል ጻፈችልኝ፣ "ውሃ ሲወስድ እያሳሳቀ ነው እንደሚባለው ሳናስበው ነበር የጀመርነው፣ ድንገት ሳይታወቀን፣ ከቁጥጥራችን ውጭ ሆነ። ይህን ያለፈውን ሕይወቴን ጠባሳ ሊለውጥልኝ የሚችል ቢኖር፣ ያለኝን ሁሉ እሰጠው ነበር"።

የወሲብ ፈተናን ለመቋቋም ጊዜው አሁን ነው፤ ቅጥራችሁን ሰብሮ በኃይል በናንተ ላይ ሲመጣ አይደለም። አካላችሁንና አሳባችሁን ለእግዚአብሔር የመስጠት ጊዜው አሁን ነው፤ የንፅህና አቋም የመውሰድ ጊዜው አሁን ነው፤ አስቀድሞ የማቀድና የወሲብ ፈተና ሲገጥማችሁ ምን ዓይነት ምላሽ መስጠት እንዳለባችሁ በትክክል የምታውቁበት ጊዜ አሁን ነው። ቀደም ሲል ፈተናን ስለ መቋቋም የተነጋገርነውን አስታውሱ፤ ፈተናን ለይታችሁ ስታውቁት፣ ወዲያውኑና ያለማወላወል ተቃወሙት።

የክርስቲያን ባህርይ፡- አርነት

"አርነት" የሚለውን ቃል ስንሰማ ብዙ ጊዜ የሚታሰበን ፖለቲካዊ አርነት ወይም ያለገደብ የመኖርን አርነት ነው። ለመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ግን "አርነት" ሚለው ቃል የሚከስትላቸው ምስል ከዚህ የተለየ ነበር። የታሪክ አዋቂዎች እንደሚገምቱት የሮማ ግዛት ቢያንስ ግማሽ ያህሉ ባሮች ስለነበሩ፣ "አርነት" የሚለው ቃል ለነርሱ ከባርነት ቀንበር መላቀቅን የሚያመለክት ነበር።

ባርነት አስከፊ ሥርዓት ነው፣ በልጅነቴ አፍሪካዊ አሜሪካውያን ጓደኞቼ በደቡብ አሜሪካ በአያት ቅድመ አያቶቻቸው ላይ የተዋለባቸውን ግፍ ሲገልጹ እሰማ ነበር። ኢየሱስ እንደሚነግረን ግን ከዚህ የከፋ ባርነትም አለ፣ "እውነት

እላችኋለሁ፤ ኃጢአት የሚያደርግ የኃጢአት ባሪያ ነው።" ይሁንና እንዲህ ሲል አክሏል፡- "እንግዲህ ወልድ ነጻ ካወጣችሁ፣ በእውነት ነጻ ትወጣላችሁ" (ዮሐ 8+34፣36)።

ይህን አስቡ፣ በክርስቶስ አርነትን አግኝተናል - ከኃጢአት ባርነት፣ ኃጢአት ከሚያስከትለው በደለኝነትና ፍርሃት፣ ከኃጢአት መዘዝ፣ ከኃጢአት ኃይል ሳይቀር ነጻ ወጥተናል። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ከኃጢአት አርነት የመውጣት ልዩ ክብር ተሰጥቶታል፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ነጻ አውጥቶናል! ይህ ማለት እንደምንፈልገው ለመሆን መረን እንለቀቃለን ሳይሆን (እንደዚህ ቢሆን፣ ዳግመኛ የኃጢአት ባሮች እንሆናለን)፣ ክርስቶስን ለማገልገል አርነት አለን ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ፍጥረት ራሱ ከመበስበስ ባርነት ነጻ ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሆነው ወደ ክብረው ነጻነት የሚደርስበት ጊዜ እንዳለ" ይነግረናል (ሮሜ 8+21)።

ይሁንና ሰይጣን እኛን ዳግመኛ ወደ ባርነት ለመጎተት የቻለውን ሁሉ ያደርጋል! - ሁልጊዜ ወደ አንድ ወደ ተለየ የኃጢአት ባርነት። ከሚደርሱኝ ልብን በሐዘን ከሚሰብሩ ደብዳቤዎች ውስጥ ሰዎች በመጠጥና በዕፆች ሱስ ሕይወታቸው እንደጠፋና ቤተ ሰባቸው እንደ ፈረሰ የሚገልጹ በት ነው። ሌሎች ደግሞ የዕዳ ወይም የምግብ ወይም የጎጂ ልማድ ወይም የአንድ ዓይነት ሥነ ልቦናዊ ቀውስ ባሮች ይሆናሉ። እንደማይጎዳ እንደ ጊዜ ማሳለፊያ ተብሎ የተጀመረ ነገር መጨረሻው እስፈሪ፣ ሊቋቋሙት የማይቻል ሱስ ወይም በገዛ ራስ ጉልበት ሊላቀቁት የሚያስቸግር ልክፍት ይሆናል።

እናንተስ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ናችሁ? ልትቋቋሙት እስቸጋሪ የሆነባችሁና በሕይወታችሁ ተጣብቆ አልላቀቅ ያለ አንዳች ኃጢአት አለ? እንደዚህ ከሆነ ኃጢአታችሁን በእውነተኝነት ተጋፈጡ፣ እናም ይታ ደጋችሁ ዘንድ የእግዚአብሔ ርን እርዳታ እሹ። መላ ሕይወታችሁን - ይህንን ችግር ጨምሮ - ለክርስቶስ አስረክቡ፣ የሚያስፈልጋችሁን እርዳታ እንዲሰጣችሁ ጠይቁት። ከዚህ ችግር ውስጥ የገባችሁበት ምክንያት ጥልቅና የተወሳሰበ

ሊሆን ይችላል። (ምናልባት መነሻው ከልጅነታችሁ ጊዜ ጀምሮ ሊሆን ይችላል)። መጋቢያችሁ ወይም ሐኪ.ማችሁ፣ ይህን ችግር እንድትረዱና በማሸነፍ ረገድ ሊያገለግሏችሁ የሚችሉ የሠለጠኑ የማማከር ባለሙያዎች ወይም በአካባቢ. የሚገኝ ጣቢያ ሊያመላክታችሁ ይችላል። እግዚአብሔር አርነት እንድትወጡ ይፈልጋል፤ ከተጫናችሁ ከዚህ ቀንበር ተላቃችሁ በሙሉ ልባችሁ ክርስቶስን መውደድና ማገልገል የሚያስችላችሁ ነፃነት ሊሠጣችሁ ይሻል።

ከእንግዲህ የኃጢአት ባሮች አትሁኑ፣ በእምነት ልባችሁንና ሕይወታችሁን ለክርስቶስ በማስረከብ፣ መንፈስ ቅዱስ ሁለንተናችሁን እንዲገዛ ፍቀዱለት። ክርስቶስን የምታዉቁ ከሆነም፣ ሠይጣን ከእናንተ ምንም እንዳያተርፍ (እንዳያገኝ) በንቃት ተከላከሉት፣ "እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ፤ ዳግመኛ በባርነት ቀንበር አትጠመዱ" (ገላ 5፥1)።

ሃያ

ሕይወት ሲጣመምብን

የመከራ ማዕበል ሲያንገላታን ከየአቅጣጫው ብንገፋም አንሸነፍም፣ ግራ ብንጋባም ተስፋ አንቆርጥም

(2 ቆሮ 4፥-8)

"ለምን?" የሚለው ጥያቄ በዓለም እጅግ ተዘውትሮ የሚነሳ ነው። ክፋት እንደዚህ የተንሰራፋው ለምንድነው? ምንም ያልበደሉ ሕፃናት በካንሰር፣ በስቃይና በረሃብ ለምን ይሞታሉ? ዓለም በተፈጥሮአዊ አደጋዎች፣ በጦርነትና በበሽታ የምትታመሰው ለምንድነው? ብዙ የልብ መሰበር ያለው ለምንድነው? መልካም ሰዎች እንደ ክፉዎች እንዲያውም የበለጠ የሚሰቃዩት ለምንድነው? እግዚአብሔር እንደሚባለው አፍቃሪና ርህሩህ ከሆነ፣ ይህን ሁሉ እያየ አንድ ነገር የማያደርገው ለምንድነው? ለምን?

ቀውስ ውስጥ የገባች አገር

እ.ኤ.አ. መስከረም 11 ቀን 2001 በአሜሪካ ላይ የደረሰውን ጥቃት ማንኛችንም አንዘነጋውም። በደቂቃዎች ውስጥ ሁለት የተጠለፉ አውሮፕላኖች፣ በአሜሪካ ረዥሙ የሆነውን የትዊን ታወርስ ሕንጻ፣ በኒውዮርክ ከተማ የሚገኘውን የዓለም የንግድ ማዕከልና በዋሽንግተን ዲ.ሲ. የሚገኘውን ፔንታጎንን ሲመቱ ዓለማችን ተቀየረች፣ እንደ ቀድሞም ልትሆን አልቻለችም። በዚያ ምሕረት የለሽ የሽብርተኞች ጥቃት በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች፣ በመቶዎች የሚቆጠሩ የእሳት አደጋ ሠራተኞች፣ የፖሊስና የድንገተኛ አደጋ ሠራተኞች ሞቱ። በአራተኛው የተጠለፈ

እውሮፕላን ላይ የነበሩት ቆራጥ መንገደኞች ሕይወታቸውን ሰውተው፣ እውሮፕላኑ ከታለመበት ዒላማ (ምናልባትም ዋይት ሐውስ ወይም ካፒቶል ሒል ሊሆን ይችላል) እንዲታጠፍ ባያደርጉት ኖሮ፣ ጥቃቱ የበለጠ እስከፊ በሆነ ነበር።

እደጋው ከተከሰተ ከሶስት ቀን በኋላ፣ በዋሽንግተን ብሔራዊ ካቴድራል በተካሔደ የጸሎትና የመታሰቢያ ልዩ መርሐግብር ላይ ንግግር እንዳቀርብ በፕሬዝዳንቱ ተጋብዤ ነበር። ከዚያ ቀደም ብሎ ከዓመታት በፊት በኦክላሆማ ከተማ የፌዴራል ሕንፃ በቦንብ ሲመታ ለሞቱ ወገኖች በተዘጋጀ መታሰቢያ ላይ ተገኝቼ ነበር። በዚህኛው የሽብርተኛ ጥቃት ሟቾች መታሰቢያ ላይ ንግግር ማቅረብ ግን በአገልግሎቴ ከገጠሙኝ እጅግ አስቸጋሪ ፈተናዎች አንዱ ነበር። በምጥ ላይ ለሆነች አገር፣ የሚያጽናናና ተስፋ የሚሰጥ ምን ቃል መናገር እችላለሁ? ዘመድ ወዳጆቻቸው በሞት ተነጥቀው እያነቡ ያሉት እግዚአብሔር ለምን ጣልቃ አልገባም? ቢሉኝ እኔ እራሴ መልሱን ሳላውቀው ምን ልላቸው ነው?

በወቅቱ በዚያን ዕለት ለተሰበሰቡት ሰዎች እንዲህ በማለት ነገርኳቸው፣ "እግዚአብሔር መከራና አስከፊ ሁኔታዎችን ለምን ይፈቅዳል? የሚለውን ጥያቄ ለመቶዎች ጊዜዎች ተጠይቄአለሁ፣ መልሱን እኔም ራሴ ሙሉ በሙሉ አላውቀውም - ለራሴ የሚያጠግብ መልስ እንኳን አላገኘሁለትም። ይሁንና እግዚአብሔር ሉዓላዊ እንደሆነ፣ በመከራ መካከልም እንኳን እርሱ የፍቅር፣ የምሕረትና የርኅራኄ አምላክ እንደሆነ በእምነት እቀበላለሁ" አልኳቸው።

እንዲህ ማለት እርስ በርስ የሚቃረን ነገር ነው? ውሱን ለሆነው እእምሮአችን እዎን ይመስላል። ሆኖም ሁለቱም እውነት ናቸው፤ እኩይ እውነታ ነው- የእግዚአብሔር ኃይልና ፍቅርም እውነታ ነው። እርሱ ሁሉን ቻይና አፍቃሪ ስለሆነ፣ ነገሮችን ማስተዋል ቢሳነንም እንኳን፣ በእምነት እርሱን የሙጥኝ ማለት እንችላለን።

የስቃይ ምስጢር

እኩይና መከራ፣ በቴሌቭዥን የምናያቸውም ሆኑ ወይም በጓዳችን የምንጋፈጣቸው በእውን ያሉና ሊካዱ የማይችሉ ናቸው። እንደምትሐት የማይጨበጡ ነገሮች አይደሉም፣ ወይም እንዲያውም የመልካም ነገር መጓደል ብቻ እይደሉም። ማና ችንም ብንሆን ከእጃቸው ልናመልጥ አንችልም፣ ምንም ዓይነት ሰዎች ብንሆን፣ መከራና ሀዘን የሁላችንንም ሕይወት ይነካሉ። የመጽሐፈ መክብብ ጸሐፊ እንዲህ ሲል ይጠይቃል፦ "ሰው ከፀሐይ በታች በሚደክምበት ጥረትና ልፋት ሁሉ ትርፉ ምንድነው? በዘመኑ ሁሉ ሥራው ሥቃይና ሐዘን ነው፤ በሌሊትም እንኳ ቢሆን አእምሮው አያርፍም" (መክ 2፥22-23)። በኃጢአት በተጣመመና በተበላሸ የወደቀ ዓለም ውስጥ የምንኖር የወደቅን ፍጥረቶች ነን፤ ሁላችንም በዚህ ውድቀት ውስጥ ነን። ከሁሉም በላይ፣ መሪር ከሆኑት ውጤቶች በሽታና ሞት ማንም የሚተርፍ የለም።

ነገር ግን እግዚአብሔር ደግሞ በእውን አለ። ስቃይና የልብ ስብራታችን እውን የሆኑትን ያህል፣ እንዲያውም ከነርሱም በላይ እግዚአብሔር እውን ነው። ችግሮቹ በምድረ ገፅ የሚጠፉበት ጊዜ ይመጣል፤ እርሱ ግን ለዘላለም ይኖራል። በሕይወት መሪር ሐዘኖች መካከል ስናልፍ፣ ይህ እንዲሆን ለምን እንደፈቀደ ባናስተውልም እንኳን እርሱ በህልዎቱ (በመገኘቱ) እና በፍቅሩ ከእኛ ጋር እንዳለ ሊያስረግጥልን ይፈልጋል። የሚወደው ልጁ በሞትና በገሃነም መውጊያ በተወጋበት ጊዜ፣ የእኩይ ኃይላትን ጥቃት ስለሚያውቅ፣ እኛ የምናልፍበትን ያውቃል። ክርስቶስ በእኛ ላይ ምን ጊዜም ቢሆን ሊደርስብን ከሚችለው ሥቃይ የገዘፈ ስቃይ ውስጥ ስላለፈ፣ ስቃያችንን ይረዳል። እግዚአብሔር ስቃያችንንና ግራ መጋባችንን እንደሚረዳ መስቀሉ ያረጋግጥልናል - ከዚህም በላይ ግን እርሱ እንደሚወደን መስቀሉ ያስገነዝበናል።

ይህንን ልናምን እንችላለን? በዓለም እጅግ ብዙ መከራና ሐዘን እያለ፣ እግዚአብሔር በርግጥ አፍቃሪና ሩህሩህ ነው ብለን ማመን ይቻለናል? አዎን እንችላለን። እንዲህ የምናምነው ለሚነሡ ጥያቄዎች ሁሉ መልስ ስላለን አይደለም። እግዚአብሔር የሚወደን

በአንድ ምክንያት እንደሆነ እናውቃለን፤ ይህም ክርስቶስ ለእኛ ሞቶ በመነሳቱ ነው፡፡ መጥፎ ሁኔታዎች ለምን እንደሚከሰቱ ባይገባንም እንኳን፣ መስቀሉ የሚያበስርልን የምስራች እግዚአብሔር እንደሚወደንና እንደሚጠነቀቅልን ነው፡፡ በሰው ልጅ ታሪክ ወደር የሌለውና እጅግ ታላቁ መከራ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሆኖ የተቀበለው መከራ ነው፡፡ ኢየሱስ፣ ወታደሮች ሊይዙት ከመምጣታቸው ከአንድ ሰዓት በፊት እንዲህ ሲል ጸልዮአል፡- “አባቴ ሆይ፣ ቢቻልህ ይህ ጽዋ ከእኔ ይለፍ” (ማቴ 26፥39)፡፡ “ጽዋ” የሚለው ቃል ሊቀበለው ያለውን መከራ ሁሉ የሚወክል ነው፡፡ “ጽዋው” የሰውን ዘር ኃጢአት ሁሉ የያዘ ሲሆን፣ መስቀል ላይ ሆኖ ጠጥቶታል፡፡ በዚህ “ጽዋ” ስላለው ነገር ለአፍታ እናስብ - በሰዎች የተፈጸሙ ግድያዎች፣ አመንዝራነት፣ ስርቆት፣ ፍትህ ማዛባት፣ ክፉ ሀሳብና ድርጊት ሁሉ - ሰው የሠራው ኃጢአት ሁሉ በዚያ “ጽዋ” ውስጥ ነበር፡፡ የሰው ልጅ ድነት የሚፈጸምበት ሌላ መንገድ እንዳለ አባቱን ቢጠይቅ የሚያስገርም አይሆንም! ይሁን እንጂ ሌላ መንገድ አልነበረም፡፡ ኃጢአት የሌለበት የእግዚአብሔር ልጅ ኃጢአቶቻችንን ሁሉ ይሸከማል፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ፍርድ በእኛ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ ይወርዳል፡፡ የኢየሱስ መከራ እንዲያው በጭካኔና በስቃይ እንደተገደለ ሰው መከራ ብቻ ተደርጎ መታየት የለበትም፡፡ በጣም የሚደስጋም ነበር፡፡ ከተቀበለው መከራ ሁሉ ትልቁ እኔና እናንተ የሚገባንን ሞትና ሲኦል በራሱ ላይ በማኖር የተቀበለው መንፈሳዊ ስቃይ ነበር፡፡

ሆኖም እግዚአብሔር እኛን ምን ያህል እንደሚወደን ያሳየን ልጁን በሞትና በገሃነም መውጊያ እንዲቀሰፍ በማድረግ ነው፡፡ እኛን ባይወደን ኖሮ፣ ልጁ የመንግስተ ሰማያትን ክብር ትቶ ለእኛ እንዲሞት ባልፈቀደ ነበር፡፡

የኛ ምላሽ እንዴት ነው?

በቅርቡ አንዲት ሴት በቁጣ፣ “የእግዚአብሔርን ነገር በቃኝ ብያለሁ፡፡ ባለፈው ወር ሕጻን ልጃችን በድንገት በበሽታ ተቀጨ፤ በእግዚአብሔር ላይ ተመርሬአለሁ፡፡ ምንም ነገር ሊያጽናናኝ ወይም ይሀን ሊያካክስ አይችልም” ስትል ጻፈችልኝ፡፡ የዚህች ሴት ቃል

ልብን በሀዘን የሚያውክ ነበር፤ ልጅን በሞት እንደ መነጠቅ ያህል የሚያሳምም ነገር የለም፤ እግዚአብሔር ስሜትን እንደሚረዳ ሁሉ እኔም በተወሰነ መንገድ ምንኛ በጠለቀ የልብ ስብራት እንደምትመታ ማሰብ እችላለሁ፡፡ ይሁንና ህዘኗ ልቤን የነካው በሌላም ምክንያት ነበር፤ ይሀን መሪር እጣ ተቋቁማ ማለፍ የምትችልበት መፅናናትና ጥንካሬ ያሻት ነበር፡፡ ሆኖም ከእግዚአብሔር ጋር ስትካረፍ ይሀን ሊሰጣት ከሚችለው ብቸኛ አለኝታ ራሷን እያራቀች ነበር፡፡ መዝሙረኛው የተናገረው ቃል እውነት ነው፡- “አምላካችን መጠጊያችንና ኃይላችን፣ በሚደርስብን መከራ ሁሉ የቅርብ ረዳታችን ነው” (መዝ 46፥1)፡፡

ለእኛ ቢታወቀንም ባይታወቀንም፣ አዱኛ ሲርቀንና ሕይወት ጎርባጣ ስትሆንብን፣ በወሳኝ መንታ መንገድ ላይ ነን፡፡ ሀዘን ወይም መከራ ወይም አንዳች ዱብዳ ሲገጥመን “ከእግዚአብሔር እንርቃለን? ወይስ ወደ እርሱ እንቀርባለን” ከሚለው ጥያቄ ጋር እንጋፈጣለን፡፡

የእርሱን ድጋፍና እርዳታ እንገፋለን ወይስ እንሻለን? የሚያስፈልገንን ብርታት ለማግኘት በራሳችን ላይ ወይስ በእርሱ ላይ እንደገፋለን? የትኛውን መንገድ እንወስዳለን? አንደኛው መንገድ ወደ ጥርጥር፣ ንዴት፣ መራርነት፣ ፍርሃትና፣ ተስፋ መቁረጥ ይመራል፡፡ ሌላኛው ደግሞ ወደ ተስፋ፣ መጽናናት፣ ሰላም፣ ብርታትና ደስታ ይወስደናል፡፡ የትኛውን መከተል ትመርጣላችሁ?

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው የሕይወት ጉዞአችን መቼም ቢሆን አልጋ ባልጋና ከችግር የተላቀቀ ሊሆን አይችልም፡፡ ሕይወት ሁልጊዜ ይገባናል የምንለውን አትከፍለንም፣ እንዲሆንልን እንደምንመኘውም ሁሌ ቀና ሆኖልን አያዘልቀንም፡፡ ሀዘን፣ ዱብዳ፣ የልብ ስብራት፣ ውድቀት፣ የአካል መጉደል፣ በሽታ፣ የፍትሕ መጓደል፣ መገፋት፣ መከራ - እነዚህ ሁሉ ፣ አንዳንድ ጊዜ በፍጹም ባልጠበቅናቸው ጊዜያትና ባልተጠበቁ መምጣታቸው አይቀርም፡፡

እነኢህ ነገሮች ሲገጥሙን፣ "ጌታ ሆይ ለምን? ይህ ለምን ይሆንብኛል?" ብሎ መጠየቁ ተፈጥሮአዊ ነው። ይህን ጥያቄ ማንሳቱ ስህተት አይደለም፤ እንዲያውም እግዚአብሔር ጩኸታችንን ሊመልስልን ይችላል (ቢያንስ ፍንጭ ይሰጠናል)፤ ምክንያቱም እኛን በነዚህ ሁኔታዎች ውስጥ በማሳለፍ ሊያስተምረን የሚሻው ትምህርት ስላለ ነው።

ሆኖም ሕይወት ጨለማ ስትሆንብን ልንጠይቀው የሚገባን ዋናኛ ጥያቄ "ለምን?" ሳይሆን "ምን?" መሆን አለበት። "ጌታ ሆይ ምን እንዳደርግ ትፈልጋለህ? ለዚህ ሁኔታ ምን ምላሽ ልሰጥ ይገባኛል? እንዴት ባለ ሁኔታ እንድመልስ ትሻለህ?" ማለት ይገባል።

ይህንን ጥያቄ ሳንጠይቅ ስንቀር፣ ምላሻችን የመራርነት፣ የቁጣ፣ የቅናት ወይም የብስጭት ብሎም የተስፋ መቁረጥ ስለሚሆን የተሳሳተውን መንገድ ልንከተል እንችላለን። ይህን ስናደርግም፣ ሁልጊዜ ከባድ ዋጋ እንከፍላለን። መንፈሳዊ ባልሆነ፣ እግዚአብሔርን መምሰል በጎደለው መንገድ ምላሽ መስጠት ምንም መፍትሔ አያስገኝልንም፤ ሁልጊዜም ሁኔታውን የበለጠ የከፋ ያደርገዋል። ነፍሳችን ብቻ ሳይሆን፣ ከሌሎች ሰዎችና ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ይመረዛል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ዓይነት ሰው እንዲህ ይላል፡- "በብዙ ጭንቀት፣ በመከራ፣ በብስጭት፣ በደዌና ዘመኑን ሁሉ በጨለማ ውስጥ ይበላል" (መክ 5፥17)። ከዚህ ዓይነቱ ሰው አጠገብ ለመድረስ የሚፈልግ ማነው? እውነቱን ለመናገር፣ የዚህ ዓይነት ሰው ለመሆንስ የሚፈልግ ማን ነው?

ለክፉ ቀን መዘጋጀት

ይሁንና ስንከፋ ሁልጊዜ በትክክለኛ መንገድ ምላሽ መስጠት ቀላል አይደለም። ለእኛ ሳይታወቀን፣ ስሜቶቻችን ሚዛን በማሳጣት ስለሚያናጉን፣ በንዴት፣ በእልህና ወይም በተስፋ መቁረጥ ወጀብ መላጋት እንጀምራለን። የምንሰጠውን ምላሽ ለአፍታ ቆም ብለን ለመመርመር ብንሞክር እንኳን፣ በዚያች ቅጽበት ሚዛን በማጣት

የተናገርነውን ክፉ ቃል መመለስ ወይም ያደረስነውን ጥፋት መቀልበስ መሞከሩ "የፈሰሰ ውሃን እንደማፈስ" ይሆንብናል።

ለዚህም ነው ሊመጡ ላሉት ሀዘኖችና የልብ ስብራቶች መዘጋጀት ያለብን አስቀድሞ ሳይከሰቱ በፊት መሆን ያለበት፡፡ የሁኔታዎች ጭንቀትና ግፊት የማያናውጠውን መንፈሳዊ መሠረት የመገንባት ጊዜው አሁን ነው፤ ወደ እግዚአብሔር ለመመለስና መከራ ሲመጣ የእርሱን መንገድ ለመከተል የመወሰን ጊዜው አሁን ነው፤ ያልታሰበ አደጋ ድንገት ሲደርስብን እምነታችን እንዳይከዳን፣ በርትቶ የመገኘት ጊዜው አሁን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- "የጭንቀት ጊዜ ሳይመጣ፣ ደስ አያሰኙም የምትላቸው ዓመታት ሳይደርሱ፣ በወጣትነትህ ጊዜ ፈጣሪህን አስብ" (መክ 12፥1)።

በሐኪም ቤት በሽተኞችን የሚያገለግል ሰው በአንድ ወቅት እንዲህ አለኝ፣ ‹‹አዲስ የምንቀበላቸው በሽተኞች ምን ያህል የጠነከረ እምነት እንዳላቸው የማውቅበት መንገድ አለኝ። ጠንካራ እምነት ካላቸው፣ ብርታት ለማግኘት ወደ እግዚአብሔር መዞርን ከልምዳቸው ያውቃሉ፣ የሚያደርጉትም ይህንኑ ነው። ደካማ እምነት ያለው ሰው ግን ይህን ሊያደርግ አይችልም። መከራቸውን ማለፍ የሚችሉበት መንፈሳዊ አቅም አይኖራቸውም፣ አሁን ይህ እምነት ይኑረኝ ቢሉም አይሆንላቸውም"። ኢየሱስ በነገረን ታሪክ፣ ቤቱን አሸዋ ላይ እንደሠራው ሰው ማዕበል ሲያናውጣቸው መከታ አይኖራቸውም። ኢየሱስ ግን እንዲህ ሲል ጨምሮ ይናገራል፡- "እንግዲህ ይህን ቃሌን ሰምቶ በተግባር የሚያውል፣ ቤቱን በዐለት ላይ የሠራው ብልህ ሰው ይመስላል። ዶፍ ወረደ፣ ጎርፍም ጎረፈ፣ ነፋስም ነፈሰ፣ ያንን ቤት መታው፣ በዐለት መሠረትም ላይ ስለ ተመሠረተ አልወደቀም" (ማቴ 7፥24- 25)። ከጥቂት ወራት በፊት ኃይለኛ የንፋስ ማዕበል በቤታችን ዙሪያ የነበሩ በርካታ ዛፎችን ነቃቅሎ፣ የመሬት መናድ አስከተለ። ቤቱ ራሱ ግን ምንም አልሆነም፣ ምክንያቱም ቤቱ ሲሰራ፣ እንደ አርኪቴክት ወዳጃችን መሰረቱን በጠጣር ዐለት ላይ የብረት ርብራብ አድርገን እንድንሰራው በነገረን መሠረት ስለሰራነው ነው።

የእናንተስ የሕይወት መሠረት ምን ያህል የተደላደለ ነው? ጥንካሬውን የበለጠ የተደላደለ ለማድረግ ምን እያደረጋችሁ ነው? የቤት መሠረት በአንድ ጀምበር አይሠራም፤ መንፈሳዊ መሠረትም እንደዚሁ። ለሕይወታችሁ የማይናወጥ መሠረት መጣልን ዓላማችሁ አድርጉ፤ ይህም በጸሎትና በእግዚአብሔር ቃል የተገነባ መሰረት ነው። የጥንት ዝማሬ ይህን ጥሩ አድርጎ ይገልጸዋል፣ “የጌታ ቅዱሳን መሠረቱ ምንኛ ጽኑ ነው፣ ወደር በሌለው ቃሉ በማመናችሁ የተዘጋጀላችሁ ነው!”

ብስጭትና ውድቀት

ሕይወት በበርካታ መንገዶች ፈታኝ ታዞርብናለች፤ በሁላችንም ሕይወት የሚገጥመን የተለመደ ክስተት ግን ብስጭት ነው። አንዳንዴ ምክንያቱ ቀላል ሊሆን ይችላል፣ ለምሳሌ በድንገተኛ ማዕበል ምክንያት የሽርሽር መሰረዝ ሊሆን ይችላል። ሩትና እኔ በተዋወቅንበት ጊዜ በየጊዜው ደብዳቤ እንለዋወጥ ነበር፤ ከተወሰነ ጊዜ በኋላም በደብዳቤ የጋብቻ ጥያቄ አነሳሁባት። በየቀኑ በፖስታ ሳጥን ውስጥ ከርሷ የመልስ ደብዳቤ እንደሌለ ሳውቅ ምን ያህል የመከፋት ስሜት ያድርብኝ እንደነበር አስታውሳለሁ። (በርግጥ በመጨረሻ ላይ ይሁንታዋን የሚገልጽ ደብዳቤ ስትጽፍልኝ መከፋቴ ወደ ደስታ ተለውጧል!)

ሌሎች መከፋቶች ግን ከዚህ በበለጠ ይጐረብጣሉ። ለምሳሌ እርካታ የማይሰጥ ሥራ፣ ልጅ ዐመሉ ተበላሽቶ በቤተሰብ ላይ ሲያምፅና እሬት እሬት የሚል ጋብቻ ናቸው።

ብስጭቶች በተደጋጋሚ ሲገጥሙን ሌሎች ተመሳሳይ ስሜቶችን ያጭራሉ፣ የልብ መዛል፣ ቁጣ፣ እልህ፣ መራርነት፣ ኩርፊያና ከዚህም አልፎ ድብርት (ብርቱ ጭንቀት) ይገጥሙናል። ለዚህ ዓይነት ሁኔታዎች በጊዜ መፍትሔ ካላገኘንላቸው፣ ደስታችንን በማጥፋት ነፍሳችንን ይመርዛሉ። “እኔን ተስፋ የሚያደርጉ አያፍሩም” (ኢሳ 49፥23) ተብሎ የተነገረንን የተስፋ ቃል በመዘንጋት እግዚአብሔርን መወንጀል እንጀምራለን።

ለብስጭት በቅርበት የተዛመደው ሌላው የሕይወት እውነታ ውድቀት ነው። ብስጭት በሁላችን ላይ የሚደርስ ዕጣ እንደሆነ ሁሉ፣ ውድቀትም ሁላችንን የሚገጥመን ነገር ነው። ልክ እንደ ብስጭት፣ ውድቀት ከመለስተኛ ጀምሮ ከመሰረታችን የሚያናጋንና ሌሎች እሉታዎች፣ ስሜቶች፣ ጭንቀት፣ ሽብርና ብሎም ተስፋ መቁረጥ የሚያስከትል ገጠመኝ ሊሆን ይችላል። በሥራ ወይም በግንኙነት ያቀድናቸው ግቦችን ማሳካት አለመቻል ሊሆን ይችላል። ወይም እግዚአብሔር ከእኛ ከሚጠብቀው ጉድለን መገኘት፣ ማለትም ግብረገባዊ ወይም መንፈሳዊ ውድቀት ሊሆን ይችላል።

ብስጭትና ውድቀት አንድ ባይሆኑም፣ በአንድ ጊዜ ሲከሰቱና እግዚአብሔር ለእኛ ካለው ሀሳብ ሲያጎድሉን ይችላሉ። በተወሰነ መልኩ ግን ውድቀት የበለጠ አደገኛ ሊሆን ይችላል፤ ምክንያቱም በተደጋጋሚ የሚወድቅ ሰው የውድቀቶቹ ምርኮኛ ስለሚሆን ነው። በሌላ አባባል እነኚህ ሰዎች አንዴ ስለወደቁ፣ ሁልጊዜ እንደሚወድቁ ደምድመው ይቀመጣሉ። አንድ ወጣት እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፡- “ከማደርገው ነገር የትኛውም ልክ የሚባል የለም፤ አሁንማ መሞከርም አቁሜአለሁ።” ቀጥሎም ውድቀቱን ለመርሳት ሲሞክር የአልኮል ሱሰኛ ወደ መሆን እንደተቃረበ ተናገረ። በሚያሳዝን ሁኔታ፣ ወድቄአለሁ ብሎ ማመኑ ወደ ባሰ የውድቀት ሽክርክሪት ውስጥ ከተተው። የዚህ ሰው ችግር ውድቀቱ ድል እንዲነሳው መፍቀዱ እንጂ መውደቁ ብቻ አልነበረም። እኔም ይህንን አጉል ዑደት መስበር የሚችለው በእግዚአብሔር እርዳታ ብቻ እንደሆነ ነገርኩት።

ውድቀትንና ቅይማትን (መከፋትን) ማሸነፍ

ውድቀትና ቅይማት ሁልጊዜ ስህተት አይደሉም፣ ሁላችንንም በሕይወት መንገዳችን ያጋጥሙናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- “ሁላችንም በብዙ ነገር እንሰናከላለን (ያዕ 3፥2)። የሚገጥመን ማንኛውም ውድቀት ወይም ቅይማት የእኛ ኀላፊነት አይደለም፤ ለምሳሌ የሚሠራበት ኩባንያ ሠራተኞችን በመቀነሱ ምክንያት ሥራውን ያጣ ሰው ለዚህ ተጠያቂ አይደለም።

አንዳንድ ጊዜ ለውድቀቶቻችን ተጠያቂ የምንሆንበት ሁኔታ አለ፤ ስለዚህም የእኛ ጥፋት እንዳለበት ለማየት በታማኝነትና በጸሎት ልባችንን መመርመር አለብን። አንዳንድ ጊዜ ውድቀት የገጠመን ምናልባት በነፍሳችን ሥር እንዲሰድ በፈቀድንለትና መንገዳችንን ባበላሸ በአንድ በተወሰነ ኃጢአት ሳቢያ ሊሆን ይችላል። ውድቀትና ቅይማት ወደኋላ እንዲጎትቱን እና እግዚአብሔር ለኛ ያለውን ዓላማ እንዲገቱ ስንፈቅድ ኃጢአት ይሆናሉ። ያስታውሱ፤ እግዚአብሔር ለኛ ያለው መሻት ክርስቶስን እንድንመስል ነው፣ ነገር ግን ከቅይማትና ከውድቀት ባለመላቀቅ ከፈቀድን ይህ ሊሆን አይችልም።

ታዲያ ውድቀት ወይም ቅይማት ሲገጥመን ምን ማድረግ ይኖርብናል?

አንደኛ፣ እግዚአብሔር ለእናንተ ያለው ፍቅር እንዳልተለወጠ አስታውሱ። ሁሉም ነገር ያማረና ቀና ሲሆን እግዚአብሔር እንደሚወደን ማመን ቀላል ነው፤ መንገዳችን በጋሬጣና በመሰናክል ሲከበብ ግን እንደሚወደን ማመን ቀላል አይሆንም። ሆኖም ቅይማት ወይም ውድቀት፣ እግዚአብሔር እንደተዋችሁ ወይም እናንተን መውደዱን እንዳቋረጠ አያመለክቱም። ስትወድቁ ሰይጣን በቃ እግዚአብሔር አይወድህም በማለት ሊያሳምናችሁ ይፈልጋል፤ ግን ይህ እውነት አይደለም። አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ፍቅር ደምቆ የሚታየን በጨለማ ስንከበብ ነው።

ይህ ማለት እግዚአብሔር ኃጢአትን አድበስብሶ ይተዋል ወይም በአለመታዘዛችን ደስ ይለኛል ማለት አይደለም - በጭራሽ። እኛ ለርሱ ያለንን ታማኝነት ብናጓድል እንኳን፣ እግዚአብሔር ፍቅሩን አያጓድልብንም፤ እርሱ ሁልጊዜም ይቅር ሊለንና ወደራሱ ሊመልሰን ዝግጁ ነው። ነቢዩ ኤርምያስ በኖረበት ዘመን እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ላይ ስላመፁ ራሳቸውን ለጽኑ ቁጣ አጋለጡ። ግን ይህም ሆኖ እንኳን፣ እግዚአብሔር ፍቅሩ እንዳልተለወጠ ዋስትና ሰጣቸው። "ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር

ታላቅ ፍቅር የተነሳ ነው፤ ርኅራኄው አያልቅምና፣ ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው፤ ታማኝነትህም ብዙ ነው" (ሰቆ 3፥22-23)።

ሁለተኛ፣ ውድቀትና ቅይማትን በሚዛናዊ አይታ መመልከትን ተለማመዱ። ውሃ ቀጠነ ብለው የሚበሳጩ ወይም የሚነጫነጩ ሰዎች እንዳሉ እናውቃለን፤ እናንተም የዚህ ዓይነት ሰዎች ልትሆኑ ትችላላችሁ። ሆኖም በጥቃቅን ችግሮች ያለልክ መበሳጨት፣ ችግሮች የሉም ብሎ ራስን የመደለልን ያህል ስህተት ነው። የሚያበሳጭ ነገር ያጋጥማል፤ ሁኔታዎች ሁልጊዜ እኛ እንደፈለግናቸው አይሆኑም፤ ስለዚህ ትኩረት ሊሰጠው የሚያስፈልገውን ነገር እንዲሁ ከሚያበሳጨን ነገር ለመለየት መማር አለብን። በሆነው ባልሆነው (ወይም ሊለወጥ በማይችል ነገር) መበሳጨት ፋይዳቢስ ነው። ውድቀትና ቅይማት ፊጽመው የሚወገዱት በመንግስተ ሰማያት ብቻ ነው። አንድ ጓደኛዬ እዚህ ግባ የማይባል ነገር ሲረብሸው፣ ራሱን እንዲህ ሲል ያረጋጋል፦ "ይህ ጉዳይ የዛሬ መቶ ዓመትም የሚያመጣው ለውጥ የለም።"

ከፋቱ ግን ሁሉም ውድቀትና ቅይማት አናሳ ነው የሚባል ላይሆን ይችላል፤ መጸዓ. ጉዞአችን ላይ የገዘፈ አንድምታ ሊኖረው ይችላል። በተጨማሪም በባህርያችን ወይም በሁኔታዎች አንዳች መፍትሔ የሚያሻው ክፍተትን አመላካች ሊሆን ይችላል። ይህ ሲከሰት፣ ቆም ብለን ልብ ማለት ይኖርብናል።

ከተሞክሮአችን መማር

ውድቀትንና ቅይማትን የማስተናገድ ሶስተኛው መርህ፣ ይህ ነው፤ ከገጠማችሁ ውድቀት ወይም ቅይማት ያለመሳካት በመማር፣ በእግዚአብሔር ረድኤት፣ ልትቋቋሟቸው ትጉ።

ምን ባደርግ ከዚህ ላመልጥ እችል ነበር? ተስፋዎቼና ህልሞቼ እውነታን ያላገናዘቡ ነበሩ? መሻቴስ የተሳሳተ ነበር? ልናዘዘው የሚገባኝ ኃጢአት ይኖር ይሆን? እግዚአብሔር እንድከተለው የሚፈልገው መንገድ አለ? መከሰቱ ባይቀርም እንኳ ከዚህ ተሞክሮ የምማረው ነገር አለ? እግዚአብሔር ሊያስተምረኝ እየፈለገ ያለ ነገር አለ?

በቅርቡ አንድ የማውቀው ሰው፣ ዘመኑን ሁሉ ባለጠጋ ሊያደርጉ የሚችሉ መላዎች በመከታተል ስለኖረ ሌላ ሰው ነገረኝ። ሆኖም ከመላዎቹ አንዱም እልሠራለትምና አሁን በጡረታ ዕድሜው አለኝ የሚለው ምንም ጥሪት አልነበረውም። እኔም እንዲህ በተደጋጋሚ ያልተሳካለት ለምን ይሆን? ስል ጠየቅኩት። ይኸው ታሪኩን የሚነግረኝ ጓደኛዬ እንዲህ ሲል መለሰልኝ፣ "ምን ይደረግ፣ የሚነገረውን ምክር ወይም የወዳጆቹን ማስጠንቀቂያ ጆሮ ዳባ ልበስ በማለት ነበር የኖረው። በዚያ ላይ ደግሞ፣ ለውድቀቶቹ ተጠያቂ የሚያደርገው ሌሎችን ነበር፤ ከተሞክሮው መማርን መቼም ፈቅዶ አያውቅም።" መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ "ተላላ ሰው መንገዱ ትክክል መስሎ ይታየዋል፤ ጠቢብ ሰው ግን ምክር ይሰማል" (ምሳ 12፥15)።

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እኛን ወደርሱ ለማቅረብ ወይም ትዕግስትና መታመንን ሊያስተምረን በሕይወታችን አሳዛኝ ሁኔታዎችን ይጠቀማል። እንደዚሁም እኛን ወደፈቃዱ ለማዘንበል ይጠቀማቸዋል። ውድቀት ወይም ቅይማት ከእግዚአብሔር እንዲነጥላችሁ ወይም ነገን ተስፋ ቢስ አድርጋችሁ እንድትስሉ እንዲያደርጋችሁ አትፍቀዱ። እኛ በርትተን እስከፈለግነው ድረስ፣ እግዚአብሔር አንዱን በር ይዘጋና፣ ሌላ ይከፍትልናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፦ "በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ያለኝ ይበቃል ማለትን ተምሬአለሁና" (ፊልጵ 4፥11)። ይህን የጻፈው በወህኒ ሳለ እቅዶቹ ተፋልሰው፣ ከፊት ለፊቱ ለላለው ሁኔታ እርግጠኛ ባልነበረበት ጊዜ ነበር። ሆኖም፣ ይህን ማለት የቻለው ውድቀትንና ቅይማትን እንደ እግዚአብሔር እይታ መመልከት ስለተማረና የነገ ሕይወቱን ለእግዚአብሔር በአደራ ስለሰጠ ነው። ይህ በእኛም ሕይወት እውን ይሁን። ሕይወት ስትጠምባችሁ ወይም ምስቅልቅል ስትልባችሁ የመዝሙረኛውን ጸሎት ጸልዩ፣ "እግዚአብሔር ሆይ፤ አካሔድህን እንዳውቅ አድርገኝ፤ መንገድህንም አስተምረኝ" (መዝ 25፥4)።

ሃያ አንድ

ሰዎች ሲያሳዝኑን

እንግዲህ የተቀደሳችሁና የተወደዳችሁ የእግዚአብሔር ምርጦች እንደ መሆናችሁ ርኅራኄን፣ ቸርነትን፣ ትሕትናን፣ ጨዋነትና ትዕግስትን ልበሱ።

(ቆላ 3፥12)

ሌሎች ሰዎች ባይበጠብጡን፣ ሕይወት እንዴት ግሩም ነበረች፦ ይህ ቃል ብዙ ጊዜ ተደጋግሞ የሚሰማ ነው፤ ምናልባት እናንተም ራሳችሁ ሳትሉት አልቀራችሁም።

እንደ እውነቱ ከሆነ ይህ አባባል እውነት አይደለም፤ ሌሎች ሰዎች ያስፈልጉናል፤ ያለ ሰዎች ሕይወት ግሩም አትሆንም። እግዚአብሔር የፈጠረን ተነጥለን እንድንኖር አይደለም። በተቃራኒው እግዚአብሔር ከሌሎች ሰዎች ጋርና ከሁሉም በላይ ደግሞ ከእርሱ ጋር የመሆንን ረሃብ በውስጣችን አኑሮአል። አዳም ሲፈጠር፣ በሰው አዕምሮ ሊታሰብ በማይችል እጅግ ፍጹም በሆነ ከባቢ ነበር ይኖር የነበረው፤ ሆኖም ሕይወቱ ምሉዕ አልነበረም። እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተናገረ፣ "ሰው ብቻውን መሆኑ መልካም አይደለም" (ዘፍ 2፥18) - ከዚያም ሔዋንን ፈጠራት። እግዚአብሔር ሌሎች እንደሚያስፈልጉን ያውቃል፤ የላቀ ደስታ የምናገኘው ከሌሎች ጋር ኅብረት ስናደርግ ነው።

ይሁን እንጂ፣ ከሌላ ከማንኛውም የሕይወታችን ክፍል ይበልጥ በርካታ ችግሮችና ራስ ምታት የሚያደርስብን ከሌሎች ጋር ባሉን ግንኙነቶች ነው። ባለፈው ሳምንት የገጠሙአችሁን አሳዛኝ ሁኔታዎች ዘርዝሩልኝ ብዬ ብጠይቃችሁ፣ ብዙዎቹ ከሰዎች ጋር ካላችሁ ግንኙነቶች ጋር የተገናኙ እንደሚሆኑ እገምታለሁ። ባለቤቴ እልፎ አልፎ በምትመለከተው ቪዲዮ አንዲት ጀግና ሴት እጮኛዋን እንዲህ ስትል ትጠይቃለች፣ "ሕይወት እንዲህ አስቸጋሪ የሆነው

ለምን ይሆን?"፤ እርሱም ጥቂት አሰብ ካደረገ በኋላ ባንድ ቃል "ሰዎች" ይሳታል። በርግጥ ሰዎች መልካምና ለሌሎች መስዋዕትነት የሚከፍሉ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ግን በዚያው ልክ ደግሞ እዋኪዎች፣ ግትሮች፣ በእኔነት የሚነዱ፣ ይሉኝታ ቢሶች፣ ከፉዎች ራስ ወዳዶችና ሌሎችን የሚሸከረከሩ ሊሆኑ ይችላሉ። ችግሩ ሰዎች ብቻም አይደሉም፣ እኛም ራሳችን ነን።

ግጭት ለምን ይነሳል?

ተስማምተን መኖር የሚያቅተን ለምን ይሆን? አንዳንዶቹ ምክንያቶች ግልጽ ናቸው (ቢያንስ ላይ ላዩን ስንመለከታቸው)። ለምሳሌ ያህል፣ ከተለያዩ ባህሎች ወይም አኗኗሮች የመጡ ሰዎች፣ ሌሎችም የራሳቸውን መንገድ ብቻ እንዲከተሉ ስለሚፈልጉ ነው። የተቃረነ ስብዕና ያሉአቸው ሰዎች እርስ በርስ መስማማት ይቸግራቸዋል። የኛ ጎሣ ወይም ዘር የበላይ ነው ባዮች ከሌሎች ጋር ሰላም መመሥረት ቀላል አይሆንላቸውም።

ዋናው ግን ከነዚህ በስተጀርባ ያለው ጠለቅ ያለ ችግር ነው፤ እኛ እያንዳንዳችን ያልነው ይሁን ባዮች ወይም የራሳችንን ፈላጊዎች ስለሆንን ነው። "ይሄ ሰውዬ ምናለ የምለውን ቢሰማኝ ኖሮ" "ቢሰማኝ እንስማማ ነበር" እንላለን። ችግሩ ሌላኛውም ሰው ልክ እንደዚሁ ነው የሚያስበው - ይህም ግጭት ያስከትላል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "በእናንተ መካከል ያለው ጦርነትና ጠብ ከየት የመጣ ነው? በውስጣችሁ ከሚዋጉት ምኞቶቻችሁ አይደለምን? (ያዕ 4፥1)

ለዚህ ነው አፍአዊ ሁኔታዎችን መለወጥ ብቻውን መፍትሔ የማይሆነን። አንዲት ሴት እንዲህ ስትል ጻፈችልኝ፣ "በአገራችን ወደተሻለ አካባቢ ተዛውረን የሚያምር ቤት መሥራት ብንችል ደስተኞች የምንሆን መስሎን ነበር። ግን አልሆነም። ችግሮቻችን እዚያው ተከትለውን መጡ። ስለዚህ ቀጣዩ መድረሻችን (አማራጫችን) ፍርድ ቤት ቆሞ ፍቺ መጠየቅ ይመስለኛል።" ጥልቅ ችግሮቻችን ያሉት እኛው ዘንድ ነው። ያሉት በልባችንና በአእምሮአችን ነው። ስለዚህም እነኚህን ችግሮች ፊት ለፊት እስክንጋፈጥና ለመለወጥ የእግዚአብሔርን እርዳታ እስካልፈለግን

ድረስ፣ ሙሉ በሙሉ ልንፈታቸው አንችልም። ኢየሱስ በማቴ 15፥19፣ "ክፉ ሐሳብ፣ ነፍስ መግደል፣ ማመንዘር፣ ዝሙት፣ መስረቅ፣ በሐሰት መመስከርና ስም ማጉደፍ ከልብ ይመነጫልና" ብሏል። እነዚህ ኃጢአቶች ሁሉ ሌላውን ሰው እንድንጐዳ የሚያደርጉ ናቸው።

ክርስቲያኖችም ከነዚህ ግጭቶች ነፃ አይደሉም። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው፣ የቀደመው አዳማዊ ባሕርያችን አብሮን (በውስጣችን) ይኖራል፣ ባለማቋረጥም ራሱን (መኖሩን) ሊያረጋግጥ ይሞክራል። በተጨማሪም፣ ሰይጣን ክርስቲያኖችን ለመለያየትና ምስክርነታችንን ለማጥፋት የማያደርገው ነገር የለም። እርጌ ባሕርያችንን በእግዚአብሔር ፍቅር ሊያሸንፍና ሊጫነው የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር ቀዳሚው ፍላጎት:- በፍቅር ውስጥ መኖር

በየዓመቱ ቁጥራቸው የበዛ ጉባኤዎች ይደረጋሉ። መንግስታት፣ ዘሮችና ባሕሎች እርስ በርሳቸው እንዴት ሊስማሙ እንደሚችሉ የሚመለከቱ ሲሆኑ ያለውጤት ይጠናቀቃሉ። የዓለምን ችግር ለማቃለል ምን መደረግ እንዳለበት ለቀረቡት ጥያቄዎች የተሰጡትን መልሶች ወስዳችሁ ብትመለከቱአቸው፣ እርግጠኛ ነኝ በአንድ አረፍተ ነገር መጠቃለል የሚችሉ ናቸው፤ መልሱ እርስ በርስ መዋደድ ከተማርን ብዙ ችግሮች አይኖሩብንም የሚል ነው። የተበላሹ ነገሮች በሙሉ መስመር ይይዛሉ፣ ምክንያቱም በአንድ ጊዜ አንድን ነገር እኩል ለመውደድና ለመጥላት አንችልምና። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ፍቅር ብዙ ኃጢአትን ስለሚደመስስ ከሁሉ በላይ እርስ በርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ" (1 ጴጥ 4፥8)።

ነገር ግን ምላሹ እንዲህ ቀላል ሆኖ ሳለ፣ ለምን ይህ ሊፈፀም አልቻለም? መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ጉዳይ ምን እንደሚል እንመልከት።

አስቀድመን ምን እንደተነጋገርን አስታውሱ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ እኛ የበለጠ ክርስቶስን እንድንመስል ነው - *ይህም ማለት በባህርያችን የበለጠ እርሱን እንድንመስል ማለት ነው።* መጽሐፍ

ቅዱስ ሲያዝዘን፦ "ስለዚህ አታልሎ ወደ ኃጢአት በሚመራ ምኞት የተበላሸውን አስቀድሞ ትኖሩበት የነበረውን አሮጌውን ሰውነት አስወግዱ፤ . . . በእውነተኛ ጽድቅና ቅድስና እግዚአብሔርን ለመምሰል የተፈጠረውን አዲሱን ሰውነት ልበሱ" (ኤፌ. 4፥22፤24)::

"በእውነተኛ ጽድቅና ቅድስና እግዚአብሔርን ለመምሰል›› ሲል ምን ማለቱ ነው? እንኖርበት የነበረውንና ስህተት እንደነበር የምናውቀውን የተለያዩ ልማዶችና ክፉ መንገዳችንን ማለት ነው? ወይስ ከዚህ የበለጠ ጥልቅ የሆነ ነገር ነው? ይህ ያለን ልማድ በሌሎች ሰዎች ላይ ሊፈጥር የሚችለው የራሱ ተፅዕኖ ይኖረዋል?

ጉዳዩ በቀላሉ ይህ ነው፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ እኛ የኢየሱስን ባህርይ እንድናንፀባርቅ ነው - የኢየሱስ ባህርይ መሰረቱ ፍቅር ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ "ስለዚህ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር እናውቃለን፤ እናምናለንም፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ በፍቅር የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል" (1ዮሐ 4፥16):: ኢየሱስ ሲናገር፤ "እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ አዲስ ትዕዛዝ እሰጣችኋለሁ። እኔ እንደወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። እርስ በርሳችሁ ከተዋደዳችሁ የእኔ ደቀ መዛሙርት እንደሆናችሁ ሰው ሁሉ ያውቃል" (ዮሐ 13፥34-35)::

ፍቅር ምንድን ነው? በአማርኛ አንድ ቃል ነው ያለን - "*ፍቅር*":: ፍቅር የሚለው ቃል ብዙ የተለያዩ ፍቺዎች አሉት:: *የሥነ መለኮት ምሁራን የግሪክን ቋንቋ* (የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ የተፃፈበት ቋንቋ) በመጠቀም ያቀረቡትን ከአራት ፍቺዎች የማያንሱ የፍቅር አይነቶችን እንመልከት። አንደኛው የፍቅር አይነት *ኢሮስ* ነው፤ ይህም አካላዊ የሆነ ውበትንና (ቁንጅናን) በወሲብ ስሜት በመነሳሳት የሚገለጽን የፍቅር ዓይነት የሚያሳይ ነው። ሁለተኛው የፍቅር አይነት ደግሞ "*ስትሮጅ*" ሲሆን የቤተሰብን ፍቅር የሚመለከት ነው፤ ይህ አይነቱ ፍቅር በወላጆችና በልጆች መካከል የሚታየውን ፍቅርና መዋደድ የሚያሳይ ነው። ሶስተኛው የፍቅር ዓይነት ደግሞ "*ፊሊዮ*" የሚባል ሲሆን በጓደኞሞች መካከል

የሚፈጠረውን ወንድማዊ የሆነ ባልንጀርነትን የሚያሳይ የፍቅር ዓይነት ነው:: (ፊላደልፊያ "የወንድማማቾች የፍቅር ከተማ" ተብላ የተሰየመችው ከዚህ በመነሳት ነው።)

የመጨረሻው የፍቅር ዓይነት፤ "*አጋፔ*" ፍቅር ነው:: ይህ ዓይነቱ ፍቅር የሰፋና ጥልቀት ያለውን ትርጉም የያዘ ሲሆን በተለይ በአዲስ ኪዳን የፍቅርን ትርጉም ለማስተማር በቋሚነት ጥቅም ላይ የዋለ ቃል ነው። "አጋፔ" ፍቅር የማይወደዱትን ከዚያም አልፎ ጠላቱን የሚወድ የፍቅር ዓይነት ነው። እግዚአብሔር ለእኛ እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እኛም እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር ለሌሎች እንዲኖረንና እንድናሳይ እግዚአብሔር ይፈልጋል።

ይህ ዓይነቱ ፍቅር - "አጋፔ" ፍቅር - ጋል ካለ ስሜት ወይም በስሜት ከሚገፋፋ ደግነት የበለጠና በጣም የተለየ ነው። እግዚአብሔር እኛ እንዲኖረን የሚፈልገው ፍቅር ከፍ ዝቅ የሚል ስሜታዊ አይደለም፤ የህሳባችንና የፈቃዳችን ድርጊት ነው - ከራሳችን ይልቅ ሌሎችን ለመውደድና ለማስቀደም ሆን ብለን የምናደርገው ውሳኔ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል "እያንዳንዱ ለራሱ የሚጠቅመውን አይመልከት፤ ለባልንጀራው ደግሞ እንጂ" (ፊልጵ 2፥4):: እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር ነው። ይህ ፍቅር ጥልቅ የሆነ፤ ክርስቶስ ሰማያዊ ክብሩን ትቶ ለኛ ኃጢአት በመስቀል ላይ እስኪሞትልን ድረስ የተገለጠ ፍቅር ነው። የአጋፔ ፍቅር ተቃራኒው ራስ ወዳድነት ነው፤ ነገር ግን የኢየሱስ ፍቅር ልባችንን ሲሞላው ራስ ወዳድነት ከውስጣችን ውልቅ ብሎ ይወጣል፡ ለእናንተ የእግዚአብሔር ቀዳሚ ፍላጐት ምንድነው? *የእግዚአብሔር ቀዳሚ ፍላጐት ዘላለማዊ ፍቅሩ መለዮአችሁ እንዲሆን ነው፤ ምክንያቱም የክርስቶስም ሕይወት መለዮ ስለነበር ነው።*

በፍቅር ማደግ

ይህ በሕይወታችን እንዴት እውን ሊሆን ይችላል? ይህ እውን ሊሆን የሚችለው በድንገት ወይም ጥርሳችንን በመንከስና ሌሎችን ለመውደድ ተሰፋ በማድረግ ስለተመኘን አይደለም። እውን ሊሆን የሚችለው ክርስቶስን ወደ መምሰል ስናድግና ሕይወታችንን

ስርሱ ስናስረክብ፣ መንፈስ ቅዱስ እንዲያድስንና እንዲለውጠን ስንፈቅድለት ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን ፍቅር ነው።" (ገላ 5፥22)

ይህ በሕይወታችን እውን የሚሆነው ቀስ በቀስ ደረጃ በደረጃ እንደሆነ እውቃለሁ። በአሁኑ ሰዓት ዕድሜዬን እያገባደድኩ ባለሁበት ጊዜ እንኳን፣ እግዚአብሔር በወደደበት መንገድ ሌሎችን መውደድ ማለት እንዴት እንደሆነ እያስተማረኝ ነው። ቀደም ብለን እንዳየነው፣ የእግዚአብሔር ዕቅድ ለኛ ሰላም መስጠት ነው፤ ሰላም በልባችን ውስጥ፣ ሰላም ከሌሎች ጋር፣ ሰላም ከእግዚአብሔር ጋር ማለት ነው። ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ሰላም ወዲያውኑ ይፈፀማል፤ ወደ ኢየሱስ ስንመጣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ጦርነት ያበቃል። ሰላምም በልባችን ውስጥ ማደግ ይጀምራል። ዕድገቱ አንዳንድ ጊዜ በፍጥነት፣ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በዝግታ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ሦስተኛው ዓይነት ሰላም - ከሌሎች ጋር ሰላም - ሊያድግና ሊበስጽግ የሕይወት ዘመን ይጠይቃል። በርግጥ፣ መንግሥተ ሰማይ እስክንደርስ ድረስ ፍፁም (ሙሉ) አይሆንም። ነገር ግን ይህ የእግዚአብሔርን ዕቅድ የሚለውጥ አይደለም። እግዚአብሔር የርሱን ፍቅር በእኛ ውስጥ ለመትከል ይፈልጋል። ከሰዎች ሁሉ ጋር በሰላም ልንኖር እንችላለን።

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል። "የትዕዛዝ ፍፃሜ ግን ከንፁህ ልብ፣ ከበጎ ህሊና፣ ከእውነተኛ እምነት የሚገኝ ፍቅር ነው።" (1ጢሞ 1፥5) ፍፃሜአችሁ (ግባችሁ) ይህ ነው? እግዚአብሔር እንዲህ አይነቱን ፍቅር በልባችሁ ውስጥ እንዲተክልና በእርሱ ፍቅር መኖር እንድትችሉ ይረዳችሁ ዘንድ ጠይቁት።

መውደድን መማር

ሌሎችን መውደድ አስፈላጊ ነገር ነው፣ ነገር ግን እንዴት ተግባራዊ ልናደርገው እንችላለን? እንደ ሰው ባህርይ ውስብስብ የሆነ ነገር የለም። እያንዳንዱን ሁኔታ ወይም እያንዳንዱን ግንኙነት የምናሟለበት ቀላልና ግልጽ የሆነ ቀመር የለም። ቤተ መጻሕፍትና

የየመጻሕፍት ቤት መደርደሪያች በምክር መጻሕፍት ተሞልተዋል - አንዳንዶች መልካም ምክር የያዙ ሲሆኑ አንዳንዶቹ ግን አይደሉም። መጻሕፍቱ ከሌሎች ጋር እንዴት ተስማምተን እንደምንኖር የሚገልጹ ሲሆኑ የሬዲዮና የቴሌቪዥን ፕሮግራሞችም እንደዚሁ ግንኙነትን በተመለከተ የሚያስተላልፉት መልዕክት አይነቱና ብዛቱ ማስቂያ የለውም። ምንም እንኳ በዚህ ረገድ ብዙ መረጃዎች እንደ ጐርፍ የሚያጥለቀልቁን ቢሆንም፣ የምንኖረው ሁከትና ብጥብጥ በበዛባትና አለመግባባት በነገሰባት ምድር ነው። አንድ ሰው በጻፈልኝ ደብዳቤ፣ አሁን "በዐራተኛ የጋብቻ አማካሪያችን እየተመከርን ነው ያለነው" ካለ፣ በኋላ "ነገር ግን አሁንም መስማማት አልቻልንም" ብሎኛል።

የትኛውን ብንይዝ ይሻለናል? መጽሐፍ ቅዱስን ለመጀመሪያ ጊዜ የሚያነቡ ሰዎች ከሰው ልጅ ጋር የተያያዙ ብዙ አስደናቂ ታሪኮች ሲመለከቱ ሁልጊዜ ይገረማሉ። አንድ ሰው እንዲህ አለኝ፣ "መጽሐፍ ቅዱስን ከማንበቤ በፊት፣ እንዲያው ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ እባባሎችን ብቻ የሚገልጽ ጽሑፍ የያዘ ነው ብዬ ገምቼ ነበር። ነገር ግን ብዙ እውነተኛ ባለታሪክ የሆኑ ሰዎችን አግኝቼበታለሁ። ልብ ወለድ ታሪክ ያልሆነ ከማንኛውም የሥነ - ፅሑፍ ሥራ የሚበልጥ መጽሐፍ ሆኖ አግኝቼዋለሁ" ብሎኛል። መፅሐፍ ቅዱስ ማናቸውንም በሰው ልጆች ላይ እንደሚመጡ የሚታሰቡ እጣብቂኞችና በመካከላቸው የሚፈጠሩትን አለመግባባቶች የሚያንፀባርቅ ነው።

ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ ሌላኛው የምክር መጽሐፍ ወይም በማንም ሰው አረዳድ (እስተሳሰብ) የተጻፈ መፅሐፍ አይደለም፤ ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉ ባለታሪኮች በስተጀርባ እግዚአብሔር ስላለ ነው። ልዩነቱ በዚህ ነው፣ እርሱ ስለፈጠረን፣ እርሱ ስለሚወደን፣ ስለእኛ ማንነት ሁሉ እርሱ ስለሚያውቅ ነው። ከእግዚአብሔር በተሻለ ከእያንዳንዳችን ጎን ሊሆን የሚችል እንዳለ ሊነግረን የሚችል ማነው? ጥበብን ከእግዚአብሔር ቃል፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ፣ በተሻለ የት ልናገኝ እንችላለን? እግዚአብሔር ብቻውን "ድንቅ ምክር የሚመክር የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው፤ የሚያወጣቸው እቅዶች ሁሉ ጥበብን የተሞሉ ናቸው

በወትርም ያለ ችግር ይከናወናሉ" (ኢሳ. 28፥29)። በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ጥበብንና ትክክለኛ የሆነውን የኑሮ ዘዴ አስተማርኩህ፣ በቀናች ጎዳና መራሁህ" ይላል (ምሳ. 4፥11)

በእግዚአብሔር መርህ መኖር

የእግዚአብሔርን ፍቅር እንዴት እንደምንረዳና በተግባር እንደምናውለው ጥበቡና ምሪቱ እንደሚያስፈልገን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ነገር ግን እንዲያው በእያንዳንዱ ገጠመኛችን ሁሉ ይሔን አድርግ ይሔን አታድርግ እያለ መመሪያ የሚሰጥ መጽሐፍ አይደለም። እንዲህ ቢሆን ኖሮ፣ በመቶዎች የሚቆጠሩ ጥራዞች ያሉት መጽሐፍ በሆነ ነበር፣ ምክንያቱም እያንዳንዱ ሰውና እያንዳንዱ ገጠመኝ የተለያዩ ስለሆነ ነው።

ይልቁንም፣ መፅሐፍ ቅዱስ በግንኙነታችን ልንመራበት የሚገባንን ተከታታይ መርሆች ይሰጠናል። መርሆዎቹ ልክ በውሃ ዳርቻዎች እንዳሉ ብርሃናማ ቤቶች፣ ከአደጋ የሚያስጠነቅቁንና ወደ እረፍት ውሃ የሚመሩን ናቸው። በዚህ ምዕራፍ ቀሪ ክፍል፣ ከመርሆቹ ሰባቱን እንመለከታለን።

የመጀመሪያው ይህ ነው፤ ግባችሁን (ፍጻሜአችሁን) ከሌሎች ጋር ሁሉ በሰላም አብሮ ለመኖር ተልሙ። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ የነገራቸው "እርስ በርሳችሁ ተስማምታችሁ በሰላም ኑሩ።" (ማር. 9፥50)

ጠበኛ፣ ጠብ ወዳድ ክርስቲያን የሚኖረው በመንፈስ ሳይሆን በሥጋው እየተመራ ነው። የራሳችን ባልነው መንገድ ሙጭጭ (ችክ) በምንልበትና ለሌሎች ግዴለሽ በምንሆንበት ጊዜ ግባችን ሰላም አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ" (ዕብ. 12፥14) ይላል።

ከሰዎች ሁሉ ጋር በሰላም መኖር ይቻላል? እንዳለመታደል ሆኖ መልሱ አይቻልም ነው፣ ሌላው ቀርቶ የተፈለገውን ያህል የነጠረ ፍቅር የምናሳይ ቢሆን እንኳ አንዳንድ ሰዎች ያላቸውን የጠነከረ አቋም ሳያስለውጥ ይችላል። ሐዋርያው ጳውሎስ፣

"የሚቻላችሁ ቢሆን ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር በእናንተ በኩል የሚያስፈልገውን ሁሉ አድርጉ" (ሮሜ 12፥18) በማለት ጽፏል። ጳውሎስ ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም መኖር እንዳለብን አጥብቆ አስገንዝቦናል። ነገር ግን ሁልጊዜ በሰላም ለመኖር እንደማይቻልም ጠንቅቆ ያውቃል። ባንድ ወቅት ወጣቱ ማርቆስ አብሯቸው ይጓዝ ወይም አይጓዝ በሚለው ውሳኔ ላይ ጳውሎስና በርናባስ አጥብቀው ተከራክረው ነበር፣ በመጨረሻም ሳይስማሙ ቀርተው ለየራሳቸው በተለያየ መንገድ ተጉዘዋል (የሐዋ 15፥36-41)። ዋናው ቁልፍ ነገር ስህተት ለመሥራታችን እግዚአብሔርን መጠየቅ፣ ከሆነም በንስሓ ይቅርታን መጠየቅና ድል እንድናደርግ እርዳታውን መፈለግ ነው።

ወርቃማው ደንብ

በስምምነትና በሰላም ለመኖር የመጽሐፍ ቅዱስ ሁለተኛው መመሪያ ይህ ነው፤ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ እንደምትፈልጉት እንዲሁ እናንተም አድርጉላቸው። ይህ በጣም ቀላል ግን በጣም ወሳኝ መርህ "ወርቃማው ደንብ" ተብሎ የሚጠራ ሲሆን ጌታ ኢየሱስ በተራራው ስብከቱ ላይ ከተናገረው የተወሰደ ነው፣ "እንግዲህ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን ሁሉ እናንተም እንዲሁ አድርጉላቸው፣ የሙሴና የነቢያትም ትምህርት የሚሉት ይህንኑ ነው" (ማቴ 7፥12)።

ይህንን ወርቃማ ደንብ በትክክል ብንለማመደው ሕይወታችን ምንኛ የተለየ በሆነ ነበር! ሰዎችን በንቀት ወይም እክብሮት በጐደለው ሁኔታ ሳይሆን በትህትናና በማክበር መቀበል ነበረብን። ለግላችን ዓላማ ከምናነሳሳቸው ይልቅ ለነርሱ መልካም የሆነ ነገር እንዲገጥማቸውና እንዲያገኙ በተመኘንላቸውና በረዳናቸው ነበር። የሕይወትን ምንነት በነሱ ቦታ ሆነን ባየን ነበር። ሰዎችን ጥሩ ህይወት እንዲኖሩ፣ የተሳካላቸው እንዲሆኑና ራሳቸውን እንዲያሻሽሉ ከጎናቸው በቆምን ነበር። ከሁሉም በላይ ደግሞ ወደ ክርስቶስ እናሳያቸው ነበር፣ ይህን ብናደርግ ማንንም ሰው ወደ ታላቁ ስጦታ ወደ ክርስቶስ አዳኝነት (ድነት) እናቀርባለን።

ሶስተኛው መርህ ደግሞ የሚከተለው ነው፦ ለራሳችሁና ለጓደኞቻችሁ ብቻ ሳይሆን ለጠላቶቻችሁም የምትጸልዩ ሁኑ። ኢየሱስ ክርስቶስ በተራራ ላይ በሰበካቸው ስብከቶች ሁሉ አበክሮ ያወጀው፣ "ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህን ጥላ" እንደተባለ ሰምታችኋል፣ እኔ ግን እንዲህ አላችኋለሁ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩላቸው" (ማቴ 5፥43- 44) በማለት ነው። ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ ለሰቃዮቹ "አባት ሆይ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው" (ሉቃ 23፥24) ብሎ ፀለየ።

ስአንድ ሰው ልትጸልዩለትና ልትጠሉት አትችሉም። ሌላው ቀርቶ ጠላታችሁ የሚፈፅምባችሁን መጥፎ ተግባር እግዚአብሔር እንዲቆጣጠረው ስትፀልዩ፣ የጠላታችሁንም ልብ እንዲቀይረው ጭምር አብራችሁ ልትፀልዩ ይገባችኋል። የዘላለም ሕይወት ማግኘታችንን የምናረጋግጠው ለሌሎች በመፀለይ በምናደርገው አስተዋፅኦ ነው። ወርቃማውን ደንብ መፈፀማችንን በተግባር የምናሳይበት አንዱ መንገድ መፀለያችን ነው።

ልናስወግዳቸው የሚገቡን ነገሮች

ከሰዎች ጋር በሰላምና በስምምነት አብሮ ለመኖር ግንኙነቱን የሚያጠናክሩ ሥራዎችን እንደመሥራት ሁሉ ግንኙነትን የሚጐዱ ነገሮችን ማስወገድን ይጠይቃል። *ይህ ወደ ዐራተኛው መርህ ይወስደናል፤ አንደበታችሁን ጠብቁ፣ በክፉ ፈንታ መልካም ለማድረግ ተጠቀሙ።* መዝሙረኛው፣ "እግዚአብሔር ሆይ ለአፌ ጠባቂ አኑር። በከንፈሮቼም በር ላይ ዘበኛ አቁም" (መዝ 141፥3) በማለት ፀልዮአል። ምን ያህል ትዳሮችና ግንኙነቶች ከቁጥጥር ውጪ በሆኑ ትችቶችና ንግግሮች ፈርሰዋል? በአስባልታችን፣ ሳናስተውል በተናገርናቸውና በቁጡ ንግግራችን ምን ያህ ግንኙነቶች ተበጥሰዋል? መጥፎ ከተናገርን በኋላ ልንመልሰው አንችልም፤ ይቅርታ መጠየቅም ያደረስነውን ጉዳት ሙሉ በሙሉ ሊጠግነው አይችልም። ያዕቆብ ትክክል ነበር፤ "አንደበትም እሳት ነው። አንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኖአል። ሥጋን ሁሉ ያሳድፋልና የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል፣ በገሃነምም

ይቃጠላል" (ያዕ 3፥6)። እነዚህ ቃላት ጠንካራ ናቸው፤ ግን ትክክልና እውነት ናቸው።

አንደበታችን ለመልካም ሊያገለግል ይችላል። የኛ ግብ ይህ መሆን አለበት። አንዳንድ ጊዜም ከመናገር ይልቅ ዝም ማለት የበለጠ ጥሩ ነው (ኢየሱስ በጲላጦስ ፊት ዝም እንዳለው ማለት ነው) በተለይ የምንሰጠው ምላሽ ነገሮችን ወደ ከረረና ወደ ባሰ አለመግባባት የሚወስድ ሆኖ ሲገኝ ዝም ማለት እጅግ አስፈላጊ ነገር ነው። አንዳንድ ጊዜ ግን ዓላማችን ሰዎችን ለመርዳት ሲሆን እግዚአብሔር ሰዎቹን እንድንጋፈጣቸው ወይም መመሪያ የሚሆን አስፈላጊ ነገር እንድንነግራቸው ያደርገናል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ከቶ ከአፋችሁ ክፉ ቃል አይውጣ፣ ነገር ግን ለሚሰሙት ጸጋን የሚሰጥና ለማነፅ የሚጠቅም ለሰዎችም አስፈላጊ የሆነውን ቃል ተናገሩ።" (ኤፌ 4፥29) ብሎናል።

በቀልን ማስወገድ

አሳዛኙ ነገር፣ የሰው ዘር ታሪክ በበቀል ጥማት የተሞላ መሆኑ ነው። ጐሣዎች ወይም መንግሥታት በበቀል ባይነሳሱ ኖሮ ቁጥር ሥፍር የሌላቸው ጦርነቶች ባልተካሄዱ ነበር። ይህን ሁኔታ ወደ ግለሰቦች ስናመጣም ተመሳሳይ ነው። በቀል በቀላሉ ማለቂያ ወደ ሌለው የጥላቻና ብጥብጥ አዙሪት ውስጥ ይከታል።

መጽሐፍ ቅዱስ ግን የተሰየ መመሪያ ይሰጠናል፤ በክፉ ፈንታ ክፉን አትመልሱ "ለማንም ስለ ክፉ ፈንታ ክፉን አትመልሱ፤ . . . ወንድሞቼ ሆይ፣ ቁጣን ለእግዚአብሔር ተው እንጂ ራሳችሁ አትበቀሉ ምክንያቱም የምበቀልና የበቀልንም ብድራት የምከፍል እኔ ነኝ ይላል እግዚአብሔር" (ሮሜ 12፥17፣19)።

አንድ ሰው ሕግን ጥሶ ጉዳት ቢያደርስብን ወደ ሕግ ፊት እንዲቀርብ የማድረግ መብት አለን፣ እንዲህ ማድረግ ለእኛም ሆነ ለህብረተሰቡ ደህንነት ጥሩና አስፈላጊ ነገር ነው። ነገር ግን የጎዱንን መልሰን እኛም በራሳችን ለመጉዳት ከተነሳን ሌላ ጉዳይ ነው፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ በዚህ ዓይነት ወጥመድ ውስጥ መጠመድ የለበትም። አንድ ሰው በሚጐዳን ጊዜ ተፈጥሮአዊው ማንነታችን መልሶ ለማጥቃት ይፈልጋል - ብናደርግ ግን

የምናበላሸው የመታረቅ ዕድላች ንን ብቻ ሳይ ሆን ቁጣና ጥ ላቻ እንዲቆጣጠረን እንፈቅዳለን::

ቀጣዩ ስድስተኛው መርህ ይህ ነው፦ በቀልን ማስወገድ ብቻ ሳይሆን የተበደላችሁትን የምትረሱ ሁኑ። በቅርቡ አንዲት ሴት በጻፈችልኝ ረዘም ባለ ደብዳቤዋ የፈታችውን ባሏን እጅግ በጣም እንደምትጠላው ነግራኛለች። የደረሰባትን ጉዳት ብረዳውም በኋላ ላይ እንደጠቆመችኝ ከተፋቱ ከሃያ ዓመት በላይ ሆኖአቸዋል:: ያለፈ ነገር ምርኮኛ ሆና ለዓመታት በጥላቻና በበቀል ተሞልታ መኖርዋ ያሳዝናል:: ለአንዳንዶች ጥላቻ፣ ወይም ቂጣ የማንነታቸው መገለጫ ሆኖ ሕይወታቸውን በሙሉ አስቸጋሪና መራራ አድርጎት ይኖራሉ። ለመላቀቅ ቢፈልጉ እንኳን አስቸጋሪ ይሆንባቸዋል::

ያለፈውን መለወጥ አንችልም፤ ነገር ግን ላለፉት ስህተቶቻችን የእግዚአብሔርን ይቅርታ መጠየቅ እንችላለን። ነገር ግን እግዚአብሔርን ይቅርታ ጠይቀነው ይቅር ብሎን እንደረሳው ሁሉ እኛስ አናደርግም? የቀድሞው ሁኔታችሁ ምርኮኛ እንዲያደርጋችሁ አትፍቀዱለት፣ ይልቁንም ቂጣችሁንና ቂማችሁን በመስቀሉ ስር ወስዳችሁ ጣሉት። ኢየሱስ፣ "እንግዲህ ልጁ ነፃ ካወጣችሁ በእርግጥ ነጻ ትወጣላችሁ" (ዮሐ. 8፥36) ብሏልና::

የይቅርታ ኃይል

አንድ ሰው በጻፈልኝ ደብዳቤ፣ "የፈፀምኩት ተግባር በጣም የሚከብድ ነገር ነው ነገር ግን አሁን የሚሠማኝ ልክ አንድ ሺ ፓውንድ የሚመዝን ሸክም ከላዩ ላይ የተነሳልኝን ያህል ነው" ብሏል። *ይህ ሰው እየተናገረ ያለው የመጨረሻውን መርህ ነበር፣ ይኸውም የይቅርታ ኃይል ስለሚሠጠው ነፃነት ነው - የሚለውጠውን የይቅርታን ኃይል ተለማመዱ::*

በላምንት ውስጥ ቢያንስ አንድ ሰው እንዲህ እያለ ይፅፍልኛል፣ "ይቅርታ ማድረግ አልችልም:: ምን ያህል እንደተጎዳሁ አታውቅም":: ምናልባት ይህ የራሳችሁን ተሞክሮ ያስተጋባላችሁ ይሆናል። ነገር ግን እንደ ይቅርታ ያለ ያለፈውን ነገር ከውስጣችን የሚነቅል ወይም ለእርቅ በር ከፋች ሌላ አንዳች

ነገር አይኖርም። የበደለን ሰው ስህተቱን ለመቀበል አሻፈረኝ የሚል ወይም ይቅርታችንን የሚያንቋሽሽ እንኳን ቢሆን ይቅርታ ከማድረግ ልንቆጠብ አይገባም።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚለን ግልፅ ነው፤ "እርስ በእርሳችሁ ታገሡ፣ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር የተሠኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ:: ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር በሉ" (ቆላ. 3፥13):: የመጨረሻውን ሐረግ አስታውሳችኋል? እግዚአብሔር በነፃና ሙሉ በሙሉ በደላችንን በኢየሱስ ክርስቶስ ይቅርታ አድርጎልናል፣ እኛም የበደሉንን በነፃና ሙሉ በሙሉ ይቅር እንድንላቸው መንገዱን አሳይቶናል። ምናልባት ከላይ የጠቀስኩላችሁ ዓይነት ሰው እጅግ የከበደ በደል ያደረሰባችሁን ሰው ይሆናል ይቅርታ የምታደርጉለት:: ነገር ግን በእግዚአብሔር እርዳታ ይቅርታ ልታደርጉ ትችላላችሁ - እናም አድርጉት።

ግንኙነታችሁ እንዲጠናከርላችሁ ምን ያሻችኋል? መራራ እስኪሆኑ ወይም እስኪቀዘቅዙ ድረስ አትጠብቋቸው:: በዚህ ፈንታ እንድታጠነክሩና በተግባር የምታውሉ መሆን እንድትችሉ ከዛሬ ጀምሮ እግዚአብሔር እንዲረዳችሁ በፀሎት ለምኑት።

ሃያ ሁለት

መከራንና ማጣትን መቋቋም

በጊዜው ሐዘን ቢያመጣብንም በመጨረሻ ደምረናበ ለእኛም ያሰው ፍቅር ለውነተኛና ብርቱ ነው።

(ሰቆ ኤር 3፥32)

የሰው ልጆችን ፀባየ ደካማነት የበለጠ ግልፅ አድርጎ ሊያሳይ የሚችል እንደ የህመም ሥቃይ የመሰለ ነገር የለም።

ጠባሳ ትቶ የሚያልፍ ጊዜያዊ ጉዳት ወይም ጽኑ የህመም ሥቃይ ያለው የካንሰር ጥቃት ቢሆን፣ ማንም ወይም ምንም ያህል ጤነኛ ብንሆን ሥቃዩ፣ ሕይወት የሚለበርና ውሎ አድሮ ከቁጥጥራችን ውጪ እንደሚሆን ያሳስበናል። ከሁሉ በላይ፣ ሥቃዩ የሚያሳስበን አንድ ቀን እንደምንሞትና ይህ ሕይወት እንደሚያበቃለት ነው። ኢዮብ እንዲህ አለ "መከራ እጅግ ስለበዛብኝ ነፍሴ እስከ ሞት ተጨነቀች" (ኢዮብ 30፥16)።

ህመም በፀናብን ጊዜ

ይህን በመፃፍ ላይ እያለሁ ባለቤቴ ሩት ከዓመታት በፊት በጀመራት ህመም በማያቋርጥ የህመም ስቃይ ውስጥ ነበረች። ይህ ህመም ሩትን የጀመራት ከዓመታት በፊት ነበር። የልጅ ልጆቻችንን የዥዋዥዌ መጫወቻ ለማስተካከል ዛፍ ላይ ወጥታ ከወደቀች በኋላ ነበር፤ ችግሩ ከዘር የሚተላለፍም ሊሆን ይችላል፤ (እናቷም የዚህ ዓይነት ተመሳሳይ የህመም ችግር ነበራባቸው)። ምናልባት በዕድሜ መግፋት ምክንያት ጊዜውን ጠብቆ የሚከሰት ሊሆንም ይችላል፤ ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን፣ ብዙ የቀዶ ጥገና ህክምና ቢደረግላትም ከዓመታት በላይ የወገብና የሽንጥ ህመሟ ቀስ በቀስ እየተባባሰ ለመራመድ አስቸጋሪ ሆነባት። በአሁኑ ሰዓት ጊዜዋን የምታሳልፈው በአልጋዋ ወይም በወንበሯ ላይ እንጂ ለመራመድ አትችልም።

ይህ ህመም ሲነሳባት እንዲያው ሔድ መለስ የሚል ዓይነት ሳይሆን ቋሚና ፋታ የማይሰጥ ፈጽሞ ሊታገሱት የማይቻል ውጋት ነው። በሕይወቴ ሕመሟንና ሥቃይዋን በመካፈል ካሳለፍኩት ልምድ በመነሳት፣ በዚህ ሩት ከሚገባው በላይ በሚያስጨንቅና በሚያሰቃይ በማያቋርጥም የህመም ስሜት ውስጥ እንዳለች እረዳታለሁ። ነገር ግን የማስታገሻ መድኃኒቷን ወስዳ ታገስ እንዲያደርግላት ጥርሷን ነክሳ የምትሆነውን ከማየት የበለጠ ተስፋ አስቆራጭ ነገር የለም። ሁልጊዜ በሆነ መንገድ የእሷን ሥቃይ እኔ መውሰድ ብችል ብዬ እመኛለሁ።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሩት አንድም የስንፍና ቃል እስምታ እንደማታውቅ የሚያውቃት ሁሉ ይነግራችኋል፣ ሌላው ቀርቶ ተቆጥታ ወይም ድብርት ተሰምቷት አታውቅም። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ላይ ያላት ጠንካራ እምነትና በህመም ውስጥ ባለችበት ጊዜ ውስጥ እንኳን እግዚአብሔር እንደሚወዳትና እጠገቧ እንዳለ ስለምታውቅ ነው። በዚህ ዓይነት ስቃይ ላይ እያለች ምን እንደምታስብ ብትጠይቋት፣ እግዚአብሔር ከማንኛውም ጊዜ በበለጠ በታማኝነት እንደሚወዳትና አጠገቧ እንዳለ ትነግራችኋለች፣ የምትነግራችሁ እውነት ነው። ከመዝሙረኛው ጋር በታማኝነት፣ "እኔ ሁልጊዜ በአንተ እጅ ነኝ።" (መዝ 31፥15) ለማለት ትችላለች።

ህመምና ስቃይን መቃወም

በሚሊዮኖች ለሚቆጠሩ ሰዎች ህመምና ስቃይ የማያቋርጥ የየዕለት ጓደኛ ቢሆንም ሁላችንም ህመምና ስቃይ ያጋጥመናል። አንዳንድ ጊዜ ሕመሙ ቀስ በቀስ ያድጋል። በሌሎች ደግሞ ህመምና ስቃይ ያለ አንዳች ምልክትና ማስጠንቀቂያ በድንገት ይከሰትባቸዋል። ይህንን መጽሐፍ እየፃፍኩ እያለሁ በጀርመን ሀገር የሚገኘውን የተልኮአችንን ፅሕፈት ቤት ትመራውና ትቆጣጠረው የነበረችው የሥራ ባልደረባችን፣ በድንገት በመኖሪያ ቤቷ ውስጥ ወድቃ ግማሽ አካሏ ሽባ ሆኖ ለዓመታት ያህል በፅኑ ህመም በአልጋዋ ላይ ቀርታለች። ሕይወት እርግጠኛ አይደለም፣ መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን ሁኔታ በትክክል እንዲህ ይላል፣ "ነገ የሚሆነውን

አታውቁም፣ ሕይወታችሁ ምንድነው? ለአንድ አፍታ ታይቶ በኋላ እንደሚጠፋ እንፋሎት ናችሁ እኮ" (ያዕቆ 4፥14)።

የህመም ስቃይ በራሱ ጠቃሚ የሆነ ሥራ አለው፣ እርግጥ ነው አደጋ እንዳለ ያነቃናል ወይም አንድ ችግር እንዳለ ያስጠነቅቀናል - አደጋውን ግን ቸል እንላለን። ሥቃዩ ሲቆይ ወይም ሲቀጥል፣ ሕይወታችንን በፍጥነት ይቆጣጠረዋል። አንድ ፕሬዝዳንት ወይም ጠቅላይ ሚኒስትር አስቸኳይና ጊዜ የማይሰጥ ውሳኔ የሚያስፈልገው አጣዳፊ ስራ ቢኖርበትና በዚያኑ ሰዓት የጥርስ ህመም ቢነሳበት፣ ሁሉን ነገር ትቶ ወደ ጥርስ ሐኪም ዘንድ መሄድን ያስባል።

ማንም ሰው በራሱ ፈቃድ አይሰቃይም ወይም በራሱ ሥቃይ አይደሰትም (ምንም እንኳን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን እኛ ልንቀበለው የሚገባንን ቅጣት እርሱ መቀበሉን ባለመገንዘብ፣ በራሳቸው ላይ አካላዊ ወይም ሥነ ልቦናዊ ቅጣት የሚያደርሱ አንዳንድ ሰዎች ቢኖሩም)። ሥቃይና መከራ ወደ ሁላችንም ይመጣል፣ ትክክለኛው ጥያቄ ግን እንዴት ልንቋቋመው እንችላለን? የሚል ነው። እኔን የረዱኝን ሁለት አንኳር የሆኑ ደረጃዎች ልግለጽላችሁ።

አንደኛ፣ የሥቃዩን አደጋዎች ተከላከሉ። ማንኛውም ዓይነት ችግር በሚደርስብን ጊዜ፣ ትኩረታችንን ወደ ራሳችን እንመልሳለን - በተለይ እንዲህ የምናደርገው መጥፎ ስሜት በሚሰማን ጊዜ ነው። ይህ ዓይነት ሁኔታ በሚሆንበት ጊዜ፣ በአሳዛኝ ሁኔታ በስሜታችንና በመንፈሳዊ ሕይወታችን ላይ አደጋ ሊፈጥሩ ለሚችሉ ሁኔታዎች በራችንን ከፈትን ማለት ነው። ብዙ ሕመምተኞች ለምሳሌ፣ ለራሳቸው ብቻ የሚያስቡና ለሌሎች ስሜት የማይጠነቀቁ፣ ለመርዳት የሚሞክሩትንም እንኳን የሚገርፉ ይሆናሉ። ሌሎች ደግሞ በራስ ሀዘኔታ ወይም ምሬት የተያዙ ይሆናሉ። አሁንም አንዳንዶቹ ተስፋ በመቁረጥ ወይም እፎይታን በመፈለግ በአልኮል ሱሰኝነትና በአደንዛዥ ዕፅ ዘመናቸውን ይፈጽማሉ። አንዳንዶቹ ደግሞ በደረሰባቸው የህመም ስቃይ ምክንያት እግዚአብሔርን እያማረሩና እየወቀሱ ይኖራሉ። አንዲት ሴት በዓፈችልኝ ደብዳቤ፣ "እግዚአብሔር በእውነት የሚወደኝ ቢሆን ኖሮ፣ ይህ በእኔ ላይ ሊሆንብኝ አይገባም ነበር" ብላለች። ሊላውም "ያጠፋሁት ምን እንደሆነ አላውቅም፣ እግዚአብሔር ግን እየቀጣኝ

መሆን አለበት" በማለት ጽፎልኛል። ስሜታቸው ግልጽ ነው - ግን ሁለቱም ራሳቸውን ወደ ሞት አፋፍ እየመሩ ናቸው።

በአካላችን ህመም በሚሰማን ጊዜ ጥሩ ስሜት እንዲሰማን ለማድረግ አዳጋች ነው። አብዛኞቻችን በበሽታ ወይም በሥቃይ ውስጥ ስንሆን መዝሙረኛውን እንመስላለን፣ "ለቅሶም እድሜዬን አሳጠረ፤ ከመከራዬ ብዛት የተነሳ ደከምኩ፣ አጥንቶቼም ደቀቁ" (መዝ 31፥10)። የሆነው ሆኖ፣ ንቁና እግዚአብሔር የሥቃዩን እንቅፋቶችና አደጋዎች እንድታሸንፉ እንዲረዳችሁ ለምኑት።

ይህንን ተግባራዊ ልናደርግበት የምንችልበት አንደኛው መንገድ ስለሌሎች ሰዎችና ስለፍላጎታቸው መሳካት መፀለይ ነው። ዝም ብላችሁ ለራሳችሁ ብቻ አትፀልዩ፤ ለሌሎች ደግሞ ፀልዩ! ወደ እግዚአብሔር ከሚጸልዩ በጸሎት ተዋጊ ከሆኑ የእግዚአብሔር ሰዎች መካከል በሕመም ወይም በአካለ ጉዶሎነት ምክንያት ብዙ መሥራት የማይችሉ ወንዶችና ሴቶች ናቸው። መጸለይ ይችላሉ! በሕይወት ጉዞአችሁ ጥንት ታደርጉ የነበራችሁትን አሁን እንደ ቀድሞው ለማድረግ አቅም አይኖራችሁ ይሆናል፣ ነገር ግን መጸለይ ትችላላችሁ። በህመም ውስጥ ወይም መጥፎ ስሜት በሚሰማችሁ ጊዜ ለመጸለይ ራስን መግዛትና ትዕግሥት ያስፈልጋል፤ ነገር ግን በኔ ልምምድ አካላዊ አቅማቸው የደከመ ሰዎች ከጸሎታቸው የተነሳ መንፈሳዊ ጥንካሬ አላቸው።

የሥቃይን ትምህርቶች መማር

ሁለተኛ፣ ከሥቃዩ መማር የሚገባችሁን እንዲያስተምራችሁ እግዚአብሔርን ለምኑት። የሚያስደንቀው ዋናው ነገር፣ ሥቃይን እግዚአብሔር ለእኛ መልካም ነገር ለማድረግ የሚጠቀምበት መሆኑ ነው። ምናልባት እግዚአብሔር ችግሩ እንዲደርስብን ሊያደርግ ይችላል፣ ምክንያቱም ውጤቱ መልካም እንደሚሆን ስለሚያውቅ ነው። አንድ ሰው "እግዚአብሔር እንዲህ ዓይነት ነገር ያደርጋል ብዬ አስቤ አላውቅም፣ የካንሰር ህመምተኛ ሆኜለሁ፣ ግን ደስተኛ ነኝ። እግዚአብሔር እኔን ወደርሱ ለመመለስ (ለማግኘት) ሲል የተጠቀመበት መንገድ ነው፣ ይህ እንዲሆን ሊሆን የሚችለው አማራጭ ይህ ብቻ ነው ብዬ አስባለሁ" ብሎኛል። ባለፉት ቅርብ

ዓመታት ውስጥ ሁለት ጊዜ የመውደቅ አደጋ ደርሶብኛል። በመጀመሪያ ስወድቅ ወገቤን ተጐዳሁ፣ ለሁለተኛ ጊዜ ስወድቅ ደግሞ ወገቤን በጽኑ የተጎዳሁበትና የወገብ አጥንቴ የተሰበረበት ነበር። ሁለቱም አደጋዎች የደረሱብኝ ያለ ምንም ማስጠንቀቂያ በድንገት ነበር። በህመም ውስጥ ሆኜ ግን ጥልቅ የሆነ የእግዚአብሔርን ሀልውናና ዓላማውን መገንዘብ ችዬ ነበር። እግዚአብሔርም በበኩሉ አደጋዎቹ ያስከተሉትን የህመም ስሜት በመጠቀም በማንኛውም ሁኔታ በሱ ላይ እንድተማመንና ተገኘው እንድሆንለት ተጠቅሞባቸዋል።

ከሥቃይ የሚገኙ ትምህርቶች ምንድን ናቸው? በእርግጠኝነት እንደኛው ነገር ሕይወት የሚሰበርና አንድ ቀን የሚያበቃበት መሆኑ ነው። ይህንን ጤንነትና መልካም ስሜት በሚሰማን ጊዜ ሁሉ የምንረሳው ነው - ነገር ግን ምንም ያህል ጤናማ ብንሆን ወይም ዘመናዊ የህክምና ሳይንስ ምንም ያህል የረቀቀ ቢሆን፣ ሕይወታችን በጊዜው ያበቃል፣ እንሞታለን። ከሁሉም ነገር በላይ ግን፣ የህመም ስቃይ የሚያስገነዝበን የምድር ቆይታችን አጭር መሆኑንና ወደ ዘላለማዊነት ልንሄድ መቃረባችንን ነው።

መከራና ህመም ወደ እግዚአብሔር የበለጠ እንድንቀርብ ያደርጉናል። ጤናማ በሆንን ጊዜ፣ ለጊዜው በሚያስፈልገን ነገር የተጨናነቅንና የተጠመድን እንሆናለን፣ እግዚአብሔርንም በቀላሉ እንረሳዋለን። ነገር ግን ድንገተኛ አደጋ ወይም በሽታ ከመስመር ውጭ ሲያደርገን፣ በርግጥ የሚያስፈልገን ምን እንደሆነ ለማሳየት ጊዜ ይኖረናል። ከሁሉም ነገር በላይ፣ ከኢየሱስ ጋር ያለንን ግንኙነት እንድንፈትሽና ራሳችንንና የወደፊት ዘመናችንን በፍቅር እጆቹ ላይ አሳልፈን ለመስጠት ጊዜ ይኖረናል። በሰው ልጅ ታሪክ በመከራ ውስጥ ያለፉ ክርስቲያኖች የመጽሐፍ ቅዱስ የተስፋ ቃል እውነት መሆኑን ተገንዝበዋል፤ "እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ ወይም ባለማወላወል ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው" (መዝ 145፥18)። እንዲሁም በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "እግዚአብሔር ሁልጊዜ መጠጊያ አምባችሁ ነው፣ ዘላለማዊው ክንዱም መደገፊያችሁ ነው።" (ዘዳ. 33፥27)

መከራ በሚመጣባችሁ ጊዜ፣ በእያንዳንዱ ቀን በእግዚአብሔር እጅ እንዳላችሁ እመኑ፣ ደግሞም መከራውን ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁ እንደሆነ አድርጋችሁ ተቀበሉ። በተጨማሪም፣ በተመስጦ ማድረግ ቢያቅታችሁ እንኳ፣ ከንፈሮቻችሁ በምስጋናና በፀሎት ይሞሉ፣ ለመፈወስ ፀልዩ፤ እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ ነው፣ ጣልቃ ሊገባና ሊፈውስን እርሱ ብርቱ ነው። ነገር ግን ከሁሉም በላይ የርሱ ፈቃድ በሕይወታችሁ እንዲከናወን ፀልዩ - የእግዚአብሔር ፈቃድ በጐና ትክክል ነው። እግዚአብሔር ከበሽታችሁ ባይፈውሳችሁ ለርሱ ያላችሁን ፍቅር ትቀንሱ ይሆን? ወይስ ምላሻችሁ የማያቋርጥ "የሥጋ መውጊያ" እንደተሰጠው እንደ ሐዋርያ ጳውሎስ ይሆንን? ነገር ግን ጳውሎስ እንዲህ አለ፣ "እርሱ (እግዚአብሔር) " የኔ ኃ ይል የሚገለጠው በአንተ ደካማነት ስለሆነ ፀጋዬ ይበቃሃል" አለኝ። ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ ከምንጊዜም ይልቅ በደካማነቴ ልመካ እወዳለሁ" (2 ቆሮ 12፥9)።

ከሁሉም በላይ፣ መከራ በሚመጣበት ጊዜ፣ ከክርስቶስ የተነሣ የመንግሥተ ሰማይ ተስፋ ስላለን እንደሰታለን። በምንም ሁኔታ ውስጥ ብታልፉ፣ አንድ ቀን ያበቃል፣ ለዘለዓለም ከክርስቶስ ጋር ትሆናላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት፣ ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና" (2ቆሮ 4፥17) ይለናል። የመንግሥተ ሰማይ የተስፋው ብርሃን የምድሩን መከራ ያደበዝዛል።

ማጣትና ሐዘን

ሕይወትን ስለሚጎዱ አንዳንድ ነገሮች ተነጋግረናል፣ ነገር ግን በዚህ ምዕራፍ በቀረው ክፍል፣ እኔና እናንተ ልንጋቋመው የተጠራንበትን በጣም ኃይለኛ ሕመም - ኀዘንን - በጥልቀት እንድንመለከተው እፈልጋለሁ።

በሕይወታችን የሚደርሰው አብዛኛው ጉዳት አንድ ነገር የሚያሳጣ ይሆናል። ጤንነትን ማጣት፣ ወዳጅነትን ማጣት፣ የገንዘብ ዋስትና ማጣት ወይም ውስጣዊ ሰላምን ማጣት፣ እንዲያውም ተስፋን ማጣት ሊሆን ይችላል። እያንዳንዱን ነገር

ለናጣ ሐዘን ይከተላል ወይም መራራ ሐዘን ይሆናል:: አንዳንድ የሕይወት ልምምዶች፣ ለምሳሌ ወላጅ በዓመፀኛ ልጁ፣ ወይም አንድ ወዳጃችን የሆነ ሰው ቢክዳን ከምናዝነው የበለጠ መራራ ናቸው:: በቅርቡ በደረሰው ዐውሎ ንፋስ አደጋ በአካባቢው ካለው ልብስ በስተቀር ሁሉን ነገር ያጣ ቤተሰብ በማበረሰባችን መካከል ለመኖር መጥቶ ነበር፤ ተስፋ ከመቁረጥ የጠበቃቸው እምነታቸው ብቻ ነው:: ነገር ግን የምንወደውን ሰው ከማጣት የሚበልጥ የሚመር ሀዘን የለም፣ ይህም ሲሆን የምናዝነው ሀዘን በከፍተኛ ደረጃ ልባችንን የሚሰብርና የሚቆጣጠረን ሊሆን ይችላል:: "ባለቤቴ ከሞተች ሁለት ዓመት ሆኖአታል" ደሰኝ አንድ ሰው "ነገር ግን ትናንትና እንደሞተች ሆና ነው የሚሰማኝ:: በገነት ውስጥ እንዳለች አውቃለሁ፤ ቢሆንም ይህ እኔን ብዙም አይረዳኝም:: አሁንም ከፍተኛ ሀዘን እንደተጫነኝ ነው:: ከዚህ የከፋ ሀዘን እወጣ ይሆን?" በማለት የደረሰበትን ሀዘን ገልጾልኝ የደብዳቤውን መልዕክት በጥያቄ ደምድሟል::

ባለቤቴ ሩትና እኔ በአሁኑ ሰዓት ብዙዎች የልብ ወዳጆቻችንና የቅርብ ዘመዶቻችን ያልደረሱበትን የዕድሜ ክልል ደርሰናል:: ይህን ምዕራፍ እየጻፍኩ ባሁበት ሰዓት ሩት እጅግ ታከብረውና ትወደው የነበረው የእህቷ ባል መሞቱን መርዶውን ሰምተናል:: በየእለቱ የምንሰማቸው ዜና ዕረፍቶች በሙሉ ያሳዝኑናል:: ከፅኑ የህመም ስቃይ ወይም በእርጅና ብዛት ድካም ውስጥ ያሉ ሰዎች ከመከራቸው ሲያርፉ (ሲገላገሉ) እንኳን ማዘናችን አይቀርም:: ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ሀዘናችን መጠኑን ያለፈና እጅግ ጥልቀት ያለው ይሆናል:: እንዲህ ዓይነቱ እጅግ የከፋና ዕኑ የሆነ ሐዘን ውስጥ መሆናችን ወደ በለጠ ጭንቀትና ኪሳራ ውስጥ ይከተናል:: መውጣትም የማንችለው የሐዘን አዘቅት ውስጥ ይከተናል::

አንድ ክርስቲያን ሲሞት ክርስቲያኖች ማዘን የለባቸውም ብለው አንዳንዶች አስተያየት ይሰጣሉ፣ ምክንያቱም ሞት ለክርስቲያኖች ከዚህ ዓለም ሸክምና መከራ የምንገላገልበትና ወደ መንግሥተ ሰማያት ክብር የምንሸጋገርበት ብቸኛ ድልድይ በመሆኑ ነው ይላሉ:: እኔ ግን አልስማማም:: ሞት ለክርስቲያኖች ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚያስገባ በር ነው:: በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ምክንያት በከፍተኛ ደስታ ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር "ሞት ሆይ ድል መንሳትህ የት ነው? ሲኦል ሆይ ሰውን የምትጎዳበት

ኃይልህ የት ነው?" ብለን በደስታ መናገር እንችላለን (1ቆሮ 15፥55)::

ነገር ግን ሞት አሁንም የመጨረሻ ጠላታችን ነው፣ የምንወደውን በሞት በምናጣበት ጊዜ፣ ትልቅ (ጥልቅ) ባዶነት ልባችን ይሞላል:: ይህ በሚሆንበት ጊዜ፣ ስሜታችን ከማጣትና ከትካዜ ገደብ ያልፍና ወደ ጥልቅና ወደማይረሳ ሀዘን ይሸጋገራል:: ለእንድ ሰው በጣም የቀረብን ለነሆን፣ ባዶነታችንም ጥልቅ ይሆናል - ከባዶነት ደግሞ ወደማይወጡት ጽኑ ኀዘን መግባት ይከተላል:: ኢየሱስ ወዳጁ ወደሆነው አልአዛር መቃብር በመጣ ጊዜ፣ ምላሹ ፈጣን ነበር፤ "አለቀሰ" (ዮሐ 11፥35):: ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እጭሩ ጥቅስ ነው፣ ነገር ግን ይህ የሚያስታውሰን ኢየሱስ ሀዘን ማለት ማን ማለት እንደሆነ እንደሚያውቅ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ ክርስቶስ እርሱ ከመከራና ከህመም የማይለይ የሐዘን ሰው ሆነ (ኢሳ 53፥3):: መጽሐፍ ቅዱስ፣ ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን ተስፋ እንደሌላቸው፣ ሌሎች ሰዎች ማዘን እንደሌለብን ይነግረናል፣ "ተስፋ እንደሌላቸው ሰዎች እንዳታዝኑ" (1ተሰ 4፥13):: ይህ ማለት አናዝንም ማለት አይደለም:: የመንግሥተ ሰማይ ተስፋ ጥንካሬ የሚሰጠን ቢሆንም ሀዘንን ግን አይፍቅም:: በክርስቶስ ሆኖ ለሞተ ሰው ስናዝን፣ የምንተክዘው ለሞተው ሳይሆን ለራሳችን ነው:: ማዘናችን የደካማ እምነት ምልክት ሳይሆን በጥልቅ የመውደዳችን ነው::

ሐዘንን መቋቋም

ከሐዘናችን ለማገገም የሚቻለው ባንድ ቀን ጀምበር ሳይሆን ቀስ በቀስ ወይም በሒደት እንደሆነ አውቃለሁ በሐዘን ውስጥ የምንገባው በድንገት ነው፣ የምንወጣው ግን በዝግታ ነው:: ልክ ሰውነታችን ከከፍተኛ የቀዶ ጥገና ህክምና የሚድነው ቀስ በቀስ እንደሆነ ሁሉ፣ በምንወደው ሰው ሞት ምክንያት በሀዘን የተጎዳው ልባችንም እንደዚሁ ነው:: ነገር ግን ይህን የማገገም ሒደት ለማለፍ ከእኛ የሚጠበቀው ምንድነው? ከገባንበት ሐዘን ለመውጣት የምንችለው እንዴት ነው?

አንደኛ ባጋጠማችሁ ሐዘን አትደናገጡ:: አንዲት ሴት በጻፈችልኝ ደብዳቤ፣ "የእናቴን ሞት የምጠብቀውና የተዘጋጀሁበት ነው ብዬ አስቤ ነበር:: ነገር ግን ትክክል አልነበርኩም፤ የእናቴ ሞት ያልታሰበ እልነበረም:: ነገር ግን የእናቴን ድምጽ ከዚያ ወዲያ

እንደማልለማ ባወቅሁኝ ጊዜ አንድ ቶን የሚመዝን ጡብ የመታኝን ያህል ነበር የተሰማኝ" ብላኛለች።

የምንወዳቸው በሚሞቱበት ጊዜ፣ የመጀመሪያው ምላሻችን በከፍተኛ ሁኔታ መንቀጥቀጥና መደንዘዝ ነው። እንዴት እንደደነገጥኩና እንደደነዘዝኩ እስከ አሁን ድረስ የማስታውሰው በሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ሳለሁ የቅርብ ጓደኞቼ ከነበሩት የጦር አውሮፕላን ኃይለት የነበረ ጓደኛዬ ጀርመን ውስጥ የሚያበረው አውሮፕላን ተመቶ መሞቱን በሰማሁ ጊዜ የነበረው ሁኔታ ነው። አንዳንድ ጊዜ እንዲያውም ስሜታዊ በመሆን እንዳይሞቱ መከላከል ነበረብን ወይም በሚሞቱበት ጊዜ አጠገባቸው በነበርን በማለት የበደለኝነት ስሜት ሊሰማን ይችላል። ሐኪሞች ወይም ጤና ረዳቶች ለሞታቸው ምክንያት እንደሆኑ በማሰብ፣ ወይም የምንወደው ትቶን ስላለፈ፣ ወይም በእግዚአብሔር ላይ እንቆጣለን። ከእልዓዛር እህቶች አንዷ ወንድሟ በሞተ ጊዜ በኢየሱስ ላይ ስሞታዋን አሰምታለች፣ "ጌታ ሆይ አንተ እዚህ ብትሆን ኖሮ፣ ወንድሜ ባልሞተ ነበር" (ዮሐ 1132)። ስለተሰማት የቅሬታ ስሜት ኢየሱስ አልገሠፃትም፤ ሐዘኗን ተረድቶ ነበርና ከጎኗ ሆነ እርሱ ለእኛም እንደዚሁ ያደርግልናል።

ሁለተኛ፣ ሀዘናችሁን ሁሉ በእግዚአብሔር ላይ ጣሉት። መዝሙረኛው፣ "ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፣ እርሱም ይደግፍሃል" (መዝ 55፥22) ይላል። "አንዳንድ ችግራችሁን ብቻ በጌታ ላይ ጣሉ" እንዳላለ አስተውሉ። ይልቁንም ሁሉንም ችግራችንን በርሱ ላይ እንድንጥል እግዚአብሔር የከበደንን ሀዘን ጭምር ማለት ነው። ከምንጊዜውም ይልቅ የከበደባችሁ ሀዘን የምትወዱት ስለሞተባችሁ ይሆናል። ለምን ብቻችሁን ትሸከሙታላችሁ? ለምን በእግዚአብሔር ላይ አትጥሉትም?

ይህን ለማድረግ የምንችለው ሁለት ታላላቅ እውነቶች በተገለጡልን ጊዜ ብቻ ነው። የእኛን የድካመት ጥልቀት እና የእግዚአብሔርን የፍቅሩን ጥልቀት ስናውቅ ነው። ሀዘናችሁን ለብቻችሁ አትሸከሙ። በዚህ ፈንታ፣ አፍቃሪ በሆነ ሰማያዊ አባታችሁ ላይ ጣሉት፣ ከእናንተም ላይ እንዲያነሳ ጠይቁት - እርሱም በርግጥ ያደርገዋል፣ ግን ቀስ በቀስ ያነሳዋል። አስተውሉ፤ እግዚአብሔር በምን ውስጥ እያለፋችሁ እንደሆነ ያውቃል፣ እርሱም

በእውነት "የምህረት አባትና የመጽናናት ሁሉ አምላክ በመከራችን ሁሉ ያጽናናል" (2ቆሮ 1፥3-4)።

ሦስተኛ፣ በሐዘን መካከል (ውስጥ) ሆናችሁ የምታመሰግኑ ሁኑ። ይህ የማይቻል ሊሆን ይችላል፤ እንዴት አድርገን ነው የምንወደውን በሞት አጥተን ልናመሰግን የምንችለው? በአንድ አቅጣጫ ስንመለከተው ይህ እውነትነት አለው፤ የምንወደውን ሰው በማጣታችን አመስጋኝ መሆን አንችልም፣ እግዚአብሔርም እንድንሆን አይጠብቀንም።

ነገር ግን በሐዘን ውስጥ እንኳ ሆነን፣ አመስጋኝ ልንሆን እንችላለን፣ ምስጋና ጉዳታችንን እንደሚያስታግሥልን ቅባት ሊያገለግል ይችላል። ለምሳሌ፣ ምንም እንኳ የምንወደውን አጥተን ከልብ ብናዝንም፣ እግዚአብሔር ከዚህ ከምንወደው ሰው ጋር በአንድነትና በህብረት አብረን ለመኖር የሰጠንን ዓመታት በማስታወስና እርስ በርስ በብዙ ነገሮች ስንደጋገፍና ስንረዳዳ የኖርንበትን ጊዜ በማሰብ ልናመሰግነው እንችላለን። እግዚአብሔር አብራችሁ የነበራችሁባቸውን እነዚያን ጊዜዎች ማስታወስ ብቻ ሳይሆን፣ ለነዚያ ወቅቶች እግዚአብሔርን አመስግኑ። ለናንተ የተሰጡ የእግዚአብሔር የፀጋ ስጦታዎች ነበሩና።

በተጨማሪም፣ እንወደው የነበረ በሞት የተለየ ሰው አሁን ከሕይወት መከራና ስብራት ባሻገር ለዘለዓለም በመንግስተ ሰማያት ዕርፍ ብኋል፣ ይህም በኢየሱስ አምኖ የዳነ ከሆነ ማለት ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔርን ልናመሰግን እንችላለን። አንድ ቀን ከነዚህ በሞት ከተለዩ ትወዷቸው ከነበሩ ጋር እንደገና ተገናኝታችሁ፣ ባንድነት ለዘለዓለም እግዚአብሔርን በማመስገን ስለምታገለግሉ አመስግኑ። አሁንም ቢሆን እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ስላለ ማመስገን ይገባል፤ እግዚአብሔር አይተዋችሁም፣ እግዚአብሔር እናንተን እዚህ ምድር ላይ እንድትቆዩ የፈለገበት የራሱ ዓላማ አለው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ስለ ሁሉ ነገር እግዚአብሔር አብን ዘወትር አመስግኑ" (ኤፌ 5፥20) ይለናል።

በመጨረሻም፦ በሐዘን የተጎዱትን አጽናኑ። በአካባቢያችሁ ያሉ ሰዎች ሁሉ በልዩ ልዩ ምክንያት በሐዘን ወይም በልብ ስብራት ውስጥ ያሉ በመሆናቸው የእናንተን እርዳታና ማበረታታት ይፈልጋሉ። እናንተ ለእነሱ አስፈላጊዎች ናችሁ፣ እነሱም ለእናንተ አስፈላጊዎች ናቸው። ራሳችንን ለመርዳት ከምንችልባቸው ዋና

ዘዴዎች አንዱና ትልቁ ነገር ሌሎችን ሰዎች መርዳት ነው። ሐዘን ወደ ውስጣችን የሚገባ ነው፣ ርኅራኄና ደግነት ከውስጣችን የሚመነጭ ነው። ለዚህም ነው በሐዘን በምንጠቃበት ጊዜ እርዳታና ማበረታቻ የሚያስፈልገን። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "እርስ በርሳችሁ በመተጋገዝ ከእናንተ እያንዳንዱ የሌላውን ከባድ ሸክም ይሸከም" (ገላ 6፥2) ብሎ ይነግረናል።

ባዘናችሁ ጊዜ፣ የእናንተ እርዳታና አይዞህ ባይነት ወደሚያስፈልጋቸው ሰዎች እንዲመራችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት። ፀልዩላቸው፣ ጊዜአችሁን ከእነሱ ጋር አብራችሁ አሳልፉ፣ ችግራቸውን አድምጡላቸው፣ እርዱአቸው፣ አበረታቱአቸው፣ የእግዚአብሔርን ፍቅር አብራችሁ ተካፈሉ። ምናልባት በህመም ወይም በአንድ በሌላ ሸክም ወይም በልብ ስብራት ውስጥ ይሆናሉ፣ የናንተንም ድጋፍና ቸርነት የሚፈልጉ ሊሆኑ ይችላሉ። ወይም እንደናንተው በተመሳሳይ የሐዘን ጉዳና ላይ ያሉ ሊሆኑ ይችላሉ።

ምናልባት ለውን ለመርዳት አላሰባችሁም ይሆናል ብዬ እስባለሁ፤ ምናልባትም እናንተ ራሳችሁ ያለባችሁ ሸክም ከአቅማችን በላይ ነው ትሉ ይሆናል፣ በዚህም ምክንያት ከእናንተ አልፎ የሌሎችን ሸክም መቀበል የሚቻል ሆኖ አይታያችሁ ይሆናል። ነገር ግን ሸክምን መጋራት ማለት ሸክምን በግማሽ ማካፈል ማለት ነው፣ ሌሎችን ስታበረታቱ እግዚአብሔር ደግሞ እናንተን ያበረታታችኋል።

ቀደም ብለን እንዳየነው - እግዚአብሔር ለምን ቅይማት፣ መከራና ከፉ እንዲደርስብን እንደፈቀደ ሙሉ ለሙሉ መረዳትና ማወቅ በፍጹም አንችልም። አሁን አይደለም እንጂ አንድ ቀን ግን ሙሉ በሙሉ እንረዳዋለን። በሐዋርያ ጳውሎስ መልዕክት፣ "አሁን በመስተዋት እንደምናየው ዓይነት በድንግዝግዝ እናያለን፣ በዚያን ጊዜ ግን በግልጥ እናያለን" (1ቆሮ 13፥12) የሚል ይገኝበታል።

ነገር ግን አንድ ነገር እናውቃለን፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ኢየሱስን ወደ መምሰል እንድንመጣ ነው፤ እናም መከራና ችግር ኢየሱስን ወደ መምሰል የምንመጣበት ሂደት አካል ናቸው። አንድ ጓደኛዬ "መከራና ችግር እግዚአብሔር እኛን ለመቅረጽ የሚጠቀምበት መሮ ነው" ብሎኛል። ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ወንድሞቼ ሆይ! ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ በጣም ደስ ይበላችሁ። ምክንያቱም እምነታችሁ ሲፈተን በትዕግስት

ትጸናላችሁ። በትዕግስት መጽናታችሁ ምንም ሳይጎድልባችሁ ፍጹምና ሙሉ እንድትሆኑ የሚያበቃችሁ ይሁን" (ያዕ 1፥2-4) የሚለን።

በዚህ ሁኔታ በእምነት ጸንተን ስንኖር፤ "ሞትም ቢሆን፣ ሕይወትም ቢሆን፣ መላዕክትም ቢሆኑ፣ ባለስልጣኖችም ቢሆኑ፣ አሁን ያለውም ቢሆን፣ በኋላ የሚመጣውም ቢሆን፣ የሰማይ ኃይሎችም ቢሆኑ፣ ዝቅታም ቢሆን፣ ከፍታም ቢሆን፣ ማንኛውም ፍጥረት ቢሆን፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከተገለጠልን ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን የሚችል ምንም ነገር እንደሌለ እርግጠኛ ነን" (ሮሜ 8፥38-39) እምነት ዕውር አይደለም፣ ሀሳባዊ ምኞትም አይደለም። እምነት፣ ለክርስቲያኖች ተጨባጭ የሆነ እውነት ነው፤ ምክንያቱም በራሳችንና በአካባቢያችን ባሉት ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን በኢየሱስ ላይ ያተኮረ ስለሆነ ነው።

በሐዘንና በመከራ ውስጥ ስትሆኑ፣ እምነታችሁን የምታደርጉት በኢየሱስ ላይ ነው?

ክፍል ዐራት

በመንገዱ መጽናት

ሃያ ሶስት

አንድ ቀን በጊዜው

እንደ ደመና በዙሪያችን የከበቡን እነዚህ ሁሉ ምስክሮች ስላሉን፤ እንግዲያውስ እኛም እንደ ሸክም የሆነብንን ነገር ሁሉ በእኛ ላይ የተጣበቀውን ኃጢአት አስወግደን በፊታችንም ያለውን ሩጫ በትዕግስት በመጽናት እንሩጥ

(ዕብ 12፥1)

እሳት በቂ ነዳጅ ከሌለው እንደሚጠፋ ሁሉ፣ እምነታችንም የሚያቀጣጥለው ከሌለ እንዲሁ ነው።

ቀደም ብለን እንዳየነው፣ ጥንቁቆች ካልሆንን ብዙ ነገሮች ጉዞአችንን ሊያስተጓጉሉ ይችላሉ፤ አፍራሽ ስሜቶች፣ የተሳሳቱ መሻቶች፣ መጥፎ ልማዶች፣ ተስፋ መቁረጥ ወይም ሽንፈት፣ አስቸጋሪ ወዳጅነቶች፣ መከራና ሐዘን ሊሆኑ ይችላሉ። እነዚህ ሁላችንንም ያጋጥሙናል፣ ከነዚህ በአሸናፊነት እንድንወጣ እግዚአብሔር ሊረዳን ይፈልጋል።

ለአብዛኞቻችን ግን፣ ሕይወት ባለማቋረጥ በከባድ ቀውስ ወይም በችግሮች የተሞላ አይደለም። ይልቁንም፣ አብዛኛውን ጊዜአችንን የምናውለው በወትሮአዊ የዕለት ተዕለት ኑሮአችን ነው። በሥራችን ላይ በቤተሰባችን፣ በገንዘብ፣ በመዝናኛና በመሳሰሉት ላይ ነው። ምግብ መዘጋጀት አለበት፤ ቆሻሻ የሆኑ ነገሮች መጣል አለባቸው፤ የተጠቀምንበት ዕዳ (የአገልግሎት ሂሳቦች) መከፈል አለባቸው፣ ልጆች አዲስ ጫማ እንዲገዛላቸው ወይም ከትምህርት ቤት የተሰጣቸውን የቤት ሥራቸውን ሲሠሩ እርዳታ ወይም ለእግር ኳስ ልምምድ እንዲወስዱ ሊጠይቁ ይችላሉ። ይህንን ጽሑፍ እየፃፍኩ ባለሁበት ሰዓት እንኳን፣ ከቤታችን ውጭ ያለው የፍሳሽ ማስተላለፊያ ቦይ ተደፍኖ፣ የዝናቡ ውሃ ወደ ውስጥ ጠብ ጠብ እያለ በማጥኛ ክፍሌ ያለውን ምንጣፍ አበስብሷል። ሕይወት በየቀኑ በፈተናና በቀላሉ በቁጣና በንዴት ውስጥ በሚከቱ ነገሮች የተሞላች ናት። እነዚህን ሁኔታዎች ስመከላከል እርምጃ የማንወስድ ከሆነ፣ እምነታችንን በቀላሉ ሊያዳክሙ ይችላሉ።

እምነት ሲቀዘቅዝ (ሲጠፋ)

የዴማስ ማንነት ለአጭር ጊዜ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብቻ የታየ ቢሆንም፣ ለአገልግሎቱ በግልጽ ብቁና የተሰጠ ሰው ነበር። ምናልባት ወጣትና በቤተሰብ ኃላፊነት ያልተያዘ፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ለሁለት ጊዜ በጉዞው አብሮት እንዲሆን የመረጠው፣ ጳውሎስ ወንጌልን ሲሰብክ የረዳውና የደረሰባቸውን መከራና ችግር አብሮ የተጋፈጠ (ቆላ 4፥14፣ ፊሊ 1፥24) ነበር። አንድ ጊዜ ሐዋርያ ጳውሎስ በእምነቱ ምክንያት በታሠረ ጊዜ፣ ዴማስ ጳውሎስን ለመርዳት ከአጠገቡ አልተለየም፣ በሚረዳው ጊዜ ራሱንም ለእስራት በሚያጋልጥ ሁኔታ እያለፈ ነበር።

ነገር ግን ይህ ከፍተኛ ትጋቱ አልዘለቀም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተጻፉት ለሚነትን ከሚነኩ አረፍተ ነገሮች በአንዱ፣ ጳውሎስ፣ "ዴማስ ይህን ዓለም ወዶ ተለይቶኛል" (2ጢሞ 4፥10) ብሎ ጽፏል። ከዚያ በኋላ ስለ ዴማስ የተሰማው ምንም ነገር የለም።

ዴማስ ምን አግኝቶት እንዲህ ሊሆን ቻለ? ይህን ለማወቅ የምንችልበት መንገድ የለም፣ ነገር ግን በአንድ ሁኔታ ላይ ሲደርስ ራሱን ለማግለል ወስኖአል፣ ይህች ዓለም በምታቀርብለት ግብዣ ለመዝናናትና ዓለም ያቀረበችለትን ሪብ ያልሆነ ነገር ለማሳደድ ጊዜው እንደሆነ አስቦአል። ጳውሎስ ስለ ዴማስ እምነት መካድ ወይም ምግባረ ብልሹነት ያለው ነገር የለም፤ ሁላችንም እንደምናውቀው ምናልባት ወደ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያኑ ተመልሶ በመሔድ ከሐዋርያ ጳውሎስ ጋር የሠራውን የጀግንነት ሥራና ያሳለፈውን መከራ በኩራት ነግሮአቸው ይሆናል። ነገር ግን የዴማስ የሕይወቱ ቅደም ተከተል ተዘበራረቀበት፣ የዚህ ዓለም ብልጭልጭ ነገር ከኢየሱስ ጉዳይ በለጠበት። ይህን ተገንዝቦ ከሆነ አስገራሚ ነው።

ከጳውሎስ ጋር አብሮ በመንዝ ያገለግል የነበረው የወጣቱ ጢሞቴዎስ ሁኔታ ይለያል። ጢሞቴዎስ እንደ ዴማስ ተመሳሳይ ፈተናዎች ገጥመውታል፣ ነገር ግን የርሱን መጨረሻ ስንመለከት ፍጹም ልዩ ነው። ጢሞቴዎስ እንደ ዴማስ ልዩ ልዩ መከራዎችና ችግሮች ደርሰውበታል፣ ነገር ግን ጳውሎስ በጻፋቸው መልዕክቶች የዓለምን ምንነት እየገለጸለት ወጣቱ ለዚህ ዓለም ትርፍ ለሌለው ነገር እንዳያስብና ይልቁንም በተቻለው መጠን በሱ ምክር እንዲመራ ባሳሰበው እንደፀና እንመለከታለን። የጳውሎስ ትዕዛዝ፣ "አንተም

የኢየሱስ ክርስቶስ መልካም ወታደር በመሆን መከራን በትዕግስት ተቀበል" (2ጢሞ 2፥3) የሚል ነበር። ሐዋርያው "ጳውሎስ የተከበርህ ልጄ ሆይ" ብሎ መጥራቱ የሚያስገርም አይደለም።

ዴማስ – ወይስ ጢሞቴዎስ? የትኛውን ለመሆን ትፈልጋላችሁ?

ጫናዎች

በሚያሳዝን ሁኔታ ብዙ ክርስቲያኖች የዴማስን መንገድ በመከተል ጉዞአቸውን ይደመድሙታል፣ ይህን ሁልጊዜ የሚያደርጉት ሳይገነዘቡት ነው። ራሳቸውን ለክርስቶስ አሳልፈው ሰጥተው ነበር፣ ለጊዜው እርሱ የሕይወታቸው ማዕከል ነበር። ቀስ በቀስም ክርስቶስ እየተገፋ ወደ ጥግ ይደረግና ሌሎች እንግዳ ነገሮች የርሱን ሥፍራ ይወስዳሉ። በየዕለት ተግባሮች በመጠመድና በዓለም እሴቶች ተጽዕኖ ውስጥ በመግባት ኢየሱስ በማርቆስ ወንጌል በዘሪው ምሳሌ እንደጠቀሳቸው ሰዎች ይሆናሉ። ኢያሱስ በሰጠው በዘሪው ምሳሌ የጠቀሳቸው ሰዎች "የእግዚአብሔርን ቃል በደስታ ይቀበላሉ፤ ይሁን እንጂ የዚህ ዓለም አሳብ፣ የሀብት ፍቅርና ሌላውም ከንቱ ምኞት ወደ ልባቸው ገብቶ ቃሉን ስለሚያንቀው ያለ ፍሬ ይቀራሉ" (ማር 4፥19) በማለት ነው።

ይህ ለምን ይሆናል? *ብዙ ምክንያቶች አሉ፣ ከነዚህ ውስጥ አንደኛውና ዋናኛው የጊዜ ተጽእኖ (ጫና) ነው።* እግዚአብሔርን ብንረሳ ሕይወታችን የግርግር ይሆናል። አንዲት ሴት በጻፈችልኝ ደብዳቤ "በማንኛውም ባለብኩ ቁጥር እጸልይ ነበር፣ አሁን ልጅ ከወለድኩኝ ጀምሮ ግን የምፀልየው ጥቂት ቀናትን እያሳለፍኩ ነው" ብላኛለች።

እግዚአብሔር የሚገፋበት ሌላው ምክንያት የሕዝብ ተፅዕኖ ነው። አንድ ሰው በፃፈልኝ ደብዳቤ፣ "ክርስቲያን ነኝ፣ ነገር ግን አለቃዬ እንደ ቅዱሎ ኳስ እንዲያስበኝ አልፈልግም፣ ማስብ ይኖርብኛል እንዴ?" ብሏል። ሌላ የኮሌጅ ተማሪ ደግሞ፣ "የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ ሆኜ ጠንካራ ክርስቲያን ነበርኩ፣ አሁን ግን ራሴን ችዬ ከቤት በመራቄ በቀላሉ እንደ ሕዝቡ መኖር ችያለሁ" በማለት መስክሮአል።

ሌላው ትልቁ ችግር ደግሞ ያልተናዘዝነው ኃጢአት ነው። ትንሽ ኃጢአት ወደ ትልቅ ያድጋል፣ በምንፈተንበት ጊዜ

የእግዚአብሔር ፈቃድ ምንድነው? ብለን ከመጠየቅ ይልቅ፣ በተቃራኒው "እስከመቼ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ክርስቲያን ሆኜ እዘልቀዋለሁ" ብለን እናማርራለን::

የመጨረሻው ምክንያት፣ ነገር ግን፣ የችግሮች ሁሉ ቁንጮ የሆነው፣ የመንፈሳዊ ሥነ ሥርዓታችን (ስነምግባራችን) መላላት ነው:: መጽሐፍ ቅዱሳችን ከመደርደሪያው አይወርድም፤ ጸሎታችን የይስሙላና የይድረስ ይድረስ ዓይነት ነው፤ የሞቀ የነበረው ክርስቲያናዊ ህብረትና ግንኙነታችን ይቀዘቅዝና በቤተ ክርስቲያናችን የምናደርገው ተሳትፎ በጣም ይቀንሳል፣ ለሌሎች የምንሰጠው አገልግሎት ይደበዝዛል:: መንፈሳዊ እድገታችን ባለበት የሚረግጥና የማያድግ ይሆናል፣ "ይልቅስ በጌታችንና በአዳኛችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እርሱንም በማወቅ እደጉ" (2ጴጥ 3፥18) ወደተባለው አንደርስም:: ለራሳችን፣ "እግዚአብሔርን የምፈልገው ከሆነ ሁልጊዜ አለ ብለን እናስባለን፣ በተቃራኒው ደግሞ አንደገና መልሰን "ቁልቁለቱን መውረድ እችላለሁ" እንላለን::

አንድ ነገር አትዘንጉ፤ የማቀጣጠያ ነዳጅ ከሌለ እሳት እንደሚቀዘቅዝ ሁሉ እንዲሁ ያለ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል፣ ጸሎትና ክርስቲያናዊ ህብረት እምነታችን ይዳከማል:: ይህ በሚሆንበት ጊዜ፣ ሰይጣን በእኛ ላይ ድልን ያገኛል፣ ልክ ግልጽ በሆነ ኃጢአት ወይም የአሰማመን ችግር ውስጥ እንደከተተን ያህል ይቆጥራል:: እኛም በየዕለት ተግባሮቻችን በመጠመድ እምነታችን እንዲቀጭጭ መንገድ እንጠርግለታለን::

መሠረታዊ መርህ

መፍትሔው ምንድን ነው? በመጀመሪያ ደረጃ፣ ችግሩን ለይቶ ማወቅ ነው:: የራሳችንን መንፈሳዊ ሁኔታ ዝቅ በማድረግና እግዚአብሔር እንደማያስብልን ድምዳሜ በመስጠት፣ "እኔ አንድ ተራ ክርስቲያን ነኝ" እንላለን::

ነገር ግን እንደዚህ ዓይነቱ እመለካከት የመጽሐፍ ቅዱስን ወሳኝ መርህ እንዳናስተውል ይከልላል:: ኢየሱስ ሥልጣኑንና ፍቅሩን በሁለንተናዊ ኑሮአችን ውስጥ ሊያንሠራፋ ይፈልጋል:: ከሱ ቁጥጥር ውጭ የሆነ ምንም ነገር ስለሌለ ሕይወታችንን ያጎደፈውን ኃጢአትና የሰይጣን አሠራር ከእኛ ላይ ፈጽሞ ሊያስወግደው ይፈልጋል::

በሳምንቱ ካሉን ሰባት ቀናት ውስጥ ሰድስቱን ለራሳችን ጉዳይ ተጠቅመን እግዚአብሔርን በአንዱ ቀን እንወስነዋለን:: ወይም ደግሞ እግዚአብሔር ስለ ነፍሳችን እንጂ በዓለም ስላለው ጉዳያችን - ስለ ጊዜያችን፣ ገንዘባችን፣ ሥራችን ወይም ቤተሰባችን ግድ እንደማይለው እንደመድማለን:: በሌላ አነጋገር፣ ሕይወታችንን ለሁለት ክፍለን እግዚአብሔርን ባንድ ክፍል ገድበን ከሌሎች ጉዳዮቻችን እናስወጠዋለን::

ይህ ትልቅ ስህተት ነው:: ይህን እንድናደርግ ሰይጣን የሚፈልገው ነው:: ሰይጣን ለእግዚአብሔር በሳምንት አንድ ቀን ብቻ እንድንወስን ካግባባን ወይም ከሕይወታችን የተወሰነ ክፍል ብቻ እንድንተውለት ካደረገ ድል ተቀዳጅቷል ማለት ነው:: ነገር ግን አንድ ቀን ሰይጣን ድል ተመቶና የኢየሱስ ጌትነት በፍጥረት ሁሉ ላይ ይፋ ይሆናል:: እግዚአብሔርም ይህንን አሁኑኑ እንዲጀመር ይፈልጋል::

ኢየሱስ በእያንዳንዱ የሕይወታችሁ ጉዳይ እንዳይገባ ያገደው ምንድነው? በራሳችሁ ልታደርጉት (ልትቆጣጠሩት) በመፈለግ ነው? ወይስ እርሱ በሁሉም ነገር ላይ ሥልጣን እንዳለውና ሥልጣኑንም ለመዘርጋት እንደሚፈልግ ከቶ አልተረዳችሁም? ወይስ እርሱ በእናንተ ላይ ጌታ እንዳይሆን ያገደው ኃጢአት አለ? ምክንያታችሁ ምንም ይሁን ምን፣ ሁለተናችሁን ሙሉ ለሙሉ ለክርስቶስ እንድትሰጡና የሕይወታችሁን ክፍል ሁሉ እንዲቆጣጠረው አስረክቡት:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል "ሁለንተናህን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ:: በእርሱም ታመን እርሱም ይረዳሃል:: ታማኝነትህ እንደ ጠዋት ብርሃን እንዲወጣ በፍርድ የምታገኘው ነፃነት እንደቀትር ጸሐይ ደማቅ እንዲሆን ያደርግልሃል" (መዝ 37፥5-6)::

የጊዜ ወጥመድ

ሁላችንም በቀን ውስጥ ተመሳሳይ የጊዜ መጠን (ደቂቃና ሰዓት) ያለን መሆኑ ግልጽ ነው፣ እውነትም ነው:: ዋናውና ትልቁ ጥያቄ፣ እንዴት እንጠቀማቸው? ነው::

በዚህ ዘመን አብዛኛው ህዝብ አንድም በስራ የተወጠረ ወይም ደግሞ በተቃራኒው የቦዘነ ነው:: የጊዜ አጠቃቀማችን የግርግር፣ ምንም ነገር በአግባቡ የማይሠራበት ወይም በጣም የተጨናነቀና ያቀድናቸውን ነገሮች ለመፈጸም የምንወጠርባቸው

ናቸው ወይም ደግሞ በቋሚነት ለመደሰትና ለመዝናናት ብቻ የሚታሰብ ነው። በታሪክ በጣም ጭንቀታምና ችኩል ትውልድ ነን - ደግሞም መዝናናት የምንወድ ነን። መጽሐፍ ቅዱስ ሁለቱም ጽንፎች ስህተት እንደሆኑ ይነግረናል።

በሥራ የተወጠሩና ምንም ዓይነት ትርፍ የሚባል ሰዓት የሌላቸውን ሰዎች ሕይወት ልብ ብላችሁ ተመልከቱ። አንድ ጊዜ ነጋዴ የሆነ ሰው፣ "ሁልጊዜ በሥራ መወጠር ምን ችግር አለው? መጽሐፍ ቅዱስ ጠንክረን መስራት እንዳለብን ይናገር የለም እንዴ?" ብሎኛል። እስከተወሰነ ደረጃ ድረስ ትክክል እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስም፣ "እጅህ ለማድረግ የምታገኘውን ሁሉ እንደ ኃይልህ ታድርግ" (መክ 9፥10) እንደሚል አረጋግጬለታለሁ። እንዲሁም "ስንፍና ያደኸያል፣ ተግቶ መሥራት ግን ያበለጽጋል" በማለት ያስታውሰናል (ምሳ 10፥4)።

አሳዛኙ ነገር ይህ ነጋዴ በሥራ የመወጠር አደጋ ምን እንደሆነ የማሳያ ሕያው ምሳሌ ነበር። ልጆቹ ከሱ በተቃራኒው በመቆም የተበላሹ ዋልጌዎች ሆኑ። በራሱ ፈቃድ በሳምንት ከ60-70 ሰዓት ይሠራ ነበር፤ ለዕረፍት ወይም ለቤተሰቦቹ ጊዜ አልነበረውም፤ የትዳሩ ሁኔታ የተመሰቃቀለና የተበላሸ ነበር፤ ልጆቹ ጠላቶቹ ሆነውበት ነበር፤ ጤንነቱም የተቃወሰ ነበር። በተጨማሪም ሁሉንም ስራ በትክክል አቀናጅቶ መሥራት ባለመቻሉ በእፍረትና በጭንቀት ውስጥ አልፏል። በዚህ ሁሉ ውጥረት መሐል ሕይወቱ ከደስታና ከሰላም የራቀ ነበር።

ከዚህ በተቃራኒው ደግሞ፣ አንዳንድ ሰዎች ከመጠን ያለፈ ትርፍ ሰዓት አላቸው። በባህርያቸው ስልቹና በቋሚነት አስደሳች ነገር የሚፈልጉ በመሆናቸው አእምሮአቸውን ምንም ጥቅም በሌለው ነገር (እነሱ መዝናኛ ነው ብለው የሚያስቡት በአብዛኛው ግን ሁከትና ብጥብጥን ወይም የዘቀጠ ባህርይን በሚያጉላ) ያዝናናሉ። ወይም በአደንዛዥ ዕፅ ሱሰኝነት ወይም ደግሞ በአልኮል መጠጥ ሱሰኝነት ውስጥ ወይም በሌላ አፍራሽ በሆነ ሁኔታ ውስጥ ይገባሉ።

ሁልጊዜ ያለንን ጊዜ እንዴት መጠቀም እንደሚገባን ለመምረጥ አንችልም፤ በርግጥ አንዳንድ ጊዜ ያለንበት ሁኔታ ራሱ ይቆጣጠረናል። ስለዚህ ጉዳይ ሳስብ ሁልጊዜ ልቤ በየዕለቱ በሕይወት ለመቆየት እንደሚፍጨረጨሩ ወደሚጸፉልኝ ጥቂት

እናቶች ይሔድብኛል። አቅመቢስነት፣ ህመም፣ ሥራ ማጣት፣ ተጧሪ መሆን ዱሮ እንደምንሠራ አሁን እንዳንሠራ ሊያደርጉንና ዋጋቢሶች "እንዲሁ ጊዜ የምናባክን" አድርገን ራሳችንን እንድንቆጥር ያደርጉናል። ነገር ግን ምንም እንኳ ሁኔታዎች ጊዜያችንን ቢቆጣጠሩም፣ አሁንም በእግዚአብሔር እርዳታ ራሳችንን ልንገዛ (ልንቆጣጠር) እንችላለን። በጊዜያችን ላይ ቁጥጥራችንን እንድናጠናክርና በአዳዲስ ቀኖች በአግባቡ እንድንጠቀም ሊረዳን ይችላል።

ጊዜን በዘዴ (በጥበብ) መጠቀም

ጊዜያችንን እንዴት አድርገን በጥበብ (በዘዴ) መጠቀም እንችላለን? እስኪ ጠቃሚ ሆነው ያገኘኋቸውን አራት ነጥቦችን ልግለጽላችሁ።

አንደኛ፣ እያንዳንዱን ቀን ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁ ስጦታ አድርጋችሁ ቁጠሩት። እያንዳንዱን ቀን እንደ አስጨናቂና ከፉ አድርጋችሁ ከማየት ይልቅ እግዚአብሔርን ታገለግሉት ዘንድ በዕድሜያችሁ ላይ የተጨመረላችሁ ሌላ ዕድል እንደሆነ ተመልከቱ። ጊዜ የማያልቅ ነገር አይደለም፣ የበለጠ ተጨማሪ ጊዜ እንደቀረን ለማሰብም አንችልም፤ አንድ ቀን የምድር ቆይታችን በድንገት ያበቃል። መዝሙረኛው "እኔ ሁልጊዜ በአንተ እጅ ነኝ" (መዝ 31፥15) ብሏል። የተሰጠንን አንድ ቀን ጨርሰን ከእንቅልፋችን በነቃን ጊዜ ልናደርገው የሚገባን የመጀመሪያ ነገር እግዚአብሔር ስለሰጠን ተጨማሪ ቀን እርሱን ማመስገን ነው።

ሁለተኛ፣ ጊዜአችሁን ለእግዚአብሔር አውሉት። እግዚአብሔር እያንዳንዱን ቀን የሰጣችሁ በምክንያት (በዓላማ) ነው፤ በከንቱ እንድታባክኑት ወይም ያለአግባብ እንድትጠቀሙበት አይደለም። እግዚአብሔር የሰጠንን ጊዜ ስለምንጠቀምበት ሁኔታና መንገድ እንጠየቅበታለን። አንዲት ደቂቃ እንኳ ብታመልጠን ልንመልሳት አንችልም።መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ጥበበኞች ለመሆን እንድንችል ዕድሜያችን ምን ያህል አጭር እንደሆነ አስተምረን" (መዝ 90፥12) ይላል።

ይህንን እንዴት አድርገን በተግባር ልናውለው እንችላለን? ይህ ማለት የተሰጠንን ጊዜ በተግባር ላይ ለማዋል በጥበብና ውጤታማ በሚሆን መንገድ ማቀድ እንድንችል እንዲረዳን እግዚአብሔርን መለመን ይሆናል። ይህ ማለት ጊዜአችንን እንዴት

እንደምንጠቀምበት ደግመን ደጋግመን ማሰብና እግዚአብሔር በሚፈልገው ቅድመ ተከተል ማስተካከል ማለት ይሆናል። እንዲሁም በጣም ባተሌ የሆንንበትን (ወይም የተጨናነቅንበትን) ሁኔታ መመርመር ያስፈልገናል። የምናደርገው በርግጥ አስፈላጊ ነው? ወይም የምናደርገው ዝም ብሎ የሌሎችን ቀልብ ለመሳብ ነው? ብለን ልንፈትሽ ይገባናል። ሁሉንም ነገር ልናደርግ አንችልም፣ አንዳንድ ሁኔታዎች እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ባይሆኑ "እምቢ አልችልም" ልንል ይገባል።

ሶስተኛ፣ ጊዜአችሁን ለእግዚአብሔርና ለሌሎች መድቡ። ማንም ክርስቲያን፣ "ለእግዚአብሔር ባተሌ ሆንኩ አይልም"፣ ነገር ግን (ካለመፀለይና መጽሐፍ ቅዱስ ካለማንበብ አልፎ) እንዴት ቀኑን ሙሉ ስለእግዚአብሔር ሳታስቡ ታሳልፋላችሁ? የናንተን እርዳታ ወይም ማበረታቻ የሚፈልግን ሰው ችላ ማለት እንዴት ይቻላችኋል?

ይህ ለምን ይሆናል? አንደኛው ምክንያት ለእግዚአብሔር ትርፍ ጊዜያችንን ልንሰጠው ስለምንፈልግ ነው። ነገር ግን ትርፍ ጊዜ ሳናገኝለት ቀኑ ያልቃል። በሌላ አባባል፣ የምናደርጋቸውን ነገሮች ሁሉ በአዕምሮአችን (በልባችን) ስንመዘግብ እግዚአብሔርን በዝርዝራችን መጨረሻ ላይ እናስቀምጠዋለን። መሆን ያለበት ግን ተቃራኒው ነው። ኢየሱስ፣ "እናንተ ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን ጽድቅና መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ ሌላውም የቀረው ነገር ሁሉ ይጨመርላችኋል" (ማቴ 6፥33) ብሏል።

በመጨረሻም፣ ለራሳችሁ ፋታም ጊዜ ይኑራችሁ። ሁላችንም ዕረፍትና መዝናናት እንፈልጋለን፣ እግዚአብሔር የሰራን በዚህ መልኩ ነው። አንዳንድ ሰዎች የዕረፍት ፈቃድ ሲወስዱ ወይም ለጥቂት ሰዓታት ከሥራ ሲለዩ የጥፋተኝነት ስሜት ይሰማቸዋል፣ ነገር ግን እንዲህ ሊሆኑ አይገባም። በጣም በተጨናነቀ አገልግሎት ውስጥ ሳሉ ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን፣ "እናንተ ብቻችሁን ወደ አንድ ገለልተኛ ሥፍራ ሒዱና ጥቂት ዕረፉ" (ማር 6፥31) ብሏቸዋል። ኢየሱስ ለማረፍ ጊዜ ያስፈልጋል ካለ እኛስ አያስፈልገንም? አንድ ሰው በቂ እንቅልፍ ካጣ ወይም በአግባቡ የማይመገብ ከሆነ በብዙ መልኩ ለሰይጣን ጥቃት የተጋለጠ ይሆናል።

በሥራ ከኢየሱስ ጋር

ጊዜአችንን በአግባቡ መጠቀም አስፈላጊ ነው፤ ነገር ግን አብዛኞዎቻችን በቀን ካለን ጊዜ ውስጥ የበለጠው የተያዘው በሥራ ነው። ይኼ እውነት የሆነው ተቀጥረው ስራ ሰርተው ደሞዝ በሚያገኙት ላይ ብቻ አይደለም፣ በቤት ውስጥ ሆነው በስራ ተጠምደው የሚውሉትንም ይጨምራል።

ብዙ ክርስቲያኖች፣ በየዕለት ሥራቸውና በእምነታቸው መካከል ሊኖር የሚገባው ግንኙነት ጥቂት እንደሆነ አድርገው ይመለከታሉ፣ እንዲያውም የሚሠሩትን ሥራ (ሥራ መሥራትን) እንደ ሸክም ይመለከቱታል። በድፍረትም፣ እግዚአብሔር አዳምን ከኤደን ገነት በማባረር "በወዝህ ትበላለህ" አላለውምን? (ዘፍ 3፥19) ይላሉ። ነገር ግን ይህ ጠቅላላ እውነታውን የሚያሳይ አይደለም። ሥራ በራሱ ክፉ አይደለም፤ ከውድቀት በፊት እንኳ እግዚአብሔር አምላክ ሰውን በኤደን ገነት አኖረው። ይህንንም ያደረገው ሰው የእትክልቱን ቦታ እንዲያለማና እንዲንከባከበው ነው (ዘፍ 2፥15)። በተጨማሪም በመንግሥተ ሰማያት፣ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፣ ዕረፍት ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር እንድንሠራ ያዘጋጀልን ሥራ አለ (ራዕ 22፥3)።

ክርስቶስ በሕይወታችን እያንዳንዱ ጉዳይ ላይ ሥልጣኑን ለማስፈን እንደሚፈልግ ልብ በሉ። በሥራችንም ሊመራን ይፈልጋል። በየቀኑ በምትሠሩት ሥራ ላይ ኢየሱስ ጌታ ሆኖአል? ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?

አንደኛ፣ ሥራችሁን እንደሸክም ከመመልከት ይልቅ በእግዚአብሔር የተሰጣችሁ ኃላፊነትና አደራ እንደሆነ አድርጋችሁ ቁጠሩት። ሥራችሁ ምንም ይሁን ችግር የለውም፣ ሥራችን ከክብር ጋር ሕጋዊ ቢሆን ከእግዚአብሔር የተሰጠን ነው። ምናልባት ሥራችን አድካሚና ትርጉም የለሽ ቢሆንብንም ከእግዚአብሔር እንደተሰጠን አንድ ጊዜ ካወቅን አመለካከታችን ይቀየራል። የመክብብ መጽሐፍ ፀሐፊ ይህንን እውነት፣ "እንግዲህ ለሰው የሚጠቅመው ነገር ቢኖር ደክሞ በመሥራት ያፈራውን ሁሉ በመብላትና በመጠጣት ራሱን ለማስደሰት መቻሉ ነው፣ ይህም ከእግዚአብሔር የተሰጠ መሆኑን ተረድቻለሁ" (መክ 2፥24) በማለት ጽፏል።

ስለ አንድ ሰው ለአንድ ዓይነት አገልግሎት ወይም ተልዕኮ በእግዚአብሔር "እንደተጠራ" አድርገን እንናገራለን፣ ነገር ግን ኢየሱስና ሌሎች በፈቃዱ ውስጥ መሆናቸውን ካወቃችሁ እናንተም ስለሥራው ተጠርታችኋል። ይህ ማለት ሥራው ከቶ አሰልቺ ወይም ከባድ ወይም አድካሚ አይሆንም ማለት ነው? በርግጥ አይደለም። ነገር ግን ሥራችንን እግዚአብሔር እንደሰጠን አንድ ነገር አድርገን ስናይ፣ እንዲያውም የድግግሞሽ ተግባራት እንኳን ቢሆኑ ዋጋ አላቸው።

በተጨማሪም፣ በምትሠሩት ሥራ ታማኞች ሁኑ። ኢየሱስ፣ በምድር የሕይወት ዘመኑ አብዛኛውን ጊዜ የኖረው፣ ማርያምና ዮሴፍ ከግብጽ ከተመለሱ በኋላ በተቀመጡበት በናዝሬት ነበር። ዮሴፍ አናጢ ነበር፣ ኢየሱስ የዮሴፍን ዱካ በመከተል አናጢ ሆኖ ነበር (ማር 6፥3)።

ኢየሱስ እንዴት ጥሩ አናጢ እንደነበር ልትገምቱ ትችላላችሁ? የዕቃ መደርደሪያ እንዲሠራላችሁ ካዘዛችሁት በሮቹን አልገጠመላችሁም? ወይም ደግሞ እንጨቱ የተሰጠነቀ ነበር? ወይም ሠርቶ ያስረከባችሁ ሁለት ወራት ዘግይቶ ነው? በርግጥ ኢየሱስ እንደዚህ አላደረገም። እኛስ በምንሰራው ሥራ ታማኝነትን እናጎድላለን?

ታሪክ ፀሐፊዎች እንደሚነግሩን በሮማውያን አገዛዝ ስር ከነበሩ ህዝቦች መካከል ግማሽ ያህሉ ባሮች ነበሩ። (አንዳንድ ታሪክ ጸሐፊዎች የሮማ ውድቀት ምክንያት የሆነው ለዚህ ምግባረ ብልሹና አስከፊ ተቋም ድጋፍ በማድረግዋ ነው ይላሉ።) በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የነበሩ ክርስቲያን ባሮች በነበራቸው አነስተኛ የነፃነት ዕድል ውስጥ ሆነው በታማኝነት እንዲሠሩ ማስገንዘቢያ ተሰጥቷቸዋል፣ "አገልጋዮች ሆይ ለምድራዊ ጌቶቻችሁ በሁሉ ነገር ታዘዙ የምትታዘዙትም ሰውን ደስ ለማሰኘትና ለታይታ ሳይሆን ጌታ ኢየሱስን በመፍራትና በልበ ቅንነት ይሁን" (ቆላ 3፥22)። አስሪዎቻቸውም (ጌቶቻቸው) እንደዚሁ በእውነትና በትህትና እንዲሆኑ ታዘዋል፣ "ጌቶች ሆይ! እናንተም በሰማይ ጌታ እንዳላችሁ ታውቃላችሁ፣ ስለዚህ አገልጋዮቻችሁን በቅንነትና በእኩልነት አስተዳድሩአቸው" (ቆላ 4፡1)። ክፍለ ዘመኑ እንዳለቀ የሰው ልጅ ክቡር መሆኑ በወንጌል አማካይነት የተዘራው ዘር ከዘመናት በኋላ በመጨረሻ ፍሬ አፍርቶ የባሪነትን ሥርዓት አንገዳግዷል (በእርግጥ ከፍተኛ ትግልን የጠየቀ ነበር።) እናም ዛሬ

ማንኛውም ዓይነት የባርነት አገዛዝና ጥቃት እግዚአብሔርን እንደማጥቃት የሚቆጠር፣ የተጠላና የተወገዘ ነው። ምንም እንኳ በምድር ላይ በተለያዩ የዓለም ክፍሎችና አገዛዝ ውስጥ የምንኖር ቢሆንም ወሳኙ መርህ ግን አልተለወጠም። ሠራተኛ ወይም አሠሪ ብትሆኑ፣ በታማኝነትና ኃላፊነታችሁን በብቃት በመወጣት ሥሩ፣ እንደዚሁም የሚጠበቅባችሁን ትህትናና ቅንነት በሥራችሁ ሁሉ ላይ አሳዩ።

በመጨረሻም፣ ሥራችሁን በሐቀኝነት ሥሩ። በሥራቸው ላይ ችግር ካጋጠማቸው ክርስቲያኖች አልፎ አልፎ ደብዳቤ ይደርሰኛል። አሰሪዎቻቸው ሕገ ወጥ ወይም የማጭበርበር ሥራ እንዲሠሩ ወይም ወሲባዊ ጥቃት ሊፈጽሙባቸው የጠየቋቸው፣ ወይም የማጭበርበር ወይም ሌላ ሕገወጥ ድርጊት ያጋጠማቸው ናቸው። እንደዚህ ዓይነት ችግሮች በጣም ውስብስብና ፈታኞች ናቸው፣ አንዳንድ ጊዜ ትክክለኛ የአተገባበር አቅጣጫ ለይቶ ለማወቅ ቀላል አይሆንም። ነገር ግን ምንም ዋጋ ቢያስከፍልም፣ ሥራቸውን በታማኝነትና በሐቀኝነት እንዲሠሩ እነግራቸዋለሁ። ከእግዚአብሔር ፈቃድና መስፈርት ጋር ድርድር ውስጥ እንዳይገቡ እመክራቸዋለሁ። እግዚአብሔር ከነርሱ ጋር እንደሆነና እንደማይተዋቸው አሳስባቸዋለሁ። ከባድ ቢሆንም ከከፉ ይልቅ መልካም መሥራት እንደሚሻል አስታውሳቸዋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ፣ "እናንተ ራሳችሁ ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁ። አሁን ግን በጌታ ብርሃን ስለሆናችሁ በብርሃን እንደሚኖሩ ሰዎች ኑሩ (ምክንያቱም የደግነት ሁሉ የጽድቅና የእውነት ፍሬ የሚገኘው ከብርሃን ነው) ስለዚህ ጌታን ደስ የሚያሰኘው ነገር ምን እንደሆነ መርምሩ። ወደ ብርሃን አውጥታችሁ አጋልጡት እንጂ ፍሬ ቢስ ከሆነ ከጨለማ ሥራ ጋር አትተባበሩ (ኤፌ 5፥8-11) ይላል። እነዚህ ቃላት ሁለተናችሁን፣ ሥራችሁንም ጨምሮ የሚመለከቱ ናቸው።

የሕይወታችሁ የዕለት ተዕለት የድግግሞሽ ተግባራት እምነታችሁን እንዲያላሉ አትፍቀዱላቸው፤ ነገር ግን በየቀኑ ሁለተናችሁን (ጊዜአችሁንና ሥራችሁን ጭምር) ለኢየሱስ አገዛዝ አስረክቡ። ከዚያም እምነታችሁና የፍቅር ግለታችሁ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር የሰጣችሁን "ነዳጅ" - የክርስቲያኖች ህብረት፣ የጸሎትና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት "ነዳጅ" - በመጠቀም ኃይላችሁን አድሱ።

ዛያ ሀራት

መንታ መንገዶች

እየመከርሁህና እያስተማርሁህ የምትሔድበትን መንገድ አመለከትሃለሁ።

(መዝ 32፥8)

ያለፈ ነገር መለወጥ አንችልም፣ ነገር ግን መጪውን መለወጥ እንችላለን። አንድ በእሥር ቤት ታስሮ የሚገኝ ሰው በቅርቡ፣ "የፈፀምኳቸውን አንዳንድ ውሳኔዎቼን ወደኋላ ተመልሼ እንዳልፈጽማቸው መወሰንና መለወጥ አልችልም። መጥፎ ውሳኔዎችን በማከታተል ፈጽሜአለሁ፣ አሁን የዘራሁትን እያጨድኩ ነው" በማለት ጽፎልኛል። ምናልባት የዚህ ሰው ሁኔታ ከእናንተ የተለየ ይሆናል፤ ነገር ግን ማንኛችን ነን ያለፈውን ስሀተት ለመከላከልና መጥፎ ስራን ላለመስራት የምንመኘውና የምንፈልገው?

የሚያሳዝነው ግን፣ የብዙ ሰዎች ሕይወት መጨረሻ በሌለው መጥፎ ምርጫ ሽክርክሪት ውስጥ የተጠመደ መሆኑ ነው። እናም መጥፎ ምርጫዎች ምንጊዜም ውጤታቸው ያው መጥፎ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለን ትክክል ነው፣ ሰው የሚያጭደው የዘራውን ነው (ገላ 6፥7)። እንዲሁም "ፍርድ ብታጓድል መከራ ያገኝሃል" (ምሳሌ 22፥8) ብሎ ያስጠነቅቀናል።

ክርስቲያኖች እንኳ መጥፎና የስህተት ምርጫ ከማድረግ ነፃ አይደለንም። በሕይወታችን ውስጥ ከሚገጥመን ሽካራ ትምህርት አንዱ ውሳኔአችን በሚያስከትለው ውጤት ለመኖር መገደዳችን ነው። ጥንቃቄ የተላበሰ ምርጫ የማድረግ ችሎታ ልናዳብር የሚገባን ለዚህ ነው።

እግዚአብሔር በፊታችን ያስቀምጠው የሕይወት ጉዞ ጎዳና አልጋ በአልጋ አይደለም፤ በጉዞአችን አዘውትረው መንታ

መንገዶች፣ መስቀለኛና አቋራጭ መንገዶች ያጋጥሙናል። እንዲህ ዓይነት መንገዶች ከፊታችን ሲደቀኑ የትኛውን መርጠን ነው የምንጓዘው? ሕይወት በውሳኔ የተሞላች ናት፤ ይህንን ደግሞ ልናመልጠው አንችልም። አንዳንዶቹ ቀላል (ክብደት የሌላቸው) ናቸው፣ ጭራሽ ግምት ውስጥ የሚገቡ እንኳን አይደሉም። ሌሎቹ ግን (በጊዜው በሚገባ ባንረዳቸውም) በሕይወታችን ለውጥ የሚያስከትሉና ከባድ ናቸው። ነገር ግን እግዚአብሔር ስለምናደርገው ምርጫ እና ስለምንወስነው ውሳኔ በእርግጥ ይጠነቀቅልናል?

የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈለግ

ለዓመታት ያህል ኮሚኒዝም ተጽዕኖ ባደረገባቸው የምስራቅ አገሮች፣ በተለይ በሶቪዬት ኅብረት፣ እንድንሰብክ እግዚአብሔር በርን እንዲከፍትልን ጸልዬአለሁ። በመጨረሻም በሞስኮ ከተማ ወንጌልን እሰብክ ዘንድ በተጋበዝኩ ጊዜ ልብን በሚያስጨንቅ ሁኔታ ውሳኔ ለመስጠት ተቸገርኩ። በእርግጥ እግዚአብሔር በሩን ከፍቶልኝ ነው? ወይስ ሰይጣን ወጥመዱ ውስጥ ለመክተት ያዘጋጀው ተንኮል? ወይስ ሰይጣን ያለንን አገልግሎት ለማጥፋት ያቀደው ነው? በማለት ብቻዬን አስቸጋሪና ትክክለኛውን መንገድ ለማወቅ ፈታኝ በሆነና ለውሳኔ በሚያስቸግር ፈተና ውስጥ ገባሁ።

ችግሩ ግብዣው መያያዣ ያለው መሆኑ ነው፣ ዓለም አቀፋዊ በሆነ የሰላም ጉባኤ ላይ እንድሳተፍ የተጠየቅኩበት ጭምር ነበር። ለሞስኮ መንግስት ድጋፍ የሚሰጡና የሶቪየት ህብረትን ፓለቲካዊ አቋም የሚያንፀባርቁ፣ በአንፃሩ ደግሞ ሌሎች መንግሥታትን የሚተናኮሉና የአስተዳደር ፖሊሲያቸውን የሚነቅፉ አዝማሚያዎች ነበሩ፣ የኔንም አገር አሜሪካንን የሚኮንኑ ነበር። ይህ ልዩ የሆነው ዓለም አቀፍ የሰላም ጉባኤ በቤተ ክርስቲያን ድጋፍ ስጪነት የሚካሔድ ቢሆንም ብዙዎች እንደሚያስቡት ከጉባኤው በስተጀርባ የሶቪየት ህብረት መንግስት ቁጥጥር ያለበት ነበር። ይህንን ጉባኤ ብካፈል፣ የሶቪየት ህብረት ፓለቲካዊ ፕሮፓጋንዳ መጠቀሚያ አልሆንም? እንደ ቅል (ገራገር) ያዩኝ ይሆን? ወይስ ወንጌልንና ከሚኒዝምን እንደሚያስታርቅ ሰው? በሚል ወሳኝ ጉዳዮች ተወጠርኩ። አንዳንድ የአገልግሎታችን የቦርድ አባላት - ጥበበኛ የሆኑና የሚከበሩ ወንዶችና ሴቶች እንኳን ሳይቀሩ - ተጠራጥረው ነበር። የአሜሪካን ምክትል ፕሬዝዳንት፣ አንዱን አምባሳደር አስጠርተው የተላከልኝን የግብዣ ደብዳቤ አስነብበው

በጉባኤው ላይ መሳተፍ እንደማይገባኝ አጥብቀው ተቃወሙ:: የመጽሔትና የጋዜጣ አሳታሚዎችም በጉባኤው ላይ መሳተፌን በመቃወም አቋም ያዙ::

እኔ ግን አብዝቼ በፀለይኩ ቁጥር (መጽሐፍ ቅዱስን እየመረመርኩ፣ ጠቃሚ የሆነ ምክርንም ከወገኖች እየጠየቅሁ) ግብዣውን እንድቀበል እግዚአብሔር እየመራኝ እንደሆነ አመንኩ:: ውሳኔውን በአምንታ ሰቀበል የሰላም ጉባኤውን ሰካፈል ደግሞ በተመልካችነት መካፈል እንዳለብኝ ተገነዘብኩ፣ በዚህ መልኩ ብሳተፍ ጉባኤው የሚያወጣውን አዋጅና መግለጫ የድጋፍም ሆነ የተቃውሞ ድምጽ ከመስጠት ውጪ ያደርገኛል፣ በጉባኤውም ላይ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሰላም ምን እንደሚናገርና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ምን እንደሆነ ለመናገር እንደምችል አሰብኩ:: ሞስኮ በሚገኙ ሁለት ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ ወንጌልን ለመስበክ እንደምችል ተረዳሁ::

በመጨረሻም ለመሔድ ወሰንኩ:: ምንም እንኳ ጉዞአችን አሰመግባባትን የፈጠረ ቢሆንም ጥልቅ የሆነ የእግዚአብሔር ፈቃድና አመራር ነበረው:: ወንጌልን በሞስኮ መስበክ ብቻ ሳይሆን በአገሪቱ ግዛት በሙሉ እግዚአብሔር የአገልግሎት በር በሰፊው ከፍቶልኛል:: ይህንን ቀደም ብዬ አላስተዋልኩትም ነበር:: ይህን ግብዣ ውድቅ ባደርገው ኖሮ አገልግሎታችን ባላደገ ነበር:: በተለይ በዚህ የአገልግሎት ጉዞ መንታ መንገድ አጋጥሞኝ ነበር፣ እግዚአብሔር ግን መምረጥ ያሰብኝን መንገድ አሳይቶኛል::

እግዚአብሔር ይጠነቀቅልናል?

በእርግጥ እግዚአብሔር ለምንሰጠው ውሳኔአችንና ምርጫችን ይጠነቀቅልናል? እግዚአብሔር ለሕይወታችን እቅድ - እና በትክክል የምናውቀው እቅድ - አለው? ወይስ እኛ እራሳችን በራሳችን ውሳኔ እንድናደርግ ይተወናል?

የመጽሐፍ ቅዱስ መልስ ግልጽ ነው፤ እግዚአብሔር ስለ እኛ ሁሉን ነገር ያውቃል፣ ደግሞም ለእኛ ምን እንደሚሻለንና እንደሚበጀን ያውቃል:: ከፊታችን ሊገጥመን የሚችለውን አደጋ ይመለከታል፣ የሚያጋጥመንንም ደስታ ያውቃል:: ነገር ግን እግዚአብሔር የሚያውቀው መልካም የሆነውን ብቻ ሳይሆን መልካም ነገር እንዲሆንልንም ይፈልጋል:: ምክንያቱ በጣም ቀላል ነው፤ እግዚአብሔር ይወደናል::

ይህ ሆኖ ሳለ፣ አንዳንድ ሰዎች ለሕይወታቸው መልካም እቅድ እንዳለው ለማመን ይቸገራሉ:: "እሱ በሥራ የተወጠረ ስለሆነ የኔ ጉዳይ ግድ ሊለው አይችልም" በማለት ድምዳሜ ላይ ይደርሳሉ:: ሌሎች ደግሞ ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ፈጽሞ አያስቡም፣ እራሳቸው ለራሳቸው እንዲወስኑ የተወላቸው አድርገው ያስባሉ:: አሁንም ሌሎች ደግሞ ሌላ ችግር ያለባቸው አሉ፤ እግዚአብሔር ጨካኝና አምባገነን እንደሆነና ሰዎችን ማስጨነቅ የሚፈልግ እንደሆነ አድርገው ያስባሉ:: ለምንስ እንዲህ እንድንሆን ይፈርድብናል በማለት እንደነሱ አስተሳሰብ ጉስቁሎች እንድንሆን እስከሆነ ድረስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለምን እንፈልጋለን? ብለው ያስባሉ::

ይሁን እንጂ፣ ለብዙዎቻችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዳናውቅ መሰናክል የሚሆንብን አንዱና ትልቁ ችግር የራሳችንን ሕይወት በራሳችን ምርጫ ለመምራት ስለምንሮጥ ነው:: የኛ ችግር በልባችን ውስጥ ጦርነት መኖሩ ነው - ጦርነቱ በእግዚአብሔር ፈቃድና በራሳችን ፈቃድ መካከል የሚደረግ ነው::

እግዚአብሔርን የምንፈልገውና እንዲመራን የምንጠይቀው ለጥቅማችን ሊሆን ነው:: ከዚያም ያሰብነውን ነገር አግኝተነው ከጨበጥነው በኋላ እግዚአብሔር ለእሱ እንድናደርግለት የሚፈልገው ነገር እንዳለ ካሰብን ለማድረግ ፈቃደኛ አንሆንም:: አንዲት ሴት፣ "ላደርገው የምፈልገው ነገር ስህተት እንደሆነ አውቀዋለሁ፣ ነገር ግን ምንም ቢሆን አሁን አደርገዋለሁ:: እግዚአብሔር ይቅር ይለኛል፣ ይቅርታ አያደርግልኝም?" በማለት ደብዳቤ ጽፋልኛለች::

እነዚህ ሀሳቦች በሙሉ መለኪያውን የሳቱና በመንፈሳዊ ረገድ እደገኛ ናቸው:: እግዚአብሔር ማን እንደሆነና ለኛ ምን ያህል በጥልቀት እንደሚጠነቀቅልን የማያገናዝቡ ናቸው:: ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመግለጽ ከምፈልጋቸው እውነቶች መካከል አንዱና ዋናው የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ፍቅር መሆኑን ነው:: እግዚአብሔር ባይወደን ኖሮ፣ በውሳኔአችን ምክንያት ስለሚገጥመን ችግር ግድ አይልም ነበር:: ነገር ግን እግዚአብሔር ይወደናል - ልዩ የሚያደርገውም ይህ ነው:: እርሱ ስለሚወደን፣ ፈቃዱ ለኛ ሁልጊዜ የተሻለ ስለሆነ፣ ሁልጊዜ መልካም ስለሆነ በፍጹም መተማመን ልንፈልገው እንችላለን:: ከሁሉም በላይ፣ እኛ የዘላለም ድነት እንድናገኝ ልጁን ወደ ዓለም በመላክ ስለ

ኃጢአታችን እንዲሞት አስከማድረግ ከወደደን እንዴት ስለ እኛ ስለ ነገአችን አይጠነቀቅልንም? እንዴት አይወደንም እንላለን? መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "እግዚአብሔር ለአንድ ልጁ ሳይራራ ስለኛ አሳልፎ ከሰጠው፣ ከልጁ ጋር ሁሉን ነገር እንደሚሰጠን እርግጠኞች ነን" (ሮሜ 8፥32)::

አግዚአብሔር ይወዳችኋል፤ ስለሚወዳችሁም፣ ለሕይወታችሁ ዘላለማዊ ዕቅድ አለው:: ምንም ነገር ፈቃዱን እንዳትፈልጉ እንዲያደርጋችሁ አትፍቀዱለት::

የእግዚአብሔር ፈቃድ ሁለቱ ገጽታዎች (አቅጣጫዎች)

የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት አናውቃለን? የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች ይህን ጥያቄ ሁልጊዜ በብዙ ክርስቲያኖች እንደሚጠየቁ ይነግሩኛል:: ጥያቄው የሚቀርብላቸው ከጥሩ ምክንያት ጋር ነበር:: የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከማወቅ የበለጠ ሌላ የተሻለ ነገር ሊኖር ይችል ይሆን?

ከሁሉ አስቀድመን የእግዚአብሔር ፈቃድ ባለሁለት አቅጣጫ እንደሆነ በርግጠኝነት ልንገነዘብ ይገባናል:: *አንደኛ፣ እግዚአብሔር ዓለም አቀፋዊ ወይም አጠቃላይ ብለን የምንጠራው ፈቃድ አለው፡፡* የእግዚአብሔር ዓለም አቀፋዊ ፈቃድ ለሰው ልጆች ሁሉ የተሰጠ ነው:: ይህን የአግዚአብሔርን ዓለም አቀፋዊ ፈቃድ ሞራላዊ (ከብረ ሀሊናዊ) ፈቃድ ብለን ልንጠራው አንችላለን፣ ምክንያቱም ይህ ፈቃድ ጉዳይ ያለው ከኛ ሥነ - ምግባራዊ ጠባይና ሞራል ጋር በመሆኑ ነው::

የእግዚአብሔር ዓለም አቀፋዊ ፈቃዱ ከሰው ሰው የሚለዋወጥና የተለያየ አይደለም፤ በእኔ ላይ እንደሆነ እንዲሁ በናንተ ላይ ተመሳሳይ ነው:: ለምሳሌ፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሁላችንም ሕይወታችንን ለኢየሱስ ክርስቶስ እንድንሰጥና አምነን እንድንከተለው ነው:: እንደዚሁም የአግዚአብሔር ፈቃድ ኃጢአት ማድረግን እንድንተው ነው፤ እንድንዋሽ፣ ወይም እንድንሠርቅ ወይም ዝሙት እንድንፈጽም ወይም እንድንገድል ወይም እንድንመኝ ወይም ንፉጎች እንድንሆን ከቶ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም:: እነዚህ ነገሮች ሁላችንንም አይመለከቱምን? በእርግጥ ይመለከቱናል፣ ምክንያቱም እነዚህ ሁሉ የመጡት ከዐስርቱ ወርቃማ ትዕዛዛት ውስጥ ናቸው (በዘፀአት 20 እና በዘዳግም 5 ላይ ታገኙአቸዋላችሁ)::

የእግዚአብሔርን ዓለም አቀፋዊ ፈቃድ - ለሁሉ ሰው (እናንተንና እኔን ጨምሮ) የሆነ ፈቃዱን እንዴት እናውቃለን? ትክክለኛ መልስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናገኛለን:: በእርግጥ፣ እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስን ለእኛ የሰጠበት አንዱ ምክንያት የእርሱን ፈቃድ እናውቅ ዘንድ ነው፤ "ቅዱስ መጽሐፍ በሙሉ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፈ ነው፣ እርሱ እውነትን ለማስተማር፣ የተሳሳቱትን ለመገሰጽ፣ ስህተትን ለማረምና ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠት ይጠቅማል" (2ጢሞ 3፥16):: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ወጣቶች ሕይወታቸውን በንጽሕና መጠበቅ የሚችሉት ትዕዛዛትህን በመፈጸም ነው" ይላል (መዝ 119፥9)::

እንዳንድ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ ልንከተለው የሚገባ ግልጽና ልዩ የሆነ መመሪያ ይሰጠናል:: መክፈል የሚገባንን ቀረጥ በማታለል አለመክፈል ስህተት ስለ መሆኑ እግዚአብሔርን መጠየቅ የለብንም፤ ምክንያቱም አርሱ አስቀድሞ፣ "ያለባችሁን ግዴታ ፈጽሙ፤ ግብር ለሚገባው ግብርን፤ ቀረጥ ለሚገባው ቀረጥን ክፈሉ" በማለት አዞናል:: ወይም ደግሞ ለትዳር አጋሮቻችን ታማኝ አለመሆን ስህተት ነው ወይስ አይደለም ብለን እግዚአብሔርን መጠየቅ ተገቢአችን አይደለም፣ ስለዚህ ጉዳይ የእግዚአብሔር ትዕዛዝ በጣም ግልጽ ነው፣ ስለዚህ ከዝሙት ራቁ (1ቆሮ 6፥18) ብሎናል:: አግዚአብሔር በፍጹም - ደግሞም በፍጹም - ቃሉን፣ መጽሐፍ ቅዱስን፣ የሚቃረን ነገር እንድታደርግ አይመራችሁም::

መጽሐፍ ቅዱስ፣ ልዩ መመሪያ ብቻ አይደለም የሚሰጠን:: እንድንመራበት ሞራላዊና መንፈሳዊ የሆኑ በጣም ጠቅለል ያሉ (አጠቃላይ) መመሪያዎችንም ጨምሮ ይሰጠናል:: ኢየሱስ ክርስቶስ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ካሉት ህጎች ሁሉ የሚበልጠው የትኛው እንደሆነ በተጠየቀ ጊዜ ሁለት መመሪያዎችን መሠረት በማድረግ፣ "ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ኃይልህ፣ በፍጹም አሳብህም ውደድ፤ ባልንጀራህንም እንደራስህ ውደድ" አለው (ሉቃስ 10፥27):: እነዚያን መመሪያዎች በትክክል የምንከተላቸው ቢሆን ኖሮ ምድራችን አሁን ካለችበት ሁኔታ የበለጠ እንዴት የተሻለች በሆነች ነበር!

"ለእግዚአብሔር ቃል ጭፍን ከሆንክ፣ ሁልጊዜ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ጭፍን (ደንቆሮ) ትሆናለህ" የሚል አባባል

ለመጀመሪያ ጊዜ መቼ እንደሰማሁት ባላስታውስም በጭራሽ አልረሳውም:: እግዚአብሔር ስለ ሕይወታችን ያለውን ፈቃድ በተመለከተ ላሉን ብዙ ጥያቄዎቻችን መልስ የሰጠን ቢሆንም አልሰማነውም፣ ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስን ስለማናውቅ ነው:: የእግዚአብሔርን ቃል በምናውቅበት ጊዜ መመሪያዎቹና ምክሮቹ ለውሳኔዎቻችን እንደ ማጣሪያ ያገለግላሉ፣ እግዚአብሔርም ስህተት የሆነውን ነገር ለማስወገድ ውስጣዊውን ማጣሪያ ይጠቀምበታል:: መጽሐፍ ቅዱስን የዕለት ተዕለት ሕይወታችሁ አካል አድርጉት፣ በተጨማሪም እግዚአብሔር በነፍሳችሁ ውስጥ የቃሉን እውነት እንዲቀብር ለምኑት::

ለየግል የእግዚአብሔር ፈቃድ

እግዚአብሔር በሁሉም ላይ ተፈፃሚ የሚሆን ዓለም አቀፋዊ ፈቃድ ብቻ አይደለም ያለው:: የእግዚአብሔር ፈቃድ ባለሁለት አቅጣጫ ነው እንዳልነው፣ *ሁለተኛው ፈቃዱ ለግለሰብ (ለየግላችን) ያለው ፈቃድ ነው::* ከዓለም አቀፋዊው ፈቃድ በተቃራኒ ግለሰባዊ የሆነው ፈቃድ ከሰው ሰው የሚለያይ ነው:: በሌላ አነጋገር፣ እግዚአብሔር ለኔ ለግሌ ያለው ፈቃድ ለአንተ ወይም ለአንቺ ካለው ፈቃድ ይለያል:: እግዚአብሔር ከጀርባችን ተቀምጦ ሕይወታችንን በዘፈቀደ ስንመራው ዝም ብሎ የሚያየን አይደለም፤ ለእያንዳንዳችን ምን እንደሚበጀንና እንደሚሻለን ያውቃል፣ ስለዚህ በሕይወታችን ታላቅ የሆነ ደስታ የሚመጣው እርሱ ለኛ ያለውን እቅድ ስናውቅና ስናደርግ ነው::

በሕይወቴ ካጋጠሙኝ የደስታ ቀኖች ውስጥ አንዱ ሩት የጋብቻ ጥያቄዬን መቀበሏን የገለጸችልኝ ቀን ነው:: ደስታዬን ልቆጣጠረው አልቻልኩም ነበር:: ነገር ግን ይህ ከመሆኑ ከጥቂት ዓመታት በፊት ከገጠሙኝ አሳዛኝ ቀኖች ሁሉ የበለጠ እንድ ያዘንኩበት ቀን ገጥሞኛል:: ካንዲት ሳገባት አስባት የነበረችው በጣም ቆንጆ ወጣት ጋር የነበረን ግንኙነት በድንገት ተቋርጧል፤ በዚህም ልቤ በጣም ተሰብሮአል ልቤ የተሰበረው ስህተት እንደሠራች በማመን ነበር - ነገር ግን እግዚአብሔር ለእኔ ከእኔ አጅግ በጣም የተሻለውን ያውቅ ነበር:: ሩት ለኔ የእግዚአብሔር ምርጫ ነበረች (ልክ እኔን ለርሷ እንደመረጠላት)፣ ስለዚህ እኔ ሁል ጊዜ እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የሚበጀውን በመምረጥ ስላደረገልን ማዳኑና መልካም አሠራሩ አመሰግነዋለሁ::

እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ግላዊ (ግለሰባዊ) እቅድ አለው:: ይህ የእግዚአብሔር ታላቅ ዕቅድ በሕይወታችን ውስጥ ታላላቅ ጉዳዮችን የሚያቅፍ ነው:: ማንን እንደምናገባ፣ ምን እንደምንሠራ፣ የት እንደምንኖር፣ ሌላው ቀርቶ መቼ እንደምንሞት ሁሉ ማለት ነው:: ዕቅዱ በተጨማሪ የዕለት ተዕለት ኑሮ ዝርዝርን ያቅፋል፤ ስለ ቤተሰባችን፣ ስለ ገንዘባችን አወጣጥ፣ ስለ መዝናኛ ሰዓታችን፣ ከጓደኞቻችን ጋር ስለምናደርገው ግንኙነትና የመሳሰሉትን ሊቆጠሩ በማይችሉ ጉዳዮች ላይ የምናደርገውን ምርጫና ውሳኔ ይጨምራል:: ለሁሉም ነገሮቻችሁ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እየፈለጋችሁ ነው? መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ስለ እናንተ ያለኝን ዕቅድ የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ክፉትን ሳይሆን ሰላምን በማስገኘት እናንተ በተስፋ የምትጠብቁት መልካም ነገር የማፈጸምበት ነው" (ኤር 29፥11)::

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ

በተጨባጭ (በትክክለኛ) ሁኔታ ላይ ተንተርሶ የሚቀርብ ጥያቄ ይህ ነው፤ ከባድ ውሳኔ የሚጠይቅ ጉዳይ ሲገጥመንና ስንፋጠጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት ልናውቅ እንችላለን? እስኪ ጠቃሚ ሆነው ያገኘኋቸውን ስድስት መመሪያዎችን ልሰጣችሁ::

አንደኛ፤ ውሳኔአችሁን ለእግዚአብሔር ስጡ:: መደበኛ የሆነ የጸሎት ጊዜ መድቡና እግዚአብሔር እንዲመራችሁና ፈቃዱንም እንዲያስታውቃችሁ ጠይቁት:: የምትፈልጉትን ጥበብና ዘዴ እንዲሰጣችሁ ለምኑት፣ ፈቃዱን እየተቃወማችሁ እንደሆነም እንዲያሳያችሁ ጠይቁት:: አድርጋችሁ ከሆነም፣ ንስሃ ግቡ፣ በፈቃዳችሁ ላይ ክርስቶስ ጌታ እንዲሆን አስረክቡት:: የመዝሙረኛው ፀሎት የናንተ ይሁን፤ "እግዚአብሔር ሆይ አንተ የምትፈልገውን ነገር ማድረግን አስተምረኝ፤ እኔም በታማኝነት እታዘዛለሁ፤ በፍፁም ቅንነት እንዳገለግልህ አስተምረኝ" (መዝ 86፥11)::

እንዳለመታደል ሆኖ ይህን የመጀመሪያውን ደረጃ ለመግደፍ (ለመሳት) በጣም ቀላል ነው:: የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንፈልጋለን እንላለን - ነገር ግን እግዚአብሔር እንዲመራን መጠየቁንም ሳናቋርጥ፣ በችኮላ ለመወሰን በመፍጨርጨር በየአቅጣጫው እንሯሯጣለን:: ወይም አንዳንድ ጊዜ የተሻለው መንገድ የትኛው

እንደሆነ አውቀናል ብለን እናስባለን፣ እግዚአብሔር ለኛ ያለው እቅድ ግን ሌላ ነው:: ይህ በናንተ ላይ እንዲሆን አትፍቀዱ፣ ማንኛውንም ውሳኔ ለእግዚአብሔር ስጡ:: ሲጀመር ብቻ ሳይሆን እስከመጨረሻው ሂደት ለርሱ ፍቀዱለት::

ሁለተኛ፤ መጽሐፍ ቅዱስን መርምሩ። ውሳኔና ምርጫ ለሚያስፈልገው ለማናቸውም ጉዳያችሁ መጽሐፍ ቅዱስ ቀጥተኛ የሆነ መመሪያ አለው? እናንተ ላላችሁበት ሁኔታ የሚስማማ መመሪያ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አለ? እንደኔ ዓይነት ችግር ያጋጠመው ሰው ታሪክ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አለ? ካለስ እንዴት ተወጣው? (አንዳንዶች ከፈፀሙት የስህተት ውሳኔ እንኳን ለመማር እንችላለን):: አስቀድመን ምን እንደተነጋገርን አስተውሉ፤ እግዚአብሔር ቃሉን (መጽሐፍ ቅዱስን) የሚቃረን ማናቸውንም ነገር እንድንፈጽም ከቶ አይመራንም::

ሶስተኛው፤ በአካባቢያችሁ ያሉትን ሁኔታዎች እወቁ: እግዚአብሔር የሚሠራው በእኛ ውስጥ ብቻ ሳይሆን በአካባቢያችንም ይሠራል:: እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚመራን በአካባቢያችን ባለው ሁኔታ አማካይነት ነው:: ለምሳሌ፤ እግዚአብሔር አንተን/ አንቺን ልዩ አድርጐ ፈጥሮአል፤ እርሱ ያላችሁን ችሎታና የችሎታችሁን ውስንነት እንድታውቁ ይፈልጋል:: እግዚአብሔር አንድ ነገር እንድንሠራ ወይም እንድፈጽመው ለመፈፀም የምንችልበትን ችሎታና ብቃት ሳይሰጠን አያዘንም ወይም ደግሞ እግዚአብሔር የርሱን ፈቃድ ስንፈልግ እግዚአብሔር የዕድሎችን በር በመክፈት ወይም በመዝጋት ይመራናል:: በተጨማሪ እግዚአብሔር ውሳኔ በምናደርግበት ጊዜ በጥበብና በዘዴ እንድናደርገው ይፈልጋል:: ውሳኔ ስናደርግ ውሳኔዎቹ ሊያመጡ የሚችሉትን ውጤት አስበናል (መዝነናል)? ያሉንን አማራጮችና ችሎታዎች ፈትሸን የትኛው አማራጭ የተሻለ ውጤት ሊያስገኝልን እንደሚችል አይተናል?

ዐራተኛ፤ አምላካዊ (በጐ) ምክር ፈልጉ፡፡ እግዚአብሔር ለአንዳንድ ሰዎች ልዩ የጥበብ ስጦታ ሰጥቷል፣ ስለዚህ ለመወሰን ስንቸገር፣ የነዚህን ሰዎች ምክር መፈለግ ይረዳል:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "መልካምን ምክር ብትቀበል ሁሉ ነገር ይሳካልሃል:- ምክርን ባትቀበል ግን ምንም ነገር አይሳካልህም" (ምሳሌ 15፥22):: እነዚህ ሰዎች ሁኔታችሁን ተረድተው እንዲረዱአችሁ እግዚአብሔር

የሚጠቀምባቸው ቢሆንም፣ የሚሰጡንን ምክር በጥንቃቄ ልንመዝነው ይገባናል::

በዓመታት አገልግሎቴ በፈቃደኛነት ጥበባቸውንና ልምዳቸውን በማካፈል ላልተለዩኝና ለረዱኝ ብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን ሁልጊዜ አመሰግነዋለሁ:: የነዚህ ሰዎች ምክር እጅግ አስፈላጊ ሲሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመለየት ረገድ በብዙ ረድቶኛል::

አምስተኛ፤ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ታመኑ፡፡ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በእውነትና በታማኝነት ስንፈልግ፣ እግዚአብሔር የፀና ውስጣዊ እምነት ወይም በየትኛው አቅጣጫ መሄድ እንዳለብን ፍንጭ ይሰጠናል፣ ይገፋፋናልም:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ከመንገድ ወጥታችሁ ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ ብትባዝኑ ከበስተኋላችሁ፣ 'ትክክለኛው መንገድ ይህ ነው፣ በዚህ ሂድ' የሚለውን ድምጽ ትሰማላችሁ" (ኢሳ 30፥21)::

የሚያበረታታው (የሚያደፋፍረው) ድምጽ የሚመጣው፣ ክርስቶስን ብናውቅ በውስጣችን ከሚኖረው ከቅዱሱ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው:: ኢየሱስ፣ "የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል" (ዮሐ 16፥13) ብሏል:: ይህ የፀና ውስጣዊ እምነት ስሜት አይደለም፤ እግዚአብሔር እኛን የሚመራበት የተረጋጋ ሰላም የተሞላ እርግጠኛ መንገድ ነው::

መንፈስ ቅዱስ ተለይቶ (ብቻውን) አይሠራም:: ስለሆነም፣ የራሳችንን መሻት ከመንፈስ ቅዱስ ማበረታቻ ጋር እንዳናደበላልቅ (እንዳናወነባብድ) ልንጠበቅ ያስፈልጋል:: መጸለይ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ማጥናት፣ አካባቢያችንን መፈተሽ፣ እና አምላካዊ ምክር መፈለግ ያስፈልገናል:: እግዚአብሔር ወደ መጨረሻው ውሳኔ ወይም ግብ እንድንደርስ ሁልጊዜ በውስጣችን ያደፋፍረናል::

በመጨረሻም፣ ውጤቱ ምንም ይሁን ምን በእግዚአብሔር ታመኑ፡፡ እግዚአብሔር እንድትወስኑ ከመራችሁ በኋላ ወደኋላ አትበሉ:: ይልቁንም፣ በምሪቱ ታመኑ፣ ከፊታችሁ ቀድሞ እንደሚወጣ እመኑ - እርሱ ያደርጋል:: አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እንደመራን እርግጠኛ የምንሆነው ውሳኔ ካደረግን በኋላ ነው፤ ነገር ግን በእውነት የርሱን ፈቃድ የምንፈልግ ከሆነ፣ መንገዱ ግልጽ ባይሆን እንኳን እርሱ ሊመራን ተስፋ ሰጥቶናል::

ስለግል ሕይወቱ እግዚአብሔር ስላለው ፈቃድ በሺዎች የሚቆጠሩ ጥያቄዎች ያሉት የሚመስል የማውቀው ወጣት ነበረ። ስለጉዳዩ ከማንም ጋር ብዙ ሰዓታትን ይነጋገራል፤ ከሚገናኘው ሰው ሁሉ ምክር ይቀበላል፤ ብዙ ሰዓታትን በመናገር ያባክናል፣ ነገር ግን ከቶ ወደ ውሳኔ መድረስ አልቻለም።

ጊዜያችሁ እያለቀ እያያችሁ ከኋላ በመቀመጥ ዝም ብላችሁ ታላቅ መገለጥ (ራዕይ) ወደ እኛ ይመጣል ብላችሁ አትጠብቁ። ጊዜአችሁንም አታባክኑ። አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሔ ሊሆን ይችላል ብላችሁ ባሰባችሁበት አቅጣጫ ጉዞአችሁን መጀመር የበለጠ ጥሩ ሊሆን ይችላል፤ እየተጓዛችሁበት ያለው መንገድ እርሱ የማይፈልገው ሆኖ ቢዘጋና ሌላ መንገድ በሚከፍትበት ጊዜ በአመራሩ ታመኑበት። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን እንጂ በራስህ እውቀት አትደገፍ፣ በምታደርገው ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን አስቀድመው፣ እርሱም በትክክለኛው መንገድ ይመራሃል" ይላል (ምሳሌ 3፥5-6)።

አስተውሉ፤ እግዚአብሔር ይወዳችኋል፣ ፈቃዱንም ታውቁ ዘንድ ይፈልጋል። ፈልጉ ... እወቁ ... እናም ፈጽሙ። የርሱ መንገድ ሁልጊዜም ተወዳዳሪ የለውም።

ሃያ አምስት

ስተሻለው ወይም ስከፋው

ሰው ስባቱንና ስናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር የሚተባበረው ስስዚህ ነው፤ ሁስቱም ስንድ ይሆናስ

(ዘፍ 2፥24)

ከመልካም ጋብቻ የበለጠ ደስታን የሚሰጥ እንደሌለ ሁሉ፤ መጥፎ ጋብቻ ከሚያመጣው ስቃይ የበለጠ የለም።

ወደ ኋላ መለስ ብዬ ስመለከተው በወጣትነት ጊዜዬ ስለጋብቻ ትልቅ ስፍራ ሰጥቼ አስብ እንደነበረ አስታውሳለሁ፤ ነገር ግን ማግባት ማለት በእርግጥ ምን ማለት እንደሆነ ብዙም አላስብም ነበር።

አንድ ቀን አንድ ሰው በኮሌጅ የመጨረሻውን ዓመት ትምህርቴን ስማር እኖርበት ወደነበረው ቤት እየነዳ መጣ። በአቅራቢያችን የምትገኝ የአንዲት አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን ዲያቆን ነበር። "በማኅበረ - ምዕመናኑ የቤተክርስቲያኒቱ መጋቢ እንድትሆንላቸው በማሰብ ሊያነጋግሩህ ይፈልጋሉ" ብሎ ነገረኝ። በዚያ ዓመት ውስጥ በብዙ ቤተክርስቲያኖች እየተጋበዝኩ በመደበኛነት እየተገኘሁ እሰብክ ነበር፣ ከነርሱ አንዳንዶቹ ስብከት እዳምጠው እንደ ነበር አስባለሁ። ከቤተክርስቲያኒቱ ወገኖች ጋር ስለተፈለግኩበት ጉዳይ ከተነጋገርንበትና ከጸለይንበት በኋላ ግብዣቸውን ተቀበልኩ።

ይህን ውሳኔ ባስለፍኩበት ጊዜ ብቸኛው ችግሬ ልክ ትምህርቴን እንዳጠናቀቅኩኝ (እንደተመረቅኩ) ከሩት ጋር ወዲያውኑ ለመጋባት ቃል መግባታችንን መርሳቴ ነበር - መጋቢ ለመሆን ጥሪውን ስቀበል ሩትን ማማከር ይገባኝ እንደነበር በጭራሽ አረስቼው ነበር። ውሳኔዬ እኔን እንደረበሸኝ እርሷንም ረበሻት።

ውሳኔው የጋራ እንጂ የግሌ ብቻ መሆን አልነበረበትም:: ወዲያውኑ እሷ እኔን ግዴለሽ እንደሆንኩ አድርጋ እንደቆጠረችኝ እንዳውቅ አደረገችኝ፣ በዚህ ምክንያት በመበሳጨቷም ልወቅሳት አልቻልኩም:: መማርና ማሰላሰል ጀመርኩ - ቀስ በቀስም መፍራት ጀመርኩ - ጋብቻ እንዲያው በቀላሉ የእርስ በርስ ግንኙነትን ወይም ወዳጅነትን በመመስረት ከመደሰት ያለፈ ነው:: ብዙ ብዙ ነገር በውስጡ አለ:: ከስድሳ ዓመታት ትዳር በኋላም አሁንም እየተማርኩ ነው::

ጋብቻ:- የእግዚአብሔር ስጦታ ነው

ጋብቻ ምንድን ነው? ከሁሉም በበለጠ ስለ ጋብቻ ልንረዳው የሚገባን አስፈላጊ እውነት፣ እግዚአብሔር ለእኛ የሰጠን ስጦታ መሆኑን ነው:: ጋብቻ በእግዚአብሔር የተሠራ ነው፣ በእኛ አይደለም:: ማኅበረሰብ የመሰረተው አይደለም፤ እግዚአብሔር የመሰረተው ነው:: ኃጢአት ወደ ዓለም ከመግባቱ ከብዙ ዘመን በፊት እግዚአብሔር ወደ አዳም ተመለከተና እንዲህ አለ፣ "ሰው ብቻውን መኖሩ መልካም አይደለም፤ ስለዚህ ተስማሚና ረዳት ጓደኛ አፈጥርለታለሁ" (ዘፍ 2፥18)::

እግዚአብሔር ይህን እስካለበት ነጥብ ድረስ የፈጠራቸውን ነገሮች ሁሉ "መልካም" ብሏል:: አሁን ግን አንድ ነገር - የአዳም የብቸኝነት ሁኔታ - መልካም እንዳልሆነ አሳወቀ:: ምንም እንኳ አዳም ከእግዚአብሔር ጋር ያልተገደበ ህብረትና ግንኙነት የነበረው ቢሆንም ያ በቂ አልነበረም:: አዳም ሕይወትን የሚጋራው ሌላ ሰው ያስፈልገው ነበር - ስለዚህ እግዚአብሔር ሔዋንን ፈጠረለት:: የመጀመሪያው ሰርግ የተዘጋጀው በእግዚአብሔር በኤደን ገነት ውስጥ ነበር:: ጋብቻ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው፣ ጋብቻ የምንባረክበትና ፍጹም የምንሆንበት መንገድ ነው::

ጋብቻ:- ለአብሮነት ነው

እግዚአብሔር ጋብቻን የሰጠን ለምንድን ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ምክንያቶችን ይሰጠናል:: ከነዚህ ዋንኛው፣ *እግዚአብሔር ጋብቻን የሰጠን አብሮ ለመሆን (ለአብሮነት) ነው::* እግዚአብሔር አዳምን የእንስሳት ሠራዊት ሁሉ ስም እንዲያወጣላቸውና እንዲቆጣጠራቸው ሲነግረው:- "ለአዳም ግን ተስማሚና ረዳት ጓደኛ ገና አልተገኘለትም ነበር" (ዘፍ 2፥20):: አዳም የተሠራው በእግዚአብሔር አምሳል ነው፣ ልክ ፍቅር

የእግዚአብሔር ባሕርይ አካል እንደሆነ፣ ፍቅር የአዳምም ባሕርይ አካል ነበር:: እርሱ ሊወደው የሚገባው አንድ ሰው ያስፈልገው ነበር፣ በምላሹም እርሱን የሚወድ ሰው ይፈልግ ነበር:: ብቸኝነቱን የሚያርቅለትና ሙሉ የሚያደርገው አንድ ሰው ብቻ ነበር::

አንዳንድ ሰዎች "ሚስቴ/ባሌ ከሁሉ ይበልጥ ጓደኛዬ ናት/ ነው" በማለት ሲናገሩ ስሰማ ሁልጊዜ እበረታታለሁ:: ለብዙ ዓመታት እኔ በማደርገው ረጅም ጉዞ ምክንያት ከሩት ጋር ረጅም ቀናት ተለያይተን እንቆያለን፣ አንዳንድ ጊዜም በጣም ረዥምም ስሆን ጊዜ ለመቆየት ጉዞዬን ስጀምርና ልክ ቤቴን ለቅቄ የምሳፈርበትን ባቡር ወይም አውሮፕላን እንደያዝኩ አይኖቼ እንባ ያመነጫሉ:: አሁን በእርጅና እድሜያችን አንድ ላይ ሆነን፣ ትልቁ ደስታችን የሆነው አብረን መሆናችን ነው:: ቃላት ሳንለዋወጥ በጸጥታ ሆነን በተቀመጥንበት እጅ ለእጅ በመያያዝ፣ አብረን ቴሌቪዥን በማየት፣ በህብረት ሆነን በመጸለይና የእግዚአብሔርን ቃል በመከፋፈል በአብሮነታችን እንደሰታለን:: አብሮ በመሆን የሚገኘውን የደስታ ጥልቀት ተገንዝበናል::

እግዚአብሔር ጋብቻን የመሰረተበት ሌላው ምክንያት ደግሞ በጋራ በመሆን እንድንረዳዳና እንድንበረታታ ነው:: ሔዋን ለአዳም "ተስማሚ" ወይም "በቂ" እንድትሆን ነበር:: ሔዋን ለአዳም ባሪያው ወይም አገልጋይ አልነበረችም:: ነገር ግን የእግዚአብሔርን አደራ (የማስተዳደር ኃላፊነት)፣ "ብዙ ተባዙ ዘራችሁ ምድርን ይሙላ፣ ምድርም በቁጥጥራችሁ ሥር ትሁን" (ዘፍ 12፥8) ብሎ የሰጠውን በተሳካ ሁኔታ እንዲያሟላ የምታግዘው ረዳቱ ነበረች::

አዳም ከእግዚአብሔር የተሰጠውን አደራ ብቻውን መወጣት አይችልም ነበር:: ለአዳም ሔዋን ታስፈልገው ነበር - ለሔዋንም አዳም ያስፈልጋት ነበር:: በመካከላቸው አንዳቸው በአንዳቸው ላይ የመበላለጥና የበታች ወይም የበላይ አልነበረም:: እርስ በርስ የሚፈላለጉና አንዱ በሌላው ላይ ጥገኛ ነበሩ:: ባለትዳሮች ተለያይተው ሳይ በጣም አዝናለሁ:: የማይከባበሩና የሚናናቁ ጥንዶች ያሳዝኑኛል:: ባል ወይም ሚስት የትዳር አጋራቸውን ሲተቹ ወይም ሲሰድቡ ወይም ሲያንቋሽሹ መስማት አሳዛኝ ነው:: ለእርስ በርሳችን የማያቋርጥ መረዳዳትና ማበረታታት ያስፈልገናል::

ጋብቻ:- ለደስታ የተሠራ ነው

በተጨማሪ፣ እግዚአብሔር ጋብቻን የሰጠን ለጋራ ደስታና መዝናናት ነው። እግዚአብሔር ለአዳም ሔዋንን ሲያመጣለት ምን ያህል እንደተደሰተ ማሰብ ትችላላችሁ፣ ደስታውን የገለጸው በታሪክ የመጀመሪያ የሆነውን የፍቅር ቅኝት በመቀኘት ነበር፣ "እርስዋ ከአጥንቴ የተገኘች አጥንት ናት፣ ከሥጋዬ የተገኘች ሥጋ ናት" (ዘፍ 2፥23):: እግዚአብሔርም፣ በአካል ቢሆን፣ በመንፈስ ቢሆን፣ በስሜት ቢሆን፣ በአእምሮ ቢሆን አንዱ ለሌላው የደስታ ምክንያት እንዲሆኑ ይፈልጋል::

ሌላው እግዚአብሔር በጋብቻ ውስጥ የሰጠን ተጨማሪ ስጦታ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ነው:: እግዚአብሔር በጋብቻ ውስጥ ከሰጠን ስጦታ ሁሉ እንደ ግብረ ሥጋ ግንኙነት የማስደሰት አቅም ያለው ምንም ነገር የለም፤ በተቃራኒው ደግሞ በዘመናት ሁሉ በኃጢአት የታወከና የተጠመዘዘ እንደ ግብረ ሥጋ ግንኙነት የመሰለ ነገር የለም:: እግዚአብሔር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ስጦታ የሰጠን የሰው ልጅ ዘር ቀጣይነት እንዲኖረው (ምንም እንኳ በጣም አስፈላጊ ቢሆንም) ብቻ አይደለም:: የግብረ ሥጋ ግንኙነት በእግዚአብሔር የተሰጠው የባልና የሚስት የጠለቀ የፍቅር መግለጫ እንዲሆን ነው:: በዚህ ምክንያት፣ የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም ያለበት በጋብቻ ቃል ኪዳን ክልል ውስጥ ብቻ ነው፤ "ወንድ እናቱንና አባቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር የሚተባበረው ለዚህ ነው፣ ሁለቱም አንድ ይሆናሉ" (ዘፍ 2፥24):: የግብረ ሥጋ ግንኙነት በባለትዳሮቹ መካከል የአንድነታቸው ምልክትና እስከ ሞት የሚዘልቅ የቃል ኪዳን ማህተም እንዲሆን የታቀደ ነው::

እግዚአብሔር በግብረ ሥጋ ግንኙነት ንጽህናና ታማኝነት እንዲኖር የሚጠይቀን እንድንሰቃይ ሳይሆን የበለጠ ደስተኛ እንድንሆን ስለሚፈልግ ነው:: እግዚአብሔር ከእኛ የበለጠ ከጋብቻ ውጪ የምንፈጽመው የግብረ ሥጋ ግንኙነት ምንጊዜም የርሱን ፍጹማዊ ዕቅድ የጣሰና የልብ ስብረትንና አለመተማመንን እንደሚያስከትልብን ያውቃል:: አንድ ሰው ከጋብቻ በፊት ሴሰኛ (ልክስክስ) ቢሆን፣ በጋብቻ ጊዜ ከትዳር ጓደኛ ጋር እርግጠኛ የሆነ መተማመን ሊኖር ይችላል? አንድ ወንድና ሴት እንዲያው ዝም ብለው በአንድነት ቢኖሩ፣ ሁልጊዜ አንድ ነገር ጎደሎ ነው፤ *እሱም መሰጣጣት ነው::* እስከ ሞት የሚዘልቅ በእርስ በርሳቸው መካከል የመሰጣጣት ቃል ኪዳን ስለሌለ፣ ግንኙነታቸው ሁልጊዜ

ያልተረጋጋና የሚያስተማምን ዋስትና የሌለው ይሆናል:: የማያምነው ዓለም "የወሲብ ነፃነት" ብሎ የሚጠራው ይህ የወረደና አሳፋሪ ተግባር በትክክል የወሲብ ነጻነት ሳይሆን የወሲብ ባርነት ነው - በራሳችን መሻት ላይ የጫንነው ባርነት ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ በማለት ያስጠነቅቃል፣ "ልብስህ ሳይቃጠል እሳት በጉያህ ይዘህ መሔድ ትችላለህን? እግርህስ ሳይቃጠል የእሳት ፍም ረግጠህ መቆም ትችላለህን? ከሌላ ሰው ሚስት ጋርም መተኛት የዚያኑ ያህል አደገኛ ነው፤ ይህን የሚያደርግ ሁሉ ከመቀጣት አያመልጥም" (ምሳ 6፥27-29)::

ጋብቻ :- ቤተሰብ መሆን ነው

እግዚአብሔር ለኛ ጋብቻን የሰጠበት ትልቁ ምክንያት ቀጣይነት ያለው ቤተሰብ እንዲኖርና ለቤተሰቦቻችን ደህንነት በማሰብ ነው:: ከተሰጠን የግብረ ሥጋ ግንኙነት ተያይዞ ሌላ መለኮታዊ ስጦታ ተጨምሮልናል፤ እሱም የልጆች ስጦታ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ልጆች ከእግዚአብሔር የሚገኙ ስጦታዎች ናቸው፣ እውነተኛም በረከት ናቸው" (መዝ 127፥3) ይላል::

ነገር ግን ልጆች ኃላፊነት የሚሰማቸውና የበሰሉ ሆነው ማደግ እንዲችሉ መመሪያና ፍቅር ይፈልጋሉ:: ይህ ደግሞ እግዚአብሔር ለሰው ዘር ባለው እቅድ መሠረት ደህንነቱ በሚያስተማምን ቤተሰብ ውስጥ መፈፀም ያለበት ነው:: ልጆች በተሻለ ሁኔታ በሳል ሆነው የሚያድጉት በተረጋጋና ፍቅር በተሳበለ ቤተሰብ ውስጥ እንደሆነ እግዚአብሔር ያውቃል፣ እግዚአብሔር ጋብቻን ለእኛ ከሰጠበት ምክንያት አንዱ ይህ ነው:: ባሎችና ሚስቶች ለራሳቸው ብቻ እንዲኖሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም፤ ለልጆቻቸው ደህንነት ጭምር ሊኖሩ ይገባቸዋል::

በተበላሸና ፈሩን በሳተ በዚህ ዓለም ውስጥ ቤተሰቦቻችን ከዚህ ተስማሚ ስጦታ ሲርቁ እናያለን:: በፍቺ፣ በስድብ፣ በቸልተኝነት፣ በድህነት፣ በአልኮል ሱሰኝነት፣ በቤተሰብ ብጥብጥ፣ በትዳር ጓደኛ ሞት ምክንያትና በነዚህና በሌሎች ችግሮች የቤተሰቦች መፍረስ የውድቀታችን አሳዛኝ ጠቋሚዎች ናቸው::

ምናልባትም እናንተ ራሳችሁ ከነዚህ በአንዱ ችግር ውስጥ እያለፋችሁ ልትሆኑ ትችላላችሁ፤ ስለዚህ በዚህ ዓይነት ችግር ውስጥ ካላችሁ፣ ሊረዷችሁ የሚችሉ ሰዎችን ለመፈለግ (ለማግኘት) ከመጣር አታመንቱ:: (እንደ መጋቢያችሁ ወይም በዚህ ጉዳይ ላይ

የማማከር ሥልጠና ያለውን ሰው ማለት ነው።) እንደዚሁ ዓይነት ችግሮች ውስብስብ ናቸው፣ በራሳችሁ አቅም ለመቋቋም እጅግ ከባድ ሊሆኑባችሁ ይችላሉ፣ ወይም ካደረሱባችሁ ጉዳት ለማገገም ከብዶአችሁ ይሆናል። ነገር ግን እግዚአብሔር በምን ዓይነት ችግር ውስጥ እያለፋችሁ እንደሆነ እንደሚያውቅና በፍቅሩና በጥበቡ ዙሪያችሁን እንደሚከብብ ከቶ አትዘንጉ። ከዚህ በተጨማሪ የእግዚአብሔር ጥበብና ፍቅር ያላቸው ሌሎች ሰዎች በዙሪያችሁ እንዳሉ ልብ በሉ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ክፉዎች በብዙ መከራ ላይ ይወድቃሉ፣ በእግዚአብሔር የሚታመኑ ግን ዘላለማዊ በሆነው ፍቅሩ ይጠበቃሉ" (መዝ 32፥10) ይላል። በተጨማሪ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ተስፋ ይሰጠናል፣ "ከእናንተ መካከል ጥበብ የጎደለው ሰው ቢኖር እግዚአብሔርን ይለምን፣ እግዚአብሔር ይሰጠዋል፤ ምክንያቱም እርሱ ምንም ሳይከለክል ለሁሉም በልግስና የሚሰጥ ቸር አምላክ ነውና" (ያዕ 1፥5)።

በአካባቢያችን ያሉ ሁኔታዎች ለቤተሰባችን ከባድና አስቸጋሪ ቢሆኑ እንኳን፣ የተሻለ ነገር ለማድረግ ከመጣር ሊያግዱን አይገባም። አዳምና ሔዋን በእግዚአብሔር ላይ ዐምፀው ከኤደን ገነት ከተባረሩ በኋላ፣ ልጆቻቸውን በሚያሳድጉበት ጊዜ ከፍፁምነት ጐድለዋል። አንደኛው ልጃቸው (ቃየን) ሌላውን ልጃቸውን (አቤልን) ገድሏል። አዳምና ሔዋን በግልጽ ከቃየን ጋር አብረው የወደቁ ቢሆንም፣ ከአቤል ጋር ወደ ግቡ ደርሰዋል። እንዲህ ተብሎ እንደተነገረን፣ "እግዚአብሔርም በአቤልና በመስዋዕቱ ደስ አለው" (ዘፍ 4፥4) ማለት ነው። ፍቺ ወይም ሞት ወይንም ደግሞ ሌላ ዓይነት ችግር ቤተሰባችንን ቢለያይ እንኳን፣ ተስፋ መቁረጥ የለብንም። እግዚአብሔር ስለ ቤተሰባችን ከእኛ በላይ ይጠነቀቅልናል፣ በእሱ እርዳታ ለልጆቻችን መልካም ነገርን ማድረግ እንችላለን።

ጋብቻ:- ኢየሱስን ለማንፀባረቅ ነው

ሌላው እግዚአብሔር ጋብቻን ለእኛ የሰጠበት ትልቁ ምክንያት ኢየሱስን እንድናንፀባርቅ ነው። ክርስቲያኖች ከሆንን ሌሎች ሰዎች በግል ሕይወታችን ኢየሱስን እንደሚያዩ በትዳራችንም ውስጥ ኢየሱስ ተንፀባርቆ ሊያዩ ይገባቸዋል።

ፍቅር፣ ሰላም፣ ደስታ፣ ትዕግስት፣ ደግነት፣ ጨዋነትና ሌሎችም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በየግል ባሕርያችን እንደሚንፀባረቁ

ሁሉ በክርስቲያን ባልና ሚስት ግንኙነት መካከል ገሃድ ሆኖ መውጣት ይገባቸዋል (ገላ 5፥22-23)። ከዚህም በበለጠ የባልና ሚስት ህብረት፣ በክርስቶስና በሕዝቡ መካከል ያለ አንድነት ምልክት (ምሳሌ) ሊሆን ይገባል (ኤፌ 5፥22-23)። ሌሎች ሰዎች በጋብቻችሁ ውስጥ ክርስቶስን ያያሉ?

ምን አጋጠመው?

ጋብቻችን ትክክለኛውን አቅጣጫ በሚለቅበት ጊዜ ከሰይጣን የበለጠ የሚደሰት ማንም የለም፣ የሰይጣን ግቡ ሁልጊዜ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን በጎ ዓላማ ማገድ ነው። የጠነከረ የክርስቲያን ጋብቻ በእግዚአብሔር እጅ የሚመስገን መሣሪያ እንደሆነ ጠንቅቆ ስለሚያውቅ፣ አብዛኛውን ጊዜ ሰይጣን ጠንካራ ጥቃቱን በቀጥታ ወደ ጋብቻችን የሚያነጣጥረው ለዚህ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣን በጋብቻ ላይ የመጀመሪያ ጥቃት ሲፈጽም የታየው በአዳምና በሔዋን ጋብቻ ነው። ባልና ሚስትን ለመለያየት ያደረገው ሙከራ ነበር። ይህ ስልቱ ዛሬም አልተቀየረም። ሰይጣን ጋብቻችን የተሽመደመደ እንዲሆን ይፈልጋል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ከፊታችን ያዘጋጀልንን ጉዞ እንዳንጓዝ ጥቂት ነገር ተስፋ እንደሚያስቆርጠን ስለሚያውቅ ነው።

አንድ ጊዜ አንድ ሰው፣ ሰዎች በደብዳቤዎቻቸው ከሁሉ ይበልጥ የሚጽፉልኝ ችግር ምን እንደሆነ ጠይቆኝ ነበር። እኔም "በብዛት ስለጋብቻ ችግር ነው" ብዬ መልሼለታለሁ። በፍቺ ችግር ምክንያት የልብ ስብራት ያልደረሰባቸው (እኛን ጨምሮ) ጥቂቶች እንደሆኑ አውቃለሁ። ብዙ ጋብቻዎች ችግር የሚያጋጥማቸው ለምንድነው? ሊደረግ የሚችል ነገር አለ?

ከብዙ ጋብቻዎች በስተጀርባ ያለው መሠረታዊ ችግር በአንድ ቃል ሊጠቀለል ይችላል፤ ግጭት (አለመግባባት) ነው። አለመግባባት በብዙ መልክ ልገለጽ ይችላል። በባለትዳሮች መካከል አለመነጋገር ሊሆን ይችላል፣ መስዳደብና ሁከት የሚገለጽበት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ለአለመግባባቱ የመነሻ ምክንያት ምንድን ነው? የግጭቶች ምንጫቸው ማለቂያ የሌለውና አብዛኛውን ጊዜም ለይቶ ለማወቅ አስቸጋሪ ነው። የአንዳንድ አለመግባባቶች ምንጫቸው ሰዎች ወደ ጋብቻዎቻቸው የሚያመጡአቸው ችግሮች ናቸው። ወደ ትዳር ዓለም የገቡት ደህንነት ስለማይሰማቸው፣ ወይም የበታችነት ስሜት እንዳይሰማቸው ወይም ከብቸኝነት የተነሣ፣ ወይም በወሲብ ፍቅር

ወይም ደግሞ ካለባቸው የኑሮ ችግር ለመላቀቅ ይሆናል:: እነዚህ ሁኔታዎች ውለው አድረው የአለመግባባት ምንጭ ይሆናሉ::

ቁጣ፣ ተሳዳቢነት፣ የአልኮል ሱሰኝነት አመንዝራነትና ሌሎች የመሳሰሉት ችግሮች ካሉበት ቤተሰብ የሚመጣ ሰው ጠባሳ ይዞ ስለሚመጣ በትዳር ጓደኛው ላይ ችግር ሊፈጥርና ወደ ብጥብጥ ሊመራ ይችላል:: ወይም ደግሞ ከሁለት አንዳቸው (ባል ወይም ሚስት) ምናልባት ያልበሰሉና ኃላፊነት የማይሰማቸው ከሆኑ ሁልጊዜ ስለሚገጥማቸው ችግር ሌላውን የሚወቅሱና የሚቃወሙ ይሆናሉ፤ ይህ ደግሞ አለመግባባትን ይፈጥራል:: አንዳንድ ጊዜ ባለትዳሮች ባለመከባበር (በመናናቅ) ምክንያት አብረው ለመቀጠል ይቸገራሉ:: ሁለቱም በጣም ግትር የሆኑ ቢጋቡና እርስ በርስ ለመቻቻል ካልተማሩ ችግር ይገጥማቸዋል:: በትዳር ውስጥ የዘመዶች ጣልቃ ገብነት ካለም የአለመግባባት ምንጭ ይሆናል::

ሌሎች አለመግባባቶች የሚፈጠሩት ባለትዳሮቹ ራሳቸው በሚፈጥሩት ችግር ነው:: የጋብቻ አማካሪዎች እንደነገሩኝ ባለትዳሮች ከሚጋፈጧቸው ትላልቅ ችግሮች መካከል በገንዘብ ምክንያት የሚፈጠረው አለመግባባት ዋነኛው ነው:: በቀላሉ የሚገኙ ብድሮችና ቀልብ የሚሠርቁ (የሚያባብሉ) ማስታወቂያዎች ብዙዎችን በዕዳ ባሕር ውስጥ እንዲዘቅጡ በማድረግ ወደ ብጥብጥ መርተዋል:: ብዙ ልብ ሰባሪ የሆኑ ደብዳቤዎች ብዙ ጊዜ ይደርሱኛል:: እነዚህም ባለመተማመን፣ በአልኮል ሱሰኝነት፣ በቁማር፣ በመናናቅ ምክንያት ወይም በሌላ አፍራሽ ምክንያት ጋብቻቸው ከፈረሰ ሰዎች የሚደርሱኝ ናቸው::

ሳይገለጽ መቅረት የሌለበት ሌላ የአለመግባባት ምክንያት ምንጭ የመንፈሳዊ ሕይወት አለመጣጣም ነው:: አልፎ አልፎ አማኝ ካልሆኑ ጋር ፍቅር እንደያዛቸው የሚገልፁ ደብዳቤዎች ከክርስቲያን ወጣቶች ይደርሱኛል:: በደብዳቤዎቻቸው ግንኙነታቸውን ወላጆቻቸው እንዳልተቀበሉ ይነግሩኛል:: የሚጽፉልኝም ወላጆቻቸው ጋብቻውን እንዲፈቅዱላቸው እንዳሳምንላቸው ነው - ነገር ግን በጤናማ ሕሊና ሳደርግ አልችልም፣ አልሞከረውም:: ይህ ነገር በመጽሐፍ ቅዱስ ተቀምጧል፣ "በማይመች ሁኔታ ከማያምኑ ሰዎች ጋር አትጠመዱ" (2ቆሮ 6፥14):: ይህንን መሰል ለሆነ ጥያቄ ሁሉ፣ ውጤቱ ምን ሊሆን እንደሚችል የሚያመለክት ደብዳቤም ደርሶኛል:: ደብዳቤውን የጻፈልኝ የእግዚአብሔርን መመሪያ አቃሎ አማኝ ያልሆነችውን ነገባ ክርስቲያን ሲሆን በአድራጎቱ አሠቃቂ

ሕይወት እንዳሳለፈ፣ በሥቃይ የተሞላ ዋጋ እንደከፈለ፣ አለመጣጣም፣ አለመተማማን፣ የታማኝነት መጥፋትና ብሎም ፍቺ እንደተጋፈጠ ያረጋግጣል:: እንዲህ ዐይነት የጋብቻ ውሳኔ ካደረጉት መካከል አልፎ አልፎ ብቻ አማኝ ያልሆነው የትዳር አጋራቸው ከዓመታት ፀሎትና መስዋዕትነት ከመክፈል በኋላ ወደ ክርስቶስ እንደመጣላቸው ይገልጹልኛል::

መሠረታዊ ችግር

በጋብቻ ውስጥ አለመግባባቶች በብዙ ነገሮች ይቀሰቀሳሉ፣ ነገር ግን ከሁሉ ነገር በስተጀርባ እጅግ መሠረታዊ መንስኤ አለ፤ እርሱም ራስ ወዳድነት ነው::

እጅግ ብዙ ባሎችና ሚስቶች ወደ ሕይወት የሚገቡት አግቢአቸው አንድ ዓላማ እንዲያሟላላቸው ነው፣ ዓላማውም እንዲያስደስታቸው ነው:: ነገር ግን ጋብቻን ራስን በመጥቀምና በማስደሰት ግብ አቅጣጫ ብቻ መገንባቱ ቤቱን በአሸዋ ላይ እንደገነባው ዓይነት ሰው የሚቆጠር ነው:: እያንዳንዱ በራሱ ፍላጎት ላይ ካነጣጠረ፣ አንዱ ሌላውን የትዳር ጓደኛውን ለማስደሰት ምን ማድረግ እንደሚገባው አይጨነቅም:: ይህ ዓይነት ሁኔታ በሚፈጠርበት ጊዜ፣ ጋብቻው በከባድ ኪሳራ ውስጥ እንደሆነ ይቆጠራል::

እውነተኛ ፍቅር ግን በራስ ወዳድነት ላይ የተመሠረተ አይደለም:: ፍቅር ማለት ምን ማለት እንደሆነ ራሳችሁን ጠይቃችሁ ታውቃላችሁ? ይህንን መሠረታዊ ጥያቄ ለመመለስ፣ በመጀመሪያ የፍቅር ተቃራኒ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ራሳችሁን ጠይቁ:: ቀደም ብለን እንደተመለከትነው፣ የፍቅር ተቃራኒ ጥላቻ ብቻ አይደለም ወይም እንዲያው ግድ የለሽነትም አይደለም፣ ግን *ራስ ወዳድነት* ነው:: ስለዚህም ነው ፍቅር - እውነተኛ ፍቅር፣ አጋፔ ፍቅር - በወሲባዊ ስሜት ላይ የተመሠረተ ወይም ደግሞ ሌላውን ሰው በአካላዊ ውበት የመማረክ ተግባር ያልሆነው:: በዚህ ዘመን ብዙዎች ሰዎች ፍቅርን ከወሲባዊ ስሜት መማረክ ወይም ደግሞ ስሜትን ከመቀስቀስ ጋር ያመሰቃቅሉታል:: የመገናኛ ብዙሃንም ይህን የተሳሳተ ሀሳብ በየቀኑ ያራግቡታል:: ብዙ ሰዎች፣ እነዚህ የመገናኛ ብዙሃን ስለ ፍቅርና ጋብቻ የሚያስተላልፉትን የእንጋገር ብሂሎችን የተመሠረቱ የተንጋደዱ አስተሳሰቦችን ተቀብለዋል ብዬ እስጋለሁ:: ነገር ግን ውበት ይረግፋል፣ ስሜትም ይጠፋል:: በአካላዊ ውበት በመማረክ ወይም በወሲብ ስሜት በመገፋፋት

የተመሠረተ ጋብቻ ከሰርግ ማግስት ጀምሮ ለመፍረስ የተዘጋጀ ነው። በመጀመሪያ ደረጃ እንድናፈቅር የማፍቀር ችሎታ የሰጠን እግዚአብሔር ብቻ ነው። የእውነተኛ ፍቅር ትርጉሙንም የሚያስተምረን እግዚአብሔር ብቻ ነው።

እውነተኛ ፍቅር

እውነተኛ ፍቅር ምንድነው? ቀደም ብለን ስለ እርስ በርስ ግንኙነት በሚያወራው ምዕራፍ እንደተመለከትነው፣ እውነተኛ ፍቅር በፈቃደኝነት ላይ የተመሠረተ ተግባር ነው። ይልቁንም ምርጥ ነው ብለን የምናስበውን ነገር ለራሳችን በማድረግ ፈንታ ለሌሎች ለማድረግ አስበንበት የምናደርገው ውሳኔ ነው። ለዚህም ነው በጋብቻ ውስጥ መስጠት የሚያስፈልገው። ወንዱና ሴቷ ሁለቱም አብረው እስከኖሩ ድረስ አንዱ ለሌላው መስጠት ማለት ነው።

እኔና ሩት በተጋባን ጊዜ፣ በቤተሰቦቻችንና በወዳጆቻችን ፊት ቆመን ለተጠየቅነው ሁሉ "እስማማለሁ" ብለናል። በነዚህ ቃላት በቀሪው ዘመናችን አንዳችን ለሌላው መስጠት እንዳለብን ቃል ኪዳን አድርገናል። ነገር ግን ኪዳን ስንገባ ቆመን የነበረው በጉባኤው ፊት ብቻ ሳይሆን የቆምነው በእግዚአብሔር ፊት ጭምር ነበረ፣ በሱ ፊት መሃላ ፈጽመናል። እርሱ አንድ አድርጎናል፣ ስለዚህ እርስ በርሳችን መዋደድ እንዳለብንና በሕይወት ዘመናችን ሁሉ አብረን በሕይወት ስንኖር ለርስ በርሳችን ታማኝ እንደምንሆን ለእግዚአብሔር ቃል ገብተናል። የፍቅራችን ኪዳን ከበድ ያለ የመስጠት ውሳኔ ሲሆን በእግዚአብሔር መገኘት ማህተም የታተመ ነበር። ከባለቤቴ ጋር ለዓመታት አብረን ስንኖር ድካምና ውጥረት በመንገዳችን ላይ ሲያጋጥሙን፣ ኢየሱስ፣ "እንግዲህ እግዚአብሔር ያጣመረውን ሰው አይለየው" (ማቴ 19፥6) ያለው ቃል ለርስ በርሳችን እውነተኛ እንድንሆን አድርጎናል።

የፍቅር ስዕል

የኮሌጅ ተማሪ የሆነች አንዲት ወጣት በቅርቡ በጻፈችልኝ ደብዳቤዋ፣ "ለማግባት ያለኝ ፍላጎት በጣም ከፍተኛ ነው። ነገር ግን ፍቅር ማለት ምን ማለት እንደሆነ በትክክል ስለማወቁ እርግጠኛ አይደለሁም። ያደግኩት በፈረሰ ቤተሰብ ውስጥ ነው፣ እውነተኛ ፍቅር የሚባለውን ከቶ አይቼው አላውቅም። ለመሆኑ እውነተኛ ፍቅር የሚባል አለ? " በማለት ጠይቃኛለች።

አዎን አለ፣ እውነተኛ ፍቅር የሚባለው እውን አለ - ልናውቅም ልናገኝም የምንችለው በእግዚአብሔር ርዳታ ነው። እግዚአብሔር ኃጢአታችንንና ራስ ወዳድነታችንን አስወግዶ በኛ ውስጥ የርሱን ፍቅር ሊተካ ይፈልጋል። የርሱ ፍቅር ለራሳችን ሳይሆን ለሌሎች ትኩረት እንድናደርግ የሚያደርግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይለናል፣ "እንዲሁም እያንዳንዱ ሰው የራሱን ጥቅም ብቻ ሳይሆን የሌላውንም ሰው ጥቅም ያስብ" (ፊልጵ 2፥4)።

እውነተኛ ፍቅር ማለት ይህ ነው፤ ኢየሱስ ለኛ ራሱን አሳልፎ እንደሰጠ፣ መስዋዕት እንደሆነ ማለት ነው፣ "ራሱን በትህትና ዝቅ አደረገ እስከ ሞት ድረስ የታዘዘ ሆነ" (ፊልጵ 2፥8) ፍቅር ማለት የራስን ፍላጐት ለሌላ መሠዋት ነው። ፍቅር ምን እንደሆነ ለማወቅ ትሻላችሁ? ኢየሱስን ተመልከቱ፣ በገዛ ፈቃዱ የመንግስተ ሰማያት ክብሩን ትቶ ኃጢአትና በደል በሰለጠነባት በዚህች ምድር ለመመላለስና ለሰው ሁሉ የሚሆን እጅግ ታላቅ የሆነ መስዋትነትን ለመክፈል የመጣውን - በመስቀል ላይ ተሰቅሎ የሞተልንን - ተመልከቱ፣ ስለዚህ እኛ ዳንን። በኛ ምትክ ራሱን አሳልፎ ሰጠ! ከራሱ ይልቅ እኛን አስበለጠን! እውነተኛ ፍቅር የሚሠራው እንዲህ ነው።

የሐዋርያው ጳውሎስ ራሱን አሳልፎ የመስጠትን ፍቅር ምንነት ማብራሪያ - መጽሐፍ ቅዱስ አጋፔ ፍቅር ይለዋል - አብዛኛውን ጊዜ ጋብቻ በሚፈፀምበት ሠርግ ላይ ይጠቀሳል፣ ግን ወዲያውኑ ይረሳል። ነገር ግን በልባችንና በአዕምሮአችን ውስጥ መቀበር ያለበት ነው፣ "ፍቅር ታጋሽ ነው፣ ፍቅር ደግ ነው። ፍቅር አይመቀኝም፣ ፍቅር አይተበይም፣ ፍቅር አይኰራም። ፍቅር ስርዓተ ቢስ አይደለም፣ ፍቅር የራሱን ጥቅም ብቻ ፈላጊ አይደለም፣ ፍቅር አይበሳጭም፣ ፍቅር ቢበደልም በደልን አይቆጥርም። ፍቅር ሁሉን ችሎ ይታገሳል። ፍቅር በሁሉም ላይ ተስፋ ያደርጋል! ፍቅር በሁሉ ነገር ይፀናል፣ ፍቅር ሁልጊዜ ይኖራል እንጂ አይጠፋም (1ቆሮ 13፥4-5፣ 7-8)።

ይህ ለሚፀና ፍቅር ከእግዚአብሔር የተሰጠ የጉዞ ካርታ ነው። ይህንን የጉዞ ካርታ ብንጠቀምበት ጋብቻችን (እናም ሕይወታችን) ምንኛ ልዩ በሆነ ነበር!

ሃያ ስድስት

እሳቱ እንዳይጠፋ መጠበቅ

እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን።

(ኢያሱ 24፥15)

ዕፅዋት በራሳቸው ማደግ አይችሉም፤ በሚገባ ማደግ ይችሉ ዘንድ የመኮትኮት፣ የማረምና ውኃ የማጠጣት እንክብካቤ ያስፈልጋቸዋል። የእውነተኛ ጋብቻ ሁኔታም እንዲሁ ነው።

በቅርቡ የጋብቻ መታሰቢያ በዓላቸውን ሊያከብሩ ወደ አንድ ምርጥ ወደ ሆነው ምግብ ቤት ሔደው ስለነበሩ ባለትዳሮች የሰማሁት አለ። በሠላሳዎቹ ዓመታት የዕድሜ ክልል የሆነች ታስተናግዳቸው የነበረች ሴት፣ የባለትዳሮቹ ሁኔታ የተለየ ሲሆንባት ተጠራጥራ በጠየቀቻቸው ጊዜ፣ ከተጋቡ ልክ 16 ዓመት እንደሆናቸው ነገሯት።

"16 ዓመት!" ብላ በመደነቅ ጮኻ በመናገር፣ ራሷንም በመነቅነቅ "በጋብቻ ይህን ያህል ዓመት ከማንም ሰው ጋር አብሮ ስመቆየት አላስብም" ካለች በኋላ በጋብቻ ውስጥ ስሁለት ጊዜ አግብታ የፈታችና አሁን አብሯት ያለው ሦስተኛዋ ሰው በባልነት ሊቀጥል ምንም ፍላጎት ያላሳያት መሆኑን ተናገረች። ለዚህች ሴት ጋብቻ ማለት የጥቂት ዓመታት የጊዜያዊ ደስታ ውል መሆኑ ያሳዝናል።

ይህች ሴት ስለጋብቻ ያላት አሉታዊ አስተሳሰብ በዚህ ዘመን በብዙ ሰዎች ዘንድ እየተስተጋባ ነው ብዬ እፈራለሁ። ባለፉት ዐስርቱ ዓመታት ውስጥ የፍቺ ቁጥር በአስደንጋጭ ሁኔታ መጨመሩን የስታትስቲክስ መረጃዎች ያመለክታሉ። አንዳንድ ወጣቶች ትዳር መያዝን እየሸሹ ነው፣ ምክንያቱም ካገቡ ትዳሩ ላያዘልቅ ይችላል በሚል ፍርሃት ነው። ይህ እንዳለ ሆኖ ግን

ማንም ቢሆን ጋብቻው ይፈርሳል እያለ ወደ ጋብቻ አይገባም። የሆሊውድ ተዋናይ ወይም ተዋቂ የፖፕ ሙዚቃ አቀንቃኝ ለዐራተኛ ወይም ለአምስተኛ ጊዜ ወደመተላለፊያው በመሄድ "በመጨረሻ እውነተኛ ፍቅር አገኘሁ" ይላል። የሚያሳዝነው ግን ደስታን ይሰጠናል ብለው የነበረው ተስፋ ሁሉ ቅዠት ይሆናል። ግን ይህ ሁኔታ በዚሁ መቀጠል አለበት? ደስተኛና ዘላቂ ጋብቻ መመስረትስ ይቻላል?

ያልተጣሩ ህልሞች

ይህ ምዕራፍ እየተጻፈ ሳለ፣ አንዱ የልጅ ልጃችን እኔና ሩት ከስድሣ ዓመት በፊት በተጋባንበት ጊዜ ቃለ መሐላ በፈፀምንባት ጸሎት ቤት የጋብቻ ሥርዓት ተፈፀመለት። የልጅ ልጃችን ከሙሽራይቱ ጋር ሊጎበኙን አቤታችን በመጡ ጊዜ ሁለቱ ለእርስ በርስ ያላቸው ፍቅራቸውና መተሳሰባቸው እንደዚሁም የሚታይባቸው ደስታ ገሃድና አስደናቂ ነበር። ልክ ሌሎች ባለትዳሮችን እንደማውቃቸው፣ እነርሱም ፈቃዳቸው ፍጹም ዘላቂና እንከን የሌለበት ፍቅር ሆኖ እንዲቀጥልላቸው ተስፋ ያደርጋሉ።

ይህ በዚህ እንዳለ፣ አዲሶቹን ባለትዳሮች ልረዳቸው አልቻልኩም፤ ግን ሊያጋጥሟቸው የሚችሉ ፈተናዎችን በጋራ እንዲጋፈጡት መንገዱን አሳያቸዋለሁ። እንደ ሁሉም አዲስ ሙሽሮች የሕይወት ተሞክሮአቸው ይለያያል፣ የተለያየ የትምህርት ደረጃ፣ የተለያየ ልምምድ፣ የተለያዩ ወላጆች፣ የተለያዩ ወንድሞችና እህቶች ሌላው ቀርቶ ከተለያየ ተስፋና ህልም የመጡ ናቸው። አብዛኛውን ጊዜ አስቸጋሪ የሆነውን፣ እያንዳንዳቸው ማቻቻል ወይም ማስተካከል እንደሚገባቸው አውቃለሁ።

ስለ ብስለታቸውና አንዱ ለሌላው ስላለው መሰጠት ጽኑ መተማመን አለኝ፣ ነገር ግን የጀመሩት የሕይወት ጉዞ መንገድ ከወደፊቱ አስቸጋሪ ወይም ከባድ ሥፍራዎች እንደሚኖሩት አውቃለሁ። ይህ ዓይነቱ ችግር በሁሉም ጋብቻ ያጋጥማል፣ ሰይጣንም አጋጣሚውን ሁሉ በመጠቀም አፍራሽ ድርጊቱን ለመፈፀም ይጥራል።

የሚያሳዝነው ግን፣ ብዙ ባሎችና ሚስቶች ጋብቻ የሚመሠርቱት በከፍተኛ የፍቅር ስሜት ውስጥ ሆነው ባላቸው ፍቅርና ስሜት ሳይጠራጠሩ - የሚያጋጥመውንም መሰናክልና ችግር እንደሚሻገሩ በመተማመን ነው። ከጊዜ በኋላ የፖፕ ሙዚቃ

አቀንቃኝ የሰጠው ተስፋ ይህ አያደለምን? ያላሉ። ነገር ግን ችግሮች ሲጀምሩ፣ በጋራ በመሥራትና ችግሮቹን ከመፍታት ይልቅ "ያገባሁት ትክክለኛ ያልሆነውን ሰው ነው?" አዎ ለእኔ እሱ "ትክክለኛ" ሰው አይደለም! ምናልባት ስህተት ሰርቻለሁ . . . ሌላ ሰው መፈለግ ይኖርብኝ ይሆናል በማለት ለራሳቸው ማውራት ይጀምራሉ።

በዚህ ዘመን ፍቺ ቀላልና የተለመደ ስለሆነ የሚያሳምም ውጤቱን ለማየት ተሰኖናል። እንዳንዶቻችሁ ምን እያልኩ እንደሆነ ታውቁታላችሁ፣ ምክንያቱም በራሳችሁ ሕይወት የፍቺ ጠባሳ ስላለ ነው፤ የወላጆቻችሁ ወይም የራሳችሁ ጋብቻ ፈርሶባችሁ ስለሚሆን ነው። እስካሁንም እንኳን የተቃውሞ የቁጣ፣ የምሬት፣ የተስፋ መቁረጥ ስሜት እየተናነቃችሁ ይሆናል - እነዚህ ሁሉ ፍቺን ተከትለው የሚከሰቱ ናቸው። እግዚአብሔር በምን ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እያለፋችሁ እንደሆነ እንደሚረዳ፣ አሁንም እንደሚወዳችሁና እርሱ ሊያፅናናችሁና ሊመራችሁ እንደሚፈልግ አረጋግጥላችኋለሁ። በክርስቶስ በኩል ወደርሱ እንደ ተመለሳችሁ አዲስን ተስፋ ታገኛላችሁ፣ እግዚአብሔር፣ በተጨማሪ፣ በመንገዳችሁ ሊረዷችሁና ሊያበረታቱአችሁ የሚችሉ ሰዎችን ይሰጣችኋል።

እያንዳንዱ ፍቺ ያልተጣራውን ሕልም፣ የተሰባበረን ተስፋ፣ የፈረሰውን ግምት ይወክላል። እንዲሁም እያንዳንዱ ፍቺ እግዚአብሔር ስለጋብቻ የሰጠውን መሠረታዊ ንድፍ መጣስን ይወክላል። እግዚአብሔር የሰጠው ንድፍ ባል ለሚስቱ፣ ሚስት ደግሞ ለባሏ፣ ሁለቱ አብረው እስከኖሩ ድረስ፣ የተሰጡ መሆናቸውን ያመለክታል።

የመከላከያ መድኃኒት

ትዳራቸው ከፈረሰባቸው ብዙ ሰዎች ደብዳቤዎች ይደርሱኛል፣ ብዙዎቹ ምን እንዳጋጠማቸው ለመግለጽ የሚጠቀሙበት ተደጋጋሚ ገላጭ ሐረግ "በቃ፣ ሊሆን አልቻለም" [illegible]

ነገር ግን ፍቺን እንደቀላል [illegible] የምንለው ብቻ ሳይሆን "የመሬት መንቀጥቀጥ ሆነ" ከሚባለው በላይ ነው። ከጥቂት ዓመታት በፊት ሩትና እኔ ጓቲማላን ኃይለኛ የመሬት መንቀጥቀጥ በመታት ጊዜ ወዲያውኑ በአደጋው የተጐዱ ወገኖችን እንዴት መርዳት እንደምንችል ለማየት ሄደን ነበር፣ እንዲህ ዓይነት ውድመት አጋጥሞ አይቼ አላውቅም። አስተናጋጆችን ይህ የመሬት

መንቀጥቀጥ አደጋ የደረሰው ለብዙ ዓመታት ከምድር በታች የነበረው ግፊትና ውጥረት እያደገና እየጨመረ መጥቶ፣ ልክ የታፈነ ቁስል እንደሚመነጭ፣ የተከሰተ እንደሆነ አስገነዘበኝ። በመጨረሻም እነዚያ ከመሬት በታች የነበሩ ውጥረቶች ኃይለኛ ሆነው በምድር ላይ በመፈንዳት ብዙ ጥፋት ያስከትላሉ። የመሬት መንቀጥቀጥ እንዲያው ዝም ብሎ በድንገት አልሆነም፣ ነገር ግን ለብዙ ዓመታት እያደገ የመጣው ውጥረት ውጤት ነው። ጋብቻ ሲፈርስም በዚሁ መልክ ነው። ከብዙ ፍቺዎች በስተጀርባ ለማደግ ዓመታት የፈጁ ውጥረቶች ነበሩ።

ነገር ግን በመሬት መንቀጠቀጥ አደጋና በፈረሰ ጋብቻ መካከል አንድ ዋና ልዩነት አለ። የመሬት መንቀጥቀጥ አደጋን ማንም ወይም ምንም ሊከላከል አይችልም - ነገር ግን አብዛኛውን ጊዜ የሚፈርሰውን ጋብቻ ለመከላከልና ለማዳን ብዙ ሊደረግ ይችላል። በርግጥ እያንዳንዱ ጋብቻ ይለያያል፣ በመሆኑም ሁሉንም ጋብቻ፣ ጥረት ቢደረግም፣ ለማዳን አይቻልም። አንዳንድ ጊዜ ችግሮቹ ጥልቅና የተወሳሰቡ ናቸው። ነገር ግን ብዙ ጋብቻዎች አስቀድሞ አፍራሽ የሆኑ ውጥረቶቻቸው እንዳያድጉ የመከላከል ርምጃዎች ቢወሰዱ ኖሮ ለመዳን ይችሉ እንደነበረ እምናለሁ - መዳን ብቻ ሳይሆን፣ ጤናማ፣ ጠንካራና ስኬታማ ይሆኑ ነበር።

እነዚህ ርምጃዎች ምንድን ናቸው? ከራሴና ከሌሎች ወገኖች ልምድ በመነሳት (ከመጽሐፍ ቅዱስ ያጠናሁትንም ይጨምራል)፣ ጋብቻን የተሟላና የተረጋጋ ሊያደርጉ የሚችሉ ሶስት መሰረታዊ የሆኑ ርምጃዎች አሉ፤ ልዘርዝርላችሁ እነዚህን እሳቱ እንዳይጠፋ የሚያደርጉ ሦስት ርምጃዎች ብለን ልንጠራቸው እንችላለን። በርግጥ እነዚህ ሁሉንም ነገር የሚያጠቃልሉ አይደሉም፤ የመነሻ ነጥብ ብቻ ናቸው፤ ለዓመታት የቆዩ ችግሮች በአንድ ቀን ጀምበር መፍትሔ ሊያገኙ አይችሉም። ይሁን እንጂ፣ ልክ የሕክምና ባለሙያ ችግሮች ከማደጋቸው በፊት መንስኤውን ለመለየት እንደሚመክረው፣ እነዚህ ሦስት ርምጃዎችም ለጋብቻችሁ የመከላከያ መድኃኒት ሊሆኑ ይችላሉ። ችግሮች ሥር ከመስደዳቸው በፊት በመነጠል ለመከላከል ይረዳሉ።

ጋብቻን ለእግዚአብሔር አስረክቡ (ስጡ)

ጤናማና አጅግ ጠቃሚ በሆነ ጋብቻ ውስጥ ሆኖ ለመቀጠል የመጀመሪያው የማዕዘን ድንጋይ (ርምጃ)፤ ጋብቻን ለእግዚአብሔር ማስረከብ ነው።

ከዓመታት በፊት አንድ ሰው በስዊዘርላንድ የተሠራ የእጅ ሰዓት ሰጠኝ:: ለዓመታት በትክክል ይቆጥር የነበረው ይህ ሰዓት አንድ ቀን መሥራቱን አቆመ:: ወደ ሰዓት ጠጋኝ ወሰድኩት፣ ከመረመረው በኋላ ጠጋኙ ራሱን በመነቅነቅ፣ "አዝናለሁ ይሄን ሰዓት ወደ ፋብሪካው መልስህ ላከው ሊያስተካክለው የሚችለው እርሱ (የሰራው ሰው) ብቻ ነው" በማለት መለሰልኝ:: የጋብቻ ነገርም እንዲሁ ነው:: እግዚአብሔር ጋብቻን መሠረተ፣ ለኛም ሰጠን፤ በዚህ ምክንያት ለጋብቻችን ዋስትና መመሪያውን መከተል ተገቢ አይደለምን? ደግሞስ በጋብቻችን ችግር ሲፈጠር ወደርሱ መምጣት የለብንም? እግዚአብሔር ለጋብቻ ያለውን እቅድ ችላ ብንል፣ ቤታችን (ትዳራችን) ሁልጊዜ በአደጋ ውስጥ ነው:: መልካም ሥርዓት ያለው ቤተሰብ የሚመሠረተው የእግዚአብሔርን ፈቃድ መሰረት ባደረገ መልካም ጋብቻ ላይ ነው:: በመልካም ጋብቻ ውስጥ ሶስት ሰዎች እንዳሉ ብዙ ጊዜ ተናግሬአለሁ:: እነሱም ባል፣ ሚስት እና እግዚአብሔር ናቸው:: ጋብቻችሁን ከአሁን ሰዓት ጀምሮ ለክርስቶስ (ሕይወታችሁንም ጨምሮ) በማስረከብ ጀምሩ::

ጋብቻችሁን ለእግዚአብሔር ማስረከብ ማለት ምን ማለት ነው? አንድ ነገር፣ በጋብቻ ተጣምሮ ለመኖር የፈጸሙትን ቃለ መሐላ የምር ማድረግ ነው፤ ቃለ መሃላ የገባችሁት ለእርስ በርስ ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔርም ጭምር ነው:: ይህ መሃላ ለእርስ በርስ ፍጹም ታማኝ መሆንን ይጨምራል:: በጣም የሚያሳዝነው ግን በምንዝርነት ምክንያት ጋብቻ እንደፈረሰ የሚገልጽ ዳብዳቤ ሳይደርሰኝ ያሳለፍኩት አንድም ቀን አለመኖሩ ነው::

ማህበረሰባችን ታማኝ አለመሆንን እንደ ቀላል ነገር ይቆጥራል - እግዚአብሔር ግን እንዲህ አይመለከትም፣ ምክንያቱም እርሱ የሚያስከትለውን ሥቃይና ጥፋት ስለሚያውቅ ነው:: ከዐስርቱ ትዕዛዛት አንዱ በግልጽ የሚያውጀው "አታመንዝር" ብሎ ነው (ዘፀ 20፥14):: በብሉይ ኪዳን ዘመን በሞት ያስቀጡ ከነበሩት ከባድ ወንጀሎች አንዱ ዝሙት ነበር:: ቀላል ነገር አልነበረም:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ከሴት ጋር የሚያመነዝር ግን አእምሮ የጎደለው ነው:: እንዲህም የሚያደርግ ነፍሱን ያጠፋል" (ምሳሌ 6፡32) ብሎ ያስጠነቅቃል:: ለትዳራችሁ የገባችሁትን ቃል ኪዳን ለመጠበቅ እስኪያቅታችሁ ድረስ የሚያደርግ ፈተና ወደ እናንተ እስኪመጣና እስኪሚጥላችሁ ድረስ አትጠብቁት፤ ይህንን ጉዳይ አስቀድማችሁ ወስኑ፣ በፍጹም መሰጠት ራሳችሁን ለታማኝነት አሁኑኑ አስረክቡ::

ከዚያ በኋላ ሰይጣን በናንተ ላይ ምንም ዓይነት ድል የሚያገኝበትን ክፍተት ያጣል::

ጋብቻን ለእግዚአብሔር ማስረከብ ማለት በተጨማሪ ከክርስቶስ ጋር ባላችሁ ግንኙነት በአንድነት ማደግ ማለት ነው:: የእግዚአብሔር ፈቃድ ባልና ሚስት ለየብቻቸው በመሆን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉ አይደለም፣ ነገር ግን የተጋባን ከሆንን እንደ ባለትዳሮች በመንፈሳዊ ሕይወታችን በአንድነት እንድናድግ ነው:: በየዕለቱ ከክርስቶስ ጋር ለመጓዝ ከመማር የበለጠ በፀና አንድነት የሚያስተሳስር ነገር የለም - ባንድ ላይ መጸለይ፣ ባንድ ላይ ቃሉን ማንበብ፣ ባንድ ላይ ወደ ቤተክርስቲያን መሔድ፣ አብሮ ሕብረት ማድረግ:: በየዕለቱ ባንድነት ወደ እግዚአብሔር ፊት የመቅረብ መንፈሳዊ ልምምድ (ሥነ ሥርዓት) ለደስተኛ ቤተሰብ የሚያስፈልግ ወሳኝ ርምጃ ነው::

በወከበ በተሞላ የጊዜ ሰሌዳ እየኖርን ይህ ነገር ሁልጊዜ ቀላል አይደለም:: ሰይጣን ሁልጊዜ "ይህ መቅደም አለበት" ብለን የምንሠራውን አንድ ነገር ያቀርብልናል:: ከዚህ በፊት አብራችሁ የመጸለይ ልምድ ከሌላችሁ፣ ምግብ ከመመገባችሁ በፊት ሁልጊዜ ጥቂት ጊዜ ስጡና እግዚአብሔር ትመገቡት ዘንድ ስለሰጣችሁ ምግብ አመስግኑት:: ይህ የጀመራችሁት ጸሎት እየተመቻችሁ ሲመጣ፣ ሌሎች ጉዳዮቻችሁን ጨምሩና መጸለያችሁን ቀጥሉ:: በጋብቻችን የመጀመሪያዎቹ ዓመታት፣ ልጆቻችን በኛ ጥገኝነት ሥር እያሉ፣ ምግብ ከተመገብን በኋላ በምግብ ጠረጴዛችን ዙሪያ የቤተሰብ ጸሎት ጊዜ ነበረን:: አሁን ግን እኔና ሩት ከመጽሐፍ ቅዱስ አንድ ክፍል እናነብና ከመተኛታችን በፊት አብረን እንጸልያለን:: ዋናው ቁልፍ ነገር፣ በጊዜ ሠሌዳችሁ የሚስማማችሁን (አመቺ) ጊዜ ማድረግና በዚያ ጊዜ በፀሎት መቆየት መቻል ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ "ስለዚህ አሁን በምታደርጉት ዐይነት አንዱ ሌላውን በማነጽ እርስ በርሳችሁ ተረዳዱ" (1ተሰ 5፥11) ይላል::

ሁለተኛ ርምጃ፣ ለጋብቻ ቅድሚያ ስጡ

ከመጀመሪያው ቀጥሎ ሁለተኛው ደረጃ ራስን ለጋብቻ መስጠት (መሰጠት) ነው::

በዚህ ዘመን ሁሉ ነገር ትኩረታችንን ለመሳብ ይጮኻል፤ ሥራ፣ መዝናኛ፣ ቤተክርስቲያን፣ ልጆች፣ ቴሌቪዥን፣ ገንዘብ፣

ማህበራዊ ግጼታዎችና የመሳሳሉት ይጮኻሉ። የጮሂዎች ዝርዝር ማስቂያ የሌለው ነው። ካልተጠነቀቅንለት (ካልጠበቅነው)፣ ጋብቻችን በነዚህ ነገሮች ይታፈናል። በቀላሉ የትዳር ጓደኛችንን በመውሰድ ይጀምራል፣ ክዚያ ቀጣዩ ማለያየት ነው። ነገር ግን ይህ በፍጹም የእግዚአብሔር እቅድ አይደለም።

እግዚአብሔርን መውደዳችንን ከምናሳይበት መንገድ አንዱ ፍቅራችንን ለትዳር ጓደኛችን በማሳየት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ባሎች ሆይ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደወደደና ራሱን ስለ እርስዋ አሳልፎ እንደሰጠ እናንተም ሚስቶቻችሁን ውደዱ" (ኤፌ 5፥25) ይላል። ክርስቶስ ራሱን መስዋዕት አድርጐ የሰጠው ለህዝቡ ካለው ፍቅር የተነሳ ነው፤ ባልም ለሚስቱ ካለው ፍቅር የተነሳ ራሱን መስዋዕት አድርጎ ሊሰጣት ይገባዋል። ክርስቶስ ጋብቻን ሲመራና በፍቅሩ ሲሞላው፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ሚስቶች ለባሎቻቸው እንዲገዙ (እንዲስማሙ) እና ባሎች ራሳቸውን እንደሚወዱ ሚስቶቻቸውን እንዲወዱ የሚለው መመሪያ ቀላል ይሆናል፤ ክርስቶስን በሕይወቱ የሚያስቀድም ባል፣ ሚስቱን ይወዳል፣ ያከብራልም፤ አምባገነን አይሆንም።

ራስን ለጋብቻ መስጠት ማለት ምን ማለት ነው? ከሁሉም ነገር በፊት ለጋብቻ ቅድሚያ መስጠት ማለት ነው፣ ለደህንነቱ ቅድሚያ መስጠት ማለት ነው። ይህም ማለት ማንኛውንም ማድረግ የምትፈልጉትን ነገር ማደደዝ ያለባችሁ በጋብቻችሁ ላይ የሚያስከትለውን ፈይዳ በማሰብ ነው። ይህም ማለት ጋብቻችሁ እንደ ማንኛውም ክዕለት እንቅስቃሴአችሁ እንደ አንዱ የሚታይ ሳይሆን ለሁሉም ነገር ዋንኛና ማዕከላዊ ሆኖ ሊታይ ይገባዋል ማለት ነው። ጋብቻችሁ እንደ ኃላፊነት እንጂ ልክ እንደ ልዩ መብት የሚታይ አይደለም ማለት ነው።

ጋብቻችሁ ለእናንተ ምን ያህል አስፈላጊ ነው? ለማጠናከር ምን እያደረጋችሁለት ነው? ጋብቻችሁ ለእግዚአብሔር አስፈላጊ እንደሆነ ለእናንተም እንዲሁ ነው? እነዚህ እናንተው ብቻ የምትመልሷቸው ናቸው - ነገር ግን ችላ አትበሏቸው። ለጋብቻችሁ፣ ልክ እግዚአብሔር እንዳደረገው፣ ቅድሚያ ስጡ።

ሦስተኛው ርምጃ ፍቅር እና አክብሮት

ጠንካራ ጋብቻን ለመገንባት ሶስተኛው ደረጃ እርስ በርስ በፍቅርና አክብሮት በመስጠት መመላለስ ነው።

እነዚህ የተለያዩ ሐሳቦች ይመስላሉ፤ ነገር ግን እውን የተቆራኙ ናቸው። ፍቅር ያለ አክብሮት ማለት አንድን ሰው ልክ ለማዳ እንስሳን እንደምንደባብሰው መደባበስ እንደማለት ነው። በአብሮነታቸው ብንደሰትም፣ ራሳችንን ከፍ አርገን በበታችነት ስሜት በመመልከት ምንም አስተዋፅኦ ሊያደርጉ የሚችሉበት ጠቃሚ ነገር እንደሌላቸው መናቅ ማለት ነው። አክብሮት ያለ ፍቅር ወደ ቀዘቀዘና ስኬታማ ወዳልሆነ ግንኙነት ይመራል።

የጋራ (የሁለቱ ወገን) ፍቅርና በአክብሮት መሆን ሁለቱም ለጠንካራ ጋብቻ አስፈላጊ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ስለዚህ ባል ሚስቱን እንደ ራሱ አድርጎ ይውደድ፣ ሚስትም ባልዋን ታክብር" (ኤፌ 5፥33) ይላል። ሐዋርያው ጴጥሮስም፣ "እናንተም ባሎች ከሚስቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ፣ ከእናንተ ይልቅ ደካማ ፍጥረት ስለሆኑና ከእናንተም ጋር የሕይወትን ጸጋ ስለሚወርሱ አክብሩአቸው፣ በዚህ ዓይነት ለፀሎታችሁ መሰናክል የሚሆን ነገር አይኖርም" (1ጴጥ 3፥7) በማለት ጽፏል። ወንዶችና ሴቶች የተለያዩ ናቸው - እግዚአብሔርም የሠራን በዚህ መንገድ ነው - ባሎችና ሚስቶች እነዚህን ልዩነቶች ማወቅና መቀበል አለባቸው (በውስጣቸው ያለው ደስታ እንኳን ይለያል)። ነገር ግን አንዱ ከሌላው የተሻለ ነው ማለት አይደለም። ሁለቱም ባልና ሚስት በእግዚአብሔር ዐይን እኩል ናቸው፤ ሁለቱም በእሱ አምሳል ስለተፈጠሩ፣ በአስተሳሰብ፣ በሕሊና በልዩ መብትና በኃላፊነት እኩል ናቸው። በጋብቻ ውስጥ ለምንም ዓይነት አድሎ ሥፍራ የለውም።

በጋብቻ ውስጥ ለትዳር ጓደኛችን አክብሮት ከምናሳይበት አንዱና አስፈላጊው መንገድ የግንኙነትን ጥበብ በመማር ነው። ይህ ዝም ብሎ ከማውራት በላይ የሆነ ነገር ነው፤ ሀሳብን እንዴት ማድመጥ እንዳለብን መማርን ይጨምራል ሀሳብን እርስ በርስ ለመከፋፈል ፈቃደኝነትን ማሳየት ማለት ነው፤ ይህም የትዳር ጓደኛዬ ያቃወመኛል ወይም ይስቅብኛል የሚል ፍርሃት ገኖ በመጣል የሚሆን ነው። እርስ በርስ በስሜታዊነትም ሆነ አስተውሎት ባለው ደረጃ በምናደርገው ነገር መቀባበል ማለት ነው። በአጠቃላይ ይህ ጉዳይ ለእኛ ለወንዶች ከሴቶች ይልቅ ከባድ ፈተና ይሆንብናል፤ ስለዚህ በዚህ ጉዳይ ላይ ጠንክረን መሥራት ይጠበቅብናል። ባለቤቴ ሩት ሁልጊዜ ችግር እያጋጠማት ወደ እኔ በመጣች ጊዜ፣ እሷ በትክክል የፈለገችውና ያጋጠማት ችግር፣ የእኔም ድርሻና ትብብር

ምን እንደሆነ ሳልገነዘብ በችኮላ ዝም ብዬ መፍትሔ ይሆናል ያልኩትን እንደተናገርኳት እርግጠኛ ነኝ።

የትዳር ጓደኛችሁን እንደምትወዱ ሳትገልጹለት (ሳትገልጹላት) ቀኑ እንዲሄድባችሁ አትፍቀዱለት። ፍቅራችሁን ባገኛችሁት አጋጣሚ ሁሉ ግለጹ። ማቀፍ፣ መሳም፣ በጨዋነት መዳሰስ፤ ጨመቅ አድርጎ መያዝ፣ ሰረቅ እያረጉ ማየትና በተጨማሪ "አሁንም እወድሻለሁ! እወድሃለሁ" በማለት እርስ በርስ ፍቅራችሁን ልትገልጹ ትችላላችሁ። አንድ በግልጽ የማስታውሰው እኔ በምኖርበት ሰፈር ይኖሩ የነበሩ በዕድሜ ጠና ያሉ ባለትዳሮች ነበሩ። እኔና ሩት እንደተጋባን ለመኖር በሄድንበት ሠፈር ያገኘ ናቸው ነበሩ። እነዚህ ባልና ሚስት የታወቁ መዚቀኞችና አስተማሪዎች ነበሩ፣ ሁልጊዜ ለሽርሽር ሲወጡ እናያቸው ነበር፣ እጃቸውን እንደ አዲስ ወጣት ፍቅረኞች ያቆላልፉሉ። ለእነሱ ባይታወቃቸውም ለእኔ ግን እንደ ጀማሪ ባልነቴ ምሳሌነታቸው ያስተማረኝ በጣም አስፈላጊ የሆነ ነገር ነበር።

በተጨማሪም፣ ለእርስ በርሳችሁ ትሁት፣ ልዝብና አሳቢ ሁኑ። ባል ሚስቱን በአሽሙር ሲያሳፍራት ወይም ሲያቃልላት ወይም ሚስት ባሏን ስታርመው ወይም እንደ ትንሽ ልጅ ስትገሥፀው በተለይ ይህ በሌሎች ፊት ሲደረግ ሳይ ሁልጊዜ ልቤ በጣም ያዝናል። ለትዳር ጓደኞቻችሁ ልትጠንቀቁላቸው እንደምትችሉ የሚታሳዩበት ልዩ የሆነ ነገር ሌላው እንዳለ አስቡ። ለመሆኑ የትዳር ጓደኞቻችሁን ተወዳጅ ምሳ በመጋበዝ ወይም ደግሞ ያልተጠበቀ ውድ ስጦታ በድንገት በማበርከት ያስገርማችሁት መቼ ነው? አብዛኛውን ጊዜ ትንሽ ነው የሚባል ነገር ትልቅ ዋጋ አለው። ለራሳችሁና ለገጽታችሁ (ለመልካችሁ) ደግሞ ጥንቃቄ አድርጉ። ይህን በምታደርጉበት ጊዜ ለትዳር ጓደኛችሁ አክብሮት እያሳያችሁ ነው።

በጋብቻ ውስጥ ለዛ ያለው ጨዋታ አስፈላጊ ነገር ሆኖ አግኝቼዋለሁ። ይህ ማለት በትዳር ላይ መሳቅ አይደለም፣ ነገር ግን ከትዳር ጓደኛችን ጋር በሕይወት ስሳጋጠሙ አንዳንድ አንገዳ እመሎች አብሮ መሳቅ ነው። ደግሞ የምታበረታቱ ሁኑ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ በየቀኑ በመከባበር ተረዳዱ (ዕብ 3፥13) ይላል። በየጊዜው እርስ በርሳችሁ ይቅር መባባልን ተለማመዱ። ባለቤቴ ሩት ስለዚህ ነገር ስትናገር "መልካም ጋብቻ ሁለት ጥሩ ይቅርታ አድራጊዎችን የያዘ ነው" ትላለች። አንድ ሰው ደግሞ "በጋብቻ ውስጥ ሁለት

አስፈላጊ ሐረጐች "እወድሻለሁ/ እወድሃለሁ" እ ና "ይቅር በለኝ የሚሉ ናቸው" ብሏል። እርስ በርስ የምትተሳሰቡና የአንዳችሁ ጉዳት ለሌላው የሚሰማችሁ ሁኑ። ችግር ባጋጠማችሁ ጊዜ እርስ በርስ ተረዳዱ። በገላትያ 6፥2 ያለው የጳውሎስ መልዕክት ለባሎችና ሚስቶች ልዩ ትርጉም አለው፤ ድካማችሁን እርስ በርስ የምትሸካከሙ ሁኑ በዚህም የጌታን ፈቃድ የምታሟሉ ትሆናላችሁ።

መልዕክት ላላገቡ

ምናልባት ላጤ (ለብቻችሁ) ናችሁ፤ ምክንያቱ ከቶ ስላላገባችሁ ይሆናል ወይም ደግሞ አግብታችሁ ግን በፍቺ ወይም በሞት ምክንያት የተፋለላባችሁ ትሆናላችሁ። ይህ ማለት እግዚአብሔር እናንተን የሚመለከተው እንደ ሁለተኛ መደብ ሰው ነው ማለት ነው? ወይም ደግሞ በሕይወታችሁ የርሱን ዕቅድ ዘንግታችሁ ነው ማለት ነው? በፍጹም አይደለም! እግዚአብሔር አንዳንድ ሰዎችን ያለ ጋብቻ እንዲኖሩ እንደጠራቸው እኔ አምናለሁ፤ እግዚአብሔር ሙሉ ጊዜአቸው እሱን ብቻ በማገልገል እንዲያዝ ስለሚፈልግ ለማገልገል፣ መታጠቅ እንዳለባቸው አምናለሁ። ኢየሱስ አላገባም ነበር፤ ጳውሎስም እንደዚሁ። በዘመናት ሁሉ አንዳንድ የእግዚአብሔር ምርጥ አጋልጋዮች የነበሩት በፍጹም ያላገቡ ነበሩ። ባላችሁበት ሁኔታ ምክንያት ተስፋ አትቁረጡ፣ ነገር ግን ራሳችሁን ለክርስቶስ ስጡ፣ ሕይወታችሁን እንዲሞላውና ለክብሩ እንዲጠቀምባችሁ ጠይቁት።

እንደዚሁም፣ ራሳችሁን እግዚአብሔርን በማያስከብር ግንኙነት አታጠላልፉ። የወሲብ ስሜት ከሚቀሰቅሱና ንጽህናን ከሚያጐድፉ ነገሮች ራቁ። በዙሪያችሁ የሚኖሩ ሰዎች እንዲህ ዐይነት ጸያፍ ተግባሮችን የተቀበሏቸው ብቻ ሳይሆኑ በማስፋፋትና በመቀስቀስ ላይ ሊሆን ይችላል፤ ተጠርታችኋልና በጥንቃቄ ኑሩ። በእግዚአብሔር ደረጃ እናንተ የክርስቶስ ክሆናችሁ፣ በልዩ መለኪያ - በእግዚአብሔር መለኪያ - ልትኖሩ ተጠርታችኋል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ከሌሎች ሰዎች ጋር በኃጢአት አትተባበር፤ ራስህን በንጽህና ጠብቅ" ይላል (1ኛ ጢሞ 5፥22)።

ወይም ምናልባት ወጣት ልትሆኑ ትችላለችሁ፣ እናም ለራሳችሁ "ይህ እኔን አይመለከተኝም እኔ እንኳን እስካሁን አላገባሁም" ትላላችሁ። ነገር ግን ምናልባት አንድ ቀን ልትሆኑ ትችላላችሁና የወደፊቱን የጋብቻ ጉዳያችሁን ለእግዚአብሔር

የምታስረክቡበት ጊዜው አሁን ነው:: እግዚአብሔር ከእናንተ የበለጠ ስለ እናንተ ጋብቻ ያገባዋል፤ ክርስቲያን ከሆናችሁ፤ እንድታገቡ ፈቃዱ ከሆነ፣ እግዚአብሔር ለእናንተ ሕይወትን በጋራ አብራችሁ የምትኖሩአቸውን የትዳር ጓደኞች እንደመረጠላችሁ እርግጠኛ ሁኑ:: ስወደፊቱ ጋብቻችሁ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ትጠይቃላችሁ? ለዚህ እጅግ አስፈላጊ ለሆነ ነገር ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስረክባችኋል? ካላስረከባችሁ አሁኑኑ አድርጉ::

ትክክለኛ ካልሆነ ሰው ወይም ትክክለኛ ባልሆነ ምክንያት በፍቅር አትውደቁ:: ስለ አካላዊ አቋምና ቁንጅና ትኩረታችንን ስንሰጥና ሰንሳብ፣ ውስጣዊ የሆነ ማንነትን ችላ እንላለን፣ የትዳር ጓደኛን እውን ማራኪ የሚያደርጉትን ዘላቂ ብቃቶችን አናያቸውም:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ቁንጅና ከንቱ ነው፣ ውበትም ይጠፋል እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት ግን ልትመሰገን ይገባታል" ይላል (ምሳ 31፥30):: መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪ፣ እንዲህ ይላል "ለእናንተም ጠጉርን በመሸረብና የወርቅ ጉትቻን በማንጠልጠል ወይም የከበረ ልብስ በመልበስ በውጭ የሆነ ጌጥ አይሁንላችሁ" (1ኛ ጴጥ 3፥3-4)::

ያላችሁበት ሁኔታ ምንም ይሁን፣ ግባችሁ በሁሉም ነገር - ጋብቻችሁን ጨምሮ - እግዚአብሔርን ለማክበር ይሁን::

ሃያ ሰባት

የኃላፊነት ቅብብሎሽ

ልጆች ከእግዚአብሔር የሚገኙ ስጦታዎች ናቸው እውነተኛ በረከት ናቸው::

. (መዝ. 127፥3)

የቤተሰብ ኃላፊነት ወላጆች የሆንን ሁሉ የምንጋፈጠው፣ ከፍተኛና አስፈላጊ ግዴታችን ሲሆን ማናችንም ብንሆን በትክክል የማንወጣው ነው::

እንደገና በሕይወት አንድ ብዬ ለመኖር ብችል፣ ካለኝ ጊዜ ውስጥ አነስተኛውን ለጉዞ፣ አብዛኛውን ደግሞ በቤቴ ውስጥ ከሩትና ከልጆቻችን ጋር ለማሳለፍ አደርግ ነበር:: ጉዞ በወንጌላዊ ሕይወት ውስጥ አስፈላጊው ክፍል ነው (ምንም እንኳ ዘመናዊ የመገናኛ ዜዴዎች ግንኙነትን ቀላል ያደረጉት ቢሆንም)፣ ነገር ግን ወደ ኋላ መለስ ብዬ ሳስበው ቁጥራቸው የበዛ ጉዞዎቼ በእርግጥ አስፈላጊዎቼ ነበሩ ወይ ብዬ ራሴን እጠይቃለሁ::

ከቤተሰቦቼ ለረጅም ጊዜያት መለየት ለነርሱም ለኔም በጣም አስቸጋሪ ነገር ነበር:: በየጊዜው ስልክ እየደወልኩላቸው ላገኛቸው የምሞክር ቢሆንም (ከአንዳንድ የዓለማችን ክፍሎች የሚቻል ባይሆንም) ይህ ሙከራዬ አብሮ መሆንን የሚተካ አልነበረም:: ልጆቻችን እያደጉ ሳሉ አብዛኛውን ጊዜ ከጐናቸው ለመሆን አልቻልኩም:: ለነርሱም ዋናው ደጡት ነገር ቢኖር አባታቸው በእጠገባቸው አለመሆኑ ነበር::

የቅርብ ጊዜ ጥናቶች የሚመክሩት የልጅን ጠባይ በደንብ ለመቅረጽ የመጀመሪያዎቹ የስድስት ወይም የስምንት ዓመታት ወቅት የበለጠ አመቺ እንደሆነ ነው:: ጥናቱ ብዙም አያስደንቀኝም፤ ምክንያቱም ከዛሬ 3000 ዓመታት በፊት መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ልጅን

እንዴት መኖር እንደሚገባው ብታሳየው በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ከዚያ ፈቀቅ አይልም" (ምሳሌ 22፥6) በማለት አስቀምጦልናል::

በአንድ የበጋ ወራት በአውሮፓ ውስጥ ወንጌልን እየሰበክሁ ሳለሁ አንድ ጓደኛዬ በደግነት ስዊዘርላንድ የሚገኘውን ቤቱን እንድጠቀምበት አዋሰኝ:: ቤተሰቤም መጣና ተገናኘን:: መኪና እየነዳሁ ወደ ግቢው ስገባ የደስ ደስ ያለው ድክድክ የሚል ልጅ አየሁ:: ትንሹ ልጃችን ኔድ ነበር:: ብዙ ጊዜ ተለይቼአቸው ነበረና ተለወጠብኝና ዘንግቼው ነበር፤ እርሱም አልለየኝም ነበር:: እኔም ሆንኩ እሱ መዘንጋታችን ልቤን በሰላት እንደተወጋሁ ያህል ተሰማኝ::

እምሰቱን ልጆቻችንን የማሳደግ አብዛኛው ኃላፊነት በባለቤቴ በሩት ትከሻ ላይ ወድቆ ነበር - እኔ በወንጌላዊነት እንደተጠራሁ እርሷም ይህንን ልጆችን የማሳደግ ጥሪ ተቀብላለች:: አብሬአቸው በምሆንበት ጊዜ በተለየኋቸው ጊዜ ያልሠራሁትን ለማካካስ ማንኛውንም ነገር ለመሥራት እጥራለሁ፣ ነገር ግን ለማካካስ የማልችለው ልጆቻችንን ሲያድጉና ሲለወጡ ማየት ስለማልችል በዚያ የሚገኘውን ደስታ ነው::

በነዚያ ዓመታት የጠበቃቸውንና መልካም ወንዶችና ሴቶች ሆነው እንዲያድጉ ያደረጋቸውን እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ:: በዚህ ዙሪያ ዋጋ የከፈለችው ሩት ስለሆነች ባለውለታ ነች - ከሁሉም በላይ ደግሞ ለጌታ ምስጋና ይገባዋል::

ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው

ልጆቻችንን የእኛ ልጆች ብለን እንጠራቸዋለን፣ ነገር ግን በርግጥ የእኛ ልጆች እንዳልሆኑ ሁልጊዜ እናውቃለን:: የእግዚአብሔር ሥጦታ ናቸው፣ ከእኛ ወጥተው የራሳቸውን ቤተሰብ እስኪመሠርቱ ድረስ በአደራ የተሰጡን ናቸው::

ልጆች ካሏችሁ፣ እነሱ ከእግዚአብሔር የተሰጧችሁ ስለሆነ ከቶ ችላ አትበሏቸው:: ኤሳው ወንድሙን ያዕቆብን ከብዙ ዓመታት መለያየት በኋላ ሲያገኘው "እነዚህ አብረውህ ያሉት እነማን ናቸው? ብሎ ጠየቀው:: ያዕቆብም ሲመልስ፣ ጌታዬ ሆይ! እነዚህ እግዚአብሔር በቸርነቱ የሰጠኝ ልጆች ናቸው" (ዘፍ 33፥5) አለ:: ነቢዩ ኢሳያስ ከቤተሰቡ ጋር የኖረው እግዚአብሔርን እጅግ በረሰ

ሕዝብ መካከል ነበር፣ እሱም በድፍረት፣ "እነሆ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች" በማለት አሳወቀ (ኢሳ 8፥18)::

ልጆቻችን የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው፣ እግዚአብሔር እንዴት እንዳሳደግናቸው አንድ ቀን ይጠይቀናል:: ለክርስቲያን፣ የቤተሰብ ሕይወት አይመለከተኝም የሚባል አይደለም፤ የደቀመዝሙርነት አስፈላጊ አካል ነው::

እግዚአብሔር ጋብቻን እንደሰጠን፣ ቤተሰብን ደግሞ ሰጥቶናል:: ቤተሰቦችን እኛ አንፈጥርም፤ ቤተሰቦች እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያዘጋጀው ዕቅድ አካል ናቸው:: የቤተሰብ ሕይወት በአዳምና በሔዋን ተጀመረ፤ የመጀመሪያ ልጃቸው ሲወለድ፣ ሔዋን በመደነቅ፣ "በእግዚአብሔር እርዳታ ወንድ ልጅ አገኘሁ" አለች (ዘፍ 4፥1):: ኢየሱስ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ፣ በቤተሰብ ውስጥ ሆኖ በብስለት እንዲያድግና የምድራዊ ወላጆችን ፍቅርና ሥርዓትን እንዲለማመድ የአባቱ (የእግዚአብሔር) ፈቃድ ነበር:: አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት በማስጠንቀቅ የሚናገሩት ቤተሰቦች ስለሚፈርሱበት ጊዜ ነው፣ "ምክንያቱም ሰዎች ራሳቸውን የሚወድዱ ይሆናሉ . . . ተሳዳቢዎች፣ ለገንዘብ የሚስገበገቡ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፣ ወለታ ቢሶች፣ ሃይማኖተ ቢሶች፣ ፍቅር የሌላቸው ይሆናሉ" (2ጢሞ 3፥2-3):: ቤተሰብ ሲፈርስ፣ ማኅበረሰብ ይፈረካከሳል:: አሁን እየኖርንበት ያለው በእነኚያ ቀኖች ውስጥ ነውን?

ቤተሰብ ለምን?

እግዚአብሔር ልጆችን ሰጥቶናል፣ ግን ለምን? ዋናው ምክንያት ቀላል ነው፣ ነገር ግን አንዳንዴ ከአይናችን ይሰወራል፤ *እግዚአብሔር ልጆችን የሰጠን አዋቂ ሰው ሊደርገን እንድናዘጋጃቸው ነው::* ከጨቅላነት አንስቶ አድገው በመጨረሻው ቤታችንን ለቀው እስኪሔዱ ድረስ፣ ልጆቻችን ነፃ ወደ መሆን ያድጋሉ - ይህ ደግሞ መሆን ያለበት ነው:: ምንም ነገር ጣልቃ ካልገባ፣ ሕይወት ሙሉ ክብ ይሆናል፤ ያሳደግናቸው ልጆች እነሱ ደግሞ በተራቸው ወላጆች ይሆናሉ፤ እናም የኃላፊነት ዱላ ቅብብሎሽ ወደሚቀጥለው ትውልድ ያልፋል:: "ባዶ ጐጆ" ለወላጆች የሚያም ቢሆንም፣ አስፈላጊ ነገር ነው::

በእርግጥ፣ ይህ ታሪክ በሙሉ እይደለም። ልጆቻችንን ለእካለ መጠን ማዘጋጀት ያለብን እኛ ነን ነገር ግን ይህ ዝግጅት የሚያቅፋቸውን ማሰብ ይገባል።

የምንችለውን ሁሉ የምናደርገው ለአንድ ነገር ነው፣ *በእካል እንዲኖሩ ለማስቻል ነው።* አዲስ ከተወለደው ሕፃን የበለጠ እርዳታ የሚያስፈልገው ወይም የሚፈልግ ደካማ የለም።

አንዳንድ ጊዜ በእድሜ ወጣት የሆኑ እናቶች እናትነት ከአድካሚነቱ ባሻገር፣ ደስታን የሚሰጥ እንደሆነ ይጽፉልኛል። እኔም እናቶቹ አያደረጉ ያሉት እጅግ አስፈላጊ እንደሆነ ሁልጊዜ ላሳያቸው እሞክራለሁ፣ ልጆቹ በሕይወት እንዲቆዩ ከተፈለገ የነርሱ እንክብካቤ በቋሚነት ሊኖር እንደሚገባ እነግራቸዋለሁ። በቅርቡ ፍራንክሊን የተባለው ልጃችን በአፍሪካ በኤድስ ወረርሽኝ ምክንያት ወላጆቻቸውን ያጡና በተስፋ መቁረጥና በመከራ ውስጥ ያሉ ህጻናትን ለመርዳት ተሰጥቶ እየሠራ ነው። የሚንከባከባቸውን ከማጣታቸው የተነሳ በየዓመቱ በሺህዎች የሚቆጠሩ ህጻናት በሞት እንደሚነጠቁ የሚነግረን ታሪክ ልብ ሰባሪ ነው። እንደ ወላጆች ተግባራችን የሚሆነው፣ ልጆቻችንን መመገብ፣ ሲታመሙ ማሳከም፣ መንከባከብ፣ ሊገጥማቸው ስለሚችል አደጋ ማስጠንቀቅ፣ የመሳሰሉት ናቸው። ይህን የምናደርገው የወጣትነትን አደጋዎች እንዲያመልጡ ለመርዳት ነው። ይህ እግዚአብሔር ከሰጠን ኃላፊነቶች አንዱ ነው።

የስሜትና የአዕምሮ እድገት

እንደ ወላጅነታችን ኃላፊነታችን፣ ለልጆቻችን አካላዊ (ቁሳዊ) ፍላጐት በማሟላት ብቻ አያበቃም። ጤናማ ወጣት ወንዶችና ሴቶች ሆነው ሊያድጉ ይችላሉ፣ ነገር ግን ይህ ብቻ ከሆነ፣ ለሕይወት አላዘጋጀናቸውም ማለት ነው። ከዚያም በላይ እግዚአብሔር ራሳቸውን የቻሉ እንዲሆኑ እንደፈለገው ልናደርጋቸው አልቻልንም ማለት ነው።

ይህ ሁኔታ እግዚአብሔር ለምን ልጆችን እንደሰጠን ወደሚያሳየን ወደ ሁለተኛው ምክንያት ይመራናል፤ በስሜታቸውና በአዕምሮአቸው እንዲያድጉ እንድንረዳቸው ነው። ካለዚህ፣ ወደ እካለ መጠን ዕድሜ ክልል የሚገቡት፣ የተበላሹና እጥፊዎች በመሆን ለውድቀት በመጋለጥ ነው።

ልጆቻችን በአዕምሮና በስሜት የዳበሩ እንዲሆኑ እኛ የተማርነውን እናስተላልፍላቸዋለን። እንዲሁም ሕይወትን ከሚጐዱ ነገሮች ጋር እንዲጋፈጡ እንረዳቸዋለን፣ ኃላፊነታቸውንም እናስተምራቸዋለን። በተጨማሪም፣ ጤናማ የሆነ ግንኙነት እንዲመሠርቱ እንረዳቸዋለን። ኢየሱስ ከቤተሰቦቹ ጋር አብሮ ሲኖር በነበረ ጊዜ፣ "በእግዚአብሔርና በሰው ፊት የተወደደ ሆኖ በጥበብና በቁመት እያደገ ይሔድ ነበር" (ሉቃ 2፥52)።

ሌላው ልጆቻችን ጤናማና ሚዛናዊ አመለካከት እንዲያዳብሩ ልንረዳቸው ይገባል። እንደምንወዳቸውና በሕይወት ዘመናቸው ልዩ አስተዋፅኦ ሊያደርጉ እንደሚችሉ እንደምናምናቸው ማወቅ አለባቸው። በቅርቡ ከታላላቅ ዮኒቨርስቲዎቻችን ባንዱ ስለምታስተምር አንዲት ሴት የሰማሁት አለ። በጣም ጐበዝና ታዋቂ ምሁር ስለነበረች የዲፓርትመንት (ክፍል) ኃላፊ እንድትሆን ተጠይቃ ፈቃደኛ አልሆነችም፤ ምክንያቱም በራሷ መተማመን አልነበራትም። ስለ ችግሯዋ ወደ እማካሪ ሄዳ እርዳታ በፈለገች ጊዜ የችግርዋ መንስኤ ወላጅ አባቷ ሁልጊዜ ምንም መሥራት የማትችል ደካማ አድርጎ አሳንሶ ይመለከታት እንደነበር ታወቀ። በጥሩ ሁኔታ የሠራችውን ሥራ ከማሞገስና ከማበረታታት ይልቅ ይወቅሳትና የተሻለ ነገር መሥራት የማትችል ደደብ እንደሆነች በመስደብ ተስፋ ያስቆርጣት ነበር። ምናልባት አባትየው ይህን በማድረጉ እየረዳት እንደነበረ ያስብ ይሆናል - ነገር ግን በራስዋ ሳትተማመን ማደግዋ የሚያስገርም ይሆን?

የስሜትና የአዕምሮ እድገት በአንድ ጊዜ ሲፈጠር የሚችል ነገር አይደለም፤ የኛን ጥረት ይጠይቃል። የመጽሐፈ ምሳሌ ፀሐፊ፣ "ልጄ ሆይ ወደ ጥበቤ አድምጥ፣ ጆሮህን ወደ ትምህርቴ መልስ" (ምሳሌ 5፥1) ብሏል። ጥንታዊው የቻይናውያን ተረት "ህጻን ልጅ እንደ ቁራጭ ነጭ ወረቀት ነው፣ ማንም ሰው ቢጽፍበት ይቀበላል" ይላል። ይህ በተለይ ወላጆች በልጆቻቸው ላይ ሲያደርጉት ስለሚገባ ጉዳይ የሚያመለክት እውነት ነው።

ባህርይን መቅረጽ

እግዚአብሔር ልጆችን የሰጠን ሰሌላም ምክንያት ነው፣ አስፈላጊና ከሁሉም በላጭ ምክንያት፣ ግብረገባቸውና መንፈሳዊ ባሕርያቸው ያማረ እንዲሆን በቀረጻ መርዳት ነው።

ልጆች በአካላቸው፣ በአስተሳሰባቸውና በስሜታቸው ጐልማሳ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ግብረገባዊና መንፈሳዊ መሰረት ከሌላቸው፣ ዘላቂ መረጋጋት ምን እንደሆነ ከቶ ሊረዱ አይችሉም። ኢየሱስ እንዲህ ዓይነቱን ሰው ቤቱን በአሸዋ ላይ በሰራ ሰው አመሳስሏል፣ "ዝናብ ዘነበ፣ ጐርፍም ጎረፈ፣ ነፋስም ነፈሰና ያንን ቤት ገፋው ቤቱም ወዲያውኑ ወደቀ አወዳደቁም እጅግ የከፋ ሆነ" (ማቴ 7፥27)። ልጆቻችን ክፉውን ከደጉ ሳይለዩ ካደጉ . . . በሐቀኝነት ለመኖር ፍላጐት አይኖራቸውም . . . በእግዚአብሔር እምነት አይኖራቸውም . . . ነፍሳቸው ትደኸያለች፣ እንዲሁም በሕይወታቸው የሚበልጠውን ነገር ይዘነጋሉ። "ከዚህ በኋላ ሁሉን ነገር እንደ እውሎ ነፋስ ጠራርገው ይሄዳሉ፣ ለነዚህ አመፀኞች አምላካቸው ጉልበታቸው ነው" (ዕን 1፥11) እንደተባለላቸው ይሆናሉ።

ግብረገባዊና መንፈሳዊ ባህርይ ባንድ ጊዜ የሚገኝ አይደለም፤ እንዲያውም፣ ስሜታዊና አዕምሯዊ እድገት ሊወስድ ከሚገባው ጊዜ በላይ ሊቆይ የሚችል ነው። ልጆቻቸው ለራሳቸው ስለወደፊት ሕይወት ራሳቸው እንዲያቅዱ የሚተውአቸውና ስለ እግዚአብሔር ወይም ስለግብረገብነት እንደማያስተምሩዋቸው አንዳንድ ወላጆች አልፎ አልፎ ይነግሩኛል። ይህ በጣም ያሳዝነኛል፣ የማዝነው ወላጆቹ ኃላፊነታቸውን በመተዋቸው ብቻ ሳይሆን፣ በዚህ ምክንያት ወደፊት በልጆቻቸው ላይ ምን ሊፈጠር እንደሚችል ስለማውቅ ነው። እነዚህ ልጆች ልክ እንደ ወላጆቻቸው ካለ ምንም ግብረገብና መንፈሳዊ መሰረት ያድጋሉ።

ይህ ማለት ግን በልጆቻችን ላይ ዝም ብለን የግብረገብነትና የመንፈሳዊነት መርሃ ግብር እንጭንባቸዋለን ማለት አይደለም፤ ኮምፒዩተር አይደሉም፤ የራሳቸው ፈቃድ አላቸው፣ ባደጉም ጊዜ፣ ያስተማርናቸውን ሳይቀበሉት ይችላሉ። ከሕይወት ምስጢራት አንዱ ነገር በአንድ ቤተሰብ ውስጥ ያደጉ ሁለት ልጆች አንዳንዴ የሚመርጡት የሕይወት አቅጣጫ እጅግ የተለያየ መሆኑ ነው፤ አንዱ ክርስቶስን ሲከተል ሌላው ዐመፀኛና የተናቀ ይሆናል። ይህ የሚሆን ነገር ነው።

ልጆቻችንን ልክ እኛ እንደምናደርገው ልናደርጋቸው አንችልም - ነገር ግን ለግብረገባዊና መንፈሳዊ ሕይወት እድገት የሚሆን ትክክለኛና ምቹ ሁኔታን ልናመቻችላቸው እንችላለን። ጥሩውና መጥፎው ምን እንደሆነ እናስተምራቸዋለን - ወይስ ህሳቡን ከሚያዩት ፊልም እንዲቀስሙ እንተዋቸዋለን? በእኛ

ሕይወት ውስጥ ክርስቶስን ያዩታል? መጽሐፍ ቅዱስ፣ "አንተ የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት ልታስተምራቸው፣ እንዲሁም እንዴት መኖርና ማድረግ እንደሚገባቸውም ልትገልጥላቸው ይገባል" ይላል (ዘፀ 18፥20)። በተጨማሪም፣ "ለልጆቻችሁም (የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት) አስተምሩአቸው፣ በቤት በምትቀመጡበት ጊዜ፣ ወይም ስትሄዱ፣ ዕረፍት በምታደርጉበትም ሆነ በምትሠሩበት ጊዜ ሁሉ ስለነርሱ ተነጋገሩ" (ዘዳ 11፥19) ይላል።

ጥበበኛ ወላጅ መሆን

ልጆቻችንን ከማሳደግ በላይ አስፈላጊ የሚሆን ነገር እንደሌለ ሁሉ እንደማሳደግ ፈታኝ ነገርም የለም። እያንዳንዱ ልጅ ይለያል . . . እያንዳንዱ ቤተሰብ ይለያል . . . እንደዚሁም እያንዳንዱ ቀን ይለያል። እንዴት አድርገን ነው መልካም ወላጆች የምንሆነው? እኔንና ሩትን የረዱንን አራት መመሪያዎች ልግለጽላችሁ።

አንደኛ፣ ቤተሰባችሁን ለእግዚአብሔር አስረክቡ (አደራ መስጠት)። ቤተሰብን ማሳደግ እጅግ ከባድ ነው - እናም በጣም አስፈላጊም ነው - ለብቻችን ልንፈጽመው የምንደፍረውም አይደለም። የእግዚአብሔር ጥበብና እርዳታ በየቀኑ ያስፈልገናል። አንድ ጊዜ አንድ ሰው ባለቤቴን ሩትን ልጆቻችንን እንዴት እንዳሳደገቻቸው ጠየቃት፣ እርሷም ያለምንም ማወላወል "በጉልበቴ በመንበርከኬ!" ብላ መለሰችለት።

ቤተሰባችሁን ለእግዚአብሔር አሳልፎ መስጠት (ማስረከብ) ማለት ምን ማለት ነው? *ቤተሰባችሁ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ተመስርቶ እንዲኖር ማድረግ ማለት ነው።* መጽሐፍ ቅዱስ ልጅን የማቅኛ ዝርዝር የእጅ መጽሐፍ አይደለም፤ በሚያስፈልገን በማናቸውም ሁኔታ ውስጥ ምን ማድረግ እንደሚገባን በትክክል አይነግረንም። ነገር ግን ልጆቻችንን የምናሳድግበትን መመሪያ ይሰጠናል፣ ሆኖም ችላ እንላቸዋለን። ለምሳሌ በቆላ 3፥20 "ወላጆች ሆይ፣ ተስፋ እንዳይቆርጡ ልጆቻችሁን በቁጣ አታስመርሩአቸው" ይላል። ይህን መመሪያ እየተከተልን ነው?

ሌላው ቤተሰብን ለእግዚአብሔር አሳልፎ መስጠት (ማስረከብ) ማለት ልጆችን ስለ እግዚአብሔር ማንነት ማስተማር ማለት ነው። ልጆቻችን ልጆች በነበሩ ጊዜ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን በቋሚነት (በአብዛኛው በመኝታ ጊዜ) እናነብላቸው ነበር።

በተጨማሪም ከመመገባቸው በፊት በፀሎት እንመራቸው ነበር:: አድገው ትልልቅ በሆኑ ጊዜ እያንዳንዳቸው እግዚአብሔር ስለሰጠን ማዕድ የማመስገን ተራ ተረክበዋል:: ከልጆቻችን ጋር አብረን መጸለያችንና ወደ ቤተ ክርስቲያን ይዘናቸው መሔዳችን እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ሥፍራ እንዲያውቁት ረድቶአቸዋል:: ከሁሉም በላይ፣ ሳናሰልስ እየጸለይንላቸው ሕይወታቸውን ለጌታ ኢየሱስ እንዲሰጡ እናበረታታቸው ነበር:: ልጆች የሚማሩት ከምንነግራቸው ብቻ ሳይሆን ከተግባራችንም ጭምር መሆኑን አስተውሉ::

ባለቤቴ ሩትና እኔ ሁልጊዜ ከቁርስ በኋላ በመመገቢያችን ጠረጴዛ ዙሪያ የቤተሰብ የጸሎት ጊዜ ነበረን:: ሁልጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ አጠር ያለ ክፍል አንብበን (አንዳንዴም እያንዳንዱ ልጅ አንድ ጥቅስ እንዲያነብ አድርገን) ከተማርን በኋላ የጸሎት ጊዜ ይኖረናል:: የቤተሰብ የጸሎት ጊዜን አስደሳች አድርጉት፤ ለአጭር ጊዜም ይሁን:: አንድ ጊዜ ቤተሰባችንን ሊጎበኝ የመጣ ካህን የጸሎት ጊዜአችንን እንዲመራልን እድሉን ሰጠሁትና የካህኑ ጸሎት በጣም ረዘመ:: ወዲያውኑ ልጆቻችን መቁነጥነጥና መተራመስ ጀመሩ:: በመጨረሻም ታናሹ ልጃችን በጩኸት፣ "አባባ ይሔ በጣም ረዥም ነው!" ብሎ አምባረቀ::

ጊዜ መስጠት

ሁለተኛው መመሪያ ለቤተሰባችሁ ቅድሚያ መስጠት ነው:: አንዳንድ ወላጆች ይህን ማድረግ ያቅታቸዋል፤ ምክንያቱም ከቤተሰባቸው ይልቅ ለሥራቸውና ለማህበራዊ ኑሮአቸው ቅድሚያ ስለሚሰጡ ነው:: አንድ ጊዜ አንድ ባተሌ አባት "የሚፈልጉትን ሁሉ አደርግላቸዋለሁ፣ ኣላደርግም እንዴ?" ብሎኛል:: አባትነቱ የበለጠ የሚለማቸው በሚገዛላቸው ምርጥ አሻንጉሊት ሳይሆን አብሯቸው በመሆን የሚያሳልፈው ጊዜ ነው:: ልጆቻችን ልዩ እንደሆኑ እየተሰማቸው ማደግ ይኖርባቸዋል፣ ባተሌ ሆነን ለእነሱ ጊዜ የሌለን ከሆነ ግን ይህ ፈጽሞ ሊሆን አይችልም:: አንዳንድ ጊዜ ቆም ብለን ራሳችንን ልንጠይቅ ይገባናል፣ "ልጆቼ የልጅነት ዘመናቸውን ማስታወስ ያለባቸው በምን ዓይነት መልኩ ነው? የልጅነት ጊዜ ትዝታቸው የሳቅና የደስታ ይሆንላቸው ይሆን? ወይስ በቂ ጊዜ ስላልሰጧቸው በቅሬታ ያዩኝ ይሆን? "

ልጆቻችን ከሌሎችም ማለትም በዝሪያ ከተያያዘው የቤተሰብ አካላት ብዙ ሊማሩ ይችላሉ:: ልጆቻችን ከተጠቀሙአቸው ትላልቅ ጥቅሞች አንዱ ከአያቶቻቸው በተለይ በአቅራቢያችን ይኖሩ ከነበሩት ከሩት ቤተሰቦች ጋር አብረው ያሳለፉት ጊዜ ነው:: አብዛኛው የደስታና የፈንጠዝያ ዘመን ትውስታቸው ከእነዚህ አያቶቻቸው ጋር ባሳለፉት ጊዜ ላይ የተመሰረተ ነው::

ብዙ ቤተሰቦች በችግር ውስጥ የሆኑበት አንዱ ምክንያት ቀደም ሲል የወላጆቹ ወላጆች (አያቶች) የፈፀሙትን ስህተት የአሁኖቹ ወላጆች በተራቸው በመድገማቸው ነው:: ነገር ግን እንዲህ መሆን አይገባውም:: ባንድ በሚነቀፍ ቤተሰብ ውስጥ ያደገና በየዘመዱ ቤት እየተንከራተተ የኖረ አንድ የማውቀው ሰው ነበር:: ይህ ሰው በጣም በሚጠነቀቅለት ባንድ የሰንበት ትምህርት ቤት አስተማሪ በኩል ጌታን አገኘ:: በመጨረሻም ቤተሰብ መስርቶ ወላጅ ሲሆን፣ ከወላጆቹ በተሻለ ሁኔታ ቤተሰቡን ለማስተዳደር ቆርጦ ተነሳ፣ አደረገም:: እንዲህም አለኝ፣ "የቤተሰብህን ዓይነት መርጠህ መውሰድ አትችልም፣ ነገር ግን ለልጆችህ ምን ዓይነት ቤተሰብ መመሥረት እንዳሰብህ ልትመርጥላቸው ትችላለህ::" ብዙ ወላጆች የዚህ ሰው ዓይነት ጥበብ ቢሰጣቸው ምኞቴ ነው::

በፍቅር መተሳሰር

ሶስተኛው መመሪያ ይህ ነው፤ የቤተሰባችሁ ማዕከል ፍቅር ይሁን። ልጆቻችሁን ውደዱ፣ እንደምትወዷቸውም እንዲያውቁ አድርጉ:: እግዚአብሔር ይወዳቸዋል፣ እናንተም እንዲሁ አድርጉ መፈቀርን የሚለማመዱ ልጆች እግዚአብሔር እንደሚወዳቸው ለማመን ይቀላቸዋል::

ደግሞም አበረታቷቸው:: ባለቤቴ ሩት በግሏ በምታሳትመው የልጆች መጽሔት (ሀሳቦቿንና ጸሎቶቿን በምትጽፍበት ማለት ነው) ላይ አንድ ጊዜ፣ "የተከበርክ መጽሔት፣ እያንዳንዱን ልጅ የሚያበረታታ አንዳች ቃል ሳትናገር አንዲት ነጠላ ቀን እንኳን አትለፍ . . . 'ብዙ ሰዎች ከማንኛውም ምክንያት የበለጠ በማበረታታት ጉድለት የተነሣ ይወድቃሉና' በማለት አንዱ ጽፎልናል" በማለት ትፅፍ እንደነበር ትዝ ይለኛል::

ፍቅር ማለት ልጆች የሚፈልጉትን ነገር ሁሉ መስጠት ማለት አይደለም:: ፍቅር ማለት አንዳንድ ጊዜ "አይደለም" ወይም

"አታድርግ" ማለትን ይጨምራል፤ ምክንያቱ ልጆቻችንን ስለጠላናቸው አይደለም፤ ስለምንወዳቸውና ከእነሱ በተሻለ ለእነሱ ጠቃሚ የሆነውን ነገር ለይተን ስለምናውቅ ነው:: ልጆቻችን፣ ወደዱም ጠሉም፣ የማስተካከያ እርምትና ሥነ - ሥርዓት ያስፈልጋቸዋል፣ ሕይወት በህግና በስርዓት የተሞላች ናት:: ወላጆች ከምንፈጽማቸው በጣም የከፋ ነገሮች አንዱ ለልጆቻችን ሕግን ለማክበር ግዴታ ሳይኖራቸው እንዲያድጉ መፍቀዳችን ነው:: ሞልቃቃ ልጅ ሞልቃቃ አዋቂ ይሆናል::

ብዙ ልጆች (ወጣቶችንም ይጨምራል) መመሪያና ሥነ - ሥርዓት የሚያስፈልጋቸው ሆኖ አግኝቻለሁ:: በስንፍና ሲገደቡ እንኳን፣ "ተው! ይህን ብታደርግ በጣም እወድሃለሁ" ለማለት የሚፈልገውን ወላጅ ያደንቃሉ:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ልጅህን በልጅነት ቅጣው፣ ባትቀጣው ግን ለጥፋት አሳልፈህ እንደሰጠሃቸው ይቆጠራል ይላል" (ምሳ 19፥18)::

ልጆችን ሥርዓት ለማስተማር ቋሚ የሆነ ቁጣ ወይም ንግግር ወይም አካላዊ ቅጣት ማለቱ አይደለም:: አንድ ልጅ ሥርዓት እንዲኖረው ሲደረግ፣ ስርዓቱ ለምን እንዳስፈለገ ማወቅ ይገባቸዋል:: ልጆች አንዱ ከሌላው ይለያሉ፤ ከልጆቻችን አንዱ የተቃውሞ ምልክት ካየ ይበቃዋል፣ ሌሎቹ ግን ጠንካራ ርምጃ ይሻሉ:: ሥነ ሥርዓት ማስያዝ የፀና፣ ትክክለኛና ሚዛናዊ፣ ጤነኛ እና ቀጣይነት ያለው መሆን ይገባዋል:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ልጅ ለደ አደግ የሆነ እንደሆነ ግን እናቱን ያሳፍራል ... ልጅህን ብትቀጣ ዕረፍትና ሰላም በማግኘት ደስ ትሰኛለህ" ይላል (ምሳሌ 29፥15፣ 17)::

የተከፈተ በር

በመጨረሻም፣ በሩን አትዝጉ:: አንድ ቀን ልጆቻችሁ ጥለዋችሁ ይሔዳሉ፤ እስከ መጨረሻው በናንተ ሥር ሊሆኑ ወይም ልትቆጣጠሩአቸው አትችሉም፣ ልታደርጉትም አይገባም:: ነገር ግን ይህ የግንኙነታችሁ መጨረሻ እንዲሆን አትፍቀዱ!

ግንኙነታችሁ መልካም እንደነበረ ይታሰባል፣ በመሆኑም ልጆቻችሁን ባርካችኋቸው ይሄዳሉ:: ይሁን እንጂ፣ ምናልባት አንዳንዶች አባካኞች ሊሆኑ ይችላሉ::

ሁለቱ ወንዶች ልጆቻችን ወደ አመፀኝነትና አደገኛ ባህርይ ውስጥ በገቡ ጊዜ ከአንድ ሌሊት በላይ ያለ እንቅልፍ የሆንንበትና አብዝተን ለመፀለይ የተገደድንበት ጊዜ ነበር:: በዚያን ጊዜ ሁሉም ልጆቻችን ተስፋ በመቁረጥ ወይም በጉዳት ውስጥ ያለፉበት ጊዜ ነበር:: ነገር ግን ምንጊዜም እንደምንወዳቸው ያውቁ ነበርና ወደ ቤታቸው ተመልሰው መጥተዋል:: የመጽሐፍ ቅዱስ አምላካዊ (በጐ) መሪ ስዕል አምላካዊ ቤተሰብን ይገልጻል፤ "ሰውን ከነፋስ እንደ መሸሸጊያ ከዐውሎ ነፋስም እንደመጠጊያ፤ በጥም በታም እንደ ወንዝ፣ በበረሃም አገር እንደ ትልቅ ድንጋይ ጥላ ይሆናል" (ኢሳ 32፥2):: ይህ በቤታችሁ እውን ይሁንላችሁ::

ይህን ምዕራፍ እንዳነበባችሁ፣ ራሳችሁን በጸጸት ውስጥ ወይም ደግሞ በሐዘን ውስጥ አለበለዚያም በቁጣ ተሞልታችሁ ታገኙት ይሆናል:: ምናልባትም ለታስተዳድሩት የነበረው ቤተሰብ ከሚዛኑ ጉድለባችሁ ወይም እንደ ድካማችሁ አልሆነም ይሆናል፣ ወይም ምናልባት ቤተሰባችሁ በአሁኑ ሰዓት በውዝግብ ወይም ልብ በሚሰብር ምክንያት ፈርሶባችሁ ልትሆኑ ትችላላችሁ:: በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብትሆኑ፣ በታማኝነት ተጋፈጡት፣ ከዚያም ለጌታ ኢየሱስ አስረክቡት:: ሳለፈ ነገር ባሪያ አትሁኑ፣ ነገር ግን እግዚአብሔር ቤተሰባችሁን እንዲረዳና እርሱ እንደፈለገው እንዲሆን ለምኑት::

ሃያ ስምንት

ተፅዕኖ ማምጣት

እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ... መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ ::

(ማቴ. 5÷14፤16)

እግዚአብሔር ልክ ሕይወታችንን ለክርስቶስ በሰጠንበት ቅጽበት ለምን ወደ መንግስተ ሰማያት አይወስደንም?

ከሁሉም በላይ፣ መንግስተ ሰማይ የመጨረሻው መኖሪያችን እስከሆነ ድረስ፣ እግዚአብሔር ወደዛው ቢወስደንና ከችግርና ከመከራ ወዲያውኑ ቢገላግለን የተሻለ አልነበረምን? ከዚያም ጭንቀት ወይም ኀዘን ወይም ሥቃይ አያገኘንም ነበር፣ ከመከራ ሸክሞቻችንና ፈተናዎቻችን በተወገዱልን ነበር:: *ሕይወታችንን ለክርስቶስ ባስረከብንበት ቅጽበት እግዚአብሔር ወደ መንግሥተ ሰማይ ያልወሰደን ግን ለምንድነው?*

ምክንያቱ ቀላል ነው፤ *እግዚአብሔር እዚህ ለኛ ሥራ አለው፡፡* መንግሥተ ሰማይ ግባችን ነው፤ እስከዚያ እስከ መጨረሻው ጊዜ እርሱ ወዳሰበት እስኪወስደን፣ እግዚአብሔር እዚህ የሚያቆየን በዓላማ ነው:: ምድር፣ ወደ መንግሥተ ሰማይ ከመግባት በፊት፣ ልክ እንደ መጠባበቂያ (መቆያ) ክፍል አይደለችም፣ ያለምንም ሥራ ተቀምጠን የመጨረሻው የመሔጃችን ሰዓት እስኪመጣ እጃችንን አጣጥፈን የምንቆይባት አይደለችም:: ምድር፣ የዘመናት ቲያትር (ታሪክ) የሚተውንባት መድረክ ናት:: ትዕይንቱ ክርስቶስ በኃጢአትና በሞት፣ በሰይጣንና በሲዖል ላይ ድልን የተቀዳጀበት ታሪክ ነው:: ማን የመሆናችን ጉዳይ ሳይሆን መለኮታዊ ድራማውን ለመጫወት ከእግዚአብሔር የተሰጠን ልዩ ተግባር ያለን ነን::

መለኮታዊ ዓላማ

እግዚአብሔር ለኛ የሰጠን ልዩ ተግባር ምንድን ነው? እዚህ ምድር የሚያቆየን ስምንድን ነው?

መጽሐፍ ቅዱስ መልስ አለው፤ *በምድር ላይ እስካለን ድረስ፣ እግዚአብሔር ለኛ ያለው ዓላማ፣ ምንም ዓይነት ይሁን ምን በኑሮአችን ለርሱ ክብርና ምስጋና እንድንሰጠው (እንድናመጣለት) ነው::* መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ እግዚአብሔር፣ "ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለብን ሆነን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን . . . ይህም የሆነው በመጀመሪያ በክርስቶስ ተስፋ ባደረግነው በእኛ ምክንያት ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና እንዲሆን ነው" (ኤፌ 1÷4፤12):: ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ፣ "ብዙ ፍሬ ስታፈሩ አባቴ ይከበራል፣ በዚህ ዓይነት የኔ ደቀመዛሙርት መሆናችሁን ታስረዳላችሁ" (ዮሐ 15÷8) አላቸው:: ግባችሁ፣ በምታደርጉት ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር ለመስጠት ነው?

ነገር ግን ይህ ብቻ ለመሠረታዊ ጥያቄአችን ሙሉ መልስ ሊሆን አይችልም:: እግዚአብሔር እዚህ እንድንቆይ ያደረገበት ምክንያት ምንድነው?

ይህን ጥያቄ ስመመለስ፣ እግዚአብሔር ራሳችንን ለክርስቶስ እንደሰጠን ወዲያውኑ ወደ መንግሥተ ሰማይ ቢወስደን ይህች ምድር ምን ልትመስል እንደምትችል ገምቱ:: የክርስቶስን የማዳን ኃይል ርኅራኄውንና ጽድቁን የሚናገር ባይኖር ኖሮ፣ (ያመኑት ያለ ቀሪ የሚሄዱ ቢሆን ኖሮ)፣ ይህች ዓለም ምን ዓይነት ትሆን ነበር? የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚገልጽ ማንም በሌለበት፣ ስለክርስቶስ እንዴት አድርገው ሊሰሙ ወይም እምነታቸውን በርሱ ላይ ሊያደርጉ ይችሉ ነበር? መልሱ ግልጽ ነው፤ ዓለማችን ዘላቂ በሆነ መንፈሳዊ ጨለማ፣ ለዘላለም በፍርሃት፣ በተስፋ ቢስነትና በክፋት ውስጥ እንድትኖር የተረገመች በሆነች ነበር::

ታዲያ እግዚአብሔር እዚህ የሚያቆየን ለምንድነው? የሚያቆይበት ምክንያት አለው፤ *ለዓለም የምሥራቹን ቃል እንድንናገር ያቆየናል:: የምሥራቹ ቃል የክርስቶስ ነው::* መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእግዚአብሔርን አስደናቂ ሥራ እንድታውጁ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ እግዚአብሔር ለራሱ ያደረጋችሁ ቅዱስ ህዝብ ናችሁ" (1ኛ ጴጥ 2፥9):: ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ

የሰጠው ትዕዛዝ ከቶ አልተሻረም፤ "ወደ ዓለም ሁሉ ሒዱና ለሰው ሁሉ ወንጌልን አስተምሩ" (ማር 16፥15)::

ይህ ማለት ሁላችንም ሰባኪዎች ወይም የወንጌል መልዕክተኞች ወይም ሚስዮናውያን እንሆናለን ማለት ነው? አይደለም - ለጥቂቶች ግን ነው:: ነገር ግን ሁላችንም የክርስቶስ ምስክሮች ለመሆን ተጠርተናል፣ የርሱን ፍቅርና የሚለውጥ ኃይሉን ወደ ፈራረሰውና ወደ ተመሠቃቀለው ዓለም ልናመጣ ነው የተቀመጥነው::

የአንድ ሰው ተፅዕኖ

"ዐመፅ በቸርነት ላይ" የሚል ታሪክ ለዘመናት አንባቢዎችንና ፊልም አፍቃሪዎችን ያስደነቀ ታሪክ ነበር:: ከዚያ በኋላ የሆነው ግን ከአስገራሚነቱ አልፎ በታዋቂነት ተርታ አልተፈረጀም::

ባንዳንድ ምክንያቶች አሁንም አከራካሪ የሆነ ሁኔታ በ1789 ተፈጽሞ ነበር፣ መርከብ ሠራተኞች የመርከቡ ካፒቴን ባሳየው የጭካኔ ተግባሩ ምክንያት ዐመፁበት:: ዊሊያም ብሊፍ የተባለው ይህ ካፒቴን ከዐመፁ ለማምለጥ ከጥቂት ሰዎች ጋር ሆኖ መርከቡን ጥሎ በጀልባ ሸሸ:: አማጺያኑ ግን በመርከቢቱ ላይ ቀሩ፣ በመጨረሻም ማንም የማይኖርባትና የተነጠለች፣ በሰላማዊ (ፖስፊክ) ውቅያኖስ በደቡባዊ ክፍል የምትገኝ፣ "ፒትካይርን ደሴት" አግኝተው ደረቅ መሬት ላይ ወረዱ:: ቁጥራቸው ሃያ አምስት ነበር፣ ከነርሱም ዘጠኙ እንግሊዛውያን መርከበኞች ሲሆኑ ቀሪዎቹ ስድስት ወንዶችና አሥር ሴቶች የታሂቲ ዜጎች ነበሩ:: ከመርከቧ ከወረዱ ከጥቂት ሰዓታት በኋላ መርከቧን ፈጽመው አቃጠሏት፣ ከዚያም በደሴቲቱ ላይ በቋሚነት ሠፈሩ::

ነገር ግን ይህ ሙከራቸው ብዙም ሳይቆይ ትልቅ አደጋ ገጠመው:: አስቸጋሪ በሆኑ እንግሊዛውያን መርከበኞች እና በታሂታውያን መካከል ከፍተኛ ግጭት ተፈጠረ፣ አለመግባባታቸውም ተካሮ ወደ መገዳደል መራቸው:: አንዱ እንግሊዛዊ መርከበኛ ደግሞ ከዕፅዋት ጨምቆ የአልኮል መጠጥ ማዘጋጀት ጀምሮ "ሞቃታማ ገነት ናት" ያሏትን ደሴታቸውን የሰካሮች፣ የብልሹ ምግባርና የወራዳነት ሠፈር አደረገው:: ከአምስት የማይበልጡ ታሂቲዎችና አንድ እንግሊዛዊ መርከበኛ "ጆን አዳምስ" የተባለ ብቻ ተረፉ::

አንድ ቀን ጆን አዳምስ መርከቧን ሲያቃጥሏት ሳይቃጠል የተረፈና በመርከቧ ውስጥ ያገኘውን፣ ግን ለብዙ ጊዜ ረስቶት የነበረውን፣ መጽሐፍ ቅዱስ እንስቶ ማንበብ ጀመረ:: እግዚአብሔርም ቃሉን በመጠቀም ጆን አዳምስ ኃጢአተኛ እንደሆነ በማመን ንስሃ እንዲገባና በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምን መራው:: የጆን አዳምስ ሕይወት በአስደናቂ ሁኔታ ተለወጠ፣ ከዚያም ምንም ያህል ሳይቆይ ለስደተኛ ጓደኞቹ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ያካፍላቸው ጀመር:: የተለወጠው የጆን አዳምስ ሕይወትና ያካፈላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ መልዕክት እነሱንም ለወጣቸው:: በ1808 ወደዚች እነጆን አዳምስ ወደሚኖሩባት ፒትካይርን ደሴት በመምጣት ለመጀመሪያ ጊዜ የጎበኙት አሜሪካውያን መርከበኞች ነበሩ:: ጎብኚዎቹ ያገኙት ማኅበረሰብ እጅግ የበለፀገና ፍጹም ተስማምቶ የሚኖር፣ ወንጀል የሌለበት፣ እስር ቤት የሌለበት፣ የአልኮል መጠጥ የሌለበትና የሥነ ምግባር ጉድለት የማይታይበት ማህበረሰብ ነበር:: እግዚአብሔር የአንድን ሰው ምስክርነት ተጠቀመ፤ ግዛቱን በሙሉ ለመለወጥ የጆን አዳምስን ተፅዕኖ ተጠቀመ::

ሁሉም ከእንቅብ በታች ናቸው

የጆን አዳምስን ሕይወት ያለው ምስክርነት ተላላፊ ነበረ፣ ከዚህ በጣም በተቃረነ መልኩ አንዲት ሴት የጻፈችልኝ ደብዳቤ እንዲህ የሚል ሀሳብ ነበረው:: ባለቤቷና እርስዋ ሃይማኖት የለሾችና "ወደ ቤተክርስቲያን በጭራሽ ሔደን አናውቅም፣ ምክንያቱም አብዛኞቹ ዘመዶቻችን ክርስቲያን እንደሆኑ ይነግሩናል፣ እንዲህ ነን እያሉ ግን ጋብዘውን አያውቁም ወይም የልደት ካርድ አይልኩልንም ወይም እንዲያውም ታምሜ በሆስፒታል ተኝቼ ሳለሁ እንኳን አልጎበኙኝም:: ይህን ለምን እንደሚያደርጉብን አንደኛዋ ዘመዴ ክርስቲያኖች ስላልሆንን እንደሆነ ነግራኛለች:: የክርስቲያኖች ተግባር ይህ ከሆነ፣ ከነርሱ ጋር ምንም ነገር ለማድረግ አልፈልግም" ይላል::

ወደ ክርስቶስ እንድትመለከት አጥብቄ አስገነዘብኳት፣ ምክንያቱም እርሱ ብቻ ፍጹም ስለሆነና እርሱ ብቻ ከቶ የማያስቀይመን ስለሆነ ነው:: የሴትየዋ ደብዳቤ ግን አቀዝቅዞኛል፣ በተሰማት ጉዳይ ስለ ወሰነችው ውሳኔ ልጠቅሳት አልቻልኩም:: ከዚህ ሁሉ በኋላ፣ የክርስቶስ ተከታይ ነን የሚሉ ሳይወዷት እንዴት ክርስቶስ ይወደኛል ብላ ልታምን ትችላለች? እነዚያ ዘመዶቿ እውን ክርስቲያኖች መሆናቸውን አላውቅም፤ ከሆኑ ግን እግዚአብሔር ለምን በዚህ ምድር እንዳስቀመጣቸው ፈጽሞ አልተረዱም::

እንደዚህ ዓይነት ሰዎች፣ ሌሎችን ወደ ክርስቶስ በመማረክ ፊንታ ጀርባቸውን ወደ ክርስቶስ እንዲመልሱ ያደርጋሉ።

ወደ ኢየሱስ በመጣን ጊዜ፣ እግዚአብሔር ከዚህ ዓለም ኃጢአትና ምስቅልቅል ነፃ አውጥቶናል። ግን ታዲያ መልሶ ወደ ዓለም ይልክናል የሚልከንም ተመልሰን ኃጢአት ልንሠራና ጨለማ የሆነው መንፈሳዊ ዓለም ሥራ ተሳታፊዎች እንድንሆን አይደለም፣ ነገር ግን ለክርስቶስ ብርሃን ምስክሮች እንድንሆን ነው። ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፣ "አብ እኔን እንዳሰከኝ እኔም እናንተን እልካችኋለሁ" (ዮሐ 20፥21)። ደቀመዛሙርቱንም በተመለከተ ፀልዮላቸዋል፣ "ከክፉው (ሰይጣን) እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም ውጪ እንድትወስዳቸው አልለምንም" (ዮሐ 17፥15)። መጽሐፍ ቅዱስ አማኞችን በጨው፣ በመብራት በእርሾና በዘር ያወዳድረናል። ከነዚህ እንዳቸውም ቢሆኑ በመጋዘን ውስጥ ተቆልፎባቸው ቢቀመጡ ምንም ጥቅም የላቸውም። ተጠብቀው ሊቀመጡ ይችላሉ፣ ግን ዓላማቸው ለመቀመጥ አይደለም። ጨው ምግብን በማጣፈጥና እንዳይበላሽ በማድረግ ያገለግላል፤ መብራት ብርሃን እንዲሰጠን፣ ጨለማን በመግፈፍና መንገዳችንን በማብራት ይጠቅማል፣ እርሾም ዱቄታችን እንዲቦካና ጥሩ ዳቦ ተጋግሮ እንዲበላ ይረዳል፤ ዘር ደግሞ ይዘራና ሰብል ሆኖ ፍሬ ያፈራል።

የኛም ጉዳይ እንዲሁ ነው። እንዴት ፀጥ ብለን እንደማይመለከተን ሆነን እንቀመጣለን? ለሌሎች በማካፈል ፈንታ እንዴት ወንጌልን ከእንቅብ በታች እናኖራለን? እንዲህ ማድረግ ማለት እግዚአብሔር እኛን ያኖረበትን ዓላማ መርሳት ነው። ኢየሱስ፣ "እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፣ በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም፣ መብራት አብርቶ እንቅብ የሚደፋበት ማንም የለም፣ ይልቅስ በቤት ውስጥ ላሉት ሁሉ እንዲያበራ በሚታይበት በከፍተኛ ቦታ ላይ ያደርገዋል" (ማቴ 5፥14-15) ብሏል። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮም የሚገኙ ክርስቲያኖችን የእምነታችሁ ዝና በዓለም ሁሉ ስለ ተበሠ ከሁሉ አስቀድሜ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ስለ ሁላችሁ አምላኬን አመሰግናለሁ (ሮሜ 1፥8) በማለት አመስገነ። በተሰሎንቄ ያሉ ክርስቲያኖች በተቃዋሚዎቻቸው ኃይለኛ ስደት ደርሶባቸው እያለ ጳውሎስ ግን እንዲህ፣ "የእግዚአብሔር ቃል ከእናንተ ወጥቶ የተሰማው በመቄዶንያና በአካይዳ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ያላችሁ እምነት

በሁሉ ቦታ ታውቆ ነበር፤ በዚህ ምክንያት እኛ ስለዚህ ጉዳይ ምንም መናገር አያስፈልገንም" (1ኛተሰ 1፥8) በማለት ጽፎላቸዋል።

ልባቸው ወደ ተሰበረ ሕዝቦች መድረስ

እንዳለመታደል ሆኖ፣ ብዙ ክርስቲያኖች ከላይ እንደጠቀስኳት ሴት ዘመዶች ዓይነት ናቸው፤ ስለ ሌሎች ሰዎች ግድ የሌላቸውና ስለ መንፈሳዊ ደህንነታቸውም ምንም የማይገዳቸው ናቸው። እንዳንዶች ደግሞ ግድ ልላቸው እንደሚገባ የሚያውቁ ቢሆንም ምን ማድረግ እንደሚገባቸው አያውቁም። ይህ ሁኔታ እንዴት ሊለወጥ ይችላል? በዚህች በጉስቁልና ባለች ዓለም ለክርስቶስ ተፅዕኖ ማምጣት እንዴት እንችላለን?

አንደኛ፣ እግዚአብሔር ዓለምን በሚያይበት አይን (መንገድ) ማየት እንድትችሉ እንዲረዳችሁ በጸሎት ጠይቁት። በዙሪያችሁ ያሉ ሰዎች ሁሉ ኃጢአት ባስከተለው መዘዝ በአንድም ሆነ በሌላ ስብራት ያለባቸው፣ ኑሮአቸው የተበተነና የከፋባቸው ናቸው። ለሌሎች ደግሞ ሕይወት ቋሚና ማብቂያ የሌለው ትግል ናት። እግዚአብሔር ስለ እነሱ ግድ ይለዋል? እኛስ?

አንድ ሰው በቅርቡ ለአጭር ጊዜ ተልዕኮ ወደ አንድ በጦርነት በድርቅና በበሽታ በእጅጉ ወደ ተጎዳች ደሃ ሀገር ሔዶ ስለ ነበር አንዲት የኮሌጅ ተማሪ ነገረኝ። ተማሪዋ ባየችው ነገር ስለተፈፋት ወደ ነበረችበት ኑሮዋ ለመመለስ ቸኩላ ነበር። በዚህ ሀሳብ ውስጥ እያለች ግን ከችጋር የተነሣ ሊሞት እያጣጣረ ያለ ልጅ በእጇ ላይ አቀፈችው። ያህ ሕፃን በሞት አፋፍ የነበረ ከመነጫነጭ በስተቀር ምንም ማድረግ የማይችል የደከመ ነበር፣ ይህ ሁኔታ በድንገት ልቧን ሰበራት። ያህ ሕፃን በሕይወት ዘመኑ ዳግመኛ ለአንድ ጊዜ እንኳን ፈገግ ሳይል መሞቱ ልቧን ነካት። ወዲያውኑ በዙሪያዋ ያሉትን ሰዎች እያመተረች ፍጹም በተለየ ፍቅር መመልከት ጀመረች።በቀሪ የሕይወት ዘመኗም በክርስቶስ ዓይን አማካይነት መመልከት ጀመረች። እንደነዚህ ዓይነት ችግር ባለባቸው ቦታዎች ሁሉ እየተዘዋወረች የተጎዱ ሰዎችን በመርዳት ልታገለግል ራሷን አሳልፋ ሰጠች፣ ሌሎችንም በክርስቶስ ስም ለመርዳት ወሰነች።

ሰዎችን በራሳችን እይታ ስንመለከታቸው፣ ዋጋ የምንሰጣቸው ለእኛ ምን ሊያደርጉልን ይችላሉ በሚል ሀሳብ አቀጣጫ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን የሚያየው በተለየ

መልክ ነው። እኛም ማድረግ የሚኖርብን እንዲሁ ነው። ጳውሎስ እንዲህ ሲል ጽፏል፣ "አንድ ጊዜ ክርስቶስ ለሁሉም መሞቱንና ሁሉም የእርሱ ሞት ተካፋዮች መሆናቸውን ስለተረዳን የክርስቶስ ፍቅር ለሥራ ይገፋፋናል . . . በሕይወት ያሉ ሁሉ ለነርሱ ለሞተውና ከሞትም ለተነሣው እንዲኖሩ እንጂ ከንግዲህ ወዲህ ለራሳቸው ሲሉ እንዳይኖሩ ክርስቶስ ለሁሉም ሞተ። ስለዚህ ካሁን ጀምሮ ማንንም ቢሆን በሥጋዊ አመለካከት ከንግዲህ አናይም፤ ከዚህ በፊት ክርስቶስን ያየነው በሥጋዊ አመለካከት ቢሆንም ከንግዲህ ወዲህ የምንመለከተው በዚህ ዓይነት አይደለም" (2ኛ ቆሮ 5፥14-16)።

ጳውሎስ ሁል ጊዜ በእንዲህ ዓይነት መንገድ አያስብም፤ አንድ ጊዜ ክርስቲያኖችን ስለጠላ ለትንሽ ጥቅም ብዙ ይሮጥ ነበር። እግዚአብሔር ግን ልቡን ለወጠለትና ክርስቶስን ያላወቀ ሁሉ ያውቀት ዘንድ ሸክም ተቀበለ። የእግዚአብሔር ፍቅር መንፈሱን ሞላው፤ እግዚአብሔር ሰዎችን በሚያይበት መንገድ አየ፤ በሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ፍቅር እንዳረፈ ተመለከተ። እርሱም አፈቀረ። ይህ በእናንተም ሕይወት እንዲሆንላችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት።

የምሥራቹን ቃል መኖር

ለክርስቶስ ተፅዕኖ ለማምጣት ሁለተኛው አስፈላጊ ነገር፣ በምንኖረው ሕይወት ወይም በምንኖርበት ሁኔታ ሁሉ የክርስቶስን ፍቅር ማሳየት ነው።

የብዙዎቹ የጥንት ክርስቲያኖች ትልቁ ችግር ከማያምኑ ጋር ጋብቻ መፈፀማቸው ነበር። ከማያምኑ ጋር እንዴት ሊግባቡ ይችላሉ? ይልቁንም ከመጨቃጨቅ፣ በሚኖሩት ኑሮ ምሳሌ በመሆን ለማግባባትና ለማሸነፍ እንዲነሳሱ ሐዋርያ ጴጥሮስ እንዲህ ሲል ጽፎላቸዋል፣ "እንዲሁም እናንተ ሚስቶች ሆይ፣ ለባሎቻችሁ ታዘዙ፣ በዚህ ዓይነት ገና በእግዚአብሔር ቃል የማያምኑ ባሎች ቢኖሩም በቃል ምስክርነት ብቻ ሳይሆን በሚስቶቻቸው የሕይወት ምስክርነት ሊመለሱ ይችላሉ። ይህንንም የሚያደርጉት ንፁህ የሆነውንና ሰው አክባሪ ሕይወታችሁን ሲመለከቱ ነው" (1ጴጥ 3፥1-2)። ሕይወታቸው የትዳር ጓደኞቻቸውን ወደ ክርስቶስ ሊያመለክት የሚችል ምስክርነት የሌለው ስብከት ነበር። በኛም ግንኙነት ተመሳሳይ መርህ ተግባራዊ ሊሆን ይገባዋል።

ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር የርሱን ፍቅር ብዙ ግልጽ በሆኑ መንገዶች እንድናሳይ ይፈልጋል። በማንኛውም ጊዜ ኃጢአት ለጥፋት በቁጭት ሲወጣ፣ የሚለውጠውን የክርስቶስን ፍቅር ተግባራዊ ለማድረግ መለፈግ አለብን። ይህንን ዓለም ከቶ እንከንየለሽ ሥፍራ ልናደረገው አንችልም፤ ይህ ሊሆን የሚችለው ክርስቶስ በክብርና በግርማ ተመልሶ ሲመጣ ብቻ ነው። እኛ ግን የተሻለ ስፍራ ልናደርገው ተጠርተናል፣ ጥሪአችን የሰዎችን ሥቃይ ለመቀነስ የቻልነውን ሁሉ በማድረግና ሰብአዊ በደሎችን በመዋጋት እንድንሠራ ነው። ከቁጥጥራቸው ውጭ በሆነ መንገድ የተቸገሩትን፣ የደኸዩትን፣ በበሽታ፣ በመንይምነት፣ በድርቅና በርሃብ፣ በአየር ንብረት መዛባት፣ በዘረኝነት፣ በሁከትና በጦርነት የተጐዱትን ሕዝቦች ሸክም ለመሸከም ከሰዎች ሁሉ ይልቅ፣ ክርስቲያኖች ኃላፊነት አለባቸው። ምናልባት እግዚአብሔር እነዚህን ችግሮች ለብቻችሁ ወይም ብዙ ሆናችሁ እንድትዋጉ ሊጠራችሁ ይችላል። ችግራቸውን ለመቀነስ እየሠሩ ያሉትን በክርስቶስ ስም ቢያንስ በጸሎታችሁና በገንዘባችሁ ልትደግፉአቸው ይገባል። ይህንን ካደረጋችሁ የክርስቶስን ርኅራኄ ለሌሎች ታሳያላችሁ፣ እንዲሁም ለወንጌል በር ታስከፍታላችሁ። ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ በእውነት እላችኋለሁ፣ "የኔ ደቀመዝሙር በመሆኑ ከነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ አንድ ብርጭቆ ቀዝቃዛ ውኃ እንኳ የሚሰጥ እውን ዋጋውን አያጣም" (ማቴ 10፥42)።

በምትኖሩት ሕይወት ሌሎች ክርስቶስን ያዩታል? አንዲት ሴት፣ "ጓደኛዬ ክርስቲያን ነኝ ትላለች፣ ግን ከዚህ በፊት አይቼው የማላውቀው የባሰባት አሉባልተኛና ሐሜተኛ ናት። ክርስቲያኖች የሚያደርጉት እንዲህ ነው?" በማለት በመጠየቅ ጽፋልኛለች። ሌላው ሰው ደግሞ "የእህቴ ልጅ ክርስቲያን ነኝ ይለኛል፣ ነገር ግን ሁልጊዜ በሰዎች ላይ የሚያማርርና ስህተት የሚፈልግ ነው። ይህ ስህተት አይደለምን?" ብሎኛል። ሰዎች የሠራነውን ስህተት ነቅሰው ለማውጣት ፈጣን ናቸው - በዚህም ምክንያት ክርስቶስን ለመተው ሰበብ ያደርጋሉ፣ ወደኋላም ይመለሳሉ። አንድ እውነት የሆነ ጥንታዊ አባባል አለ፣ "ከምንለው ይልቅ የሆንነው የበለጠ ይናገራል።"

የምሥራቹን ቃል መናገር

ይህ ለክርስቶስ ተፅዕኖ ለማምጣት ወደምትችሉበት የመጨረሻ መንገድ ያመጣችኋል፤ እምነታችሁን ለሌሎች ማካፈልን ተማሩ::

ጥሩ ኑሮ መኖር ብቻውን በቂ አይደለም:: ወንጌል ምን እንደሆነ ሰዎች ሁሉ ሊረዱ ይገባቸዋል:: ሊረዱት የሚችሉት ሌላ ሰው ሲነግራቸው ብቻ ነው:: ወንጌል ጣዕም አለው፣ ስለዚህ ሰዎች ሊረዱት በሚችሉት የተግባቦት መንገድ ሊተላለፍላቸው ይገባዋል:: ሐዋርያ ጳውሎስ፣ "ነገር ግን ሳያምኑበት እንዴት ሊጠሩት ይችላሉ? ስለርሱ ሳይሰሙስ እንዴት ያምናሉ? የምሥራቹን ቃል የሚያበሥርላቸው ሳይኖርስ እንዴት ሊሰሙ ይችላሉ?" ብሏል (ሮሜ 10፥14):: የወንጌል ስብከት በመደበኛ ንግግር ወይም ስብከት ብቻ የተወሰነ አይደለም:: ከዚህ ክፍል ጳውሎስ የተጠቀመው ቃል ሲተረጐም "መልዕክቱን ማስታወቅ ወይንም ማስተላለፍ" ማለት ነው:: ክርስቶስን ለሌሎች ስናካፍል ይህ ሁልጊዜ ይሆናል:: ይህ በየትም ቦታ ሊሆን ይችላል:: በቤተክርስቲያን ውስጥ ወይም ቡና እየጠጣን ወይም በሆስፒታል ውስጥ ወይም በሸርሸር ቦታ ወይም በመዝናኛ ሥፍራ ወይም በአይሮፕላን ውስጥ ሊሆን ይችላል::

አንድ ሰው ማወቅ የሚገባውና የሚያስፈልገው የወንጌል መልዕክት ምንድን ነው? በአጭሩ ሲገለጽ፣ አራት ነጥቦችን ይዟል:: ነጥቦቹን እንድታስላስሏቸው አበረታታችኋለሁ፣ ከዚያም ለማንም ሰው ለመናገር ትችላላችሁ (አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ማጣቀሻዎችን ለያንዳንዱ ነጥብ ጨምሬአለሁ፣ እንድታስላስሏቸው ግድ እላችኋለሁ::) *አንደኛ፣ እግዚአብሔር ፈጠረን፣ ይወደናል፣ ከርሱ ጋር ለዘላዓለም በሰላም አብረን እንኖር ዘንድ ይፈልጋል* (ዘፍ 2፥7፤ ዮሐ 10፥10)::

ሁለተኛ፣ ኃጢአት ሠርተናል፤ እግዚአብሔርን ትተናል፣ በመሆኑም ከርሱ ተለይተናል፣ ከፍርዱም በታች ሆነናል:: (ሮሜ 3፥23፤ ኢሳ 59፥2)::

ሦስተኛ፣ እግዚአብሔር አሁንም ይወደናል፤ ስለወደደንም አንድያ ልጁን፣ ኢየሱስ ክርስቶስን፣ ወደ ምድር ላከልን:: ተልዕኮው፣ እኛ በኃጢአታችን ምክንያት ልንቀበለው የሚገባንን ቅጣት እርሱ ተቀብሎ እኛን ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርበን ነው፣ (ሮሜ 5፥8፤ 6፥23፤ 1ኛጴጥ 3፥18)::

ዐራተኛ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ አዳኛችን እንደሆነ በእምነት እርሱን በመተማመንና በሕይወታችን ጌታ እንዲሆን በመስጠት ልንመላለስ ይገባናል (ዮሐ 3፥16፤ 1፥12፤ ሮሜ 10፥9)::

ወንጌልን ለሰዎች ለማቅረብ ውጤታማ ከሆኑት መንገዶች አንዱ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ለናንተ ያደረገላችሁን መንገር ነው:: ይህንን በምታደርጉበት ጊዜ ምናልባት ሊከራከሩአችሁ ወይም እስባችሁበት የማታውቁትን ወይም መልስ የማታገኙለትን ጥያቄ ሊጠይቁአችሁ ይችላሉ፤ ይሁን እንጂ ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገላችሁን ነገር መካድ አይችሉም:: ስለምትናገሩት የሕይወት ምስክርነት ጊዜ ወስዳችሁ አስቡበት፣ ከዚያም እግዚአብሔር የምትናገሩበትን ዕድል ሲሰጣችሁ በግልጽና አጠር ባለ ሁኔታ ለመንገር እንድትችሉ እንዲረዳችሁ እርሱን ለምኑት:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ጌታ የሆነውን ክርስቶስን በልባችሁ አክብሩት፣ በእናንተ ስላለው ተስፋ ምክንያት ለሚጠይቋችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዝግጁዎች ሁኑ" (1ኛ ጴጥ 3፥15)::

በተጨማሪ፣ *ክርስቶስን ለማያውቁ በአካባቢያችሁ ላሉ ሁሉ ጸልዩላቸው::* አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ እንዲመጣ ያስማቋረጥ ልትፀልዩ አትችሉም፣ ግን ግድየለሽ አትሁኑ:: እግዚአብሔር እናንተን ተጠቅሞ ሕይወታቸውን ለመንካት እንደፈለገ ካላወቃችሁ በቀር ስድነታቸው ልትፀልዩም አትችሉም:: ፀሎት ሌሎችን ከመስወጣ በፊት በቅድሚያ እናንተን ይለውጣል::

ፀሎት በወንጌል አገልግሎት ውስጥ በጣም አስፈላጊ ነው:: በእግዚአብሔር ላይ ያመጸውን ሰው ልብ መለወጥ የሚችለው እርሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው:: የምንናገረው ቃል ምንም ደህል ተገቢና አሳማኝ ቢሆን ወይም አቀራረባችን ምንም ደህል የተዋጠለትና የተዋበ ቢሆን፣ መንፈስ ቅዱስ መንገዱን ካላዘጋጀው በስተቀር ቃላችን ምንም ፋይዳ አያመጣም:: በመጽሐፍ ቅዱስ "የሰውን አሳብ ማን ሊያውቅ ይችላል? የሰው ልብ ከሁሉ ነገር ይልቅ እጅግ ተንኮለኛ ነው፤ እኔ እግዚአብሔር ግን የሰውን ልብ እመረምራለሁ፣ እያንዳንዱን ሰው በአካሄዱና በሥራው መጠን እቀጠዋለሁ" (ኤር 17፥9-10) ተብሎ ተጽፎአል::

የሰውን ልጅ ልብ ምስጢር በሙላት የምናውቀው በመንግሥት ሰማይ ነው፣ አንዳንድ ሰዎች ስለሙት የወንጌል ቃል

በኀ ምላሽ ሲሰጡ ሌሎች ለምን እምቢ እንዳሉ የምናውቀው እዚያ ነው። ግን አንድ ነገር ግልጽ ነው፤ ፀሎት በወንጌል አገልግሎት ውስጥ እጅግ ወሳኝ ድርሻ አለው፣ የወንጌል አገልግሎት አካልም ነው። አንዳንድ ጊዜ ለወንጌላዊነት አገልግሎት (ተልዕኮ) ዝግጅት የሚያስፈልጉ ጠቃሚ ቅድመ ተከተሎችን እንድመዘግብላቸው ለሚጠይቁኝ ምላሼ ሁልጊዜ ተመሳሳይ ነው፤ "ጸሎት . . . ጸሎት እናም ብዙ ፀሎት ነው" እላቸዋለሁ። ሐዋርያ ጳውሎስ በቆላስይስ ለነበሩ ክርስቲያኖች፣ "እግዚአብሔር ለምሥራቹ ቃል በር እንዲከፍትልንና በእርሱ ምክንያት እኔ ታሥሬ የምገኝበትን የክርስቶስን ምስጢር ማብሰር እንድንችል ለኛም ፀልዩ" (ቆላ 4፥3) በማለት በጥብቅ አስገንዝቦአቸዋል።

በዙሪያችሁ ያሉ ሰዎች ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ ያስፈልጋቸዋል። ለቤተሰባችሁ፣ ለጐረቤቶቻችሁ፣ አብረዋችሁ ለሚሠሩ፣ አብረዋችሁ ለሚማሩ ልትፀልዩላቸው ይገባል። ትፀልያላችሁ? እውነትን ይረዱ ዘንድ እግዚአብሔር የልባቸውን በር እንዲከፍትላቸው እግዚአብሔርን ትለምኑታላችሁ? ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እንድትነግሩአቸው እግዚአብሔር እናንተን እንዲጠቀማችሁ ትጠይቁታላችሁ? በተጨማሪ፣ እግዚአብሔር ከዓለም ዙሪያ ወደራሱ ለሚጠራቸው ሰዎች ልንፀልይላቸው ይገባናል። እግዚአብሔር ለተወሰኑ ሚሲዮናውያን ወይም ለአንድ አገር ወይም ጐሣ እንድትፀልዩ ሊያደርጋችሁ ይችላል። በዚህ በምድር ሕይወት እያላችሁ የምትፀልዩላቸውን በአካል ላትገናኙ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን የናንተ ጸሎት እነርሱን ወደ ዘላለም ድነት ለማምጣት ድርሻ እንደነበረው በመንግሥተ ሰማይ ትረዳላችሁ።

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሥራ ለማደናቀፍ ከሚጠቀምባቸው መንገዶች አንዱ መንገድ፣ እኛ ለክርስቶስ ተዕዕኖ እንድናመጣ እግዚአብሔር እኛን ለመጠቀም እንደማይችል በማሳመን ነው። ይህ ግን እውነት አይደለም። ማንም በዙሪያችሁ ወዳሉ ሰዎች ሁሉ በወንጌል ሊደርስላቸው አይችልም። በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 10፥2 ያለው የኢየሱስ ቃል አሁንም እውነት ነው፤ "እንዲህም አላቸው፡ እነሆ መከሩ ብዙ ነው፣ የመከሩ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው። ስለዚህ የመከሩ ጌታ ለመከሩ ሥራ ተጨማሪ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት።" በናንተ እንዲጀምር ጠይቁት።

ሃያ ዘጠኝ

ሕይወት በየደረጃው

እስከ ሽምግልና ድረስ እኔ ነኝ፥ እስከሽበትም ድረስ እሸከማችኋለሁ፣ እኔ ሠርቻለሁ፣ እኔም እነሣለሁ፣ እኔ እሸከማለሁ እኔም አድናለሁ።

(ኢሳ 46፥4)

አንድን ውድድር እንዴት እንደምትጀምሩ ብቻ ሳይሆን፣ እንዴት እንደምትፈጽሙትም አስፈላጊነቱ እኩል ነው። የክርስትና ሕይወትም እንዲሁ ተመሳሳይ ነው።

አንድ ፕሮጀክት (ውጥን) ጀምራችሁ ሳትጨርሱት ትታችሁ ታውቃላችሁ? ብዙዎቻችን አድርገን እናውቃለን። የነበራችሁ ጉጉት ከጊዜ በኋላ ቀዝቅዞ ወይም ሰልችቶአችሁ ወይም ውጥኑ ከብዶአችሁ፣ በመጨረሻ ወደ ሌላ ነገር ሄዳችሁ ይሆናል።

የሕይወት ጉዞ ግን እንደዚህ አይደለም፤ ጉዞውን የምናቆምበትና ወደሌላ ሁኔታ የምንሄድበት አማራጭ የለም። የመፈፀም ወይም ያለመፈፀም ብሎ የምርጫ ነገር የለም። ጉዞው እስከኖርን ድረስ ይቀጥላል። ብቸኛው ጥያቄ ግን እንዴት አድርገን እንጨርሳለን ነው።

ቁልቁል መውረድ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙ በጣም አሳዛኝ ታሪኮች አንዱ፣ የእሥራኤል ንጉሥ የነበረው የሳኦል ታሪክ ነው። ሳኦል የተመረጠና ተሰጥኦ ያለው ሰው ነበረ። መጽሐፍ ቅዱስ "ከርሱ ይልቅ መልካም ሰው አልነበረም" ይላል (1ሳሙ 9፥2)። የንግሥና ዘውድ ከጫነ በኋላ አንድ መሪ እንዲኖረው የሚፈለገውን ብቃት ሁሉ አሳየ፤ ትህትና፣ ጀግንነት፣ ግርማ ሞገስ፣ መልካም ባሕርይ፣ የማስተዳደር ብቃት መለያዎቹ ነበሩ። የእሥራኤል ከተማ እንደ ተከበበ መልዕክት በመጣ ጊዜ፣ "በሳኦል ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ በኃይል ወረደ (1ሳሙ 11፥6)፣ ሕዝቡ ሁሉ በዙሪያው ተሰበሰበ"

የሚል እናነባለን። ጠላትን ሙልጭ አድርጐ እሸነፈ፣ ሳኦል ስላገኘው ድል ክብሩን ለእግዚአብሔር ሰጠ።

ከጊዜ በኋላ ግን ሳኦል ተለወጠ። በእግዚአብሐር ላይ የነበረው መደገፉ ቀርቶ በትዕቢት ተሞላ፣ በራሱም መተማመን ጀመረ። ዳዊት በቅልጥፍና ግዙፉንና ኃይለኛውን ጐልያድን ጠጠር ወንጭፎ በገደለና ወራሪዎቹን ባባረረ ጊዜ - ሳኦል በማመስገን ፈንታ - በዳዊት ላይ በቅናት ጦፈ። በራሱ ሥልጣን የማይተማመንና የሚጨነቅ ሆነ፣ ዳዊትን ለመግደል ባለማቋረጥ ማሳደድ ጀመረ። በመጨረሻም ሳኦል ከእግዚአብሔር ፊቱን በመመለስ ወደ ጠንቋዮችና ሟርተኞች ዞረ፣ ምሪት ከነርሱ ፈለገ፣ ፍጻሜውንም ራሱን በማጥፋት አጠናቀቀ። ሳኦል ጅማሬው መልካም ቢሆንም ፍጻሜው ግን በአሳዛኝ ሁኔታ ተደመደመ።

ሳኦልን ወደ ስህተት መንገድ የወሰደው ምንድነው? መጽሐፍ ቅዱስ መልሱን በዝርዝር አላስቀመጠልንም፣ ነገር ግን ሳኦል ከነበረበት ከፍታ ወደ ቁልቁል መውረድ የጀመረው በአንድ ጊዜ አልነበረም። ዓመታት ባለፉ ቁጥር በአዳዲስ ፈተናዎች ውስጥ እያለፈ ከውድቀት ወደ ውድቀት ገባ።

የሕይወት ደረጃዎች

እንደ ወንጌላዊነቴ አብዛኛውን የሕይወት ዘመኔን ያሳለፍኩት በጉዞ ነው፤ ከማስታውሰው በላይ በጣም ብዙና ረጃጅም ጉዞዎችን አድርጌአለሁ። ምንም እንኳ ሁለት ጉዞዎቼ ሌሎቹን የማይመስሉ ቢሆንም፣ እያንዳንዱ ጉዞዬ ግን እስከ ግቡ ድረስ ከአንዱ ደረጃ ወደ ሌላ ደረጃ የተሸጋገረ ነበር።

የሕይወት ጉዞ ጉዳይም እንዲሁ ነው። እያንዳንዳችን በጉዞ ላይ ነን። በማያጠራጥር መልኩ ወደ ፍጻሜው እስክንደርስ ድረስ ከአንድ ደረጃ ወደ ሌላ ደረጃ እየተሸጋገርን ነው። የሕፃንነት ጊዜ ወደ ልጅነት ጊዜ ያድጋል፤ ልጅነት ወደጉሩምስና ወይም ኮረዳነት ያድጋል፣ ጉሩምስና ወደ አካለመጠን ዕድሜ ያድጋል፤ ከአካለ መጠን ወደ ጉልማሳነት፣ ከጉልማሳነት ወደ ብስለት ዕድሜ ከዚያም ወደ ሽምግልና ይደረሳል።

ታዲያ ይህ የሕይወት ዕድገት ደረጃ እግዚአብሔር ከሰጠን ክርስቲያናዊ የሕይወት ጉዞ ጋር ምን ጉዳይ አለው? በቀላሉ እንዲህ ነው፤ እያንዳንዱ የሕይወት ደረጃ የራሱ የሆነ ፈተናና አደጋ አለው፤ ሰይጣን ደግሞ በአጋጣሚዎቹና (በፈተናዎቹ) ለመጠቀም

ሁሌ ጥረት ያደርጋል። በምናረጅበት ጊዜ፣ ወጣት በነበርንበት ጊዜ በገጠመን ዓይነት ፈተና እንጋፈጥም ይሆናል - ነገር ግን በሽመገልንም ጊዜ ፈተናው ይቀጥላል። ምናልባት የሚያጋጥሙት ፈተናዎች ከዚህ በፊት ከደረሱብን የተለዩ ሊሆኑ ስለሚችሉ፣ አዲሶቹ ሥፍራችንን ሊያስለቅቁን ይችላሉ። በዚህ ምዕራፍ ቀጣይ ክፍል የመጨረሻዎቹን አንዳንድ የሕይወት ደረጃዎች መፈተሽ እፈልጋለሁ። በመንፈሳዊ ረገድ ለኛ ምን ማለት እንደሆኑ እገልጻለሁ። ባሁኑ ሰዓት እንዳቸውም አላጋጠሙህም ይሆናል - ነገር ግን አንድ ቀን ሊያጋጥም ይችላል፣ የመዘጋጃው ጊዜ ፈተናው ሳይደርስ አሁን ነው።

ባዶውን ጐጆ መጋፈጥ

ልጆቻችን አያደጉ ሲሉ ወደ ቤታችን ሊጐበኙን የመጡ እንግዶች ሁሉ ጉብኝታቸውን ጨርሰው ሲመለሱ በቤታችን ውስጥ ካዩት መተራመስ የተነሳ፣ ራሶቻቸውን እያወዛወዙና እያጉረመረሙ ነው የሄዱት ብዬ አስባለሁ። በአምስት እረፍት የለሽ ቅብጥብጥ ልጆች ላይ የተለያዩ ውሾችና ድመቶች ተጨምረው ቤታችንን የሞቀና ያልደበዘዘ ለማድረግ ከበቂ በላይ ነበሩ። እኔ ለአገልግሎት መጓዝ ከጀመርኩበት ጊዜ አንስቶ፣ ሩት በየቀኑ በአስልቺና በአድካሚ የልጆች ትግል አሳልፋለች፣ ሆኖም ሕይወት ቤቱን ከሞሉ ልጆቻችን ጋር ሁልጊዜ በተተረማመሰ ደስታ የሚቀጥል ይመስለን ነበር።

ከጊዜ በኋላ ልጆቻችን ጥለውን ሄዱ። እኛ ይህን ከማስተዋላችን በፊት ሰዎች ልጆቻችን እንዳደጉ ይነግሩን ነበር - ትክክል ነበሩ። ሩት በጻፈችው ደብዳቤዋ "አሁን ባዶ ወደሆነው ቤት መመለስ እስጠልቶኛል" ብላለች። እኛ የምንጋፈጠው ችግር በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ወላጆች በየዓመቱ የሚደርስባቸውን ነው - ባዶ ጐጆ። እግዚአብሔር በጊዜው በርኅራኄው ሕይወታችንን በአዲስ ደስታ ሞላው (የልጅ ልጆቻችንንና የልጅ ልጅ ልጆቻችንን ጨምሮ)። ሆኖም ባዶ ጐጆን እንደገና መልሶ ማስተካከሉ አሁንም ለኔና ለባለቤቴ ከባድ ፈተና ነው።

ለዚህኛው የእድሜ ደረጃ ሰዎች በተለያየ መንገድ ምላሽ ይሰጣሉ። አንዳንዶች ሰላሙንና ነጻነቱን በመናፈቅ እንደ ዕረፍት ይመለከቱታል። አንዳንዶች (በተለይ በብቸኝነት ያሉ ወላጆች) በተቀላቀለ ስሜት ይቀበሉታል፣ ስላለፉበት አስቸጋሪ ጊዜ ቢያመሰግኑም፣ ቀሪውን የብቸኝነት ዘመናቸውን የሚፈሩ ይሆናሉ።

ሌሎች ደግሞ ያለጠባቂና ተንከባካቢ የቀሩ፣ የማይጠቅሙ እንደሆኑ ይሰማቸዋል ወይም ሰልቹ ይሆናሉ ወይም ድብርት ውስጥ ይገባሉ። እነዚህ ሁሉ ምላሾች በመንፈሳዊ ረገድ እኛን አደጋ ውስጥ ሊከቱን የሚችሉ ናቸው።

ለመሆኑ በዚህ የለውጥ ወቅት ምን ዓይነት አደጋዎች ናቸው ሊያሠጉን የሚችሉት? አንደኛው የጋብቻ አለመስማማት ነው። አንዲት ሴት በጻፈችልኝ ደብዳቤ "ለልጆቻችን ስንል አብረን ቆየን፣ አሁን ልጆቹ ሄደዋልና ከዚህ በኋላ አብረን ለመሆን የምንችልበት ምንም ምክንያት አይታየኝም" ብላለች። አንድ አባወራ ደግሞ "ልጆቻችን ከሄዱ ጀምሮ አንድ የሚያደርገን የጋራ የሆነ ነገር የለንም" በማለት ጽፎልኛል።

ችግሩን የሚያባብሰው ተጨማሪ ነገር ደግሞ የጉልማሳነት ዕድሜ፣ ልክ እንደማይፈለግ ባዶ ጐጆ ተደርጐ የሚታሰብ መሆኑ ነው። ሁሉም ሰው በዚህ "በዕድሜ ጠና የማለት ጠንቅ" ተብሎ በሚጠራው ችግር ውስጥ ያልፋል ማለት አይደለም፣ ነገር ግን የሚደርሱኝ ደብዳቤዎች በዚህ ችግር ውስጥ አያሌ ሰዎች መኖራቸውን ያረጋግጡልኛል። አንዲት ልቧ በዚህ ዓይነት ችግር የተሰበረ ሴት "ባሌ ጠባዩ ተለውጦብኛል፣ አሁን ልጁ ልትሆን ወደምትችል ወጣት ሴት ዘንድ ገብቷል፣ ከኔ ጋር ሲፋታ ይፈልጋል" በማለት ጽፋልኛለች። ሌላዋ ሴት ደግሞ "ባሌ በሥራው በጣም የተወጠረ ነው። ለኔ ምንም ትኩረት አይሰጥም። እኔ አሁን ከሌላ ሰው ጋር ግንኙነት ጀምሬአለሁ። ምናልባት ይህንን እንደ ስህተት ልትቆጥር ትችላለህ፣ ነገር ግን እኔ ለመደሰት መብት የለኝም?" በማለት ጽፋልኛለች። እንደነዚህ ዓይነት ደብዳቤዎች ያሳስቡኛል፣ ምክንያቱም እንዲህ ዓይነት መንገዶች ደስታን ሊያመጡ በፍፁም የማይችሉና ደህንነት የሌላቸው መሆኑን አውቃለሁ።

የኋለኛው ደብዳቤ የሚጠቁመው ብዙውን ጊዜ በዚህ የሕይወት ደረጃ ወቅት ከበስተጀርባ እያደባ የሚመጣ ሌላ አደጋ መኖሩን ነው፤ *በሌሎች ነገሮች መጠመድ ነው። ጊዜ እያለፈ መሆኑን እንረዳለን፤* እናም የሚያስከፍለን ዋጋ ምንም ይሁን ምን የተሻለ ነው ያልነውን ነገር ለማድረግ እንወስናለን። አንዳንዶች (በሥራ እንደተዋጠው ባል) በሥራቸው የተዋጡ ይሆናሉ፤ ሌሎች ደግሞ እንደ ትንግርት ባሉ ወይም በሚያዝናኑ ፕሮግራሞች

(ልምምዶች) ራሳቸውን ያጠምዳሉ። አሁንም ሌሎች ደግሞ ስለ ገንዘብ ዋስትና ወይም በህብረተሰቡ ውስጥ ስለሚኖራቸው ሥፍራ ይጨነቃሉ፣ ወይም ደግሞ ዕድሜን ወደ ኋላ ለመመለስ ሲሉ ቅጥ ባጣ ሁኔታ ይመገባሉ ወይም ለመዋብ ብለው ቀዶ ጥገና ያደርጋሉ። ሕይወት ሚዛኑን የጠበቀ አይሆንም። በዚህ ሂደት እግዚአብሔርን ወደ ጠርዝ ይገፉታል ይልቁንም በሕይወታችን ማዕከላዊ ሥፍራ ላይ ባለመርጋታችን፣ ክርስቶስን ቀስ በቀስ በጥላ ውስጥ እናስቀምጠዋለን። ይህ በእናንተ ላይ እንዲሆንባችሁ አትፍቀዱ።

ከትውልድ ወደትውልድ

ከባዶ ጐጆ ጋር በጥብቅ የተያያዘ እያንዳንዱ ወላጅ የሚገጥመው ሌላው ጉዳይ *ከአዋቂ ልጆቻችን ጋር ያለን ግንኙነት* ነው።

ለዚህ ጥያቄ ቀለል ያለ መልስ የለም፤ ልጆቻችን ባላቸው ፍላጐትና በማንነታቸው (ሰብዕና) የተለያዩ ናቸው (ልክ እንደ እኛ)። ወላጆች እነዚህን አዋቂ ልጆቻቸውን በተመለከተ ብዙ ጥበብና ፀሎት ያስፈልጋቸዋል። ልጆችም እንደዚሁ ከወላጆቻቸው ጋር በተዛመደ መልኩ ከወላጆቻቸው የሚማሩት ብዙ ነገር አለ።

ማንኛውም ሁኔታ ልዩ ሆኖ ሳለ፣ ካደጉ ልጆቻችን ጋር ባለን ግንኙነት መጽሐፍ ቅዱስ ከሁለቱ ጽንፎች እንድንጠነቀቅ ይነግረናል። አንደኛ፣ ልጆቻችን አዋቂ ከሆኑ በኋላ ለመቆጣጠር የምናደርገውን ሙከራ ማስወገድ እንዳለብን ይነግረናል። አንዲት በቅርቡ ያገባች፣ "ወላጆቼ በኑሮአችን ውስጥ ባለማቋረጥ ጣልቃ እየገቡብን ነው፣ ጣልቃ እንዳይገቡብን ምን ልናደርግ እንችላለን?" በማለት ጽፋልኛለች።

ልጆች ራሳቸውን ሲችሉ (ጥገኝነትን ሲያቆሙ) ትልቅ የለውጥ ሽግግር ይሆናል። ከዚያ በኋላ በእኛ ሥልጣን ሥር አይደሉም። በተለይ ያህ ጉዳይ አንዴ ካገቡ እውነትነቱ ግልጽ ነው። መጽሐፍ ቅዱሰ እንዲህ ይላል፣ "ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፣ በሚስቱም ይጣበቃል" (ዘፍ 2፥24) ከዚያ በኋላ የተለየ ቤተሰብ ይሆናሉ፣ እንደ ወላጆች እነሱን ለመቆጣጠርና በኑሮአቸው ውስጥ ያለብልሃት ጣልቃ ለመግባት መሞከራችንን ማስወገድ አለብን። ሳያገቡ የተቀመጡ ወይም በፍቺ ምክንያት በጉዳት ውስጥ ያለፉ ልጆች ሁኔታ ተመሳሳይ ነው። ይህ ማለት ግን ካገቡ በኋላ

እንረዳቸውም ወይም እንመክራቸውም ማለት አይደለም - በጭራሽ:: ነገር ግን እደረሬጋችን በጥበብ ይሁን::

ሌላው ጽንፍ ያደገ ልጆቻችንን ችላ ማለታችን ነው:: አንድ ሰው እንዲህ ብሎኛል፣ "ልጆቻችን ብዙ መከራ አሳይተውናል፣ ከዚህ በኋላ እስከመቼውም ባላያቸው ግድየለኝም::" ይህ ሰው የተናገራቸው ቃላት በጣም ሸካራ ነበሩ፣ በብዙ መታገሥ ተነጋግረን ስለ ልጆቹ እንዳልሆነ አረጋግጨአለሁ - ነገር ግን እንዳንድ ወላጆች ይህን ያደርጋሉ:: ሌሎች ደግሞ ዝም ብለው ከልጆቻቸው ይርቃሉ ወይም ይለያሉ:: እንደዚህ ዓይነት ሁኔታ በሚፈጠርበት ጊዜ፣ የቤተሰብን ቁርኝት ማላላት ብቻ ሳይሆን፣ በመንፈሳዊ ረገድ ልናበረታታቸውና ልንረዳቸው የምንችልበትን ዕድል እናጣለን::

ይህ ሁኔታ በተለይ እውነትነቱ እየተገለጠ የሚመጣው ልጆቻችን የራሳቸው ልጆች በሚኖራቸው ጊዜ ነው:: አሥራ ዘጠኝ የልጅ ልጆቻችን (አሁን ደግሞ የልጅ ልጅ ልጃችን) ለኛ ለዓመታት ደስታን ሰጥተውናል፣ ይህን ሳስብ ልቤ ግንኙነታቸው በቦታ ርቀት ወይንም ደግሞ በፍቺ ምክንያት የተቋረጠባቸውን እያት ወላጆች ያሰባል:: የልጅ ልጆች ዝም ብሎ ልዩ መብት (ችሮታ) አይደሉም - ኃላፊነትን የሚጠይቁ ናቸው:: የልጅ ልጆቻችሁ ስለ እናንተ ምን ያስተውላሉ? አብራችሁ ያሳለፋችሁትን የደስታና የፈንጠዝያ ጊዜ ብቻ ነው የሚያስታውሱት? ወይንስ ለክርስቶስ ያላችሁን ፍቅርና ደስታችሁን ያስታውሳሉ?

እግዚአብሔር የልጅ ልጆች ቢሰጣችሁ ሳታቋርጡ ፀልዩላቸው:: እንዲሁም ለክርስቶስ መኖር ይችሉ ዘንድ የምትችሉትን ሁሉ በማድረግ አበረታቱአቸው:: ግንኙነታችሁንም አታቋርጡ፤ ለወላጆቻቸው ስትደውሉ እነሱንም አነጋግሩአቸው:: በበዓላት ቀናት ብቻ ሳይሆን በሌላ ጊዜም ካርድና ደብዳቤ ላኩላቸው (ወደ ኃላዬ መለስ ብዬ ሳስበው፣ ምነው እንደዚያ ለማድረግ ታማኝ በነበርኩ ብዬ እላለሁ::) ከሁሉም በላይ ምሳሌ ሁኑአቸው:: ሐዋርያው ጳውሎስ ለመጋቢዎች የጻፈው መልዕክት አያት ወላጆችንም የሚመለከት ነው:: "በነገር ሁሉ መልካምን በማድረግህ ምሳሌ የሚሆን ራስህን አሳይ" (ቲቶ 2፥7)::

በወላጆቻችን ዕድሜ ስንሆን

ዕድሜ እየገፋ ሲመጣ፣ ሌላ ነገር ደግሞ ይገጥመናል፤ እሱም በሽምግልና ያሉ የወላጆቻችን ጉዳይ ነው:: በአንድ ወቅት እነሱ ለኛ ጥንቃቄ ያደርጉልን ይንከባከቡንም ነበር:: አሁን ደግሞ እኛ በተራችን እነሱን ልንከባከባቸው የሚገባ ይሆናል:: ከዐሥርቱ ትዕዛዛት አንዱ እንዲህ ይላል፣ "አባትህንና እናትህን አክብር" (ዘፀ 20፥12) - ይህም እስከ ዕድሜ ልክ ነው:: ይህንን ትዕዛዝ ከምናከብርበት አንዱ መንገድ በእርጅናቸው ወቅት እንክብካቤና እርዳታ በማድረግ ነው:: ነገሩ ቀላል ላይሆን ይችላል:: ጥበብንና ትልቅ አዘኔታን የሚጠይቅ አስቸጋሪ ውሳኔ ያለበት ነው:: ወንድሜና እህቶቼ አሮጊት እናታችንን ከነበረችበት አሮጌ ቤት ወደ አፓርታማ "ይመቻታል" ብለው ሲያዛውሯት አስታውሳለሁ:: ከእኛ ጋር መሆንዋ ሁኔታዋን የተሻለ ያደርግላታል ብለን ነበር፣ ነገር ግን ወዲያውኑ የበለጠ ደስተኛ መሆን የምትችለው በራሷ አሮጌ ቤት ውስጥ መሆኑን ስለተረዳን ከምስጋና ጋር ወደ ቤቷ መልሰናት ልትረዳት የምትችል ሞግዚት አደረግንላት::

እግዚአብሔር በእርጅና ውስጥ ላሉ ወላጆቻችሁ ኃላፊነት ከሰጣችሁ፣ ለእነሱ ምርጥ የሆነው ምን እንደሆነ እሹ እንጂ ለእናንተ የበለጠ ምቹ የሆነውን አይደለም:: ግንኙነታችሁን አታቋርጡ! ብዙውን ጊዜ ደረጁ ሰዎችን የመኖሪያ ማዕከል በምጎበኝበት ወቅት ተንከባካቢዎቻቸው አንዳንድ በልጆቻቸው የተረሱትን ወላጆች ስላምታ እንዳቀርብላቸው ይጠይቁኛል:: "እንዲያው እንደምን ናችሁ ቢሉአቸው እንኳን በቂ ነበር፣ ቤተሰቦቻቸው በፍጹም አይጎበኙአቸውም" ይሉኛል:: ይህ ያሳዝናል! ወርቃማውን ትዕዛዝ (መመሪያ) ተግባራዊ ማድረግና መታዘዝ ካለብን ያረጁ ወላጆቻችንን መንከባከብን ይጨምራል::

ጡረታ - አዲስ ጅማሬ

እግዚአብሔር እንድንሠራ ይፈልጋል (በቤታችንም ሆነ በሥራ ቦታ ማለት ነው)፣ ነገር ግን ጡረታ መውጣት ማለት ስህተት ነው ማለት አይደለም:: ሌዋውያን (እሥራኤልን በአምልኮ የመሩ) በአምሣ ዓመታቸው ጡረታ እንዲወጡ ታዘዋል (ዘኁ 8፥24-26)፣ ሙሴም ባረጀ ጊዜ በገላጣ መሬት ላይ ቆሞ "እኔ ዛሬ መቶ ሃያ ዓመት ሆኖኛል፣ ከዚህ በኋላ እወጣና እገባ ዘንድ አልችልም" በማለት አሳውቋል (ዘዳ 3፥12)::

ብዙዎቻችን በተወሰነ ደረጃ ላይ ጡረታ እንወጣለን፣ ነገር ግን ጡረታ ለብዙዎች ያልተጠበቀ አሠቃቂ ገጠመኝ ይሆንባቸዋል:: አንድ ሰው፣ "ጡረታ የምወጣበትን ቀን ለዓመታት በጉጉት ስጠባበቅ ኖሬአለሁ፣ አሁን ጡረታ መውጣቴ እርግጠኛ ሲሆን ግን የሚሰማኝ ስሜት ምንም እንደማልጠቅም ዋጋ እንደሌለው ሰው ነው" በማለት ጽፎልኛል:: ሌላ ሰው ደግሞ አዕምሮዬን እየሳትኩና ስልቹ እየሆንኩ ነው ብሏል:: ጥቂት የማይባሉ ሰዎች ጡረታ ከወጡ ከጥቂት ዓመታት በኋላ እንደሚሞቱ አንድ ሐኪም ገልጾልኛል:: ይህ የሚሆንበት ምክንያት ከጡረታ በኋላ የሚኖሩቸው ሕይወት የማይጠቅም እንደሆነ ስለሚያምኑ ነው በማለት ሐኪሙ አስረድቶኛል::

ብዙ ሰዎች ለመጦሪያቸው ገንዘብ እንደሚያጠራቅሙ አውቃለሁ፣ ነገር ግን በመንፈሳቸውና በስሜታቸው አይዘጋጁበትም:: ሥራን የምንሠራው ለኑሮአችን የሚሆን ገንዘብን ለማግኘት ብቻ አይደለም፣ ሥራ የዓላማን ትርጉምና ጥቅም ያሳየናል፣ እንዲሁም ባልንጀራን የምናፈራበት ዕድል ነው:: በጡረታ ይህ ሁሉ ይሰወጣል፣ ብዙ ሰዎች ደግሞ ለዚህ አልተዘጋጁበትም:: ጡረታ ሲወጡ ምን እንደሚያደርጉ፣ በፍፁም አስበውበት አያውቁም ወይም እንዴት አድርገው አዲስ መንገድ መፈለግና ማግኘት እንደሚኖርባቸው አያስቡም::

ግን አድምጡኝ፣ ጡረታ ብትወጡም እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ያለውን ሥራ አልጨረሰም! ክርስቶስን ስናውቅ ከርሱ አገልግሎት በፍፁም ጡረታ አንወጣም:: ጡረታ ላይ ከሆናችሁ ወይም ከጥቂት ዓመታት በኋላ ጡረታ የምትወጡ ከሆነ፣ እርሱን የምታገለግሉበትን አዲስ መንገድ እንዲያሳያችሁ እግዚአብሔርን በፀሎት ጠይቁት:: ምናልባት በአካባቢያችሁ በቤተሰብ ህብረት ወይም በቤተክርስቲያን ኃላፊነት በትርፍ ጊዜ ሥራ ወይም በፈቃደኝነት የምትሠሩት ሥራ ሊሆን ይችላል:: ጡረታን ምንም ዓይነት ሥራ የማይሠራበት ዕድል አድርጋችሁ አትመልከቱ:: ይልቁንም፣ ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁ የሥራ ለውጥ እንደሆነ አስቡት:: አዲሱን ነፃነታችሁን በጉዞ በመዝናናት ወይም የምትፈልጉትን ብቻ በማድረግ ደስታ የምታገኙበት አድርጋችሁ አትቁጠሩት:: ነገር ግን ሌሎችን በክርስቶስ ስም እንድትረዱ ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁ ትኩስ (አዲስ) ዕድል እንደሆነ አድርጋችሁ እዩት::

እየሸመገልን ስንመጣ

በቅርቡ አንድ ወዳጄ "ሽማግሌ መሆን ያስጠላኛል፣ ግን ሽማግሌ ላለመሆን ምንም አማራጭ የለኝም፣ አማራጭ ይኖረኛል?" በማለት ገልጾልኛል:: እኔም እስማማለሁ:: እስከ ስማንያዎቹ ዕድሜ መጨረሻ እኖራለሁ ብዬ አስቤ አላውቅም:: ከዚህ በፊት አደርገው የነበረውን ነገር አሁን መልሼ ለማድረግ አይሆንልኝም ለማለትም አልችልም ወይም ደግሞ በነጋ በጠባ ቁጥር አዲስ ህመም ወይም ሥቃይ ወይም የከፋ ነገር ያገኘኛል አልልም:: ሩትና እኔ መለያየትን የማንወደው ቢሆንም ከወቅታዊ ሁኔታችን እየተለማን ያለው እውነታ ግን አቅመቢስ እንደምንሆን ወይም እንደምንሞት ነው::

ይሁን እንጂ የእርጅና ዕድሜ ዋጋ ያለው ነው:: ከምንጊዜም በላይ፣ እያንዳንዱ ቀን የእግዚአብሔር ስጦታ ሆኖ አግኝቻለሁ:: እንዲሁ ያለ ዓላማ የተሰጠ ስጦታ አድርጌ አልቆጥርም:: ይህ ጊዜ እግዚአብሔር በዘመናችን ያደረገውን ምህረት መልሰን በማንጸባረቅ ለማሳየትና እግዚአብሔር ለሰጠው ተስፋ በትክክል የታመነ መሆኑን ለሌሎች ለማረጋገጥ የተሰጠን ዕድል ነው:: ከሁሉም በላይ፣ የእርጅና ጊዜ ተስፋችን በሆነው በመንግሥተ ሰማይ የምንደሰትበት ጊዜ ነው::

በተጨማሪም፣ እንደተረዳሁት፣ የእርጅና ጊዜ በአነስተኛ (በጥቃቅን) መዝናኛዎች የመደሰቻ ጊዜ ነው:: ጥቃቅኖቹ ነገሮች አስቀድመን የናቅናቸው ሊሆኑ ይችላሉ:: አሁን እኔ ጤንነቴን የሚከታተል ሐኪሜ በሰጠኝ መመሪያ ሚዛኔን ጠብቄ መራመድ እንዲያስችለኝ ምርኩዝ እጠቀማለሁ:: በምራመድበት ጊዜ ያለማቋረጥ በእግሮቼ አካባቢ ያለውን መሬት እመለከታለሁ:: በመሬት ላይ በድንገት የማያቸው ጥቃቂን ነገሮች ሁሉ ከዚህ በፊት ትኩረት በመስጠት ልብ ብዬ ያልተመለከትኳቸው ይሆናሉ:: በጣም ትንንሽ ነፍሳት፣ በተለያየ ቀለም የተሰበጡ አብረቅራቂ ድንጋዮችና ጥቃቅን ዕጽዋት ሁሉ የእግዚአብሔርን የረቀቀ ውበታዊ ፈጠራን እንዳስተውል አድርጎኛል:: መጽሐፍ ቅዱስ ሰነፎችን "አንተ ታካች ወደ ገብረጉንዳን ሂድ፣ መንገድዋንም ተመልከተህ ጠቢሀ ሁን" ይላል (ምሳሌ 6፥6):: የማስታወስ ችሎታችን በእግዚአብሔር ከተሰጡን ታላላቅ ስጦታዎች አንዱ ነው:: በሽምግልና ዘመናችን ከዚህ በፊት ያሳለፍናቸውን ሁኔታዎች መለስ ብለን በአዕምሮአችንና በስሜቶቻችን መረዳት እንድንችል የተሰጠን ታላቅ ስጦታ ነው::

የእርጅና ዕድሜ፣ ሰይጣን ከሕይወት ጉዞ ለመነጠል የመጨረሻ ዕድሉን የሚጠቀምበት ጊዜ ነው። እንደሚሞክርም እርግጠኛ መሆን ትችላላችሁ። ስለ ጤንነታችን ሁኔታ፣ ስለ ገንዘብ ችግር፣ ስለ ብቸኝነት፣ ወይም ስለ ሌሎች ስለተለያዩ ዘርፈ ብዙ ችግሮቻችን አንጨነቅም ማለት አንችልም። ራሳችንን መቻል ውልቅ ብሎ ሲወጣ ወይም እቅመቢስነታችን ሲባባስ ተስፋ መቁረጣችን የግድ ነው። ሌላው ቀርቶ እግዚአብሐር ራሱ ትቶናል ብለን እንገረማለን።

ነገር ግን እግዚአብሔር አልተወንም። የኢየሱስ የተስፋ ቃል ልክ በሌሎች የዕድሜ ደረጃዎች እውነት እንደነበረ ሁሉ በእርጅና ዘመናችንም እውነት ነው፣ "እነሆ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ" (ማቴ 28፥20) ብሎናል። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪ በእግዚብሔር ዓይን፣ "ረዥም ዕድሜ የቅኖች ሽልማት ነው፣ ሽበትም የክብር ዘውድ ነው" (ምሳሌ 16፥31) ይላል። ባሁኑ ጊዜ እግዚአብሔር ከምንጊዜም በበለጠ ከእኔ ጋር እንደሆነ እንደሚሰማኝ በታማኝነት ልነግራችሁ እወዳለሁ። ይህ ለእናንተም እውነት ሊሆን ይችላል። ከዚህ በፊት መሥራት የምትችሉትን ነገር አሁን መሥራት አትችሉም - ነገር ግን አንድ ነገር መሥራት ትችላላችሁ። እግዚአብሔር አሁንም ሌሎችን ለመባረክ እናንተን ይጠቀማል። ይልቁንም፣ ብስጩ ወይም ቁጡ ከመሆን፣ በእርጅና ዘመናችሁ ክርስቶስን በሕይወታችሁ ማንፀባረቅ እንድትችሉ እንዲረዳችሁ ለምኑት።

የፀሎት ጊዜ መድቡ። አንድ ክርስቲያን ጓደኛዬ ከመሞቱ ከጥቂት ሳምንታት በፊት ድምፁን እያወጣ መፀለይ እንዳቃተው ሲረዳ፣ በውስጡ በመቃተት መጸለዩን ቀጠለ፣ ይህም ሲያቅተው ከንፈሮቹን በማንቀሳቀስ ቀጠለ፣ ከንፈሮቹ ሲደክሙበት በፀጥታ ሆኖ በአዕምሮ መፀለዩን አላቆመም ነበር። ሌላው ጓደኛዬ ደግሞ የብዙ የወንጌል መልዕክተኞች ስም ዝርዝር ነበረው ለብዙ ዓመታትም ለነዚህ መልዕክተኞች ሁልጊዜ ጠዋት ጠዋት ስማቸውን እየጠራ ይፀልይላቸው ነበር። በጣም አርጅቶ ሳለም ከነዚህ የወንጌል መልዕክተኞች አገልግሎት ጐን እንደሆነ ያውቅ ነበር።

በጉዞ እቅጣጫው መዝለቅ

ራሳችንን ለእግዚአብሔር ስጥተን ከሆነ፣ የዕድሜአችን የመጨረሻ ዓመታት በጣም ስኬታማ የምንሆንባቸው ሲሆኑ ይችላሉ። ግን እንዴት ነው በአቅጣጫው መቀጠል የምንችለው?

የመጀመሪያው ደረጃ፣ ሊገጥመን ለሚችል አደጋ ንቁ መሆን ነው። ምናልባት "አስቀድሞ የተጠነቀቀ አስቀድሞ የታጠቀ ነው" የሚል ብሂል ሰምታችሁ ይሆናል። እናም እውነት ነው። መንፈሳዊ አደጋን መቋቋም የሚገባው ከመሆኑ (ከመድረሱ) በፊት ነው። ንጉስ ዳዊት በመካከለኛ የዕድሜ ዘመኑ ካጋጠመው ፈተና ራሱን ቢጠብቅ ኖሮ ሕይወቱ ምንኛ አስደሳችና ልዩ በሆነ ነበር። ይልቁንም፣ ኃላፊነቱን ባለመወጣቱ፣ በአመንዝራነት፣ በነፍስ ገዳይነት ምክንያት ሕይወቱ ቁልቁል ወረደበት፤ የልብ ስብራትም ደረሰበት (2ሳሙ 11-12)። ነገር ግን የሠራውን ኃጢአት ተናዞ ንስሃ ሲገባ እግዚአብሔር ምሕረት አደረገለት፤ ይሁን እንጂ ጥፋት ስለተፈፀመ ተሰሚነቱ ወይም ምሳሌነቱ እንደ ቀድሞው አልሆነለትም። መጽሐፍ ቅዱስ፣ "አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ፣ የሕይወት መውጫ ከርሱ ነውና" ይላል (ምሳሌ 4፥23)።

ሁለተኛ፣ ለክርስቶስ የገባችሁትን ቃል አጠንክሩ። የእርጅና ዘመን ማዕበል ከሕይወት ጉዞ እቅጣጫ ሲያስወጣችሁ እስኪያስፈራራችሁ ድረስ አትጠብቁት። እምነታችሁን የምታጠነክሩበት ጊዜው አሁን ነው። ከክርስቶስ ጋር ያለን ግንኙነት ከጠነከረ፣ የሰይጣንን ፈተና መከላከያችንም ጠንካራ ይሆናል። ሰይጣን ሁልጊዜ፣ አሁንም ቢሆን፣ ሊማርከን ይሞክራል፤ ነገር ግን ክርስቶስ እንድንቋቋመው ይረዳናል። "ያለ ነውር የሚሄድ ተማምኖ እንደሚሄድ" መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ምሳሌ 10፥9)።

በተጨማሪ፣ ማንኛውንም ሁኔታ ለእግዚአብሔር አሳልፎ መስጠትን ተማሩ፣ ስለውጤቱም በርሱ እመኑ። በምንም ዓይነት ችግር ውስጥ ብትሆኑ ወይም ኑሮአችሁ የተረጋጋ ባይሆን እግዚአብሔር ለናንተ ያለው ፍቅር አይለወጥም። በርሱ ዘንድ ድንገተኛ (የማይታወቅ) ነገር የለም፣ እርሱ መልካሙን ሁሉ እንደሚያደርግ ሊታመን ይገባዋል። ይልቁንም፣ ፍራቻና ጭንቀት ሽባ እንዳያደርጉአችሁ ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሐር አሳልፋችሁ መስጠትን ተማሩ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ጌታ

እግዚአብሔር የዘላለም አምባ ነውና ለዘላለም በእግዚአብሔር ታመኑ" (ኢሳ 26፥4)::

በመጨረሻም፣ እግዚአብሔር በናንተና በሌሎች መካከል የመሠረተውን ግንኙነት አጠንክሩ:: ከትዳር አጋሮቻችሁ፣ ከልጆቻችሁ፣ ከጓደኞቻችሁና ከአማኞች ጋር ግንኙነታችሁን አጠንክሩ:: ከሰው ስንገለል ወይም ማንም አያስፈልገንም ብለን የምናስብ ከሆነ በሚያጋጥመን ፈተና የምንጐዳና የምናመቻምች እንሆናለን:: ሰይጣን በኢየሱስ ላይ የከረረ የጥቃት ሙከራ ያደረገው ብቻውን በሆነ ጊዜ ነበር (በምድረ በዳና በጌቴሴማኒ የአትክልት ሥፍራ):: እንደ እግዚብሔር ሀሳብ የሆነ ግንኙነት ለሌሎች ኃላፊነት እንዲሰማንና ሕይወታችን በደስታ እንዲሞላ ያደርጋል:: እውነተኛ ደስተኛ የሆነ ክርስቲያንን ሰይጣን ሲያሸንፍ አላየሁም::

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሞት በተቃረበ ጊዜ፣ ምንም ነገር አልነበረውም:: በእምነቱ ምክንያት በሮም እስር ቤት ውስጥ ተጥሎ ሳለ በሰውነቱ ላይ የሚደርበው ካባ እንኳን አልነበረውም:: መጪውን ክረምት የሚቋቋምበት ምንም ልብስ አልነበረውም:: ወዳጆቹ ሁሉ ትተውት ወይንም ደግሞ ወደ ሌላ ሥፍራ ሔደው ነበር:: ሉቃስ ብቻ አብሮት ነበር:: በዓለም መስኪያ (ሚዛን) ሕይወቱ በውድቀት የተደመደመ ነበር::

በእግዚአብሔር መስኪያ ሲመዘን ግን በውድቀት አልተደመደመም:: ክርስቶስ ጳውሎስን ደቀመዝሙር እንዲሆን ጠራው:: ጳውሎስም ለጥሪው ታማኝ ነበረ:: ክርስቲያን ከሆነ በኋላ በመከራና በፈተና ያለፈበትን ወደ ኋላ መለስ ብሎ ከተመለከተ በኋላ በእርግጠኛነት፣ "መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ፣ ሩጫዬን ጨርሻለሁ፣ ኃይማኖቴን ጠብቄአለሁ" (2ኛ ጢሞ 4፥7) ለማለት በቅቷል::

ጳውሎስ ፍፃሜውን አሳመረ:: እናንተስ?

ሰባሳ

ያሸበረቀ ተስፋችን

ዕንባን ሁሉ ከዐይናቸው ላይ ይጠርጋል:: ሞት ወይም ሀዘን ወይም ለቅሶ ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም፤ ምክንያቱም የቀድሞዎቹ ነገሮች ሥርዓት አልፏል::

(ራዕይ 21፥4)

ሕይወት አስቸጋሪ ናት፤ እግዚአብሔር ግን መልካም ነው፤ መንግሥተ ሰማይም እውን ነው::

ማንም ሰው ቢሆን ስለመጀመሪያው ዐረፍተ ነገር ጥርጣሬ አይኖረውም:: እውነት ነው ሕይወት አስቸጋሪ ናት:: ይህን ምዕራፍ ስጽፍ አዕምሮዬ አብዛኛውን ጊዜ በአሜሪካ ደቡባዊ ክፍል የተነሳው ዐውሎ ንፋስ ባስከተለው የሞት አደጋና ጥፋት ተይዞ ነበር:: ከጥቂት ወራት በፊት ልክ ደቡባዊ እስያን እንዳወደመው እንደ "ሱናሚ" ነውጥ፣ በመቶ ሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ከቤታቸው ተፈናቅለዋል፣ የት እንደሚደርሱ እንኳን ሳይወጥኑ በለበሷት ልብስ ብቻ ተሰደዋል:: አንድ በሺህዎች ጊዜ ሊባዛ የሚችል የአንድ ቤተሰብ ታሪክ ልሰ:: ይህ ቤተሰብ ብዙ ኪሎ ሜትሮችን በረግረጋማና ፍርስራሽ በሞላበት ወንዝ እየወደቀና እየተነሳ ከብዙ ጉዳትና ጉስቁልና በኋላ መጥቶ በአቅራቢያችን ያለች ቤተክርስቲያን የተቀበለችው ቤተሰብ ነበር:: ታሪኩ አሳዛኝ ነበር:: የኋላ ኋላ አደጋው የደረሰበት አካባቢ ተመልሶ የሚገነባ፣ "ካትሪና" የተባለው ዐውሎ ንፋስም ከትዝታችን የሚደበዝዝ ቢሆንም፣ ሕይወት ለአደጋው ሰለባዎች ግን አሁንም አስቸጋሪ ናት፣ በጣም አስቸጋሪ ናት::

ምናልባት አብዛኛዎቻችን እንደዚህ ዓይነት ከባድ አደጋ በፍጹም ደርሶብን አያውቅም - ነገር ግን እኛም ሕይወት አስቸጋሪ መሆኗን እናውቃለን:: አንዳንድ ጊዜ ሻከራነቷ ሳናስበው በድንገትና ያለምንም ቅድመ ማስጠንቀቂያ ይመጣብናል፤ አንዳንድ ጊዜም የደረሰብን ችግር በአብዛኛው የሕይወት ዘመናችን አብሮን ያቆያል:: በዚህ መጽሐፍ አንዳንድ የልብ ስብራትና የትግል ሁኔታዎች

ተመልክተናል:: ነገር ግን የትኛውም መጽሐፍ እነዚህን ችግሮች ሊቋቋም አይችልም። ሕይወት ደስታና ሳቅም ያጋጥማታል። ነገር ግን የሕይወት ጉዳና አብዛኛውን ጊዜ በጣም ኮረኮንች እንደሆነ ደግሞ እናውቃለን:: ፈተናዎች በኃይል ያጠቁናል፤ ሰዎች ተስፋ ያስቆርጡናል፤ በሽታና እርጅና ያዳክሙናል፤ ህዘንና ትካዜ ያደፍጡብናል፤ ክፋትና ፍትሕ አልባነት ያጠቁናል::

ሕይወት አስቸጋሪና ከባድ ናት፤ እግዚአብሔር ግን መልካም ነው፣ *መንግሥተ ሰማይም* እውን ነው::

የመጨረሻው ግባችን

ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ እውነታዎች አንዱ *እኛ የተፈጠርነው በዚህ ዓለም ብቻ ተወስነን ልንቀር አለመሆኑ ነው::* ሞት የሕይወታችን *መደምደሚያ* አይደለም፤ ነገር ግን ሞት ወደ ዘላዓለማዊነት ብቸኛው *መግቢያ መንገድ* ነው:: የተፈጠርነው ለዘላለም እንድንኖር ነው፣ ሞት ደግሞ ከዚህ ምድር ሕይወት ወደሚቀጥለው ሕይወት ብቸኛ የሽግግር *መንገድ* ነው:: ጥያቄው ከሞት በኋላ ሕይወት ይኖራል ወይስ አይኖርም አይደለም። ብቸኛው ጥያቄ ዘለዓለማዊነቱን የምናሳልፈው የት ነው? የሚል ነው - *መጽሐፍ ቅዱስ መንግስተ ሰማይ* (ገነት) ብሎ በሚጠራው ስፍራ ከእግዚአብሔር ጋር ማለቂያ በሌለው ደስታ ወይም ከእግዚአብሔር ተለይተን በዘላለም *ሥቃይና* ማለቂያ በሌለው ተስፋ መቁረጥ *መጽሐፍ ቅዱስ* ሲኦል (ገሃነም) ብሎ በሚጠራው *ሥፍራ*)፣ ከሁለቱ ባንዱ *መሆናችን* አይቀሬ ነው::

ሞት *መደምደሚያ* እንደሆነ ተደርጎ እንደሚታሰበው የማይሆነው ለምንድነው? ኢዮብ፣ "*ሥጋ* ለባሽ ሁሉ ዕድሜው አጭር ነው፣ *ያም* ቢሆን በመከራ የተሞላ ነው:: እንደ አበባ *ታይቶ* ወዲያው ይረግፋል:: እንደ ጥላም ብዙ ሳይቆይ *ያልፋል* . . . ሰው ግን ሞቶ እንዳልነበረ ሆኖ ይቀራል፣ *ታዲያ* ነፍሱ ከሥጋው ከተለየች በኋላ የት ይገኛል?" (ኢዮ 14፥1-2፤ 10) በማለት በሀዘን አንጐራጉሯል:: ሆኖም ኢዮብ ጠቅላላ የሰው *ታሪክ* ይህ እንዳልሆነ ያውቃል:: አንድ ቀን የዚህ ምድር የሕይወት ምዕራፍ ይፈፀማል፣ ለክርስቲያኖች ግን ሞት የሚያመለክተው ጅማሬን ነው፣ ከእግዚአብሔር ጋር ለዘላለም አብሮ ለመኖር የአዲስ ሕይወት ጅማሬ ነው:: ሐዋርያ ጳውሎስ፣ የሰው ዓይን ያላያቸው፣ ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው" ካለ በኋላ "... ለኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል

ገለጠው" ብሏል (1ቆሮ 2፥9-10):: ተስፋ አስቆራጭ በሆነና *ሥቃይ* በበዛበት ሕይወት *መሃል* ብናልፍም፣ *መንግሥተ ሰማይ ያሸበረቀ ታላቅ* ተስፋችን ነው::

እንዴት እናውቃለን?

ይሁን እንጂ ለብዙዎች የ*መንግሥተ ሰማይ* ወይም የዘላለም ሕይወት ጉዳይ ህሳባዊ ምኞት ይመስላቸዋል:: አንድ ሰው፣ "እኔ *መንግሥተ ሰማይን* የም*መ*ለከተው ልክ እንደ *አፈታሪክ* ነው" ብሎኛል:: "ለዘላለም እኖራለሁ ብሎ ማሰቡ ጥሩ ቢሆንም አንዴ ከሞትን ግን ሁሉም ነገር ያከትማል" በማለት አክሎልኛል::

ይህ ሰው ትክክል ነውን? *መንግሥተ ሰማይ* እውን *መሆኑ*ን እንዴት እናውቃለን?

አንደኛው የማወቂያ ምክንያት፣ በውስጣችን ባለው ናፍቆት ነው:: ምንም ያህል ባልተለያየ ሁኔታ ሌሎች ሃይማኖቶችም ከሕይወት በኋላ አንድ ነገር እንዳለ ያምናሉ፣ እንዲሁም ሁላችንም በውስጣችን ከዚህ ምድራዊ ሕይወት ባሻገር አንድ ነገር እንደሚኖር ይሰማናል:: ይህ የምድሩ ሕይወት ያልተሟላ (ያላለቀ) ነው:: የተሟላ እንዲሆን ደግሞ እንናፍቃለን:: ይህ ዓለም አቀፋዊ ናፍቆት የመጣው ከየት ነው? እግዚአብሔር በውስጣችን እንደተከለው *መጽሐፍ ቅዱስ* ይናገራል፣ "እግዚአብሔርም ከጥንት ጀምሮ እስከ ፍጻሜ ድረስ የሠራውን *ሥራ* ሰው *መርምሮ* እንዳያገኝ ዘላለምነትን በልቡ ሰጠው" (*መክ* 3፥11):: የተሠራነው ለእግዚአብሔር ነው:: ስለዚህ ከርሱ ጋር ለዘላለም አብሮ ለመኖር እንናፍቃለን:: ይህን ናፍቆት ልንጨቁን ወይም እውነት አይደለም ብለን ራሳችንን ልናሳምን እንችላለን፣ ነገር ግን አሁንም አንድ ቀን ፍትሕ አልባነትና ክፋት ይሻራሉ ብለን ተስፋ እናደርጋለን::

መንግሥተ ሰማይ እውን እንደሆነ የምናውቅበት ሌላው ምክንያት እግዚአብሔር የገባው ቃል ኪዳን በመኖሩ ነው:: በመጽሐፍ ቅዱስ ካንዱ ጫፍ እስከ ሌላኛው ጫፍ፣ እግዚአብሔር የሠራን ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንድንኖር *መሆኑን* ያረጋግጥልናል:: *መዝሙረኛው*፣ "ምሕረትህና ቸርነትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፣ አምላኬ ሆይ በቤትህ ለዘላለም እኖራለሁ" (*መዝ* 23፥6) ብሏል:: ኢዮብም፣ "እኔን ግን የሚቤዠኝ ሕያው እንደሆነ፣ በመጨረሻም ዘመን በምድር ላይ እንዲቆም"፣ ይህ ቁርበቴም ከጠፋ

በኋላ፣ በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ" (ኢዮ 19፥25-26) በማለት አረጋግጧል:: ኢየሱስም፣ "ትንሳኤና ሕይወት እኔ ነኝ፣ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል" በማለት ቃል ገብቷል (ዮሐ 11፥25):: ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ፣ "ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን (ሥጋችን) ቢፈርስ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሠራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለንና" በማለት አስተምሮአል (2ቆሮ 5፥1)::

መንግሥተ ሰማይ እውን መሆኑን የምናውቅበት ሦስተኛው ምክንያት፣ ከኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የተነሣ ነው:: ኢየሱስ ክርስቶስ ለምን የመንግሥተ ሰማይን ክብር ትቶ በኃጢአት ወደተወረረ ዓለም መጣ? አንዱ ምክንያት የኛን የዘላለም ድነት ለመፈፀም ነው:: እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ሲፈጥራቸው የነበረው ዕቅድ፣ ከርሱ ጋር እንከን አልባ በሆነ መስማማት ለዘላለም እንዲኖሩ ነበር:: ነገር ግን ሰይጣን ይህን እቅድ ለመስወጥ ቆርጦ ተነሣ፣ በውሸትና በማባባል ማረካቸው፣ ከእግዚአብሔርም ለያቸው:: እንዲህ ሲሆን፣ ሞት በሰው ዘር ላይ መጣ፣ ሁላችንም የሞት ለለባዎች ሆንን:: ሞት የሰይጣን ትልቁ ድል መሆኑን ከቶ አትርሱ::

ነገር ግን፣ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ በሞቱና በትንሣኤው፣ ይህን ታሪክ ሽሮአል:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ ክርስቶስ የመጣው "በሕይወታቸውም ሁሉ ስለሞት ፍርሃት በባርነት ይታሠሩ የነበሩትን ሁሉ ነፃ እንዲያወጣ ነው" (ዕብ 2፥15):: እስቲ አስቡት፤ የሰይጣን ትልቁ ድል ተቀለበሰ፣ ሽንፈትን ተከናነበ፣ ሞት በሞት ተቀጣ:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ፣ "ሞት ሆይ መውጊያህ የት አለ? ሲኦል ሆይ ድል መንሣትህ የት አለ? . . . ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሳትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምሥጋና ይሁን" ቢል አያስገርምም (1ቆሮ 15፥55፤57)::

የክርስቶስ ወደ ምድር ለመምጣቱ አንቀሳቃሽ ምክንያት ለኛ ያለው ጽኑ ፍቅር ነበር፣ ዓላማና ግቡ ደግሞ ሞትን አጥፍቶ፣ እኛ ከእግዚአብሔር አብ ጋር ለዘላለም እንድንሆን ሊወስደን ነው:: የኢየሱስ ትንሣኤ ያለምንም ጥርጥር የሚያረጋግጥልን ሞት መደምደሚያ ሳይሆን ከወደፊታችን መንግሥተ ሰማይ መኖሩን ነው:: ኢየሱስ፣ "በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፣ እንዲህስ ባይሆን

ባልኋችሁ ነበር፤ ሥፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና" በማለት ቃል ገብቶልናል (ዮሐ 14፥2):: ይህ እርግጠኛ ተስፋችን ነው::

መንግሥተ ሰማይ ምን ይመስላል?

መንግሥተ ሰማይ እውን ከሆነ፣ ምን ይመስላል? የዚህን ጥያቄ መልስ ለማወቅ የማይፈልግ ክርስቲያን እስካሁን ከቶ አላጋጠመኝም:: ይህ እኔንም ያጨምራል:: የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርት እንኳን ተገርመው ነበር፣ ኢየሱስ ስለመንግሥተ ሰማይ ካስተማራቸው በኋላ፣ "ጌታ ሆይ ወዴት እንደምትሄድ አናውቅም" በማለት ቶማስ ተከራክሯል (ዮሐ 14፥5)::

መንግሥተ ሰማይ ምን እንደሚመስል ላሉን ጥያቄዎች ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስ ሙሉ መልስ አይሰጠንም፤ ምክንያቱም መንግሥተ ሰማይ እኛ ከምናስበው ከማንኛውም ነገር በላይ እጅግ የከበረና ያሸበረቀ በመሆኑ ነው:: መንግሥተ ሰማይ ልንረዳ ከምንችለው በላይ እጅግ ፍጹምና ውብ ቦታ ነው:: መንግሥተ ሰማይ ምን እንደሚመስል ማወቅ የምንችለው በመንግሥተ ሰማይ ስንሆን ብቻ ነው:: የዮሐንስ ራዕይ ፀሐፊ በጨረፍታ ያየውን (ውልብ ያለለትን) የመንግሥተ ሰማይ ውበትን የሚገልጽ ቃላት ሲፈልግ፣ "የእግዚአብሔር ክብር ያለባትን ቅድስቲቱን ከተማ ኢየሩሳሌምን ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አሳየኝ፣ ብርሃንዋም እጅግ እንደከበረ ድንጋይ እንደ ኢያስጲድ ድንጋይ ሆኖ እንደ ብርሌ የጠራ ነበረ . . . አሥራ ሁለቱም ደጆች አሥራ ሁለት ዕንቁች ነበሩ፤ እያንዳንዱ ደጅ ከአንድ ዕንቍ የተሠራ ነበረ:: የከተማይቱም አደባባይ ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረ" ብሏል (ራዕ 21፥11፣21):: ሐዋርያ ጳውሎስም፣ "ዛሬስ በመስተዋት በድንግዝግዝ እንደምናይ ነን፤ በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን፤ ዛሬስ ከዕውቀት ከፍዬ አውቃለሁ፣ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ደግሞ እንደ ታወቅሁ አውቃለሁ" በማለት ጽፏል (1ቆሮ 13፥12)::

ይሁን እንጂ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንግሥተ ሰማይ ምንም ሳያሳውቀን በጨለማ ውስጥ አይተወንም - በመሆኑም መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን ማንኛውም ነገር እዚያ ለመሄድ እንድንፈልግ የሚያደርገን መሆን አለበት:: ከዚህ እኳያ መጽሐፍ ቅዱስ ስለመንግሥተ ሰማይና በዚያ እኛ ምን እንደምንሆን የሚያስተምረውን አራት እውነታዎችን እንመለከታለን::

ለዘላለም ከእግዚአብሔር ጋር እንሆናለን

እንደኛ፣ በመንግሥተ ሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር እንደምንሆን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል:: መንግሥተ ሰማይ ብዙ ነገር ነው - ከሁሉም በላይ ዋናው ነገር የእግዚአብሔር መኖሪያ ሥፍራ መሆኑ ነው:: እግዚአብሔር የሚኖርበት ሥፍራ ነው! እግዚአብሔር በሁሉም ሥፍራ የሚገኝ መሆኑ እውነት ነው፤ ነገር ግን መንግሥተ ሰማይ ከሁሉም ቦታ የበለጠ ነው:: ፍፁም ልዩ የሆነ ሥፍረታዊ መኖሪያ ሲሆን እግዚአብሔር በመሃሉ፣ ክርስቶስ በቀኙ በኩል ሆኖ አለ:: መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ለዘላለም ከጌታ ጋር እንሆናለን" ይላል (1ተሰ 4፥17)::

ከእግዚአብሔር ጋር ለዘላለም አብረን እንሆናለን! የሚለውን እስቲ አስቡት:: ከርሱ ጋር ስለምንሆን ከክፉ ሁሉ ፍጹም የተጠበቅን እንሆናለን:: ትካዜና ሥቃይ በፍፁም አያገኙንም - በፍፁም:: በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉ ምንባቦች ውስጥ በጣም ስሜት የሚነካ ክፍል በዮሐንስ ራዕይ ከመጨረሻው ምዕራፍ በፊት የሚገኝ ነው፣ "ታላቅም ድምጽ ከሰማይ፣ እነሆ፣ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው፤ ከእነርሱም ጋር ያድራል፣ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ፣ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ አምላካቸው ይሆናል፤ እንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል፣ ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፣ ኀዘንም ቢሆን ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፣ የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና ብሎ ሲናገር ሰማሁ" (ራዕ 21፥3-4)::

በመጨረሻም ወደ ቤታችን እንገባለን

ይህ ስለ መንግሥተ ሰማይ ወደ ሁለተኛው ታላቅ እውነት ይመራናል፣ በቤታችን እንሆናለን:: "ቤት" የሚለው ቃል ትርጉሙ ለተለያዩ ሰዎች የተለያየ ነገር ነው:: አንድ ወጣት፣ በልጅነት ዘመኑ የደረሰበትን ሁከትና ጉስቁልና እያስታወሰ "በጭራሽ ወደ ቤቴ አልመለስም" ብሎኛል:: እያይዞም፣ "ነገር ግን ለልጆቼ የተለየ እንዲሆንላቸው እፈልጋለሁ፣ እውነተኛ ቤት እንዲኖራቸው እፈልጋለሁ" ብሎኛል:: ምንም እንኳን ዕድሉን ባያገኝም፣ ቤት የሰላምና የደስታ ቦታ መሆኑን ያውቅ ነበር::

መጽሐፍ ቅዱስ፣ ይህ ዓለም የእኛ የመጨረሻ ቤታችን እንዳልሆነ ይናገራል:: ነገር ግን አንድ መኖሪያ አለን፣ እርሱም

መንግሥተ ሰማይ ነው:: በመጽሐፍ ቅዱስ "በምድር ላይ እንግዶችና መጻተኞች" እንደሆንን ተጽፏል (ዕብ 11፥13):: እንዲሁም "አገራችን በሰማይ ነው" ተብሎናል (ፊልጵ 3፥20):: የልባችን ጩኸት ልክ ሐዋርያ ጳውሎስ እንደተናገረው ነው፣ "ከዚህ እንደ መኖሪያችን ከሆነው ሥጋችን ተለይተን ከጌታ ጋር መሆን እንመኛለን" (2ቆሮ 5፥8)::

በአካባቢዬ የሚታተም አንድ ጋዜጣ "በዜና ዕረፍት" ዐምዱ ላይ ከጊዜ ወደ ጊዜ "ሟች እገሌ/ እገሊት ወደ ሰማያዊ ቤቱ/ቷ ሄደ/ች" እያለ ይጽፋል:: ይህን ዐምድ ሳይ ሁል ጊዜ "ሟች ክርስቲያን መሆን አለበት/አለባት" እላለሁ::

ቤት የደስታና የሰላም ቦታ ነው - መንግሥተ ሰማይም እንዲሁ ነው:: ቤት የዕረፍትና የሚያስደስት ቦታ ነው - መንግሥተ ሰማይም እንዲሁ ነው:: ቤት የፍቅርና የደህንነት ቦታ ነው - መንግሥተ ሰማይም እንዲሁ ነው:: መጽሐፍ ቅዱስ "ወደ ሰላም ይገባል፤ በቅንነት የሄደ በአልጋው ላይ ያርፋል" ይላል (ኢሳ 57፥2):: በክርስቶስ ሆነን ስንሞት፣ ከርሱ ጋር በመንግሥተ ሰማይ ለዘለዓለም እንኖራለን::

አንዳንድ ሰዎች፣ "ደህና፣ መንግሥተ ሰማይ ለመሄድ የምፈልግ ለመሆኔ እርግጠኛ አይደለሁም:: በጣም አሰልቺ ይመስለኛል" ይሉኛል:: ነገር ግን በመንግሥተ ሰማይ መሰልቸት የሚባል ነገር የለም፣ የእግዚአብሔርን የክብሩን ባለጠግነት ለማወቅ ዘላለምነትን እናገኛለን:: መጽሐፍ ቅዱስም፣ እግዚአብሔር የምንሠራውን ሥራ እንደሚሰጠን፣ እርሱን እንደምናገለግለው፣ ከርሱም ጋር እንደምንነግሥና ያለ ድካም እንደምናመልከው ይናገራል (ራዕ 22፥3፣5)::

ለዘለዓለም እንለወጣለን

በተጨማሪ፣ በመንግሥተ ሰማይ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደምንሆን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል:: ኢየሱስ ክርስቶስን እንድንመስል እግዚአብሔር ያቀደው ዕቅድ አንድ ቀን ይጠናቀቃል፣ "የኋለኛው መለከት ሲነፋ ሁላችን በድንገት በቅጽበት ዓይን እንለወጣለን" (1ቆሮ 15፥51-52)::

ይህ ማለት ምን ማለት ነው? አንደኛ፣ አዲስ አካል እንለብሳለን፤ አዲሱ አካል የኢየሱስ የትንሣኤ አካል ዓይነት ነው። በመንግሥተ ሰማይ ምን እንደምንመስል እውቃለሁ? ለማወቅ አልችልም - ነገር ግን አዲሱ አካላችን ከበሽታና ከመበስበስ ፍጹም የነፃ እንደሆነ አውቃለሁ። አዲሱ አካላችን በምድር ላይ እናውቃቸው በነበሩ ዘንድ የሚታወቅ እንደሆነ አውቃለሁ የአሁኑ አካላችን በኃጢአት የተበከለ ነው፣ እንዲሁም ". . . ራሳችን ደግሞ የሰውነታችን ቤዛ የሆነውን ልጅነት እየተጠባበቅን ራሳችን በውስጣችን እንቃትታለን" (ሮሜ 8፥23)። ነገር ግን መጠባበቃችን አንድ ቀን ያበቃል። ክርስቶስን እንመስላለን ስንል ጠቅላላ ባሕርያችንም ይለወጣል ማለት ነው። አንድ ቀን እንደ ክርስቶስ እንሆናለን! አሁን ባልተሟላ ሁኔታ እንወዳለን - በዚያን ጊዜ ግን በተሟላ ሁኔታ ይሆናል። አሁን ደስታችንና ሰላማችን በትካዜና በግርግር ይሰናከላል - በዚያን ጊዜ ግን እንዲህ አይሆንም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ "ወዳጆች ሆይ፣ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፣ ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። ዳሩ ግን ቢገለጥ፣ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና፣ እርሱን እንድንመስል እናውቃለን" (1ዮሐ 3፥2)። ምንኛ የከበረ ተስፋ ነው!

ሁሉም ነገር አዲስ ይሆናል

በመጨረሻም፣ በመንግሥተ ሰማይ የአዲስ ፍጥረት አካል እንሆናለን፤ ኃጢአት የበከለው አካላችንን (እኛን) ብቻ ሳይሆን፣ ሁሉንም ፍጥረት ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ሙሉ በሙሉ ስትመሠረት እኛ እንደምንለወጥ ሁሉ ፍጥረት ሁሉ ይለወጣል፣ የአዳም ዐመፅ ያስከተለውን ውጤት ሁሉ ይቀለብሰዋልና። በዚያን ቀን "ፍጥረት ራሱ ከጥፋት ባርነት ነፃ ወጥቶ ከእግዚአብሔር ልጆች ጋር የነጻነትና የክብር ተካፋይ እንደሚሆን ነው" (ሮሜ 8፥21)። ምናልባት ይህ ነቢዩ ኢሳያስ እንዳመለከተው፣ ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይቀመጣል፣ ነብርም ከፍየል ጠቦት ጋር ይተኛል፣ ጥጃና የአንበሳ ግልገል በአንድነት ያርፋሉ፤ ትንሽ ህፃንም እየመራ ይጠብቃቸዋል (ኢሳ 11፥6) ይሆናል።

ይህ መቼ ይፈፀማል? መጽሐፍ ቅዱስ፣ ይህ የሚሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በፍጥረት ሁሉ ላይ ሥልጣኑን ሲያስፍን ዳግመኛ ሲመጣ እንደሆነ ይናገራል። "የጌታ ቀን እንደ ሌባ ይመጣል፣ በዚያ ቀን ሰማያት በታላቅ ድምጽ ያልፋሉ፣ ፍጥረት ሁሉ ይቃጠላል፤

. . ነገር ግን እኛ ፅድቅ የሚኖርበትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር በተስፋ ቃሉ መሠረት እንጠባበቃለን" (1ጴጥ 3፥10፣13)።

ጆን ኤፍ ኬኔዲ፣ የአሜሪካ ፕሬዝዳንት ሆኖ ከተመረጠ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ የጎልፍ (ሩር እየመቱ ጉድጓድ ውስጥ መክተት) ጨዋታ ፍሎሪዳ ውስጥ አብሬው እንድጫወት ጠየቀኝ። ግብዣውን ተቀብዬ በመኪና ስንጓዝ መኪናውን አቆመና ኢየሱስ አንድ ቀን ወደ ምድር ተመልሶ የመምጣቱ ነገር እውነት መሆኑን ጠየቀኝ። ከጥያቄውም በላይ መኪናውን አቁሞ መጠየቁ አስገርሞኝ ነበር። እውነት መሆኑን አረጋገጥኩለት፣ እንዲሁም ቤተክርስቲያናት ሁሉ (የርሱም ጭምር) በእምነታቸው ያረጋገጡት ይህንኑ እውነት እንደሆነ አስገነዘብኩት። ከሦስት ዓመታት በኋላ በቀብሩ ሥነ ሥርዓት ላይ፣ ጳጳሱ ያነበቡት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በ1ኛ ተሰሎንቄ 4፥16 የሚገኝ ስለክርስቶስ ዳግመኛ መምጣት ነበር፤ "ጌታ ራሱ በትዕዛዝ፣ በመላዕክትም አለቃ ድምፅ፣ በእግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ ይወርዳልና፣ በክርስቶስም የሞቱ አስቀድመው ይነሣሉ።"

እንዳንድ ጊዜ የክርስቶስን የመመለስ ተስፋ ሳናስተውለው እንቀራለን፣ ዳሩ ግን ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች በማይመችና አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ሲሆኑ ወደዚህ ታላቅ እውነት ሲመለሱ ይስተዋላል። ልጅ ሳለሁ፣ አስቃቂው የ1ኛ ዓለም ጦርነትና የሚያስጨንቀውና ተስፋ የሚያስቆርጠው ያ ክፉ ቀን ብዙ ክርስቲያኖችን (እናቴንም ጨምሮ) ወደ መጽሐፍ ቅዱሳችን ዞር እንዲሉ አድርጎ ነበር። ይህም ስትንቢቱ ቃል ትኩረት እንዲሰጡና የክርስቶስን መመለስ ተስፋ እንዲያስበብት አነሳስቷቸዋል። በስደትና በመከራ ወቅት ሁልጊዜ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ዳግመኛ የመመለስ ተስፋ ተፅናንተዋል፣ ክፉውንም አሸንፈዋል። የወንጌል አገልግሎት በሰጠኋቸው ጉባኤዎች ሁሉ የክርስቶስን የመመለስ ተስፋ ጨምሬ ሳልናገር ያገለገልኩበት ጊዜ የለም።

የክርስቶስ ዳግም ምፅዓት የመጨረሻው ተስፋችን እዚህ ዓለም እንዳልሆነና ምፅዓቱ የዓለምን ችግር ለማቃለል እንዳልሆነ ያስተውለናል፣ ነገር ግን የክርስቶስ የተስፋ ቃል ፍጹማዊ አገዛዙን በምድር ላይ ለማስፈን እንደሆነ ያረጋግጥልናል። ኢየሱስ የምድር አገልግሎቱን ፈጽሞ ወደ ሰማይ ባረገ ጊዜ፣ መላዕክት ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ የሚል ተስፋ ሰጡ፣ "ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት እንዲሁ

ይመጣል አሉአቸው" (የሐዋ ሥራ 1፥11)። ኢየሱስም፣ "ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፣ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና" (ማቴ 24፥44) በማለት አስጠንቅቋል።

የክርስቶስ ዳግም ምፅዓት ከሌላው ተገቢ ከሆነው እውነታ ተለይቶ ሊታይ የሚችል አይደለም፣ ያም የእግዚአብሔር ፍርድ እንደሚኖር የተናገረው ቃል ነው። ኢየሱስ እንዲህ አለ "የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፥ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል። አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፣ አረኛም በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል" (ማቴ 25፥31-32)። የእግዚአብሔርን የድነት ነፃ ስጦታ የታቃወሙ ወደ "ዘላለም ቅጣት ይሄዳሉ" (ማቴ 25፥46) በማለት አስጠንቅቋል። ጳውሎስ በአቴንስ ለነበሩ አረማውያን ፈላስፎች፣ እግዚአብሔር "ቀን ቀጥሮአልና፣ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው፤ ስለዚህም እርሱን ከሙታን በማስነሣቱ ሁሉን አረጋግጦአል" በማለት አሳውቆአቸዋል (የሐዋ ሥራ 17፥31) የእግዚአብሔር ፍርድ በተገለጸላቸው ጊዜ የሰጡት ምላሽ አሁን ባለንበትም ዘመን ብዙዎች ከሚሰጡት ምላሽ ጋር ተመሳሳይ ነው፤ "የሙታንንም ትንሣኤ በሰሙ ጊዜ አኩሌቶች አፌዙበት፣ አኩሌቶቹ ግን ስለዚህ ነገር ሁለተኛ እንሰማሃለን አሉት" (የሐዋ ሥራ 17፥32)።

ነገር ግን የእግዚአብሔርን ፍርድ ብንንቅ በአደጋ ውስጥ መሆናችንን ያመለክታል። አንድ ቀን ግን እግዚአብሔር በዚህ ምድር ላይ ስለተፈፀመው ግፍና ክፋት ተጠያቂ በሆኑት ላይ ይፈርድባቸዋል። እግዚአብሔርን የናቁና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ያዘጋጀውን ድነት ያንቋሸሹ ሁሉ የእግዚአብሔር ፍርድ በእነሱ ላይ ይሆናል። ልክ የእግዚአብሔር የመጨረሻው ፍርድ እውን እንደሆነ፣ የቅጣት ቦታውም መጽሐፍ ቅዱስ ገሃነም (ሲኦል) ብሎ የሚጠራው እውን ነው። በኢየሱስ ያመኑ ሁሉ የዘላለም መኖሪያቸው መንግሥተ ሰማይ (ገነት) እንደሆነ ሁሉ፣ በክርስቶስ በኩል የሚገኘውን የእግዚአብሔርን የማዳን ሥራ የናቁ ሁሉ የመጨረሻ መድረሻቸው ሲኦል ነው። ይህ ከበድ ያለና ተገቢ የሆነ እውነት ነው። የአንድ ሴሚናሪዩም ፕሮፌሰር አንድ ጊዜ ለተማሪዎቹ፣ "ስለ ሲኦል ስትሰብኩ ካለ እንባ ባትሰብኩ ይሻላችኋል" ብሏቸዋል። አልፎ አልፎ አንዳንድ ሰዎች በሚጽፉልኝ ደብዳቤ

ሲኦልን በጉጉት እንደሚጠባበቁ ይነግሩኛል፣ ምክንያታቸው፣ "ሁሉም ጓደኞቻቸውና ዘመዶቻቸው እዚያ ስለሚገኙና ስለሚሆኑ ነው" ይላሉ። ነገር ግን የመጽሐፍ ቅዱስ ሥዕል ፍፁም የተለየ ነው። ሲኦል ፍጹም የብቸኝነትና የተስፋ መቁረጥ ሥፍራ እንደሆነ ይነግረናል፣ "የጨለማ፣ የልቅሶና ጥርስ የማፋጨት ሥፍራ" እንደሆነ ይገልጽልናል (ማቴ 25፥30)። ከሁሉም በላይ፣ ሲኦል ከእግዚአብሔር መለየት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሲኦል ከተፃፉ ቃላት ወደ ሲዖል እንድንሄድ የሚያበረታታ አንድም ቃል የለም።

የምሥራቹ ቃል ወደ ሲኦል መሄድ እንደሌለብን የሚያሳስብ ነው! ክርስቶስ የማምለጫ መንገድ ሰጥቶናል - እናም ምክንያቱ እንዳየነው እርሱ በእኛ ፈንታ የሲኦልን (የገሃነምን) ሥቃይና ብቸኝነት ስለተቋቋመ ነው። የእግዚአብሔር ተስፋ እውነት ነው፤ "እንግዲህ፣ በክርስቶስ፣ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም" (ሮሜ 8፥1)። በዘለዓለማዊ ዕጣ ፈንታችሁ አትቆምሩበት። ነገር ግን ራሳችሁን ለክርስቶስ መስጠታችሁን ዛሬውኑ አረጋግጡ።

የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን በኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ምፅዐት ጊዜ ስለሚፈጸሙ አንዳንድ ዝርዝር ሁኔታዎች አይስማሙም - ዳሩ ግን፣ አንድ ነገር እርግጠኛ ነው፤ በዘመኑ ፍጻሜ፣ ክርስቶስ መንግሥቱን ሊመሠርት ዳግመኛ ይመጣል። አንድ ቀን እግዚአብሔር የገባው ተስፋ ቃል በርግጥ ይፈፀማል፤ "እነሆ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ!" (ራዕ 21፥5)። ኢየሱስ ተመልሶ እንደሚመጣ በተደጋጋሚ ቃል ገብቷል። የሚመጣው የማይታወቅ ሆኖ አይደለም፣ የቤተልሔሙ ተራ ሰው ሆኖም አይደለም፣ በጨለማም አይደለም፤ የሚመጣው በክብርና በኃይል በዓለም ሁሉ ላይ በግልጽ ነው። ይህን መጽሐፍ ቅዱስ፣ "የተባረከው ተስፋችን - እርሱም የታላቁ አምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ" ብሎ ቢጠራ አያስገርምም (ቲቶ 2፥13)። እናቴ ባረጀች ጊዜ፣ ሁልጊዜ ጠዋት ከእንቅልፏ ስትነቃ፣ "ይህ ቀን ኢየሱስ ተመልሶ የሚመጣበት ቀን ቢሆን ያስደንቀኛል?" ብላ ራስዋን ሳትጠይቅ ከቶ ከመኝታዋ አትነሳም ነበር። የሁላችንም የዘወትር ቋሚ ፀሎት በራዕይ መጽሐፍ መጨረሻ ላይ ያለው መሆን አለበት፤ "አሜን ጌታ ኢየሱስ ሆይ ና" (ራዕ 22፥20)።

እስከዚያ ድረስ

መንግሥተ ሰማይ እውን ነው - ነገር ግን ይኼ በአሁኑ ሰዓት በክርስቲያኖች ላይ ምን ልዩነት ያመጣል? ክርስቲያኖች ስለ መንግሥተ ሰማይ ብቻ የሚያልሙ (የሚያስቡ) እንጂ በምድር ላይ የሚያስፈልገው መልካምነት የማያገናቸው ናቸው የሚባለው የጥንት ዘመን ቀልድ እውነት ነው? በርግጥ አይደለም - እውነቱ በተቃራኒው ነው።

እንደኛ፣ መንግሥተ ሰማይ እውን ስለሆነ፣ ተስፋ ያለን ነን፤ ለወደፊቱ ተስፋ አለን፤ አሁን ላለንበት ኑሮአችንም ተስፋ አለን። በአሁኑ የምድር ኑሮአችን ምንም ይሁን ምን ቢገጥመን፣ ለዘለዓለም አብሮን እንደማይቀጥል እናውቃለን፣ ከፊት ለፊታችን የመንግሥተ ሰማይ ሰላምና ደስታ አለ። በዚህ ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ፣ "ሕይወት አስቸጋሪ ናት፣ እግዚአብሔር ግን መልካም ነው፤ መንግሥተ ሰማይም እውን ነው" ብዬአለሁ። ይህን ያልኩት እንደ ባልንጀራዬ የሆነ ሐኪም ወደርሱ ለሚመጡ ክርስቲያን ተካሚዎች የሚነግራቸውን ጠቅሼ ነው። ምክንያቱም በወቅታዊ ችግሮቻችን እንዴት በቀላሉ ልንጠመድ እንደምንችልና የእግዚአብሔርን የመንግሥተ ሰማይ ተስፋ እንደምንረሳ ስሚያውቅ ነው። ሐዋርያ ጳውሎስ፣ "በክርስቶስ ተስፋ የምናደርገው ለዚህ ዓለም ሕይወት ብቻ ከሆነ፣ ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ የሚታዘንልን መሆናችን ነዋ!" ብሏል (1ቆሮ 15፥19)። ነገር ግን የኛ ተስፋ በዚህ ምድር ሕይወት ብቻ አያበቃም! በሕይወት ማዕበል መሃል ብንሆን፣ እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማይ ሊያወርሰን የገባልን ተስፋችን "እንደ ነፍስ መልሕቅ ነው፣ እርሱም እርግጥና ጽኑ ነው" (ዕብ 6፥19)።

በተጨማሪ፣ መንግሥተ ሰማይ እውን ስለሆነ፣ የአሁኑ የምድር ኑሮአችን ትርጉምና ዓላማ አለው። የመክብብ መጽሐፍ ጸሐፊ፣ ወደ እግዚአብሔር ከመመለሱ በፊት፣ "ሁሉም ነገር ከንቱ፣ የከንቱ ከንቱ ነው" በማለት ደምድሞ ነበር (መክ 1፥2)። ብዙዎች ዛሬም በተመሣሣይ መልኩ እንደዚሁ ዓይነት መደምደሚያ ላይ ይደርሳሉ። ነገር ግን ክርስቶስን ስናውቅ፣ ሕይወት ከንቱ፣ የከንቱ ከንቱ እንዳልሆነች እናውቃለን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በዚህ ምድር ሲያስቀምጠን (ሲያኖረን) የራሱ ምክንያት አለው። እያንዳንዱ የሚጨመርልን ቀን የእግዚአብሐር ስጦታ ነው፤ እንድንወደውና እንድናገለግለው የተሰጠን ተጨማሪ ዕድል ነው።

ይህን ሕይወት መንግሥተ ሰማይ አያቀለውም፤ ግን የበለጠ አስፈላጊ ያደርገዋል።

ይህ መንግሥተ ሰማይ ወደሚያመጣው የመጨረሻ ልዩነት ይመራናል፤ መንግሥተ ሰማይ እውን ስለሆነ እያንዳንዱን ጊዜ ለኢየሱስ ክርስቶስ መኖር አለብን። የምድር ኑሮአችን በጣም አጭር ነው፤ ማናችንም ብንሆን ለምን ያህል ጊዜ እንደምንኖር አናውቅም። እያንዳንዱን ቀን በምድር ላይ እንደ የመጨረሻው ቀናችን እንደሆነ በማሰብ እንኑር - አንድ ቀን የመጨረሻ መሆኑ አይቀርም። ሐዋርያ ጴጥሮስ፣ "እንግዲህ ሁሉ ነገር በዚህ ሁኔታ የሚጠፋ ከሆነ፣ ታዲያ እናንተ በቅድስናና በመንፈሳዊ ኑሮ መኖር እንዴት አይገባችሁም? እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት የምትጠባበቁና በቶሎም እንዲመጣ የምትሠሩ ሁኑ። በዚያ ቀን ሰማይ በእሳት ተቃጥሎ ይጠፋል፣ ፍጥረትም በእሳት ግለት ይቀልጣል" (2ጴጥ 3፥11-12)። ለክርስቶስ መኖር ከፈለጋችሁ፣ ጊዜው አሁን ነው።

ግባችሁ መንግሥተ ሰማይ ነው? ወደዚያ ለመሄድ በናፍቆት እየተጠባበቃችሁ ነው? እኔ እየናፈቅሁ ነኝ፣ ለእናንተም እፀልያለሁ። እግዚአብሔር ለኛ ያዘጋጀው የወደፊት ሕይወት ምንኛ አስደናቂና የከበረ ነው!

የዚህ ዓለም ሸክምና መከራው ከዚህ ሕይወት እንዳያደናቅፋችሁ ወይም ተስፋ እንዳያስቆርጣችሁ ተጠንቀቁ። ነገር ግን ዓይናችሁ እግዚአብሔር በጉዞ መጨረሻ ላይ ሊሰጥ በገባው ተስፋ (እርሱም መንግሥተ ሰማይ ነው) ላይ የፀና ይሁን።

> "ስለዚህም አንታክትም፣ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል። የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፣ የማይታየው ግን የዘላለም ነው" (2ቆሮ 4፥16-18)።

በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ስላለን ተስፋ ለእግዚአብሔር ምሥጋና ይሁን!

የቢሊግራሃም

የመጨረሻ መልዕክት

አንድ ቀን የሕይወት ጉዞአችሁ ያበቃል፤ ወደ ዘለዓለማዊነትም ትሸጋገራላችሁ፡፡ ነገር ግን የሕይወት ጉዞአችሁ ፍፃሜ ምን ዓይነት ይሆን? በሕይወታችሁ ፍፃሜ፣ የተጓዛችሁት በስህተት መንገድ ላይ እንደሆነና ዕድሉ እንዳመለጠ በመገንዘብ በሀዘንና በፀፀት መለስ ብላችሁ ትመለከቱ ይሆን? ወይስ ምናልባት የተጓዛችሁት መንገድ ትክክለኛ መንገድ ሆኖ፤ ነገር ግን ባጋጠማችሁ በዚህ ዓለም ፈተናና ችግር ተተብትባችሁ ወደኋላ እንዲያስቀራችሁና ወደሙሉ ብቃት እንዳትደርሱ ሆናችሁ ይሆን? ይልቁንም፣ ፀሎቴ በሕይወታችሁ በትክክለኛው መንገድ ላይ እንድትሆኑ ነው፡፡ ይህ ብቻ ሳይሆን፣ የጉዞአችሁ ፍፃሜ በደስታ የሚጠናቀቅ እንዲሆን እፀልያለሁ፡፡ የእግዚብሔርን ሀልውና በሁሉም አቅጣጫ እንድታውቁና በኑሮአችሁ መሃል የሚያጋጥማችሁ ጥልቅ በሆነ ችግር ውስጥ ስታልፉ በርሱ እንድትበረቱ ፀሎቴ ነው፡፡

አንተ እና እኔ አሁን አብረን ለመቀመጥና ለመነጋገር ብንችል ኖሮ፣ እስካሁን ስላደረከው ጉዞ በሰማሁ ነበር፡፡ ጉዞህ በየትኛው መንገድ ነው? እግዚአብሔር ባዘጋጀልህ በትክክለኛው መንገድ ነው? ወይስ አሁንም ኢየሱስ "ሰፊው መንገድ" ብሎ በገለፀው - የሚያባብልና ቀላል የሆነ ግን በመጨረሻ ባዶነትን፣ ሀዘንና ሞትን የሚያተርፍ መንገድ - ላይ ነህ?

የትኛውን መንገድ እንደምትከተሉ ለመወሰን ሰዓቱ አሁን ነው፡፡ እስካሁን ከቶ ያልወሰናችሁ ከሆነ፣ ዛሬ ወደ ክርስቶስ እንድትመለሱና በእምነት ወደ ሕይወታችሁ እንዲመጣ እንድትፈቅዱለት አጥብቄ እሳስባችኋለሁ፡፡ ማንም ብትሆኑ፣ ምንም አድርጋችሁ ቢሆን፣ እግዚአብሔር አሁንም ይወዳችኋል፣ ወደ አዲስ የሕይወት መንገድ መምጣት እንድትችሉ፣ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞቷል፣ ተነሥቷልም፡፡ የርሱ መንገድ ይኼ ነው፡፡ የእግዚአብሔር ተስፋ ለናንተም ነው፣ "በርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና" (ዮሐ 3፥16)፡፡ ዛሬውኑ ራሳችሁን ለክርስቶስ ስጡ፡፡

ከዚያም፣ ግባችሁ በየዕለቱ እርሱን መከተል ይሁን፡፡ በዚህ መጽሐፍ እንደተመለከትነው እግዚአብሐር በሕይወታችን በሚደርሱ ችግሮችና መከራዎች አማካይነት ራሳችንን እንድንፈትሽና ጉዞአችንን በድል እንድንፈጽም ሁሉን ነገር ሰጥቶናል፡፡ ሕይወታችሁን አታበላሹት፣ ከእግዚአብሔር ዕቅድ በወረደ ነገር ራሳችሁን አታጠላልፉ፡፡

አንድ ቀን የምድር ሕይወት ያበቃል፡፡ ያንን ቀን እኔ እናፍቃለሁ፤ ምክንያቱም ከዚህ ሕይወት በኋላ ያለው መንግሥተ ሰማይ እንደሆነ አውቃለሁ፡፡ እናንተም እንድትናፍቁ እፀልያለሁ፡፡ ነገር ግን እስከዚያ ቀን፣ እግዚአብሔር ወደርሱ እስከሚጠራችሁ ደረስ፣ ግባችሁን ለክርስቶስ ለመኖር አድርጉ፡፡

"ይህን መጽሐፍ በምታነቡበት ጊዜ እግዚአብሔር እንዲባርካችሁ፣ እንዲያስተምራችሁና በዚህ አስተማማኝ ባልሆነ ዓለም በእምነት እንድትኖሩ እንዲያደርጋችሁ እሻለሁ።"

ቢሊ ግራሃም

ቢሊ ግራሃም፣ ታዋቂ ፀሐፊ፣ ሰባኪና በታሪክ ከተዘገቡት ከማናቸውም የበለጠ ለብዙ ሰዎች ፊት ለፊት ወንጌልን የሰበኩ ወንጌላዊ ናቸው፣ በዚህ አገልግሎታቸው በዓለም ላይ ወደ ሁሉም አህጉራት ሄደው አገልግለዋል። አነሳሳሽና ቀስቃሽ የሆኑ ሥራዎቻቸው (ለምሳሌ መላዕክት፣ የደስታ ምስጢር፣ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም፣ መንፈስ ቅዱስ፣ ተስፋ ለተጨነቀ ልብ፣ ዳግመኛ መወለድ) በሚሊዮኖች ተነበዋል።

ይህን ጉዞ የምትጓዙት ለአንዴ ብቻ ነው። ጉዞአችሁ ምን ዓይነት ይሆን?

ቢሊ ግራሃም

በዚህ በሚጠናቀቅ የሕይወት ጉዞ፣ እግዚአብሔር ለናንተ ያለው እቅድ ምን እንደሆነ እንድትፈልጉ ቢሊ ግራሃም ይጋብዟችኋል። በሕይወት ጉዞአችሁ በየትኛውም ደረጃ ላይ - በጅማሬ፣ በጉልምሳነት ወይም በማጠናቀቂያው ጫፍ - ብትሆኑ ሕይወት የተለያየ የመጓዣ መንገድ እንደምታቀርብላችሁ ተምራችኋል። በጉዞአችሁ ውሳኔ የሚጠይቁ መንታና መስቀለኛ መንገዶች ያጋጥሙአችኋል፣ በሕይወታችሁ መሠረታዊ ለውጥ የሚያስከትል ውሳኔ የሚሹ ይሆናሉ። ትክክለኛውን ጎዳና የምትመርጡት እንዴት ነው? በጉዞአችሁ ከሚያጋጥሙአችሁ አይቀሬ ከሆኑ እንቅፋቶችና ስርጓጉጦች የምታፈገፍጉትስ እንዴት ነው?

ቢሊ ግራሃም፣ ብቻችንን አይደለንምና የምሥራች ይሉናል። እግዚአብሔር ለኛ ጎዳናውን ማጠፍ ብቻ ሳይሆን በመንገዳችን በሚያጋጥሙን ተግዳሮቶች ሊረዳንና ወደ ግቡ (ወደ ቤታችን) እንድንደርስ ሊመራን አብሮን ለመሆን ይፈልጋል።

ታዋቂው ፀሐፊና ወንጌላዊ፣ በዚህ መጽሐፋቸው በርኅራኄና በፍፁም ግልጽነት፣ ከእግዚአብሔር ጋር ከተጓዙ ሰዎች ብቻ የሚገኝ ግንዛቤ እየሰጡን ደረጃ በደረጃ ይመሩናል። እግዚአብሔር ለኛ ያለውን ዓላማና ኢየሱስ የሠራልንን እንማራለን። ፈተናዎችን አፍራሽ ልማዶችንና የሕይወት ቅይማቶችን (መከፋቶችን) እንዴት እንደምናስተናግዳቸው እንገነዘባለን። እንዲሁም ትክክለኛ ውሳኔ በማድረግ፣ ጋብቻችንን ለማጠናከር፣ እና በጉዞአችን ለሚገጥመን ህመም፣ ሥቃይና ሀዘን፣ በፀሎት የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምናውቅበትን ተሞክሯዊ ምክር ይሰጠናል።

ይህ የቢሊ ግራሃም ሥራ፣ በብዙ በግል ሕይወታቸው ልምዶች የተሞላ መጽሐፍ ሲሆን፣ የሚልቀውን ለሚፈልግ ለማንም፣ ጥበብ፣ ማበረታቻ፣ ተስፋና መነሳሳት ይሰጣል . . .

የማይደገም ጉዞ።

Printed by Africa Printing P.L.C

ዋጋ ብር 35.00